

Giới thiệu Trùng Sinh Chi Kiều Kiều

Cô đã tròn ba mươi nhưng vẫn là một người cô đơn, bạn bè không có ai bên cạnh, mỗi lần gọi điện thoại hay gặp mặt cha mẹ, đều là nghe họ oán trách mấy câu, cô thật sự muốn khóc, cũng không biết nên làm thế nào. Đêm giáng sinh cũng chỉ có mình cô lủi thủi gặm nhắm nỗi cô đơn một mình trong căn phòng nhỏ.

Không phải là cô không muốn tìm, mà do cô không hiểu đàn ông, người bên cạnh giới thiệu cũng không đáng tin, cô thật rối rắm, ai cũng nói cô kén chọn, thật ra không phải như vậy, thực sự không phải. Cô chỉ muốn tìm một người tâm đầu ý hợp, tại sao lại khó như vậy? Cho đến khi gặp được anh, mọi tiêu chuẩn đều tan biến và đưa cô đến với những cảm xúc mãnh liệt. Mời các bạn đón đọc truyện Trùng Sinh Chi Kiều Kiều.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Trùng Sinh

Edit: Trucxinh

Trong một căn nhà hộ nhỏ bé tầm 40m2, có một người ngồi ở trong phòng. Kiều Kiều uống từng ngụm bia, ha ha, hôm nay là đêm giáng sinh, mọi người đều đi chơi, vậy mà cô lại không có chỗ nào đi, bạn bè đều có người nhà của họ, vào lúc này sẽ không tới đây với cô, lại nghĩ tới xung đột hôm nay ở công ty, cô cười khổ, làm sao cô lại chán nản như vậy?

Mấy ngày nữa là cô tròn ba mươi tuổi, đương nhiên, hôm nay cô vẫn là hai mươi chín, nhưng vẫn là một người cô đơn, bạn bè không có ai bên cạnh, mỗi lần gọi điện thoại hay gặp mặt cha mẹ, đều là nghe họ oán trách mấy câu, cô thật sự muốn khóc, cũng không biết nên làm thế nào. Không phải là cô không muốn tìm, mà do cô không hiểu đàn ông, người bên cạnh giới thiệu cũng không đáng tin, cô thật rối rắm, ai cũng nói cô kén chọn, thật ra không phải như vậy, thực sự không phải. Cô chỉ muốn tìm một người tâm đầu ý hợp, tại sao lại khó như vậy? -Trucxinh-

Hôm nay ở công ty, đồng nghiệp lại nhắc tới chuyện cô còn độc thân, cô tức giận, liền nói vài câu, người ta lập tức ném qua một câu 'không ai thèm'. Vành mắt cô đỏ lên, đúng vậy, cô không ai thèm, gái già ế, lòng người trong công ty rất phức tạp, cô cảm thấy tâm trí mình lao lực quá độ.

Ở thành phố này, cô gần ba mươi, không có bằng cấp tốt, tiền lương một tháng chỉ có hai ngàn, muốn mua cái gì cũng không dám, nhìn người khác xinh đẹp chói lọi, cô vừa hâm mộ lại vừa ghen tỵ, lại uống một hớp bia, hưng hăng nuốt xuống, nước mắt chảy ra.

Cô không muốn như vậy! Cô không muốn! Nếu như, nếu như có một cơ hội nữa, cô nhất định sẽ không sống như thế này, cô muốn sống thật tốt. Đúng vậy, lấy đâu ra cơ hội làm lại đây? A! Đúng thế, làm gì có? Những thứ tiểu thuyết kia, không phải đều dùng để lừa gạt mấy cô gái nhỏ ngây thơ sao?

Tự lẩm bầm một mình, cô cầm lon bia lên, hưng hăng rót, kết quả là uống say. Say xong, đợi ngày mai tỉnh lại, sẽ là một ngày mới, cho dù cũng là một ngày bất bất như vậy.

Cô khóc, không cách nào ngừng lại được.

“Kiều Kiều, Kiều Kiều!”

Ai? Ai đang gọi cô, hình như là giọng nói của mẹ, đúng rồi, sao mẹ lại từ quê lên đây? Cô say quá lên hồ đồ rồi? Quả nhiên, không uống được rượu lại còn mượn rượu giải sầu, khó chịu!

“Kiều Kiều, mau dậy đi, để mẹ xem một chút con bị làm sao vậy?” Giọng nói lại vang lên bên tai, Kiều Kiều miễn cưỡng hé mắt ra, mẹ? A! Hai mắt Kiều Kiều thoáng cái mở thật to. Mẹ! Thế nào mẹ lại trẻ như vậy?

“Làm sao thế?” Kiều mẹ nhìn con gái. “Mẹ nghe bà nội con nói con ngã nên bị chân thương...”

Vội vàng cúi đầu nhìn lại chính mình, cánh tay nhỏ, bắp chân tinh tế, nước mắt rơi xuống, ông trời nghe thấy lời cầu khẩn của cô sao? Cô trở lại hồi còn bé, thật sự trở lại hồi còn bé. Kiều mẹ thấy con gái mình ngồi đó ngây ngô khóc, cho rằng con rất đau, túm lấy chân cô xem xét. Do bị ngã nên đầu gối Kiều Kiều có một vết thương rất lớn, nhưng lại bị Kiều Kiều dùng khăn tay buộc lung tung.

“Đau lắm đúng không? Ngồi im, để mẹ xem một chút, mẹ đã dặn rồi, không cho phép con ra ngoài chạy lung tung con còn không nghe, giờ nhìn chân con xem.” Kiều mẹ liếc nhìn Kiều Kiều. -Trucxinh-

Kiều Kiều có thể trọng sinh, vì thế nên rất vui vẻ, mặc dù nước mắt không ngừng rơi xuống nhưng khóe miệng lại mỉm cười

Nhìn bộ dạng này của con gái, Kiều mẹ vỗ cô một cái: “Nhìn con xem, cái bộ dạng khóc không ra nước mắt không ra cười, chờ một chút mẹ đi lấy

khăn lau mặt cho con. Con nha, cũng không còn nhỏ nữa rồi còn làm mẹ lo thế này.” Kiều mẹ từ trên giường bước xuống đất đi ra bên ngoài.-Trucinh-

Chỉ trong chốc lát Kiều mẹ đã cầm một cái khăn lông sạch sẽ đi đến lau mặt cho Kiều Kiều, rồi giúp cô băng bó lại vết thương trên chân thật tốt, thật ra chân của cô cũng không có gì nghiêm trọng, là do khi chạy không cẩn thận bị ngã nên rách da, chảy nhiều máu một chút, cũng không nặng lắm.

Kiều Kiều thừa dịp mẹ băng chân cho mình nhìn xung quanh phòng một chút, đây là? Ủ, đây là nhà cũ của cô, lúc còn nhỏ là ở chỗ này, về sau cô học tiểu học cả nhà bọn họ chuyển sang ở nhà mới. Đến khi cô trưởng thành, có công việc cha mẹ mới bán căn nhà cũ này đi.

Hôm nay nếu còn đang ở đây có nghĩa là mình còn chưa học tiểu học? Hiện tại cô mấy tuổi rồi?

Muốn nhìn quyền lịch ở cách đó không xa nhưng lại không thấy rõ lắm. Cô cẩn thận nghĩ lại, khi nào thì mình ngã chảy máu đầu gối, nhưng không nhớ được, khi còn bé cô rất nghịch ngợm, ngày nào cũng chạy nhảy nên ngã liên tục. Kỳ thật, trẻ con bị ngã lúc nào chả chảy máu cũng không nghiêm trọng lắm, mấy đứa con trai đến bằng cũng không thêm bằng.

Vài ngày đầu cô còn băng bó chân, đến mấy ngày sau thì không cần băng nữa, nghe nói như thế sẽ khỏi nhanh hơn, cô cũng không hiểu lắm nhưng người già ai cũng nói như thế, trẻ con khi ấy làm sao mà quý báu như trẻ con sau này?-trucinh-

“Bà nội con nói, thấy con vào nhà liền lôi chăn ra đắp. Hỏi thì con bảo là bị ngã. Làm cho mẹ lo quá trời, bà ấy cũng không biết băng lại cho con...” Kiều mẹ lầm bầm.

Lúc này cả nhà Kiều Kiều vẫn đang ở cùng với ông bà nội.

“Mẹ, con không sao. Sau này con sẽ không chạy lung tung nữa.” Kiếp trước cô không hiểu chuyện, lúc còn bé thường làm cho người khác phải lo lắng, từ giờ sẽ không như thế nữa, hiện tại sống lại nhất định phải làm một đứa con gái ngoan ngoãn để cho cha vui vẻ, tự hào.

“Được rồi, còn hơn một năm nữa mới khai giảng. Hè này con phải ôn tập thật tốt, không cho chạy lung tung, nếu mãi chơi đến lúc đó không theo kịp tiến độ học tập thì con đừng có mà khóc. Nghe nói lần này có một cô giáo tên là Thạch Lan Hoa, cô giáo Thạch có kinh nghiệm dạy học rất tốt, nhờ người ta móc nối làm quen với cô ấy, đợi cha con tới chào hỏi, sẽ chuẩn bị cho con đến lớp của cô ấy học.” Kiều mẹ nói.

Kiều Kiều chỉ ngồi nghe cũng không nói thêm gì.

Thạch Lan Hoa? Là cô giáo Thạch kia sao?

Kiều Kiều đối với cô giáo Thạch có mâu thuẫn rất lớn. Đúng vậy, cô giáo Thạch này dạy học rất tốt nhưng mà dạy trẻ con thì không thích hợp. Nhớ hồi đó mới khai giảng được mấy ngày, trời rét buốt, Kiều Kiều bị cảm lạnh, hắt hơi cũng chảy nước mũi. Lúc đó học sinh chào giáo viên xong đang muốn ngồi xuống, Kiều Kiều cầm giấy len len lau nước mũi, cô giáo Thạch liền châm chọc, đã kích cô. Cho dù rất nhiều năm sau, đã quên hết nhiều chuyện khi còn bé nhưng Kiều Kiều vẫn nhớ như in người giáo viên kia. Cô giáo Thạch khinh bỉ nhìn cô nói ‘đứa trẻ như thế này mà cũng muốn đến lớp học của tôi, hừ, một chút quy củ cũng không có. Lần sau không phải người nào cũng chờ đến, hừ.’

Giọng điệu cùng lời nói kia làm cho Kiều Kiều lúc còn nhỏ bị tổn thương, một thời gian dài sau đó cô đối với việc học tập có một loại cảm giác bài xích. Mà cô giáo Thạch cũng chỉ dạy bọn họ có một năm liền về hưu.

“Cái đứa nhỏ này, thế nào mới ngã một cái lại cứ ngơ ngác ngác, nghĩ cái gì thế? Con nghe lời một chút, tối nay cho con cái bánh bột trứng”. Kiều mẹ nói xong liền xuống giường thu dọn nhà cửa. Kiều mẹ đi làm, thời gian buổi sáng gấp gáp, chỉ có thể thu dọn đơn giản một chút liền ra cửa. Hôm nay, tan tầm sớm, Kiều mẹ muốn thu dọn nhà cửa một chút, tính tình của Kiều mẹ và Kiều Kiều không giống nhau, Kiều mẹ là người chịu khó, thích sạch sẽ còn Kiều Kiều lại giống Kiều ba, hơi lười một chút. “Con cũng đừng nằm nữa, mẹ thấy con không có chuyện gì, con đứng dậy đem mấy cái túi xếp lên đi. Nghi hè ở nhà cũng không biết quét nhà, con nha, giống cha con, rất lười.” Kiều Kiều nghe thấy mẹ nói, hít hít mũi một cái, mặc kệ là trước khi cô sống lại hay là sau khi cô sống lại, Kiều mẹ vẫn luôn là người thích cần nhàn, ha ha, thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thân Thích

Edit:Trucinh

Sau khi Kiều ba về, thấy con gái nhà mình ngã thành cái dạng kia, lắc đầu, nói cô còn hơn cả con trai, Kiều Kiều cười. Từ khi lên tiểu học, bị cô giáo Thạch đã kích, bạn học xung quanh nghe nói cô vào bằng cửa sau cũng không mấy thích cô, người chơi với cô cũng không nhiều lắm, càng ngày tính tình của cô càng khó chịu, càng về sau càng hướng nội, thì ra hồi nhỏ mình cũng là một đứa trẻ hòa đồng hướng ngoại. Kiều Kiều nghĩ mà chua xót.

“Tối nay nấu hai món ngon, con bị ngã cần phải bồi bổ cho nó.” Kiều ba nói với Kiều mẹ.

Nói đến chuyện này, Kiều Kiều lại có chút ngoài ý muốn, trong trí nhớ của cô, lúc bé, đoạn thời gian lúc trước khi học tiểu học và lúc mới học tiểu học, cô rất dễ dàng bị ngã, hồi đó còn tưởng là do tuổi còn nhỏ nhưng sau khi sống lại Kiều Kiều nghĩ, có thể là do cô bị thiếu chất. Một đồng nghiệp của cô có con học tiểu học đã nhắc tới đứa nhỏ bị đau chân, đến bệnh viện khám mới biết thì ra thời điểm trẻ con đang lớn rất dễ thiếu chất, tốt nhất là nên bồi bổ nhiều một chút.

Trước khi sống lại Kiều Kiều cao 1m60, hồi sơ trung cô ăn tăng trí cổ vũ linh đang rất được thịnh hành lúc đó, có thể giúp người ta cao lớn hơn nhưng đối với cô thì lại không có tác dụng. Hiện tại, cô cảm thấy mình không cao hơn được có thể là do thiếu chất. Nếu cô đã sống lại, nhất định cô sẽ đền bù tiếc nuối đời trước, cô muốn cao hơn một chút, lại thường xuyên vận động, ừ, nhất định so với đời trước sẽ cao hơn.

“Mẹ, mẹ mua xương về ăn được không?”

“Gi? mua xương về ăn, sao con lại thích ăn mấy thứ đó rồi?”

“Thật không? Thật không? Mẹ, con muốn ăn, mẹ mua đi được không?” thời kì này xương không phải là thứ quý hiếm, cho nên Kiều Kiều mới đưa ra yêu cầu.

“Được, được, con tránh ra một chút, để cho mẹ nấu cơm.” Kiều mẹ sợ Kiều Kiều làm vướng chân vướng tay

“Mẹ, không phải con thèm ăn, mà là con dùng hình bồ hình.” Kiều Kiều nói đùa.

Kiều mẹ liếc Kiều Kiều một cái: “Xem Anh Hùng Xạ Điêu cũng biết cái gì gọi là lấy hình bồ hình? Sau này xem ít thôi, trẻ con nên xem hoạt hình mới tốt.”

Anh Hùng Xạ Điêu? Mẹ chuyển đề tài cũng nhanh quá đi. Nhớ hồi mình còn bé, cái gì mà Anh Hùng Xạ Điêu, bến Thượng Hải... tất cả đều đang được thịnh hành trong nước.

Kiều mẹ nhanh nhẹn, tháo vát chỉ trong chốc lát đã chuẩn bị xong cơm tối, cơm tối hôm nay rất phong phú, một nhĩ xào thịt, khoai tây hầm cách thủy, súp rau chân vịt, còn có một đĩa trứng xào, ở hiện đại như thế này không đáng để nhắc tới, nhưng ở thập niên 90 như vậy đã là rất tốt rồi, Kiều Kiều giúp mẹ bưng đồ ăn để lên giường, trước khi đến nhà mới nhà bọn họ đều ăn như vậy.-Trucxinh-

Cho dù trước khi sống lại, năm 2012 một số nhà ở quê cô, người già cũng ăn cơm như vậy.

Cả nhà vừa động đến đĩa chuẩn bị ăn cơm thì bà nội Kiều Kiều dắt theo một bé gái khoảng năm sáu tuổi vào cửa. Đây là em họ Kiều Kiều, Kiều Đình.

Cô không nhớ rõ những chuyện tình khi còn nhỏ, nhưng theo mẹ cô nói, bà nội Kiều Kiều thường xuyên mang Kiều Đình đến nhà cô, Kiều Đình đoạt đồ chơi của cô, cô còn không dám nói.

“Mẹ đã ăn chưa? Mẹ ở lại ăn với chúng con, thức ăn cũng mới được dọn lên thôi.” Mặc dù ông bà nội không thích Kiều ba, nhưng ông vẫn là một người con có hiếu.

“Không được, bên kia còn chưa xong, hai người nhà lão Nhị còn chưa có về, tiểu Đình lại quấy, mẹ phải nấu cơm không trông được, thấy các con xong hết rồi liền đem nó sang bên này chơi cùng Kiều Kiều một lát, mẹ ở bên kia nấu cơm.” Kiều Đình đã năm tuổi không phải là đứa trẻ con không hiểu chuyện, Kiều Kiều biết rõ, đây chỉ là lý do của bà nội, thấy cô bị thương nên đoán rằng nhất định Kiều mẹ sẽ nấu mấy món ngon, bà mới lấy cớ để cho Kiều Đình sang ăn cùng.

Cả Kiều gia đều ở trong cùng một khu vườn rộng, hai gian ở phía tây là ông bà nội ở, ba gian còn lại là một nhà Kiều Kiều ở, còn một nhà ba người chú của Kiều Kiều ở ba gian phòng phía đông, em họ Kiều Đình nhỏ hơn cô ba tuổi, quan hệ của hai chị em cũng tốt. Nhưng sau khi lớn lên, hai chị em đều có cuộc sống riêng nên cũng không thường xuyên gặp nhau.

Trước khi Kiều Kiều sống lại cô biết rõ, em họ Kiều Đình có bạn trai, khoảng nửa năm, cũng vì chuyện này mà Kiều ba Kiều mẹ lại càng sốt ruột thay Kiều Kiều.

Kiều Kiều còn có một cô nhưng đã gả vào trong thành phố, chỉ có ngày lễ tết mới trở về.

Nói đến việc một nhà Kiều Kiều dọn đi thật ra là bởi vì ông bà nội Kiều Kiều, ông bà rất thiên vị, Kiều ba là lão đại nhưng không được lòng ông bà, so ra mà nói, Kiều gia đặc ý nhất lại là cô chú của Kiều Kiều, một tiểu nhi tử, một tiểu khuê nữ. Kiều ba hơi lười biếng một chút nên ông bà lại càng không thích.-Trucxinh-

Thím của Kiều Kiều là cô giới thiệu cho chú nên bọn họ đều vận thành một cô dây thừng, thường xuyên mượn Kiều mẹ tiền, theo như lời nói của Kiều Kiều thì cô cũng là một ‘cực phẩm’.

“Vâng, để tiểu Đình ở đây đi, Kiều Kiều đi lấy bát đĩa cho em.” Những chuyện thế này Kiều ba, Kiều mẹ sẽ không từ chối, Kiều Kiều cũng cảm thấy không có vấn đề gì, dù sao quan hệ của cô với Kiều Đình cũng không tệ lắm.

“Đến.”, Kiều Kiều đưa bát cơm cho Kiều Đình, Kiều Đình cũng không khách khí, nhận lấy bát bắt đầu ăn.

Sau khi ăn xong, Kiều Kiều giúp Kiều mẹ thu dọn bát đĩa, Kiều mẹ có chút mừng rỡ: “Con nha, lại biết giúp đỡ mẹ, so với ba con tốt hơn nhiều.”

Tĩnh tĩnh của Kiều ba rất tốt, nghe vậy cũng không nói gì chỉ cười cười. Giúp thu dọn xong, Kiều Kiều lên giường ngồi xem hoạt hình với Kiều Dĩnh.- Trucxinh-

Kiều Kiều rét lạnh, đoán rằng đây là trí nhớ của cộng đồng 8x đi, ha ha, xem được một lúc, Kiều Kiều cảm thấy rất hay, xem rất hăng hái, hai chị em nhìn rất hài hòa.

Kiều mẹ thu dọn xong cũng không ra ngoài đi dạo mà lên giường ngồi, lấy dụng cụ ra bắt đầu đan áo len, nhà bình thường áo len đều tự mình đan, giờ Kiều mẹ đan là chuẩn bị cho Kiều ba.

Kiều Kiều liếc mắt nhìn một cái: “Mẹ, năm nay có đan cho con không?” Kiều mẹ ngay cả mắt cũng không nhìn nói: “Có, năm nay con lên tiểu học, cũng nên chuẩn bị đồ mới cho con. Mấy hôm trước mẹ có xem qua thấy màu đỏ rất đẹp, chờ đến lúc mẹ nghỉ sẽ đi mua...”

Sau khi lớn lên Kiều Kiều không thích màu đỏ tươi, màu rực rỡ, cô cũng không gầy, thường xuyên mặc quần áo sắc sỡ rất không bình thường. Dùng sức hồi tưởng lại mình khi còn bé, nhớ rõ cũng không nhiều, Kiều Kiều thờ dãi nói: “Mẹ, con thích màu xám hoặc màu đen, chúng ta đan màu đỏ được không? Con không thích màu đỏ, rất dễ bẩn.”

Kiều mẹ liếc mắt nhìn cô nói: “Mới mấy ngày hôm trước con không phải còn rất thích sao? Sao giờ lại bảo không thích?”

Kiều Kiều ôm Kiều mẹ, làm nũng: “Mẹ, mẹ mua màu xám hoặc màu đen nha, xin mẹ mà?”

Kiều Kiều ôm Kiều mẹ lắc lắc, khiến cho Kiều mẹ bắt đầu đi gặt đầu: “Được rồi, con nha, sau này hồi hận thì mặc kệ con.” Màu đen hoặc màu xám cũng tốt, không dễ bẩn nhưng mà không hợp với trẻ con, con gái lại hay thay đổi, nếu nó đã yêu cầu như vậy thì nghe theo nó đi.

“Bảo đảm không hồi hận!” Kiều Kiều giờ tay cười.- Trucxinh-

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Thích Ứng Trong Mọi Hoàn Cảnh

Edit:Trucxinh

Kiều ba đi dạo trở về, Kiều Dĩnh cũng được đón về nhà, Kiều Kiều lại nhớ tới lời nói của Kiều mẹ lúc ban ngày, quyết định làm nũng với Kiều ba một chút.

“Ba~.” Cô đến bên cạnh Kiều ba.

“Ừ?” Kiều ba đang tập trung xem Anh Hùng Xạ Điêu, trong khoảng thời gian này, nhà nào cũng đang ngồi trước ti vi nhà mình xem phim Anh Hùng Xạ Điêu. Kiều mẹ vừa đan áo len vừa xem, rất mê mẩn.

“Ba, mẹ nói ba muốn nhờ người ta cho con đến lớp của cô giáo gì đó, có phải không?”

Vợ thật là, sao lại nói với con những chuyện này, nhưng dù sao con bé cũng sẽ biết: “Ừ, cô giáo Thạch là cô giáo dạy tốt nhất trường tiểu học Thanh Nham, không ai nghĩ tới cô ấy lại xuống năm nhất dạy, con nha cũng là có phúc khí, đợi cha tranh thủ giúp con.”

Kiều Kiều cười cười: “Ba, chúng ta không cần nhờ cậy người khác được không?”

Kiều ba nhìn cô.

Nói tiếp: “Người ta phân đến chỗ nào thì đến chỗ đó. Chúng ta đi cửa sau nếu bị những bạn học khác biết thì rất không tốt. Hơn nữa cha nghĩ thử xem, con đi vào bằng cửa sau, nhất định cô giáo Thạch sẽ không thích!”

Kiều Kiều không muốn nói những chuyện đã phát sinh kia cho cha mẹ, cho dù cô có nói thì cha mẹ cũng sẽ không tin, cứ coi như tin, vậy nếu cha mẹ hỏi những chuyện trước khi cô sống lại thì cô phải nói thế nào? Kiếp trước có nhiều chuyện không vui, Kiều Kiều không muốn nhớ lại, nếu ông trời cho cô cơ hội làm lại, nhất định cô sẽ không uống phi.

Hơn nữa, Kiều Kiều biết mặc kệ cô nói thế nào thì cha mẹ cũng không tin, cô kiên quyết không nói tránh cho người ta tưởng cô bị điên lại đưa cô đến bệnh viện tâm thần. Cô cảm thấy làm trẻ con cũng được, mặc dù có chút khó chịu nhưng mà đây đều là người nhà của mình. Còn có lúc trước khi cô sống lại, ai cũng nói tâm trí cô không tốt, ấu trĩ. Toàn những lời nói không hay nhưng hôm nay cô cũng có thể tự an ủi bản thân.

“Một đứa trẻ như con thì biết cái gì? Chuyện này con không cần quan tâm. Con không biết có một cô giáo tốt quan trọng như thế nào đâu. Con không nói, làm sao các bạn học khác biết được, con nha, đừng hoảng mà đợi, đừng nói những thứ vô dụng kia với ba.” Kiều ba không để ý tới lời nói của con

gái.

“Đúng vậy, cả ngày cứ chạy lung tung, nếu có thời gian còn không bằng con ở nhà chuẩn bị bài vở thật tốt đến lúc đi học sẽ không bị luống cuống.” Kiều mẹ phụ họa.

Thấy cha mẹ ở chung một chiến tuyến, Kiều Kiều lè lưỡi không có đáp lời. Nhìn Kiều ba Kiều mẹ lại tập trung xem phim, Kiều Kiều suy nghĩ. Cô nhớ tiểu học Thanh Nham là một trong ba trường tiểu học nổi danh trong trấn Thanh Nham. Trấn này cũng không nhỏ, tổng cộng có bảy trường tiểu học. Trong đó có ba trường trọng điểm theo thứ tự là tiểu học Thanh Nham, tiểu học Trung Tâm, tiểu học Thâm Vườn. Mà tiểu học Thanh Nham là trọng yếu nhất trong cả ba trường. Nhà Kiều Kiều cách trường tiểu học Thanh Nham chỉ mất mười phút đi đường, cô biết nhất định cô phải học ở trường tiểu học Thanh Nham.

Mà lần này chỗ bọn họ thực hiện kế hoạch hóa gia đình rất tốt nên trẻ con rất ít. Giống như trường tiểu học của bọn họ năm nhất lúc chia ban là hai ban, đến năm thứ ba, hai ban lại gộp thành một ban, hai giáo viên chủ nhiệm, một người dạy số học, một người dạy ngữ văn, đều là chủ nhiệm lớp. Kiều Kiều nhớ lúc ấy hai ban gộp thành một có rất nhiều người không hài hòa.

Cô giáo Thạch chỉ dạy bọn họ một năm, đến năm thứ hai thì đổi thành một giáo viên trẻ tuổi khác. Sau này lớn lên, Kiều Kiều mới biết, trình độ của hai giáo viên này cũng không tốt. Kiều Kiều suy nghĩ xong quyết định thích ứng trong mọi hoàn cảnh, đúng thể, nếu đã như vậy thật ra cũng không có vấn đề gì. Ở nông thôn tám tuổi mới đi học là rất bình thường, đây nhà con chín tuổi mới cho con đi học. Sau này cô mới biết, trẻ con trong thành phố bảy tuổi bắt đầu đi học còn có trường hợp cá biệt mới sáu tuổi đã cho đi học rồi.

Dù sống lại, Kiều Kiều cũng không dám khẳng định thành tích học tập của mình lúc nào cũng tốt, có điều trước kia kết quả học tập hồi tiểu học của cô luôn rất tốt. Chỉ khi đến sơ trung, cô theo bạn học đọc tiểu thuyết ngôn tình, cuối cùng kết quả học tập rút xuống ngàn trượng. Lúc đi thi, lựa chọn không tốt mới tạo thành những chuyện sau này.

Trước khi trọng sinh cô nhớ rõ bằng cấp luôn là một trong những tổn thương của cô.

Giờ sống lại, cô phải học tập thật tốt, không để cho cha mẹ thất vọng. Mà cô, không phải còn có thể nhảy lớp sao? Nếu thế có thể xem như bảy tuổi cô đi học. Cô không muốn chậm hơn so với người khác.-Trucxin-

Hạ quyết tâm cuối cùng cô cũng đem tâm tư thu lại. Xem Anh Hùng Xạ Điêu, chỉ có một quyền một chiêu thức, nghĩ tới nhiều năm sau phim võ hiệp sáng tạo ra nhiều kỹ thuật hiệu ứng đặc biệt. Kiều Kiều cười cười, cô biết rõ nội dung phim, hơn nữa nhiều phiên bản được đưa ra sau này cô cũng có thể nhớ kỹ.

“Cha mẹ con muốn đi ngủ.” Lúc này Kiều Kiều vẫn ngủ cùng với cha mẹ. Cho dù bây giờ cô muốn ngủ một mình thì điều kiện cũng không cho phép. Cô biết, sau này khi cả nhà cô dọn sang nhà mới là lúc cô có phòng riêng của mình.

“Không phải buổi tối con rất thích xem Hùng Xạ Điêu hay sao? Bình thường chỉ cho con xem một chút con còn không vui, giờ còn không muốn xem. Hôm nay tâm tình không tốt, có chuyện gì à?” Kiều mẹ phát hiện con gái mình khác thường.

“Không có chuyện gì, con chỉ nghĩ đến sắp phải đi học nên lo lắng một chút mới không muốn xem. Con đi ngủ trước.”

Kiều Kiều đứng lên lấy chăn màn: “Có gì mà lo lắng, con chỉ cần học thật giỏi là được đừng có suy nghĩ nhiều như thế.” Kiều mẹ để đồ đan trên tay xuống đến cuối giường giúp cô đắp chăn.

Chui vào trong chăn, Kiều Kiều nghĩ đến hồi còn đi học cũng có hai người bạn chơi thân từ hồi tiểu học, một người là hàng xóm nhà cô tên là Mai Lan, cùng nhau lớn lên từ nhỏ. Sau này lớn lên tình cảm hai người cũng nhạt đi nhiều. Bạn trai của Mai Lan, Kiều Kiều trợn mắt, nam nhân nhão nhoét kia, thấy cô lớn tuổi mà vẫn độc thân nên có ý đồ biến cô thành tiểu tam kết quả là bị cô chửi cho một trận cũng nói cho Mai Lan biết, hẳn ta cũng chưa làm gì có lỗi nên cô chỉ định nhắc Mai Lan cảnh giác một chút thôi. Ai ngờ Mai Lan lại không nghĩ như vậy khiến cho cô rất buồn bực.

Còn một người bạn khác, lúc đi học quan hệ của hai đứa cũng chỉ bình thường, sau này đến lúc đi làm, hai đứa cùng nhau thuê nhà ở một thời gian từ đó mới bắt đầu thân thiết. Đây cũng là một trong những người bạn tốt nhất của cô.

Những bạn học này của cô nhiều năm sau cũng ít tiếp xúc nhưng cô biết rất rõ tính cách của họ. Nếu giờ cô đi học thì cô có thể chắc chắn nhất định sẽ có quan hệ tốt với mọi người.-Trucxin-

Kiều Kiều nói mình buồn ngủ nhưng cô không dám ngủ, cô sợ, sợ sau khi mình mở mắt ra cái gì cũng không còn, tất cả đều chỉ là tưởng tượng của cô, đều là hư ảo, cô lại trở về cuộc sống rồi rầm tề đại gia.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Kiều Kiều Thay Đổi

Edit:Trucxinh

Kiều Kiều không biết hôm qua mình ngủ thế nào. Cô không ngừng cầu mình, hi vọng mình đau, như vậy cô mới có cảm giác mình đang tồn tại, tất cả đều là thật. Đến cuối cùng, cô đầu không lại con buồn ngủ. Lúc tỉnh dậy trời đã sáng hẳn.

Cha mẹ đều đã đi làm, cũng không gọi cô dậy. Kiều Kiều gấp chăn lại, từ trên giường xuống đất đứng ở trước gương. Kể từ lúc sống lại, cô còn chưa nhìn qua bản thân. Cô không dám, cô sợ. Nhưng sau khi ngủ một giấc, không thấy có việc gì, mặt trời vẫn mọc lên như bình thường, cô an tâm rất nhiều. Trong gương là một cô gái nhỏ, tóc ngắn ngắn. Đây là kiểu tóc thịnh hành thời kì này, rất giống với mấy đứa con trai. Từ khi cô còn bé đến khi cô tốt nghiệp trung học vẫn luôn để kiểu tóc này không có thay đổi.

Hai má tròn trịa, mặt cô to. Cô vẫn luôn thích mặt trái xoan nho nhỏ nhưng từ trước tới giờ mặt cô cũng không được như vậy. Đây cũng là một tiếc nuối của cô. Khuôn mặt này không có cách nào thay đổi nhưng những phương diện khác cô có thể cố gắng, ừ, Kiều Kiều soi gương, tay nắm chặt thành quả đấm.-Trucxinh-

Nhìn lịch để trên bàn, hôm nay là ngày 3 tháng 8 năm 1992, hiện tại là lúc cô được nghỉ hè. Tháng 9 năm nay chính là thời gian cô đi học. Bây giờ đang là mùa hè, vẫn chưa dọn nhà. Là cô sống lại lên mọi thứ thay đổi hay sao? Hay tại cô nhớ nhầm? Cần thận suy nghĩ một chút, ừ, có thể là sang năm mới chuyển nhà, chuyện này xảy ra khi còn bé, cô nhớ nhầm cũng rất bình thường.

Không giống ngày thường đi chơi, sau khi ăn xong đồ ăn Kiều mẹ làm để sẵn trong bếp, Kiều Kiều lấy khăn lau dọn, quét lại nhà cửa một lượt. Thu dọn toàn bộ xong, Kiều Kiều mệt mỏi, thờ dờn dập. Thân thể nhỏ này mới làm việc có một chút mà đã mệt thành như vậy. Thấy trong nhà sạch sẽ Kiều Kiều rất vui, nhưng mà thân thể nhỏ này có chút không chịu nổi. Nhà bà nội Kiều Kiều bên kia truyền đến từng đợt mùi thơm, nhưng Kiều Kiều không sang. Cô biết, bà nội cũng không thích cô. Đem đồ ăn còn dư lại lúc sáng giải quyết xong, Kiều Kiều quyết định nghỉ ngơi một chút, buổi chiều còn phải lau kính thủy tinh.

Tính tình cô đột nhiên thay đổi, Kiều ba Kiều mẹ nhất định sẽ cảm thấy kỳ quái. Kiều Kiều nghĩ lung tung, nhất định sẽ như vậy, nhưng mà cũng không quá để ý. Minh thay đổi trở lên chăm chỉ hơn, đây cũng là một chuyện tốt mà. Kiều ba làm công nhân tạm thời ở trên trấn còn Kiều mẹ thì làm việc ở nhà máy dầu nhớt. Tại niên đại này, vợ chồng đều là công nhân cũng không tệ lắm, cho dù Kiều ba chỉ làm việc tạm thời thôi cũng đã tốt lắm rồi.

Kiều Kiều xuống kháng, mở tủ quần áo ra, quả nhiên. Rất nhiều năm sau này Kiều mẹ thường cảm khái, lúc còn trẻ cái gì mình cũng không có. Trong nhà không có tiền, sau này lại dọn ra khỏi nhà ông bà nội, tự xây một ngôi nhà mới, có quá nhiều việc cần đến tiền làm cho tâm tình của Kiều mẹ không được thoải mái.

Nhìn tủ quần áo, Kiều Kiều thấy được, thật sự Kiều mẹ không có đồ gì. Thờ dài, nghĩ đến thời điểm gian nan khi xây nhà mới, Kiều Kiều cắn cắn môi.

Khi đó vì xây nhà, Kiều ba mượn cậu của Kiều Kiều hai ngàn, mượn ông nội hai ngàn nhưng vẫn không đủ tiền, vẫn thiếu hai ngàn. Kiều ba tìm ông nội hỏi mượn, nhưng ông nội không đồng ý cho mượn. Kiều mẹ đành phải bỏ đi mặt mũi, một lần nữa đi tìm cậu mới gom đủ tiền. Mẹ nói khi đó, ông nội không cho cha mượn tiền, về nhà cha đã khóc rất nhiều.

Là một người đàn ông, muốn mượn tiền của cha mình nhưng cha mình lại không đồng ý, lòng Kiều ba càng chua xót.-Trucxinh-

Kiều Kiều nghĩ mà đỏ vành mắt. Minh nhất định phải giúp cha mẹ, cho dù ít cũng phải giúp. Cô không giống với những nữ xuyên, nữ trọng sinh kia, có các loại bàn tay vàng. Một số việc cho dù có nói với cha mẹ cũng chưa chắc họ đã tin. Cô chỉ hi vọng có thể xuất ra toàn lực, làm từ nhỏ làm lớn. Ngồi khoanh chân trên giường gạch, Kiều Kiều thấy mình nên suy nghĩ thật kỹ.

Nghĩ một lúc cũng không nghĩ được cái gì, Kiều Kiều cảm thấy mình thật vô dụng, người ta đều nghĩ ra được nhiều chủ ý hay như vậy a~!

Aiz, hay là lau kính trước đi.

Lau được một lúc Kiều Kiều toát mồ hôi, những ngày này nóng thật đấy!

Kiều Kiều lau mồ hôi, đi? Đúng vậy? Mặc dù mình không có bàn tay vàng, mình muốn làm từ nhỏ làm lớn, vậy thừa dịp trời nắng nóng thế này bán đồ đi! Ha ha, chủ ý này không tệ. Nhưng mà mình không có tiền vốn! Muốn khóc~.

Suy nghĩ một chút, nếu như mình nói muốn bán kem, chắc cha mẹ sẽ cho một chút tiền vốn đi?

Tiền vốn đó có thể sẽ không nhiều.

Ừ, suy nghĩ một chút, như vậy có lẽ là làm được rồi.

Một lần nữa đề cao tinh thần, phương pháp sau này có thể từ từ nghĩ, đầu tiên phải hành động đã.

Chạng vạng, Kiều ba Kiều mẹ trở về thấy trong nhà sáng bóng không có lấy một hạt bụi, ngay cả kính cũng được lau, Kiều ba Kiều mẹ giật mình.

Kiều mẹ nói: “Hôm nay trời mọc hướng tây rồi!”

Kiều ba cười thật thà phúc hậu.

“Mẹ~!” Kiều Kiều dậm chân.

Cô thấy mẹ đưa một túi xương lớn qua nói để vào trong bếp, Kiều mẹ thật sự mua xương về cho cô, hi hi.-Trucxinh-

“Con có chuyện gì đúng không?” Kiều mẹ liếc xéo Kiều Kiều

Kiều Kiều thấy vẻ mặt của cha mẹ cũng biết, họ nhất định cho rằng cô có mục đích, nếu không sao tự dừng lại chăm chỉ như vậy. Ngẫm lại cũng đúng, Kiều Kiều nghĩ, mình thật sự là có ý tưởng, ha ha. Nếu bọn họ đều nghĩ như vậy thì hiện tại cô đem ý nghĩ của mình nói ra, vừa vặn để cho bọn họ khỏi hoài nghi sao đột nhiên mình lại chăm chỉ.

“Cha mẹ, không phải con đang rảnh rồi sao? Ngày nào cũng đi chơi như vậy thật không tốt nên con muốn ra ngoài bán kem, có được không?” Kiều Kiều hỏi.

Kiều ba Kiều mẹ xúng sốt một chút. Kiều mẹ lập tức phản bác: “Con mà bán cái gì, còn không phải là muốn ăn sao? Hơn nữa trời nóng thế này, muốn gì không muốn lại muốn làm con thiếu thân, con đừng nghĩ đến chuyện này nữa.”

“Mẹ, con sẽ, mẹ cho con bán đi, con đảm bảo không trộm ăn, mẹ~.” Kiều Kiều làm nũng.

“Kiều Kiều, con bán ở chỗ nào, con bán ở trước cửa nhà sao? Thế thì có thể bán được bao nhiêu cây? Nếu như ra ngoài bán, con làm sao trông được?” Kiều ba suy nghĩ thực tế, đề xuất vấn đề cũng thực tế.

Kỳ thật trong lòng bọn họ nghĩ Kiều Kiều muốn ăn kem nên mới nói như vậy.

“Con có thể đi xe đạp mà.” Bán kem lúc này, ngoài bán trong cửa hàng tạp hóa còn có thể đi xe đạp bán, phía sau xe đặt một hộp giữ nhiệt, đi khắp mọi góc ngách.

“Con sao?” Kiều ba vui vẻ hỏi.

Đúng rồi, lúc này cô còn chưa biết đi xe đạp! Nhớ năm đó, lúc cô học đi xe đạp đã phải chịu không ít khổ, thật vất vả mới học được. Không biết sống lại, cô còn đi được không.

“Con có thể học mà!”

“Chờ con học xong thì trời cũng lạnh rồi, còn bán cái gì?” Kiều mẹ lu loát rửa sạch rồi cho xương vào nồi.

“Để cho con học đi, nếu như con có thể học được nhanh một chút thì cho con đi bán.” Kiều ba đáp ứng.

Kiều mẹ muốn phải bác, Kiều ba lại nói: “Dù sao sớm muộn gì cũng phải học, không bằng thừa lúc con có hứng thú thì cho học đi. Nếu như con học xong, thì đưa xe đạp của bà cho con dùng, tôi đưa bà đi làm”.-Trucxinh-

Kiều mẹ suy nghĩ một lúc cũng không phản đối nữa.

Niên đại này, không biết đi xe đạp là không được. Ai mà nghĩ tới, nhiều năm sau xe đạp lại được sử dụng rất ít, sử dụng chủ yếu là xe hơi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Tiểu Cô Nương Bán Kem

Edit: Trucxinh

Xe đạp của Kiều mẹ là loại xe nhỏ, lúc mới học đi xe này sẽ dễ dàng hơn. Kiều ba giữ ở phía sau, Kiều Kiều thử vài lần liền phát hiện quả nhiên mình không đi được xe, thấy có chút quá sức, nhưng cũng không phải đặc biệt khó khăn, nói thế nào thì cô cũng đã từng học rồi, cảm giác vẫn còn. Đến chạng vạng, Kiều Kiều có tiến bộ rất lớn, mặc dù đi chưa tốt nhưng cũng đủ để cho người ta thay đổi cách nhìn.

Kiều ba vui mừng, cảm thấy con gái mình rất thông minh.

Ở nông thôn lúc này, sau khi ăn cơm tối xong, mọi người đều ra ngoài đi dạo, hoặc đi bộ hoặc tùm năm tùm ba ngồi một chỗ tán gẫu nói chuyện phiếm, trước cửa Kiều gia cũng là một cứ điểm nhỏ của họ.-Trucxinh-

Rất nhiều người thấy Kiều Kiều tập xe, mới đầu các cô di chú bác đều không nghĩ tới Kiều Kiều học nhanh như vậy, chỉ cảm thấy tuổi Kiều Kiều học xe đạp hơi sớm, Kiều ba nói là do cô muốn học. Kiều Kiều là người chết đi sống lại, cô có thể nhìn ra mọi người đều cảm thấy cô không thể học được. Kiều Kiều cũng biết mình dính vinh quang của đời trước chứ nếu không cô học đi xe đạp sẽ mất rất nhiều thời gian. Ở phương diện này con gái thường không lanh lợi bằng con trai.

Ngày hôm sau lúc chuẩn bị học đi xe đạp, xung quanh có rất nhiều người tập xe, mọi người ai cũng thích theo phong trào. Kiều Kiều cũng chỉ cười cười không nói gì, tự mình tập của mình. Béo mập nhà Chu gia cách vách hơn cô ba tuổi, khi còn bé hai người thường chơi với nhau, giờ cũng ra ngoài học đi xe. Bị ngã hai cái thì không muốn học nữa, mẹ béo mập không vui, chẳng ai vui về khi con gái mình kém hơn con gái người khác cả, hô hô hết hết mắng béo mập, béo mập oán giận liếc mắt nhìn Kiều Kiều.

Kiều Kiều không quan tâm nhiều như vậy, chuyên tâm luyện xe đạp.

Đến ngày hôm sau, Kiều Kiều đã có thể đi xe được rồi, giờ cô chỉ cần đi quen thôi, dù sao trước đây cô cũng biết đi mà, hiện tại chưa quen là vì thân thể nhỏ này.

Đến ngày thứ ba, Kiều Kiều đi tốt hơn. Hàng xóm xung quanh đều cảm khái, Kiều Kiều thật là thông minh, chỉ cần ba hôm đã đi được xe đạp. Trong lòng Kiều Kiều có chút cao hứng. Nhưng cô biết cô đang làm bừa chứ không có gì hay để mà cao hứng.

Kiều Kiều học xong xe đạp, Kiều ba Kiều mẹ liền tuân thủ lời nói lúc trước. Không biết lấy ở đâu, Kiều ba cho cô một cái hộp giữ nhiệt, rồi cho cô ba mươi đồng tiền vốn. Ở niên đại này, ba mươi đồng tiền cũng không phải ít. Nhà bình thường chỉ cho trẻ con một hai xu tiêu vặt thôi.-Trucxinh-

Kiều ba nói con cầm số tiền này, mặc kệ có thành công hay không số tiền này đều cho con. Thật ra trong lòng Kiều ba vẫn không hi vọng Kiều Kiều đi bán kem. Kiều mẹ thì có chút đau lòng ba mươi đồng tiền kia.

Kiều Kiều biết, lúc này mẹ rất tiết kiệm để tích góp tiền xây nhà mới. Nhưng cô tin tưởng chỉ cần mình cố gắng chăm chỉ một chút nhất định sẽ thành công.

Đi cùng Kiều mẹ đến nơi bán buôn kem, mua một trăm cây kem. Nhìn những thứ này, một lần nữa Kiều Kiều tự nói với mình mọi việc từ nhỏ làm lên, từ nhỏ làm lên.

Trong tay còn tám đồng, Kiều Kiều tìm Kiều mẹ đổi hết thành tiền lẻ, tiện cho việc trả lại. Kem chia thành hai loại, một loại giá bán buôn là một xu, bán ra ngoài hai xu, còn một loại mua nhiều hơn, thu lãi cũng nhanh hơn giá bán buôn là ba xu một cây, bán ra năm xu.

Kiều Kiều lấy sáu mươi cây ba xu, bốn mươi cây một xu tổng cộng tốn hai hai đồng.

Bị cô có kè mặc cả ông chủ quán bán buôn bắt đắc dĩ nói cho cô biết, nếu như sau này cô thường xuyên đến lấy kem thì tiền kem một xu chỉ lấy tám phần tiền, kem ba xu lấy bảy phần tiền. Kiều Kiều âm thầm nhớ kỹ.

Thật ra thì cũng chẳng nhiều nhưng mà nếu cô bán tốt, chút một chút một, tích tiểu thành đại.

Đem chặn nhỏ tối hôm trước dùng chặn cũ làm thành thả lên trên mặt hộp giữ nhiệt, Kiều Kiều thở phào nhẹ nhõm, cô nở nụ cười, tiểu cô nương bán kem a~, haha.

Kiều ba Kiều mẹ thấy Kiều Kiều để tâm như vậy liếc mắt nhìn nhau cũng cười. Không biết con bé có thể kiên trì được bao lâu, aiz, đợi ngày mai nó đi bán rồi sẽ biết, bán đồ cũng không phải dễ dàng như vậy.-Trucxinh-

Bà nội Kiều Kiều nghe nói Kiều Kiều bán kem, buổi tối tới đây xem, còn dắt theo Kiều Đình.

Kiều Kiều biết rõ ý tứ của bà nội, đúng là, cô còn không dám ăn. Lúc cầm về Kiều ba cho cô ăn nhưng cô cũng không ăn đâu. Không phải Kiều Kiều không dám mà là đối với mấy thứ này cô không hiếm lạ, hơn nữa cô còn muốn kiếm chút tiền.

Kiều mẹ thấy Kiều Đình đến đây liền bảo Kiều Kiều lấy kem cho bà nội và Kiều Đình. Kiều Kiều chu môi nhưng vẫn sáng khoái đi lấy hai que kem. Cô cũng không phải người hẹp hòi, cô hiểu tính cách của bà nội. Bất kể bà cầm thứ gì của nhà cô, bà đều cho là đương nhiên. Đối với người ngoài cũng chỉ nói cô tốt chủ tốt, trước khi Kiều Kiều sống lại bà nội toàn như vậy. Thấy Kiều Kiều cầm hai que kem đi ra Kiều mẹ liếc mắt nhìn Kiều Kiều, nhưng cũng không nói gì.

“Kiều tỷ sao không ăn?” Kiều Đình hỏi

“Tỷ tỷ muốn giữ lại bán lấy tiền.” Kiều Kiều cười. Bà nội nghe thấy cô nói như vậy lúng túng một chút nhưng lập tức làm như không có chuyện gì nói sang chuyện khác, Kiều mẹ phụ họa theo.

Kiều Kiều nghe hai người nói chuyện phiếm liền đi thu dọn đồ. Từ chỗ Kiều mẹ, cô cầm một cái bao nhỏ dùng để đựng tiền lẻ, rồi nghĩ xem mình còn quên cái gì không. Kiếp trước cô chưa từng làm qua những thứ này, trong lòng cô có chút thấp thỏm nhưng lập tức lấy lại tinh thần. Cô còn là một đứa nhỏ, không sợ mất mặt, cố gắng lên!

Hôm sau lúc rời giường, Kiều ba Kiều mẹ đi làm rồi. Kiều Kiều chiếm dụng xe đạp của Kiều mẹ làm Kiều mẹ không có phương tiện đi lại. Kiều Kiều cũng biết nhưng cô nghĩ công tác của Kiều ba có thời gian dư dả, tạm thời để cho cha đưa đón mẹ. Mặc kệ thế nào cô cũng phải thử một lần, tiền lẻ cũng được, so với mỗi ngày không làm gì lúc nào cũng ở nhà ngáy giấc tốt hơn.

Đem đồ thu thập xong, lấy một cái bánh bao, Kiều Kiều liền đẩy xe đạp ra cửa. Lúc cô đi ra, thấy bà nội ôm Kiều Đình ra cửa nhìn. Cô xem rất nhiều người trọng sinh, sau khi sống lại đều nói lại tình xưa, tạo quan hệ tốt với người nhà đã từng đối xử tệ bạc với mình trước đây rồi dẫn cả nhà đi trên con đường làm giàu. Không phải Kiều Kiều không nghĩ tới, nhưng mà tình huống trước mắt còn có chút không thích ứng, cứ đợi đi, chờ cô thích ứng đã.

Mang theo mũ to che nắng, mặc áo sơ mi nhỏ có ống tay áo, Kiều Kiều nghĩ cô không thể vì kiếm tiền mà để mình phơi nắng được. Một nắng che trăm xấu đó.-Truxinh-

Kiếp trước thứ duy nhất đáng được ăn mừng là da cô rất trắng, mặc kệ phơi nắng thế nào cũng đều trắng nõn sáng bóng. Sống lại lần này, cô cũng không đảm bảo mình sẽ giống trước đây phơi nắng nhất định không đen, cho nên mặc đủ thứ phòng hộ mới là vương đạo.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Khởi Đầu Đại Thắng

Edit: Truxinh

“Kem sữa, kem đá đi ~!” Kiều Kiều bắt đầu rao hàng.

Vóc dáng của Kiều Kiều nhỏ nhắn cân bần không giống một cô bé tám tuổi, cô lại mặc quần áo kín mít, người ngoài nhìn vào, cho rằng đây chỉ là một cô bé chừng sáu tuổi. Cô bé còn nhỏ như vậy đã ra ngoài bán kem, cho dù là ở niên đại này cũng không nhiều. Mọi người thấy lạ đều quay đầu lại nhìn vài lần. Giờ còn là buổi sáng vẫn chưa quá nóng, chỉ có một bé trai mua một cây kem, thu hoạch của Kiều Kiều không tốt lắm.

Kiều Kiều nén chán nản, đợi chút đi, chờ đến buổi trưa nóng nực là thời điểm tốt nhất để bán kem. Lúc này trong tay trẻ con cũng có chút tiền tiêu vặt, Kiều Kiều nghĩ một lúc liền đạp xe đến chỗ đứa nhỏ đang đứng kia.

“Kem sữa, kem đá đi ~!”

Kiều Kiều đi một bước này là đúng rồi, người lớn trời không nóng sẽ không mua, trẻ con thì khác, hơn nữa tâm tư ganh đua của trẻ con rất mạnh, chỉ cần một đứa mua thì những đứa khác cũng sẽ muốn mua.

“Bạn nhỏ, kem bán thế nào?”

Thật ra mọi người đều biết giá tiền, cái thời buổi này làm gì có nhiều lựa chọn như vậy. Đơn giản chính là kem sữa năm xu, kem đá hai xu.

“Kem sữa năm xu, kem đá hai xu” Kiều Kiều cười hì hì.

“Vậy cho một cây kem sữa, kem đá chỉ toàn đá ăn không ngon.” Bé trai mở miệng nói.

“Ừ, được, ăn thật ngon nha! Ở nhà mình cũng không nhịn được mà muốn ăn.” Kiều Kiều cố ý nói như vậy.

Đứa bé trai kia giống như có chút đắc ý.

Những đứa trẻ khác thấy bé trai mua cũng đều bu lại. Chỉ trong chốc lát bên cạnh Kiều Kiều chật ních những bạn nhỏ.

“Em mua một cây kem đá, em rất thích cảm giác khi ăn kem đá, rất mát mẻ!”

“Mới không phải, kem sữa có mùi sữa nhàn nhạt, rất thơm ăn mới ngon.”

“Bán cho một cây kem sữa.”

Bán được một lúc, Kiều Kiều tính lại, mình bán được mười năm cây kem sữa, chín cây kem đá. Ừ, giờ còn chưa tới buổi trưa, thành tích này cũng không tệ lắm. Ý nghĩ của Kiều Kiều rất chính xác, buổi trưa cô đi khắp mọi góc ngách ngõ hẻm rao hàng, quả nhiên thu được thành quả lớn, còn thấy vài người lớn từ trong nhà đi ra mua, mua liền một lúc mấy cây, Kiều Kiều cười ngọt ngào với họ: “Cô à, mua mười cây được tặng một cây kem đá đấy!”-Truxinh-

“Mua cái gì cũng được tặng một cây kem đá sao?” Người phụ nữ trung niên cười hỏi.

“Đúng vậy, mua một lúc mười cây được tặng một cây kem đá, mua một lúc mười lăm cây sẽ được tặng một cây kem sữa nha!”

Người phụ nữ trung niên kia mua năm cây kem sữa, ba cây kem đá tổng cộng là tám cây. Suy nghĩ một chút lại lấy thêm hai que kem sữa. Được, mua thêm hai cây được tặng một cây, cũng tốt.

“Được, vậy cho cô thêm hai que kem sữa đi.”

“Vâng, của cô đây!” Kiều Kiều lấy tiền thả trên tay người phụ nữ, dặn dò: “Sau này nếu cô thường xuyên mua của cháu, có thể mua chín cây tặng cô

một cây kem đá, mua mười ba cây tặng cô một cây kem sữa.”

“Ừ~, tiểu cô nương này còn rất biết bán hàng nha. Được rồi, say này nhất định mua của cháu nhiều hơn.” Nếu giá tiền như nhau, bên này còn được tặng vậy thì đương nhiên là mua của con bé. Nhìn bé gái lấy tiền, vừa vặn, không khỏi nhìn lại bé gái nhỏ này, thật sự là một đứa trẻ lanh lợi.

“Cảm ơn cô!

Hơn năm giờ chiều Kiều Kiều về đến nhà, đúng lúc gặp được Kiều ba và Kiều mẹ đi làm về, hai bên đụng nhau. Nếu không phải bóng dáng nhỏ kia và cái xe đạp nhìn quen mắt chỉ sợ Kiều ba Kiều mẹ không nhận ra đó là con gái của họ.

“Bán thế nào?” Kiều mẹ không nhịn được hỏi.

Kiều Kiều chỉ cười một chút vẫn đi xe đạp về phía trước. Thật ra cô ngồi không ngồi tới yên xe đạp, cô giống như một đứa bé trai vậy, nhún nhún trông như người trong phòng tập thể hình.-Truxinh-

Trên đường có rất nhiều người nên cô không muốn nói. Mọi người đều thích theo phong trào, nếu họ thấy cô kiếm được lời thế nào cũng lại nhiều ra mấy bạn nhỏ bán kem.

Lần này thì Kiều Kiều nghĩ sai rồi, trẻ con tuổi này có đứa nào tình nguyện ra ngoài bán đồ, ngoài thẹn thùng xấu hổ ra một số bộ phận còn cảm thấy mất mặt, khi còn bé Kiều Kiều cũng như vậy.

Kiều ba Kiều mẹ thấy vậy cho rằng cô không bán được đồ.

Kiều mẹ thở dài, aiz, đây chính là ba mươi đồng tiền đấy.

Kiều ba an ủi vỗ vỗ tay Kiều mẹ.

Sau khi vào sân Kiều Kiều ôm cái hộp lớn của mình vọt vào trong phòng, tốc độ cực nhanh.

Đem hộp để ở trong phòng, Kiều Kiều lấy túi nhỏ đồ tiền ra bắt đầu đếm, tổng cộng bốn mươi lăm đồng bốn xu. Kiều Kiều tính nhầm, ừ, kem sữa bán hết toàn bộ, kem đá bán ba bảy cây, tặng ba cây, thu được bốn năm đồng bốn xu. Kiều ba Kiều mẹ đi vào thấy Kiều Kiều cầm rất nhiều tiền lẻ, lấy làm kinh hãi.

“Con bán rất tốt?” Kiều mẹ hỏi.

“Vâng, tất cả đều bán hết!” Kiều Kiều thu dọn lại. “Tối hôm qua bà nội và Kiều Đình ăn hai cây, hôm nay con tặng người ta một cây, lợi nhuận thu được là bốn mươi lăm đồng bốn xu.”

Số tiền này vài năm sau cũng chỉ đủ ăn một bữa cơm nhưng hiện tại cũng không tính là ít. Kiều ba Kiều mẹ có chút giật mình

Kiều mẹ hỏi: “Con buổi trưa không trở về ăn cơm sao?”

“Vâng, con không quay về, nhưng con ăn rồi, hi hi, buổi sáng con cầm theo một cái bánh bao.”

“Ăn hết bánh bao kia không? Cái nha đầu này, sau này về nhà ăn cơm, trong nhà không có thì sang bên bà nội ăn.” Kiều mẹ sờ đầu con gái cảm khái: “Con gái của mẹ đã biết kiếm tiền rồi.”

Kiều Kiều cười ha ha.-Truxinh-

“Mẹ, lát nữa mẹ lại đi lấy kem cùng con đi, tiện thể con muốn xem mấy thứ khác nữa.” Hôm nay Kiều Kiều đi qua chỗ mấy đứa trẻ con, cô cảm thấy có thể bán thêm mấy thứ đồ ăn vặt nữa.

“Ừ, được rồi”.

Kiều Kiều ở trên giường cẩn thận nghĩ bước tiếp theo, mặc kệ thế nào, tuổi của cô còn nhỏ, có rất nhiều chuyện không thể làm được. Trước cứ từ nhỏ làm nên, ừ, Kiều Kiều cố lên! Tiếp thêm dũng khí cho mình. Kiều Kiều vào phòng bếp xem mẹ nấu cơm.

Kiều mẹ cho rằng cô nóng lòng muốn đi lấy kem: “Cứ chơi đi, đừng có vào trong này làm phiền mẹ. Ra ngoài tìm Tiểu Đình đi, chờ ăn cơm xong mẹ sẽ đưa con đi lấy kem”

“Con không đi, không có ý nghĩa.” Suy nghĩ một chút, Kiều Kiều đi lấy túi sách nhỏ trong góc, tìm một quyển vở mỏng. Ừ, cái này rất cần thiết, Kiều Kiều ghi thu chi của ngày hôm nay vào vở, rồi lại cất quyển vở vào trong túi sách.-Truxinh-

Nếu như thường xuyên bán hàng, khó tránh khỏi nhầm lẫn, nên ghi hết vào một quyển vở mới là đúng đắn.

Kiều ba thấy bộ dạng kia của Kiều Kiều thì buồn cười lắc đầu. Không biết con bé có thể kiên trì được mấy ngày.

Sau khi ghi xong Kiều Kiều còn kiểm tra lại một lượt. Mới sống lại nên cô rất khẩn trương, cô không muốn bản thân có thời gian rảnh rỗi, cô sợ nếu rảnh

rối thì mình sẽ lo lắng, lo lắng mình sẽ trở lại quá khứ. Cho nên cô không ngừng tự làm mình bận rộn, để khỏi nghĩ ngợi lung tung.

Kiều ba nhìn con gái nhỏ giống như con quay, cảm thấy kì quái. Đứa nhỏ này gần đây có chút kỳ lạ nha!.

Cơm nước xong, Kiều Kiều và Kiều mẹ đi đến mấy cửa hàng bán buôn, chỗ này ngoài bán buôn kem ra còn bán buôn đồ ăn vặt, Kiều Kiều không có nhiều tiền, chỉ mua mấy thứ đơn giản. Thật ra trận đầu thắng lợi như vậy Kiều Kiều hoàn toàn có thể xin Kiều ba và Kiều mẹ thêm chút tiền nhưng suy nghĩ một chút Kiều Kiều quyết định không làm như vậy, mua vào nhiều cũng chưa chắc đã bán hết. Chỉ chờ năm đồng tiền lẻ làm vốn lưu động còn lại đều dùng để mua hàng, mua một chút mấy đồ ăn vặt có vẻ bán nhanh, cũng không nhiều lắm. Cô nói với ông chủ, trước tiên bán thử xem thế nào.

Ông chủ nở nụ cười, phá lệ cho Kiều Kiều một đồng kẹo đường, Kiều Kiều vui mừng.

Nhìn bộ dạng Kiều Kiều giống một bé trai, ông chủ cử hàng cười với Kiều mẹ nói: “Con của cô nhỏ như vậy mà đã biết bán hàng rồi!”-Trucxinh-

Kiều mẹ cũng vui vẻ: “Còn không phải tại nó đang đang được nghỉ sao? Lại nghỉ muốn đi bán đồ. Chúng tôi nghĩ, nếu ở nhà cũng chỉ chơi thì cứ cho nó đi bán đồ, ra ngoài rồi đỡ phải lo lắng nó ngày nào cũng chạy lung tung.”

“Ừ, đúng như vậy.” Ông chủ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Tiểu Bá Vương

Edit:Trucxinh

Kiều Kiều đã bán được vài ngày, việc buôn bán rất tốt, ngày đó ông chủ mập cho nàng một đồng kẹo đường là được hai mươi cây, có nghĩa là một xu hai cây. Kiều Kiều không bán, lấy toàn bộ làm đồ để tặng.

Chỉ cần mua đủ ba đồng Kiều Kiều sẽ tặng một cây kẹo đường. Đối với mấy người khách quen kia, chỉ cần mua đủ hai đồng Kiều Kiều sẽ tặng một cây. Mặc dù đây chỉ là một chút ân huệ nho nhỏ nhưng cô lại rất được các bạn nhỏ hoan nghênh. Có lẽ so với những cửa hàng nhỏ thì Kiều Kiều làm ăn cũng không tệ lắm. Kem cũng vậy, cần bán là không thừa nổi. Đương nhiên, bà nội Kiều Kiều vẫn như cũ, mỗi lần trời tối sẽ mang Kiều Đình đến, mỗi ngày phải cầm một cây cho Kiều Đình, Kiều Kiều rất bất đắc dĩ.

Bà nội cô chính là như vậy, có một hôm cô về nhà sớm, bà còn giống như vô tình hỏi cô bán được bao nhiêu tiền, Kiều Kiều còn thấy ông nội đang nhìn mình, trong lòng rất không thoải mái.

Kiều Kiều bán tám ngày, cộng cả tiền vốn hiện tại nàng có hai trăm ba mươi đồng tiền, nói cách khác cô lời hai trăm đồng, đây chính là một khoản tiền lớn. Nên biết, tiền lương một tháng của mẹ cũng chỉ có hai trăm bốn mươi đồng, cha thì nhiều hơn một chút cũng chỉ được hai trăm chín. Đối với kem, mặc kệ bán như thế nào tiền lời cũng không tăng nhiều nhưng đối với mấy thứ đồ ăn vặt thì thu được nhiều hơn, tiền vào không ít, cũng vì cô lưu thông nhanh nên mới kiếm được nhiều. Hiện tại cô quen với ông chủ mập nên mỗi lần nhập hàng không cần đi cùng Kiều mẹ nữa. Ông chủ mập rất thích cô, nói cô là tiểu quý đại nhân. Ông chủ mập có một cô con gái lớn hơn Kiều Kiều một tuổi, ngày ngày đến cửa hàng bán buôn giúp đỡ. Miệng Kiều Kiều ngọt lúc nào cũng một câu tỷ tỷ hai câu tỷ tỷ nên quan hệ của hai người rất tốt.-Trucxinh-

Kiều ba Kiều mẹ cũng không biết hiện tại Kiều Kiều bán được bao nhiêu tiền, bọn họ đoán chừng có hơn một trăm nhưng số lượng cụ thể thì không biết cũng không hỏi Kiều Kiều. Thấy ngày nào Kiều Kiều cũng khí thế ngất trời ngược lại Kiều ba Kiều mẹ cảm thấy vui vẻ.

Mỗi ngày Kiều Kiều về nhà đều mệt mỏi kiệt sức, nên biết thân thể nàng nhỏ còn cả cái xe đạp kia nữa, mỗi ngày đi xe chính là mỗi ngày rèn luyện đấy. Mặc dù là xe đạp nhỏ cho chị em phụ nữ nhưng đối với bộ dạng thấp bé của Kiều Kiều mà nói, mệt chết đi được.

Kiều Kiều thu thập đồ đạc của mình, cười xe đạp đến cửa hàng bán buôn, mỗi ngày cô đều phải nhập hàng, nhà cô không có tủ lạnh nên không để được kem.

“Đương Tuyệt tỷ tỷ ~!” Kiều Kiều xuống xe đạp liền vọt vào trong cửa hàng.

Ách? Đây là cái tình huống gì?

Một đứa con trai có vẻ bằng tuổi với Dương Tuyệt, tựa ở cạnh quầy, cười lưu manh, một tay nâng cằm Dương Tuyệt, bộ dạng hai người rất mập mờ, chú mập thì không ở trong cửa hàng.

Dương Tuyệt thấy Kiều Kiều bối rối vội vàng đẩy đứa con trai kia ra. Đứa con trai oán hận lườm Kiều Kiều.

“Đến đây, Kiều Kiều. Lấy kem hay vẫn như cũ?”

“Vâng.” Kiều Kiều liếc mắt nhìn đứa con trai, đứa trẻ này da đen sẫm, cạo đầu húi cua, bộ dạng rất tuần tú.

Thấy Kiều Kiều nhìn mình, đứa trẻ kia hung dữ nói: “Nhìn cái gì, tiểu nha đầu lừa đảo.”

Hừ ~! Kiều Kiều không thèm để ý hấn mà nhìn về phía Dương Tuyết, đã thấy vành mắt Dương Tuyết đỏ lên. Di? Thế này là thế nào?

“Nó khi dễ tỷ?”-Trucxinh-

Nghe thấy Kiều Kiều hỏi như vậy, nước mắt Dương Tuyết chảy xuống.

Đứa trẻ kia thấy Dương Tuyết khóc, bộ dạng không sao cả nói: “Tao muốn làm bạn với mày, mày khóc cái gì? Hừ, không biết lý lẽ, tao chọn trướng mày, là phúc khí của mày.”

Đứa trẻ kia tỏ ra mình rất chảnh rất oai. Kiều Kiều khinh thường dùng lỗ mũi hừ một cái

Thấy Kiều Kiều khinh thường mình, đứa trẻ kia rất tức giận liền đi tới túm lấy cổ áo Kiều Kiều: “Tiểu nha đầu lừa đảo, mày còn dám hừ tao.”

Kiều tóc và quần áo Kiều Kiều mặc nhìn không ra là nam hay nữ nhưng khôn mặt và giọng nói chắc chắn sẽ không bị nhận nhầm.

Dương Tuyết thấy Kiều Kiều bị túm áo vội vàng nói: “Giang Viễn, mày buông Kiều Kiều ra, mày đừng khi dễ con bé.”

Kiều Kiều bị túm đầu cũng nổi giận liền cắn lên tay Giang Viễn.

“A ~.”

Giang Viễn bị đau buột miệng, trên tay của hắn thấy dấu răng rất rõ ràng.

“Mày...” Giang Viễn giờ tay muốn đánh Kiều Kiều.

Kiều Kiều cúi xuống tránh được, sau đó hung hăng đạp bạn nhỏ Giang Viễn một cước, đạp rất ác, còn đẩy hắn một cái. Giang Viễn cứ thế mà ngã xuống đất, chắc là đau nên vành mắt thằng bé đỏ ửng.

Chắc, chắc, thật yếu ớt, Kiều Kiều nhìn Giang Viễn.

Dương Tuyết bị một màn này làm ngừng khóc, ngầy ngốc tại chỗ.

“Giang Viễn không được khóc!” Giọng nói một đứa con trai khác vang lên ngoài cửa.

Giang Viễn nghe được giọng nói này dùng sức lau mắt. “Em không khóc.” Bò dậy.

Kiều Kiều nhìn về phía cửa, một đứa bé trai lớn hơn đang đứng đó, nhìn qua tầm mười hai mười ba tuổi. Cũng đầu húi cua, bộ dạng hung dữ.

“Để cho một đứa con gái đánh, mày càng ngày càng vô dụng. Đứng lên về nhà.” Bé trai liếc mắt nhìn Kiều Kiều: “Tiểu nha đầu lợi hại đấy.”

“Ca, không phải em bị nàng đánh...” Giang Viễn chưa kịp nói xong đã bị đứa bé lớn hơn kia cắt đứt. “Mày thôi đi, khi dễ một đứa con gái rất cảm giác thành tựu đúng không! Nó không thích mày, mày không có ai thích sao? Không cần để ý tới nó, lớn lên cũng không phải xinh đẹp.” Đứa bé lớn hơn kia đánh giá Dương Tuyết.

Kiều Kiều nhìn ra, lúc Dương Tuyết nhìn thấy đứa bé này người run run một chút.

Đứa trẻ này là ai vậy? Kiều Kiều nhìn chằm chằm đứa trẻ kia.

Đứa trẻ kia đi đến bên cạnh Kiều Kiều, đoán chừng cao hơn nàng nửa cái đầu. Kiều Kiều cảnh giác nhìn hắn.

Đứa trẻ kia cười cười.

“Tiểu nha đầu, lần này coi như xong, lần sau nếu mày còn kiêu ngạo như vậy, tao sẽ không quản, tiểu Viễn, đi.” Giang Viễn nghe đứa trẻ này nói hung hăng trợn mắt lườm Kiều Kiều. Rồi đi theo đứa trẻ kia ra ngoài.-Trucxinh-

“Kiều Kiều, em không sao chứ?” Dương Tuyết lo lắng hỏi, lại tiếp tục nói: “Không biết bọn họ có lại tìm em gây phiền phức không, thật xin lỗi, đều tại chị không tốt, làm liên lụy đến em”.

Nhìn Dương Tuyết tự trách, Kiều Kiều cười: “Không quan hệ, chị không nghe tiểu tử kia nói sao? Hắn sẽ không để cho Giang Viễn tới tìm em gây phiền toái. Đúng rồi, họ là ai vậy?”

“Bọn họ à, đó là Giang Phóng, học sinh năm thứ tư của trường chị, nổi danh là lão đại đấy! Ngay cả học sinh năm thứ sáu và cả lão sư cũng không dám chọc hắn, nghe nói hắn đánh nhau đều hạ từ thủ, một chút cũng không lưu tình. Giang Viễn là bạn học cùng lớp với chị, em trai của hắn, nghe cha chị nói, cha của hắn là côn đồ nổi danh quanh vùng này, rất lợi hại. Năm ngoái cha chị biết chị với Giang Viễn học cùng lớp còn lo lắng mãi.”

Lưu manh? Họ Giang? Chưa từng nghe qua người này. Có lẽ nhà cô dọn ra ngoài sớm, lên không biết một số chuyện.

“Giang Viễn thích chị à?” Trẻ con mới lớn đã muốn yêu sớm. Năm nhất đấy, hồi nàng năm nhất đang làm cái gì thế?

Dương Tuyết đỏ mặt nói: “Ừ, nhưng mà chị không thích nó, sao chúng ta có thể yêu sớm như vậy. Hơn nữa, nó còn nhỏ hơn chị một tuổi đấy.”

“Nó đi học sớm à?”

“Ừ, nghe nói cha nó không có thời gian quan tâm bọn họ, cho lên liềm đem bọn họ ném vào trường học, ít nhất cũng có một nơi quản thúc.”

“Thế mẹ bọn họ đâu?”

“Không biết, nghe nói bọn họ không có mẹ.”

“Nha.”

Sau khi nói chuyện riêng nhà người ta, Kiều Kiều bắt đầu lấy kem, bọn họ cũng không gặp lại nhau. Nhà Dương Tuyết ở mặt đường, trẻ con chỗ đó sẽ học ở tiểu học Trung Tâm. Ở đây cách tiểu học Thanh Nham khá xa, bình thường người lớn sẽ cho con đến tiểu học Trung tâm. Tiểu học Trung Tâm coi trọng tổ chức, tổng hợp, tiểu học Thẩm Vườn coi trọng chất lượng học tập còn tiểu học Thanh Nham chắc là quan hệ tới địa danh đi? - Trucxinh-

Đương nhiên bốn trường tiểu học khác ở tại các thôn khác nhau lại càng xa xôi.

“Kiều Kiều, em hình như bán rất tốt đúng không?” Dương Tuyết hiếu kỳ.

“Vâng, rất tốt, Chị cũng biết đấy, chỗ nào em cũng đi tất nhiên là bán nhanh một chút.”

“Kiều Kiều lại tới lấy hàng à?” Cha Dương Tuyết, cũng chính là chú mập từ bên ngoài mang theo thức ăn vào cửa.

“Vâng.”

“Tiểu Tuyết, lấy một lốc nước ga có đường hôm nay mới tới cho Kiều Kiều.” Chú Dương rất thật thà phúc hậu, ngày nào cũng tặng Kiều Kiều ít đồ, Kiều Kiều tính qua, tất cả đều tầm một đồng hai đồng gì đó.

“Cám ơn chú Dương, chú Dương nước ga này bán thế nào?”

“Giống như kẹo đường, bán buôn là một xu hai hộp.”

“Vậy cho cháu 40 hộp nhé.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Ngày Nghỉ Kết Thúc

Edit:Trucxinh

Ngày kia là khai giảng rồi, mấy ngày nghỉ vừa rồi của Kiều Kiều trôi qua rất phong phú, mặc dù các bạn nhỏ xung quanh và Kiều Đình đều cảm thấy xa lạ rất nhiều nhưng Kiều Kiều cũng có chút thu hoạch, cô kiếm được tiền, nàng còn có chị em thân thiết Dương Tuyết.

Ý tứ Kiều mẹ là để cô ở nhà học tập mấy ngày cuối cùng này nhưng nàng kiên quyết mặc kệ, sao có thể chậm trễ việc kiếm tiền chứ. Hơn nữa, kiếm thức năm thứ nhất tiểu học, =!...đồ mỡ hôi, sao cô lại không làm được. Đề Kiều ba cầm sách kiểm tra cô, chứng minh cô biết, Kiều mẹ thấy cô không quên nên đáp ứng cho cô tiếp tục đi bán.

Kiều Kiều thu thập ví tiền của mình, sau này nàng không thể bán nữa rồi, không biết bài tập ở trường có nhiều hay không, những chuyện như vậy xảy ra lúc còn nhỏ Kiều Kiều không nhớ được.

Cô bán được hai lăm ngày, trong tay cô hiện tại có năm trăm năm mươi đồng tiền, còn có sáu mươi bảy mươi đồng tiền hàng chưa bán đi. Kể từ khi Kiều Kiều bắt đầu bán đồ, mặc dù cô cảm giác mình có chút không thích Kiều Đình nhưng Kiều Đình lại thân hơn với cô, chắc là tại được ăn kem đi, Kiều Kiều nghĩ thế. - Trucxinh-

Trong lòng Kiều Kiều không muốn đem nhiều tiền thế này giao hết cho mẹ, cô biết, nộp lên thì dễ mà lấy lại thì khó, cô còn muốn tiếp tục làm ăn buôn bán nhỏ đấy. Tiền đẻ ra tiền mới là vương đạo, mẹ sẽ không hoàn toàn mặc kệ cô. Trước không nói với cô là bởi vì cô còn đang bán hàng, giờ bán xong

mẹ nhất định không để cô cầm trong tay nhiều tiền như vậy, chỗ này tương đương với hai tháng tiền lương, làm sao có thể.

Kiều Kiều suy nghĩ một chút, thấy nếu như nói chuyện này với mẹ nhất định không được, cô hiểu rất rõ mẹ mình.

Từ năm trăm năm mươi đồng Kiều Kiều rút ra hai trăm đồng, len lén nhét vào trong cặp sách của mình.

Sau bữa cơm tối, thừa lúc Kiều ba Kiều mẹ đang ở đây, Kiều Kiều lấy ra ba trăm năm mươi đồng tiền giao cho Kiều mẹ. Kiều mẹ thấy Kiều Kiều chủ động nộp lên, nở nụ cười: “Vốn định lát nữa nói với con đấy, con lại chủ động lấy ra.” Kiều mẹ nhìn ba trăm năm mươi đồng tiền, mặt mày tươi cười. Bà đoán Kiều Kiều hẳn là có khoảng hơn bốn trăm đồng, nhưng Kiều Kiều lấy một chút mua đồ ăn vặt, nhìn một đồng lớn như vậy, Kiều mẹ cũng mò không ra bao nhiêu tiền. Đoán trong tay Kiều Kiều còn tầm ba trăm đồng đã là không tệ rồi. Giờ Kiều Kiều nộp lên ba trăm năm mươi đồng, Kiều mẹ lấy chìa khóa ra đem tiền bỏ vào trong tủ, khóa lại. Chỗ này hơn một tháng tiền lương của bà, làm ăn mua bán nhỏ lại kiếm được tiền như vậy, thấy Kiều Kiều còn một thùng hàng chưa bán chứ nếu không có khi còn gần hai tháng tiền lương. Trong lòng Kiều mẹ cảm khái, trước kia không nghĩ tới còn cảm thấy cùng lắm chỉ đủ ăn, không thu được quá nhiều tiền lời.

“Cha mẹ, thật ra con còn giữ lại một chút.”

“Cái gì?” Kiều mẹ nhìn về phía Kiều Kiều, trong tay nha đầu kia còn tiền?

Nhưng mà không nhiều lắm, thật sự. Con nghĩ mình để lại một ít làm vốn, lấy tiền này làm một chút mua bán nhỏ, như vậy thì không cần tìm bố mẹ để lấy tiền nữa, thật sự. Con đảm bảo sẽ không phung phí.

“Trong tay con còn bao nhiêu tiền?” Kiều mẹ hỏi

“Hi hi.” Kiều Kiều chỉ cười cũng không nói mình có bao nhiêu tiền.

Kiều mẹ còn muốn bình xét con gái mình, ngược lại Kiều ba hiền lành nói: “Thôi đi, con bé không muốn nói, bà cũng đừng hỏi, tiền này dù sao cũng là ở trong nhà chúng ta, hơn nữa mấy ngày nay tôi thấy Kiều Kiều bán đồ, cũng là một đứa trẻ biết suy nghĩ, con sẽ không phung phí.”-Trucxinh-

Kiều Kiều mua kem và mấy thứ đồ ăn vặt về bán, ông chưa bao giờ thấy nó ăn.

Kiều ba quan sát, cảm thấy con có thể làm tiếp. Thật ra ông không biết, thật ra Kiều Kiều không thích ăn mấy thứ này.

Kiều mẹ suy nghĩ lại, thấy biểu hiện mấy ngày gần đây của con gái cũng gật đầu một cái, ừ, cũng không phải cái thứ tiêu tiền bậy bạ. Nếu con gái đã muốn để lại một chút tiền cho nó để lại đi. Nhưng mà số hàng kia, chẳng lẽ giữ lại ăn sao? Kiều mẹ nhú mày

“Hàng kia thì làm sao bây giờ? Có thể hỏi lại không?” Kiều mẹ hỏi.

Kiều Kiều tham lợi nhỏ, nhập tương đối nhiều hàng nên còn dư lại cũng nhiều. Kem thì ngày nào cũng lấy còn những thứ khác vài ngày lấy một lần, lấy nhiều giá giảm nhiều, Kiều Kiều cũng hiểu.

“Hỏi không được đi.” Kiều ba cũng hiểu được.

“Chúng ta không hỏi, lúc không có việc gì con liền giống như trước đây đem ra ngoài bán, những thứ này cũng có thể bán được tiền.” Kiều Kiều cười

“Không được, sẽ làm trẻ nãi học tập!” Kiều mẹ phản đối, Kiều ba cũng nhú mày, bộ dạng không tán thành.

“Như vậy đi, cha mẹ cứ vài ngày kiểm tra con một lần, nếu như kết quả sa sút, con không đi bán nữa nhưng nếu vẫn tốt cha mẹ để con tiếp tục bán có được hay không?” Kiều Kiều làm nũng.

Kiều ba Kiều mẹ nhìn nhau suy nghĩ một chút, cuối cùng Kiều mẹ mở miệng: “Được rồi, nha đầu chết tiệt kia, cũng đừng mãi mê kiếm tiền mà lười học đấy. Chỉ có học thật tốt, thi lên đại học, về sau mới có đường ra.”-Trucxinh-

Lúc này sinh viên rất hiếm, trong nội tâm Kiều Kiều lác đác, nếu như cha mẹ biết rõ sau khi mình lớn lên, sinh viên chỗ nào cũng có nhưng không phải ai cũng có tiền cũng sẽ không nghĩ như vậy đi.

“Con biết rồi.” Để chứng minh mình không phải chỉ vì kiếm tiền mà không thèm học, Kiều Kiều lấy ra sách giáo khoa lúc học ở nhà trẻ, bắt đầu học, trong lòng thì rơi lệ, mình sao lại khổ thế này a~?

Kiều mẹ cầm ba trăm năm mươi đồng của Kiều Kiều, hôm sau liền mua chút thịt về làm sủi cảo.

Sủi cảo nhà Kiều Kiều có hai loại, một loại chỉ có thịt nạc, một loại lẫn cả thịt mỡ. Kiều mẹ và Kiều Kiều đều không thích ăn thịt mỡ còn Kiều ba lại thích ăn thịt nạc thịt mỡ trộn lẫn.

Kiều Kiều nhớ lại rất nhiều năm về sau, lúc ấy Kiều ba và Kiều mẹ đều già rồi, khi đó Kiều mẹ sẽ không làm hai loại mà chỉ làm một loại nhân thịt nạc, ai ăn thì ăn.

Sủi cảo chín, Kiều Kiều cảm giác nước miếng của mình sắp chảy ra rồi, ha ha, từ lúc sống lại đến giờ đây là lần đầu tiên ăn sủi cảo do mẹ làm

Nhìn bộ dạng tham ăn của Kiều Kiều, Kiều mẹ nở nụ cười, lấy ra một bát sủi cảo nhân cả mỡ cả nạc đưa cho Kiều Kiều: “Mang sang biếu ông bà nội của con đi.” Đều ở trong một cái sân, Kiều ba Kiều mẹ làm món gì ngon đều muốn biếu một chút cho ông bà nội nhưng mỗi lần như vậy ông bà thường giấu cha mẹ len lén đưa qua nhà chú nàng.

Lúc này Kiều Đình đang ở chỗ bà nội còn cô chú thì đang đi làm, Kiều Đình do bà nội trông, Kiều Kiều lúc nhỏ không được như vậy. Khi đó bà nội nói mình bận rộn, không chịu trông nom Kiều Kiều, Kiều mẹ không có cách nào đành phải ở nhà trông. Vì vậy nhà Kiều Kiều lúc cô còn nhỏ rất túng quẫn.

“Kiều Kiều tỷ!” Kiều Đình thấy Kiều Kiều vào nhà liền chào.

“Ừ, bà nội, nhà cháu hôm nay làm sủi cảo, mẹ bảo con mang sang biếu ông bà nội.”

“Ừ, tốt, mau đi xuống.” Bà nội Kiều Kiều thấy là sủi cảo thì cao hứng.-Trucxinh-

Không phải bởi vì không mua nổi sủi cảo mà chỉ là thói quen đến lễ mừng năm mới, mới bắt làm. Dù sao làm món này cũng mất nhiều thời gian mà việc nhà nông vào mùa này cũng nhiều.

Kiều Đình lấy một miếng bỏ vào trong miệng, con bé không giống Kiều Kiều chỉ ăn thịt nạc, giống như nhiều người nói cả mỡ lẫn nạc ăn mới ngon, nhưng mà Kiều Kiều giống Kiều mẹ không ăn được thịt mỡ, chỉ cần ăn một chút sẽ muốn nôn.

“Nhìn cháu kia!” Bà nội cười. “Kiều Kiều à, tại sao mẹ cháu đã làm sủi cảo rồi?”

“Ngày mai cháu đi học, mẹ cháu nói khao cháu một chút.”

“Bà thấy nên khao cháu nhiều một chút, cả một mùa hè cháu bận bịu, kiếm được không ít tiền đúng không?” Bà nội Kiều Kiều vừa hỏi vừa quan sát sắc mặt nàng.

“Tiền bán kem chỉ đủ mua thức ăn, sớm biết vậy cháu đã không đi bán mà mua đồ ăn rồi. Mẹ cháu nói, không cho phép cháu ăn, chờ tan học thì đem đi bán. Không thể lãng phí tiền.” Kiều Kiều chu môi, bộ dạng không tình nguyện.

“Bà phải nói mẹ cháu một chút, trẻ con muốn ăn thì cứ cho ăn. Giờ nhà mình có, không phải không có tiền, đáng bao nhiêu.”-trucxinh-

“Bà nội đừng nói, mẹ cháu nếu biết cháu cáo trạng với bà nhất định sẽ đánh cháu. Cháu trở về ăn sủi cảo đây, cháu rất thèm nha.” Kiều Kiều nói xong sôi nổi chạy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Khai Giảng

Edit: Trucxinh

Lúc trở về Kiều Kiều nói với mẹ ban nãy đem biếu sủi cảo cùng bà nội nói chuyện, Kiều mẹ gật đầu, ừ, con gái mình còn nhỏ mà đã lanh lợi, mấy chuyện thế này cũng không thể nói cho bà nội được.

Chờ Kiều ba trở lại, Kiều mẹ dặn dò Kiều ba một phen, Kiều ba lại cảm thấy những chuyện này không cần phải dấu, nhưng nhìn ánh mắt không tán thành của vợ và con gái cũng đành phải gật đầu đồng ý.

Không biết do thể chất hay là do Kiều Kiều che chắn cẩn thận, mặc dù đi khắp mọi nơi cả một mùa hè nhưng lại không bị đen.

Trước mắt, Kiều Kiều không có ý tưởng kiếm tiền, điều kiện nhà cô coi như là trung đẳng. Có thể thấy được cha mẹ cô liệu mạng kiếm tiền thế nào. Giai đoạn này, Kiều Kiều chỉ hi vọng mình có thể kiếm ít tiền, sang năm xây nhà có thể giúp cha mẹ một chút, cha mẹ cũng không cần phải vì vay mượn tiền mà đau lòng khổ sở.

.....

“Kiều Kiều năm nhất lớp một.” Một giáo viên cầm loa nói. Hiện tại đang chia lớp.

Kiều Kiều ngoan ngoãn đi đến đội ngũ năm nhất lớp một. Quả nhiên cô bị phân vào lớp của cô giáo Thạch, cô giáo Thạch là một phụ nữ hơn năm mươi tuổi, vóc dáng không cao, trông rất nghiêm túc.

Kiều Kiều nhìn mọi người, phát hiện mấy bạn nhỏ nhìn rất quen mắt. Ừ, hẳn là đã bán đồ cho bọn họ, nhìn bộ dạng bọn họ hình như có chút căng thẳng, không nhìn xung quanh nên không thấy cô.

Rất nhanh đã chia lớp xong. Kiều Kiều đi theo đội ngũ vào phòng học năm nhất lớp một. Vì để tránh nói chuyện, đều sắp xếp nữ và nam ngồi một chỗ. Bên cạnh Kiều Kiều là một bé trai khó trông tất khẩu khinh, cũng không nhìn cô, Kiều Kiều cảm thấy không sao cả.

Trên bục giảng, cô giáo Thạch nói đủ loại quy củ, tâm Kiều Kiều đã tận đầu đầu. Thời tiết bây giờ không lạnh lắm, vẫn có thể ăn kem, hơn bốn giờ cô tan học, hoàn hảo, khoảng thời gian ấy vẫn nóng, nhất định vẫn có nhiều người mua kem. Suy nghĩ một chút, Kiều Kiều quyết định vẫn đi bán, kiếm chút tiền, nếu như bán không tốt, hôm sau cô lấy ít một chút. Kiều Kiều biết khi trời lạnh không chỉ kem không bán được mà ngay cả mấy thứ lật vặt kia bán cũng không ai mua.

“Tất cả đã nghe rõ chưa?” Trên bục giảng truyền đến tiếng của cô giáo Thạch.

“Nghe rõ.” Tất cả mọi người đều ngồi khoanh tay trên bàn.

Hôm nay là ngày đầu tiên cũng chính là ngày chia lớp, nhắc nhở quy định ngày mai mới chính thức bắt đầu đi học, cô giáo nói xong toàn bộ, mọi người cũng chuẩn bị tan học. Ngoài cửa không ít phụ huynh học sinh đang đứng, người nhà Kiều Kiều không có ai, nhà cô rất gần, đối với cô không cần phải lo lắng.

Đang chuẩn bị đi ra ngoài, một đứa bé trai “Dì?” một tiếng, hỏi: “Cậu, sao cậu lại giống tiểu cô nương bán kem kia như vậy?”

Kiều Kiều cười: “Tớ không giống sao. Đó chính là tớ, cậu là khách hàng lâu năm của tớ đúng không! Rất nhiều lần mua đồ của tớ. Tớ gọi là Kiều Kiều, giờ hai ta học cùng một lớp.”

“A, tớ là Tôn Hiểu Húc. Cậu giờ đi học rồi còn bán đồ nữa không?”

“Vẫn bán, tan học tớ liền bán.” Kiều Kiều phát hiện bạn học xung quanh đang quan sát mình, cũng không mất tự nhiên, bộ dạng rất bình thường.

“A, vậy thì tốt rồi, tớ rất thích mua đồ của cậu đấy. Cậu bán đồ không giống những người lớn kia.” Tôn Hiểu Húc cũng là một đứa trẻ có tâm nhãn.- Truxinh-

“Ừ, về sau có cần cái gì thì cứ nói cho tớ biết, tan học là tớ bán đồ, còn ở trường học thì không được, phải học tập thật giỏi.” Kiều Kiều đối với Tôn Hiểu Húc một chút ấn tượng cũng không có, làm thế nào cũng không nhớ nổi, người này thì ra là bạn học của cô.

“Cậu hôm nay qua chỗ nhà tớ bán đi, hôm nay nhà tớ có nhiều khách, mẹ nhất định sẽ cho tớ mua kem.” Ngày hôm nay là ngày đầu tiên hán đi học, mẹ hán ở nhà mời khách.

“Được, vậy nhà cậu ở chỗ nào?” Kiều Kiều cười liên tục, cô là một tiểu tham tiền.

“Nhà tớ ở bên kia dương thụ”. Ừ, bên kia dương thụ cách nhà cô cũng gần, đi bộ mất mười năm phút, cùng một đường đến trường học, ở giữa có một ngã ba.

“Được, tầm mấy giờ cậu cần thế? Tớ qua rao hàng.” Trong mắt rất nhiều trẻ con, người bán đồ kém họ một bậc nhưng Kiều Kiều là người trưởng thành nên không có cảm giác gì đặc biệt.

Tôn Hiểu Húc gãi gãi đầu: “Tầm năm sáu giờ...” Hán cũng không xác định được.

“Được rồi.”

“Tôn Hiểu Húc, cậu biết bạn ấy sao?” Một bé trai hỏi

“Mao đầu, bạn ấy là tiểu cô nương thường xuyên đi qua nhà tớ bán đồ.”

“À, tớ nghe tiểu Vĩ nói, bạn ấy bán đồ rất thoải mái.” Bị kêu là mao đầu đối với Kiều Kiều cười: “Được nghỉ tớ đến nhà bà nội, sau này tớ mua đồ có thể giống bọn họ cũng được tặng không?”

“Đương nhiên có thể rồi.”

Nhìn mấy cái đầu nhỏ đang thảo luận chuyện cô bán đồ, Kiều Kiều cười, đeo cặp sách về trước. Trong tay trẻ con cũng không có quá nhiều tiền tiêu vặt, cô đưa ra một chút lợi ích nho nhỏ, để bọn họ hưởng thụ.

Về nhà thay đồ đi làm, Kiều Kiều lưu lại một tờ giấy cho Kiều ba Kiều mẹ, nội dung chính là, mình ra ngoài bán đồ có thể sẽ về muộn một chút, bọn họ không cần chờ cứ ăn cơm trước đi.

Hôm nay ở trường học ngày người đến trưa, cũng vẫn chưa qua thời điểm nóng bức nên có thể dễ dàng bán kem, đi qua nhà bà nội chào hỏi một tiếng, rồi trốn sang nhà béo mập cách vách. Mẹ béo mập không đi làm nhưng lại có một chiếc xe đạp cho phụ nữ, hiện tại nhà béo mập trôi qua cũng không tệ lắm.-Truxinh-

Mượn xe của mẹ béo mập, nói là sẽ trả trước sáu giờ tối, mẹ béo mập có chút do dự, thấy vậy Kiều Kiều lấy ra hai túi tôm con (giống bánh snack tôm ý) giá năm xu. Béo mập lớn hơn Kiều Kiều ba tuổi, em trai béo mập tên là Văn Chương, nhỏ hơn béo mập sáu tuổi, cùng tuổi với Kiều Đình.

Béo mập và Văn Chương đều mừng rỡ nhận lấy, mẹ béo mập thấy thế cũng đáp ứng.

Chú Dương thấy Kiều Kiều lại tới lấy hàng có chút giật mình nhưng nghe Kiều Kiều giải thích ngược lại cười cười.

Hôm nay đã đi học, trẻ con không nhiều như trước kia, việc làm ăn của Kiều Kiều cũng tạm tạm, suy nghĩ một chút Kiều Kiều quyết định đi xa hơn. Kiều Kiều đến cổng trường tiểu học Trung Tâm, vừa vặn gần tới giờ tan học, Kiều Kiều liền đem đồ mình bán bày ra. Cô nghĩ trước cửa tiểu học Thanh Nham thi không được, thầy cô giáo nhất định sẽ không cho phép, đoán rằng sẽ gọi phụ huynh đến còn ở chỗ này không ai biết cô, hí hí. Quả nhiên việc buôn bán của cô rất tốt, chỉ trong chốc lát đã bán hết sạch đồ, cả kem cũng không thừa, Kiều Kiều cười đến mức con mắt khom thành trăng lưỡi liềm.

Tính toán qua trong lòng, ừ ừ, ít nhất cũng phải kiếm được ba mươi đồng, hôm nay đến đây quả là chính xác.-Trucxinh-

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Hữu Ái Bạn Học

Edit: Trucxinh

“Tiểu bất điểm”

Ân? Gọi cô sao?

Kiều Kiều quay đầu lại liền nhìn thấy Giang Phóng, Kiều Kiều có chút lo lắng, hẳn đến tìm mình phiền toái sao?

“Cậu kêu tôi sao?” Kê thức thời mới là trang tuần kiệt. Thái độ cô rất là đoan chính, cười hi hi nhìn về phía cái người gọi là Đại ca kia. Đường nhiên rồi, trong lòng cô rất là khinh thường.

Nhìn về mặt nịnh nọt của tiểu cô nương, Giang Phóng tỉnh tê đánh giá. Một cái mũi lưỡi trai, áo sơ mi có ống tay áo, quần ngắn, chân chính giống một đứa bé trai nhưng mà tiểu cô nương này cũng không phải vô hại như vẻ bề ngoài. Khi về nhà hẳn nhìn thấy dấu răng trên tay cùng với dấu gầy trên chân tiểu Viên.

“Sao mày lại ở chỗ này bán đồ? Mày không được đi học sao?” Cô ấy không có tiền đi học sao? Hay không đủ tuổi?-Trucxinh-

“Tôi đi học, nhưng chiều nay nghỉ. Tôi tới đây bán đồ, hiện tại bán xong, tôi phải đi.” Kiều Kiều nhanh nhẹn thu dọn đồ đạc của mình, nháy mắt đã thu xong.

“Vậy mày muốn ngày ngày ở chỗ này bày quầy sao? Ngày ngày bày quầy là phải nộp phí bảo kê.”

Cái gì?

Trong lòng Kiều Kiều trợn trắng mắt, vẫn như cũ cười nói: “Ngày mai tôi không tới, ngày mai còn không biết có thể tan học sớm hay không, tôi đi đây.” Cô nhanh quay xe đạp rời đi.

Còn phí bảo kê? Làm ơn đi...!

Kiều Kiều bán hết sạch đồ, không đủ để bán liền đi đến cửa hàng bán sỉ của chú Dương, mua hai mươi cây kem, mười cây kem đá. Chú Dương thấy cô nhẽ nhại mò hỏi, suy nghĩ một chút liền cho một túi tôm con. Kiều Kiều từ chối nhưng chú Dương vẫn kiên trì, nghĩ nghĩ một chút cô liền nhận lấy. Chú Dương trêu ghẹo hỏi có phải cô không ăn mà muốn bán đi hay không, cô lắc đầu, giải thích. Những lời của cô làm cho chú Dương có chút kinh ngạc, cô nói, bạn học của mình đặt kem mà đồ của mình đều đã bán hết, vừa vặn có túi tôm con này cô muốn tặng cho bạn học. Chú Dương cảm khái, không trách được đứa nhỏ này bán đồ tốt như vậy, biết đối nhân xử thế, người lớn làm như vậy không nói làm gì nhưng cô còn là một đứa bé đấy, có thể làm được như vậy đã không dễ rồi.

Hơn năm giờ, Kiều Kiều đi qua nhà Tôn Hiểu Húc, bắt đầu rao hàng. Chỉ trong chốc lát, quả nhiên Tôn Hiểu Húc đi ra mua.

“Tớ nghe thấy giọng của cậu liền chạy luôn ra đây, tớ nói với mẹ tớ, đây là bạn học bán.”

“Vậy cậu muốn mua bao nhiêu?”

“Mẹ tớ nói mua mười bốn cây kem sữa, năm cây kem đá.” Tiền trong tay Tôn Hiểu Húc vừa đủ, Kiều Kiều nhanh nhẹn giúp hắn lấy kem. Sau khi suy nghĩ, Kiều Kiều lấy trong hòm thêm hai cây kem và túi tôm con thả vào trong túi.

“Đi?” Tôn Hiểu Húc có chút mơ hồ. Mua mười cây tặng một kem đá hắn biết, nhưng mà tôm con này?

“Kem nhà tớ mua mười cây tặng một cây kem đá, cậu mua mười chín cây, phá lệ tặng cậu hai cây kem, thêm cả túi tôm con này nữa, cảm ơn đã chiếu cố việc buôn bán của tớ.”

Tôn Hiểu Húc hơi ngượng ngùng, nhưng trẻ con đều ham ăn: “Kia, vậy cảm ơn cậu nhé, về sau vẫn sẽ mua của cậu.”-Trucxinh-

“Ừ.” Kiều Kiều mỉm cười.

Tôn Hiểu Húc mang đồ vào nhà, mẹ Tôn nhìn túi tôm con trong tay con mình có chút giật mình, lại nghe lời của con nhìn nhiều thêm hai cây kem và túi tôm con, bà cảm khái, tiểu cô nương này thật sự biết buôn bán đấy.

Lúc Kiều Kiều trở lại vẫn chưa tới sáu giờ, cô đi xe đạp vào thẳng nhà béo mập.

“Hong thăm...”

Mẹ béo mập không biết tên là gì, tóm lại, mấy đứa trẻ xung quanh đều gọi bà ấy là Hồng thăm.

“Kiều Kiều sang trả xe hả?” Mẹ béo mập ra cửa, béo mập và Văn Chương cũng theo ra ngoài.

“Vâng.” Kiều Kiều cởi hộp trừ nhiệt trên xe xuống, mở ra: “Hôm nay bán không tốt như mấy hôm trước nên vẫn còn. Sáu cây kem, bốn cây này cho mọi người còn dư lại hai cây cháu để lại cho ông bà nội.”

“Như vậy sao được, cháu đừng làm thế, mau đem về đi, mụon mỗi cái xe đạp cho tôm con còn cho kem đá, cháu cái tiểu cô nương này, thế nào lại như người ngoài vậy, xe này mụon không cần trả tiền.” Mẹ béo mập nói.

Kiều Kiều cũng không nhiều lời, đem bốn cây kem nhét vào trong ngực Văn Chương liền ôm hộp trừ nhiệt chạy về nhà.

Cô biết rõ, béo mập và Văn Chương đều rất muốn ăn, hơn nữa phải như vậy về sau muốn mụon cũng dễ hơn.-Trucxinh-

Sau lưng vang lên giọng nói của mẹ béo mập, Kiều Kiều vẫn lon ton chạy về nhà.

Kiều ba Kiều mẹ vẫn chưa ăn cơm, đang đợi cô. Thấy Kiều Kiều đi đường mệt mỏi trở về oán giận nói: “Cái dã nha đầu này, nghiện kiếm tiền rồi sao? Ngày nào cũng chạy ra ngoài, còn tùy tiện mụon đồ của người ta, làm hỏng thì phải làm sao?”

“Mẹ, mẹ yên tâm đi, con bán còn dư lại hai cây kem để con mang sang cho ông bà nội.” Kiều Kiều biết rõ đưa sang cũng đều vào hết miệng Kiều Đình nhưng cô thật sự muốn đem cho ông bà nội, cũng được cái tiếng đấy.

Ông nội cũng tan làm rồi, Kiều Kiều nhu thuận để hai cây kem xuống rồi trở về nhà mình.

Hồ!

“Ngày mai chính thức đi học, không bán nữa.” Kiều mẹ dặn dò.

“Vâng ạ.” Cũng không biết mấy giờ tan học, xem tình huống thế nào rồi tính sau.

Mấy ngày này, Kiều Kiều làm quen một lượt với bạn học. Những bạn học này nhiều năm sau, có người vẫn liên lạc được mà có người thì không. Họ trở thành người có tiền rồi muốn liên lạc hay cùng ăn một bữa cũng là vấn đề.

Sau khi sống lại, quan hệ của Kiều Kiều với bạn bè rất tốt, thành tích học tập cũng khá, nhân duyên dường như không tệ lắm.

Ngay cả thầy cô giáo các khoa cũng cảm thấy cô hòa đồng với bạn bè, trong học tập thì có ngộ tính rất cao là một mầm non tốt.

Đến phiên trực nhật lớp, cô cũng không giống với mấy bạn nữ khác, yếu ớt lười biếng mà đều làm việc hăng hái nghiêm túc. Bởi vì bọn Tôn Hiểu Húc tuyên truyền nên cô cũng biết mình có nhiều người thích.

Nghĩ đời này cũng không giống đời trước, mọi người chán ghét, không để ý tới mình vì đi cửa sau.

Mặc dù mọi mặt đều tốt nhưng cô giáo Thạch vẫn tìm cô nói chuyện, nguyên nhân chính là do cô bán đồ. Kiều Kiều cũng hiểu, trên đời này không có trường nào gió không lọt qua được, nhưng chuyện này cũng quá nhanh rồi.

Giải thích với cô giáo Thạch, việc này cô làm lúc đang được nghỉ hè nhưng không làm trễ nãi việc học hành, cô giáo Thạch nửa tin nửa ngờ nhưng vẫn bảo cô mời phụ huynh đến gặp một chút. Kiều Kiều giật run, từ khi khai giảng đến giờ cô đã không bán cái gì nữa.

Rốt cuộc ai nói với cô giáo Thạch đây? Còn nữa, bán đồ thì làm sao? Mình cũng không làm ảnh hưởng đến học tập.

Về đến nhà, Kiều Kiều nhớ nói chuyện này với Kiều ba và Kiều mẹ. Kiều mẹ làm bầm: “Đã bảo không cho con bán đồ, con cứ bán.”

Công ty Kiều mẹ bận rộn hơn so với công ty Kiều ba nên Kiều ba quyết định đến trường học một chuyến.

Kiều Kiều rất buồn bực. Cô giáo đúng là quá cứng nhắc.-Truxinh-

Nhưng chuyện này cứ thế trôi qua, Kiều Kiều hỏi Kiều ba cô giáo Thạch nói những gì, Kiều ba nói một đồng đạo lý lớn, đương nhiên mấy đạo lý này đều là cô giáo Thạch nói. Kiều Kiều không quan tâm, về sau nên bán thì vẫn bán nhưng thật ra buồn bán không tốt như trước kia. Mấy ngày này trời chuyển lạnh, kem rõ ràng không thể bán, Kiều Kiều cũng mất đi mối làm ăn này.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Cứu Người

Edit: Truxinh

Bởi vì trời bắt đầu giá rét nên không bán được kem, Kiều Kiều cảm thấy chán nản.

Cuối tuần, Kiều Kiều quyết định đi tìm Dương Tuyết chơi, so với những bạn học kia của cô thì Kiều Kiều thích Dương Tuyết hơn. Dương Tuyết đang phụ bán đồ trong cửa hàng thấy Kiều Kiều đến đây rất vui vẻ.

Lúc này còn chưa có hai ngày nghỉ, cuối tuần chỉ được nghỉ một ngày.

Hai tiểu cô nương lặng lẽ nói chuyện.

“Dì? Chị đang làm cái gì?”

“Cái này à? Trường bọn em không có ai dùng sao? Cái này là đệm bút máy, trời lạnh mà dùng cái này thì rất ấm đấy. Trường chị mọi người đều dùng cái này.” Dương Tuyết đang đan một cái bút kẻ.

“Trường học của em không thấy ai dùng cái này, nhưng mà tay chị khéo quá.” Kiều Kiều ở bên cạnh xem.

Dương Tuyết cười: “Hay chị dạy cho em nhé? Nhưng mà chị không khéo tay đâu, chị chỉ biết đan mấy thứ nhỏ nhỏ thế này thôi.”

“Vâng.”

Kiều Kiều học đến buổi trưa mới xong, làm thành một sản phẩm, Dương Tuyết để cô mang về nhà, cô liền vui mừng trở về. Hôm nay cô không có xe đạp để đi.

“Đánh, đánh chết nó, cho nó hết kiêu ngạo”.

Cách đó không xa truyền đến một trận ồn ào, Kiều Kiều từ xa nhìn lại, là một nhóm con trai đang đánh nhau. Nói đúng ra thì là một nhóm con trai đang vây đánh hai đứa Giang Phóng và Giang Viễn.

Xem ra thân thù Giang Phóng cũng không tệ lắm, giống như muốn che chở cho Giang Viễn nên hắn đã bị thương, trên mặt còn có máu, những đứa trẻ kia còn chưa chịu dừng tay, Kiều Kiều lại không muốn chọc phải phiền toái nên quyết định đi đường vòng. Nhưng mà, Kiều Kiều quay lại nhìn một cái, trẻ con bây giờ sao suốt ngày thích đánh nhau vậy. Nhìn bộ dạng Giang Phóng và Giang Viễn, Kiều Kiều suy nghĩ một chút liền nhanh chóng chạy đi.

Thật ra Kiều Kiều vừa mới xuất hiện ở cách đó không xa Giang Phóng đã nhìn thấy cô rồi, là tiểu bắt điểm kia, nhưng hắn không để ý, hắn bên này đang giằng co. Đám người này lấy nhiều đánh ít, nhưng hắn sẽ không nhận thua.

Hắn phải cố bảo vệ tiểu Viễn.

Thấy Kiều Kiều nhanh chóng chạy đi. Trong lòng hắn thoáng hiện một tia rét lạnh, nhưng rất nhanh lại biến mất, người ta tránh né mình là chuyện bình thường.

Giang Phóng sắp không chống đỡ nổi rồi nhưng hắn vẫn không nhận thua.

“Các cháu đang làm cái gì?” Một chú mập mập chạy tới bên này.

Mấy đứa trẻ con liền chạy đi. Giang Phóng thì vẫn đứng im. Hắn nhìn thấy thân ảnh nho nhỏ đằng sau chú mập mập.-Truxinh-

Vừa rồi cô chạy đi là đi tìm người?

Nhìn máu trên mặt Giang Phóng, chú mập mập dường như có chút tức giận: “Mấy đứa hỗn đản kia, lại hạ tử thủ, cháu có làm sao không?” Tiểu tử này sao quen mặt vậy?

Giang Phóng mím môi nhìn Kiều Kiều, không nói lời nào. Giang Viễn ở một bên cũng không nghĩ tới Kiều Kiều chạy đi là đi tìm người, hốc mắt lại đỏ lên.

Chứng kiến hai anh em nhà này, Kiều Kiều trợn trắng mắt: “Chú Dương, đây là bạn học của Dương Tuyết và anh của hần, cháu đã thấy bọn họ.”

Bạn học của tiểu Tuyết? Cần thận đánh giá lại. Ui! Đây không phải là hai hồn tiểu tử nhà Giang gia sao?

“Chú Dương, chú nhìn xem, đều chảy máu rồi, cửa hàng bán buôn nhà chú gần đây, có thể cho bọn họ tới đó chữa thương một chút được không? Tuyết đối sẽ không mang phiền toái cho chú, có được không vậy chú Dương.” Kiều Kiều nói.

“Được rồi, đi thôi.” Chú Dương cũng là một người có lòng dạ tốt. -Trucxinh-

Dương Tuyết thấy hai anh em bọn họ vẫn hơi sợ, nhưng nhìn Kiều Kiều chuyên tâm giúp Giang Phóng lau mặt, lại dùng băng gạc băng lại vết thương, Giang Phóng đang hoảng ngổ im cũng không nói chuyện, mà Giang Viễn ngồi một bên đôi mắt hồng hồng, Dương Tuyết liền cảm thấy mình không còn sợ như vậy nữa.

“Tốt lắm.”

Giang Phóng nhấp máy miệng: “Mày lên là gì?”

“A?” Kiều Kiều không hiểu tại sao hần lại hỏi vấn đề này liền cảnh giác: “Tại sao?”

“Tao hỏi một chút còn không được à, cũng không làm gì mày.”

Giọng nói ồm ồm nhưng mặt lại hồng lên giống như đang ngượng ngùng.

Kiều Kiều nghĩ, có thể từ mặt đen chuyển thành hồng thật không dễ dàng nha: “Tôi gọi là Kiều Kiều.”

Giang Phóng ngẩng đầu nói: “Cảm ơn, Kiều Kiều”. Lại quay sang chú Dương nói: “Cảm ơn chú.” -Trucxinh-

Thấy đứa nhỏ này lễ phép như vậy, chú Dương sừng sốt một chút, liền nở nụ cười: “Không có việc gì là tốt rồi.”

Kiều Kiều nhìn bộ dạng kia của Giang Viễn, đem khăn lông đưa cho hần: “Mau lau mặt đi, chắc chắc, con trai mà lại khóc.”

Giang Viễn thành thành thật thật nhận lấy khăn, tự mình lau vài cái.

Nghĩ đến bộ dạng tiểu bá vương lúc ở trường của bạn học, Dương Tuyết kinh ngạc há to miệng.

“Được rồi, nếu không còn chuyện gì thì cháu trở về đây, cha mẹ cháu đang sốt ruột đợi ở nhà.” Kiều Kiều cầm lên bao nhỏ của mình.

“Vậy cùng đi đi.” Giang Phóng đứng lên.

“Bọn tao đưa mày về.”

“Không cần đâu. Các người đưa về? Mẹ tôi mà trông thấy tôi cùng con trai đi cùng nhau nhất định sẽ mắng đấy, được rồi được rồi, tôi đi đây.” Kiều Kiều cầm bọc nhỏ rời đi.

Lúc Kiều Kiều cầm đồ lên, bút kẻ kia liền rơi ra nhưng không ai chú ý. Mắt thấy Kiều Kiều đi xa, Giang Phóng chuẩn cũng chuẩn bị rời đi: “Đi? Đây là cái gì?” Giang Phóng nhìn thấy bút kẻ rơi trên mặt đất, nhặt lên.

Dương Tuyết thấy thế nói cho hần biết: “Đây là Kiều Kiều vừa đan, chắc là cô bé làm rơi. Anh mau đuổi theo đưa cho em ấy đi, nếu không thì cứ để ở đây cũng được, lần sau em ấy đến tôi đưa cho em ấy.”

“Tôi đưa cho em ấy.” Giang Phóng dặt tay Giang Viễn đi ra ngoài. -Trucxinh-

Ngoài cửa đã không thấy thân ảnh của Kiều Kiều, Giang Phóng cầm bút kẻ nhìn nhìn, chắc chắn, nữ công thật kém. Đây là lần đầu tiên Kiều Kiều đan, trình độ có hạn, mũi đan không tốt. Ở trường học cũng không thiếu bạn nữ thích hần, tặng hần cái này, hần cũng không thèm, cảm thấy thứ dùng thứ kia làm gì, nhưng nhìn cái này, Giang Phóng suy nghĩ một chút liền cất vào trong túi của mình.

Giang Viễn ở một bên có chút không hiểu hành động này của Giang Phóng: “Ca, chúng ta không đem đồ trả lại Kiều Kiều kia sao?” Ca hần thế nào lại thu lại?

“Không trả, anh giữ lại dùng, dù sao cái này do em ấy đan, lại đan cái khác cũng được.” Mặt không chút thay đổi Giang Phóng nói.

Sao cơ? Giang Viễn ở một bên suy nghĩ ngắt, ca hần có ý gì? Không trả?

Ca hần bảo không thích mấy thứ ẻo là này mà?

Nhớ rõ hoa khôi trường học bọn họ là Chu Tiểu Linh, đàn một cái cho ca hần, không phải ca hần nói không thích những thứ như vậy sao? Giờ sao lại đem đồ của Kiều Kiều gì đó làm của riêng rồi? Kiều Kiều coi như đã giúp bọn họ đấy? Làm vậy không tốt nha?

Nhìn vẻ mặt của em trai, Giang Phóng cũng biết nó nghĩ gì, liếc mắt nhìn em trai khờ khạo của mình một cái.

“Chuyện này không cần mày quan tâm. Mấy ngày này coi chừng một chút. Đợi ngày mai đi học nhìn anh thế nào tiêu diệt hội kia.” Còn dám bắt nạt em trai hần, bọn họ đúng là chán sống rồi.

“Em đi với anh.”

“Ừ, được, nhưng nếu để anh thấy mày khóc lần nữa, xem anh làm thế nào phạt mày.” Em trai hần rất hay khóc, thật sự là không chịu nổi, có phải nam nhân hay không đây. Một lần nữa hần hoài nghi giới tính của em trai mình.

“Em bảo đảm không khóc.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Phấn Đấu Nhỏ

Edit: Truxinh

Vất vả đàn bút kể cả buổi trưa mà lại bị mất, Kiều Kiều rất buồn bực, nhưng mà người nào đó lại là một tiểu thương nên cô đã nghĩ ra một cách, ha ha, cô có thể bán bút kể nha. Mặc dù nếu cần thì nhà nào cũng có thể đàn được nhưng cô đi trước chiếm lấy tiên cơ không phải sao? Hơn nữa có một số nhà, người lớn không có thời gian rảnh, mà cô thì lại không bán nhiều.

Vừa về đến nhà Kiều mẹ thấy Kiều Kiều đang lục lọi lung tung, nổi giận nói: “Nha đầu chết tiệt kia, đang làm cái gì đấy?”

“Mẹ, nhà chúng ta còn len thừa không còn dùng tới không? Là cái loại mà mẹ đàn áo len còn dư lại đó.”-Truxinh-

“Có, con định làm cái gì?” Kiều mẹ hoài nghi nhìn Kiều Kiều.

Kiều Kiều đem ý nghĩ của mình nói cho Kiều mẹ, Kiều mẹ lắc đầu, cái này không được đâu, người ta cũng có thể tự đàn, làm sao mà bán được, ai mua đây? Nhưng nghe Kiều Kiều phân tích, cảm thấy con gái mình đối với tiền rất cuồng nhiệt, hay là cứ đáp ứng làm cho cô thử xem. Kiều Kiều mới học, trình độ không tốt nên năn nỉ mẹ đàn, cô còn hứa hẹn tiền bán được sẽ đưa hết cho Kiều mẹ, mình chỉ là người bán thay thôi. Kiều mẹ thờ dài, mẹ chẳng nhẽ lại cần mấy đồng tiền kia của con?

Nhà Kiều Kiều còn dư lại len, nhưng không nhiều lắm. Kiều Kiều nghĩ đến chỗ bà nội và thím, sôi nổi muốn chạy sang xin. Kiều mẹ cũng không ngăn cản, xin một chút len thừa bà cảm thấy không có chuyện gì. Kiều Kiều nói với bà nội mình muốn đàn bút kể nên muốn xin bà ít len thừa, còn nói len nhà mình không đẹp đàn xong rất khó coi lại nịnh hót một hồi cuối cùng mừng rỡ cầm len còn dư về nhà để xuống, rồi lại chạy sang nhà thím hai, cũng thành công xin được một ít. Đầu năm nay nhà nào cũng đàn quần áo len nên thế nào cũng có len thừa, mặc dù không nhiều lắm nhưng đàn một hai cái bút kể nho nhỏ thì còn dư. Kiều Kiều về nhà thấy một đồng len thừa, cảm thấy mình thu hoạch rất khá.

Buổi tối hôn đó, Kiều mẹ không đàn áo len mà đàn cho cô mười hai cái bút kể. Kiều Kiều cầm một cái trong số đó bọc lấy cái bút máy trong hộp bút của mình.

Hôm sau thật thu được sự hiếu kỳ của mọi người.-Truxinh-

Đan Đan hỏi: “Kiều Kiều, sao cậu lại bao bút máy bằng cái này?”

Nhìn bạn học nhỏ, Kiều Kiều cười: “Cuối tuần tớ sang nhà một chị chơi, trường tiểu học của chị ấy đều dùng cái này, nói là vừa đẹp lại còn không bị quẹt vào hộp bút, lúc trời lạnh cầm bút cũng không bị buốt.”

“Thật không?” Điều kiện gia đình Đan Đan rất tốt, lật đi lật lại xem xét, Kiều Kiều cũng không ngăn cản. Nói đến Đan Đan, kỳ thật rất lâu trước kia cũng là một trong những người mà nàng để ý. Lúc nhỏ điều kiện gia đình con bé rất tốt, thường xuyên chen nhau đòi một chút tiền với bạn học nữ. Về sau, sau khi tốt nghiệp rất lâu, nghe nói cuộc sống nhà Đan Đan trải qua càng ngày càng không tốt, cha mẹ Đan Đan đều bệnh rất nặng liền để Đan Đan xuất ngoại đi làm ba năm. Nhưng ba năm sau trở về, Đan Đan không đem tiền này cho cha mẹ chữa bệnh, cũng không trả tiền mà nhà con bé nợ mà lại cùng một người đàn ông ở Thanh Nham mua một căn nhà, kết hôn, còn mua xe cho người đàn ông kia đi làm. Cô Kiều Kiều là hàng xóm của nhà Đan Đan nên nàng biết mọi người xung quanh rất khinh thường con bé. Giờ nhìn Đan Đan còn là một Lolita, Kiều Kiều thu lại phần tâm tư không thích này.-Truxinh-

“Mẹ tớ cũng đàn được cái này, về nhà tớ bảo mẹ tớ đàn cho tớ.” Lúc Đan Đan mở miệng, vài bé gái xung quanh liền vây lại, mọi người rôm rả nghị luận.

“Ừ, cái này đan rất dễ, tớ đem cái này đi bán. Tớ đang tính, đợi đến lúc tan học sẽ đi đến đất trống bên kia Dương Thụ bán. Cái này làm rất dễ cho nên nếu mọi người thích thì về nhà bảo mẹ đan cho một cái. Qua một thời gian chắc là trường mình ai cũng dùng cái này đây.”

“Cậu muốn bán à, cái này bán thế nào đây?”

“Cái này là một đồng tiền một cái nha.”

“Đắt như vậy?” Thấy mấy bé gái đang nói chuyện, mấy bé trai thấy thế cũng sang đây xem

“Ừ, đúng vậy, cho nên tớ cũng không dám làm nhiều, tớ có tổng cộng mười hai cái, mình dùng một cái nên chỉ còn mười một cái. Tớ định lúc bán đồ ăn vặt thì bán luôn, nếu như bán được tớ mới có thể kiếm chút tiền.”

“Nha.”

Thật ra Kiều Kiều cũng biết một chút cách làm ăn lớn, như bắt động sản, chơi cổ phiếu,... nhưng những cách đó cần rất nhiều vốn hơn nữa còn thay đổi liên tục. Hiện tại cô vẫn là một đứa bé, cha mẹ làm sao để ý đến mấy ý tưởng của cô đây.

Cho nên hiện tại, Kiều Kiều tập trung kiếm một chút tiền này, như vậy cũng tốt, cô là một bạn nhỏ, sẽ không bị coi là đứa khác người. Dù hiện tại đã đủ quai dị nhưng tóm lại vẫn còn bình thường, không ai cảm thấy cô bị làm sao, cùng lắm thì nghĩ đứa nhỏ này là một tiểu tham tiền.- Trucxinh-

Thật ra thì Kiều Kiều cũng cảm thấy cái này chắc không bán được, nhà nào cũng có thể đan, mười cái này cô chỉ bán thử. Nhưng ngoài dự đoán, thoáng một cái đã bán hết sạch, là do ba bạn học nữ và một bạn học nam của cô mua

Kiều mẹ cũng không ngờ lại bán được, nhìn con gái mình đang hoảng hốt mười hai đồng tiền, Kiều mẹ cảm khái, con gái mình làm việc mỗi tháng kiếm được so với bà còn nhiều hơn. Con gái còn không mệt mỏi như bà, thật sự Kiều mẹ không biết nói thế nào.

Tối hôm đó, Kiều mẹ dùng len thừa đan thêm mười lăm cái. Kiều mẹ đan rất nhanh chứ nếu là Kiều Kiều đoán rằng làm một tối cũng không xong một cái. Kiều mẹ còn định làm thêm nhưng không đủ len mà ý tứ của Kiều Kiều là bán những cái này trước. Những đồ này mặc dù bán được nhưng số lượng sẽ không lớn.

Hôm sau, Kiều Kiều rất dễ dàng bán hết mười lăm cái bút kẻ. Kiều mẹ lại nói cho Kiều Kiều biết, bà đã hỏi mấy đồng nghiệp, nếu còn len thừa thì cho bà, dù sao đan một cái bút kẻ không cần nhiều len mà len thừa kia còn không đủ để họ đan một cái bao tay, để trong nhà cũng không dùng đến.- Trucxinh-

Kiều ba thấy cả ngày Kiều Kiều mê mẩn những thứ này nên có chút lo lắng chuyện học hành của nàng nhưng mà kiểm tra một chút thấy vẫn tốt nên ông liền an tâm, cảm khái con gái mình rất thông minh, mắt Kiều mẹ trợn trắng. Kiều Kiều cười trộm, chuyện này với chuyện cô thông minh thì có quan hệ gì. Cô là một người chết đi sống lại, sống gần ba mươi năm nếu như ngay cả kiến thức năm nhất tiểu học mà cũng không biết, thì thật khó khăn...., ha ha.

Hơn nữa, cho dù là tiểu học năm nhất, đi học cô đều nghe giảng nghiêm túc, nếu không cũng không có chuyện gì để làm không phải sao?

“Kiều Kiều ~!” Hôm nay Kiều Kiều không đi ra ngoài bán đồ, béo mập nhà hàng xóm đến tìm nàng.

“Ai, đến đây.” Kiều Kiều đóng kỹ cửa đi ra.

“Lâu rồi không cùng em chơi rồi, bọn chị hôm nay đi nhặt cỏ, em đi không?”

Sao cơ? Nhặt cỏ?

Nhưng Kiều Kiều nghĩ, ở nhà cũng không phải làm gì, đi đi, than đá lúc này rất đắt, nhiều nhà đều đốt bằng cỏ và gỗ “Được rồi, chị chờ em một chút”.

Thấy Kiều Kiều đội mũ lưỡi trai, béo mập lắc đầu “Cái mũ này của em xấu thế”.

Kiều Kiều cười, sao nàng lại thấy rất đẹp đây?

Nàng đội mũ lưỡi trai, bầm bầm máy tính Kiều ba cho nàng, Kiều ba cũng sẽ cười nói, trông nàng như con trai.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Tiểu Tham Tiền

Edit: Trucxinh

Kiều Kiều và béo mập cùng nhau ra khỏi cửa, đi cùng còn có vài đứa bé khác. Lúc này, Kiều Kiều mới biết mọi người đi nhặt củi là vì trường học chưa có hệ thống sưởi, mùa đông đều dùng bếp lò, mỗi học sinh phải nộp cho giáo viên chủ nhiệm ít gỗ các loại.

Bình thường gỗ dùng trong nhà là do trẻ con lên núi nhặt về.

“Thật đáng ghét, tao ghét nhất là phải nhặt nhánh cây.” Cùng Kiều Kiều đi lần này đều là những đứa bé lớn hơn cô, không phải lần đầu tiên đi nhặt củi.

“Tao cũng thế, nhưng mẹ tao nói, bà sẽ không để tao cầm củi trong nhà đi nộp, dù sao tao cũng chỉ đi chơi nên bảo tao lên núi nhặt là được.”

Kiều Kiều học năm nhất, có nhiều chuyện không quá quan tâm, đối với những chuyện hồi còn bé cũng phải từ từ mới nhớ ra.

Mọi người cãi nhau âm ỉ nên nhặt rất chậm, cuối cùng đương nhiên là Kiều Kiều nhỏ nhất nhặt được nhiều nhất. Không có biện pháp vì cô là nghiêm túc nhặt còn những người khác vừa nhặt vừa chơi đùa.

Vì nhặt nhiều nên Kiều Kiều không cảm nổi, phải dùng hết sức. Béo mập thấy thế kéo giúp Kiều Kiều.

“Em mang những thứ này về nhà trước rồi quay lại tìm mọi người?”

“Được rồi, nhưng mà Kiều Kiều, em nhặt được nhiều thật đấy.”

“Kiều Kiều chỉ chăm chú nhặt đương nhiên nhặt được nhiều hơn, chị thấy, em nhặt được chỗ này là đủ để mùa đông nộp rồi.” Bọn họ nói, bình thường mùa đông họ phải giao hai đến ba lượt.

Kiều Kiều cười: “Đây là năm đầu tiên em phải nhặt, cũng không mất nhiều thời gian nên nhặt nhiều một chút nếu không đến lúc trời lạnh mà đi nhặt thì giống như đi chịu tội vậy.”-Truxinh-

“Cũng đúng, năm ngoái tao đi một lần rồi, trời lạnh căn bản còn không có.”

“Ừ.”

Gỗ từ nhánh cây bây giờ rất đáng giá. Có không ít người già trước khi trời lạnh cũng ra ngoài nhặt.

Mùa đông có nhiều củi để đốt hơn thì cần ít than đá hơn.

Kiều Kiều muốn đem củi về trước còn béo mập lại không muốn về trước vì vậy bé gái phải tự mình kéo củi chậm rãi hướng về nhà, đường đi có hai mươi phút bây giờ lại thấy rất dài.

“Để anh giúp mày.” Giọng nói thanh thúy của một bé trai truyền tới.

Đi? Đi đi? Giang Phóng? Sao hắn lại ở đây?

“Sao anh lại ở đây?”

“Đánh nhau.” So với Kiều Kiều thì Giang Phóng khỏe hơn, một cánh tay cầm củi lên đi về phía trước.

Đáp án của hắn làm cho Kiều Kiều lặng im, đứa bé xui xẻo này.

Nhưng mà có hắn giúp đỡ, Kiều Kiều vừa đi vừa tiếp tục nhặt, Giang Phóng biết rõ Kiều Kiều nhặt mấy thứ này để làm gì, trường học của hắn cũng thu những thứ này nhưng cho tới giờ hắn cũng chưa nộp lần nào.

Thấy nàng vừa đi vừa nhặt tiếp, Giang Phóng ngừng lại hỏi: “Mày nhặt nhiều một chút, anh cầm về giúp mày.”

Gi?

Thấy Giang Phóng tự dung tốt như vậy, Kiều Kiều giãy mình nhưng cô nghĩ đứa nhỏ này là có ân tất báo, lần trước mình giúp hắn, mặc dù không phải là chuyện gì lớn nhưng đứa nhỏ này vẫn ghi trong lòng, người ta đều nói loại người có đi có lại đều rất nghĩa khí, xem ra hắn cũng có phẩm chất này.

“Thế thì cảm ơn anh nha.” Dù sao đều đã làm phiền người ta rồi cô liền nhặt nhiều một chút đi.-Truxinh-

Thấy bộ dạng nhẵn nhụi của cô, Giang Phóng vẫn giúp cô nhặt củi xung quanh.

Đợi đến lúc Kiều Kiều về nhà, kéo theo hai bó củi nhỏ còn Giang Phóng kéo hai bó củi lớn. Nhìn mồ hôi trên mặt hắn, Kiều Kiều nghĩ, thời buổi này người ta có đi giúp đỡ hỗ trợ một chút cũng gào khóc không yên.

Thật vất vả mới đưa được củi vào trong viện. Giang Phóng thở phào nhẹ nhõm, thật sự là mệt chết rồi.

“Kiều Kiều, anh khát, lấy cho anh cốc nước đi.”

“Vâng, anh đợi một lát.” Kiều Kiều vào nhà rót một cốc nước mang ra, Giang Phóng một hơi uống cạn, đem cái cốc đưa cho cô, lại thêm một cốc nữa.

Kiều Kiều lại lấy cho hắn một cốc nữa còn lấy ra mấy túi đồ ăn vặt.

“Này, cho anh.” Không thể để người ta làm không công, nếu không cùi nhiều thế kia, cô có đi ba lượt cũng không xong.

Ngẩng mạnh đầu lên, Giang Phóng nhìn Kiều Kiều: “Anh không cần.”

Ách?

Không cần sao? Trẻ con làm gì có đứa nào không thích đồ ăn vặt?

“Cho anh thì anh cứ cầm lấy, khách khí làm gì.” Người khác đều nói hắn là tiểu bá vương, rất thích đánh nhau nhưng cô không tận mắt thấy hắn đánh nhau nên không sợ hắn, cũng chỉ là một thằng nhóc thôi.

“Anh không thích ăn.” Giang Phóng làm bầm.-Trucxinh-

Thấy Giang Phóng nhất quyết không cầm, Kiều Kiều thờ dài đem đồ cất đi. Thấy Kiều Kiều lại muốn ra ngoài, Giang Phóng hỏi: “Mày đi đâu đấy?”

“Em còn muốn lên núi nhặt củi, dù sao cũng không có việc gì để làm.”

Còn đi? Nhìn thân thể nhỏ bé của Kiều Kiều, Giang Phóng mở miệng: “Anh đi với mày.”

“Ách? A, được. Trường học bọn anh không cần nộp à?”

“Anh không nộp.”

Đồ mờ hời. Trực tiếp thật. Suy nghĩ một chút, Kiều Kiều mở miệng: “Em thấy mấy ngày nữa trời lạnh thì lấy ra bán, bán cho những học sinh gia đình có điều kiện nhưng không muốn nhặt củi.”

Vì sao?

Giang Phóng nghe lời mà Kiều Kiều nói, có chút ngây người. Sau lại nghĩ tới những hành vi của Kiều Kiều, trầm mặc một lúc rồi mở miệng: “Tiểu tham tiền.”

Kiều Kiều không vì những lời này của hắn mà không vui, cô vốn là một tiểu tham tiền mà.

Phải kiếm ít tiền, hi vọng sang năm lúc xây nhà, mình có thể giúp đỡ một chút.

Xây xong cái nhà kia, nhà cô sống cũng không khá giả, sau đó mẹ sinh em gái nên không thể đi làm chỉ có một mình cha đi làm nuôi cả gia đình. Kiều Kiều cần tiền, mặc dù cha mẹ vẫn chu cấp đầy đủ cho mình nhưng những năm khó khăn kia cô vẫn có thể thấy được.

Cô muốn tìm mọi cách giúp đỡ bố mẹ.

Thấy Kiều Kiều không khó chịu vì mấy lời hắn nói, đứa con trai không biết cười, khước miệng hắn giờ lại cong lên.

“Anh với mày cùng đi.”

Kiều Kiều suy nghĩ một chút, hỏi: “Anh muốn kiếm chút tiền lẻ không?”

“Cũng được, làm gì?”

“Chúng ta hợp tác? Mọi người cùng nhau kiếm ít tiền.” Cánh tay bập chân mình bé, nhặt một chút thì còn được chứ nhặt nhiều thì không cảm nổi.

Giang Phóng nở nụ cười: “Tiền tiêu vặt? Anh chỉ thấy mày kiếm tiền còn chưa nhìn thấy mày tiêu tiền.”

‘Hừ.’ Mình không tức giận, mình không tức giận, mình không chấp thằng bé xấu xa, Kiều Kiều kiêu chề.-Trucxinh-

“Thế anh có muốn hợp tác không?”

“Muốn.”

Giang Phóng cũng không hỏi nhiều, theo Kiều Kiều đi ra ngoài, nghe Kiều Kiều ở một bên thao thao bất tuyệt, thừa dịp Kiều Kiều không chú ý, Giang Phóng liếc mắt, thật sự là một tiểu tham tiền.

Giang Phóng không nói, bình thường cha hắn không ở nhà, cũng không có ai quản hắn và em trai, một tháng cha sẽ cho hắn hai trăm đồng, số tiền này tương đương với chi tiêu một tháng của nhiều nhà, nếu gia đình nào tiết kiệm còn có thể dùng cho hai ba tháng.

Hắn và tiểu Viễn chỉ ăn cơm còn những đồ ăn vặt khác bọn họ không thích ăn. Những thứ đó ngọt ngọt mặn mặn nào có ăn ngon như thịt kho tàu.

Về phần đáp ứng cùng nhau hợp tác, chỉ bởi vì Giang Phóng muốn giúp Kiều Kiều, trong lòng hắn, Kiều Kiều như vậy là do không có tiền, nhà nghèo. Mà Kiều Kiều lại là một đứa em gái tốt, tính cách cũng hợp.-Trucxinh-

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Thu Táo

Edit: Trucxinh

Trải qua một khoảng thời gian tích góp từng tí một, trong sân nhà Kiều Kiều toàn là củi. Hôm đầu tiên nhặt về nhà, Kiều ba Kiều mẹ nhìn củi trong sân còn tưởng mình nằm mơ, bà nội Kiều Kiều thấy thế vội vàng đi đến nói, chỗ này là do một thằng bé giúp Kiều Kiều nhặt về, hai đứa đi đi về về rất nhiều lần.

Kiều mẹ vội hỏi Kiều Kiều, Kiều Kiều giải thích đó là anh trai của bạn học Dương Tuyết, cũng muốn kiếm ít tiền lẻ. Hai người rảnh rồi không có chuyện gì làm lên định nhặt ít củi, mấy ngày nữa trời lạnh đi đến cổng trường bán. Kiều mẹ không nói gì, ngẩng đầu nhìn trời.-Trucxinh-

Trong khoảng thời gian này Kiều ba cũng nói Kiều Kiều mấy lần, nhưng nhìn thành tích con gái không bị sa sút, ở lớp đều đứng số một số hai nên cũng không quản nữa. Mặc dù Kiều ba làm việc tạm thời trên trấn nhưng gần đây cũng có chút gấp rút.

Kiều Kiều lấy dây thừng đem củi nhặt được bó thành từng bó. Thấy vậy, bà nội Kiều Kiều cũng không có cách nào lấy về, mấy ngày vừa rồi bà cũng không quan tâm cứ trực tiếp cầm về dùng. Kiều Kiều nhìn đồng củi cao chổng chát của nhà bà nội, bĩu môi.

Trời càng ngày càng lạnh, hiện tại việc làm ăn của Kiều Kiều không thể bằng được trước kia, tan học mỗi ngày cũng không ra ngoài bán đồ. Bút kẻ bán mấy lần cũng không bán được nữa, nhà còn không có nhiều len nên Kiều Kiều quyết định không bán cái này. Kiều Kiều tính, hơn một tháng này bán bút kẻ được hơn bảy mươi đồng, năng giao hết cho mẹ, Kiều mẹ rất vui.

Kiều Kiều cầm bút vẽ tranh, Kiều mẹ đang trong phòng bếp, hôm nay Kiều ba về hơi muộn, còn ôm theo một cái thùng.

“Cha, người đã về rồi? Đây là cái gì ạ?” Kiều Kiều nhìn cái thùng trong tay Kiều ba.

Kiều ba nhếch miệng cười: “Hôm nay người ta cho cha một thùng, đây là hộp đào, tý nữa cho con ăn thử.”

Kiều Kiều cười cười, Kiều ba ôm cái thùng vào nhà, bà nội Kiều Kiều sao có thể không nhìn thấy, vội vàng đuổi theo vào nhà. Nghe thấy lời nói của Kiều ba, mặt mày hớn hớn, “Ai ui, mùa đông hộp đào ăn rất ngon đấy.”

“Mẹ, người lấy hai hộp đi.” Kiều ba mở thùng ra, đưa cho bà nội Kiều Kiều hai hộp, bà xem qua, cười tủm tỉm trở về nhà.

Kiều Kiều biết, mẹ cô không thích bà nội như vậy, làm con trai con gái cần phải hiếu kính cha mẹ, nhưng ông bà nội lần nào cũng thế này. Chỉ cần có ai đến đưa cái gì hay là Kiều mẹ mua cái gì bà nội đều đến nhìn, nói xa nói gần ý tứ là muốn một ít. Giữa chủ động biểu với đi đến đòi là hai chuyện hoàn toàn khác nhau đấy.-Trucxinh-

Hơn nữa nhà chú Kiều Kiều điều kiện tốt hơn, nhưng ông bà nội chuyện gì cũng thiên vị chú ấy.

Kiều mẹ thường xuyên có chút mâu thuẫn nhỏ với họ, đây cũng là lý do khiến Kiều mẹ muốn ra ngoài xây nhà mới, cái ý nghĩ này của mẹ không phải ngày một ngày hai đâu cho nên gia đình cô cũng vì thế mà nỗ lực kiếm tiền.

Bà nội đi rồi, Kiều Kiều nhìn một cái, tổng cộng có mười hai hộp, bà nội lấy hai giờ cong mười hộp. Kiều ba cho Kiều Kiều mở một hộp ăn, Kiều Kiều từ chối. Cô thích ăn trái cây tươi mới, bây giờ đang là lúc hái táo rồi.

Nhà bà nội đều hái xong rồi nhưng nhà Kiều Kiều còn chưa có thời gian đi hái.

Hiện tại táo rất quý nhưng ông nội thiên vị, chỉ cho nhà cô tám cây táo mười hai cây còn lại đều là cây lê. Mặc dù cô thích ăn loại đó nhưng cô biết muốn bán giá tốt thì phải bán táo.

Ba nhà mỗi nhà hai mươi cây, nhưng nhà ông bà nội có tới mười tám cây táo, chỉ có hai cây lê, hai cây này là giữ lại để mình ăn. Còn nhà chú hai thì có mười năm cây táo, năm cây lê. Ông nội giải thích do nhà Kiều Kiều khá giả hơn.

Cha, mấy hộp này giữ lại để đến lúc mừng năm mới thì lấy ra, con không thích ăn. Đúng rồi, nhà mình khi nào thu táo ạ?”

“Cuối tuần, để mẹ con nói với cậu và ông ngoại đã, đến lúc đó họ sẽ đến giúp một tay.” Thời này những việc tương tự đều là giúp đỡ lẫn nhau, như vậy

mới tốt.

Mà chú Kiều Kiều từ trước tới giờ đều thu tảo cùng một ngày với nhà cô, thật ra thì như thế không tốt, tách ra làm thì lúc nào cũng không tốt nhưng thím hai lại thích tách riêng ra làm. Kiều ba không còn cách nào nên hằng năm đều nhờ ông ngoại và cậu đến giúp.

Cuối tuần Giang Phóng mang Giang Viễn đến tìm Kiều Kiều, biết nhà Kiều Kiều đang thu hoạch tảo nên hai đứa bé cũng đi tới giúp đỡ. Kiều ba Kiều mẹ thấy hai đứa trẻ vội vàng nói không cần nhưng hai đứa không chịu đi, không còn cách nào đành để cho bọn họ ở lại. Kiều Kiều nói công việc cho họ biết, hai đứa bé gật đầu. Mất thấy mọi người đang bận, lại nghĩ đến buổi trưa nên quyết định về nhà nấu cơm.-Trucxinh-

Kiếp trước Kiều Kiều cũng biết nấu ăn nhưng hương vị bình thường. Sau khi sống lại thường xuyên xem Kiều mẹ nấu ăn nên học tập được một chút. Cô là trẻ con, làm việc chậm chạp, không bằng để Kiều mẹ ở lại. Kiều Kiều nói với Kiều mẹ mình về nhà nấu cơm.

Lúc này Kiều mẹ đang bận bịu nên cũng tùy ý cô. Kiều Kiều lấy mười đồng trong túi tiền của mình ra đi mua thức ăn, mua ít thịt, vội vàng nấu cơm.

Hôm nay ông bà nội không có ở nhà, đi thăm viếng. Kiều mẹ nói, thời gian này hằng năm, ông bà nội đều bận đi thăm hỏi, nguyên nhân chính là vì không muốn giúp đỡ.

Cây ăn quả năm nay lớn lên rất tốt, tảo rất nhiều nước, Giang Phóng giúp nhà nàng hái tảo còn thêm mấy đứa nhỏ giúp đỡ. Kiều mẹ sợ trẻ con nghịch ngợm nên nói cận kề công việc phải làm, mấy đứa trẻ này giúp đỡ được rất nhiều việc. Đợi đến lúc Kiều ba mượn xe đem tảo về thì Kiều Kiều cũng nấu xong cơm, thấy mấy đứa trẻ này cũng theo về, Kiều mẹ còn hết lời khen ngợi, làm phiền những đứa nhỏ này, nếu không phải có nhiều người thì đến trưa cũng không xong.

Kiều Kiều không nghĩ tới sau khi mình đi lại có thêm nhiều người hỗ trợ như vậy, nghe thấy Kiều mẹ nói liền xoay người vào trong nhà cầm mấy túi lớn đồ ăn vật ra phân chia cho bọn nhỏ. Mọi người vui vẻ nhận lấy liền về nhà ăn cơm. Kiều Kiều biết tình huống của anh em Giang Phóng lên báo họ ở lại. Giang Phóng để mấy túi đồ ăn vật lên giường, Giang Viễn thấy thế cũng làm theo, hai người họ không thích ăn mấy thứ này nhưng Giang Phóng biết nếu như mình không cầm thì những người khác ngưng ngưng cũng sẽ không cầm nên không từ chối, giờ mọi người đi hết rồi liền đem đồ để xuống.

Lúc ăn cơm có chín người, ba người nhà Kiều Kiều, cậu cùng mợ hai, ông bà ngoại và hai đứa bé nhà Giang gia. Kiều Kiều làm món thịt kho tàu mà mọi người thích.

Kiều Kiều làm tám món, cuối cùng toàn bộ hết sạch. Nên biết, mỗi món cô làm không phải chỉ có một đĩa, kết quả mọi người ăn hết sạch.-Trucxinh-

Kiều ba Kiều mẹ đối với hai đứa bé trai hôm nay đã giúp đỡ có cảm tình rất tốt, nhiều việc hai đứa đều làm được, đặc biệt là Giang Phóng, rất giỏi giang kiên trì. Kiều ba biết cha của Giang Phóng, Giang Hải Dương là một người nổi tiếng, mặc dù không phải là tiếng tốt.

Buổi tối trước khi ngủ, loáng thoáng nghe Kiều mẹ oán hận nói thân thích còn không bằng bạn bè của con gái đến giúp đỡ. Kiều ba khuyên Kiều mẹ, Kiều Kiều mơ mơ màng màng ngủ mất.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Tiểu Cô Nương Bán Củi

Edit: Trucxinh

Đào mất trời đã bắt đầu lạnh, ở trường học giáo viên cũng bắt đầu phân công nhiệm vụ, mỗi người đều phải nộp lên một ít củi. Kiều Kiều có thể nhìn thấy được ánh sáng vàng rực rỡ phảng phất bay đầy trời. Cô định bán ở cửa trường tiểu học Trung Tâm. Vì sao ư? Chủ yếu là lũ trẻ con học ở đó đều gần trường, muốn nhặt củi thì phải đi rất xa mà ở bên đường một số nhà còn mở cửa bán hàng làm ăn, nói tóm lại, tiểu học Trung Tâm là nơi thích hợp nhất để bán củi.-Trucxinh-

Kiều Kiều đang học năm nhất, tan học so với các năm khác sớm hơn nhiều, sau khi cô nấn nỉ, Kiều ba đành bớt chút thời gian đẩy xe đến cổng trường tiểu học Trung Tâm, chờ tổng cộng hai chuyến. Chuyến thứ nhất đến để Giang Phóng ở đấy trông, chuyến thứ hai, Kiều Kiều cũng đã đi đến.

Sau khi Kiều ba đi, Kiều Kiều cũng để Giang Phóng rời khỏi, chỗ này là cổng trường bọn họ, Kiều Kiều sợ Giang Phóng cảm thấy mất mặt, nhưng bộ dạng Giang Phóng giống như không sao cả.-Trucxinh-

Một bó củi bán một đồng tiền, hơi đắt nhưng có nhiều đứa nhỏ năm năm và năm sáu trong tay có tiền mua, giống như Kiều Kiều nghĩ, trẻ con ở đây so với trẻ con ở Thanh Nham có nhiều tiền hơn.

Giang Phóng đứng ở một bên cũng không nói chuyện.

Người khác nhìn Giang Phóng một chút lại nhìn Kiều Kiều.

Kiều Kiều mặc kệ vẫn bán hàng bình thường, vì cô đoán sai nên ngày đầu tiên cầm nhiều củi đi bán giờ vẫn còn rất nhiều, cảm thấy nhà mình ở xa, Kiều Kiều thờ dài, Giang Phóng thấy thế nói có thể để ở nhà hẳn, hai đứa bé lại cùng nhau đẩy chỗ củi còn thừa về nhà Giang Phóng. Ngày đầu tiên mặc dù còn dư lại nhiều nhưng đã bán được hơn bốn mươi đồng rồi, Kiều Kiều rất mừng.

Giang Phóng nói, ngày đầu tiên họ bán nên nhiều đứa trẻ không có chuẩn bị, hôm sau không chừng sẽ tốt hơn, Kiều Kiều lại càng hơn hờ.

Bọn họ chuẩn bị hai trăm bó củi, bán sạch trong một tuần, Kiều Kiều không khỏi cảm khái, người ta ở mặt đường có nhiều tiền chứ nếu là ở công trường tiểu học Thanh Nham, hiệu quả không được thế này.

Giáo viên ở trường tiểu học Trung Tâm nghe nói có người ở ngoài công trường bán củi nên thường đi ra ngoài nhìn lại phát hiện đó là một cô bé con nên cũng không nói gì. Kiều Kiều nghĩ, người bảy giờ thật tốt, nếu là sau mấy năm không biết sẽ như thế nào đâu.

Kiều Kiều bán được tổng cộng một trăm tám mươi đồng tiền, còn dư lại hai mươi bó, cô để lại sáu bó, mười bốn bó còn lại đưa hết cho Giang Phóng, nếu mình bán cái này lại không nộp cho trường học thì không được, nhà Giang phóng có hai đứa bé nên Kiều Kiều để cho họ tương đối nhiều.

Giang Viễn không cự tuyệt, hai đứa bé chia củi, mỗi đứa chín mươi. Giang Phóng ban đầu nói không cần, Kiều Kiều rất tức giận nói sẽ không bao giờ để ý đến hẳn còn nói ngay từ đầu hai đứa hợp tác thì nói hay lắm, giờ phải chia đều mới đúng. Giang Phóng thấy khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm túc, liền nhận lấy tiền.

Thật ra, nhận số tiền này hẳn cũng mừng lắm, hẳn có thể kiếm được tiền bằng chính sức lao động của mình, mặc dù không nhiều nhưng quan trọng là do tự hẳn làm được.

Mình được chia chín mươi đồng nên Kiều Kiều rất vui vẻ, hiện tại cô bán đồ ăn vặt, bút kẻ, củi nữa toàn bộ bán hết. Tiền bút kẻ thì đưa cho mẹ nhưng tiền bán những đồ kia đều ở trong tay mình. Kiều Kiều đếm, có tới hơn năm trăm đồng, nhiều như vậy nha, Kiều Kiều cao hứng.

Mấy việc này đều làm xong rồi, bước tiếp theo cô phải suy nghĩ tiếp những thứ khác.

Giáo viên của Giang Phóng và Giang Viễn hơi giật mình, năm nay hai đứa bé này lại nộp củi lên trường học, đặc biệt là Giang Phóng, bốn năm liền, cô chưa thấy hẳn nộp lên lần nào.

Giang Viễn thấy anh trai kiếm được tiền cũng rất vui vẻ.

Giang Phóng thì nhìn Kiều Kiều, giống như hi vọng cô tìm thêm cách gì đó có thể kiếm tiền, mặc dù Giang phóng đã học năm thứ tư nhưng bộ dạng không nhỏ, cũng mới chỉ là một đứa nhỏ mười một tuổi.- Trucxinh-

Kiều Kiều hứa nếu nghĩ ra chủ ý gì sẽ tới tìm hẳn.

Hai người hợp tác rất tốt.

Thật ra người lớn đều hi vọng con mình có thể tìm bạn tốt mà chơi chứ không phải làm bạn với những đứa xấu xa mất nết, Kiều ba Kiều mẹ cũng không ngoại lệ. Lần thu hoạch táo Giang Phóng và Giang Viễn để lại ấn tượng tốt trong lòng Kiều ba Kiều mẹ, nhìn hai đứa nhỏ ăn uống khỏe mạnh họ biết rõ cha của hai đứa nửa tháng mới về nhà một lần, lại không có mẹ nên mềm lòng, đặc biệt là Kiều mẹ, cảm thấy hai đứa bé rất đáng thương nên không phản đối Kiều Kiều cùng bọn họ tiếp xúc.

Mà thành tích của Giang Phóng cũng không kém cỏi, học hành khá chỉ có điều thích đánh nhau thôi nhưng đó là con trai mà, Kiều ba Kiều mẹ có thể hiểu được.

Cứ như vậy, Giang Phóng và Giang Viễn luôn đến Kiều gia ăn cơm. Có lẽ từ nhỏ đã không có cha mẹ bên cạnh nên Giang Phóng rất hiểu chuyện, nghĩ hai đứa đến ăn cơm ở Kiều gia nên mỗi tháng đều giao tiền cơm cho Kiều mẹ.

Kiều Kiều rất rõ ràng, những việc này trước kia đều chưa từng xảy ra nhưng hôm nay, rất nhiều chuyện đã lệch quỹ đạo, cô cũng không phải là cô của trước đây. Đối với vấn đề này, cô cảm thấy vừa vui mừng vừa thành công. Là một người lớn Kiều Kiều cũng cảm thấy hai đứa nhỏ này bữa no bữa đói có chút đáng thương, đều đang tuổi phát triển sao có thể tùy tiện như vậy.

Kiều mẹ không muốn nhận tiền nhưng nhìn ánh mắt tội nghiệp của hai đứa nhỏ, lại cảm thấy nếu không lấy tiền, hai đứa nhỏ ăn nhiều như vậy, nhà mình không đủ sức để nuôi, nhưng Giang Phóng đưa tận một trăm năm mươi đồng một tháng Kiều mẹ kiên quyết không đồng ý, như thế thì nhiều quá. Cuối cùng sau khi thương lượng, Kiều mẹ chỉ cầm một trăm đồng, vốn bà chỉ muốn năm mươi đồng thôi nhưng Giang Phóng không chịu, nhìn bộ dạng quật cường của đứa nhỏ, Kiều mẹ thờ dài nhận lấy cũng quyết định mua nhiều thứ ngon cho mấy đứa ăn.- Trucxinh-

Những người khác trong Kiều gia biết tiểu bá vương trên phố muốn kết thân với nhà Kiều gia đều cảm thấy không thể hiểu được.

Trong chuyện này, Kiều mẹ không để ý đến bọn họ.

Chỉ thấy trẻ con nghịch ngợm gây họa chứ chưa thấy trẻ con biết giúp đỡ làm việc đâu, hơn nữa không phải là đứa nhỏ không có ai trông nom nên mới biến thành như bây giờ sao?

Giang Hải Dương nghe nói hai đứa con thường xuyên sang Kiều gia ăn cơm cũng đặc biệt đi đến một chuyến. Lúc ông ấy tới, Kiều Kiều không có ở nhà mà đang ở chỗ Dương Tuyết nhưng sau khi trở về nghe Kiều ba Kiều mẹ nói chuyện, Giang Hải Dương biểu rất nhiều đồ, làm cho Kiều ba Kiều mẹ rất

ngượng ngùng.

Kiều mẹ cũng nói hai đứa nhỏ mỗi tháng đóng một trăm đồng tiền com đã nhiều lắm rồi, Giang Hải Dương đối với tiền tài không mấy để ý, liền nói không sao cả. Kiều mẹ cũng nói sẽ giúp chăm sóc hai đứa nhỏ.

Bọn họ không biết, Giang Hải Dương đối với chuyện con trai có thể thân thiết với Kiều gia rất cao hứng, ít nhất con trai có thể ăn com như bình thường mặc dù chỉ ăn có một bữa buổi tối nhưng buổi sáng và buổi trưa Kiều mẹ đều chuẩn bị thức ăn cho hai đứa, chỉ cần hâm nóng lại là ăn được rồi.- Trucxinh-

Ông còn nghe Giang Viễn thao thao bất tuyệt chuyện anh trai nó bán củi kiếm được chín mươi đồng tiền, Giang Hải Dương hơi giật mình, đối với bé gái nhỏ Kiều Kiều càng thêm hiếu kỳ. Cũng thấy vui mừng, con trai ông nhỏ như vậy đã biết kiếm tiền rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Nguyên Đán

Edit: Trucxinh

Thời điểm Nguyên Đán, trường học mở hội liên hoan, Kiều Kiều lại phát hiện cơ hội kiếm tiền, ha ha, cái này thì ai cũng biết nhưng mà người ta sợ mất mặt nên không làm còn cô thì không có vấn đề gì hết. Trước một tuần lễ, Kiều Kiều đến công trường bày bán đồ ăn vặt vì thế cô thấy mình học năm thứ nhất nên được về sớm tốt như thế nào, mặc dù không thể bán đồ cho mấy bạn nhỏ năm nhất nhưng bán cho mấy anh chị lớn hơn cũng được nha.

Lần này Kiều Kiều không đến công trường tiểu học Trung Tâm bởi vì mưa đông đi lại không tiện nhưng cô vẫn nói cho Giang Phóng và Giang Viễn, nếu muốn bán thì cô sẽ lấy hàng giúp họ. Giang Phóng suy nghĩ một chút, đáp ứng, kết quả là ba người chia nhau hành động.

Đương nhiên Kiều Kiều không biết Giang Phóng ở công trường bán đồ ăn vặt đưa tới oanh động lớn thế nào, nhưng mấy đứa nhỏ bán đều rất tốt.- Trucxinh-

Sau khi bán, Kiều Kiều cầm tiền trong tay, thật sự là nằm mơ cũng muốn cười.

Kiều mẹ cũng biết việc làm mấy ngày nay của con gái mình, là chủ gia đình, bà không yên tâm khi để tiền trong tay con mình, vì thế nên bảo Kiều Kiều đưa tiền cho bà cầm. Kiều Kiều nghĩ một chút, đưa hai trăm đồng cho mẹ, hiện tại trong tay bọn họ có sáu trăm đồng, hi hi, như vậy vẫn còn bốn trăm.

Kiều Kiều coi như buôn bán nhỏ nên cũng không cần nhiều tiền như vậy.

Kiều mẹ siết chặt hai trăm đồng tiền, cùng Kiều ba than thở, trong sau tháng này, Kiều Kiều đã đưa cho bà sáu trăm năm mươi đồng rồi đấy. Cái đứa bé thông minh lanh lợi kia, trong tay khẳng định còn tiền.

Trong khoảng thời gian này, tiền mà con gái đưa, nếu chia đều cho mỗi tháng cũng bằng nửa tháng tiền lương của cha nó, còn có tiền com của Giang Phóng Giang Viễn nữa, mỗi tháng phải dư lại tầm ba mươi đồng, đồ ăn mỗi bữa nhà bà đều tăng lên rõ ràng.

“Lão Kiều, tôi nghĩ, sắp sang năm mới rồi, có muốn mua cho Giang Phóng Giang Viễn một bộ quần áo mừng năm mới hay không?” Thật ra tiền mà Giang Phóng Giang Viễn đưa còn dư chỉ đủ mua quần áo cho một người còn nếu mua cho hai người thì sẽ không được tốt lắm.

“Ừ, được rồi, năm nay tiền tết của tôi cũng dư dả, mà hai đứa nhỏ năm sau vẫn ăn uống ở nhà mình, thấy Giang Hải Dương là một người tâm tư không chu đáo, chắc cũng không nghĩ đến chuyện mua cho mấy đứa nhỏ cái gì đâu.”

“Được rồi, ta cứ quyết định như vậy, chờ thi cuối kì xong, tôi liền dẫn mấy đứa nhỏ lên phố.”

Một năm này, cô giáo Thạch cũng không mấy ưa thích Kiều Kiều, mặc dù thành tích của Kiều Kiều rất tốt nhưng cô giáo Thạch cũng không sắp xếp Kiều Kiều làm chức vụ gì trong ban cán sự lớp. Nghe nói cô giáo Thạch đối với việc chuyện Kiều Kiều bán đồ rất không thích.- Trucxinh-

Đối với mấy chuyện như thế Kiều Kiều không để ý, cảm thấy không sao hết, nàng chỉ lo Kiều ba Kiều mẹ thấy thế sẽ uyển chuyển đề nghị nhưng cũng may, Kiều ba Kiều mẹ cho rằng, trẻ con học giỏi là được, còn làm cán bộ lớp hay không thì không quan trọng.

Kiều Kiều rốt cục cũng yên tâm.

Tiết mục văn nghệ mừng Nguyên Đán, Kiều Kiều chỉ đơn giản làm người xem, không có tiết mục nào. Cô tự biết mình ca hát nhảy múa không tốt, còn cô giáo Thạch lại thích trẻ con đa tài giỏi giang, đối với Kiều Kiều như vậy, bà không để vào mắt, định làm khó dễ cô nhưng thấy phương diện học tập của Kiều Kiều không có vấn đề gì nên cũng mặc kệ.

Trước lúc thi cuối kì, Kiều Kiều nói chuyện với Giang Phóng và Giang Viễn, chủ yếu chính là cố gắng đạt kết quả tốt, nếu học tập không giỏi sẽ rất mất

mặt. Hai anh em chẳng nói là đúng hay là sai. Trong mắt Giang Phóng và Giang Viễn, từ trước đến giờ chưa thấy Kiều Kiều cầm sách học bao giờ, cả ngày chỉ suy nghĩ làm sao kiếm được tiền, thành tích có tốt thì cũng chẳng cao, chắc cũng giống bọn họ, chỉ tầm khá thôi.

Nhưng đợi đến lúc có kết quả, hai anh em bối rối, Kiều Kiều đứng đầu lớp. Giang Phóng Giang Viễn vẫn như cũ, thành tích vẫn ở trên mức trung một chút. Giang Viễn không phục. Còn thiên lý hay không đây? Kết quả của nha đầu này sao lại tốt như vậy?

Giang Viễn và Kiều Kiều cùng tuổi, Giang Viễn còn ít hơn Kiều Kiều nửa tháng nhưng đã học đến năm thứ hai, hẳn tự an ủi mình, mình học bài sớm hơn nên thành tích đạt được không bằng cũng là đương nhiên. Thế mà Kiều Kiều còn nói cho nó biết, học xong năm thứ nhất nàng không định học tiếp năm thứ hai mà muốn nhảy lớp.

Giang Phóng và Giang Viễn giật mình há to miệng, giờ làm gì có đứa nhỏ nào nhảy lớp đâu? Đặc biệt ở nông thôn nơi này, căn bản là không có nha.- Trucxinh-

Kiều Kiều không quan tâm họ giật mình cái khi gió gì, nên làm thì làm.

Kiều ba Kiều mẹ thừa dịp được nghỉ liền đưa ba đứa bé lên phố mua quần áo. Ba đứa trẻ đều rất mừng rỡ. Thanh Nham cách Thị Lý cũng không xa, bọn họ vào lễ mừng năm mới thường lên trên này mua quần áo mới. Gần nhà ga có một cái chợ lớn, nhà bình thường ở Thanh Nham đều đến đây mua đồ.

Rất lâu sau, chỗ này hết sức phồn hoa. Hôm nay ngược lại rất bình thường nhưng so sánh với Thanh Nham thì thế này đã giống như trong thành thị rồi, có rất nhiều thứ.

Kiều mẹ mua cho ba đứa nhỏ mỗi đứa một bộ quần áo, tổng cộng hết một trăm chín mươi đồng tiền, bà mua cho Kiều ba một cái áo khoác mới. Thấy Kiều mẹ không mua cái gì, Kiều Kiều biết rõ bà không nỡ tiêu tiền. Cô nhảy mắt liên tục với Giang Phóng, vì vậy hai đứa bé quăn quắt lấy Kiều mẹ, làm cho bà mua. Kiều mẹ bất đắc dĩ, cảm thấy đều đến mức này rồi nên cũng cần mua một cái áo khoác cho mình. Tốn bảy mươi đồng tiền, xem ra Kiều mẹ rất đau lòng.

Về đến nhà Kiều Kiều ngoan ngoãn nộp lên một trăm đồng, nàng không muốn Kiều mẹ vì tiền mà phải đau lòng. Mà Kiều mẹ luôn luôn không tán thành Kiều Kiều cầm nhiều tiền trong tay, nếu con gái đã chủ động lấy ra thì bà cũng liền thu.

Mùa đông được nghỉ, Kiều Kiều luôn muốn làm chút việc gì đó, nhất thời không kiếm tiền, cô liền ngứa ngáy chân tay. Kiều Kiều nghĩ, còn hai mươi ngày nữa là lễ mừng năm mới vì vậy gọi hai anh em Giang gia đến, tìm chú Dương hỏi chỗ có thể mua câu đối xuân, mấy đứa nhỏ liền bày quầy bán câu đối xuân trong chợ trên phố.

Bởi vì Kiều Kiều ngày nào cũng bán hàng, buôn bán lại không keo kiệt nên câu đối xuân bán cũng không tệ.

Bán liên tục hai mươi ngày, mỗi người được chia một trăm năm mươi đồng vì mỗi ngày Giang Viễn lại chạy ra ngoài không biết chơi cái gì cho nên không có phần.

Kiều Kiều lấy máy tính luôn mang theo bên người ra, bấm bấm ấn ấn, đang mải mê thì nghe thấy tiếng mở cửa. Đây là Giang gia, không phải nhà của nàng, Kiều Kiều lại quên mất.

“Giang Phóng?” Cha Giang Phóng, Giang Hải Dương đi vào, trông thấy trong nhà ảm áp, con trai mình đang ngồi đếm tiền, bên cạnh là một bé gái tóc ngắn đang cầm máy tính tính toán.- Trucxinh-

“Cha?” Ừ, đúng rồi, ngày kia là mừng năm mới rồi, cha hẳn cũng nên trở về.

“Chú Giang, hảo.” Kiều Kiều mở miệng.

“Ừ, đây là Kiều Kiều đúng không? Nghe Giang Phóng Giang Viễn thường xuyên nhắc đến cháu.” Sau lưng Giang Hải Dương còn có một người đàn ông. Trong tay hai người đều là bao lớn bao nhỏ, đoán rằng đều là đồ dùng năm mới cần phải mua.

“Chú mau vào nhà cho khỏi lạnh.”

Giang Hải Dương vào cửa, hơi giật mình, nhà ông từ khi nào lại có vẻ ấm cúng thế này, còn rất sạch sẽ nữa, ngay cả kính bằng thủy tinh cũng sáng ngời.

Dưới sự giúp đỡ của Kiều Kiều, ba đứa trẻ thu dọn nhà cửa, vừa mới bắt đầu Giang Phóng Giang Viễn còn không thích, nhưng duy trì không lâu, Kiều Kiều nói năm mới muốn bỏ cái cũ để đón cái mới thì phải thu dọn sạch sẽ sáng bóng.- Trucxinh-

Người đàn ông phía sau Giang Hải Dương cũng không nghĩ tới hôm nay Giang gia lại sạch sẽ thế này, giật mình không khép miệng lại được.

Sau nửa ngày Giang Hải Dương mới kịp phản ứng: “Kiều Kiều, đây đều là cháu giúp thu dọn à, đến, chú lấy cho cháu kẹo đường này.” Giang Hải Dương mở bao, chuẩn bị lấy đồ ra.

“Cha, con bé không thích ăn kẹo đường, người không thấy con bé đang mọc răng sao?” Giang Phóng châm chọc.

Kiều Kiều liếc mắt nhìn đứa nhỏ xui xẻo kia. Ai nói nàng không thích ăn kẹo đường, chẳng qua răng nàng không tốt nên mẹ không cho phép ăn, còn bảo Giang Phóng trông chừng nàng, Giang Phóng này cầm lòng gà lại làm thành lệnh tiền.

Giang Hải Dương vui vẻ.-Trucxinh-

Kiều Kiều thấy Giang Hải Dương đã về, mặc áo khoác ngoài chuẩn bị về nhà.

Giang Hải Dương bảo người đàn ông đi theo ông ấy cười mô tô đưa Kiều Kiều về nhà, bây giờ người có xe gắn máy cũng không nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Xây Nhà Mới

Edit: Trucxinh

Lễ mừng năm mới, em họ Kiều Đình mua rất nhiều pháo hoa nhỏ. Kiều Kiều thì một cái cũng không mua, Kiều ba thấy thế muốn mua cho cô nhưng Kiều Kiều nói thích xem người khác bắn pháo hoa lớn chứ không muốn mình bắn pháo hoa nhỏ, Kiều ba đồng ý, Kiều Kiều cười.

Kiều Kiều biết, muốn mua pháo hoa ít nhất cũng phải mất hai mươi đồng tiền, cô cảm thấy không cần thiết phải lãng phí tiền như thế.

Lúc bắn pháo hoa, Kiều Đình thấy Kiều Kiều đứng ở một bên xem, rất đặc ý, Kiều Kiều không thể lý giải được loại tâm lý này của trẻ con cho nên cũng rất vui vẻ. Kiều ba Kiều mẹ thấy Kiều Kiều vẫn bình thường liền không nói gì nữa.

Hôm thất tịch, cả nhà Kiều Kiều đều có mặt đông đủ tại nhà của bà nội ăn một bữa đoàn viên, xem chương trình cuối năm.-Trucxinh-

Mặc dù những chương trình kia cô đều đã xem qua nhưng giờ xem lại vẫn cười ha ha không ngừng.

Một tuổi nữa đã qua, giống như chỉ chớp mắt một cái. Kiều ba Kiều mẹ đi làm, làm bài tập xong Kiều Kiều lại bắt đầu suy nghĩ làm bài, thời điểm lễ mừng năm mới mọi người đều đi chơi khắp nơi còn Kiều Kiều thì ở nhà làm bài tập. Anh em Giang gia nhìn thấy cũng đến cùng cô làm Giang Phóng còn cảm khái, mình chưa bao giờ làm qua bài tập gì.

Kiều Kiều từng nghĩ.

Thật ra tiếp xúc càng lâu, Giang Phóng càng lộ ra bản tính, những thứ ương ngạnh, lạnh lùng, táo bạo đều dùng để che dấu nội tâm yếu ớt của hắn, chỉ là vỏ ngoài thôi. Nhìn hắn đối xử với một nhà Kiều Kiều. Kiều Kiều cũng biết, hắn là một đứa bé ngoan, bản tính không xấu. Còn Giang Viễn, chỉ là một đứa nhỏ đi theo anh trai hắn học những thứ xấu mà thôi.

Trong khoảng thời gian này Giang Phóng cũng phát hiện, nhà Kiều Kiều cũng không nghèo, hắn thật sự không hiểu vì sao Kiều Kiều một khắc cũng không ngừng kiếm tiền. Có lẽ quá tò mò, Giang Phóng hỏi Kiều Kiều. Kiều Kiều cũng không giấu giếm, nói cho hắn biết, có thể năm nay nhà cô sẽ xây nhà mới, cô muốn giúp cha mẹ một chút tiền. Giang Phóng nghe được trầm mặc không nói gì, thì ra Kiều Kiều làm vậy là vì cái nhà này.-Trucxinh-

Kiều mẹ đứng ở cửa nên không cẩn thận nghe được, lau lau mắt có chút ướt. Thì ra vì vậy nên con gái mới nghĩ mọi cách kiếm tiền. Kiều mẹ nghĩ xa hơn, cảm thấy nhất định là con gái bị chọc tức nên mới không muốn ở cùng ông bà nội và chú của nó. Nghĩ mọi cách kiếm tiền để có thể ra ngoài ở.

Kiều Kiều thừa nhận, mình không có tiềm chất kiếm nhiều tiền nhưng tiền lẻ thì cô như cá gặp nước.

Các loại mua bán nhỏ Kiều Kiều đều làm rất hạnh phúc, giờ khai giảng đã được mấy ngày, cô cũng tiếp tục duy trì kinh doanh nhỏ. Nhưng có một điểm cô nghĩ mãi không ra, đó là tại sao hồi này Kiều mẹ không bảo cô giao tiền.

Nhà bọn họ bắt đầu đổ móng, thật sự là muốn xây nhà mới, Kiều Kiều rất vui mừng.

So với đời trước có một chỗ tốt đó là đồng chí Giang Hải Dương nghe nói nhà cô muốn xây nhà mới ở nên tìm bốn người đến hỗ trợ, còn kiên quyết không lấy tiền công. Kiều ba Kiều mẹ đều là người thành thật, không biết làm thế nào, việc bọn họ có thể làm là đối với Giang Viễn và Giang Phóng tốt gấp bội.-Trucxinh-

Kiều Kiều nói chuyện mình muốn nhảy lớp với Kiều ba Kiều mẹ, hai người không biết thương lượng với nhau thế nào, tóm lại là đồng ý.

Thời gian trôi qua thật nhanh, đảo mắt một cái đã tới mùa hè, Kiều ba cũng đi tìm hiệu trưởng của Kiều Kiều. Hiệu trưởng Trương là một người dễ nói chuyện, ông ấy đáp ứng, chỉ cần Kiều Kiều có thể thông qua cuộc thi thì việc nhảy lớp không có vấn đề gì.

Giang Phóng và Giang Viễn còn tưởng Kiều Kiều chỉ nói chơi thôi, không nghĩ tới thật sự muốn nhảy lớp.

Giang Viễn lấp bắp: “Kiều Kiều, nguoi, nguoi là, là thật sự muốn nhảy lớp sao?”

“Ừ.”

“Vì sao thế?”

“Tớ nghĩ muốn muốn tốt nghiệp sớm một chút không được sao, hơn nữa còn tiết kiệm được một năm học phí. Huống hồ, tớ còn muốn cho cậu thấy một chút, cho dù tớ học năm thứ ba, tớ cũng học giỏi hơn cậu.” Lời nói của Kiều Kiều làm cho Giang Phóng Giang Viễn lạnh buốt.

Kiều Kiều thật sự rất muốn dọn ra ngoài rồi, ở trong nhà ông bà nội, Kiều Kiều cảm thấy có rất nhiều chuyện không hài lòng, đặc biệt là những lúc Kiều mẹ bị ủy khuất, Kiều Kiều rất tức giận.

Bà nội chiếm tiện nghi của mẹ cô, ông nội thì thiên vị chú hai, Kiều Kiều rất bất đắc dĩ.

Kiều ba Kiều mẹ thuê hai người, Giang Hải Dương lại để bốn người sang giúp là sáu người. Xây nhà bây giờ, đều là chủ nhà bao một bữa cơm trưa, Kiều mẹ mỗi ngày đều phải chạy qua chạy lại, buổi sáng thì chuẩn bị chu đáo cho mình, buổi trưa lại vội vàng trở lại nấu cơm, chạng vạng lúc tan tầm cũng ra giúp làm chút ít việc. Kiều Kiều thấy thế liền xung phong chịu trách nhiệm cơm tối, cô rất mong mau được nghỉ hè, như vậy thì có thể giúp đỡ nhiều hơn.

Trong lúc xây nhà đúng giai đoạn mấu chốt, đơn vị Kiều ba tổ chức ra ngoài du lịch, đi Bắc Kinh, Kiều ba đang do dự không biết có lên đi hay không, Kiều Kiều biết rõ, việc này đã từng xảy ra. Kiều ba đi, hơn nữa còn nhờ chú hai trông coi hộ công trường bên kia, ở đây rất nhiều đồ, buổi tối nhất định phải có người trông coi. Trước đây đều là Kiều ba ở đây mỗi đêm. Chú hai chỉ đi có một tối, mấy hôm sau không đi nữa. Buổi tối bởi vì không có ai trông coi nên bị mất vài thứ. Kiều mẹ không có cách nào, liền mang theo Kiều Kiều đến chỗ đó mỗi tối, đợi đến chín, mười giờ lại về nhà. - Trucxinh-

Lúc Kiều ba trở về, mua rất nhiều quả, ông bà nội, chú thím đều tới đủ, mỗi người cầm đi vài thứ. Buổi tối hôm đó, Kiều ba Kiều mẹ cãi nhau kịch liệt, còn làm kinh động đến ông bà nội, ông nội nói mẹ bất hiếu, cho cha mẹ ít đồ cũng đau lòng, còn muốn đánh Kiều mẹ.

Kiều Kiều cũng biết, thật ra cha rất muốn đi.

Quả nhiên, chuyện giống với kiếp trước, Kiều mẹ bắt Kiều ba đi. Mặc dù có chút lo lắng nhưng mà Kiều ba rất vui mừng, nói là sẽ nhờ chú hai trông giúp bên kia, Kiều Kiều không lên tiếng chỉ không ngừng cắn môi.

Kiều mẹ thấy Kiều Kiều như vậy, đợi Kiều ba đi tìm chú hai liền hỏi cô làm sao thế.

Kiều Kiều nói thẳng, thím hai sẽ không để cho chú hai ngày ngày ra đó trông coi, mình thấy không yên tâm.

Kiều mẹ thở dài, làm sao mà bà không biết nhưng nhìn bộ dạng của chồng, bà biết ông thật sự rất muốn đi thủ đô xem một chút. Lần này mà không đi thì không biết còn có cơ hội lần sau hay không.

Kiều ba đi rồi, quả nhiên chú hai đi được một tối, hôm sau không thấy chú ấy đi nữa. Thím hai rất ích kỷ mà chú hai lại là người sợ vợ.

Kiều mẹ và Kiều Kiều muốn ra công trường xây nhà mới trông coi. Kiều Kiều đến ăn cơm tối với hai anh em Giang gia rồi nhờ họ mấy hôm nay ở nhà cô, đến tối thì đi cùng hai mẹ con nàng luôn. Dù sao thì hai mẹ con cô đều là đàn bà con gái nên hơi lo sợ một chút.

Giang Phóng đáp ứng.

Lúc hơn mười giờ, mọi người chuẩn bị trở về, Kiều Kiều biết rõ đêm nay nhà cô sẽ bị mất đồ nhưng lại không còn cách nào khác. Cũng không thể đem tất cả mọi thứ về nhà được, Giang Phóng thấy Kiều Kiều lo lắng liền bảo không cần phải gấp gáp, để hần nhờ chú hần qua đây trông hộ, lúc này Kiều Kiều mới yên tâm.

Sau khi về đến nhà, Giang Phóng nói không yên tâm về nhà mình, còn nói ở lại nhà ngủ không quen lên muốn về nhà.

Giang Viễn thấy anh trai mình thay đổi chủ ý, mà nó cũng muốn đi theo anh trai nó kết quả là hai anh em nhỏ cùng đi.

Nửa đêm.

“Bùm bùm bùm...” Có người ở ngoài đập cửa.

Chú hai đi ra ngoài mở cửa.

“Ai vậy?”

“Kiều Kiều, Kiều Kiều! Có trộm” Bên ngoài là giọng nói gấp gáp của Giang Viễn.

Tất cả mọi người đều đi ra, Kiều Kiều vừa thấy Giang Viễn, trong lòng trầm xuống.

“Ngoài công trường có trộm, đang đánh nhau với anh của cháu, mọi người mau đi giúp đỡ!” - Trucxinh-

Kiều Kiều chạy vào trong nhà cầm dao phay rồi lao nhanh ra ngoài, Kiều mẹ khoác cái áo ngoài cũng cầm gấp đuổi tới. Công trường nhà Kiều Kiều nằm phía sau trường tiểu học Thanh Nham, cách nhà Kiều Kiều rất gần. Bình thường đi bộ mất mười phút đồng hồ, giờ đang chạy thì chỉ mất năm phút

thời.

Chú hai và ông nội thấy thế cũng chạy theo.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Cảm Ơn Các Người

Edit: Trucxinh

Rất may mắn vì chỉ có một tên trộm chứ nếu không nhất định Giang Phóng sẽ bị thua, Giang Viễn cũng không kịp chạy về gọi mọi người.

Lúc mọi người đuổi tới, Giang Phóng vẫn đang quần lấy tên trộm, cũng may hắn hay đánh nhau. Kiêu Kiêu chỉ là một đứa nhỏ, mặc dù chạy trước nhưng lại là người đến cuối cùng, Kiêu mẹ liền xông vào cho tên trộm một gậy.

Chú hai đuổi đến cũng không khách khí cho hắn một trận.

Cuối cùng mọi người đem tên trộm trói lại, tên này lại là một người mang tiếng hiền lành khu này. Động tĩnh lần này của Kiêu gia không nhỏ, xung quanh có không ít người chạy ra xem, nhìn thấy người hiền lành này thế mà lại là một tên trộm, đều cảm thấy bình thường chắc chắn là hắn giả bộ, hô hào mang hắn lên đồn công an.-Trucxinh-

Giang Phóng bị thương.

Nhìn khoe miệng Giang Phóng đỏ máu, Kiêu Kiêu há mồm gào khóc.

Nàng không nghĩ tới, hắn lại tự mình đến công trường trông coi.

Đúng vậy, cha của hắn không có ở đây, hắn đi chỗ nào tìm chú chứ. Người ta làm sao có thể nghe lời một đứa nhỏ.

“Sao anh ngu như vậy? Anh là một đứa nhỏ, tại sao lại đến công trường trông coi, mất thì cứ để mất đi. Ô ô ~ có đau hay không ~.” Kiêu Kiêu cảm thấy đau lòng, đứa nhỏ chết tiệt này.

Kiêu mẹ ở một bên rơi nước mắt.

Chú hai không nghĩ tới, ông không tới có một ngày mà trộm đã mò tới. Cứ nghĩ hôm nay không có ai ở đây, vừa đi đến lại thấy được chỗ ngủ của hai đứa nhỏ.

Giang Phóng còn liều mạng quần lấy tên trộm.

Giang Phóng bị thương nhưng không khóc, ngược lại Kiêu Kiêu và Kiêu mẹ khóc không ngăn lại được.

Mọi người thu xếp đưa tên trộm lên đồn công an, mọi người đều rất ghét ăn trộm. Kiêu Kiêu thấy Giang Phóng bị thương ở mặt và cánh tay, bảo mẹ hôm sau đi mua giấy đỏ, sau đó đưa mẹ cô đến chỗ cô giáo Thạch, chữ của cô giáo Thạch rất đẹp.

Kiêu mẹ kể chuyện vừa rồi với cô giáo Thạch, mắt đỏ lên, bảo là Kiêu Kiêu nói chữ của cô giáo Thạch cực kỳ đẹp, lên tới xin cô viết cho cái giấy cảm ơn. Cô giáo Thạch cảm thù tận xương tủy bọn trộm cắp nên thống khoái đáp ứng.-Trucxinh-

Buổi chiều, Kiêu mẹ mang áp-phích cảm ơn đồ thăm đến chỗ hiệu trưởng trường tiểu học trung tâm, nhờ ông giúp đỡ. Thật ra thì Kiêu mẹ cũng không biết tại sao Kiêu Kiêu nói phải viết cái này, nhưng nghe nói làm vậy sẽ có lợi cho Giang Phóng, trăm lợi không có hại liền quyết định làm theo.

Lại đem chuyện kể đầu đuôi kể lại một lần. Đối với chuyện này Kiêu mẹ kể một lần là khóc một lần, bà cảm thấy thương tâm. Thấy Kiêu mẹ khóc, hiệu trưởng trường tiểu học cũng cảm thấy đứa nhỏ này rất can đảm, là một mầm non tốt.

Xem kỹ giấy cảm tạ đồ thăm, nhìn chữ cũng biết là của cô giáo Thạch trường Thanh Nham. Hiệu trưởng già thờ dài, ông làm trong nghề giáo dục này nhiều năm như thế, giờ nghĩ lại, cảm thấy không phải cứ thích đánh nhay gây lộn là đứa trẻ hư.

Giấy cảm ơn đồ thăm được thông cáo khắp trường tiểu học Trung Tâm, mọi người nhìn muốn rơi kính.

Tiểu học Trung Tâm có một cô giáo nhà gần tiểu học Thanh Nham, cũng biết chuyện công trường Kiêu gia gặp phải ăn trộm, tên trộm này ban đầu mọi người đều nghĩ tưởng hiền lành nhưng không nghĩ tới đứa nhỏ bắt trộm lại là tiểu bá vương nổi danh của trường bọn họ. Cô giáo nọ đem chuyện mà mình biết được kể ra cho mọi người nghe, cái thời buổi này mọi người rất ghét những kẻ trộm cắp, nghe đến đoạn tên trộm là người nổi tiếng hiền lành mọi người đều thờ dài nhìn người không thể nhìn bề ngoài.

Từ trước đến giờ Giang Phóng vốn nổi tiếng, hiện tại thêm vụ này lại càng nổi hơn, một trận thành danh.-Trucxinh-

Hắn mới mười hai tuổi mà lại có thể đánh thắng một người đàn ông hơn ba mươi tuổi, đây mới thật sự là lợi hại nha. Mọi người bàn tán sôi nổi, Kiều mẹ hết lời khen ngợi, đến cả ông nội và chú của Kiều Kiều cũng tham gia.

Lúc Giang Hải Dương từ nơi khác trở về, cảm thấy ánh mắt mọi người nhìn ông rất lạ. Đương nhiên ông đi ra đi vào, ánh mắt mọi người nhìn ông cũng sẽ không bình thường nhưng hôm nay rất quý dị, sau khi nghe ngóng mới biết được, thì ra là con trai mình bắt được trộm. Người ta còn viết giấy đồ thăm cảm ơn, đến hôm nay vẫn còn được thông cáo ở tiểu học Trung Tâm đấy.

Nếu nói con trai ông đánh nhau với học sinh tiểu học hay là trung học ông còn tin nhưng đây lại là bắt trộm? Còn là trộm hơn ba mươi tuổi? Có khả năng sao? Hải thắng nhóc kia còn đang ở Kiều gia chưa trở về nên Giang Hải Dương định sang tìm. Kết quả là đi được nửa đường thì gặp được một người anh em làm ở đồn công an, trông thấy Giang Hải Dương thì đầm đìa chào hỏi một trận, kể lại chuyện tên trộm kia, chưa thấy qua một đứa trẻ con hơn mười tuổi có thể đánh hăng như vậy, ra tay còn rất độc ác, chuyên chọn chỗ kẻ đó không nhìn thấy mà đánh. Giang Hải Dương hỏi cận kề, đúng là con trai mình bắt được trộm.

Giang Hải Dương không còn gì để nói.

Kể từ khi công trường xảy ra chuyện, mỗi lúc trời tối là chú hai lại đi qua, Kiều Kiều biết, tâm địa của chú hai không xấu, chẳng qua là thím hai ích kỷ thôi.

Khi Kiều ba về đến nhà, nghe mọi người kể lại những chuyện đã xảy ra, vuốt đầu Giang Phóng và Giang Viễn khen, hai đứa bé ngoan.-Trucxinh-

Kiều Kiều rất biết ơn Giang Phóng và Giang Viễn, đặc biệt là Giang Phóng, đứa nhỏ này một mực không lên tiếng nhưng thật ra lại là một đứa trẻ tốt.

Kiều mẹ làm đồ ăn ngon cho hai đứa nhỏ. Người nào không biết còn tưởng rằng Giang Phóng và Giang Viễn mới là con cái Kiều gia, Kiều Kiều là đứa nhặt được đấy.

Giang Hải Dương biết hai đứa con có quan hệ tốt với Kiều gia nên đối với Kiều ba cũng thân thiết hơn. Kiều ba thụ sủng nhược kinh, đối với người như Giang Hải Dương, ông hơi sợ. Đây là do Kiều Kiều quan sát rồi rút ra kết luận.

Được nghỉ hè.

Kiều Kiều dựa theo kế hoạch sớm được định ra, làm một buôn bán nhỏ, nhưng giờ cô có thêm một người bạn cùng hợp tác làm ăn, chính là Giang Phóng. Thịnh thoàng Giang Viễn cũng đi theo nhưng thời gian nó chơi với những đứa trẻ khác nhiều hơn.

Bây giờ trong mắt nhiều trẻ con, Giang phóng chính là võ lâm cao thủ.

Trong lớp Kiều Kiều cũng có nhiều bạn học nhưng không thân, bởi vì Kiều Kiều là bạn tốt của hai anh em tiểu bá vương Giang Phóng, mọi người vẫn còn hơi sợ.

Tin đồn về Giang Phóng thì nhiều lắm.

Kiều Kiều cũng không quan tâm. Nghỉ hè trôi qua rất nhanh. Cô biết mẹ mượn cậu và ông nội hai ngàn đồng tiền nhưng vẫn không đủ.

Cha cô đã từng vì hai ngàn đồng tiền mà bị ông nội làm tổn thương, khổ sở. Nghe nói trong tay ông nội có hơn một vạn nhưng lại không chịu cho con trai của mình mượn lúc khẩn cấp.

Kiều Kiều đem tiền kiếm được trong lúc nghỉ hè và số tiền kiếm được lúc trước ra đưa cho mẹ, tổng cộng là một nghìn một trăm tám mươi đồng tiền. Kiều mẹ không nghĩ tới lại nhiều như vậy.-Trucxinh-

Trong tay một đứa nhỏ mới học năm nhất tiểu học mà lại có hơn một nghìn, đó là tiền lương nửa năm của bà đấy.

Kiều Kiều thân nhiên nói, mình hết tiền rồi, về sau làm ăn buôn bán sẽ tìm mẹ xin tiền. Kiều ba Kiều mẹ len lén lau nước mắt.

Đời này có một số chuyện không giống như đời trước, đó là trước chỉ có hai công nhân còn giờ là có thêm bốn người lại còn không cần tiền công cho nên Kiều ba Kiều mẹ không cần phải gồng lưng lên mà gánh vác nữa, thời gian hoàn thành công trình cũng nhanh hơn rất nhiều. Nếu không có chuyện gì xảy ra, chuyển vào nhà mới sớm hơn trước kia hai tháng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Nhảy Lốp

Edít: Trucxinh

Mấy ngày nữa là đi học, hiệu trưởng Trương thông báo cho Kiều ba mang Kiều Kiều đến thi, nếu muốn nhảy lớp đương nhiên không thể tùy tiện nói lung tung mà phải thông qua cuộc thi.

Kiều ba rất khản trương, bộ dạng của Kiều Kiều thì ngược lại không giống như đang căng thẳng mà rất bình tĩnh.

Hiệu trưởng Trương lấy hai phần bài thi đưa cho Kiều Kiều, để Kiều Kiều ngồi tách biệt một bên làm còn mình ngồi nói chuyện với Kiều ba. Bên cạnh còn có hai vị giáo viên khác nữa.

Nói thế nào thì Kiều ba cũng đi làm cho nhà nước trên trấn, tuy trông thấy Giang Hải Dương có chút thấp thòm, nhưng gặp hiệu trưởng thì không như vậy, hai người nói chuyện rất hợp nhau. -Trucxinh-

Kiều Kiều ngồi một bên làm bài rất nhanh.

Lên lớp năm mới phải học tiếng Anh cho lên hiện tại chỉ phải làm Số học và Ngữ văn.

Hiệu trưởng Trương không ngờ tốc độ làm bài của Kiều Kiều lại nhanh vậy, chỉ ngồi bên này nhìn qua, thấy bài thi Ngữ Văn Kiều Kiều làm xong rồi, để qua một bên, ngay cả bài thi Số Học cũng làm xong nhanh chóng, ông rất kinh ngạc. Vội đi qua xem, thấy đứa nhỏ làm bài Số học rất nhanh, hình như là tính nhẩm.

Kiều Kiều làm xong rồi.

Hiệu trưởng Trương: “Con làm bài toán Số học nhanh thật đấy.” Giống như không cần nhẩm mà trực tiếp ghi luôn đáp án.

“Ngày nghỉ con thường xuyên bán đồ nếu tính nhảm tiền về sau ai còn dám mua đồ của con nữa?” Đối với chuyện Kiều Kiều buôn bán hiệu trưởng Trương cũng có nghe nói qua, thấy Kiều Kiều nói như vậy, nở nụ cười, hai vị giáo viên khác cũng cười.

Cầm bài thi lên cẩn thận kiểm tra. Đáp án ông đều nhớ trong đầu lên chấm rất nhanh.

Làm đúng hết, không sai sót chỗ nào.

Đứa nhỏ năm thứ nhất làm đề năm thứ hai, không sai tí nào.

Hiệu trưởng Trương nghiêm túc hỏi: “Con trước kia đã từng làm qua đề thế này hả?”

Kiều Kiều lắc đầu: “Không ạ.”

Hiệu trưởng Trương rút ra một quyển sách, hỏi Kiều Kiều vài đề, nàng trả lời lưu loát. Nghe nàng trả lời đúng, hiệu trưởng Trương và hai vị giáo viên đều gật gật đầu.

Một vị giáo viên hỏi: “Sao con lại biết kiến thức năm thứ hai vậy?”

“Lúc cô giáo con giảng bài sẽ mở rộng thêm kiến thức. Hơn nữa, con thường cùng hai anh trai làm bài tập, hai người họ một người học năm hai một người học năm tư ạ.” Cô giáo Thạch lúc giảng bài có mở rộng thêm kiến thức, mà Giang Phóng và Giang Viễn cũng hay cùng nàng làm bài tập.

Kiều ba đối với lời giải thích này cũng rất tin tưởng. -Trucxinh-

Mấy người gật đầu, một người trong số đó nói: “Cô giáo Thạch dạy rất giỏi.”

“Đúng vậy.”

“Được rồi, đợi đến lúc khai giảng, con liền đến lớp năm ba báo cáo nhé. Người này chính là Vương lão sư, chủ nhiệm năm ba của con.” Một người giáo viên bên cạnh cười cười gật đầu với nàng.

“Thầy giáo Vương.”

“Ừ, con bán đồ thật sự rất có thu hoạch nha. Thầy nhìn bài tập Số học của con nhất định còn có thể làm tốt hơn.” Thầy giáo Vương là giáo viên dạy Số học nên cũng để ý Số học hơn.

Một lúc sau Kiều Kiều biết người còn lại là giáo viên dạy ngữ văn năm ba

Bảo sao hai người lại ở chỗ này.

Nghe thấy thầy giáo Vương nói vậy, Kiều Kiều cười cười.

Thầy giáo Vương lấy sách ra, hỏi nàng vài đề, Kiều Kiều trả lời cũng không sai, Vương lão sư nghiên ngẫm nhìn nàng.

Hỏi thêm vài câu, Kiều Kiều vẫn trả lời đúng nhưng nàng phải dùng bút nháp ra giấy. Nàng cảm thấy mấy đề này không nên đề làm đề năm nhất đâu, coi như là năm thứ ba thì cái đề này cũng đủ khó khăn.

Thầy giáo Vương đề sách xuống bắt đầu cười, cười thờ không ra hơi, khiến cho Kiều ba mờ mịt. Giáo viên dạy ngữ văn bên cạnh cũng cười, ngay cả hiệu trưởng Trương cũng cười.

Cuối cùng giáo viên Vương nói: “Đây là đề cho năm thứ tư mà con cũng làm đúng.”

Kiều Kiều sững sốt một chút.

“Đầu tiên thầy hỏi đề của năm thứ ba, rồi hỏi đến đề năm thứ tư, con trả lời đúng hết. Thật sự là một đứa trẻ thông minh, đứa nhỏ như vậy học ở lớp của tôi, anh nói xem, tôi có thể không vui mừng hay sao?”- Truxinh-

“Anh trai của con học năm thứ tư nhưng năm nay anh ấy lên học năm thứ năm, chúng con thường cùng nhau làm bài tập. Con đều cùng anh ấy học, anh ấy còn thông minh hơn chẳng qua anh ấy thích đánh nhau, học hành không chăm chú.”

“A? Anh con cũng học trong trường chúng ta hả?” Thầy giáo Vương cảm thấy rất có hứng thú.

“Không học ở đây ạ, anh ấy học ở tiểu học Trung Tâm, gọi là Giang Phóng.”

Phốc! Đại danh như sấm bên tai.

“Giang Phóng?”

“Vâng.”

“Được rồi, con trở về đi, chuẩn bị mấy ngày nữa còn đi học.” Thầy giáo Vương cười: “Không biết khi nào em muốn nhảy lớp lần nữa.”

Kiều Kiều nghiêm túc lắc đầu: “Con sẽ không nhảy lớp nữa. Con muốn học tập từ từ, lần này nhảy lớp là vì tuổi con quá lớn, không thích hợp học ở năm hai.”

Phốc! Tuổi quá lớn, nhìn bé gái nghiêm trang nói, mấy người cười nghiêng ngả, đứng không vững. Kiều ba rất vui vẻ.

Kiều ba giải thích: “Giang Phóng và Giang Viễn đều bảy tuổi đã đi học, chắc con bé vì vậy lên mới cho rằng tám tuổi đi học là tương đối muộn.”

Mấy người cười nói: “Vậy có đứa nhỏ chín tuổi mười tuổi mới đi học thì sao? Con gái bác thật thú vị.”

Kiều Kiều nghĩ, nàng chỉ nói vài câu, bọn họ có cần cười thành như vậy không? Quá khoa trương rồi!

Đội Kiều ba mang Kiều Kiều ra ngoài, thầy giáo Vương nói chuyện với hiệu trưởng Trương: “Xem ra Giang Phóng cũng không phải là một đứa nhỏ đơn giản!” Hai vị khác cũng gật đầu.

Nghe nói Kiều Kiều nhảy lớp thuận lợi, Kiều mẹ vui đến nỗi không biết phải làm thế nào cho phải nên làm một bữa ăn ngon đãi cô. Từ khi biết tin đến giờ hai anh em Giang gia cứ ngu ngu ngơ ngơ ăn cơm, Kiều ba cho rằng Kiều Kiều thuận lợi nhảy lớp, hai người này có công lao lớn lên lại càng yêu quý hai đứa nhỏ này.

Cơm nước xong xuôi, Kiều mẹ lôi kéo Kiều ba ra ngoài đi dạo, Kiều Kiều biết rõ, mẹ cô là ra ngoài khoe với hàng xóm láng giềng, quả nhiên, Kiều mẹ đúng là có chủ ý này, gặp ai cũng muốn khoe.

Kiều mẹ rất vui vẻ, hừ, các người nói Kiều Kiều nhà ta tham tiền nhưng con bé cũng không bỏ bê học tập đâu, còn con cái nhà các người không những không thể kiếm tiền mà học tập còn bình thường đấy. Con gái nhà ta nhảy lớp cơ mà.- Truxinh-

Người xung quanh đều chúc mừng, còn muốn Kiều ba Kiều mẹ mở tiệc. Kiều mẹ nói hai ngày nữa dọn nhà, đến lúc đó thì làm luôn một bữa, mọi người nhất định phải đến.

Có người thật lòng chúc mừng còn có người lại ghen ghét nhưng Kiều ba Kiều mẹ mặc kệ những người đó. Người trong nhà rất hân hoan.

Ngay cả ông bà nội ở trước mặt người ngoài cũng khoe khoang chuyện này, Kiều Kiều nghĩ đây là lần đầu tiên họ khoe cô thông minh như thế nào, tốt như thế nào, trước kia đều là mọi cách muốn khen Kiều Đình.

“Ai, Kiều Kiều, giờ cậu với tớ đều cùng một khối rồi?” Giang Viễn nói thầm, bộ dạng không hài lòng lắm.

“Đúng vậy, đúng vậy!” Kiều Kiều cười.

“Cậu ngày ngày chỉ biết bán đồ, sao lại học giỏi như vậy hả?” Giang Viễn khó hiểu.

“Cậu không hiểu đâu, bán đồ thì làm sao, cũng là một môn học đấy. Cậu xem tổ tính toán có chính xác không? Bán đồ còn luyện khả năng tính toán đấy.”- Truxinh-

“Như vậy sao. Vậy lần sau cậu với anh buôn bán thì tớ cũng phải tham gia.”

Giang Phóng và Kiều Kiều đều cười, tính tình này của hắn mà có thể đi theo hai người bọn họ sao? Trong lòng nghĩ như vậy nhưng ngoài miệng vẫn đáp ứng: “Được.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Nhà Mới

Edit: Truxinh

Ngày kia khai giảng, hôm nay Kiều Kiều dọn nhà, ngày mai mời khách.

Đối với ông nội của mình, Kiều Kiều không còn gì để nói, nhà này bọn họ còn chưa đi mà bà nội đã bắt đầu chuyển đồ sang nhà này rồi, nói là nhà họ mang đồ đi thì ông bà liền dời đến ba gian phòng này. Thời điểm dọn nhà, bà nội nói muốn chuyển đồ sang ba gian này nên không thể giúp nhà họ được còn nhà chú hai thì nói họ sang thăm nhà cậu của Kiều Đình. Theo lời nói của Kiều mẹ chính là: Trốn!

Ông ngoại Kiều Kiều đến đây giúp đỡ dọn nhà. Ngoài ông ngoại còn có Giang Phóng và Giang Viễn, tất cả bọn họ dọn cũng nhanh. Lúc Kiều mẹ bắt gà, thì bà nội Kiều Kiều đã cạo rửa gian ngoài rồi, còn ông nội đang khoanh tay đứng ở cửa nhìn chăm chăm Kiều mẹ.

Kiều Kiều không hiểu nổi, mẹ nàng bắt gà nhà nàng nuôi, về mặt của ông nội tại sao lại không vui, giống như đang lấy đồ của ông ấy vậy.

“Mẹ, sắc mặt ông nội là làm sao vậy?”

“Ông ấy muốn chúng ta để gà lại đây mà? Chúng ta mới dọn nhà cũng không dư dả đâu nên mấy con gà này không thể để lại.”-Truxinh-

Kiều Kiều đi theo Kiều mẹ ra cửa, Kiều mẹ lưu luyến nhìn thoáng qua cái nhà này, hốc mắt có chút đỏ: “Lúc trước xây cái phòng này mất không ít công sức, vốn nghĩ rằng đây là ngôi nhà lâu dài của mình không nghĩ tới hôm nay lại phải rời đi.”

Hồi đó lúc xây cái nhà này, Kiều mẹ còn chưa gả đến Kiều gia nhưng cũng đã đính hôn nên ngày nào cũng sang đây giúp đỡ. Không chỉ có một mình Kiều mẹ còn có cả ông ngoại và cậu của Kiều Kiều cũng đều đến đây trợ giúp.

Nhà ông ngoại ở ngoài vùng ven biển, đi xe mất hai giờ. Nghe Kiều mẹ nói, khi đó rất ít xe, mỗi tuần chỉ có hai chuyến, vì muốn ở đây giúp đỡ cho nên ông ngoại và cậu phải ở ngoài công trường.

Hôm nay, ngôi nhà này lại không còn một chút quan hệ nào với nhà bà.

“Mẹ, bây giờ chúng ta có nhà mới rồi, nhà của chúng ta.”

“Ừ.” Kiều mẹ lập tức mỉm cười, đúng vậy, bọn họ có một ngôi nhà mới, hoàn toàn thuộc về mình.

Đồ được chuyển hết sang nhà mới. Ngôi nhà mới này xây lên rất đẹp. Kiều Kiều cũng có phòng của riêng mình. Kiều mẹ hỏi: “Con dám ngủ một mình sao?”

“Đương nhiên con dám” Kiều Kiều ưỡn ngực, cô chờ đợi cái ngày này rất lâu rồi nha.

Từ cửa vào, bên trái là phòng ăn, bên phải là phòng bếp, ở giữa là hành lang. Bên cạnh phòng bếp là nhà vệ sinh, cuối hành lang là phòng khách. Hai bên phòng khách theo thứ tự là hai căn phòng, một lớn một nhỏ. Phía đông, trong phòng lớn đặt một chiếc giường, đây là phòng của Kiều ba Kiều mẹ. Trong phòng nhỏ cũng đặt một chiếc giường, một tủ quần áo và một cái bàn học đây là phòng của Kiều Kiều. Còn hai phòng phía tây, một phòng Kiều mẹ nói là phòng của Giang Phóng và Giang Viễn. Bên cạnh là kho hàng.

Ở Kiều gia còn có hai gian phòng của họ, hai anh em Giang gia đều bố trí rồi. Ông ngoại của Kiều Kiều nghe sự tích của hai anh em, cũng rất thích bọn họ. Mọi người bận rộn thu xếp dọn dẹp đến hơn bốn giờ chiều mới xong. Lúc chập choạng tối Giang Hải Dương mang theo chút thức ăn tối. Mọi người mừng như điên, không cần nấu cơm nha, Kiều Kiều cảm thấy mình rất rất rất mệt mỏi.

Nghe nói Giang Phóng và Giang Viễn cũng có phòng ở Kiều gia, Giang Hải Dương rất gọn gàng, thương lượng muốn cho hai đứa nhỏ ở chỗ này. Trong nhà ông lãnh kháng lãnh lỏ, từ trước đến giờ ông vẫn cảm thấy mình thua thiệt con cái.-Truxinh-

Nhưng ông cũng nói một tháng đưa Kiều gia ba trăm đồng tiền chứ không ở không. Kiều mẹ và Kiều ba kiên quyết không chịu, cho rằng như vậy thì nhiều quá rồi, cuối cùng Kiều Kiều nói, một tháng lấy hai trăm đồng. Kiều ba Kiều mẹ còn muốn nói tiếp nhưng ý tứ của Kiều Kiều là đồ dùng sau này của Giang Phóng và Giang Viễn đều do bọn họ mua sắm. Nghe được như vậy Kiều mẹ mới an tâm, cứ mua mấy thứ mà đứa nhỏ cần đi.

Giang Hải Dương nhìn Kiều Kiều nhỏ nhỏ, rồi lại nhìn hai đứa con trai của mình một chút, đột nhiên nở nụ cười, cũng đồng ý với những lời mà Kiều Kiều đã nói.

Kiều Kiều không hiểu, Giang Hải Dương như vậy là thế nào?

Từ sau khi sống lại, Kiều Kiều thấy sợ người, cha mẹ cô thì không thể nào sợ được nhưng Giang Hải Dương thì cô hơi sợ đấy. Cho tới bây giờ bọn họ đều chưa từng tiếp xúc với những người như vậy.

Trời tối, hai anh em Giang gia đều mang những thứ cần thiết tới.

Giang Phóng nói, cha hẳn bảo đến lúc khai giảng thì tới tiểu học Thanh Nham học. Nơi đó gần, con trai ông có thể ngủ thêm một chút, Kiều Kiều lạnh run, mấy người ngày nào cũng đi học muộn không phải là con trai ông ư?

Kiều Kiều giúp hai anh em Giang Phóng sắp xếp xong liền chạy vào giúp mẹ chuẩn bị thức ăn ngày mai. Cô cảm thấy rất kỳ quái, có rất ít người mời khách bên ngoài, bình thường đều làm ở nhà của mình.

Tính những người mời đến, Kiều mẹ nói, nếu cộng thêm cả người nhà thế nào cũng tới năm bàn.

Thật ra thì người ngoài cũng không có mấy người, chỉ có hàng xóm láng giềng, vài đồng nghiệp của Kiều ba và Kiều mẹ mà thôi.

Tất cả mọi thứ đều đã chuẩn bị xong, mọi người ngồi trên ghế salon trong nhà mới, Kiều mẹ lo lắng hỏi Kiều Kiều có muốn ngủ cùng bà không, vỗ cái mông của cô nói: “Nha đầu thôi, buổi tối có khóc cũng không ai quan tâm con.”

Giang Phóng và Giang Viễn đều ngoác miệng cười, ngay cả ông ngoại Kiều Kiều cũng cười.

Kiều Kiều chu môi.-Trucxinh-

Trong nhà chỉ có một cái tivi, đặt trong phòng Kiều ba Kiều mẹ. Mọi người lên trên giường gạch ngồi, muốn xem tivi. Kiều Kiều thu dọn cả ngày, mệt mỏi không chịu được liền nói trở về phòng đi ngủ.

Một đêm ngủ thật ngon.

Hôm nay cũng là một ngày bận rộn, Kiều mẹ đặt mua năm bàn ăn, cuối cùng người đến nhiều hơn một chút, ngoài Kiều ba ngồi ở ngoài ăn thì Kiều mẹ và ông ngoại còn cả hai anh em Giang gia đều không ngồi ăn cơm. Bởi vì còn phải tiếp khách lên Kiều ba phải lên bàn ngồi, mà ông ngoại Kiều Kiều là người thật thà, thấy nhiều người đến cũng mặc kệ con gái mình nói thế nào kiên quyết ăn ở phòng bếp. Kiều mẹ khuyên thế nào cũng không được. Lúc thím hai đến là lúc sắp mở tiệc, bà ấy còn lâu mới tới giúp đỡ, hôm nay đến giúp là mẹ bé mập còn có Kiều Kiều, Giang Phóng và Giang Viễn. Mẹ bé mập trêu ghẹo Kiều mẹ, đây là con rể của bà phải không, nhỏ như vậy đã biết giúp người lớn làm việc.

Kiều mẹ không giận, bà cãi lại, có giỏi thì bà cũng tìm một đứa đi!

Kiều Kiều đỏ mặt hời. Nhưng nhìn vẻ mặt Giang Phóng rất bình thường nên Kiều Kiều cũng không để ý những chuyện ấy, Giang Viễn thì đang ở ngoài thêm món ăn.

Mẹ bé mập à, trong lòng cháu, Giang Phóng là một đứa bé rất đáng ghét đấy.

Phải đến hơn hai giờ chiều mấy người bận việc trong phòng bếp mới bắt đầu ăn cơm. Nhìn Giang Phóng ăn một mạch ba bát cơm, mẹ bé mập tắc lưỡi, đứa nhỏ này ăn khỏe thật nha. Những người còn lại thấy thế nhưng không thể trách.

“Này, buổi sáng hai người đi ra ngoài làm gì vậy?” Kiều Kiều hiếu kỳ hỏi.

Lúc sáng Giang Hải Dương mang hai đứa trẻ ra ngoài một lát, chắc là khoảng nửa tiếng.

“Bọn anh ra ngoài gặp hiệu trưởng. Sau này tiểu Viễn sẽ học cùng lớp với em, còn anh học ở lớp hai năm thứ năm.” Giang Phóng vừa ăn vừa nói, Giang Viễn vẫn còn đang tập trung ăn thì nghe thấy anh nó nói chuyện, nó liền gạt đầu.

“Hai cháu thật sự chuyển đến đây hả. Aiz, trường tiểu học Trung Tâm tốt hơn đấy.” Bên kia dạy kiến thức tốt hơn bên này nhiều.

“Thuận tiện.” Giang Phóng nói hai chữ xong liền tiếp tục ăn cơm.

Kiều Kiều tròn mắt.-Trucxinh-

Rất cuộc nàng cũng chuyển sang nhà mới, nhờ phúc của Giang gia mà nhà nàng không túng quẫn như đời trước. Giang Hải Dương gửi liền một lúc tiền nhà một năm, sau khuyên can mãi mới quyết định để lại nửa năm. Chỗ này là một ngàn hai đó! Một ngàn hai này đã hóa giải áp lực cho nhà Kiều Kiều.

Dù sao thì cha mẹ nàng mỗi tháng cũng kiếm được tiền cơ mà?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 21: Học Kỳ Mới

Edit: Trucxinh

Sang học kì mới, Kiều Kiều chín tuổi, năm thứ ba. Cô nhảy lớp, vốn sẽ rất được mọi người chú ý nhưng vì năm nay có hai có hai học sinh đại danh đình đình chuyển đến, tin tức về cô bị chôn vùi tại biển người mênh mông.

Ngày hôm sau, sau khi khai giảng, Kiều Kiều bán đồ ở gần Dương Thụ, đang bán thì có ba học sinh trung học đi đến bìa đặt sinh sự, ý của bọn chúng là muốn thu tiền bảo kê. Giang Phóng đuổi bọn chúng đi nhưng ba tên kia hình như không nhận ra Giang Phóng nên lấy ba đánh một. Kết quả là Giang Phóng thắng, ba tên kia bị đánh bầm dập, đầu nở hoa.

Gần Dương thụ có một con sông nhỏ, bên này người rất đông cho lên nhiều đũa nhỏ đều nhìn thấy ba học sinh kia bị đánh, còn học trung học đấy! Vậy mà không đánh lại một học sinh tiểu học năm thứ năm.

Ba học sinh kia nghe thấy Kiều Kiều ở một bên gọi Giang Phóng, hốt hoảng chạy nhanh, ô ô, bọn họ thật đen đủi, sao lại chọc phải Giang Phóng rồi?

Giang Phóng người ta tiện tay nhặt viên gạch lên kia, nếu không chạy còn ở đây chờ chết sao? Làm gì có ai không biết Giang Phóng đâu!-Trucxinh-

Mặc dù Giang Phóng không để ý đến mấy chuyện bên ngoài nhưng trận đánh này một truyền mười, mười truyền trăm nha. Vốn chính là võ lâm cao thủ, giờ lại càng làm cho người ta sợ hãi.

Đôi khi ra ngoài, Kiều Kiều cảm giác được mình dẫn theo một cái lưng đen, gì? Các người hỏi lưng đen là cái gì? Là chó săn đấy!

Kiều Kiều cảm thấy rất may mắn vì mình đã chuyển tới lớp học bây giờ. Trước kia học cô giáo Thạch cũng tốt nhưng cách làm việc quá cứng nhắc còn bây giờ thầy giáo Vương không như vậy, phong cách giảng dạy hoàn toàn không giống nhau, lúc đi học Kiều Kiều cảm thấy rất vui vẻ.

Đúng rồi, cô giáo Thạch lại tiếp tục dạy năm thứ hai lớp kia. Kiều Kiều hơi buồn bực nhưng ngay lập tức không quan tâm chuyện này, nên biết rằng trí nhớ của cô không tốt lắm. Những chuyện hồi tiểu học, một số chuyện cô không thể nhớ được rõ ràng tường tận.

Kiều Kiều nhảy lớp, bạn học của mình lại bỗng dung học hơn một lớp nên có một số người trông thấy cô thì làm như không thấy. Cô không rõ chuyện gì, cảm thấy những chuyện đó có hay là không có cũng không sao. Mặc dù thế nhưng có một số người vẫn chào hỏi với cô.

Bây giờ Giang Viễn học cùng lớp với Kiều Kiều. Nó dùng mị lực của mình, chính là khờ khạo nên được bạn học yêu thích. Mặt mũi đẹp, tính cách sáng sủa, học tập cũng khá lại còn biết đánh nhau, những bạn nam như vậy ở trường học rất được các bạn nữ hoan nghênh. Mấy bạn nữ thích vây xung quanh nó, ngay cả mấy bạn nam cũng bị hấp dẫn thành Thiên Lôi sai đâu đánh đó.-Trucxinh-

Mới đầu có mấy bạn nữ tỏ ra ghen ghét với Kiều Kiều, nhìn cô với Giang Viễn rất thân thiết đấy. Nhưng một thời gian sau cũng không ai dám chọc Kiều Kiều, chuyện Giang Phóng đánh người chính là bởi vì Kiều Kiều nha. Giang Viễn và Giang Phóng còn ở trong nhà Kiều Kiều đấy. Tất cả mọi người đều bàn tán xôn xao. Kiều Kiều nghĩ, sao học sinh tiểu học năm ba lại cứ thích âm ỉ như vậy đây!

Giang Phóng cũng có nhiều bé gái thích nhưng dám hướng hấn tỏ lộ thì không nhiều. Giang Phóng không giống Giang Viễn, hấn không đẹp trai như Giang Viễn, người lại lạnh lùng cương nghị, bình thường rất ít khi cười, thậm chí đánh người cũng không hề nương tay. Không ai biết, lần đầu tiên Giang Phóng bị đánh, lúc về nhà Giang Hải Dương đã nói với hấn những gì. Ông nói đánh chết cha đền, đánh tàn phế cha nuôi, cha không muốn nhìn thấy con nước mắt nước mũi lem nhem trở về.-Trucxinh-

Cũng không biết thế nào mà bên ngoài lại truyền nhau nói rằng Giang Phóng và Kiều Kiều có đính hôn từ nhỏ, nhưng những lời này không truyền tới tai Kiều Kiều, mà cô cũng không quan tâm mấy chuyện này.

Vương lão sư rất thích Kiều Kiều, cảm thấy đứa nhỏ này rất thông minh. Ông quan sát, lúc trên lớp Kiều Kiều rất chăm chú, nghiêm túc tập trung nghe giảng. Lúc tan học thì đều chơi hoặc đều tập viết tập vẽ. Làm bài tập thì rất qua loa, hầu như không viết cách làm mà trực tiếp viết luôn đáp án. Ban đầu ông cảm thấy thói quen này không tốt, rất dễ dàng quên mất kiến thức nhưng qua mấy bài thi, Kiều Kiều làm vô cùng đầy đủ. Thầy giáo Vương tìm Kiều Kiều nói chuyện, thấy đứa nhỏ này còn là một người hiểu chuyện nên cái vấn đề làm bài tập này cũng không nghiêm khắc nữa.

Mà lại nói đến học sinh mới chuyển từ trường khác đến là Giang viễn, học tập cũng khá, bài tập cũng làm qua loa, thầy giáo Vương cảm thấy cách học của hai người này cũng không tệ.

Ông phát hiện, trên phương diện học tập của Giang Viễn và Kiều Kiều đều giống nhau, khi đi học thì chăm chú nghe giảng, những lúc khác, đặc biệt là lúc làm bài tập cũng thế có điều Giang Viễn thì còn thâm hơn.

Thầy giáo Vương suy nghĩ một lúc liền đi tìm thầy giáo Phương, chủ nhiệm năm năm lớp hai hỏi thì được kết quả giống nhau. Hai người kết luận, có phải giai đoạn tiểu học nên chăm chú nghe giảng thì những khóa sau làm bài sẽ đơn giản hơn nhiều.

Hai người còn nghi ngờ thói quen của Kiều Kiều và Giang Viễn là học theo Giang Phóng.-Trucxinh-

Thật ra những gì bọn họ nghĩ đều sai lầm rồi, cái thói quen này bắt nguồn từ chỗ Kiều Kiều. Giang Phóng và Giang Viễn mới là người bị Kiều Kiều hun đúc, Kiều Kiều thường nói, giai đoạn tiểu học này, ở trên lớp nghiêm túc nghe giảng là điều quan trọng nhất, bây giờ chăm chỉ thì sau này mới tốt được. Những điều này là nhiều năm trước nghe một người bạn làm giáo viên nói cho cô biết, cô cảm thấy đúng lên mới nghiêm túc thực hiện.

Thói quen của giáo viên dạy Số học và Ngữ văn của lớp một năm ba thay đổi, học sinh lớp họ nếu trả lời đúng ba câu hỏi mà họ đưa ra trên lớp thì không cần làm bài tập về nhà.

Mọi người rất phấn khởi, trẻ con có đứa nào thích làm bài tập đâu chứ.

Đương nhiên không phải ai cũng có thể trả lời đúng ba câu hỏi ấy nên mọi người đều nghiêm túc nghe giảng, chỉ đợi lúc giáo viên hỏi thì giơ tay. Trong khoảng thời gian ngắn không khí học tập của lớp một năm ba đều trở lên sôi nổi hơn.

Không phải ai cũng thấy phương pháp dạy học này tốt, những người này chiếm đại đa số.

Thầy giáo Vương cũng mặc kệ, ông cảm thấy cứ dùng thành tích để chứng minh, chờ đến lúc cuối kỳ thì sẽ biết phương pháp kia có tốt hay không. Ít nhất thì ông cảm thấy phương pháp này tốt, trẻ con nghiêm túc nghe giảng thì sẽ nắm rõ bài học và trả lời được câu hỏi của bài. Thầy giáo Chu là giáo viên dạy Ngữ văn, hai người hợp tác rất ăn ý với nhau.

Ngay sau đó, lớp hai năm năm cũng áp dụng phương pháp này, nhiều lớp khác đều trông mong lớp mình cũng áp dụng cách dạy này. Không cần làm bài tập đó! Rất tốt nha!

Toàn trường có mười hai lớp học, chỉ có ba lớp được thực hành. Lớp cũng áp dụng cách dạy này là lớp một năm năm.

Cô giáo Thạch đứng đầu nhóm giáo viên không tán thành cách dạy này, bà cảm thấy học sinh phải viết nhiều thì mới có thể nhớ kỹ được. Thầy giáo Vương cũng không giải thích mà chỉ cười.-Trucxinh-

Thời gian cứ như vậy mà trôi qua.

Rất nhanh sẽ được nghỉ đông thì lại xảy ra một chuyện không may, cô giáo Thạch đang dạy học thì ngất xỉu, các thầy giáo vội vội vàng vàng đưa bà ấy đến bệnh viện, nhưng bệnh của bà không nhẹ. Giờ lớp một năm hai giống như rấn mất đầu.

Lớp một năm hai hiện tại rất loạn, giáo viên chủ nhiệm nghiêm khắc không có ở đây, thật tốt quá! Kỷ luật của lớp một năm hai mấy ngày này đều kém nhất toàn trường. Kiều Kiều nghĩ, hóa ra là như vậy, cô nhớ rõ khi đó có một đoạn thời gian lớp không có giáo viên chủ nhiệm mà. Sau này lúc có giáo viên chủ nhiệm mới thì được vài ngày hai lớp năm hai bị gộp lại, thật ra làm như vậy không tốt cho học sinh.

Chuyện không vượt ra ngoài dự đoán, trước khi được nghỉ đông, sau chuyện kia hai tuần, lớp một năm hai có giáo viên chủ nhiệm mới. Đó là một người phụ nữ hơn ba mươi tuổi, thật thà chất phác. Cô giáo Thạch thì xin nghỉ hưu sớm, nghe con gái bà ấy nói, sức khỏe của bà ấy bây giờ không thích hợp đứng trên bục giảng dạy học. Các thầy cô giáo khác đều có chút thốn thức.-Trucxinh-

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Lại Một Năm Mới

Edit: Trucxinh

Kiều Kiều đưa toàn bộ số tiền có trong tay cho Kiều mẹ rồi, giờ có muốn làm mua bán nhỏ cũng không có vốn, nàng định xin Kiều mẹ một ít, chỉ cần một trăm đồng tiền hàng là được, Giang Phóng biết chuyện này liền trực tiếp đưa một trăm đồng tiền cho cô. Kiều Kiều nói không cần nhưng Giang Phóng lại nói, chỗ này là cho mượn, suy nghĩ một lúc Kiều Kiều nhận lấy. Kiều Kiều biết, trong tay Giang Phóng có tiền, cô chỉ tò mò một chuyện đó là Giang Hải Dương làm nghề gì nhỉ? Ông ấy tiêu tiền như nước vậy còn cho con trai tiền, mình nhất định cũng phải kiếm thật nhiều tiền.

Kiều Kiều đã quá thân thuộc với Giang Phóng lên trực tiếp hỏi luôn.

“Thu phí bảo kê, còn cả vận chuyển hàng hóa.”

“Nha, em định đi mua vài thứ về bán.” Vị trí ngôi nhà hiện tại của Kiều Kiều rất thích hợp để mở cửa hàng buôn bán, tiểu tham tiền không kiếm thì sao có thể ngủ ngon được đây.-Trucxinh-

Thầy giáo Vương nhắc nhở học sinh, tháng sau phải nộp cùi, để học sinh thừa lúc trời đang ấm áp thì đi nhặt một chút, tránh cho đến lúc trời lạnh lẽo rét buốt còn phải lên núi nhặt cùi. Kiều Kiều nhớ năm ngoái buôn bán tốt liền hăng hái muốn bán tiếp nhưng hỏi đó cô được tan học sớm lên mới có thể đi

bán hiện tại thì không được rồi, cô thấy hơi rối rắm một chút.

Về đến nhà Kiều Kiều cứ làm bầm lẫu bầu oán giận suốt, cô có một thói quen, nếu có chuyện gì thì đều làm bầm lẫu bầm, mặt nhăn nhó không vui. Giang Viễn thấy vậy đã sớm chạy ra ngoài chơi rồi còn Giang Phóng thì chống cằm nhìn cô, nhìn cho đến lúc cô cảm thấy thẹn thùng.

“Sao anh cứ nhìn chăm chăm em thế?” Kiều Kiều trừng mắt nhìn hắn.

“Đừng làm bầm nữa, để anh nhờ bạn ở tiểu học Trung Tâm lấy danh sách những người muốn mua, rồi xem hôm nào rảnh thì mang sang cho họ.”

Ừ? Chú ý này rất hay. Kiều Kiều cười, lông mày cong cong.

“Vâng, được, vậy chúng ta đi lên núi đi. Giang Viễn đâu rồi? Đứa nhỏ chết tiết kia, lại chạy ra ngoài chơi, không có tiền đồ.” Chuyện này Kiều Kiều đã quên rằng mình mới là một đứa nhỏ không bình thường chứ trẻ con làm gì có đứa nào không thích thích chơi?

Năm nay Giang Phóng còn tìm thêm một số người nhặt cùng, kết quả Kiều Kiều thuận lợi kiếm tiền. Kiều mẹ biết chuyện cô làm liền phê bình, còn nói cô làm hư Giang Phóng. Kiều Kiều bắt đầu đi, ai có thể làm hư người nọ chứ! Hắn không làm hư người khác đã là tốt lắm rồi.

Lúc mới trọng sinh mặt của Kiều Kiều tròn tròn nhỏ nhắn, giờ cô gầy đi mặt lại thành trái xoan. Mỗi lần soi gương Kiều Kiều đều muốn khóc, thì ra không phải trời sinh mặt cô đã to tròn nha. Từ lúc sống lại đến giờ cô không ngừng bận rộn, có lẽ do mặt mới lên so với hồi đó gầy hơn rất nhiều, mặt cũng nhỏ hơn. Mặc dù không phải chuẩn trái xoan nhưng cũng tương đối dễ nhìn.

Ngược lại Kiều mẹ lại thấy con gái mình gầy lên đau lòng, còn cảm thấy trẻ con mặt tròn nhìn mới đẹp. Kiều Kiều lại kiên trì cho rằng mặt trái xoan mới là đẹp nhất.

Kiều Kiều rất muốn nói, mẹ đã từng chê khuôn mặt của con khó coi đấy?

Năm nay Kiều Kiều bán đồ so với năm ngoái thì kiếm được nhiều hơn, chủ yếu là nhờ danh tiếng của Giang Phóng.-truxinh-

Cầm chặt hai trăm sáu mươi đồng trong tay, Kiều Kiều đưa chút đồ ăn vặt của mình cho đám bạn bè Giang Phóng để họ chia nhau. Mọi người cũng không khách sáo, cô cũng không thể để người ta giúp không công đâu. Giang Phóng tỳ ở bên cạnh lan can trường học, không nói gì mà nhìn Kiều Kiều chạy qua chạy lại.

Sau khi về nhà Kiều Kiều ngồi một bên cầm máy tính còn Giang Phóng thì nằm sấp trên giường xem ti vi. Trời lạnh, phòng của hai người họ cũng lạnh nên Kiều ba Kiều mẹ muốn bọn họ đều sang giường ông bà ngủ nhưng mấy đứa nhỏ không muốn cho nên những lúc không có việc gì đều lẩn lộn trên giường Kiều mẹ, đến lúc đi ngủ mới trở về phòng của mình.

Ừ, lời hai trăm sáu mươi trừ đi tiền vốn mua đồ ăn vặt là bốn mươi năm đồng thì vẫn còn hai trăm mười lăm đồng. Lấy một trăm đồng ra đưa cho Giang Phóng, “Cho anh.”

Giang Phóng nhìn cô.

“Chỗ này không phải giả tiền đã mượn kia mà là tiền lời chia ra.” Kiều Kiều giải thích.

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm túc của Kiều Kiều, Giang Phóng mở miệng nói: “Cứ để ở chỗ của em đi, để anh cầm hết, anh toàn tiêu linh tinh.”

“Anh, chị, hai người kiếm được bao nhiêu tiền?” Giang Viễn mò tới.

Thật ra sinh nhật của Kiều Kiều trước Giang Viễn một tháng, trước kia Giang Viễn đi học sớm, hơn Kiều Kiều một khóa nên hai người vẫn gọi tên nhau. Về sau Kiều Kiều nhảy lớp, có một lần Kiều Kiều nói đùa bảo Giang Viễn gọi nàng là chị, Giang Viễn nhìn Giang Phóng một cái, thế mà lại nghe lời.

Chính vì vậy, từ lúc đó đến bây giờ, Giang Viễn vẫn gọi Kiều Kiều là chị, mới đầu Kiều Kiều còn không quen, nhưng lâu dần thì cũng thành thói quen rồi.

Kiều Kiều nghĩ nghĩ, lấy hai mươi đồng ra nói: “Cho em.”

“Hi hi.” Giang Viễn vội vàng nhận tiền rồi cất nhanh vào trong túi, bộ dạng giống như cầm bảo bối quý giá vậy.

Kiều Kiều biết Giang Hải Dương đều đem tiền đưa cho Giang Phóng, sau đó Giang Phóng cho Giang Viễn tiền tiêu vặt. Mặc dù Giang Viễn không thích ăn quà vặt nhưng chỉ cần cho nó tiền thì một chút cũng không thừa nổi.

Nhưng có một chút kì quái, đó là trừ khi Giang Phóng cho nó, nếu không chắc chắn nó sẽ không đòi.

Sau khi sống lại, Kiều Kiều không cùng Mai Lan một lần nữa trở thành bạn tốt. Dù hai người đã từng học cùng lớp và là hàng xóm láng giềng nhưng vì Kiều Kiều suốt ngày bận rộn lên hai người không tiếp xúc nhiều với nhau. Cô cũng không thân mật khăng khít với Kiều Đình như trước, cô hiểu rõ, có một số việc đã khác trước kia rồi.

Hiện tại, cô có bạn mới, Dương Tuyết chăm chỉ tốt bụng, Giang Phóng ít nói dửng dưng, Giang Viễn vui vẻ đơn thuần.-Truxinh-

Bọn họ mới là đồng bọn của cô, nhìn Giang Viễn đang xem ti vi cùng Giang Phóng, Kiều Kiều nhớ tới lần đầu tiên gặp bọn họ, ha ha, giống công tử

phong lưu trên ghẹo Dương Tuyết, bây giờ bởi vì có quan hệ với Kiều Kiều lên Dương Tuyết đã không còn sợ nó, nhiều lúc còn trên chọc nó nữa. Kiều Kiều cảm thấy, Giang Viễn chính là một đứa trẻ tinh khiết không có tâm nhân, những thứ nó biết đều là học của người ta thôi. A, đúng rồi, cô biết giờ Giang Viễn đang có bạn gái! Thật sự là... , trẻ con mới chín tuổi, sao lại yêu đương sớm như vậy!

Về phần Giang Phóng, một đứa trẻ mười hai tuổi đã lặng lẽ làm rất nhiều chuyện vì cô. Cô vẫn nhớ rõ, bộ dạng hấn đánh nhau với người khác hôm đó, trên trán hấn chảy rất nhiều máu nhưng vẫn luôn che chở cho em trai mình. Cũng nhớ rõ, mặc dù bị người ta đánh thương tích đầy mình nhưng vẫn không chịu buông tha cho tên ăn cắp đồ nhà cô. Còn cả lúc hấn đánh ba học sinh muốn thu tiền bảo kê nữa.

Có lẽ do ánh mắt quá chăm chú của Kiều Kiều, Giang Phóng quay qua nhìn cô.

“Hai người muốn ăn cái gì không? Em đi nấu cơm.”

Hai người bắt đầu cười, nói ra một đồng đồ ăn.

Đảo mắt đã đến cuối năm, Kiều Kiều mặc áo khoác dày đang ở bên nhà bà nội, hiện tại Giang Phóng và Giang Viễn đang ở nhà của họ, không thể đến lễ mừng năm mới rồi mà vẫn ở nhà cô được.

Người một nhà vui vẻ hòa thuận.

Mùng một đầu năm, Kiều Kiều mặc áo ôm cổ cao, quần ấm, bên ngoài mặc một cái áo liền váy, đi giày nhỏ màu tím, khoác áo lông lớn. Nhìn bộ dạng rất đáng yêu. Cô đi chúc tết khắp nơi cùng Kiều mẹ.- Trucxinh-

Ban đầu Kiều mẹ định mua cho cô một bộ quần áo nhưng mà cô không thích vì vậy Kiều mẹ phải cắt vải, tự mình làm một bộ. Kiều mẹ làm cho cô, Kiều Kiều rất thích.

Có nhiều người nhìn thấy Kiều Kiều mặc như vậy lên hỏi chỗ mua, còn khen rất đẹp.

Kiều Kiều vội vàng khoe đây là tác phẩm của Kiều mẹ, tất cả mọi người đều khen Kiều mẹ khéo tay, đến kiểu dáng cũng đẹp.

Kiều mẹ rất vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Tiễn Mừng Tuổi

Edit: Trucxinh

Năm nay sau khi chúc tết hàng xóm láng giềng xong, Kiều mẹ liền mang Kiều Kiều sang Giang gia chúc tết. Một năm này hai nhà cũng có qua lại thân thiết.

“Chú Giang năm mới mạnh khỏe.” Vừa vào cửa chính Kiều Kiều liền nói to.

Giang gia có không ít người.

Xem ra đều là tới chúc tết Giang Hải Dương.

Kiều Kiều vọt vào.

Giang Hải Dương và Kiều ba Kiều mẹ chúc tết lẫn nhau, Kiều Kiều và hai anh em Giang gia cũng chúc tết.

“Chúc mừng phát tài, lấy bao lì xì ra.” Kiều Kiều cười với Giang Hải Dương, rồi đưa tay ra.- Trucxinh-

Kết quả là bị Kiều mẹ đánh cho một cái.

Một tay Giang Hải Dương ôm lấy Kiều Kiều, nàng ngất, đừng nói nàng vốn đã lớn tuổi, chính là thân thể này cũng đã mười tuổi rồi nha. Ông đem bao lì xì nhét vào trong tay Kiều Kiều, Kiều Kiều cười tủm tỉm nhận lấy.

Kiều ba và Kiều mẹ cũng lì xì cho Giang Phóng và Giang Viễn mỗi người một trăm đồng. Kiều ba Kiều mẹ không có bao lì xì, ở nông thôn, rất ít người dùng bao lì xì, đều cho trực tiếp.

Chỗ này cũng không ít đâu, phải biết rằng, Kiều mẹ mừng tuổi Kiều Kiều có năm đồng thôi, năm đồng đó. Ông bà nội cũng mừng năm đồng.

Kiều Kiều nhìn cha mẹ mình, thiên vị, thật sự quá thiên vị.

Nhưng nàng cũng biết, tiền nhà của Giang Phóng Giang Viễn nhất định là còn dư, cha mẹ nàng không muốn lấy không tiền của người ta.

Giang Phóng nhìn ánh mắt nhỏ ghen ghét kia, bất đắc dĩ đưa cho Kiều Kiều: “Em cầm giúp anh.”

Nhìn sắc mặt mọi người cũng có thể mở phùng nhuộm, Kiều Kiều cũng cảm thấy thẹn thùng.

“Anh tự đi mà cầm, đưa cho em làm gì.”

“Em giữ giúp anh.”

Đứa nhỏ này đúng là không hiểu chuyện, không nhìn thấy mọi người đều đang xem sao? Sao lại đưa tiền cho người ta hả?

Kiều Kiều thấy nếu càng cần nhẫn thì người ta càng nhìn vì vậy liền cầm lấy tiền. Cô chỉ biết cứ cầm hộ hán đã. Giang Viễn thấy anh mình đưa tiền cho Kiều Kiều liền mang theo một trăm đồng tiền chạy một mạch ra ngoài chơi. Nếu không đi, một trăm đồng tiền này nó không giữ được thì phải làm sao bây giờ?

Hôm nay là mừng một đầu năm, buổi trưa Kiều Kiều phải về Kiều gia ăn cơm.

Sau khi trở về, thừa dịp không có ai, Kiều Kiều mở bao lì xì mà Giang Hải Dương cho cô ra, cái gì? Kiều Kiều bối rối. Đây, đây, đây là? Kiều mẹ vào nhà lấy đồ, thấy bộ dạng Kiều Kiều ngây ra như phỗng, nhìn thoáng qua, cũng lấp bắp kinh hãi: “Đây là lì xì của Giang Hải Dương sao?”

“A? Vâng. Ông ấy cho con sáu trăm đồng.”-Trụcxinh-

Kiều mẹ sững sờ, người này mừng tuổi bằng tiền lương hai tháng của nhà họ.

Ông ấy, ông ấy nghĩ cái gì vậy?

“Không được, chỗ này quá nhiều rồi, phải trả lại người ta, sao lại có chuyện cho nhiều như thế chứ?”

Giờ còn đang ở nhà của ông bà nội lên Kiều Kiều vội vàng cất tiền đi, mặc kệ thế nào cũng không thể ngây ngốc ở chỗ này, tối về rồi tính.

Cuối cùng, sáu trăm đồng cứ như vậy.

Ý của Kiều mẹ là không thể nhận tiền mừng tuổi này, nó quá nhiều, trả lại cho Giang Hải Dương nhưng ông ấy cự tuyệt, còn nói tiền này là cho trẻ con, không liên quan đến người lớn, Kiều mẹ không còn cách nào khác.

Kiều Kiều rất biết điều nộp sáu trăm đồng tiền này cho Kiều mẹ, bà cũng thu vào.

Trẻ con mới mười tuổi, đây là đã làm tròn tuổi rồi, chứ sinh nhật lần thứ chín còn chưa qua đâu, không thể cho con bé cầm nhiều tiền như vậy nha, lợi nhuận nhỏ của con bé bà không quản nhưng chỗ này quá nhiều tiền.

Nhà Kiều Kiều ở phương Bắc, chỗ này của bọn họ không giống với những thành phố lớn, tuổi đều tính theo tuổi mụ không giống nhiều nơi khác đều làm tròn tuổi, hoàn toàn không giống nhau. Tự nhiên lại nhiều thêm một tuổi, cô rất buồn bực.

Cứ đến năm mới là Kiều ba Kiều mẹ đều muốn mang cô đi khắp nơi thăm hỏi. Chuyện như vậy sẽ kéo duy trì liên tục đến mừng bảy. Đến mừng tám, cha cô đi làm mới coi như xong.

Kiều Kiều cảm thấy mệt quá, cô không phải là một bạn nhỏ, không có vẻ ngoài ngây thơ, cũng không có tâm hồn ngây thơ, mỗi ngày cứ đi thăm hỏi như vậy cô cảm thấy không còn tí sức lực nào. Ngày mừng tám cha cô đi làm, Kiều Kiều cầm sách vở, nói với Kiều mẹ một tiếng liền chạy sang nhà Dương Tuyết. Muốn cùng làm bài tập.

“Kiều Kiều đến đây, mau vào phòng, Dương Tuyết đang ở trong phòng đấy.” Chú Dương đã bắt đầu mở cửa hàng.

“Vâng.”

“Kiều Kiều.” Dương Tuyết mặc một bộ quần áo màu đỏ trông như búp bê.

“Tiểu Tuyết, em tới tìm chị làm bài tập.” Kiều Kiều vào nhà, cởi áo lông ra, ngồi xuống bên cạnh Dương Tuyết.

“Kiều Kiều à, chị làm xong bài tập rồi.” Vừa được nghỉ Dương Tuyết vừa gào khóc vừa làm, hôm nay thì đã làm xong rồi.

Ô ô, đứa nhỏ này, sao lại làm nhanh thế!

“Ừ, vậy em làm đi, chị nói chuyện với em.” Dương Tuyết an ủi Kiều Kiều.

“Thế cũng được.” Kiều Kiều mở vở: “Em còn muốn cùng chị làm đây, trường chị có giao nhiều bài tập không?”

“Sao lại không nhiều, cũng bởi vì nhiều nên chị mới tranh thủ làm sớm đây, đến lúc mừng năm mới chơi mới vui.” Dương Tuyết nằm sấp nhìn Kiều Kiều. Dĩ?

“Kiều Kiều, em làm bài tập nghỉ đông hả? Chị làm bốn ngày mới xong.”

“Vâng, bọn em chỉ có chỗ này thôi, không còn bài tập khác.”

Dương Tuyết hâm mộ nói: “Các em thật ít bài tập, bọn chị so với bọn em thì nhiều hơn.”

“Bọn em là như thế này, lớp chia làm bốn loại, mười người đứng đầu thì chỉ cần làm bài tập nghỉ đông, hai mươi người tiếp theo thì bài tập nhiều hơn một chút, ba mươi người thì lại càng nhiều còn lại mười người cuối cùng thì phải làm bài tập còn nhiều hơn bọn chị mấy lần đấy!”

Thầy giáo Vương của bọn họ thật sự là một giáo viên thần kỳ.

“Bọn em thật là, không phải cùng một lớp sao? Thế nó xếp thứ mấy?”.

“Giang Viễn hả? Nó xếp thứ mười hai.” Giang Viễn nhìn thấy thành tích liền thở dài, chỉ cần một chút nữa thôi, một chút thôi là tên của nó sẽ ở nhóm đầu, nó cũng không muốn làm bài tập nha.-truxinh-

“Cái gì? Thành tích của nó tốt hơn so với trước kia, trước kia toàn sắp thứ hai mấy.”

“Thật không? Em cũng không biết, nhưng em thấy thầy giáo Vương rất tốt, ừ, thầy giáo Chu cũng tốt.” Có một giáo viên tốt đối với học sinh rất quan trọng, đặc biệt là giai đoạn tiểu học và trung học, hai giai đoạn này là giai đoạn xây dựng nền móng.

“Kiều Kiều, em thật giỏi, nhỏ hơn chị một tuổi mà cũng học năm thứ ba, thành tích học tập còn tốt như vậy.” Dương Tuyết rất hâm mộ Kiều Kiều, năm nay Kiều Kiều lại đứng thứ nhất.

Kiều Kiều cũng không nói gì, cô cảm thấy chỉ cần là người trọng sinh, có được linh hồn của một người trưởng thành, đã từng học những kiến thức này rồi, muốn kết quả không tốt cũng khó. Trước kia cô đọc tiểu thuyết, thường xuyên cảm thấy có chút khoa trương, làm gì có chuyện ai cũng học giỏi như vậy nhưng bây giờ cô hiểu, tư tưởng của người trưởng thành, khả năng lý giải đương nhiên không giống trẻ con, còn đã từng học một lần rồi cho lên kết quả tốt là đương nhiên, đợi cô lớn thêm chút nữa, học sơ trung, cao trung cũng chưa chắc đã tốt như bây giờ. Ưu thế trọng sinh cũng sẽ giảm nhiều.

“Tiểu Tuyết, chỉ cần lúc đi học nghiêm túc nghe giảng, cố gắng thêm một chút, sẽ học tốt hơn em, bây giờ em học giỏi là bởi vì hay học với anh Giang Phóng, chị cũng biết đấy, những thứ bọn họ học phức tạp hơn chúng ta nhiều, em xem nhiều cũng biết một chút.”

“Ừ, cũng đúng.” Dương Tuyết tiếp nhận thuyết pháp của Kiều Kiều.

Mỗi lần có ai khen ngợi Kiều Kiều học giỏi thì Kiều Kiều sẽ ca ngợi thầy giáo Vương và thầy giáo Chu của mình dạy tốt, còn nói Giang Phóng dạy kèm. Ban đầu Giang Phóng nghe thấy cô nói như vậy, kinh ngạc nhìn cô, về sau thành thói quen lên cô thích nói như thế nào cũng mặc.-Truxinh-

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Trượt Băng

Edit:Truxinh

Gần nhà Kiều Kiều có một con sông, mỗi khi mùa đông đến, trên mặt sông kết thành một tầng băng thật dày. Kiều Kiều rất nhát gan, cô nghĩ chắc là không tron, trẻ con xung quanh đều mang giày trượt băng hoặc xe trượt băng chơi phía trên.

Giang Hải Dương lại đi, Giang Phóng nói công việc của cha hắn trong thành phố rất nhiều lên hai anh em lại đến nhà Kiều Kiều ở. Bây giờ ngày nào Kiều Kiều cũng chỉ chơi. Đi học thì cô vội vàng học tập, vội vàng buôn bán. Năm trước còn vội vàng bán câu đối tết, thật ra Kiều Kiều còn nghĩ muốn bán pháo cho trẻ con chơi nhưng cuối cùng không làm, cô cảm thấy mấy thứ đó không an toàn, nhờ đâu lại xảy ra chuyện gì nên ngoan ngoan bán câu đối tết.

“Kiều Kiều, chúng ta đi trượt băng đi.” Giang Phóng nói.

“Em không thích, em cũng không đi.”

“Sao lại không thích?”

“Bởi vì, thật ra chơi trên băng rất nguy hiểm nên em không đi.”

“Đều đông cứng lại rồi, có gì mà nguy hiểm?”

“Vây ngã xuống có đau không?”

Ai! Con bé này thật lắm chuyện. “Còn có xe trượt băng, em lên đi để anh kéo em chơi.” Như vậy được chưa?

Ừ, vậy cũng được.

Ở bờ sông không ít người, mọi người đều chơi rất vui, Kiều Kiều nhìn qua thấy hầu như toàn là người học cùng trường với mình. Nhiều bạn nam thấy Giang Phóng đến liền chạy tới chào hỏi. Là học sinh duy nhất trong trường nhảy lớp lên mọi người ai cũng biết Kiều Kiều.

“Kiều Kiều, cậu cũng tới chơi à, không phải cậu nói sẽ không trượt băng sao?” Bạn cùng lớp Tiểu Mẫn lại gần.

“Tớ không biết nhưng anh Giang Phóng dắt tớ.” Ở trước mặt người ngoài Kiều Kiều gọi Giang Phóng là anh nhưng lúc chỉ có hai người thì chỉ gọi là Giang Phóng. Lâu dần mọi người cũng quen.-Trucxinh-

“À.” Tiểu Mẫn liếc mắt nhìn Giang Phóng

Mọi người không vì Giang Phóng và Kiều Kiều đến mà không thoải mái đùa nghịch, dù sao thì chỗ này cũng là nơi công cộng, mọi người đều có thể trượt băng ở đây.

Kiều Kiều ngồi trên xe trượt băng, xe này dùng hai gậy lớn tròn bóng ghép với nhau. Nhưng mà Kiều Kiều thực sự nhát gan, lúc Giang Phóng cầm dây thừng kéo cô bắt đầu trượt thì Kiều Kiều ngồi trên xe bị dọa hết hồn.

Nhìn bộ dạng hoảng sợ không có tiền đồ của Kiều Kiều, Giang Phóng chán nản lắc đầu.

Chơi được một lúc Kiều Kiều ngồi một bên nghỉ ngơi để Giang Phóng tự chơi. Giang Phóng trượt tốt vô cùng.

“Kiều Kiều, lá gan của cậu thật nhỏ.” Tiểu Mẫn chạy tới ngồi cạnh Kiều Kiều.

Mỗi ngày Kiều Kiều đều bận rộn nên cùng bạn học tiếp xúc không nhiều, lại còn học giỏi, vô tình đã tạo khoảng cách với mọi người trong lớp, có rất nhiều phụ huynh nói: “Con nhìn Kiều Kiều nhà người ta xem, nhỏ hơn con một tuổi lại có đạt kết quả cao nhất lớp, còn có thể kiếm ra tiền, sao con không học tập người ta một chút.”

Nhưng Tiểu Mẫn thấy vừa rồi Kiều Kiều hoảng sợ kêu gào lại cảm thấy thì ra Kiều Kiều cũng không hoàn hảo, bạn ấy cũng giống bọn họ.-trucxinh-

“Ha ha, tớ rất nhát gan.” Kiều Kiều thẹn thùng nói.

Nhìn Kiều Kiều xấu hổ, Tiểu Mẫn càng khẳng định, thật ra bọn họ đều như nhau.

“Thật ra nếu cậu trượt quen rồi thì sẽ tốt hơn, cậu không trượt thì sẽ mãi không biết trượt.”

Kiều Kiều lắc đầu như trống bỏi.

Tiểu Mẫn cười cười.

“À, Kiều Kiều, tớ có thể đến tìm cậu làm bài tập không?”

“Có thể, nhưng tớ làm bài tập cũng gần xong rồi, cậu cứ tới đi, tớ đang đan khăn quàng cổ.” Cô định đan xong giữ lại cho mùa đông năm sau dùng, dù sao qua hai tháng nữa thì trời cũng bắt đầu ấm áp rồi, cô thì, ha ha, đan vô cùng chậm.

“Hả? Cậu đang đan khăn quàng cổ à? Tớ nhất định sẽ đến, nhưng mà qua một thời gian nữa trời bắt đầu ấm hơn rồi.” Tiểu Mẫn có chút khó hiểu.

“Ừ, tớ đan rất chậm lên định để mùa đông năm sau dùng.”

Đồ mò hỏi. Mùa đông năm sau?

Kiều Kiều nhìn thấy Đan Đan cùng vài bé gái từ xa, thì ra đều là các bạn học nữ cùng nhau đến chơi trượt băng. Kiều Kiều biết, giờ Đan Đan không thích cô nhưng cô không biết tại sao. Chẳng nhẽ là vì cô nổi tiếng hơn? Ừ, chắc không phải đâu, Kiều Kiều nghĩ.

“A, Kiều Kiều, đó không phải là bạn học cũ của cậu sao?” Tiểu Mẫn cũng nhìn thấy mấy người Đan Đan.

“Ừ.” Từ khi cô nhảy lớp thì một số bạn học và Đan Đan không còn nói chuyện với cô nữa, có khi gặp nhau cũng làm như không thấy. Kiều Kiều thì không phải cái loại đi đem mặt nóng dán vào đít lạnh của người ta. Cô lại không làm gì bọn họ.

“Kiều Kiều.” Tôn Hiểu Húc cũng tới.-Trucxinh-

Từ lúc Kiều Kiều nhảy lớp đến giờ Tôn Hiểu Húc là một trong những người vẫn có quan hệ tốt với cô. Kiều Kiều thật sự không hiểu tại sao cô nhảy lớp thì mọi người lại không thêm đề ý tới mình?

Cái vấn đề này cô đã cùng với Dương Tuyết thử phân tích một lần. Dương Tuyết nói mọi người cảm thấy không còn học chung với nhau nữa còn khác khóa lên không cần thiết phải tỏ ra quen biết. Còn nữa, chơi với một người học giỏi như Kiều Kiều mọi người đều cảm thấy rất áp lực.

“Tôn Hiểu Húc, cậu cũng tới à?” Đúng vậy, một chỗ chơi tốt thế này trẻ con quanh đây sao có thể không đến chơi.

“Kiều Kiều, cậu trượt thế nào?” Kiều Kiều có ấn tượng rất tốt với đứa nhỏ này, không kiêu ngạo không nóng nảy lại còn hiểu chuyện.

“Chuyện này, chuyện này, thật ra tớ không biết trượt.”

Tôn Hiểu Húc hơi giật mình, ở trong lòng hần thì cái gì Kiều Kiều cũng biết, cái gì cũng làm được. -Trucxinh-

Tiểu Mẫn ở một bên cũng cười: “Bạn ấy thật sự không biết trượt, mới bạn này còn bị dọa sợ kêu rất to đấy. Tớ gọi là Tiểu Mẫn, lớp một năm ba còn cậu?” Tiểu Mẫn rất hòa đồng.

“À, tớ học lớp một năm hai gọi là Tôn Hiểu Húc.” Mấy đứa nhỏ quen nhau rồi liền nói chuyện rất hào hứng.

“Các cậu thật tốt, giáo viên Ngữ Văn của bọn tớ lúc kiểm tra viết bài, nếu chưa làm xong thì chưa được về nhà ăn cơm trưa, lúc nào làm xong mới được về.” Tôn Hiểu Húc thở dài.

Thằng nhỏ nói ra chuyện này lại gọi lên một kí ức không hay của Kiều Kiều, đời trước, giáo viên dạy Ngữ văn của bọn họ cũng chính là giáo viên Ngữ Văn bây giờ của Tôn Hiểu Húc có một thói quen, tiết thứ tư của bốn ngày trong một tuần đều là tiết Ngữ văn, một ngày phải làm một bài văn, làm xong có thể về nếu làm không xong thì ở lại làm đến khi xong thì thôi. Kiều Kiều đã từng nhiều lần bị giữ lại, giờ nhớ đến đúng là bị kịch, lên rất đồng tình mà liếc mắt nhìn Tôn Hiểu Húc.

Về sau Kiều Kiều có kinh nghiệm lên làm bài rất lưu loát nhưng bà ấy lại thay đổi đối sách, hai người tạo thành một nhóm, hai người này nếu có một người không làm xong thì cả hai người đều phải ở lại, nhất định phải giúp đỡ lẫn nhau đến khi làm xong bài thì thôi. Mọi người nói xem như vậy có phải rất biến thái không đây!

“Giáo viên của bọn tớ không như vậy, nếu cậu học cùng lớp với bọn tớ thì hay rồi, thầy giáo Vương và thầy giáo Chu của lớp tớ rất tốt.” Tiểu Mẫn nói. -Trucxinh-

Trường bọn họ mỗi khóa chỉ có hai lớp, ở trong trấn này hầu như trường tiểu học nào cũng như vậy. Đầu học kỳ thầy giáo Vương áp dụng cách dạy mới, đến cuối kỳ học sinh trong lớp cũng không bị mất kiến thức mà còn thi đạt kết quả tốt. Cả trấn có mười bảy lớp học thì lớp bọn họ chiếm vị trí thứ hai, đứng đầu là lớp hai năm ba trường tiểu học Thâm Vương.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Góp Vốn

Edit:Trucxinh

Kiều ba Kiều mẹ trả hai nghìn đồng đã mượn cho ông nội Kiều Kiều. Ngoài trả tiền, Kiều ba còn biếu ông nội Kiều Kiều ít cá và thịt. Ông bà nội Kiều Kiều vui vẻ nhận lấy. Kiều Kiều cũng cảm thấy có chuyện lớn sắp xảy ra. Gần đây Kiều mẹ rất hay lo nghĩ, Kiều Kiều nghe lên mới biết được thì ra đơn vị của Kiều mẹ đang có một vài chuyện nhỏ. Đó là đang kêu gọi mọi người góp vốn, Kiều mẹ đang do dự không biết có lên góp hay không.

Kiều Kiều rất muốn nói cho bà biết nên tham gia nha, trước đây có một vài lần tổ chức nhưng nhà họ không tham gia, kết quả là những người tham gia đều kiếm lại được số tiền gấp ba lần số tiền đem góp. Nhưng cô bây giờ còn nhỏ, lời nói không được coi trọng.

“Mẹ, nghe nói đơn vị của mẹ huy động góp vốn hả?” Kiều Kiều hỏi thăm.

“Sao con biết? Nghe ai nói. Chuyện này không liên quan đến con, mau đi chơi đi.” Kiều mẹ không muốn nói nhiều với Kiều Kiều. -Trucxinh-

Kiều Kiều biết rõ đây là một cơ hội tốt của nhà cô nên rất vội vàng nhưng cô không biết phải nói với bố mẹ như thế nào.

Nghe nói Giang Hải Dương đã trở về nên Kiều Kiều quyết định hỏi chú ấy, dù sao Giang Hải Dương có nhiều kiến thức hơn.

Giang Hải Dương vẫn rất yêu quý Kiều Kiều, nghe Kiều Kiều hỏi ông im lặng một lúc rồi nói sẽ tìm Kiều ba Kiều mẹ, nói Kiều Kiều không cần đề ý nữa. Nhưng ông cũng hỏi Kiều Kiều, cháu cảm thấy có thể kiếm tiền từ chỗ này sao?

Kiều Kiều đáp, có thể.

Tại sao?

Đúng vậy, tại sao Kiêu Kiêu lại cảm thấy có thể kiếm được tiền? Kiêu Kiêu không thể nói mình biết những chuyện sau này sẽ xảy ra, mà nói cô cảm thấy nhà máy dầu nhớt là ngành sản xuất có tiềm năng lớn, cô có thể dùng trực giác hai năm buôn bán của mình nhìn ra.

Lời nói của Kiêu Kiêu làm cho Giang Hải Dương buồn cười, lại còn trực giác hai năm buôn bán.

Có điều Giang Hải Dương cũng không đá kích trẻ nhỏ nữa, ông ấy nói sẽ cùng Kiêu ba Kiêu mẹ nói chuyện.

Qua vài ngày, Kiêu mẹ tự dung từ chức, Kiêu Kiêu buồn bực, hóa ra Kiêu mẹ mang thai. Bà sợ nếu tiếp tục đi làm đối với con sẽ không tốt, nên quyết định nghỉ làm. Quả nhiên mọi thứ đều giống kiếp trước, nhà họ vẫn không tham gia góp vốn, em gái cô cũng được sinh ra năm nay.

Lại qua vài ngày nữa Kiêu Kiêu lại nhận được một tin tức đó là cha cô góp năm nghìn đồng vào việc làm ăn của chú Giang. Kiêu Kiêu hơi thấp thỏm, cảm thấy không chắc chắn. Năm nghìn đồng này có hai nghìn là tiền để trả cho cậu, bây giờ lại bị cha gom góp hùn vốn với Giang Hải Dương. Mặc dù Giang Hải Dương sẽ không để ý mấy đồng tiền kia nhưng Kiêu Kiêu vẫn lo lắng, chuyện này với chuyện của nhà máy dầu là không giống nhau, chuyện tương lai của nhà máy dầu cô nắm chắc nhưng chuyện của Giang Hải Dương thì cô không biết nha.-Truxinh-

Kiêu ba không phải là người có bản lĩnh lớn. Trước Kiêu ba chỉ là một người tầm thường, ban đầu làm việc tạm thời tại chính phủ, sau chuyển thành làm ngoài ngành, cả đời ông cũng không trở thành nhân viên công vụ. Đó cũng là một trong những tiếc nuối của Kiêu ba.

Kiêu ba làm việc luôn luôn bảo thủ sẽ đem năm nghìn đồng tiền mình vất vả tích góp từng tí một cho Giang Hải Dương, đây hoàn toàn không nằm trong dự liệu của Kiêu Kiêu.

Nhìn Giang Phóng Giang Viễn không tìm không phổi ở nhà mình, Kiêu Kiêu cầu mong tất cả đều thuận lợi.

Mặc dù Kiêu mẹ mang thai nhưng không có bất kỳ triệu chứng nào, cái gì mà ăn không ngon hay là nôn mửa đều không có. Kiêu Kiêu thấy tinh thần của mẹ mang thai so với trước kia tốt hơn, không khỏi cảm khái vạn phần.

Bởi vì Kiêu mẹ không đi làm mà ở nhà nên Kiêu Kiêu cảm giác được mình nhẹ nhàng hơn nhiều, cái gì cũng không cần làm, chỉ cần quét dọn nhà cửa là được. Từ khi Kiêu mẹ ở nhà, cái gì có thể làm bà đều làm, trong lúc nhất thời Kiêu Kiêu chưa thích ứng kịp.

Nhưng cô nghĩ, như vậy cũng tốt, Kiêu mẹ ở nhà thì cô không cần làm việc nhà vậy thì sẽ có nhiều thời gian kiếm tiền hơn.

Một bé gái nhỏ như Kiêu Kiêu dù có thể kiếm tiền thì có thể kiếm được bao nhiêu đây, cũng không phải quá nhiều.

“Kiêu Kiêu.” Kiêu mẹ vuốt tóc Kiêu Kiêu.

“Mẹ, làm sao vậy?”

“Kiêu Kiêu, mẹ biết con là đứa bé hiểu chuyện, mọi việc cũng là vì suy nghĩ cho cái nhà này. Trước kia con giúp cha mẹ góp tiền xây nhà, đến hôm nay nhà chúng ta đã khá hơn, cũng đi vào quỹ đạo rồi, con xem qua mấy ngày nữa con sẽ có thêm một em trai hoặc là một em gái, nhà chúng ta sẽ càng tốt hơn. Còn con, mới mười tuổi, ngay cả sinh nhật lần thứ chín cũng chưa qua, con cũng chỉ là một đứa bé, trẻ con phải làm là học tập thật giỏi mới tốt, mẹ hi vọng con vui vẻ mà lớn lên. Nhà chúng ta mặc dù không có nhiều tiền nhưng chỉ cần mẹ và cha con cố gắng, chúng ta sẽ làm con vui vẻ lớn lên. Mẹ không hi vọng con ngày ngày nghĩ cách kiếm tiền”.

“Mẹ...” Lời nói của Kiêu mẹ làm cho Kiêu Kiêu cảm động.-Truxinh-

Nhìn con gái nhỏ rơi nước mắt bỏ nhào vào lòng mình, Kiêu mẹ vỗ lưng của nàng.

“Những lợi nhuận nhỏ của con nếu có thời gian thì làm, nếu không có thời gian thì thôi. Không cần miễn cưỡng bản thân, làm cho mình mệt mỏi, đáp ứng mẹ, được không?”

“Vâng, được ạ.”

Giang Phóng đứng ở cửa nhìn hai mẹ con Kiêu Kiêu ôm nhau, nhếch khóe miệng cười cười.

Lặng lặng đi đến bờ sông, Giang Phóng ngồi trên con đê, hán tử nhỏ đã không có mẹ, cha cũng không ở nhà thường xuyên, không có ai quản thúc hán cũng không có ai đau lòng hán, yêu thương hán.

Nhưng hán biết, hán không thể nhu nhược, hán còn phải chăm sóc cho em trai, em trai lúc nhỏ rất hay khóc và nghịch ngợm, dần dần hán quên mất, quên mất mẹ hán có bộ dạng thế nào, là người ra sao. Có đôi khi nằm mơ, hán thấy mẹ, mơ thấy mẹ cao cao, mặc váy dài nhưng hán không nhìn thấy mặt mẹ, vẫn luôn không nhìn thấy.

Sau này hán không thích mơ như vậy nữa, thật ra hán nghe người khác nói khi hán còn bé mẹ hán bỏ đi phía nam, bỏ lại hán, thì ra mẹ không thương hán, không thích em trai nên bỏ họ đi.

Từ đó về sau Giang Phóng không nhắc tới mẹ hần nữa, cũng không muốn nhắc tới.

Ở đây hần có biệt danh là tiểu bá vương, tên côn đồ, những đứa nhỏ nhà gia giáo không thích chơi với hần, hần cũng không thích chơi cùng bọn họ.- Trucxinh-

Ngày đó lần đầu tiên hần nhìn thấy Kiều Kiều, thân ảnh nho nhỏ của cô rất linh hoạt, lá gan cũng lớn. Hần cảm thấy, đứa nhỏ này thật kỳ quái.

Sau đó hần trông thấy cô đang bán hàng, hần nghĩ nhà cô nhất định là rất nghèo nếu không còn nhỏ như vậy sao lại phải đi bán đồ đây? Hần trêu chọc cô, nếu muốn buôn bán thì phải giao phí bảo kê, cô không cam lòng nhưng không phản kháng mà chạy mất còn nói không đến nữa.

Về sau cô thấy hần đánh nhau với người ta, thế mà lại đi tìm lớn đến giúp.

Cũng không biết từ khi nào bọn họ liền ở cùng một chỗ, ngày ngày cùng nhau chơi đùa cùng nhau ăn cơm, cùng nhau kiếm tiền.

Mặc dù hần ở Kiều gia nhưng hần rất hâm mộ một Kiều Kiều. Hâm mộ sự hòa thuận của ba người nhà cô, cho dù cuộc sống không giàu có nhưng lại ấm áp.

Kiều Kiều cũng làm cho hần cảm thấy ấm áp.

Hần nghĩ, muốn cả đời ở bên cạnh Kiều Kiều.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Thi Số Học

Edit:Trucxinh

Kiều Kiều gần đây không giống như trước kia, không còn hứng thú kiếm tiền nữa. Mặc dù đối với tiền vẫn còn rất nhiệt tình nhưng không gấp gáp kiếm tiền như xưa. Không chỉ có bạn bè xung quanh phát hiện ra chuyện này ngay cả thầy giáo chủ nhiệm Vương cũng nhận ra.

Ông rất vui mừng, Kiều Kiều chính là học trò cưng của ông.

Bạn gái bây giờ của ông cũng là do Kiều Kiều gián tiếp giới thiệu. Bạn gái ông là chủ nhiệm lớp Giang Phóng, cô giáo Phương. Gần nửa năm nay, thường xuyên bàn luận vấn đề của mấy đứa nhỏ, thảo luận phương pháp giáo dục thích hợp, tiếp xúc dần dần, có rất nhiều chuyện đều nghĩ giống nhau. Thời gian lâu dài, thầy giáo Vương thổ lộ với cô giáo Phương, thế mà lại thành công. Thi ra cô giáo Phương cũng có tình cảm với ông.

“Thầy giáo Vương, có văn kiện đưa xuống, cuối tuần này tổ chức thi học sinh giỏi môn Số học trong phạm vi trấn, năm học sinh giỏi lớp thầy là ai vậy? Đã quyết định chưa?” Một giáo viên lớn tuổi cười tùm tùm nhìn thầy giáo Vương.-Trucxinh-

Tháng sau thi học sinh giỏi cấp thị xã, mỗi trấn chỉ có năm danh sách, cuối tuần này trên trấn tổ chức thi để chọn lựa, đã thông báo xuống, mỗi lớp năm học sinh tham gia, hai khóa tạo thành một tổ cũng chính là năm một năm hai một tổ, năm ba năm tư một tổ, năm năm năm sáu một tổ. Cuối cùng mỗi tổ chọn ra năm người tham gia thi thị xã.

Lớp thầy giáo Vương chủ nhiệm là năm ba, tóm lại vẫn bị thua thiệt. Mỗi tổ chọn ra năm người tham gia thi đấu bán kết. Lần này, thời gian để học sinh thi đua rất căng.

“Lớp em(*) hà, đã định ra rồi. Là Kiều Kiều, Giang Viễn, Tiểu Mẫn, Chu Thanh Nguyệt, Chu Thanh Buông.” Năm học sinh này là năm người đứng đầu môn Số học lớp ông. Trong lòng ông cảm thấy thi cử kiểu này cũng không thích hợp lắm, dù sao kết quả thi cuối kỳ cũng không đánh giá được hết khả năng của học sinh.

(*)Mình để thầy giáo Vương xưng hô với vị giáo viên kia là Em/Thầy nhé.^_^

Trong lớp ông Kiều Kiều là chủ chốt, thành tích thi không cần phải nói. Tổng thành tích của Tiểu Mẫn cũng không tính là cao nhưng nếu chỉ tính Số học thì thành tích của em ấy vẫn luôn cầm cờ đi trước, cơ bản là Kiều Kiều hạng nhất thì em ấy hạng hai. Hai anh em Chu Thanh Nguyệt và Chu Thanh Buông luôn luôn cẩn thận chắc chắn, duy chỉ có tính toán là không tin tưởng được. Còn Giang Viễn...thầy giáo Phương rất xem trọng nó, có lẽ, nó sẽ là một con ngựa đen lớn nhất. (hông hiểu nghĩa ngựa đen này lắm, ý là có tiềm năng cao ấy hờ, phải hông ta? = =!).-Trucxinh-

Vị giáo viên kia nghe được có tên Giang Viễn thì rất là kinh hãi, hoài nghi hỏi: “Giang Viễn?” Hần được không?

“Vâng, em vẫn cảm thấy tư chất của đứa nhỏ này rất tốt, mặc dù không tính là nghiêm túc nhưng thành tích không bị rớt xuống, là một mầm non tốt. Em nghĩ chúng ta là giáo viên, cũng nên tranh thủ cho học sinh của mình, theo em thì lần này thằng bé có lẽ là hắc mã lớn nhất lần này của chúng ta đấy?”

Vị giáo viên kia vui mừng: “Đúng vậy, đều nói đứa nhỏ tinh nghịch sẽ là đứa nhỏ thông minh, thầy muốn nhìn xem, lần này thầy giáo Vương nói có đúng không.”

Lúc thầy giáo Vương thông báo danh sách học sinh cuối thần tham gia dự thi ở phòng học xong, tất cả mọi người đều bối rối, có cả Giang Viễn, thật thần kỳ. Ngay cả Giang Viễn cũng ngạc nhiên, miệng nó có thể nhét được một quả trứng gà rồi.

“Học sinh tham gia thi tuyển tan học mỗi ngày sẽ muộn hơn hai giờ, thầy muốn bỏ tức cho các em ở trong phòng học. Những bạn học khác nếu có hứng thú cũng có thể ở lại nghe, nhưng lần học bỏ tức này chủ yếu là sử dụng kiến thức ngoại khóa là chính.”

Kiều ba Kiệu mẹ biết chuyện thi tuyển đều cảm thấy vui mừng, dặn dò Kiệu Kiệu và Giang Viễn nhất định phải học tập thật giỏi. Giang Phóng không lên tiếng ăn com. Kiệu Kiệu thấy thế liền hỏi tình huống lớp hần, thì ra Giang Phóng cũng được chọn, mọi người càng vui mừng nhưng thấy Giang Phóng không để ý giống như không đáng lo.

Đối với lần thi tuyển Số học này Kiệu Kiệu rất để ý, dù sao đây cũng là lần đầu tiên sống lại cô tham gia thi học sinh giỏi, ha ha.-Trucxinh-

Thật ra chỉ có thời gian một tuần để học, Kiệu ba Kiệu mẹ không cảm thấy Kiệu Kiệu có thể được chọn, nói như thế nào nhỉ? Năm thứ ba và thứ tư một tổ, rõ ràng năm thứ tư chiếm ưu thế hơn nha. Con bé có học giỏi nhưng làm sao so được với năm thứ tư, bọn họ cũng không chắc chắn.

Nhưng mà tham gia thi tuyển lần này đối với con gái mình cũng có chỗ tốt, không phải sao? Dù sao con bé cũng nhỏ hơn một tuổi, còn học năm thứ ba nếu không trúng thi cũng không mất mặt.

Dù nghĩ như vậy nhưng Kiệu mẹ vẫn làm thức ăn ngon cho bọn nhỏ, hi vọng chúng nó đừng mệt mỏi quá, dinh dưỡng phải được cung cấp đầy đủ.

Lúc Giang Viễn mới biết mình là một trong số những học sinh tham gia thi tuyển, rất là bối rối, sau lại nghe được phải học bỏ tức, còn chiếm dụng thời gian tan học thì trong lòng nó không vui. Lúc ấy còn không bằng chơi đầu nhưng tan học nhìn ánh mắt hăm dọa của bạn học, đặc biệt là ánh mắt của những đứa bình thường lỗ mũi hướng lên trời, tâm nó lại chuyển, lại vui tươi hơn hờ. Mọi người nói, có tư cách tham gia thi đầu đều là học sinh giỏi, lần này thật đúng là đuôi của nó vênh lên trời rồi, ha ha, nó khi nào lại chiếm ưu thế về mặt học tập rồi, trong lòng rất sáng khoái nha!

Về phần có thể lấy được kết quả tốt hay không nó một chút cũng không quan tâm, mỗi tổ bảy mươi người lại chỉ lấy năm người. Không trúng cũng rất bình thường mà!

Đừng nói chỉ có Giang Viễn mới nghĩ như vậy ngay cả Giang Phóng cũng nghĩ thế. Mặc dù thành tích cũng khá nhưng cho tới bây giờ hần vẫn bị đối đãi như một đứa nhỏ xấu. Hôm nay có cái danh hiệu mới này thêm cả Kiệu Kiệu đã động lên cũng bắt đầu học tập, ngược lại hần cảm thấy cũng rất thú vị.-Trucxinh-

Nhìn Kiệu Kiệu cầm sách lâu bà lâu bầu lăm bà lăm bầm còn chỉ dạy đến chỉ dạy đi hai anh em bọn họ, Giang Phóng nghĩ, Kiệu Kiệu thực sự là ngôi sao may mắn của mình.

“Kiệu Kiệu, câu này tại sao chị làm như vậy?” Giang Viễn nhìn bài làm của Kiệu Kiệu.

“Đơn giản quá.” Giang Viễn cũng không cần Kiệu Kiệu giảng giải, nhìn một lúc giống như hiểu ra lại quay đầu lại xem sách của mình.

Một tuần lễ rất nhanh đã trôi qua rồi, mặc dù là nhân sĩ trọng sinh nhưng Kiệu Kiệu rất nghiêm túc, từ ngày sống lại cô liền nói với bản thân mình, không thể giống như kiếp trước, sống cuộc sống ngày ngày ngô ngô, cô muốn sống thật tốt.

Đề cũng không khó, lúc đi ra Kiệu Kiệu nghĩ.

“Như thế nào?” Kiệu Kiệu đi ra tương đối sớm, thấy Giang Viễn mề neo đi ra, vội hỏi.

Cúi đầu ừ rừ: “Em cảm thấy làm đúng nhưng lại không đúng, không nắm chắc.”

“Đừng lo lắng, mặc kệ có lấy được hạng hay không chỉ cần chúng ta làm hết sức là được rồi.”

“Vâng, không được thì thôi, em thế mà cũng có thể tham gia thi học sinh giỏi Số học nha, ha ha.” Giang Viễn là một đứa nhỏ vô tâm vô phách, chỉ chớp mắt một cái liền vui vẻ.

“Em có thấy anh trai em không?” Đã hết giờ rồi, Giang Phóng đâu?

Kiệu Kiệu nhìn xung quanh.

“Kiệu Kiệu.” Giang Phóng đang ở ngoài trường.

“Đi? Anh lúc nào đã ra ngoài rồi, sao em không nhìn thấy anh.”

“Anh đi ra từ lâu rồi, dù sao cũng không trúng, làm lung tung thôi.” Giang Phóng chẳng hề để ý.-Trucxinh-

“Anh nha!” Kiệu Kiệu chu môi.

Thấy Kiều Kiều chu môi, Giang Phóng cầm lấy cặp sách của nàng: “Về nhà, về nhà.”

Nha đầu kia, không thể để cô làm bầm nếu không cô sẽ hếch mũi, lên mặt suốt.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Em Gái Nhỏ

Edit:Trucxinh

Kiều mẹ sinh. Sinh một bé gái. Kiều Kiều cảm thấy rất vui vẻ, kiếp trước, cô có một em gái nhỏ hơn mình mười tuổi. Kiều mẹ tính toán đến ngày sinh mới vào bệnh viện, nhưng đến ngày vẫn chưa sinh, khoảng bốn ngày sau mới sinh.

Kiều mẹ phải đến bệnh viện trên thị trấn, Kiều Kiều không đi cùng, lúc đó cô chỉ biết mỗi ngày đều phải đi học, thật ra cô rất muốn đi nha nhưng mà cha mẹ không đồng ý, họ muốn cô cứ như bình thường đi học, Kiều Kiều phản kháng không có hiệu quả.

Giang Phóng và Giang Viễn luôn miệng chê cười Kiều Kiều.

Cha nói mẹ sinh được một bé gái, Kiều Kiều lần này rất nóng nảy, kiếp trước cô với em gái vô cùng hòa thuận. Tò ý muốn đi xem, nhưng Kiều ba kiên quyết không cho đi. Kiều mẹ thuận lợi sinh đứa nhỏ nên sau ba hôm là có thể xuất viện về nhà rồi cho nên Kiều ba cảm thấy Kiều Kiều có đến hay không cũng không cần thiết.-Trucxinh-

Kiều Kiều thấy Kiều ba không đồng ý, bèn lăn lộn khóc nháo, nhìn Kiều Kiều đòi sống đòi chết như vậy, hai anh em Giang gia tặc lưỡi, Kiều ba bắt đắc dĩ, không có cách nào khác chỉ có thể đáp ứng.

Kiều Kiều đang lăn lộn lóc bồng đứng lên. Thật ra thì trước kia Kiều Kiều không phải như vậy, nhưng từ khi biết Giang Phóng Giang Viễn, cô liền học được kiểu chơi xỏ lá. Mặc dù thực tế tuổi không còn nhỏ, nhưng mà bây giờ cô đang ở trạng thái Lolita, mặc kệ làm cái gì, đều là chuyện rất bình thường.

Kiều ba thật sự không rõ, sao con gái mình lại biến thành như vậy, nhưng nhìn bộ dạng của Kiều Kiều bây giờ có vẻ rất vui mừng, mặc dù có lẩn qua lẩn lại một chút nhưng vẫn học giỏi, còn có thể làm việc nhà, kiếm tiền nữa. Cái tính tình nóng nảy này vẫn có thể....

Vừa rạng sáng ngày tiếp theo, Kiều ba xin nghỉ một ngày cho Kiều Kiều, mang cô và Giang Phóng đi đến bệnh viện. Tiểu nha đầu hình như rất buồn bực. Hỏi vì sao Giang Phóng cũng đi, Kiều ba nói, thằng bé nói là muốn đi cùng Kiều Kiều. Ông cũng đồng ý, buổi tối hôm nay ông dự định ở lại bệnh viện chăm sóc Kiều mẹ, Kiều Kiều có thể đi về trước với Giang Phóng.

Ban đầu Kiều ba không nghĩ như vậy, nhưng nghe nói Giang Phóng cũng muốn đi, nếu đã như vậy, Kiều ba cảm thấy không bằng để cho bọn nhỏ cùng đi. Sau đó cùng trở về, mặc dù là hai đứa bé, nhưng Kiều ba rất yên tâm, đương nhiên rồi, cái sự yên tâm, chủ yếu là nhắm vào Giang Phóng mà thôi. Nếu đổi lại là Kiều Kiều thì Kiều ba thế nào cũng không thể yên tâm.-Trucxinh-

“Mẹ.” Kiều Kiều thoát một cái vọt vào phòng bệnh. Kiều mẹ đang cùng một phụ sản giương bên cạnh tán gẫu, hai người đang nói chuyện khí thế ngất trời thì nhìn thấy Kiều Kiều tiến đến.

“Đi? Kiều Kiều, sao con lại tới đây?” Hôm nay không phải là thứ năm sao? Sao Kiều Kiều lại tới.

“Mẹ, con và Giang Phóng còn có cha cùng nhau sang đây xem mẹ và em gái, hắc hắc.”

Kiều mẹ trừng mắt: “Thế là thế nào, ba con cũng không đáng tin, sao có thể dẫn con tới đây, mẹ chiều nay xuất viện rồi. Con hôm nay dám không đi học, Giang Phóng cũng tới? Con nhìn con đi, mình không muốn đi học còn lôi kéo cả Giang Phóng, mẹ thấy con là muốn ăn đòn rồi.”

“Mẹ, còn không phải là con muốn gặp mẹ với em gái hay sao?” Kiều Kiều nịnh nọt với Kiều mẹ. Lại bị bà lườm một cái.

“Con cứ nháo đi.” Tinh thần của mẹ có vẻ rất tốt, nhìn qua thì không có chuyện gì.

“Mẹ, em gái đâu?”

Kiều ba đem em gái Kiều Kiều ôm tới.

“Em gái con ở chỗ này đây!” Kiều Kiều vội vàng chạy tới, Giang Phóng cũng tò mò nhìn qua.

Bánh bao nhỏ mềm mại non nót, trên đầu giống như không có tóc, rất thừa thớt, bàn tay nhỏ bé nắm thành quả đấm nhỏ, dù có bị người ôm tới ôm lui, vẫn ngủ ngon như cũ không có cảm giác gì. Bộ dáng ngốc ngếch .

“Mẹ, đây là em gái sao?”

Kiều mẹ nhìn con gái gốc gác nhà mình, cười: “Người khác lại ôm tới đây cho con xem sao? Đứa ngốc.”

Mấy người ngồi xung quanh đều cười rộ lên.

“Em gái thật nhỏ.” Kiều Kiêu lấy tay chọc nhẹ lên khuôn mặt nhỏ nhắn của em gái, ui, quả nhiên non mịn giống như trong tưởng tượng. Đứa bé giống như cảm nhận được có người quấy nhiễu nó, không vui hừ hừ hai tiếng, nhưng cũng không tỉnh lại, tiếp tục ngủ.

“Thật đáng yêu!” Cô nhớ rõ em gái mình khi còn bé là một đứa nhỏ rất đáng yêu, không khóc không nháo, rất dễ nuôi, Kiều mẹ thường cảm khái, khi còn bé mình là một hồn thể tiểu ma vương, rất hay khóc nháo, không dễ nuôi một chút nào, em gái thì ngược lại, dễ nuôi cực kỳ. Đặt năm một mình con bé cũng chỉ lần qua lần lại một mình, không ồn ào đến người khác.

“Mẹ, đã đặt tên cho em gái chưa?”

“Còn chưa đặt, đợi về nhà rồi tính sau.” Đồi trước, tên của em gái nàng là Kiêu Mộc, đồ mồ hôi, chỉ vì cái tên này mà cô gái nhỏ rất không vui.

Đồi này, Kiêu Kiêu nghĩ, nàng có lên ba hoa với cha một chút không nhỉ! Công lực đặt tên của cha cô, thật sự là quá kém.

Cúi đầu nhìn em gái, tiểu gia hỏa này làn da vẫn hồng hồng như thế, nhảnh nhảnh, mút lấy đầu ngón tay, đang ngủ say.

Em gái à, tiểu Mộc à, em còn muốn cái tên này nữa hay không?

“Cha, cho con ôm một chút đi.”

“Không được, con làm sao mà bé được, chẳng may làm bị thương em con thì làm thế nào?”

“Mẹ ~! Người ta muốn ôm, người ta muốn ôm ~!” Cô cũng không dám ở trước mặt mẹ mình lần lộn ăn vạ, nếu như cô dám, mẹ nhất định sẽ cầm gậy đánh đòn cho mà coi, hơn nữa bây giờ đang ở bệnh viện, cô cũng không muốn bị xấu mặt.

“Không được.”

Kiều Kiêu là đứa nhỏ bộp chộp. Mặc dù thành tích học tập rất tốt còn biết làm ra tiền, nhưng mà cô vẫn không sửa được tật xấu hay bị xúc động của mình, ở điểm này, Kiêu mẹ rất hiểu tính tình con gái nhà mình.

Không nói đầu xa, chỉ cần nói đến cái hôm vừa qua năm mới thôi, lúc ấy có một đợt bão tuyết, Kiêu Kiêu và Giang Phóng Giang Viễn chạy ra ngoài đắp người tuyết. Kết quả, Kiêu mẹ nhớ rõ dưới sự xúc động con bé đem đầu người tuyết ném vụn, bà chỉ sợ con bé cũng ném em gái nó xuống đấy nên nào dám để cho ôm.

Thấy thái độ kiên quyết của Kiêu mẹ, Kiêu Kiêu cũng không dám nói gì nữa, ở nhà mẹ chính là lão Đại-Trụcxinh-

Thấy Kiêu Kiêu không được ôm, Giang Phóng cũng không nói muốn ôm đứa nhỏ nữa. Chỉ đứng ở một bên nhìn, thỉnh thoảng giơ tay sờ một chút.

Kiều mẹ dặn dò: “Trẻ nhỏ không thể mạnh tay, con bé còn quá nhỏ, đầu rất mềm nên phải cẩn thận.”

“Vâng, cháu biết rồi.” Đây là lần đầu tiên Giang Phóng nhìn thấy một đứa bé nhỏ như thế này. Cảm thấy rất mới lạ.

Thấy Kiêu Kiêu dùng tay chọc chọc khuôn mặt nhỏ nhắn của đứa nhỏ, Giang Phóng cũng học theo, có thể vì hắn là con trai, tay thô ráp, khi chọc vào khuôn mặt non nớt của bảo bối làm đau nó, lên nó bắt mẫn rầm rì một tiếng. Hù dọa Giang Phóng, hắn vội vàng rút tay về, Kiêu Kiêu vui vẻ.

“Nhỏ giọng một chút, đừng làm ồn em gái con.” Thật ra lúc Kiêu mẹ mới sinh xong, vẫn không được nhìn con nhỏ, bà lúc ấy rất hy vọng đó là một bé trai, mặc kệ là ở thế hệ nào thì cũng đều có cái tình tiết này, mọi người đều hi vọng sinh được con trai, cảm thấy con trai mới là trụ cột của gia đình. Nhưng đến lúc bà nhìn thấy con mình thì bà lại vui mừng không buông tay. Dù sao cũng chính là đứa nhỏ mình vất vả cực nhọc hoài thai chín tháng mười ngày mới sinh được, sao bà có thể không đau lòng được chứ.

“Biết rồi ạ.”- Trụcxinh-

“Được rồi. Nhìn cũng nhìn rồi đừng tò mò nữa, các con mau quay về đi, để cha đưa hai đứa ra xe, Giang Phóng à, cháu lớn hơn một chút, giúp cô trông nom Kiêu Kiêu, con nhóc kia rất lắm trò. Cháu đừng nghe lời nó, quán nó thật chặt cho cô. Đi đường cẩn thận đó!” Kiêu mẹ dặn dò.

“Vâng, được ạ.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Xuống Biển

Edit:Trucxinh

Tựa như trước đây, Kiều mẹ hoặc là chính mình coi chừng hải tặc. Mà tiểu muội của cô, vẫn kêu là Kiều Mộc, cho dù cô nói cái tên này không dễ nghe, Kiều ba vẫn như cũ kiên trì, cảm giác cái tên này có điểm đặc sắc, đối với những chuyện này, Kiều mẹ lại là liên tục nghe chồng mình. Bà nói, chồng mình đúng là nói đâu trúng đó, nên biết, bọn họ đều nien kỷ lớn, nói sao chính là như vậy. Kiều Kiều một đứa bé, phản đối không có hiệu quả. Kiều Kiều rất bất lực.

Em gái bé nhỏ, tiểu Mộc của chị à, không phải là chị không giúp em, chỉ có điều chị có tâm mà không có lực nha!.-Trucxinh-

Nhìn tiểu Mộc cả ngày ngoài ăn ra thì chính là ngủ, Kiều Kiều giành ra rất nhiều thời gian để treu trọc con bé. Chỉ cần mấy ngày nữa là bánh bao nhỏ tiểu Mộc sẽ bỏ đi về ngoài vừa mới sinh ra, biến thành một cái bánh bao nhỏ trong veo như nước, không có biện pháp, đứa bé này ăn rất tốt. Kiều mẹ lại nhiều sữa, vì vậy bánh bao nhỏ tiểu Mộc tròn lại càng tròn.

Đương nhiên, đây chỉ là ý kiến của một mình Kiều Kiều.

Nhìn Kiều Kiều mỗi ngày vây quanh tiểu Mộc vui đùa, Kiều mẹ thờ phào nhẹ nhõm, thật ra bà với Kiều ba ban đầu còn có chút bận tâm, lo lắng nếu sinh thêm một đứa bé thì Kiều Kiều sẽ cảm thấy ông bà không để ý đến con bé, thiên vị, nhưng khi nhìn thấy cái dạng này của con bé, cuối cùng ông bà cũng yên tâm.

Trước đó vài ngày, tiểu Viễn chọc tiểu Mộc làm cho con bé khóc toáng lên, dám làm bị thương em gái mà Kiều Kiều thương yêu. Nha đầu kia rất tức giận cầm lấy gậy gõ đuổi theo tiểu Viễn chạy quanh sân, miệng luôn mồm nói muốn giáo huấn thẳng bé.

Nếu không phải tiểu Phóng trở lại thì không biết hai con khi nhỏ này còn muốn nháo tới khi nào, nhưng mà Kiều mẹ nghĩ, thật ra Kiều Kiều rất nghe lời tiểu Phóng nha. Trước kia, bà luôn cảm thấy là tiểu Phóng cái gì cũng nghe Kiều Kiều, nhưng có mấy lần bà thấy lúc tiểu Phóng tức giận, thì rõ ràng Kiều Kiều trở lên thành thật hơn rất nhiều, còn khắp nơi nịnh nọt tiểu Phóng. Ai! Nha đầu kia a! Không biết sau khi lớn lên, nó với tiểu Phóng có thể ở cùng một chỗ hay không.

Làm mẹ đều có tư tâm, nếu quả thật muốn chọn con rể, bà thích tiểu Viễn với Kiều Kiều nhà bà hơn, cùng tuổi, mặc dù Kiều Kiều lớn hơn một chút, nhưng cũng chỉ kém có một tháng, không quan trọng, tiểu Viễn thật thà, lại đơn thuần. Tiểu Phóng à, ừ, Tiểu Phóng cũng rất tốt, hai đứa bé này, bà thương tiểu Phóng nhiều hơn, nhưng mà tiểu Phóng có đôi khi quá mức âm trầm, quá nhiều tâm tư. Con gái bà, nhìn qua thì thấy thông minh lanh lợi, ằm ằm ỉ ỉ, nhưng lại là một đứa nhỏ không có tâm nhãn. Ai!

Không phải bà chỉ lo lắng con gái bà sẽ bị thua thiệt sao? -Trucxinh-

Bà nói với Kiều ba ý nghĩ của mình, nhưng Kiều ba lại cảm thấy, những chuyện này cứ để thuận theo tự nhiên, bà nghĩ quá sớm. Thấy Kiều ba rõ ràng có tâm sự khác, Kiều mẹ hỏi: “Làm sao vậy? Có chuyện gì?”

“Ai, bà cũng biết, tôi hiện tại làm cho nhà nước nhưng không phải nhân viên chính thức, trên đầu lại có lão Vương, muốn tiến thêm, khó a!”

“Xây ra chuyện gì?”

Kiều ba thở dài: “Hôm nay có người đến chỗ tôi làm việc, có cho một gói thuốc lá, nói là muốn để tôi hỗ trợ nhiều hơn, nhưng lại bị lão Vương nhìn thấy, ông ta lập tức không vui, giọng điệu âm dương quái khí. Đây không phải là lần đầu tiên, hôm nay phòng làm việc của chúng tôi, tôi cũng nói rồi, có chuyện gì tốt thì tất cả đều là công lao của lão Vương! Người kia cũng biết, ngay cả tôm tép nhai nhép cũng không chừa lại cho tôi. Vì chiếm vị trí này, còn khắp nơi chèn ép tôi. Mấy ngày hôm trước Khương Tử nhĩ kết hôn, lão Vu uống nhiều quá, tôi đưa ông ấy về nhà, ông ấy nói với tôi, thật ra năm ngoái đã định để tôi trở thành nhân viên chính thức, nhưng lão Vương thế nhưng lại cực lực không tán thành, Vương Trần là bà con xa của lão Vương, nghe lão Vương nói như vậy, cũng liền để xuống.”-Trucxinh-

“Còn có chuyện như vậy? Không phải ông ta lúc nào cũng đại ca đại ca sao?” Kiều mẹ nghe xong cũng nổi giận. Nếu trở thành nhân viên chính thức, thì chính là bát sắt đấy.

“Lòng người khó dò, khó có thể nhìn rõ. Xem chừng ông ta cũng là lo lắng nếu tôi trở thành nhân viên chính thức sẽ đoạt vị trí của ông ta. Tôi còn có thể làm cái gì chứ? Dù sao thì tôi cũng phải cảm ơn công lao nâng đỡ của ông ta.”

“Ôn nâng đỡ cái gì, không phải là chỉ điều ông qua đó thôi sao, hàng năm chúng ta cũng đã báo đáp ông ta rồi. Lương của ông bao nhiêu chẳng nhẽ ông ta không biết, ông ta cũng chưa bao giờ khách khí với chúng ta.” Kiều mẹ không vui nói.

“Kia có biện pháp nào.”

“Vậy sao ông còn buồn bực?” Kiều mẹ hỏi.

Kiều ba đốt một điếu thuốc, suy nghĩ một chút, mở miệng: “Thật ra, tôi không muốn tiếp tục làm ở ấy nữa. Năm nay Lão Vương mới có hơn bốn mươi tuổi, cách về hưu còn xa, chỉ cần ông ta còn ở đây thì tôi còn không ngóc đầu lên được. Thay vì như vậy tiếp tục làm việc tạm thời như thế này, không

bằng tính con đường khác.”

Nghe xong lời nói của Kiều ba, Kiều mẹ kinh hãi, mặc dù là không phải là nhân viên chính thức, nhưng mà đãi ngộ của nhà nước tốt hơn so với những đơn vị khác. Hơn nữa, cũng thể diện, an ổn hơn!

“Nhưng nếu không làm ở đó nữa thì có thể làm gì?”

Kiều ba hít một hơi thuốc: “Năm nghìn đồng của chúng ta ở chỗ Giang đại qua một năm, ông ấy đưa lại cho tôi một vạn năm, nói là hoa hồng. Tôi nghĩ, hay là cũng xuống biển. Bà nhìn người nhà Giang đại ca xem, đừng nói đi ra đi vào, còn có thể diện của người ta nha, người ta đều có xe con. lúc trước đi theo những người kia, cũng biết được vài chuyện. Lần trước Giang đại ca trở lại, lúc đi làm tôi thấy, Vương Trần đối với ông ấy rất khách khí, bây giờ, tiền mới là quan trọng nhất!”

“Nhưng việc buôn bán này, sẽ gặp phải nhiều nguy hiểm! Hai đứa con gái của chúng ta đều còn nhỏ. Hay cứ an ổn làm việc ở nhà nước đi.”

“Vợ à, thật ra tôi cũng không muốn ra ngoài làm ăn, tôi muốn hỏi Giang đại ca thử xem có thể đi theo ông ấy hay không. Dù sao thì ông ấy cũng lấn lộn bên ngoài lâu như vậy rồi. Nhưng tôi lại cảm thấy không được, làm cho người khó xử, ngược lại là có chút không thỏa đáng cho lắm.” Kiều ba cũng là khó xử. Ông cũng không bỏ được công tác an ổn ở nhà nước, nhưng nếu tiếp tục ở lại ông cũng không đạt được những thứ ông mong muốn, quan hệ đồng nghiệp cũng không tốt.-Trucxinh-

“Cũng được, vậy chúng ta suy nghĩ kỹ một chút.”

Vốn đây không phải là ý tưởng của hai người, còn chưa quyết định, nhưng hai ngày sau, lúc Kiều ba đã trở về, ông uống rất nhiều rượu, than thở với Kiều mẹ: “Vợ, tôi muốn hỏi Giang đại ca một lần. Cái lão Vương này, ài...”

“Làm sao vậy?” Ban đầu Kiều mẹ thấy chồng mình uống nhiều rượu như vậy cũng không hài lòng, nhưng nhìn thái độ của Kiều ba thì bà lại hơi lo lắng.

“Đêm nay chỗ làm mời khách, nói muốn để chúng tôi đi cùng, bà cũng biết, bình thường những bữa tiệc thế này lão Vương cũng thường xuyên mang tôi theo nhưng hôm nay không giống như mọi khi. Uống một chút rượu, vậy mà ở trên bàn com ông ta không ngừng bêu xấu tôi. Vợ à, tôi cũng là một người đàn ông, ông ta..., ài. Ông ta nói tôi chỉ biết dựa vào sự diu dặt của ông ấy, còn nói tôi không biết ơn, vợ, bà nói xem, thời điểm lúc chúng ta khó khăn, quà mừng năm mới cũng chưa bao giờ quên ông ta, hơn nữa, cũng không phải ông ta giúp đỡ tôi cái gì, hôm nay công lao này toàn ông ta ôm toàn bộ, còn tôi thì lại trở thành bạch nhãn lang. Là cấp dưới gian lận không biết điều của ông ta.”

Kiều ba rất uất ức.

Kiều mẹ thương Kiều ba, thấy bộ dạng Kiều ba thế này, hung ác nhẫn tâm, thay Kiều ba làm chủ, quyết định từ chức, nhưng hai người cũng đã bàn trước với nhau, hay cứ hỏi thử Giang Hải Dương trước đã, được thì tốt, còn nếu như không được thì cùng lắm không từ chức nữa, tiếp tục nhịn.

Kiều ba xấu hổ đến tìm Giang Hải Dương, muốn nhờ cậy người ta đâu có dễ dàng như vậy, Kiều ba cảm thấy mặt mình nóng hừng hực.-Trucxinh-

Nhưng ngược lại, Giang Hải Dương lại đáp ứng một cách thoáng khoải.

Nói cứ để Kiều ba đi theo ông, làm phó quản lý cho ông, chỉ có điều Kiều ba phải đi xa. Kiều ba có chút rối rắm, nhưng bởi vì Kiều mẹ hoàn toàn ủng hộ cho lên chuyện này cũng thành.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Giang Phóng Rời Đi

Edit:Trucxinh

Giang Phóng sắp học trung học, ở Thanh Nham chỉ có một trường trung học duy nhất, chính là ngôi trường trước đây Kiều Kiều đã tốt nghiệp.

Nhưng Giang Hải Dương không muốn cho Giang Phóng học ở đó, ông muốn đưa Giang Phóng đến một trường tốt nhất trên thị trấn, đó là trường trung học Dân Giang. Cho dù là sơ trung hay cao trung Dân Giang, thì đều là trường tốt nhất trong toàn trấn. Nếu nói đến trường có thể sánh ngang với Dân Giang thì phải nói đến trường Phong Diệp, trường này cũng có cả sơ trung và cao trung nhưng đó lại là một trường học tư nhân, ở thời này, có rất ít trường tư nhân, nhưng trường học đó lại nổi tiếng là một trường học quốc tế.

Học ở đó toàn bộ đều là con trai con gái của quan to giàu có, ông chủ của những công ty lớn.

Chỉ cần so sánh học phí ở đó thôi, nếu ở Thanh Nham, học phí một năm là một trăm đồng tiền, còn ở Phong Diệp, học phí một năm lại là năm nghìn đồng, thực sự làm cho người ta phải lú lắt.

Giang Hải Dương đang do dự không biết nên cho con trai học ở đâu.

“Chú Giang, chú muốn cho Giang Phóng lên thị trấn học hả?” Kiều Kiều tò mò hỏi, cô nghe nói, Giang Hải Dương đã chọn cho con trai mình hai trường học, cả hai đều là trường rất tốt!

“Đúng vậy, ở Thanh Nham nhỏ bé này, làm sao có thể thành tài được, đừng nói tiểu Phóng, đợi đến lúc cháu và Giang Viễn lên sơ trung, chú Giang cũng sẽ đưa hai đứa lên thị trấn học.”

Ách? Kiều Kiều nghĩ, cháu cũng không phải con chú, sao có thể để cho chú phải bận tâm chứ. Bây giờ Kiều ba là cấp dưới của Giang Hải Dương. Mấy năm này, bất chi bất giác Giang Hải Dương đã không còn giống như lúc trước, hiện tại ở thị trấn Dân Giang, sự nghiệp của ông ấy rất thành công, ông đã mở được Công ty mậu dịch, Công ty vận chuyển, nhà hàng, cơ sở làm ăn của ông ở khắp mọi nơi, còn cha Kiều Kiều thì đang làm phó quản lý ở Công ty mậu dịch.

Dù Kiều Kiều không biết tiền lương hiện tại của cha là bao nhiêu, nhưng là cô biết, chắc chắn là không ít, chỉ cần nhìn cuộc sống của gia đình cô là có thể thấy được, hơn nữa tác phong của cha cô cũng không khúm núm như hồi vẫn còn làm việc ở Thanh Nham.

“Vậy chú Giang, chú muốn cho Giang Phóng đến trường nào thế?”

“Chú Giang vẫn còn đang do dự giữa trung học Dân Giang đứng đầu thị trấn và là trường trung học quốc tế Phong Diệp. Hai trường này không biết phải chọn trường nào.”

Nghe thấy Giang Hải Dương nói vậy, Kiều Kiều lại lần nữa lú lẫm, hai trường học này đều là trường danh giá nha, cái trường Phong Diệp kia, kể cả nhiều năm về sau vẫn rất rất nổi tiếng đấy!

“Chú Giang, sau này chú hi vọng Giang Phóng làm cái gì?”

“Hả?”-Truxinh-

“Cháu nghĩ thế này, nếu như chú Giang hi vọng Giang Phóng có thể tham chính, vậy thì chọn trung học Dân Giang, còn nếu chú hi vọng Giang Phóng tiếp nhận việc làm ăn của chú, vậy thì hãy chọn trường quốc tế Phong Diệp.”

Đây là Kiều Kiều căn cứ vào sự phát triển sau này của hai trường để phân tích.

Giang Hải Dương nghe Kiều Kiều nói như vậy, sừng sốt một chút, lập tức cười to: “Cháu đúng là đứa nhỏ thông minh, đúng vậy, cháu phân tích rất đúng. Nhưng mà, tiểu nha đầu, sao cháu lại biết được?”.

Trường trung học Dân Giang, nếu như con trai ông sau này có tham chính thì hiển nhiên là một danh hiệu dễ nghe, còn nếu như con trai ông kế thừa sự nghiệp của ông vậy thì chọn Phong Diệp sẽ tốt hơn, dù sao quan hệ rộng rãi mới là quan trọng nhất, đặc biệt là việc tạo dựng quan hệ từ nhỏ.

“Ồ trường, thỉnh thoảng cháu cũng nghe người khác nói qua.”

Nhìn xem bé gái này, Giang Hải Dương nghĩ, ừ, cô nhóc rất được, giống như cái lần thi Số học ấy, con bé không những vào được vòng trong mà còn xếp thứ hai toàn trấn.

Thành tích học tập lúc nào cũng đứng đầu, phân tích sự việc lại rất logic, ánh mắt của con trai ông rất khá nha!

“Kiều Kiều, chú nghĩ kỹ rồi, để Giang Phóng đến Phong Diệp. Mấy năm nữa chú Giang cũng đưa cháu đến đó. Phải học tập thật giỏi, biết không?”

“Vâng, cháu biết rồi.” Kiều Kiều cũng không phản đối, dù sao thì chuyện này còn lâu mới tới. Bây giờ cô mới chuẩn bị lên lớp năm, còn tận hai năm nữa cơ mà! Không cần nói trước chuyện gì.-Truxinh-

Nếu đã quyết định như vậy thì Giang Phóng cũng phải đi rồi, ở cùng nhau nhiều năm như vậy, đột nhiên Kiều Kiều cảm thấy không nỡ. Kiều Kiều có tâm tư, đến cơm cũng không muốn ăn giống như người mất hồn, không chỉ có mỗi mình Kiều Kiều như thế, Giang Viễn cũng giống vậy, từ nhỏ đến lớn chưa từng xa anh nó nên bây giờ Giang Viễn cảm thấy cực kỳ khó chịu. Nhìn hai đứa nhỏ buồn bực, Giang Phóng cũng không nỡ đi, nhưng hắn biết, hắn nhất định phải đi, nhất định phải nỗ lực. Cha hắn đã nói qua với hắn, nói rằng sự nghiệp của ông sớm muộn gì cũng phải giao cho hắn cho nên hắn muốn mình phải thật lớn mạnh.

Hơn nữa, chỉ có cường đại, hắn mới có thể bảo vệ được người thân của mình. Giống như, tiểu Viễn, giống như...Kiều Kiều.

Giang Phóng không phải một đứa nhỏ ngốc nghếch, hắn hiểu.

Cách thời gian chia tay càng ngày càng gần, đến Kiều mẹ cũng thấy buồn, đứa nhỏ này đã ở nhà bà nhiều năm như vậy, bà đã coi nó như con trai ruột mà đối đãi, hơn nữa thằng bé cũng đã làm rất nhiều việc vì cái gia đình này.

Đứa bé ngoan này.

Người bên ngoài ai cũng có thể thấy được không khí bây giờ ở Kiều gia không được tốt, rất u ám.

Giang Phóng nghĩ, hẳn phải nói chuyện với hai đứa nhóc kia một chút: “Kiều Kiều, tiểu Viễn, hai đứa đến đây.”

“Vâng.” Hai con chó nhỏ gần đây cứ lẻo đẻo theo đuôi hẳn ngoan ngoãn đi đến.

“Mấy ngày nữa anh đi rồi.” Lời vừa ra khỏi miệng, hai đứa nhỏ liền bày ra bộ dạng như sắp khóc đến nơi rồi.

“Đừng khóc, hai đứa đừng khóc. Tiểu Viễn, em là con trai, anh nói với em bao nhiêu lần rồi.” Giang Phóng thở dài.

“Chỉ cần đợi thêm hai năm nữa, hai đứa cũng sẽ đến đó, sẽ lại học cùng trường với anh, trong khoảng thời gian này, chúng ta đều phải cố gắng, Kiều Kiều, em phải cố gắng, tiểu Viễn, em cũng phải cố gắng, anh cũng sẽ như vậy, chúng ta đều phải phấn đấu, bây giờ chỉ tạm thời xa nhau thôi. Đừng cứ rầu rĩ như vậy, được không? Hai đứa như vậy, đến lúc anh đi rồi sẽ không yên tâm. Hơn nữa trong khoảng thời gian này cũng không phải là không gặp được nhau, lúc được nghỉ anh sẽ quay về! Mọi người đều nói chúng ta là ba kiếm khách. Nếu là ba kiếm khách, chúng ta cũng sẽ không xa nhau lâu, có đúng không?”

Giang Phóng an ủi người khác, cũng chỉ được như vậy.

“Vâng. ...” Giọng nói không tình nguyện vang lên.

“Tiểu Viễn, em là con trai, không nên suốt ngày chỉ biết khóc như vậy, anh lên thị trấn học rồi, em với Kiều Kiều chung một lớp, em ấy là con gái, em phải chăm sóc tốt Kiều Kiều, phải bảo vệ em ấy, đừng để cho em ấy bị người khác bắt nạt, có biết không?”

“Vâng, em biết rồi.” Giang Viễn gật đầu.

Kiều Kiều ở một bên cũng không nói gì, Giang Phóng, hẳn là bạn tốt nhất của cô, là anh trai tốt của cô. Lúc phải đi xa, cũng không quên dặn dò người khác quan tâm chăm sóc cô.

“Giang Phóng ca ca, em sẽ tự chăm sóc bản thân thật tốt, em cũng sẽ thay anh chăm sóc tiểu Viễn thật tốt.”

Giang Phóng cười sò sò đầu cô: “Tiểu nha đầu, còn muốn chăm sóc người khác, em mới là người cần được quan tâm, sau này phải chú ý một chút, làm việc không được lỗ mãng, không cho phép tùy tiện nóng nảy, biết không?”

“Biết rồi, biết rồi!”

“Tiểu nha đầu.”

Kiều mẹ ở ngoài cửa nhìn ba đứa nhỏ, cười khẽ. Đều là những đứa nhỏ ngoan ngoãn hiểu biết.

“Kêu Kêu-!” Bánh bao nhỏ trong ngực phun bong bóng, người nhỏ ra sức rướn lên phía trước giống như muốn đi.

Đáng nhẽ ra Kiều Mộc phải gọi Kiều Kiều là “Tỷ tỷ” nhưng hai chữ này khó nói, mà mọi người lại luôn kêu “Kiều Kiều”, bánh bao nhỏ liền học theo, chỉ có điều hai chữ “Kiều Kiều” này con bé nói cũng không rõ, bây giờ chỉ cần trông thấy Kiều Kiều, nó sẽ gọi “Kêu Kêu”.-Trucxinh-

Kiều mẹ không để ý đến mong muốn của con gái nhỏ, ôm nó vào nhà trong, để cho ba đứa nhỏ tâm sự với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Thời Gian Trôi Thước Nhanh

Edit: Trucxinh

Gia đình Kiều Kiều muốn chuyển đến chỗ khác. Theo ý tứ của Kiều ba Kiều mẹ thì ở trong thị trấn cái gì cũng tốt hơn, mà bây giờ, Kiều ba lại đang công tác ở đó, chỉ có một mình Kiều mẹ ở nhà trông hai đứa nhỏ, hai người ở xa nhau có nhiều cái bất tiện, nếu như mấy năm nữa con gái cũng tới đó học trung học, không bằng bây giờ chuyển luôn lên trên ấy đi.

Hai năm trôi qua rất nhanh. Thậm chí Kiều Kiều còn cảm giác thấy mình còn chưa kịp làm cái gì thì đã sắp phải lên sơ trung rồi, ô ô. Hôm nay cô sang tuổi mười ba, tròn mười hai tuổi. Còn Giang Phóng thì đã trưởng thành rồi, mặc dù hẳn nói sẽ thường xuyên trở về thăm Kiều Kiều và Giang Viễn, nhưng hai năm qua, số lần cô gặp được Giang Phóng hoàn toàn có thể đếm được trên đầu ngón tay. Giang Phóng bề bộn nhiều việc, vội vàng đi học, vội vàng kết giao bạn bè, thậm chí còn phải vội vàng đi theo Giang Hải Dương để học hỏi kinh nghiệm mở mang kiến thức.-Trucxinh-

Còn Kiều Kiều thì vẫn giống như trước đây, chỉ có điều bây giờ cô còn có thêm một cô em gái nhỏ, cả ngày quanh quẩn bên cạnh cô, có lẽ vì có tiểu Mộc, cho lên ngược lại cô cảm thấy Giang Phóng rời đi cũng không còn buồn chán nữa.

Mặc dù điều kiện kinh tế trong hai năm qua của gia đình Kiều Kiều đã tốt lên rất nhiều, nhưng vẫn không đủ khả năng để mua một tòa nhà trong thành phố, cho nên Kiều ba muốn bán ngôi nhà ở Thanh Nham lấy tiền mua nhà trong thành phố. Giang Hải Dương rất trượng nghĩa, biết ý định của Kiều ba, ông tìm Kiều ba nói chuyện, muốn cho gia đình Kiều Kiều mượn một khoản tiền.

Vì vậy cho nên nhà của Kiều Kiều không cần phải bán đi nữa, Kiều mẹ thờ phào nhẹ nhõm, Kiều Kiều cũng thờ phào nhẹ nhõm. Ở kiếp trước, gia đình cô chuyển vào nhà lầu, đem bán cái nhà này đi, sau động dờn, Kiều mẹ và Kiều ba đều đổ bệnh một thời gian.

Giờ thì tốt quá rồi, đến lễ mừng năm mới có trở về Thanh Nham thì bọn họ cũng có chỗ đặt chân, chứ không đến nỗi không có chỗ ở hay là phải ở nhà của ông bà nội.

Kiều ba mua một ngôi nhà ở Dân Giang, ba phòng ngủ một phòng khách, cấu trúc nhà ở cũng tốt. Nhà này hơn tám mươi mét vuông, cũng rất lớn, nhưng bởi vì làm thành ba gian, cho nên phòng ngủ cũng không lớn, Kiều Kiều rất thích nhà mới, phòng ngủ không lớn, nhưng mà ấm áp.-Trucxinh-

Kiều ba Kiều mẹ ở một gian, Kiều Kiều với em gái ở một gian, Kiều mẹ nói, chờ thêm vài năm, Kiều Mộc lớn, hai chị em liền tách ra ngủ riêng. Mỗi người một gian. Bây giờ, gian còn lại để làm phòng khách, thật ra Kiều Kiều biết, đó là gian mẹ cô chuẩn bị cho Giang Phóng và Giang Viễn.

Cha mẹ cô rất cảm kích Giang Hải Dương vì những gì ông ấy đã làm cho gia đình mình.

Nếu không có Giang Hải Dương thì căn bản cũng không có Kiều gia ngày hôm nay.

Nghe tin cả nhà Kiều Kiều muốn chuyển tới thị trấn, có thể thấy được ông bà nội rất vui mừng, dù sao cũng là con trai của ông bà có tiền đồ! Lần này dọn nhà không giống là lần đó, hai nơi gần nhau, nếu không chuyển hết thì có thể để lại hôm sau chuyển tiếp. Lần này Kiều ba tìm một chiếc xe của công ty đến giúp vận chuyển, mẹ con Kiều Kiều chỉ cần sửa sang lại cho tốt là được.

Lần này chuyển tới thị trấn, cho lên Giang Viễn phải trở về nhà mình, Giang Hải Dương có một căn nhà gần hai trăm mét vuông trong thị trấn, Kiều Kiều đã từng đến đó xem qua rồi, rất tráng lệ, vừa xem Kiều Kiều vừa lú lẫm, nhưng Kiều Kiều cũng không thấy hâm mộ, bởi vì đó không phải là nhà của cô, không phải sao?

Lúc xây nhà là một mình Kiều ba trông coi, Kiều Kiều bởi vì phải đi học, không được phép đến, chỉ thỉnh thoảng mới được đến, nhưng cô vẫn rất vui vẻ, người khác xây xong, cô đi kiểm tra thành quả, cũng là rất thú vị nha!

“Ai, Kiều Kiều, mẹ nói rồi, không cần con dọn dẹp, con đưa tiểu Mộc đi chơi đi. Để cho con bé ở đây càng thêm vương chân vương tay.” Kiều mẹ vừa dọn dẹp vừa phàn nàn.

Bánh bao nhỏ Kiều Mộc giờ đã ba tuổi rồi, đúng là thời điểm bước bình nhất, Kiều mẹ mới vừa cho quần áo vào trong bao lớn, con bé nhìn thấy, đi? Kia là quần áo của mình mà? Liền bôi hết ra, loay hoay mặc vào. Đến lúc Kiều mẹ nhìn thấy con bé như vậy bà rất tức giận.

Đứa nhỏ quậy phá này.

“Con mau đi chơi cho mẹ, còn nghịch lung tung nữa mẹ đánh mông của con.” Đẩy Kiều Mộc đến bên cạnh Kiều Kiều. “Con cũng đừng ở đây vương chân vương tay, mau đi trông em con đi.”

“Vâng.” Năm năm, cô trọng sinh trở lại đã năm năm rồi bây giờ cô đã hoàn toàn thích ứng với cuộc sống này, không giống như ban đầu vội vàng mê mẩn, cũng không còn bàng hoàng bất an nữa. Bây giờ cô rất hạnh phúc, rất vui vẻ.

Cô không cần giống như những cô gái trọng sinh cố gắng phấn đấu trở lên giàu có phú quý, cô chỉ cần bình an, lạc quan, sống cuộc sống vui vẻ là được. Một lần nữa sống lại, cô nhất định sẽ không để cho cha mẹ thất vọng vì mình, có em gái tiểu Mộc đáng yêu, có bạn tốt một lòng đối đãi. Giang Phóng, Giang Viễn, Dương Tuyết, Tiểu Mẫn. Tất cả đều rất tốt đẹp, cha không đi trên con đường trước kia, mẹ cũng không giống như trước kia. Gia đình bọn họ nhất định sẽ càng ngày càng tốt hơn.

“Chị, đi chơi.” Tiểu Mộc rất thích chị con bé dẫn đi chơi, trong ý thức nhỏ nhỏ của con bé, mỗi khi chị dẫn con bé đi chơi sẽ mua đồ ăn ngon cho con bé.

“Được.” Nếu mẹ đã không muốn chị em bọn họ ở lại giúp đỡ thì hai chị em bọn họ đi chơi vậy.

“Kiều Kiều, mẹ nói cho con biết, đừng có mua những đồ ăn vặt kia cho tiểu Mộc.” Kiều mẹ dặn dò con gái mình.

“Biết ạ.” Ân, mang tiểu Mộc đi tìm Dương Tuyết chơi. Sau khi Giang Phóng rời đi, quan hệ của Kiều Kiều với Dương Tuyết, Tiểu Mẫn càng ngày càng tốt. Ba cô gái nhỏ thường chơi đùa với nhau, Tiểu Mẫn với Dương Tuyết còn thường xuyên trao đổi những bát quái trong trường, hắc hắc.-Trucxinh-

Kiều Kiều dẫn Kiều Mộc đi, Kiều mẹ cuối cùng thờ phào nhẹ nhõm, con bé tiểu Mộc này, mặc dù là một đứa nhỏ dễ nuôi, nhưng mà con bé rất nghịch ngợm. Như là găm gói thuốc của cha nó, đem quần áo sạch vứt vào nước, những chuyện như thế nhiều lắm.

Con bé ở lại đây thì đúng là cản trở bà thu dọn đồ đạc!

Kiều mẹ là một người giàu tình cảm, nhìn cái gì cũng muốn mang theo, nhìn cái gì không nỡ bỏ lại cái gì, mặc dù cuộc sống hai năm qua rất tốt nhưng nhìn vật gì cũng sẽ gọi lại kỷ niệm cho bà.

Giờ chuyển lên thị trấn, gia đình bà còn nợ tiền Giang Hải Dương, cho lên cũng không thể lãng phí.

Kiều Kiều không giống Giang Phóng Giang Viễn, hai đứa nhỏ kia chọn học ở trung học Phong Diệp, còn Kiều Kiều lại lựa chọn trung học Dân Giang.

Ý của Giang Hải Dương là muốn để cho ba đứa nhỏ học cùng trường với nhau, ông sẽ trả học phí, nhưng mà đừng nói Kiều ba Kiều mẹ, ngay cả Kiều Kiều cũng đều không chịu. Cô gái nhỏ rất có chủ kiến.

Đúng vậy, cả nhà bọn họ đã gây nhiều phiền toái cho Giang Hải Dương rồi, không thể chiếm tiện nghi của người ta. Cho dù làm cái gì cũng phải phân rõ ranh giới. Hơn nữa, trung học Dân Giang muốn vào học cũng không hề dễ dàng.

Kiều Kiều nói với Giang Hải Dương, mình muốn học trong trường trung học Dân Giang.

Trường công, học phí thấp, danh tiếng cũng tốt.

Giang Viễn và Giang Phóng biết chủ ý của Kiều Kiều thì có chút không vui, nhưng mà cũng không thể miễn cưỡng người khác, không phải sao?

Chuyện này, cũng cứ quyết định như vậy.-Trucxinh-

Thanh Nham chỉ có một trường trung học, Tiểu Mẫn và Dương Tuyết nghĩ nhất định sau này mọi người sẽ được học chung với nhau, lúc biết chuyện Kiều Kiều phải chuyển đi, hai người đều cảm thấy rất đáng tiếc, nhưng mà mặc kệ Kiều Kiều có chuyển đi hay không thì ba người vẫn là bạn tốt của nhau.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Thiếu Niên Nhà Chúng Ta Trưởng Thành

Edit:Trucxinh

“Kiều Kiều.” Hiện tại Giang Phóng đã trưởng thành.

Nhìn Giang Phóng bây giờ cao chừng 1m75, Kiều Kiều thở dài, mặc dù cô thường xuyên uống canh, ăn xương, mặc dù cô rèn luyện thường thường, thể dục thể thao cũng không bài xích trốn tránh giống như trước đây, nhưng mà cô vẫn cứ thấp như cũ, ài, hi vọng sau này học sơ trung sẽ cao thêm, còn hiện tại cô chỉ có thể giống Đậu Nha vậy.

“Giang Phóng.” Hai năm qua hai người gặp nhau cũng không nhiều, thái độ của Kiều Kiều với Giang Phóng lạnh nhạt hơn rất nhiều. Thấy Giang Phóng đến giúp chuyển đồ, Kiều Kiều cũng không nhiệt tình.

“Anh, anh mau đến giúp chuyển cái này lên xe. Ban nãy em kêu Kiều Kiều tới định cùng nhau khiêng nhưng con nhóc ấy cứ nhùng nhằng, lảm chuyện.”

Bạn nhỏ Giang Viễn, người ta không khiêng nổi, khiêng không nổi nha!

Lườm Giang Viễn một cái.

Thấy Kiều Kiều không thèm để ý bọn họ tiếp tục chuyển những thứ khác, Giang Phóng cũng không nói gì, cặm cụi làm việc, hấn khỏe sức lực lớn.

Lần này ở công ty của Kiều ba có nhiều người tới giúp đỡ. Kiều gia dọn nhà chuyển đồ cũng mau. Lần dọn nhà này, ông bà nội, còn có cả chú của Kiều Kiều cũng tới, nhiều người nhiều sức lực, chỉ trong chốc lát cả đều được chuyển hết lên xe.

Lần này chuyển đến Dân Giang, Kiều ba Kiều mẹ thương lượng với nhau, toàn bộ đất của nhà đưa hết cho ông nội trồng trọt, ban đầu vốn định để một nửa cho ông nội, một nửa cho chú hai, nhưng chú hai và thím hai đi làm cả ngày, hơn nữa lại không có hứng thú với việc trồng chọt. Nên mới để hết lại cho ông nội, ông nội là người của thế hệ trước, đối với đất đai có rất nhiều tình cảm.

Sau khi chuyển nhà, Kiều Kiều và Kiều mẹ thu dọn ba ngày mới có thể xem như xong xuôi mọi thứ.-Trucxinh-

Ở công ty Kiều ba rất bận rộn nên không thể nghỉ được.

Đối với Dân Giang, Kiều Kiều rất quen thuộc bởi vì trước đây cô đã từng ở Dân Giang gần người nhiều năm, mặc dù hiện tại có nhiều thứ không giống mấy năm sau, nhưng ngược lại cô cảm thấy rất mới lạ.

Giang Phóng giúp gia đình Kiều Kiều thu dọn xong liền nói phải mang Kiều Kiều ra ngoài tham quan khắp nơi, Kiều Kiều đồng ý. Mấy ngày nay Giang Phóng mang theo Giang Viễn đi khắp nơi thăm quan, ngay cả trường học bọn họ cũng đến rồi.

Ba người cùng nhau ra ngoài, thật ra thì cả ba người đã lâu chưa ra ngoài đi chơi với nhau rồi.

“Kiều Kiều, em muốn đến chỗ nào trước? Nên đi tới chỗ nào trước nhì, đi dạo phố? Hay là đi chơi?”

“Àn. Đến trung tâm Dân Giang xem một chút, sau đó chúng ta lại đi xem chỗ khác.” Kiều Kiều đối với thành phố này chỉ có một chút cảm giác lạnh nhạt, đi một vòng thấy kiến trúc không có gì thay đổi nên Kiều Kiều cũng không còn hào hứng như trước nữa, bộ dạng tùy ý, làm cho Giang Phóng nhìn cô chăm chú.

Ba người đi đến trung tâm Dân Giang, bảo vệ không cho bọn họ vào. Giang Phóng định lý luận một phen, nhưng bị Kiều Kiều ngăn cản, thật ra vào được hay không cũng không sao, cũng không phải nhất định phải xem.-Trucxinh-

Ba người đi dạo lung tung trên đường, Kiều Kiều rất vui vẻ, cô có một loại cảm giác mình đã lâu mới trở về.

Loáng một cái đã đến giờ cơm trưa. Kiều Kiều nói rằng mình muốn ăn Ma lạt thang. (Món này là món gì mình hông biết, bạn nào biết chỉ dùm với) Cô nhớ rõ, ở cách đây không xa có một quán bán Ma lạt thang, rất nhiều năm sau này cô vẫn thường đến đó ăn, nghe ông chủ nói, cửa tiệm này đã mở được hơn hai mươi năm rồi, nếu đã mở ra lâu như vậy, đương nhiên Kiều Kiều muốn đến thưởng thức một chút.

Sau một hồi cố gắng tìm đường, ba người cuối cùng cũng đến quán bán Ma lạt thang. Kiều Kiều quen cửa quen nẻo gọi hết những món mình thích ăn. Dù sao hôm nay cũng là Giang Phóng mời khách đây!

Lúc mọi người đang đợi thì bên ngoài có mấy nam nữ đi vào, nhìn qua thì có vẻ bằng tuổi Giang Phóng.

Một cô gái trong nhóm đó nhìn thấy Giang Phóng thì mừng rỡ reo lên: “Dì? Giang Phóng? Sao cậu lại tới đây?”.-Trucxinh-

Giang Phóng nhìn cô gái đó chỉ ừ một cái, không có nói nhiều.

Những người khác cũng đều hô: “Giang ca.”

Kiều Kiều và Giang Viễn mắt to trừng mắt nhỏ.

Cô gái giống như không nhìn thấy lãnh đạm của Giang Phóng: “Không nghĩ tới cậu cũng tới đây ăn cơm nha? Àn, bọn tớ ngồi bàn này với cậu? Mọi người ngồi cùng nhau cho náo nhiệt.”

Kiều Kiều nhìn bộ dạng của cô gái kia, nghĩ, ha ha, cô gái này thích Giang Phóng, àn, Giang Phóng cũng mười lăm rồi, có người thích cũng rất bình thường nha. Cậu nhóc nhà chúng ta trưởng thành rồi. Cần thận đánh giá cô bé kia, chưa tính là đẹp, nhưng nhờ biết cách trang điểm, nhìn qua lại càng giống một cô em gái dịu dàng.

Mấy người còn lại thấy cô gái nói như vậy nhưng không thấy Giang Phóng trả lời, có người mở miệng nói: “Tiểu Mỹ, chúng ta đừng quấy rầy Giang ca. Giang ca, anh ăn ngon miệng.” Lúc này chủ quán đã mang Ma lạt thang lên, nhìn dáng vẻ của những người này cũng chỉ cười cười chào đón.

“Lông vàng, nói nhiều thế làm gì! Giang ca còn chưa nói gì đâu.” Được kêu là tiểu Mỹ kéo một cái ghế ngồi xuống bên cạnh bọn họ. Kiều Kiều nhú nhú mày, cô không thích người khác tỏ ra thân quen với mình như vậy, lần này đương nhiên không phải với cô nhưng lại ảnh hưởng đến cô nha.

Ai, thôi. Để ý nhiều như vậy làm gì, cô cứ ăn phần của mình. Kiều Kiều vội vàng hạ đầu, “Giang Viễn, nghe nói, món này ở đây rất ngon, rất đặc biệt. Hôm nay Giang Phóng ca mời khách, chúng ta không nên tiết kiệm tiền thay anh ấy, ăn nhiều một chút.”

Ông chủ cũng cười: “Không biết ai ở bên ngoài tuyên truyền giúp chú, chú rất cảm ơn người đó.”

“Hắc hắc.” Cháu, cháu nói linh tinh đó, người tuyên truyền đó còn không phải là bản thân mình sao, haha.

“Ừ. Nhưng mà, mày mới đến Dân Giang vài lần nha, đã nghe người ta nói rồi.” Giang Viễn cũng cậm cụi vui đầu ăn.

“Thế thì sao, tao mới đến không có nghĩa là tao không biết.”

Hai người cãi nhau.-Trucxinh-

Nhìn bộ dạng thân thuộc khi hai người cãi nhau, Giang Phóng cảm giác được mình rất buồn bực. Đột nhiên, hắn cảm thấy em trai của mình không đáng yêu như vậy.

“Ra chỗ khác mà ngồi, mày là ai mà lại ngồi ở bàn này. Cút.” Giang Phóng đem phiến nào trút lên người tiểu Mỹ.

Thấy Giang Phóng không vui, tiểu Mỹ ngượng ngùng đứng lên.

Bọn họ đều hiểu rõ con người Giang Phóng. Ồn ào chuyển sang cái bàn khác ngồi.

Giang Phóng gấp một con tôm lớn vào bát của mình, dù rất nóng, nhưng hắn rất gọn gàng nhanh chóng bóc vỏ ngoài rồi thả vào trong bát Kiều Kiều.

Giang Viễn vừa ăn vừa lầm bầm: “Anh, em cũng muốn ăn.”

Giang Phóng nhìn Giang Viễn, không động.

“Anh, em cũng muốn ăn.” Giang Viễn không chê phiền toái lặp lại yêu cầu một lần nữa, loại tôm này phải thừa dịp còn nóng bóc vỏ, ăn mới đã nghiền!

“Tự mình bóc.” Giang Phóng cúi đầu ăn.

Ài, người này nha, đúng là trọng sắc khinh bạn, Kiều Kiều cũng không nói muốn ăn, anh nó đã bóc cho người ta, đến lượt nó muốn, anh nó chẳng quản khi gió, thật là không có anh em thương yêu, buồn rầu!

Ăn com xong, ba người cùng nhau về nhà, Kiều Kiều bát quái: “Giang Phóng a, cô gái hôm nay thích anh sao?”.

Giang Phóng nhìn Kiều Kiều, không lên tiếng.

Thấy Giang Phóng không nói gì, Kiều Kiều vui mừng: “Tiểu Phóng nhà chúng ta cuối cùng cũng trưởng thành rồi nha, bắt đầu có nhiều cô gái nhỏ yêu thích rồi.” Giọng nói quái thanh quái điệu vô cùng.

Giang Phóng cảm giác khí nóng của mình tích tụ khó tiêu. Sao cô có thể nói như vậy?

Thấy cô không tim không phổi chê cười, hần nghĩ, sao cô có thể không thích hần? Nhìn tiểu Viễn hóm hờ đi bên cạnh, Giang Phóng nghĩ, ừ, không thể để bọn họ ngày ngày ở chung một chỗ, nhất định không thể.

Nhưng nghĩ tới chuyện cô và hần không học cùng một trường, hần càng khó chịu.

Vạn nhất, vạn nhất nha đầu không tim không phổi chết tiết này bị người khác câu dẫn mất thì phải làm sao bây giờ?

Lòng Giang Phóng rối như tơ vò.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Không Khí Trong Trường Học Mới

Edit:Trucxinh

Giang Phóng rời lòng, còn Kiều Kiều lại rất vui vẻ, nàng đi học, tới trường mới nha! Đệ nhất Dân Giang nha! Trước đây nàng đã từng đứng trước cổng trường mà ngóng trông nhìn vào bên trong, còn bây giờ thì nàng có thể đường đường chính chính mà bước vào đó rồi, có thể cảm thụ không khí học tập không giống trước đây này, nàng cảm thấy thật hào hứng vui vẻ.

Giang Viễn cũng đi học. Tất cả mọi người đều đi trên con đường riêng của mình.

Hiện tại chủ nhiệm lớp của Kiều Kiều là một cô giáo, rất nghiêm khắc, nhưng Kiều Kiều không sợ cô ấy, hai người cũng đã gặp nhau một lần rồi, ha ha, chuyện này thật khéo, hỏi Kiều Kiều học năm thứ ba, đã lên thị trấn tham ra thi cử, giám thị trông coi lúc đó chính là cô ấy, cô giáo Lâm. Mà cô giáo Lâm cũng có ấn tượng với Kiều Kiều, lúc ấy Kiều Kiều ngồi ngay bàn đầu, cô giáo Lâm nhận rồi không có chuyện gì làm, liền đến nhìn Kiều Kiều làm bài, cô phát hiện, nha đầu này làm toán rất tốt. Sau đó cô cũng chú ý đến Kiều Kiều, nghe nói, con bé đạt được giải nhì của cuộc thi, giải nhất thuộc về một học sinh học năm thứ tư. Điểm của hai đứa nhỏ này chỉ chênh lệch nhau có 1,5 thôi.

Hiện tại Kiều Kiều được phân đến lớp của cô, cô giáo Lâm cũng rất chú ý.

Biết Kiều Kiều từ tiểu học Thanh Nham ở trấn Thanh Nham tới, cô giáo Lâm hoàn toàn không hề tỏ ra xem thường Kiều Kiều. Ngày đầu tiên khai giảng, cô giáo Lâm liền cho cả lớp một bài kiểm tra trắc nghiệm.

Không phải cô không tin kết quả cuối kỳ những năm trước, đây chỉ là một bài kiểm tra đo lường một chút thực lực của từng học sinh, đương nhiên, có mấy người là trọng điểm đề chú ý, mà bài thi trắc nghiệm lần này sẽ giúp cô hiểu hơn trình độ của từng học sinh.

Sự kiện ồn ào nhất hôm khai giảng chính là quân huấn, xé chiều sẽ bắt đầu, trong không khí khai giảng của trường Dân Giang, lớp khác không nói làm gì, lớp ba năm nhất, tất cả nguyên một đám đều cúi đầu ủ rũ, ỉu xiu phiền não, sao lại như vậy? Bạn hỏi sao lại như vậy? Khai giảng chuyện thứ nhất mà bọn họ làm chính là tham gia một cuộc kiểm tra nha. Mọi người không nghĩ tới cô giáo Lâm lại làm như vậy, nguyên một đám tất cả đều than thở.-Trucxinh-

Sơ trung Dân Giang không cho nội trú. Cũng không phải quân huấn sẽ rất mệt mỏi, Kiều Kiều cảm thấy mình có thể cố gắng được, nhưng có một số đứa nhỏ yếu ớt thì khóc. Còn có một số đứa nhỏ thì xin với giáo viên, Kiều Kiều lặng yên không nói gì, lúc này mới mừng một có được hay không, đại tỷ, có cần đói khát như vậy hay không?

“Kiều Kiều”. Ngày đầu tiên tan học, Giang Phóng tới đón nàng, trường học của Giang Phóng có thời gian rất thoải mái.

“Đi? Sao anh lại tới đây?” Nhận lấy túi sách trong tay Kiều Kiều.

“Để một mình em đi về anh không yên tâm. Hơn nữa, anh cũng không có việc gì. Còn thuận đường”. Nói thật, trường Dân Giang và trường quốc tế Phong Diệp rất gần nhau, nhà của Kiều Kiều cũng rất gần nhà Giang Phóng.

“Nha.”

Thật ra trong lòng Giang phóng lại nghĩ, Kiều Kiều càng lúc càng lớn, khuôn mặt nhỏ nhắn kia cũng bắt đầu nảy nở, khó bảo toàn sẽ không bị ai theo đuổi, hẳn muốn trông coi cô. Mặc dù bây giờ Kiều Kiều vẫn đang ở trạng thái ‘Đậu Nha’, nhưng khuôn mặt nhỏ nhắn trắng trắng mềm mềm, con mắt cũng sáng ngời, đợi cô lớn một chút, nhất định sẽ là một mỹ nữ, sao hẳn có thể không trông coi cẩn thận chứ.

Sau khi trọng sinh Kiều Kiều rất chú trọng bảo dưỡng, bởi vậy vẻ ngoài rất tốt.

“Ngày đầu tiên đi học thế nào?”

“Hoàn hảo, chỗ đó rất tốt, hắc hắc”.

“Àn. Có chuyện gì còn có chúng ta”.

“Ừm, có thể có chuyện gì chứ. Ài, Giang Phóng, sao em lại cảm thấy anh là lạ”. Bên ngoài là Lolita, nội tâm lại là một bà cô trọng sinh, Kiều Kiều đối với Giang Phóng không có cảm giác gì, hơn nữa, trong mắt cô, đây là một đứa nhỏ xấu xa cô nhìn từ nhỏ.

Nhưng Giang Phóng lại không nghĩ như vậy. Trong lòng hắn luôn đem Kiều Kiều trở thành bạn gái nhỏ của mình mà đối đãi.

“Đi? Đây không phải là Giang Phóng sao?” Vài thiếu niên chạy tới. “Giang ca – .”

“Àn.” Vài thiếu niên mặc đồng phục học sinh của trường Dân Giang, có thể thấy được bọn họ học cùng trường với Kiều Kiều.

Mặc dù cùng Giang Phóng nói chuyện, nhưng cũng có không ít người thầm đánh giá Kiều Kiều.-Trucxinh-

Kiều Kiều dùng đầu ngón chân để suy nghĩ cũng biết, những đứa nhỏ này nhất định cho rằng cô là bạn gái của Giang Phóng, nhưng mà cô có nên giải thích hay không đây? Ngẩng đầu nhìn Giang Phóng, phát hiện đứa nhỏ này không định nói gì. Nhoèn miệng cười. Thôi, không cần giải thích.

“Giang ca còn đón bạn gái tan học a ~ hắc hắc...” Một người trong đó vẻ mặt cực kỳ mập mờ.

Giang Phóng cười: “Em ấy học cùng trường với mấy người, giúp anh trông coi em ấy, nếu để cho anh biết ai bắt nạt em ấy. Anh sẽ không khách khí”.

“Việc này là đương nhiên, bọn em sao có thể để chị dâu bị bắt nạt chứ.”

◉__◉đỏ mặt hỏi!

Kiều Kiều nhìn bộ dạng của mấy đứa nhỏ này, trong lòng trợn mắt, cảm thấy không thích, cũng không nhiều lời, cúi đầu đá hòn đá nhỏ.

Vài thiếu niên nhìn Kiều Kiều, không biết cô học lớp nào, bọn họ chưa từng thấy qua!

“Giang ca, chị dâu học lớp nào thế?” Nó vốn định hỏi thẳng Kiều Kiều, nhưng thấy cô cúi đầu, làm cho người ta không biết mở miệng thế nào!

“Năm nhất.”

A, nguyên lai là tân sinh, không trách được. Hôm nay là ngày đầu tiên tân sinh đi học, bọn họ không biết cũng rất bình thường. Nhưng mà, bạn gái này của Giang ca cũng không coi là xinh đẹp. Trong lòng bọn họ, mỹ nữ hẳn là vóc người phải có lồi có lõm, tóc dài tung bay, lúm đồng tiền đáng yêu.

Không trách được, không trách được đối với nhiều mỹ nữ, mặt Giang Phóng đều không đổi sắc, không thay đổi chút nào, thì ra là hắn thích mẫu người thế này. Lông xù tóc ngắn, khuôn mặt nhỏ nhắn lớn cỡ bàn tay, trắng nõn sáng ngời, chỉ có điều chờ quân huân kết thúc thì không biết còn được như vậy nữa hay không, việc này rất khó nói. Mọi người suy nghĩ miên man.

“Lớp nào năm nhất?” Nam sinh đầu húi cua hỏi.

“Lớp ba năm nhất”.-Trucxinh-

Phốc! Lớp ba năm nhất. Trong sơ trung Dân Giang có ba vị giáo viên luôn làm cho học sinh phải nhức đầu, cho dù một số lớp không học những giáo viên đó, nhưng trong trường họ luôn lưu truyền cái truyền thuyết này, trong ba người đó có một vị là chủ nhiệm của lớp ba năm nhất, chính là cô giáo Lâm.

Mà ngoại hiệu của cô giáo Lâm . .

“Chị dâu học lớp của Diệt Tuyệt sư thái sao?” Thực tâm Nghe nói Diệt Tuyệt sư thái căm thù chuyện yêu sớm đến tận xương tủy. Mấy người đồng tình nhìn về phía Giang Phóng và Kiều Kiều.

Gào khóc! Chẳng lẽ muốn gây đánh uyên ương?

Nghe cái tên như vậy, Kiều Kiều kinh ngạc ngẩng đầu: “Diệt Tuyệt sư thái?” Cô giáo Lâm của bọn họ còn có cái tên này?

“Đúng vậy, chị dâu, chủ nhiệm lớp của chị ấy, học sinh Dân Giang chúng ta gọi là Diệt Tuyệt sư thái. Chồng của cô ấy dạy cao trung. Nghe nói cũng lợi hại không kém, người giang hồ gọi là hắc bạch Song Sát”.

Cô giáo Lâm rất trắng, chồng của cô ấy lại rất đen, cả hai người đều rất nghiêm khắc với học sinh, vì vậy được gọi là hắc bạch Song Sát.

Kiều Kiều không nghĩ tới, chủ nhiệm của mình lại có nhiều ngoại hiệu như vậy, thật sự là, thật sự là: “Quá uy vũ”. Mắt lấp lánh.

Sao cơ? Mọi người không nghĩ tới Kiều Kiều sẽ nói ra một câu như vậy, tất cả đều giống như nằm mộng.

Thấy trong mắt Kiều Kiều lóe lên ánh sáng sùng bái, mọi người đều cảm thấy khó hiểu

= =! cái kia, phẩm vị của Giang ca, rất kì quái nha! Bạn gái này của hắn, sao lại lạ như vậy!...

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Người Người Đều Yêu Bát Quái

Quần huân bắt đầu rồi, một chút Kiều Kiều cũng không lười biếng, nên làm gì thì làm đó, nhưng mà có một chút hành động khiến cho người ta không còn gì để nói, cứ lúc nào được nghỉ, cô liền bôi cái gì đó lên mặt, theo cô nói đó là kem chống nắng. Một trắng che trầm xấu, cô không muốn r ám đen. Mẹ cô không tán thành chuyện cô còn nhỏ đã mê mẩn mấy thứ này, nhưng mà, hắc hắc, cô lừa gạt Giang Phóng mua cho mình một lọ, không cần tự mình mua, lúc sử dụng rất sáng khoái nha!(em sợ chị rồi = =!)

“Kiều Kiều, ngày nào cậu cũng bôi cái này sẽ không đen sao?” Học sinh trung học lúc này không giống những đứa nhỏ đời sau, nguyên một đám đều rất đơn thuần. Tối thiểu nhất cũng không có tư tưởng xấu, không có các loại chia bè kết phái.

“Vậy cậu có thấy tố đen không?” Đem hai má tiến đến trước mặt Chu Vân Vân.-Trucxinh-

“Ách. Không có. Trắng tinh. Nhìn rất đẹp nha! Về nhà tớ nói với mẹ, cậu bôi kem chống nắng, mẹ tớ kiên quyết không mua cho tớ, bà nói con gái nhà khác, làm gì có đứa nào biết làm đẹp, cố gắng học tập mới tốt, ài-!” Chu Vân vân thở dài.

“Vậy cậu dùng cái này với tớ đi. Tớ có rất nhiều, cũng không dùng hết được, thật ra mẹ tớ cũng không mua cho tớ. Nói tớ còn nhỏ tuổi, cần đẹp làm gì, mẹ dưới gầm trời này ai cũng giống nhau.” Kiều Kiều cũng phối hợp thở dài.

“Ai, mẹ tớ cũng vậy!” Một nữ sinh khác là Vương Tĩnh Hàm cũng phụ họa theo.

“Tớ cũng vậy, tớ cũng vậy.” Lại có một nữ sinh khác phụ họa.

Mấy người cười ha ha.

“Mẹ cậu không mua cho cậu thì cậu lấy cái này ở đâu ra?” Vương Tĩnh Hàm nghi hoặc.

“A, tớ bảo Giang Phóng ca ca mua cho tớ. Ban đầu Giang Phóng ca ca cũng không muốn đâu, bảo là sợ mẹ tớ nói anh ấy, nhưng mà chú Giang nói, con gái thích đẹp là bình thường nên để cho Giang Phóng ca ca mang tớ đi mua, ha ha!” Chỉ qua hai ngày, đại danh của Kiều Kiều đã sít sao đỉnh cùng một chỗ với Giang Phóng. Mặc dù Giang Phóng và cô không học chung trường, nhưng nhiều người tuyên truyền nha! Ô ô. Kiều Kiều nghĩ, thay vì để cho người nghĩ lung tung, không bằng chính tự mình nói thẳng ra. Dù sao, vốn chẳng có cái gì hết!

Mọi người nghe thấy Kiều Kiều nói vậy, nháy mắt trầm mặc, bọn họ đều có nghe qua chuyện của Kiều Kiều cùng Giang Phóng, ban đầu còn bán tín bán nghi, nhưng giờ...

Kiều Kiều nhạy cảm phát hiện, không riêng gì nữ sinh xung quanh, đến cả nam sinh xa xa cũng dừng lỗ tai nghe ngóng chuyện bên này, cái kia, ai nói bé trai không thích bát quái vậy?-Trucxinh-

Chu Vân Vân liền hỏi: “Ai, Kiều Kiều, mọi người ai cũng đang xôn xao chuyện của cậu với Giang Phóng đấy. Cậu cũng không biết kiêng kị gì cả”. Chu Vân Vân chỉ biết mình rất thích Kiều Kiều.

“Bàn tán thì bàn tán, có cái gì đâu, tớ với Giang Phóng ca ca từ nhỏ cùng nhau lớn lên, so với anh ruột còn thân hơn. Mặc kệ là cha mẹ tớ hay là chú Giang, cũng sẽ không tức giận”.

“Cậu không nghĩ tới chủ nhiệm lớp chúng ta sao? Tám chín phần là cậu chưa nghe được chuyện gì đúng không, chủ nhiệm lớp chúng ta, ngoại hiệu là Diệt Tuyệt sư thái đấy!” Vương Tinh Hàm nói.

“Tớ nghe nói rồi, cô ấy thật uy vũ! Yên tâm đi, chủ nhiệm lớp chúng ta là người trẻ tuổi rất tâm lý”.

○___○đỏ mặt hỏi, Uy vũ? Người trẻ tuổi? Cấu tạo não bộ của đứa nhỏ này sao lại khác người như vậy?

“### – -” một tiếng còi vang lên, mọi người biết đã đến giờ tạm họp rồi.

Nhanh chóng về đội ngũ, huấn luyện viên nhìn những đứa nhỏ lớp ba năm nhất này thờ dài, có lẽ mình già rồi.

Ban này ông cũng nghe thấy những đứa nhỏ này nói chuyện với nhau. Làm cho ông cảm thấy mình có vẻ đã già rồi, sao lại không hiểu được ý nghĩ của những đứa nhỏ này rồi? Nhìn tiểu cô nương kia, chỉ cần được nghỉ ngơi thì con bé liền bôi bôi trét trét lên mặt, hơn nữa ông còn nghe được, con bé yêu sớm, nhưng trong lúc huấn luyện, con bé không bao giờ lười biếng, cũng không giống những bé gái khác, tập được một lúc đã xin nghỉ. Con bé rất chăm chỉ, động tác còn rất chính xác.

Huấn luyện viên trầm nghĩ, bản thân ông không hiểu được.

Lại nghĩ tới ban này nghe được mấy đứa nhỏ nói chuyện, huấn luyện viên lại thờ dài lần nữa, ông thật sự đã già rồi. Quân huấn sau này, cứ để cho người khác dạy đi.

Bọn nhỏ ở bên này mồ hôi đỏ như mưa, ở bên kia có một cô giáo gần bốn mươi tuổi đứng cạnh cửa sổ, nhìn chăm chú lớp ba năm nhất. Một cô giáo trẻ trên chục: “Cô giáo Lâm, cô đang giám thị mấy đứa nhỏ lớp cô sao?”

Cô giáo Lâm cũng cười: “Đúng vậy!”-Trucxinh-

Cô giáo trẻ tuổi cũng đi đến cửa sổ: “Ài, nghe nói lớp cô ngày đầu tiên khai giảng đã làm một bài kiểm tra trắc nghiệm, kết quả như thế nào vậy?” Tốc độ của cô giáo Lâm thế nào chứ, chắc chắn cô ấy đã chấm xong hết rồi.

“Cũng rất tốt.” Cơ bản không nằm ngoài dự liệu của cô.

Cô giáo trẻ tuổi quay lại nhìn: “Tiểu nha đầu tóc ngắn học lớp cô kia là Kiều Kiều sao?”

“Đúng vậy”.

“Tiểu nha đầu này hiện tại nổi tiếng nhất trong trường chúng ta đấy, nghe nói con bé là người yêu của Giang Phóng ở Phong Diệp”. Thầy cô giáo cũng rất bất quá, học sinh đều cho rằng nhiều chuyện có thể giấu được giáo viên, nhưng thật ra các thầy cô giáo đều biết hết chẳng qua bọn họ không nói ra mà thôi. Bọn họ a, dù sao cũng từng là trẻ con.

Phong Diệp cách Dân Giang một con phố, một là trường công, một là trường tư, nhưng giáo viên ở Dân Giang cũng biết rõ những chuyện ở Phong Diệp.

“Àn, tôi có nghe qua. Thật ra tôi cũng đã từng gặp Giang Phóng rồi.” Đúng vậy, cô gặp rồi, ban đầu cô cũng không nhớ đâu, nhưng sáng nay cô gặp Kiều Kiều, Giang Phóng cùng một đứa nhỏ khác đang đi đến trường, cô đột nhiên nghĩ ra, hồi thi học sinh giỏi, ba đứa nhỏ này ríu rít thảo luận với nhau.

Mọi việc, không thể chỉ xem bề ngoài, không phải sao?

“Cô gặp rồi?”-Trucxinh-

“Àn. Khi còn bé bọn họ cùng nhau tham gia thi học sinh giỏi, tôi làm giám thị của phòng Kiều Kiều”.

“Ui! Hai người còn có duyên thầy trò nha!” Cô giáo trẻ tuổi vui vẻ nói.

“Đúng vậy!”

“Nhưng mà Kiều Kiều lớp cô thực sự là một đứa nhỏ kỳ quái! Cô xem một chút, cả năm nhất, làm gì có đứa nhỏ nào giống con bé, chỉ cần được nghỉ giải lao là con bé lại bôi bôi cái gì đó lên mặt, nghe nói là sợ râm đen, còn lôi kéo nữ sinh lớp cô bôi theo. Sợ râm đen. Nhưng từ lúc bắt đầu luyện tập đến giờ, tôi cũng quan sát, chưa từng thấy con bé lười biếng hay xin nghỉ. Cô xem xem”. Cô giáo trẻ tuổi chỉ: “Có đến một phần ba nữ sinh nghỉ ngơi, còn con bé vẫn đang kiên trì tập! Thực sự là một đứa nhỏ quái dị”.

Cô giáo Lâm cười. Không trả lời. Sao cô không phát hiện ra chứ!-Trucxinh-

Một thầy giáo đứng sau bọn họ cũng mở miệng: “Àn, tôi cũng thấy cô bé này rất kì quái, ha ha”.

“Thầy giáo Vương cũng thấy vậy sao?” Cô giáo trẻ tuổi tìm được đồng minh.

“Ban lấy có một đứa nhỏ bị té xỉu cho nên tôi xuống xem một chút, kết quả các cô đoán xem tôi nghe được cái gì?” Thầy giáo Vương cố lộng huyền hư, hai cô giáo đều nhìn ông ấy.

“Ha ha, những đứa nhỏ khác nói với con bé ngoại hiệu uy trấn của cô giáo Lâm chúng ta!” Thầy giáo cười, nói tiếp: “Kết quả, đứa nhỏ Kiều Kiều nói cô thật uy vũ”.

“Phốc! Ha ha ha!” Cô giáo trẻ tuổi không nhịn được, cười ha ha, những giáo viên vẫn không lên tiếng xung quanh cũng cười theo.

“Rõ là... đứa nhỏ kỳ quái nha!”-Trucxinh-

Cô giáo Lâm cũng cười. Nếu như các người biết được kết quả thi của tiểu nha đầu kỳ quái này, chắc chắn sẽ càng cảm thấy cô bé nhỏ này rất kỳ quái đấy.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Đệ Nhất Danh

Quản huấn chỉ diễn ra trong một tuần lễ, rất nhanh đã kết thúc. Hôm nay năm nhất sơ trung chính thức đi học.

Cô giáo Lâm là giáo viên Số học, Kiều Kiều cảm khái, sao chủ nhiệm lớp của nàng đều là giáo viên Số học vậy!

Ngày đầu tiên khai giảng, cô giáo Lâm ra oai phủ đầu với mấy đứa nhỏ. Hôm nay cô muốn thông báo kết quả.

“Bây giờ cô sẽ thông báo kết quả bài thi trắc nghiệm hôm khai giảng. Là chủ nhiệm lớp và là giáo viên dạy Số học của các em, đối với thành tích này cô rất không hài lòng. Nhưng cô nghĩ, qua một thời gian nghỉ, rất nhiều em đã quên mất kiến thức cho nên mới có kết quả này. Đây là lần đầu tiên cũng là lần cuối cùng. Lần tới, cô không muốn nhìn thấy kết quả như vậy xuất hiện trong lớp chúng ta. Được rồi, phía dưới, cô sẽ công bố kết quả kiểm tra của các em, điểm từ thấp đến cao. Tôn Kiều Kiều, 48 điểm. Trương Đồng, 50 điểm...”

Những bạn học bị nhắc tên ai cũng đều cúi đầu thấp xuống, sơ trung Dân Giang không phải là trường bình thường, bọn họ có thể học ở đây, cũng sẽ không kém cỏi. Những học sinh bị đọc tên đều cảm thấy rất xấu hổ, không ai nghĩ tới kết quả kiểm tra của mình lại bết bát như vậy.

Ngày nghỉ chơi nhiều rồi! Hơn nữa đề của cô giáo Lâm, câu nào cũng rất khó.-Trucxinh-

Theo thời gian trôi qua, mỗi một cái tên đều bị đọc lên. Những cái tên chưa thấy đọc tới, ngẩng cao đầu.

“Được rồi, thành tích của học sinh lớp ta hầu như đã được công bố hết, phía dưới, bây giờ cô sẽ đọc tên ba người đứng đầu. Tên thứ ba: Vương Tĩnh Hàm, 96 điểm. Tên thứ hai, Hứa Phi, 98 điểm. Đệ nhất danh, Kiều Kiều, 99 điểm”.

Cả lớp một mảnh xôn xao, đề này như thế nào nha, thi còn được kết quả thế kia. Mọi người đều nhìn vào ba người đứng đầu. Ba vị này thi như thế nào vậy? Hơn nữa Đệ nhất danh Kiều Kiều không phải còn yếu sớm sao?

Dừng trong chốc lát, cô giáo Lâm nói tiếp: “Hôm nay, kết quả thi Ngữ Văn và Anh ngữ cũng sẽ được công bố, giờ cô nói cho các em biết. Không chỉ có Số học, Ngữ văn và Anh ngữ Kiều Kiều đều đạt đệ nhất danh. Cô không yêu cầu kết quả của các em phải giống như Kiều Kiều, nhưng mà cô không hy vọng nhìn thấy học sinh thất bại. Ba bài này, các em về nhà xin chữ ký của phụ huynh”.

Mọi người nghe thấy Ngữ văn Anh ngữ Kiều Kiều cũng đạt được đệ nhất danh, lại càng giật mình. A! Nàng thực lợi hại như vậy sao?-trucxinh-

“Một tháng sau, trường tổ chức thi tháng, đến lúc đó sẽ sắp hạng thành tích cả khối, những bạn học đạt kết quả tốt đừng vui mừng quá sớm, bây giờ có đạt thành tích tốt cũng chưa chắc đến lúc cả khối thi với nhau đã đạt kết quả tốt, những bạn có kết quả không tốt cũng đừng chán nản, lần này bởi vì nghỉ quá lâu, thực lực chân chính, đến thi tháng mới có thể quyết định được! Về phần ban cán bộ, cô sẽ căn cứ vào kết quả thi tháng để sắp xếp. Được rồi, hiện tại chính thức bắt đầu học”. Cô giáo Lâm nói rất nhẹ nhàng, nhưng mọi người đều thấy được uy nghiêm trong đó, danh hiệu Diệt Tuyệt sư thái, cũng không phải là nói chơi đâu!

Trong lúc nhất thời cả phòng học chỉ có thể nghe thấy tiếng lật sách là tã.

Có kết quả cuộc thi, Kiều Kiều: Số học 99 điểm, Ngữ văn 97 điểm, Anh ngữ 99 điểm. Tổng 295 điểm, chỉ bị mất 5 điểm, đứng nhất lớp, thứ hai lớp là bạn cùng bàn với Kiều Kiều bây giờ, Hứa Phi: 290 điểm. Xếp thứ ba là một nam sinh khác, Vương Nam, 288 điểm. Vương Tĩnh Hàm mặc dù đạt kết quả tốt môn Số học nhưng điểm Anh ngữ lại không tốt cho nên điểm không cao chỉ đứng thứ tư.-Trucxinh-

Lớp ba năm nhất có kết quả thi, các lớp khác cũng biết, nhưng các thầy cô giáo khác không làm theo, mỗi lớp đều có cách dạy khác nhau. Có nhiều thầy cô giáo cảm thấy, dù sao cũng cách một thời gian nghỉ dài, có nhiều học sinh sẽ quên kiến thức, có muốn kiểm tra thì cũng không phải thực lực thật sự của bọn nhỏ, nhưng khi họ nhìn thấy kết quả thi của lớp ba năm nhất thì có không ít người rơi lệ, thành tích này, thật sự là làm cho người ta không nói

được lời nào nha. Mặc dù cũng có rất nhiều em có kết quả không tốt, nhưng mà thử nhìn mấy đứa nhỏ đứng đầu xem! Đặc biệt là Số học, cô giáo Lâm ra đề rất hung ác, cũng không phải lần đầu tiên bọn họ mới biết, nhưng mà ngoài 90 điểm thì có tới 7 đứa. Vượt qua 95, thậm chí còn có bốn. Đề nhất danh Kiều Kiều lại chỉ thiếu 1 điểm nữa sẽ đạt kết quả tốt đa, tên thứ hai Hứa Phi, cũng chỉ kém 2 điểm.

Các lớp khác trông thấy thành tích này, cũng bắt đầu khản trương, nghiêm túc. Còn không tới một tháng nữa sẽ thi tháng, cái thành tích này phải đợi đến lúc thi tháng mới có thể khẳng định được!-Truxinh-

Giang Phóng Giang Viễn nghe nói Kiều Kiều thi đạt đề nhất danh, đều rất vui vẻ, phương thức giáo dục của Phong Diệp và Dân Giang không giống nhau. Thứ Phong Diệp chú ý chính là tố chất. Còn Dân Giang thì chú trọng thành tích học tập.

Thật ra không khí học tập của Phong Diệp rất thích hợp với những đứa nhỏ như Giang Phóng Giang Viễn. Còn với Kiều Kiều cũng không phải là không thích hợp mà là cô cảm thấy, chỗ nào cũng đều đến để học nhưng học phí ở Phong Diệp quá đắt.

Kiều mẹ biết Kiều Kiều thi đạt được đề nhất danh thì rất vui mừng. Làm cả bàn thức ăn ngon, Kiều Kiều lại không ăn được bao nhiêu, nên bị Giang Phóng Giang Viễn ăn hết.

“Hai người đứng là quý vào thôn!” Một bàn thức ăn lớn như vậy bị hai người càn quét sạch, Kiều Kiều nổi giận.

“Quý vào thôn, quý vào thôn!” Kiều Mộc ồn ào nói theo.-Truxinh-

“Em là tiểu bạch nhãn lang, uống công ca ca luôn đối tốt với em.” Giang Viễn bế Kiều Mộc lên.

“Ca ca, ca ca ~.” Nghĩ tới bình thường Giang Viễn luôn yêu mến mình, Kiều Mộc a dua cười với Giang Viễn, luôn mồm gọi ca ca, ca ca không ngừng.

Giang Viễn cười đắc ý.

“Nha đầu chết tiệt kia. Mau dọn bàn đi.” Kiều mẹ sao có thể đứng nhìn Kiều Kiều bắt nạt hai đứa nhỏ kia.

“Ô ô, mẹ ơi! Sao mẹ có thể như vậy, sao mẹ có thể đối xử với khuê nữ của mình như vậy chứ!” Kiều Kiều nháo.

“Có phải con muốn ăn đòn hay không?” Kiều mẹ trừng mắt. Kiều Kiều nhanh nhẹn dọn bàn, khóc nháo không được rồi!

Giang Phóng Giang Viễn và Kiều Kiều mỗi ngày đều cùng nhau đi học, rồi mỗi khi tan học, Giang Phóng còn có thể đón Kiều Kiều. Trong Dân Giang mọi người bàn tán không ít. Phong Diệp thì lại càng nhiều. Nhưng cũng không thấy cô giáo Lâm tìm Kiều Kiều nói chuyện. Thấy cô giáo người ta không đề cập tới chuyện này, mọi người buồn bực, chẳng lẽ, dạo này cô giáo Lâm đổi tính rồi? Khó hiểu.

Một tháng trôi qua cũng nhanh. Lần đầu tiên thi tháng, các lớp đều cố hết sức, Kiều Kiều chính là đứa nhỏ được mọi người chú ý nhiều nhất, cuộc thi lần này là dựa theo kết quả học tập của năm trước, ba mươi người đứng đầu sẽ vào phòng thi, dùng cách thức này để lên danh sách.

Lúc trước thành tích học tập của Kiều Kiều không phải là đứng đầu toàn trường, nhưng cũng không thấp, đứng thứ tư. Hứa phi cùng lớp xếp trước cô, thứ hai toàn trường.-Truxinh-

Cá tính của đứa nhỏ Hứa Phi này, mặc dù ngồi cùng bàn với Kiều Kiều, nhưng mà cũng không quá thân thiết với Kiều Kiều. Đương nhiên, thành tích của hai người bọn họ sít sao như vậy, Hứa Phi coi cô như đối thủ. Còn Kiều Kiều thì ngược lại không mấy để ý.

Cô cảm thấy, chỉ cần tận lực là tốt rồi, thứ mấy, cũng không quan trọng. Cô không sống uổng, là tốt rồi!

Trung học Dân Giang cho tới bây giờ đều tự ra đề. Nhìn cái đề biến thái này, không ít học sinh đều thờ dài, những ngày mình vừa học kia uổng phí rồi!

Rất nhanh đã có kết quả thi.

Nhìn gương mặt của chủ nhiệm lớp mình, lớp ba năm nhất đều rất thành thật, đợt thi trước, cô giáo Lâm giống như không hề truy cứu, nhưng đến lúc về nhà xin chữ ký thi không ít người trong bọn họ ăn phải quả đắng, lần này, nghe nói còn muốn mời cả phụ huynh đến đây! Ô ô! Kết quả kém thì phải làm sao bây giờ?

Đang lúc mọi người suy đoán lần này đề nhất danh là Kiều Kiều hay là Hứa Phi thì cô giáo Lâm “Pằng” đem bài thi ném xuống. Mọi người lại càng hoảng hốt.

Lớp ba năm nhất lần này đứng đầu cả trường nhưng vẫn không thể làm cô giáo Lâm nguôi giận, đối với cô thì cái thành tích này chưa được, học sinh vẫn chưa cố gắng hết sức.-Truxinh-

Quả nhiên, lần này đề nhất danh vẫn là Kiều Kiều. Hứa Phi như cũ xếp thứ hai. Bốn người đứng đầu vẫn giống lần trước, không có gì thay đổi. Kiều Kiều đứng thứ hai cả khối. Đề nhất danh không phải ai khác, mà là cháu cô giáo Lâm của bọn họ, lớp một Lâm Hiểu Nam. Chỉ có Ngữ văn là thiếu 2 điểm còn những môn khác đạt điểm tối đa, mọi người nghe được cái thành tích biến thái này thì lệ rơi đầy mặt, đến cả Kiều Kiều cũng kinh ngạc không thôi. Đầu óc của đứa nhỏ này cấu tạo như thế nào vậy!

Hứa Phi lớp bọn họ đứng thứ ba toàn trường.

Chương 35: Tàn Tổ Cẩm

Kiều Kiều được ủy nhiệm làm lớp phó học tập lớp ba năm nhất. Lớp trưởng là người đứng thứ hai, Hứa Phi. Ban đầu mọi người cho rằng Kiều Kiều nhất định sẽ làm lớp trưởng thế nhưng kết quả lại không như vậy. Nhưng mọi người suy nghĩ một chút, cảm thấy nếu Kiều Kiều làm lớp phó học tập thì sẽ thích hợp hơn. Bởi vì cô học tập trâu bò như vậy cơ mà. Cô giáo Lâm có suy nghĩ của riêng mình, Kiều Kiều là một học sinh nữ, làm lớp phó học tập sẽ thích hợp với con bé hơn. Kể từ khi cô giáo Lâm đi dạy học cho tới nay, vẫn luôn cho học sinh nam làm lớp trưởng, cô cảm thấy lựa chọn như vậy mới có thể làm cho lớp học đoàn kết phát triển.

Sau lần thi này Hứa Phi và Kiều Kiều không còn ngồi cùng bàn với nhau nữa, cô giáo Lâm không giống người khác, chắc chắn cô sẽ không để hai học sinh giỏi ngồi cùng bàn với nhau. Mà bạn ngồi cùng bàn mới của Kiều Kiều là Chu Văn Văn, cả hai người đều rất ngạc nhiên và mừng rỡ. Cách làm của cô giáo Lâm chính là xếp những người học giỏi với những người học trung trung. - Truxinh- Truyện

Kiều Kiều đã tạo thành thói quen tan học sẽ có Giang Phóng đứng ở cổng trường đợi mình, nhưng hôm nay rất lạ, cô không nhìn thấy Giang Phóng chờ ở chỗ cũ như mọi ngày.

“Đi? Kiều Kiều, hộ hoa sứ giả của cậu hôm nay không tới hả?” Chu Văn Văn trêu chọc.

Kiều Kiều cũng thấy kỳ quái, nhìn xung quanh: “Văn Văn, cậu đi trước đi, tớ đứng đây đợi, nhớ anh ấy đến lại không thấy.”

“Ừ, vậy cũng được.”

Kiều Kiều chờ mãi cũng không trông thấy Giang Phóng, nộ khí xung thiên. Nhưng khi suy nghĩ lại, thì có chút bất an lo lắng, sao Giang Phóng còn chưa tới? Không phải đã xảy ra chuyện gì rồi chứ? Kiều Kiều liền đi đến Phong Diệp.

“Chú à, cho cháu hỏi một chút, trường mình tan học rồi à?” Kiều Kiều hỏi chú bảo vệ.

“Ừ, tan rồi.” Thấy Kiều Kiều mặc đồng phục học sinh trường Dân Giang nhưng chú bảo vệ vẫn rất hòa nhã trả lời.

“Tan rồi?” Kiều Kiều cứ thế đeo cặp sách về nhà, cô hơi lo lắng cho Giang Phóng.

“Kiều Kiều?” Một nam sinh gọi cô.

Hừm? Ai vậy nhỉ? Không biết.

Thấy cô nghi hoặc, nam sinh giải thích: “Anh là bạn Giang Phóng, nó chưa nói với em phải không? Anh tên là Vương Chu Châu, mọi người đều gọi anh là nhị Hắc. Hôm nay Giang Phóng đang học thì được chú Giang đón về rồi.”

A? Chú Giang tới đón hán sao? Có chuyện gì thế nhỉ?

“Cảm ơn anh, vậy em đi trước.”

“Ừ.”

Kiều Kiều nghe nói Giang Hải Dương tới đón Giang Phóng nên yên tâm đi về nhà.

“Tỷ tỷ.” Bánh bao nhỏ Kiều Mộc trông thấy Kiều Kiều vào cửa, vội vàng lao tới. Mặc dù Kiều Mộc mới ba tuổi, nhưng thật ra con bé chỉ vừa tròn hai tuổi thôi, Kiều mẹ không tán thành chuyện đem con nhỏ đến nhà trẻ cho nên quyết định sang năm mới đưa đi, theo lời của bà chính là, Kiều Kiều năm tuổi mới đi nhà trẻ, muộn như vậy cũng không thấy kết quả học tập của con bé thấp?

“Tiểu Mộc, tay em bẩn như vậy mà chạy tới đây ôm chị hả?” Ô ô ~ . Đồng phục học sinh của cô! - Truxinh-

“Tỷ tỷ.” Từ trong túi quần của mình Tiểu Mộc móc ra một khối đường đưa cho Kiều Kiều. A dua cười. Mặc dù nha đầu này tuổi còn nhỏ, nhưng lại rất thông minh. Cả ngày quanh quẩn cạnh Kiều Kiều và Giang Phóng, Giang Viễn. Cũng không chọc được bọn họ tức giận. Rất biết xem xét thời thế.

“Hôm nay Giang Phóng và Giang Viễn có đến đây không?” Kiều Kiều thả viên đường vào trong túi quần Kiều Mộc, từ khi thay răng, cô liền không chế bản thân không ăn đường.

“Không có.” Thật ra bánh bao nhỏ tiểu Mộc rất đau lòng nhưng thấy tỷ tỷ không cần đường của con bé cho nên con bé cười tí mắt tạo thành hình trăng khuyết.

“Hôm nay Giang Phóng không tới đón con sao?” Kiều mẹ hỏi.

“Không có, con thấy bạn học của anh ấy nói, chú Giang tới đón anh ấy về. Mẹ, con không yên tâm, hay con sang đó một chút xem đã xảy ra chuyện gì.”

“Đi đi.”

Kiều Kiều đặt cặp xuống liền chạy sang Giang gia. Chìa khóa Giang gia cô cũng có.

Kiều Kiều gõ cửa.

“Két.” Cửa được mở ra.

Hai con mắt Giang Viễn hồng hồng: “Kiều Kiều, tới rồi à?”

Tại sao Giang Viễn lại khóc?

“Ừ, hôm nay Giang Phóng không tới đón cho nên muốn tới xem một chút.”

Giang Hải Dương xuất hiện ở sau lưng Giang Viễn: “Kiều Kiều à, mau vào đi.”

Ách. Kiều Kiều nhu thuận vào nhà.

Ôh? Kìa là ai thế nhỉ?

Giang Phóng đứng ở một bên, con mắt cũng phiếm hồng, ngồi trên sofa, là một đại mỹ nhân Kiều Kiều chưa từng gặp qua.

“Chào cô.” Suy nghĩ một lúc, Kiều Kiều vẫn chào hỏi.

Đại mỹ nhân lãnh đạm khiêu mi nhìn thoáng qua Kiều Kiều, ừ một tiếng. Sau lại nhìn về phía Giang Hải Dương.-Trucxinh-

“Đây là Kiều Kiều, khi còn bé Giang Phóng và Giang Viễn ở nhà của con bé. Tiểu Phóng, con mang tiểu Viễn và Kiều Kiều đi chơi đi, cha với mẹ con nói chuyện một chút.”

Gi? Mẹ? Đại mỹ nhân này là mẹ của Giang Phóng và Giang Viễn?

Mặt Giang Phóng Giang Viễn giống hệt Giang Hải Dương, còn vị mỹ nhân kia mặc dù không còn trẻ, nhưng mà Kiều Kiều không nghĩ tới, bà ấy lại có con lớn như Giang Phóng, Giang Viễn. Bà ấy...đúng là trẻ hơn so với mẹ cô...(=_=!)

Thấy Kiều Kiều mở to mắt, Giang Hải Dương lại cười. “Kiều Kiều muốn ở chỗ này?” Ông trêu chọc.

“Không có, không có.” Kiều Kiều đỏ mặt. Cô không có nha, đưa tay lôi kéo Giang Phóng: “Giang Phóng ca ca, đi thôi.” Ở trước mặt người ngoài, Kiều Kiều vẫn ngoan ngoãn gọi Giang Phóng ca ca, bộ dạng tiểu hài tử ngoan ngoãn.

Nhìn thoáng qua mẹ của mình, Giang Phóng mở miệng: “Con mặc kệ cha thảo luận cái gì, cũng không quan tâm đến suy nghĩ của tiểu Viễn. Tóm lại, con không có mẹ.” Nói xong liền lôi Kiều Kiều và Giang Viễn ra ngoài.

Đại mỹ nhân nghe được lời nói của Giang Phóng, về lãnh đạm trên mặt xuất hiện vết nứt, giật giật khóe miệng, muốn nói cái gì, cuối cùng lại thôi.

Giang Viễn nhìn sắc mặt ca ca, cũng mở miệng: “Con giống ca ca.”

Ba đứa bé cứ như vậy mà đi ra ngoài.-Trucxinh-

“Tổ Cẩm, bọn nhỏ thế nào thì cũng là con em, em cũng đừng vội suy nghĩ gì cả.” Giang Hải Dương thấy ba đứa nhỏ ra ngoài, an ủi Tần Tổ Cẩm.

Cho dù có kiên cường, cho dù có lạnh lùng thì bà vẫn là một người phụ nữ, con trai không thừa nhận mình, Tần Tổ Cẩm cảm thấy rất thất bại.

“Hải Dương, anh nói, anh nói, năm đó, có phải em làm sai rồi hay không?” Bà cắn răng, mới không có làm cho nước mắt rớt xuống.

“Không có chuyện gì là tuyệt đối, ai cũng không thể biết trước được mọi chuyện, em đừng suy nghĩ quá nhiều. Hiện tại chúng ta có thể nói chuyện rồi, lần này em trở về, đến tốt cùng muốn thế nào?”

“Hải Dương, nếu như em nói, em nói em muốn phục hôn, muốn một lần nữa ở bên anh, muốn trở về cái nhà này, anh có nguyện ý không?” Mặt Tần Tổ Cẩm không chút thay đổi. Nói ra lại làm cho Giang Hải Dương chấn động.

Giang Hải Dương cứng ngắc trong giây lát: “Em biết, những năm này, anh cũng không giữ mình trong sạch.”

Tần Tổ Cẩm cắn môi, hồi lâu: “Em muốn anh sau này chỉ trung thủy với mình em. Năm đó, là em sai rồi.”

Năm đó, là bà sai rồi, là bà nhu nhược, là bà tùy hứng, cục diện hôm nay, tất cả đều là do bà tạo ra, nhiều năm như vậy, bà sớm hối hận. Nhưng không có dũng khí.

Nhìn Tần Tổ Cẩm luôn luôn quật cường lại có bộ dạng này, Giang Hải Dương nhịn không được đem bà ôm vào trong ngực: “Anh bảo đảm, về sau anh chỉ có một mình em.”

“Hải Dương...” Nghe được đáp án của Giang Hải Dương, Tần Tổ Cẩm ghen ngào.

“Mặc kệ trước kia như thế nào. Chúng ta về sau sống thật tốt là được.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Những thứ ấy qua lại

Ba người cùng nhau xuất môn. Kiều Kiều liếc trộm Giang Phóng cùng Giang Viễn thần tình, hai người tựa hồ cùng rất cô đơn.

Ngồi ở tiểu khu bồn hoa biên nhi, Kiều Kiều cũng không mở miệng, cứ như vậy tĩnh tĩnh cùng hai tiểu ca lưỡng nhi ngồi.

“Kiều Kiều, người kia, nàng là mẹ ta.” Giang Phóng mở miệng.

“Àn, ta biết.”

“Ta sẽ không nhận của nàng. Ta mới bắt hiếm lạ nàng.” Mặc dù đã mười lăm tuổi. Thế nhưng nhắc tới mẹ của mình, Giang Phóng vẫn còn có chút không khồng chế được. Thiếu niên rất là cô đơn bộ dáng.

Một tay cầm Giang Phóng, một tay cầm Giang Viễn: “Hào hảo cùng a đi nói chuyện đi. Ta biết, các người đều là rất muốn của nàng.”

“Mới không phải.” Giang Phóng kích động đưa tay rút ra, lung lay Kiều Kiều một chút.

Kiều Kiều tay hoa đến bồn hoa lý hoa chi, chảy ra tơ máu.

Thử, còn rất đau.

Giang Phóng thấy Kiều Kiều tay bị thương, có chút hoảng: “Ta nhìn nhìn, xin lỗi, xin lỗi, Kiều Kiều.”

“Không có việc gì, Giang Phóng, không có chuyện gì.” Nàng hiểu Giang Phóng hiện tại tâm tình. Kỳ thực Giang Viễn hoàn hảo, dù sao, hắn vẫn là trẻ con thời gian, Giang mẫu liền đi. Thế nhưng khi đó Giang Phóng cũng không phải là, hắn đã hiểu chuyện, muốn người khác nhận nói toái ngữ, còn nhỏ đệ đệ, cả ngày không về phụ thân. Giang mẫu ly khai, bị thương lớn nhất chính là hắn đi.

Đem Giang Phóng làm tiến trong lòng, “Giang Phóng ca ca, người phải kiên cường, có lẽ, có lẽ a đi là có nỗi khổ trong lòng, coi như là không có, kia tất cả đều đã qua. Bây giờ người cũng không phải tiểu hài tử, tất cả, cũng còn là nhìn Giang thúc thúc quyết định đi.”

Giang Phóng không nói gì. Hai thiếu nam thiếu nữ ôm cùng một chỗ, tĩnh tĩnh, bên cạnh Giang Viễn nắm Kiều Kiều tay, cũng là cái gì cũng không nói.

...

Giang Hải Dương cùng Tần Tổ Cẩm phục hôn. Giang Phóng cùng Giang Viễn cũng không có tỏ vẻ phản đối.

Kiều Kiều theo Kiều ba cùng kiều mẹ chỗ đó biết được chuyện đã xảy ra.

Nguyên lai, năm đó thời gian, Giang Hải Dương vẫn là một tên côn đồ, ở tỉnh thành hạt hỗn, một lần bang nhân gia đánh nhau thời gian, ngoài ý muốn cứu lúc ấy Giang Phóng mẹ, Tần Tổ Cẩm. Hai người vừa gặp đã yêu. Nghe nói Tần gia xem như là lúc đó tỉnh thành lý đại gia đình, rốt cuộc có bao nhiêu hộ, Kiều ba cũng không phải biết, nói chung là, Tần gia căn bản không đồng ý hai người kết hợp. Nhưng khi lúc Tần Tổ Cẩm, người khác viết phản đối, nàng càng là phi quân không lấy chồng.

Về sau Tần gia đem Tần Tổ Cẩm đuổi ra khỏi nhà, Giang Hải Dương đã ở tỉnh thành đãi không nổi nữa. Hai người liền cùng nhau về tới Giang Hải Dương lão gia, Dân Giang thị trấn nhỏ Thanh Nham.

Ở nơi nào, hai người kết hôn, ổn định cuộc sống.

Về sau, có Giang Phóng, lại về sau, có Giang Viễn.

Thế nhưng Tần Tổ Cẩm lại một chút càng thêm cô đơn, Giang Hải Dương khi đó trẻ tuổi, cũng không hiểu sự, cả ngày vẫn là đánh nhau nháo sự, huynh đệ nghĩa khí. Tần Tổ Cẩm là một tiến tới người, nàng không thể chịu đựng được Giang Hải Dương không có việc gì, cả ngày nháo sự, không biết tiến tới. Nói yêu thương chung quy cùng kết hôn bất đồng, Tần Tổ Cẩm lại tính cách quật cường, hai người đều trẻ tuổi, cũng chưa nói tới ai đúng ai sai, lại một lần nữa thứ khắc khau cùng đưa giong dưới, Tần Tổ Cẩm rốt cục không thể chịu đựng được, nàng đưa ra ly hôn.

Lúc đó Giang Hải Dương đáp ứng ly hôn duy nhất điều kiện chính là, Giang Phóng Giang Viễn, nàng ai cũng không thể mang đi, có lẽ là mang theo đối Giang Hải Dương thất vọng, Tần Tổ Cẩm đáp ứng. Nàng về tới tỉnh thành, bắt đầu cuộc sống mới.

Đã nhiều năm như vậy, nàng kỳ thực rất tưởng niệm Giang Hải Dương, cũng muốn niệm con trai của mình, thế nhưng, nàng không dám nhìn tới, nàng sợ, sợ nhìn thấy Giang Hải Dương tái hôn, cũng sợ đưa nhò oán nàng. Thời gian càng lâu, nàng viết không dám.

Này một kéo, mười mấy năm thế nhưng đều đã qua.

Giang Phóng đã theo lúc trước nhỏ nhỏ hài đồng, trưởng thành bây giờ nhẹ nhàng thiếu niên. Mà Giang Viễn, cũng theo một trẻ nít nhỏ vừa được bây giờ.

Năm ấy, Tần Tổ Cẩm ly khai hậu về tới tỉnh thành, lại qua hai năm, Tần gia mới biết được nàng ly hôn chuyện này. Rốt cuộc là nữ nhi ruột thịt. Tần Tổ Cẩm cuối cùng vẫn là hồi Tần gia.

Nhiều năm như vậy, Tần Tổ Cẩm cũng không có sẽ tìm người khác, Tần gia theo vừa mới bắt đầu tức giận càng về sau thông suốt. Bọn họ biết, Tần Tổ Cẩm trong lòng vẫn là nhớ mong Giang Hải Dương, cũng nhớ mong hai đứa bé, thế nhưng nàng cái kia quật cường tính tình, kiên quyết không cho phép người nhà mình đi hỏi thăm Giang gia bất cứ chuyện gì nhĩ, cũng không cho phép bọn họ đi quấy rầy bọn họ.

Giang Hải Dương mấy năm nay sinh ý càng lúc càng lớn, lại cũng không chịu ở bước vào tỉnh thành. Tần gia người hiểu được Tần Tổ Cẩm tính tình, cũng ngoan nhẫn tâm không đi hỏi thăm.

Hai người có thể một lần nữa cùng một chỗ, cũng là bởi vì một ngoài ý muốn.

Bọn họ đồng nhất đại viện Trương gia ngoại tôn ở Dân Giang đến trường. Nghi hê thượng nhà ông bà ngoại ngoại nhĩ, nhắc tới huynh đệ của hần, nói là gọi Giang Phóng. Còn nói bốn người bọn họ quan hệ đặc biệt thiết, lúc đó Tần Chính nghe thấy Giang Phóng tên này, liền nghĩ đến cái kia cho tới bây giờ đều chưa từng thấy qua ngoại tôn.

Nhiều năm như vậy lo lắng, Tần Chính cuối cùng nhìn không được, điều tra Giang Hải Dương, cũng biết Giang Phóng Giang Viễn. Nhiều năm như vậy nữ nhĩ lẽ loi một mình, hần nào có cái gì không rõ, cố ý nhượng Tần Tổ Cẩm nhìn thấy hần điều tra kết quả, vốn, hần cho là mình là cần một ít miêng lưỡi đi thuyết phục chính mình cái kia cho tới bây giờ đều là quật cường lại cường thế nữ nhĩ.

Kết quả Tần Tổ Cẩm lại gào khóc, sau liền muốn đi tìm Giang Hải Dương, nàng không có cách nào đã quên Giang Hải Dương, không có cách nào lờ đi mình đã mười mấy năm chưa từng thấy qua nhĩ tử. Của nàng hai bảo bối, nàng nửa đêm tỉnh mộng khóc ướt áo gối lại không có đối với bọn họ bày ra tình thương của mẹ hai nhĩ tử.

Nghe xong bọn họ qua lại, Kiều Kiều cảm thấy có chút thổn thức, cũng không quá thích Tần Tổ Cẩm người này. Có lẽ năm đó hai người ly hôn, nàng cũng không sai, thế nhưng hơn mười năm, nàng cũng không chịu quan tâm bảo vệ con trai của mình. Liên thấy cũng không thấy. Bọn hần bây giờ lớn đến không cần tình thương của mẹ, nàng lại xuất hiện. Cũng khó trách, Giang Phóng như vậy trách nàng.

Giang Hải Dương quyết định cũng không có lọt vào Giang Phóng Giang Viễn phản đối, bất quá Giang Phóng cũng bày tỏ thái độ của mình, mặc kệ người khác thế nào, hần chắc là sẽ không nhận Tần Tổ Cẩm người mẹ này.

Xét thấy Giang Hải Dương bây giờ địa vị xã hội, cũng là xét thấy Tần gia.

Hai người phục hôn làm rất lớn.

Lúc này Kiều Kiều mới biết được, Giang Phóng ông ngoại, dĩ nhiên là bọn họ này tính bí thư tỉnh ủy, Giang Phóng bà ngoại, là tỉnh nội nổi danh đại học nữ hiệu trưởng. Mà Tần Tổ Cẩm, bây giờ cũng là này sở đại học giáo thụ.

Kiều Kiều lú lười, toàn gia tất cả đều là danh nhân a!

Giang Phóng đối tất cả Tần gia người một mực đều là áp dụng coi thường thái độ. Tình tình cùng Kiều Kiều ngồi cùng một chỗ ăn cơm. Giang Hải Dương vì hần giới thiệu những thứ ấy thân thích, Giang Phóng cũng chỉ là gật đầu một cái coi như xong. Căn bản sẽ không kêu người. Giang Viễn luôn luôn đều là theo chân ca ca đi. Thấy Giang Phóng như vậy phản ứng, hần cũng là học theo.

Hần tử nhò chính là cùng ca ca cùng nhau lớn lên, hai người bởi vì không có mẫu thân, bị bao nhiêu cười nhạo, không có ai biết.

Bây giờ nhà hần có tiền, mẹ lại trở về, chẳng lẽ không buồn cười không?

Giang Phóng cùng Giang Viễn mặc dù tham gia hôn lễ, thế nhưng thần tình cũng không hữu hảo, Tần gia người cũng không hướng trong lòng đi, dù sao, nhiều năm như vậy, nhà bọn họ chuyện này làm, cũng không phải rất phúc hậu.

Hơn nữa, Tần Tổ Cẩm vừa mới khi về nhà, Tần gia là hi vọng nàng cùng Giang Hải Dương triệt để chặt đứt, cho nên cũng là ngoan hạ tâm không đi nhìn

lưỡng tiểu nhân.

Bây giờ, nhìn đã trưởng thành thiếu niên Giang Phóng Giang Viễn, Tàn gia người nói không nên lời tư vị nhi.

Tiểu ca lưỡng cùng Kiều Kiều ngồi cùng một chỗ, cũng không trông coi chính mình cha ruột cùng mẹ ruột hôn lễ, đều gào khóc ầm.

Vốn chủ trên bàn là chỉ có Tàn gia người cùng Giang gia người. Thế nhưng Giang Phóng hai huynh đệ chết sống phi lời Kiều Kiều ngồi qua đây, khiến cho Kiều Kiều hết sức khó xử. Mà Giang Hải Dương lại nói Kiều Kiều bắt là người ngoài, này Kiều Kiều không có biện pháp, cũng chỉ hảo ngồi xuống. Bất quá nàng nhưng không muốn nhìn những đại lão này tìm kiếm ánh mắt, cũng cúi đầu cuồn ầm, không ăn có thể làm sao. Xấu hổ a!

Kiều Kiều cảm giác, bây giờ Tàn gia người, lên tới bí thư tỉnh ủy Tàn Chính trước sấm, hạ đến Giang Phóng Giang Viễn tiểu cậu Tàn Phi Dương, bọn chúng đều là đôi này hai quả đấm nhỏ a dua thêm lấy lòng a.

Đại gia lại không phải đồ ngốc, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, ai nhìn không ra, này lưỡng đứa nhỏ đối Tàn gia người không muốn gặp, bất quá cũng không người đi xúc này rui ro.

Có chút biết qua lại, hiểu được đứa nhỏ khúc mắc, không biết qua lại, cũng có thể đại khái suy đoán ra, bất kể là Tàn gia bên kia người vẫn là Giang gia bên này người, người nào không biết, nhiều năm như vậy, Giang Phóng Giang Viễn là thế nào quá?

Không mẹ nó đứa nhỏ, cho dù tốt có thể hảo đến chỗ nào?

Giang Phóng móng vuốt sẽ không ly khai trên bàn mang vò, một kính bát, vừa mới bắt đầu đại gia còn chưa hiểu, này đây bàn xanh xao đều rất tinh xảo, thế nào chỉ cần lên đây nấu tôm bò từ cùng nấu cơ vậy tôm. Nhìn Giang Phóng cái kia động tác liền hiểu được, thì ra là hắn thích ăn a. Kết quả đầu. Hắn bát hoàn nhưng không có mình ăn, trực tiếp liền bỏ vào Kiều Kiều ăn đĩa lý, động tác cái kia tự nhiên lưu sướng a!

Mọi người ánh mắt sẽ theo Giang Phóng động tác, đi lại với động tác của hắn cùng Kiều Kiều ăn đĩa.

“Kiều Kiều đi? Ngươi bao nhiêu a? Cùng tiểu phóng không phải một trường học đi?” Giang Phóng tiểu cậu Tàn Phi Dương mở miệng.

Bọn họ trước liền tra được, Giang Phóng Giang Viễn hồi bé là ở tại Kiều gia. Cũng biết Kiều Kiều cụ thể sự tình, thế nhưng, dù sao cũng phải tìm điểm đề tài đi. Lưỡng đứa nhỏ không để ý tới bọn họ, bọn họ còn không được tìm điểm khác lời đề.

“Àn, ta năm nay mười hai, ở Dân Giang một trung học sách.” Kiều Kiều cũng không nhiều lời, nói xong, cứ tiếp tục ăn. Dân Giang bắt là bọn hắn địa phương nhỏ Thanh Nham. Mọi người đều là nói một tuổi.

Mặc dù bầu không khí rất quý dị, thế nhưng Kiều Kiều vẫn cảm thấy, này thái, ăn rất ngon a.

Đây là Giang Hải Dương chính mình từ điểm, Kiều Kiều yêu từ nơi này.

Mỗi một dạng đông tây, nàng cũng siêu cấp thích ăn a!

Nhìn vui đầu khổ ăn tiểu nha đầu. Tàn Phi Dương cảm giác mình thực sự là không biết nên nói tiếp gì a? Hắn hỏi nhân gia nhiều, nhân gia nói cho hắn biết, thế nhưng dư thừa, nhân gia là tuyệt không nói a, cũng không phải nói nhân gia không có lễ phép, trả lời vấn đề thời gian, vẫn là ngẩng đầu nhìn hắn, nghiêm túc đáp. Thế nhưng quay đầu liền cúi đầu gào khóc ầm, này xanh xao là không lỗi, thế nhưng về phần ăn ngon thành như vậy không? Nàng cũng không sợ chóng, ở liếc mắt nhìn chính mình cái kia cháu ngoại trai, hắn thờ dài, này thực sự là tự giác a, chính mình không thể nào ăn, liền có phục vụ tiểu nha đầu.

Này được luyện đã bao lâu a, bất kia ngoạn nhi ý có thể như vậy cấp tốc.

Tàn Tổ Cảm nhìn nhà mình nhi tử bộ dáng, trong lòng cũng là có một chút cay đắng, bất quá Giang Hải Dương tay hợp thời bỏ vào trên tay của nàng. Cảm. Cảm nhận được hắn cổ vũ, nàng đánh đánh tinh thần.

Đúng vậy! Hải dương nói rất đúng, đứa nhỏ còn nhỏ, nhất thời không có cách nào tiếp thu, bất đại biểu bọn họ vĩnh viễn sẽ không tiếp nhận, quá mấy năm thì tốt rồi, có lẽ, qua mấy ngày bọn họ liền tiếp thu sự tồn tại của nàng. Bọn họ cùng nhau nỗ lực, bọn nhỏ sẽ thấy.

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chuong hoặc sang chuong.

```
Reading(1453,606578,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $(' #wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323') $(' .chapter').css('color','#777'); } if($.cookie('cfont'))
{ $(' .chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $(' .chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
{ $(' .chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-35/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-37/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Chương 37: Bị thương

Giang Phóng Giang Viễn mẹ đã trở về, bất quá lưỡng đứa nhỏ cùng nguyên lai trái lại không có gì khác nhau, vẫn là thường xuyên thương nhà bọn họ cò com. Kiều Kiều biết, Giang Phóng mẹ Tần a đi hay là đang đại học dạy học, bất quá mỗi ngày trở về, cũng phải sắp tới ba giờ sau đường xe, mặc dù rất dài, thế nhưng nàng tựa hồ vui vẻ chịu đựng.

Kiều mẹ kỳ thực cũng không rất quan tâm giải vị này Tần nữ sĩ cách làm, nhưng nhìn nàng như vậy, vẫn còn có chút cảm khái. Làm mẹ, nào có không đau chính mình nhi nữ? Có ý nghĩ khuyên nhủ Giang Phóng Giang Viễn, lại lại cảm thấy những lời này không nên chính mình nói, liền đối với mình cò nương nói đầu đầu. Hi vọng Kiều Kiều có thể bao nhiêu khuyên nhủ Giang Phóng Giang Viễn. Mẹ con, nơi đó có cách đem thù a!

Kiều Kiều ngoài miệng mặc dù đáp ứng kiều mẹ, thế nhưng thực tế không có nghe theo, nàng đặc biệt hiểu Giang Phóng cùng Giang Viễn, hai đứa bé khúc mắc, không phải một sớm một chiều có thể còi ra, nàng sẽ khuyên, bất quá vẫn là được tiến hành theo chất lượng, bây giờ nói hơn, chỉ biết dẫn đến hai đứa bé bán ngược.

Nhìn mình cùng nhau lớn lên tiểu hài tử xấu xa, trong nháy mắt biến thân **, kỳ thực Kiều Kiều vẫn có chút không thích ứng. Nếu như ngay từ đầu Giang Hải Dương cứ như vậy có tiền, có lẽ Kiều Kiều cũng sẽ không tiếp xúc Giang Phóng Giang Viễn. Nàng kỳ thực đối những thứ ấy kè có tiền, cán bộ cao cấp, hào môn gì gì đó, là có bản năng sợ hãi. Cửa nhỏ nhà nghèo tiểu cò nương, cho dù làm bằng hữu, nàng cũng cảm thấy sẽ mệt, sẽ không thích ứng.

Thế nhưng thấy Giang Phóng Giang Viễn còn giống như trước đây, Kiều Kiều chậm rãi cũng thì để xuống những thứ ấy loạn thất bát tao ý nghĩ, hắc, cũng không phải cho người cùng bọn họ quá một đời, các người chỉ là từ nhỏ cùng nhau lớn lên bạn bè a! Bọn họ là thân phận gì cũng không quan trọng.

Kiều Kiều cười nhạo mình.

Dân Giang một trung hằng năm cũng có hai lần đại hội thể dục thể thao, mùa xuân đại hội thể dục thể thao, mùa thu đại hội thể dục thể thao, bọn họ thứ nhất gặp phải, đương nhiên là mùa thu đại hội thể dục thể thao lạ! Bọn họ ban thể ủy Tôn hầu tử đang ở tổ chức nhân viên đầu.

Tôn hầu tử, đại danh tôn hầu. Người giang hồ xưng Tôn hầu tử.

“Ai, Kiều Kiều, người nói đi, tham gia cái gì hạng mục.” Tan học, Tôn hầu tử ở Kiều Kiều bên người ma ký. Cũng không thể trách hắn a, bọn họ ban nữ sinh đích thực lực quá không mạnh, mọi người đều không chịu báo danh, hắn chỉ có một cái ma, ần, trước theo bọn họ ủy viên học tập đại nhân bắt đầu đi.

Kiều Kiều trước cũng biết mọi người đều không chịu báo danh chuyện này. Nhưng bọn họ ban hạng mục cũng không thể không người tham gia a, nàng cũng không muốn làm tức giận bọn họ lão ban kia lạnh lùng mặt rùi ro.

Đem Tôn hầu tử trong tay tờ danh sách tiếp nhận đi, Kiều Kiều nhìn kỹ một chút.

Lựa chọn hai, “Này chạy nhanh 100 mét cùng 4×100 tiếp sức thi đấu ta báo danh.” Nàng sự chịu đựng không được, thế nhưng chạy nhanh hẳn là còn có thể. Nghĩ nghĩ, Kiều Kiều bổ sung: “Ta thể dục là thật bất sao, bất quá làm ban ủy ta dù thể nào cũng phải làm gương tốt a, trường bảo đó là được muốn ta mạng già, ta còn là chọn chạy nhanh đi.” Vì đề tránh cho cuối cùng trường bảo chờ hạng mục không ai báo danh tìm nàng đệm lưng, nàng đem nói trước lược chỗ ấy.

Chu Vân Vân thấy nàng tuyển, mình cũng tuyển hai hạng mục.

Đến cuối cùng, quả nhiên bọn họ ban còn có một nữ sinh 800 mét không ai báo danh. Tôn hầu tử bắt đắc dĩ tìm Lâm lão sư, Lâm lão sư liếc nhìn danh sách, Kiều Kiều thế nhưng lo lắng, ô ô, ngàn vạn đừng chọn nàng, bất quá Kiều Kiều cũng hạ quyết tâm, cho dù Lâm lão sư thực sự chọn nàng, nàng cũng nhất định cự tuyệt. Thân thể của mình tự mình biết.

Lâm lão sư cơ hồ là dùng ánh mắt cấp cả lớp tất cả nữ sinh đều qua một lần, cuối cùng tuyển tôn kiều kiều.

Kiều Kiều thở dài một hơi.

Giang Phóng biết Kiều Kiều bọn họ đại hội thể dục thể thao chuyện này, đưa ra muốn tới quan chiến, ô ô, đại ca. Nộn các không cần đến trường sao? Kết quả Giang Phóng dễ dàng nói, không có chuyện gì, bọn họ chương trình học tùng.

Kiều Kiều mặc hàn, nhân gia quý tộc tư nhân trường học, tang không dậy nổi a!

Kiều Kiều bên này tiểu cánh tay chân nhỏ nhi làm chuẩn bị hoạt động, Giang Phóng mang theo hắn mấy hồ bằng cầu hữu đã tới rồi. Ần, một trong đó là đã từng thấy qua nhị hắc, còn có lưỡng không biết.

“Kiều Kiều.”

“Giang Phóng ca ca.”

Giang Phóng nhìn Kiều Kiều ở đâu không bắt được trọng điểm thân cánh tay chen chân vào nhi , nhạc.

Kiều Kiều từ nhỏ đến lớn, đại hội thể dục thể thao cũng chính là chạy cái 50 m, 100 m. Giang Phóng quá biết nài.

“Này ca ca mười mười, bắt cho chúng ta giới thiệu một chút a!” Một nam hài cười.

“Đây chính là ta đã nói Kiều Kiều, Kiều Kiều, này mấy đều là ta trường học đồng học, nhị hắc, tiểu bạch, Không nhi.” Một kiêu tất cả đều là nghệ danh a!

“Các người hảo.” Kiều Kiều còn bái một cái, khiến cho đại gia đưa mắt nhìn nhau.

Xung quanh có người nhạc.

Kiều Kiều quay đầu lại, thấy là nhất ban Lâm Hiểu Nam, gật gật đầu.

“Ai a!” Nhị hắc thiếu thiếu hỏi.

“Nga, chúng ta lớp nhất ban, toàn giáo đệ nhất. Trâu người a!”

Giang Phóng tựa hồ là nghe Kiều Kiều thì thầm quá người này: “Lâm Hiểu Nam?”

“Àn. Chính là hân.”

Giang Phóng lại nhìn nhiều cái kia rồi đi thân ảnh liếc mắt một cái.

Kiều Kiều không có chú ý, bắt quá nhị hắc tiểu bạch vài người cho nhau nháy mắt ra hiệu dụng.

Đại hội thể dục thể thao khai rất thuận lợi, mừng một tam ban lại thêm mấy ngoại giáo thiếu niên ở đâu ồn ào, này quan tâm độ gào khóc cao a! Kỳ thực này Dân Giang một trung hằng năm đại hội thể dục thể thao, đồ hội có lá phong học sinh sang đây xem, thể nhưng lần này người này tương đối đặc biệt a. Này tứ mai cũng không phải là cái gì thiện tra nhi.

Một trăm mét cùng tiếp sức thi đấu hai hạng mục chạy xong, Kiều Kiều thở hổn hển lác lư trở về.

“Mệt không?” Giang Phóng quan tâm.

“Không có chuyện gì, ta một hồi còn phải chạy 4×200 đâu!” Giang Phóng thấy Kiều Kiều chảy ròng hân, lấy khăn tay ra, cấp Kiều Kiều lau mồ hôi.

“Chuyện gì xảy ra? Người không phải là không có này hạng mục sao?”

“Ta thay thế vân vân. Ai, người đừng quản.” Chu Vân Vân cái kia gì. Nàng lâm thời thay nài.

Thấy hai người giống như thân mật, không ít người đều nhìn qua đây, bao gồm mừng một tam ban chủ nhiệm lớp, Lâm lão sư. Lâm lão sư hí mắt, không biết đang suy nghĩ gì.

Nghe thấy phát thanh lý dự báo hạng mục, Kiều Kiều cũng bắt chập nghỉ ngơi, “Cái kia, Giang Phóng, của ta hạng mục bắt đầu, ta quá khứ ha.” Kiều Kiều chạy đệ nhất bỗng, nài chạy nhanh qua chuẩn bị vào chỗ.

Theo một tiếng súng vang, Kiều Kiều dùng sức vọt ra ngoài, mừng một tổng cộng tám lớp, Kiều Kiều chạy ở đệ tam, xem như là không tệ. Mắt thấy Kiều Kiều sẽ phải đến tới hạn thay đổi người, một nữ hài hung hăng quai nài một chút.

“A ——” Kiều Kiều té ngã.

Phía sau vài người đuổi đi lên, chỉ có một nữ sinh dừng lại, nài dậy Kiều Kiều, thấy Kiều Kiều ngã sấp xuống, Giang Phóng đưa tay lý nước khoáng ném xuống liền chạy tới. Lâm lão sư cùng thể dục lão sư cũng liền bận đuổi quá khứ.

“Kiều Kiều —— “

Cho dù mặc quần, cũng có thể nhìn ra Kiều Kiều đầu gối vị trí chảy ra vết máu.

Giang Phóng thứ nhất đuổi quá khứ, vội vã ôm lấy Kiều Kiều, Kiều Kiều cảm thấy toàn tâm đau, nài dùng hết khí lực ở chạy nước rút, lại bị người đánh ngã, bị thương không nhẹ. Vốn chỉ là chịu đựng lệ, nhưng nhìn thấy Giang Phóng trái lại không nhận được.

“Giang Phóng, ô ô ~ “

“Kiều Kiều ngoan, Kiều Kiều không khóc, ta dẫn ngươi đi xem thầy thuốc.” Lúc này Lâm lão sư cùng thể dục lão sư cũng chạy tới.

“Thế nào?” Lâm lão sư rất lo lắng. “Nhanh đi giáo y thất.”

Lâm lão sư mang theo Giang Phóng cùng Kiều Kiều liền đi. Đi phân nửa, quay đầu lại nhìn nâng dậy Kiều Kiều nữ sinh: “Cám ơn ngươi.”

“Không cần tạ.” Nữ sinh chạy hướng chính mình lớp tiếp sức người kia. Nữ sinh kia oán trách, “Từ Mạn, ngươi thế nào như vậy yêu chỗ mồm vào a! Nhìn ngươi, bỏ lỡ ta ban thành tích.”

Kiều Kiều chỉ mặc một cái đồng phục học sinh quần, giáo y trực tiếp liền cấp quần đầu gối bộ phận tiền, hảo một trận thu thập, nhìn cái kia yên lặng cắn răng, trên mặt do có lệ ngân tiêu cô nương, lão giáo y mở miệng: “Ngươi thương thể kia được không nhẹ, ta đây biên cũng chỉ là đơn giản xử lý, ngươi tốt nhất lại đi bệnh viện nhìn một chút.”

“Chúng ta có thể mượn ngại điện thoại dùng một chút sao?” Giang Phóng mở miệng.

“Ân.”

Giang Phóng chạy nhanh qua gọi điện thoại: “Uy, ba, ngươi tìm cái xe đến Dân Giang một trung một chút, nhanh lên một chút, Kiều Kiều bị thương. Ân, ân, ta biết. Ta trước không nói cho kiều thúc cùng kiều thẩm.”

Lâm lão sư nhìn Giang Phóng, gật gật đầu.

Kiều Kiều lớp vài người cũng chạy tới. Thấy Lâm lão sư ở, cũng không dám lỗ mãng. Chỉ có Chu Văn Văn khóc lên, “Kiều Kiều, ngươi thế nào, có sao không nhỉ? Đều tại ta không tốt, nếu như không phải ta cho ngươi thay ta, ngươi cũng sẽ không bị thương, xin lỗi, Kiều Kiều, xin lỗi ——”

“Văn văn, ngươi đừng khóc, chuyện này cùng ngươi không quan hệ.” Mặc dù nàng cảm giác là nữ sinh kia cố ý đẩy nàng, thế nhưng thực tế cũng chưa biết chừng.

“Lâm lão sư, ngươi ra một chút.” Thể dục lão sư tiến vào.

Lâm lão sư ra.

“Tưởng lão sư, chuyện gì?”

“Là như vậy, vừa các ngươi ban Kiều Kiều ngã sấp xuống vị trí cách đầu tháng ba nhị ban rất gần, ta quá khứ thời gian, có vài học sinh tìm khắp ta phản ứng, là một sơ đuôi ngựa tiểu cô nương đẩy ngã sấp xuống cái tiểu cô nương kia một chút, ta xác nhận một chút, là ngũ ban Vương Yên Ny. Ta đã cùng chủ nhiệm đã nói, chủ nhiệm ý tứ, là cho ngươi cùng Vương lão sư đều đi hấn chỗ ấy một chút, thương lượng một chút sự tình làm sao bây giờ. Chuyện này người nhiều như vậy thấy, ảnh hưởng quá không xong.”

“Hảo, ta biết, chờ ta một chút, ta đây biên xử lý xong ở quá khứ, lão Chu nói Kiều Kiều bị thương thật nghiêm trọng, tốt nhất đi bệnh viện. Đã thông tri nhà nàng người, ta còn là được trước tăng cường bên này.”

Nghe thấy Kiều Kiều bị thương thật nghiêm trọng, Tưởng lão sư nhủ mảy: “Hiện tại gia đình đều là một đứa nhỏ, thế nào liền nuông chiều từ bé nhỏ tiem thành như vậy, sẽ không nghĩ tới làm cho làm bị thương sẽ có hậu quả gì không sao, này Vương Yên Ny, phải được tìm gia trưởng.” Tưởng lão sư là thể dục lão sư, liền không được lộ ra loại này có vi thể dục tinh thần nhân.

“Chuyện này trước hết chờ một chút đi.”

Hai người đang nói đâu, liền thấy Giang Phóng ôm Kiều Kiều, phía sau theo mấy mừng một tam ban đứa nhỏ, từng người một còn đều rất tức giận bộ dáng. Nguyên lai, nhị hắc quý a, thấy Tưởng lão sư đem Lâm lão sư kêu lên đi, trực tiếp liền thẩu tới cửa nghe chân tường. Nghe xong còn nói thẳng. Chu giáo y không ngăn cản, tất cả mọi người biết là Vương Yên Ny cố ý đẩy Kiều Kiều.

“Thế nào đều đi ra?”

“Ta mang Kiều Kiều đi cửa chờ ta ba. Các ngươi cũng đi về trước đi, còn phải thi đấu đâu!”

“Ân.” Hứa Phi mở miệng. Hấn khí nguy, mặc dù hấn và Kiều Kiều ở học tập thượng tranh cao thấp, nhưng là người khác bắt nạt hấn ban đồng học lại không được, hơn nữa, vẫn là vì tập thể vinh dự.

“Lâm lão sư, ta không có hạng mục, ta cũng không thể được cùng Kiều Kiều cùng đi, ô ô, ta không yên lòng nàng ——” Chu Văn Văn vừa khóc.

“Đi đi.” Lâm lão sư lúc này rất khai thông.

Giang Phóng đi vài bước, hô nhị hắc, cũng không biết cùng nhị hắc nói thầm cái gì, nhị hắc liền nhảy nhót đi. Đại gia không chú ý, hấn là đi cùng Hứa Phi kẻ tai nói nhỏ.

Cẩn hoàn tại, Hứa Phi hướng Giang Phóng gật đầu một cái.

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606579,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-36/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-38/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Kết quả

Giang Hải Dương tự mình lái xe qua đây tiếp Kiêu Kiêu cùng Giang Phóng. Lâm lão sư thấy người nọ là Giang Phóng ba hần, cũng yên lòng không theo.

Thấy trường bối, Kiêu Kiêu trong nháy mắt cảm giác mình yếu ớt: “Giang thúc thúc, ô ô —— “

“Kiêu Kiêu không khóc, chuyện này còn chưa xong, Giang thúc thúc trước dẫn người đi bệnh viện ha.” Kêu Giang Phóng cùng Chu Vân Vân lên xe, Giang Hải Dương cùng Lâm lão sư chào một tiếng liền rời đi.

Lâm lão sư nhíu mày, Giang Hải Dương nói, chuyện này còn chưa xong, nàng biết, đó là nói cho nàng nghe, này Giang Hải Dương là ai, nàng cũng biết. Thở dài. Hay là trước đi gặp chủ nhiệm đi. Xem ra chuyện này, không thể thiện hiểu rõ.

Vội vội vàng vàng lên bệnh viện, vỗ phiến tử, một lần nữa băng bó, cuối cùng là xong chuyện.

Nhìn Giang Phóng trên y phục cọ máu của nàng, bởi vì nàng bận tiền bận hậu kia tức khắc hần. Kiêu Kiêu cảm động.

“Giang Phóng, người qua đây hạ.” Đang ở cho nàng rót nước Giang Phóng nghe thấy nàng gọi hần, vội vã qua đây: “Làm sao vậy, là chỗ nào đau không?”

Kiêu Kiêu xoa xoa trên đầu của hần hần: “Ta không sao. Kỳ thực, đều là ta quá yếu ớt.”

Giang Phóng trừng mắt: “Chỗ nào là người yếu ớt, cái kia gọi Vương Yên Ny xú nha đầu, ta nhất định không tha cho nàng.” Dám khi dễ nhà hần Kiêu Kiêu, có phải hay không coi hần là bệnh mèo đầu!

“Àn, nàng rất quá đáng, tại sao có thể như vậy.” Bên cạnh Chu Vân Vân cũng tức giận.

“Hai người các người a!” Kiêu Kiêu cười.

Theo thầy thuốc chỗ nào trở về Giang Hải Dương nhìn vài người nói giỡn, mở miệng: “Ta hỏi quá thầy thuốc, không có chuyện gì, các người yên tâm đi. Bất quá Kiêu Kiêu chân không quá phương tiện, đến trường tan học phải có người đưa đón.”

“Không có vấn đề gì, ta tổng nàng.” Giang Phóng vội vàng mở miệng.

“Nàng kia trên dưới khóa nếu như muốn đi nhà cầu đâu?”

“Ta! Chu Vân Vân lập tức mở miệng.

Vốn Giang Hải Dương ý là muốn cho Kiêu Kiêu tại gia nghỉ ngơi một khoảng thời gian, thế nhưng lại cảm thấy tiểu cô nương không thể nguyện ý.

“Đi, Chu Vân Vân đi, bình thường Kiêu Kiêu là hơn đã làm phiền người.”

“Không có chuyện gì, thúc thúc, nếu như không phải ta. Nếu như không phải ta nhượng Kiêu Kiêu thay ta, ô ô, ô ô, nàng cũng sẽ không ngã sấp xuống ——” Chu Vân Vân vừa khóc.

KAO, nha đầu kia thế nào cùng tiểu Viễn tựa như, chân ái khóc a! Này một đạo nhi thượng, lại nói tiếp sẽ khóc, lại nói tiếp sẽ khóc a. Giang Phóng nghĩ.

Giang Hải Dương cũng 囧.

“Ai, vân vân, hôm nay đỡ ta cái kia là ai a?” Kiều Kiều dời đi Chu Vân Vân lực chú ý, yêu mua nha, khóc kháng không được a!

“Cái kia a? Hình như là nhất ban Từ Mạn.”

Kiều Kiều cẩn thận suy nghĩ một chút tình huống lúc đó, nàng thật cảm thấy cái kia Vương Yên Ny là cố ý, dù sao, Vương Yên Ny chạy ở đệ nhị, mà nàng là đệ tam, nàng không cần phải làm như vậy a, nhưng nàng vẫn là làm như vậy. Nàng kia một chút thể nhưng khiến cho kính muốn cho nàng đẩy tới, nếu không cũng sẽ không động tác lớn đến nhường rất nhiều người nhìn thấy. Mà Từ Mạn chạy ở đệ tứ, nàng ngã, kỳ thực đối Từ Mạn rất có lợi, thể nhưng vẫn là ngừng giúp đỡ nàng. Kiều Kiều cảm giác mình liên câu nói cảm ơn nói cũng không nói. Có chút ngượng ngùng.

Kỳ thực Kiều Kiều cùng Vương Yên Ny cũng không nghĩ tới, vốn chuyện này thật đúng là nhất định không giải quyết được gì, thể nhưng trách thì trách ở, Giang Phóng bọn họ ở đâu, mà Giang Phóng danh nhĩ lại quá vang lên, đại gia chạy Giang Phóng, cũng phải cùng thể dục lão sư nói ra thực tình a. Đừng nói Giang Phóng hảo đánh nhau giáo trình khí, đã nói là phong đi, người nào không biết, là phong những hải tử kia, phi phú tức quý, cùng người như vậy nếu như có thể liên lạc, thể nhưng bách lợi mà không một làm hại.

Thế là, thì có học sinh hướng thể dục lão sư nói ra nhìn thấy sự thực, một nói, nói cũng là hơn.

Bên này Kiều Kiều đoàn người đi bệnh viện, bên kia, còn đang khai đại hội thể dục thể thao liên truyền ra, là Vương Yên Ny cố ý đụng Kiều Kiều. Mà ngũ ban chủ nhiệm lớp Vương lão sư, Lâm lão sư đều theo đạo đạo xử đâu!

Lúc này Vương Yên Ny có chút lo lắng, cũng có chút thấp thỏm bất an, nàng là cố ý, nhưng nàng không nghĩ đến có thể có người nói ra, tại sao có thể có người hướng lão sư cáo trạng đâu! Nhìn sự tình diễn biến liệt, nàng cũng có chút sợ. Kiều Kiều bị xe đón đi. Vương Yên Ny cắn môi. Nàng, sẽ không có việc gì, không có việc gì, không có việc gì, không nên tự mình dọa mình, cùng lắm thì chết không thừa nhận thôi!

Không nhiều lắm một hồi, Giang Hải Dương sẽ đưa Chu Vân Vân đã trở về. Sau khi trở về hẳn trực tiếp đi phòng hiệu trưởng.

Nhìn đại gia đối với nàng chỉ tỏ, Vương Yên Ny giả vờ kiên cường.

“Ta nói thể nào hiểu người có điểm nhìn quen mắt đâu? Người thật giống như là vương tiểu mỹ nàng đường muội thôi!” Giang Phóng tiểu ca các tiểu bạch nhìn chăm chăm vào Vương Yên Ny, rốt cuộc nghĩ tới.

“Ta, ta không biết người nói cái gì!”

Vương tiểu mỹ là bát trung sơ tam một người nữ sinh, cũng là Kiều Kiều đi ăn Ma lạt thang ngày đó nhìn thấy nữ sinh kia, một mực đảo truy Giang Phóng.

“Ta biết, ha hả.” Tiểu bạch mặc dù tuổi không lớn lắm, thể nhưng cười rộ lên một chút cũng không vô ích bất dương quang a, âm trầm.

Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ? Vương Yên Ny cảm giác mình trong lòng loạn cực kỳ.

“Thống khoái tích, chủ ý của người vẫn là vương tiểu xinh đẹp?”

“Ta không biết người đang nói cái gì.” Vương Yên Ny mạnh miệng.

“Hảo, người đã không nói, quên đi. Kiều Kiều thể nhưng Giang thúc thúc đều nhận chuẩn con dâu, ha hả. Ta chờ mong của người kết quả.”

Hứa Phi cùng vương tình hạm, một là lớp trưởng, một là cuộc sống ủy viên, bọn họ nghe xong Giang Phóng lời, không tìm chuyện này, chuyện này tự có đại nhân xử lý, nhưng bọn họ vẫn là khí bất quá, thấy tiểu bạch tựa hồ là nghĩ tới điều gì chạy ngũ ban đi, hai người cũng vội vàng đi theo, lại nghe thấy tiểu bạch lời.

Nani? Kiều Kiều là Giang Phóng tức phụ nhi chuyện này liên đại nhân đều đồng ý? Bọn họ mới nhiều a!

Hai người nhìn nhau, từ đối phương trong mắt nhìn thấu gạt mình, cho nhau lắc lắc đầu, lại hồi chính mình lớp vị trí.

Một lát sau, phát thanh thông tri, 4×200 nữ sinh thành phần tích thủ tiêu.

Trang bị thêm một giải thưởng, mừng một nhất ban, mừng một tam ban thu được lớn nhất thể dục tinh thần tượng.

Mọi người nghe thể sao cái kết quả, càng nghị luận phân phân.

Lâm Hiểu Nam đoán hạ Từ Mạn, “Ai, ta ban mỹ nữ ủy viên học tập, đây là xong người vừa trận giấc này nghĩa ra tay đi.”

“Biên nhi đi.”

Từ Mạn đỡ dậy Kiều Kiều, bọn họ ban cũng không chạy thành, cùng mừng một tam ban đứng kề vai đếm ngược đệ nhất.

Vương Yên Ny mặc dù một kính nói với mình muốn trấn định, nhưng là phụ mẫu nàng vẫn bị tìm tới. Nàng chết không thừa nhận, kết quả trường học phương diện nói rất nhiều học sinh nguyện ý trước mặt cùng nàng đối chất. Thoảng cái Vương Yên Ny liền nhụt chí.

Nàng lung tung xin lỗi. Nhìn thấy nàng như vậy, Vương Yên Ny cha mẹ khi đích đáng lúc sẽ phải đánh nàng.

Kết quả nàng khóc sụt sùi nói, nàng đường tử tiểu mỹ thích Giang Phóng, thế nhưng Giang Phóng vẫn bất phản ứng nàng, còn tìm cái kia giá như nhau Kiều Kiều, để nàng tìm một cơ hội giúp nàng giáo huấn một chút Kiều Kiều.

Nghe thấy nàng lời này, vương gia phụ mẫu khi nghiêng răng ngựa, này chất nữ chính mình học tập không kém học giỏi cũng thì thôi, còn khuyến khích chính mình khuê nữ kiên loại này bị ối chuyện này. Sau này thật đúng là không thể để cho hai đứa bé ở đi lại.

Bất quá cái kia Kiều Kiều cũng không phải người tốt lành gì a, một mừng một học sinh thế nhưng yêu sớm.

Ai nghĩ đến lúc đó Giang Hải Dương liền không vui. Lập tức hấn liền tỏ thái độ, hấn là Giang Phóng phụ thân, chính là Kiều Kiều cuối cùng không thể gả cho hấn nhi tử, cũng là hấn kiên khuê nữ, là con của hấn muội muội kết nghĩa, hấn không thể để cho bất luận kẻ nào bắt nạt Kiều Kiều. Chuyện này đi, mặc kệ trường học xử lý như thế nào, hấn Giang Hải Dương chỗ ấy, chuyện này liền còn chưa xong, nói xong xoay người liền rời đi.

Này từ hiệu trưởng lúc đó liền buồn bực, kẻ có tiền hơn, không tính cái gì, thế nhưng, đây là Giang Hải Dương a, Giang Hải Dương thì ra là đang làm gì, Dân Giang nổi danh xã hội đen a! Này Giang Hải Dương nhạc phụ là ai a? Bí thư tỉnh ủy a. Ngay cả nhân gia nhạc mẫu đều là bọn hấn đại học A hiệu trưởng. Này Vương Yên Ny cha mẹ thế nào liền như vậy sẽ không nói a, vốn nhân gia cũng không phải nhất định phải thế nào, gọi các nàng vừa nói như thế, chuyện này còn không được. Thực sự là, ai! Từ hiệu trưởng cũng không hi vọng sự tình khiến cho quá ác liệt, không có biện pháp, dù sao Vương Yên Ny vẫn còn con nít, hấn cũng không thể không quản, tìm đi.

Kết quả cuối cùng chính là, Vương Yên Ny bị ký lỗi nặng một lần.

Kiều Kiều là sau biết kết quả này, nàng cũng không có muốn thế nào, nàng biết, Giang thúc thúc bọn họ sẽ vì nàng xử lý tốt. Mà nhìn thấy nàng bị thương Kiều ba kiêu mẹ đau lòng không được, lại nghe nói Giang Hải Dương cho bọn hấn xử lý, càng thêm cảm kích Giang Hải Dương.

Này Kiều Kiều những ngày kế tiếp, cũng là ở vào không ngừng canh xương ở giữa, ô ô, nàng là nghe canh xương liền buồn nôn a!

Nàng không biết, Giang Hải Dương mặc dù đáp ứng từ hiệu trưởng chuyện này xong, mặc dù trường học xử lý Vương Yên Ny, thế nhưng Giang Phóng cũng không buông tha vương tiểu mỹ.

Mấy ngày này nàng bước đi bất tiện, mỗi ngày đến trường tan học, đều là Kiều ba lái xe đưa, Giang Phóng theo. Xuống xe hậu, Giang Phóng liền cấp Kiều Kiều bồi đến trong phòng học, Lâm lão sư một câu dư thừa cũng không nói, kỳ thực cũng không phải nàng không muốn quản, chủ yếu là, nhân gia gia trưởng đều cam chịu chuyện này, nàng quản, tính chuyện gì a! Này lâm lão sư, khó a!

Bởi dưỡng tương đối khá, không bao lâu Kiều Kiều thì tốt rồi, vui vẻ hồ: Ta hồ Hán tam lại đã trở về.

Trong khoảng thời gian này nàng đặc biệt bất tiện, liền đi vệ sinh sờ cũng phải Chu Vân Vân cùng vương tỉnh hàm đỡ, cũng là bởi vì chuyện này nhi, ba người quan hệ càng lúc càng thiết. Bây giờ được rồi, Kiều Kiều cảm giác mình rốt cuộc không cần làm phiền người khác, oh yeah!

Đi nhất ban tìm Từ Mạn, trịnh trọng nói cảm ơn, Từ Mạn người cũng rất tự nhiên.

Vài người liền tiếp xúc khởi đến.

Kiều Kiều thật thích tính cách của Từ Mạn, trọng nghĩa, tự nhiên.

Bây giờ Vương Yên Ny hay là đang Dân Giang một trung, bất quá nàng tựa hồ là bị cô lập, người khác không rõ ràng lắm nàng đụng người nguyên nhân, cho rằng nàng chính là vì chính mình ban vĩnh dự, bởi vậy nàng ban người mặc dù đối với nàng cũng rất có ý kiến, thế nhưng đối với nàng còn có thể. Chính nàng cũng không có góc đến nói ra. Như vậy sợ là bọn hấn ban đồng học cũng sẽ không đối với nàng khách khí.

Thế nhưng cũng không biết là chuyện gì xảy ra nhi, chuyện này nhi vẫn là truyền ra, nói nàng là vì nàng đường tử, muốn cướp nhân gia nam bằng hữu, mới có ý đụng người.

Trong lúc nhất thời thực sự là không người để ý nàng.

Liên bạn tốt của nàng đều mắng nàng dối trá.

Bọn họ Dân Giang một trung rất nhiều người đều biết bất trung vương tiểu mỹ. Nổi danh nhi nữ cuộn cuộn. Nghe nói một tuần đối một nam bằng hữu. So sánh với Dân Giang một trung hòa là phong, bất trung quả thực chính là so với tam lưu còn tam lưu trung học. Xã hội này chính là như vậy, bất kể là lúc trước vẫn là hiện tại, đối nam nhân khoan dung độ xa xa lớn hơn nữ nhân. Nam nhân ra hồn, người có thể nói hấn trọng nghĩa. Thế nhưng nữ hài nhi như vậy, cũng sẽ bị người ta nói không đứng đắn, mà vương tiểu mỹ, chính là này một loại nữ hài nhi.

Vương Yên Ny rốt cuộc chuyển đi, nghe nói Vương Yên Ny chuyển đi tin tức, Kiều Kiều có điểm giật mình, bất quá vẫn là không có hỏi nhiều. Nàng cảm thấy, chính mình vào lúc này nói thêm cái gì đều là không thích hợp.

Nàng bất thánh mẫu cũng không bánh bao, chỉ hi vọng, Vương Yên Ny sẽ nhớ kỹ lần này giáo huấn, sau này không nên như vậy.

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606580,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-37/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-39/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Nghỉ đông cũng rất sung sướng

Kiều Kiêu chính mình không biết, thế nhưng bây giờ toàn bộ Dân Giang một trung người đều biết, Kiêu Kiêu là người gia Giang gia điều động nội bộ con dâu. Giang Phóng không nhẹ tha vương tiểu mỹ, hẳn đã từng nói một câu nói, nhạ hẳn Giang Phóng không sao cả, thế nhưng nhạ Kiêu Kiêu lại không được. Những lời này ở rất nhiều năm sau này còn bị đến tuổi này không lớn để bị mê hoặc thiếu nam thiếu nữ truyền tụng.

Kỳ thực Giang Hải Dương sở dĩ cuối cùng nói không truy cứu, cũng là nhìn từ hiệu trưởng mặt mũi còn có chính là Tần Tổ Cẩm ý tứ.

Làm một lão sư, Tần Tổ Cẩm vẫn có thể thông cảm từ hiệu trưởng.

Tần Tổ Cẩm không biết Giang Hải Dương vì sao như vậy đau Kiêu Kiêu.

Giang Hải Dương ôm chính mình thất mà phục được thể tử, nói những thứ ấy năm những thứ ấy qua lại, năm ấy, nằng đi. Hẳn thế, nhất định phải làm ra thành tích, cha mẹ của hẳn mất sớm, trong nhà không có có thể trông chờ người trên, hai nhi tử toàn là mình chiều cổ chính mình, nho nhỏ Giang Phóng vẫn là hiện tại Kiêu Mộc lớn như vậy, liền sẽ chiều cổ đệ đệ. Hai đứa bé vừa mới bắt đầu ở bên ngoài bị khi dễ còn sẽ nói cho hẳn biết, thế nhưng hẳn lúc đó không có cách nào, chỉ có cắn răng nhượng chính bọn họ xử lý, hẳn thậm chí nói, mặc kệ có chuyện gì nhì, hẳn sẽ gánh chịu, nhượng tiểu phóng tùy tiện đến.

Về sau, tiểu phóng thành trường học tiểu bá vương, hẳn đã lòng chua xót lại yên tâm.

Lại về sau, tiểu phóng cùng tiểu Viễn biết Kiêu Kiêu, nhìn cái kia vóc dáng nho nhỏ, lại ánh mắt linh động tiểu cô nương, nhìn nằng lăm bả lăm bả huấn tiểu phóng tiểu Viễn, nhìn nằng mang theo hai đứa bé cùng nhau kiếm tiền, cùng nhau học tập, cùng nhau cuộc sống. Giang Hải Dương rốt cục yên tâm.

Nếu như không có Kiêu Kiêu, ta hiện tại cũng không biết, này hai đứa bé hôm nay là cái cái dạng gì nhì.

Cho nên, cho dù Kiêu Kiêu làm không được Giang gia con dâu, như vậy, Kiêu Kiêu cũng là của hẳn khuê nữ. Hẳn con gái nuôi.

Giang Hải Dương cảm khái. Tần Tổ Cẩm lệ rơi đầy mặt, nằng không có cách nào tưởng tượng, hai không có mẫu thân, phụ thân lại không hoàn thành trách nhiệm đứa nhỏ, là thế nào một chút lớn lên.

Lập tức để lại nghỉ đông, Chu Vân Vân, Từ Mạn, vương tỉnh hàm thương lượng hảo muốn cùng tiến lên Kiêu Kiêu gia đình có tiếng là học giỏi tập, Lâm Hiểu Nam cùng Từ Mạn quan hệ không tệ, Từ Mạn thường xuyên đến tam ban, Lâm Hiểu Nam cũng thường xuyên qua đây, hơn nữa a, tam ban chủ nhiệm lớp có còn là người gia cô cô.

“Ta cũng đi a.” Nhìn mấy cô nương thương lượng hảo muốn lên Kiêu Kiêu gia đình có tiếng là học giỏi tập, Lâm Hiểu Nam cũng muốn đi.

Thấy Lâm Hiểu Nam muốn đi, Hứa Phi cũng mở miệng: “Ta cũng đi.”

o(∩_∩)o, thế nào làm a? Nhà nằng địa phương tiểu a, không có lớn như vậy địa phương a! Kiêu Kiêu nhìn xuống, này cộng thêm nằng, lục người, hơn nữa, năm rồi Giang Phóng cùng Giang Viễn cũng là muốn cùng nằng cùng nhau làm bài tập. Tám người a. Kiêu Kiêu quán quýt.

“Cái kia, nhà ta địa phương khả năng không có lớn như vậy.” Ân, Kiêu Kiêu lại bổ sung: “Ta cùng Giang Phóng ca ca nói một chút, nếu như chúng ta cùng nhau học tập, liền đi nhà hẳn, nhà hẳn địa phương đại.”

Mấy đứa con ái muội nhạ.

Thiết!

Giang Phóng nghe nói Kiều Kiều muốn cùng một đại bang người cùng nhau học tập, sẽ đồng ý đến nhà hân . Kỳ thực sau khi nói xong Kiều Kiều là có chút tiểu hồi hận, dù sao, nhiều người như vậy, còn đều là của nàng đồng học, kết quả bề trên gia Giang Phóng gia, nhiều không tốt a, trước đây không có Tần a di, nàng không có cảm giác, thế nhưng, nàng tại sao có thể đã quên đâu? Giang thúc thúc kết hôn a.

Lo lắng vài người tìm không được, Kiều Kiều nhượng Giang Viễn đi dưới lầu tiếp người.

Một lát sau. Đám người này liền đến đông đủ.

Kiều Kiều găm táo xông tới cửa: “Đổi giày đổi giày.”

Vài người quan sát Giang gia, dù sao tuổi không lớn lắm, còn học không đến những thứ ấy hư , Chu Vân Vân cảm khái: “Giang Phóng ca a, nhà người thật đại.”

Kiều Kiều kéo những người này từng người một cấp giới thiệu một chút, có chút là đã sớm biết , có chút là chỉ nghe kỳ danh không thấy người này .

Vài người cũng không bỏ lỡ thời gian, trực tiếp liền bắt đầu học tập, nhìn mấy người là tả mở ra sách bài tập, Giang Phóng Giang Viễn ngốc lăng.

“Làm chi a, các người thế nào bắt làm bài tập?” Kiều Kiều hỏi.

“Chúng ta, chúng ta không có tác nghiệp a!” Đổi mấy người khác ngốc lăng.

Có hay không nhầm, quá bắt nạt ngân a, trường học của bọn họ tại sao có thể không có tác nghiệp.

Nhìn Kiều Kiều bọn họ kia hăm mộ đồ kị mắt nhỏ thần. Giang Phóng giải thích: “Trường học của chúng ta nghỉ vẫn luôn là không có tác nghiệp . Coi như là cho, cũng là không làm nhiều, còn không bằng không cho đâu!”

Kiều Kiều cảm giác nàng trên đầu tượng Anh Đào tiểu viên như vậy, xuất hiện tam đường hắc tuyến.

“Trường học các người thật uy vũ.” Lâm Hiểu Nam cảm khái.

Kết quả hân lại tiếp nhận được vài đạo ánh mắt ghen tị.

niang tích, hân có quyền lợi nói lời này sao? Ai cũng biết, Lâm Hiểu Nam đi học còn đi ngủ, còn đi ngủ a, kết quả lý, nhân gia nhiều lần thi đệ nhất. Nay khai giảng bán học kỳ , bắt kê là nguyệt thi, kỳ trung thi vẫn là cuối kỳ thi, hân vẫn ôn cư toàn giáo đệ nhất đem ghê ghê.

Lâm Hiểu Nam đệ nhất, Kiều Kiều đệ nhị. Lần này tự sẽ không có bị đánh loạn quá.

Kiều Kiều cũng mặc hân thêm đồ kị a. Nàng là trùng sinh nhân sĩ a, nàng nắm chắc nhi a, thế nhưng kết quả đâu, vẫn là hợp lại bắt quá vị này lâm đồng học a! Cũng không biết hân đầu óc là cái gì cấu tạo, chính là gào khóc dùng tốt a!

Này Kiều Kiều cũng dùng ánh mắt hướng Lâm Hiểu Nam là tả phi đao tử.

Lần này cuối kỳ thi, Lâm Hiểu Nam đệ nhất, Kiều Kiều đệ nhị, Hứa Phi đệ tam, Từ Mạn đệ thất, vương tinh hàm thứ chín. Chu Vân Vân mặc hân, nàng áp lực cũng phần đại a, bọn họ tám người, nhân gia Giang Phóng Giang Viễn ở lá phong, ngoạn nhi liền cùng bọn họ không giống với. Còn lại bọn họ sáu, thậm chí có năm đều ở toàn giáo tiên thập trong vòng, nàng tỏ vẻ áp lực quá lớn . Này đều thần mã chuyện này a!

May là cha nàng mẹ coi như so sánh khai sáng, nếu không nàng không được bị bắt thập tử, bất quá nghe nói lần này cùng nhau học tập người, ba nàng tam bát cùng nàng mẹ nói thầm, nói là mình khuê nữ là một hữu tâm nhân a, chuyên môn cùng đệ tử tốt kết giao bằng hữu, thành tích nhất định cũng sẽ càng ngày càng tốt .

~> _

Vài người cười đùa một hồi, bắt đầu học tập. Giang Phóng Giang Viễn đều đang đọc sách.

Dù sao, nhân gia không có tác nghiệp a.

Thực sự là người so với người tức chết người.

“A? Kiều Kiều, người quyền sách này ta tại sao không có a? Không phải trường học phát đi?” Chu Vân Vân nhìn Kiều Kiều nhảy ra khỏi mặt khác một quyển sách.

“Ân, không phải, quyển sách này là Giang Phóng trước đây dùng . Bọn họ lá phong bổ sung giáo tài. Ta cảm thấy rất tốt, liền lấy tới nhìn.”

Trước đây đâu, còn chưa có tốt nghiệp, Giang Phóng thư cũng không biết đi nơi nào, thế nhưng từ cùng Kiều Kiều biết sau, hân liền đem thư tất cả đều giữ lại . Không có cách nào a, Kiều Kiều nói đâu đâu chịu không nổi a!

Lên sơ trung sau, Giang Phóng cũng kéo dài cái thói quen này.

Khác không nói, đặc biệt tiếng Anh, lá phong bổ sung giáo tài so với bình thường trường học hảo nhiều lắm. Dù sao cũng là quý tộc tư nhân trường học không phải?

“Ta nhìn nhìn.” Lâm Hiểu Nam đem Kiều Kiều trong tay nhí thư nhận quá khứ, lật nhìn lại.

“KAO, sách này so với giáo tài khá hơn nhiều. Thực dụng a!”

“Vội vàng nhìn, nhìn xong ta nhìn hai mắt.” Hứa Phi vừa viết vừa nói, đầu cũng không nâng.

“Rõng rỗng rỗng, nga NO.” Lâm Hiểu Nam cùng Hứa Phi thường xuyên tranh cãi.

Hứa Phi hoành Lâm Hiểu Nam liếc mắt một cái, không nói lời nào, tiếp tục viết, hai cái này ban tác nghiệp cũng không ít a! Thấy Hứa Phi bất phản ứng hần, Lâm Hiểu Nam liếc một cái: “Ta đi ~ người viết nhiều như vậy a!”

Cũng đừng cọ xát, vội vàng viết đi.

Mấy người cũng không có mỗi ngày đều cùng một chỗ học tập, dù sao đại mùa đông, lộ cũng không tốt. Hơn nữa, bọn họ hay là đang Giang Phóng gia. Trừ Lâm Hiểu Nam cùng Chu Văn Văn so sánh thoát tuyền, việc không đáng lo ngại, những người khác đều cảm thấy cũng không phải quá tốt.

Đêm nay Tần gia có việc nhí, Tần Tổ Cẩm chưa có trở về Dân Giang. Giang Hải Dương cũng quá khứ. Mấy ngày này, Giang Phóng Giang Viễn mặc dù vẫn là cùng Tần Tổ Cẩm không quá thân thiện, bất quá coi như là hòa hoãn một ít. Giang Viễn mâu thuẫn tình tự không có Giang Phóng lớn như vậy.

“Kiều Kiều, người đêm nay ở ở đây đi, chúng ta ba đánh bài tứ-lo-khơ.”

“Vì sao a.” Nhà nàng lại không xa, làm chi ngủ ở đây a.

“Lưu lại đi, ta cùng nhau đánh bài tứ-lo-khơ.” Giang Viễn cũng khuyên.

Kiều Kiều do dự một hồi, đáp ứng.

“Chờ ta gọi điện thoại về nhà hỏi ta mẹ ha.”

“Ta đánh đi.” Giang Viễn đem chuyện này làm quá khứ.

Ba người cùng nhau đánh bài tứ-lo-khơ, kết quả Kiều Kiều bị thiếp về mặt tờ giấy, ô ô. Nàng bài kỹ rất kém cỏi.

Giang Phóng cùng Giang Viễn số chết cười nhạo nàng. Kiều Kiều khí thẳng kêu to.

“Bất chơi, bất chơi, hai người các người bắt nạt người a.” Kiều Kiều làm bầm.

“Chính mình bài tài nghệ không bằng người, hắc hắc.” Giang Viễn cười.

“Linh linh linh ——” điện thoại vang lên.

Giang Viễn chạy tới nghe điện thoại.

“Uy, nhĩ hảo?”

“Lục nhĩ a? Ân, hảo, hảo, hảo liệt, ta cùng ca ta nói một tiếng liền quá khứ.” Liền thấy Giang Viễn về mặt hưng phấn chạy vội tới Giang Phóng biên nhí.

“Ca, ta đêm nay thượng Lục nhĩ gia ngủ. Lục nhĩ ba mẹ hần không ở nhà, hắc hắc.”

Giang Phóng biết, bạn học của hần Lục nhĩ gia cấp Lục nhĩ mua một máy tính, này tại đây cái niên đại thể nhưng cái hiếm lạ đông tây a! Mấy người bọn hần đứa nhỏ đều mê vô cùng.

“Đi đi. Mặc quần áo tử tế, ta tổng người quá khứ. Kiều Kiều nhìn một chút gia ha.”

Kiều Kiều cũng biết chuyện này nhí. Nàng cũng rất hâm mộ a. Bất quá, nhà nàng là không thể mua tích.

“Ta cũng muốn cùng đi, ta mới không cần mình ở gia.” Kiều Kiều lá gan kỳ thực cũng không lớn. Nàng kiên trì muốn cùng Giang Phóng Giang Viễn cùng đi. Tự mình một người ở sắp tới hai trăm bình trong phòng giữ nhà, nàng mới không cần liệt.

“Bên ngoài lạnh lẽo.”

“Không quan hệ lạp.”

Lục tử gia cũng không là đặc biệt xa, đi bộ cũng chính là sắp tới hai mươi phút, Kiều Kiều biết, nhà bọn họ tiểu khu phụ cận này một mảnh, nói tóm lại vẫn là Dân Giang so sánh có tiền khu nhà giàu, nhà nàng xem như là khu nhà giàu biên giới khu vực.

Hai người tổng hoàn Giang Viễn trở về đi.

Ngày hôm trước vừa mới hạ quá tuyết, giẫm đi lên hất xì hất xì vang, Kiều Kiều chuyên chọn tuyết nhiều địa phương đi, hắc hắc, thật thú vị a.

“Ai, Giang Phóng, ngươi đưa ta về nhà đi? Dù sao đều đi ra.”

“Ta đều cùng kiều thăm đã nói, ngươi liền ở nhà ta đi. Hơn nữa, ta tự mình một người tại gia, cũng không có ý nghĩa a!”

“Thế nào không có ý nghĩa a, ngươi về nhà liền đi ngủ bái.”

Hai người do dự, cuối cùng Kiều Kiều vẫn là hồi Giang gia. Không có biện pháp, này Giang Phóng quá có thể ma người.

“Vậy ngươi công ta.” Kiều Kiều oán.

“Hảo, công ngươi.” Kiều Kiều “U rống” một tiếng, vọt tới Giang Phóng trên lưng, chưa từng có người bôi quá nàng a.

Ánh trắng dịu dàng bao phủ, đầy đất tuyết trắng, thiếu niên đeo lú rú thiếu nữ, từng bước một đi. Thân ảnh của hai người, kéo thật dài

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Giật mình một năm rồi lại một năm

“Yêu đến tâm nghiền nát, cũng đừng đi trách ai, đơn giản là gặp nhau thật đẹp, dù cho chảy khô lệ, thương tổn được để, tâm thành tro, cũng không sao cả

“

Một cửu cửu tám năm, phố lớn ngõ nhỏ đều truyền hát này thủ 《 mưa điệp 》.

Bây giờ trên ti vi nóng bỏng, chính là này bộ 《 Hoàn châu cách cách 》, ngay cả kiều mẹ đều là mỗi ngày tắt nhìn. Nhìn thời gian còn theo cảm động, theo tức giận. Tiểu chim én cùng từ vi tác động rất nhiều người tâm.

“Kiều Kiều, ngươi thích ai a?”

Nữ hài nhi các đều cho nhau thảo luận, có hỉ vui mừng tiểu chim én hoạt bát, cũng có thích từ vi ôn nhu.

Kiều Kiều nghĩ, ta thích nhìn bao nhiêu năm hậu những thứ ấy đồng nghiệp văn. Ha ha. Bất quá, lúc này triệu vi cùng lâm tâm như đều tốt thủy linh a. Mổ băng cũng là một bộ ngây ngô bộ đáng.

“Cũng khỏe lạ.” Nàng thế nào trả lời a?

“Ngươi đây là cái gì đáp án a! Ta rất thích tiểu chim én a, ngươi không thấy nàng cặp kia mắt to, nếu như ta cũng có thể trông giống triệu vi nên thật tốt a?” Chu Vân Vân cảm khái.

Một người nữ sinh xen mồm: “Ta thích từ vi, từ vi thật ôn nhu, cũng tốt mỹ. Tiểu chim én chỉ biết gặp rắc rối.”

“Tiểu chim én lại không phải cố ý, hơn nữa, đại gia liền là thích nàng hoạt bát khá ái a!” Chu Vân Vân có chút tức giận nữ sinh nói tiểu chim én không tốt.

“Ai, Hứa Phi, ngươi thích ai a?” Năm lấy một bên nhĩ đang ở học tập Hứa Phi, Chu Vân Vân hỏi.

“Kim khóa.” Cái gì? Kim khóa? Mấy người đều nhìn Hứa Phi. Hứa Phi tiếp tục học tập, dường như vừa mới nói nói không phải hần.

“Ngươi thế nào thích nàng a!” Chu Vân Vân cùng một người nữ sinh đều đứng Hứa Phi phẩm vị sinh ra hoài nghi, bĩu môi.

Bên cạnh Kiều Kiều lại cười, quả nhiên nam nhân nhìn nữ nhân vẫn là cùng nữ nhân nhìn nữ nhân không giống với a. Cho dù là nam hài cũng như nhau.

Giống như cùng từng, Hoàn châu cách cách hồng biến Đại Giang nam bắc, sau đó lại vũ đệ nhị bộ. Đồng học giữa bắt đầu lưu hành Đài Loan tiểu ngôn. Nữ sinh nghe từ ôm ngọc, phạm hiểu huyền. Nam sinh mô phỏng theo cổ hoặc từ. Tất cả tất cả, đều là như vậy tương tự, bất tương tự chính là, là người bên cạnh.

Thời gian tựa hồ là nhoáng lên liền quá khứ.

Bây giờ Kiều Kiều đã lớp mười học kỳ sau .

Trung thi thời gian, Kiều Kiều thi vẫn là giống như trước đây, toàn giáo đệ nhị, theo mừng một đến trường kỳ kỳ trung thi bắt đầu, toàn giáo tiền tam danh vẫn là Lâm Hiểu Nam, Kiều Kiều, Hứa Phi. Cho tới bây giờ cũng không có thay đổi hóa. Thậm chí có lão sư lên còn đánh đổ, vị trí này sẽ sẽ không biến hóa, thẳng đến cuối cùng, sơ tam này phê đưa nhỏ tốt nghiệp, tiền tam vị trí cũng không có động tới, giống như cùng Kiều Kiều một lần cũng không có vượt lên trước Lâm Hiểu Nam, Hứa Phi cũng chưa từng có vượt lên trước Kiều Kiều.

Đã nhiều năm như vậy, bọn họ Dân Giang một trung còn là lần đầu tiên xuất hiện như thế ổn định thành tích cùng thứ tự.

Cho dù là Dân Giang một trung sơ trung bộ, thế nhưng vẫn đang cũng không phải là tất cả mọi người có thể tiếp tục học trung học bộ, cơ bản tỉ lệ thậm chí đạt được phân nửa một nửa, dù sao, lúc này không phải rất nhiều năm sau cao trung khuếch trương chiêu, tư nhân trường học hoành hành.

Điểm này thượng, lá phong vẫn luôn là đặc lập độc hành . Chỉ cần lấy được rất tốt tiền, lá phong chắc là sẽ không ngăn cản học sinh tiếp tục học trung học . Hằng năm học phí hơn ba vạn, sắp tới tứ vạn, một gia đình tại đây cửu chín năm, lại có thể kiếm bao nhiêu tiền đâu! Bây giờ lá phong là ngày càng hướng trường học quý tộc dựa.

Giang Phóng còn có nửa năm sẽ phải thi đại học , trung thi thời gian hẳn rất muốn nhượng Kiều Kiều chuyển tới lá phong, thế nhưng Kiều Kiều là thế nào cũng không chịu . Chuyển trường, nàng mới không cần, mặc dù bây giờ nhà nàng đã còn từng thiếu Giang Hải Dương tiền, cũng tể thân nửa kẻ có tiền, có xe riêng, thế nhưng nàng là một không muốn thay đổi người, quen thuộc hoàn cảnh, quen thuộc đồng học, này đó mới là nàng cần , lá phong, nàng cảm giác mình nhất định sẽ không thói quen. Mặc dù nàng từng rất thích chỗ đó học tập hoàn cảnh, bất quá ở Dân Giang một trung gốc lâu, trái lại cũng cảm thấy loại này giáo dục không có gì không tốt.

Bây giờ Kiều Kiều thực sự cảm giác mình không phải một tiểu hài nhi , đảo mắt a, nàng liền mười sáu , Giang Phóng đều mười tám .

Này đem gần ba năm Kiều Kiều trường cái . Do từng một ngũ kỳ lên đến một lục nhị. Kiều Kiều mừng thầm, muốn biết, nàng từng mới là một lục O , hơn nữa, nàng lại không có thành niên, hẳn là còn có thể trường vóc dáng a. Mặc dù mẹ nàng nói, tới MC, thì không thể thế nào dài quá, thế nhưng Kiều Kiều vẫn là đối với mình ôm có chờ mong .

Hắc hắc. Coi như là không dài , nàng hiện tại vóc dáng cũng đủ . Nàng cũng không hi vọng chính mình lớn lên đặc biệt đặc biệt cao, một lục ngũ là của nàng chung cực mộng tưởng a.

Bây giờ so với nàng đại hai tuổi Giang Phóng đều quá một bát O , liền cùng nàng cùng tuổi Giang Viễn đều một thất lục . Kiều Kiều có đôi khi ngẫm lại vẫn là rất oán giận . Bất quá lại vừa nghĩ, cũng là a, nhân gia Giang Hải Dương một bát ngũ, Tần Tổ Cẩm một thất một, con của bọn họ, cũng không thể là cái người lùn a!

Nghĩ nhà nàng, ô ô, Kiều ba một cùng thất tuần, kiều mẹ liền một lục O đều là miễn cưỡng đủ .

Gien liền không cường đại a!

Rất khéo, bây giờ Kiều Kiều chủ nhiệm lớp chính là Lâm lão sư lão công, người người đều cười nàng triệt để rơi vào Hắc bạch song sát trong tay. Bất quá trải qua nửa năm tiếp xúc, nàng cũng cảm thấy của nàng tân lão sư rất dễ thân cận.

Lâm Hiểu Nam, Từ Mạn bây giờ cùng nàng một ban, mà nàng từng cùng lớp đồng học Hứa Phi, vương tỉnh hàm, Chu Văn Văn, thì phân tới khác lớp.

“Giang Phóng, còn có mấy nguyệt ngươi liền thi tốt nghiệp trung học, ngươi có hay không nghĩ hảo báo trường nào a?” Kỳ thực Kiều Kiều biết, không ít lá phong học sinh đều là tốt nghiệp trung học hậu ở trường học an bài xong xuôi Canada trực tiếp học đại học. Bất quá Giang Phóng lại muốn tham gia thi đại học.

Giang Phóng mẹ Tần Tổ Cẩm là muốn cho Giang Phóng đi nàng dạy học đại học A .

Bất quá mọi người đều nhìn thấu, Giang Phóng không ý tứ này.

Nhiều năm như vậy, Giang Phóng cùng Tần gia quan hệ vẫn luôn là nhân nhạt .

Cho dù Tần Chính đến Dân Giang, Giang Phóng cũng là một bộ không thể nào phản ứng bộ dáng, thế nhưng Tần Chính nhưng vẫn nhiên rất thích Giang Phóng. Kiều Kiều không rõ.

Tần gia duy nhất có có thể được điểm Giang Phóng hòa nhã , chính là Giang Phóng tiểu cậu Tần Phi Dương . Thế nhưng Tần Phi Dương bây giờ cùng Tần Chính quan hệ cũng thật bình thường, ba năm trước đây, Tần Phi Dương muốn lấy bạn học của mình, một gia thế bình thường bình thường nữ hài, kết quả bị Tần Chính can thiệp.

Tình huống cụ thể Kiều Kiều cũng không biết, bất quá nàng biết, hai người cuối cùng là chia tay , bây giờ, Tần Phi Dương đã ba mươi ba tuổi, lại không chịu kết hôn. Toàn tâm toàn ý nhào vào sự nghiệp thượng, bây giờ hẳn đã là Dân Giang phó thị trưởng .

Có lẽ là bởi vì Tần Phi Dương trường kỳ đãi ở Dân Giang, mới có thể cùng Giang Phóng hòa hoãn quan hệ.

“Ta sẽ bảo vốn là Z đại.”

“Thế nhưng, Giang Phóng, người biết, Z đại chỗ nào so với thượng tỉnh thành đại học A a. Đại học A ở toàn quốc cũng có thể đứng hàng tiền kỳ tên. Z đại mặc dù cũng không lỗi, thế nhưng rất cuộc so với đại học A sai hơn.” Kiều Kiều hi vọng chính mình có thể hảo hảo khuyên hấn. Không nên bởi vì Tần a đi mà ảnh hưởng quyết định của hấn.

“Ta bất muốn rời đi Dân Giang thị. Z cực kỳ lựa chọn tốt nhất, hơn nữa, đại học A mặc dù hảo, nhưng không nhất định thích hợp ta. Ta cũng không nhất định thi được với.” Giang Phóng chính là cái ngang tàng lừa a.

“Giang Phóng, ta biết người bây giờ vẫn là có chút chú ý Tần a đi, thế nhưng, không nên lấy tiền đồ của mình nói đùa có được không? Bây giờ Giang thúc thúc không ít sinh ý đều ở tỉnh thành. Người sớm muộn cũng là muốn quá khứ a?”

“Người nghĩ rằng ta là bởi vì nàng?”

“Ách? Không phải sao?”

Giang Phóng lẳng lẳng nhìn Kiều Kiều, thẳng đến cấp Kiều Kiều nhìn toàn thân sợ hãi.

“Làm sao vậy?”

“Ta không ly khai Dân Giang, cùng nàng không có vấn đề gì, Kiều Kiều, người thực sự không biết ta tại sao không?” Giang Phóng vươn tay, trực tiếp cầm Kiều Kiều tay, Kiều Kiều giấy nẩy cái, không tránh thoát, nhìn về phía Giang Phóng.

“Ta thích người.”

Àm!

Kiều Kiều đỏ mặt, “Người, người nói vậy bạ gì đó a! Ta, ta đi trước.” Kiều Kiều dùng sức giấy giụa .

Ở Kiều Kiều trong lòng, Giang Phóng chính là một đứa nhỏ, một nàng xem lớn lên đứa nhỏ, mặc dù nhiều khi hấn là của nàng dựa vào, thế nhưng ở trong lòng nàng, hấn tượng đứa nhỏ, tượng ca ca, nhưng cũng không giống người yêu của mình.

Giang Phóng nhìn nàng giấy giụa, trực tiếp ôm lấy nàng.

“Kiều Kiều, Kiều Kiều. Ta thích người, ta thực sự người thích người. Người đáp ứng ta có được không, chúng ta cùng một chỗ có được không.”

Kiều Kiều hoảng cực kỳ, vì sao lại như vậy a! Nàng cho tới bây giờ liền chưa từng nghĩ, chưa từng nghĩ, nàng muốn cùng Giang Phóng cùng một chỗ.

“Giang Phóng, người buông tay, người buông tay. Người ở nói vậy bạ gì đó a?”

Nhìn Kiều Kiều tựa hồ không muốn, Giang Phóng càng thêm không chịu buông tay, đây là hấn Kiều Kiều a, hấn từ nhỏ che chở Kiều Kiều. Nàng tại sao có thể không nên hấn?

“Ta không nói vậy, Kiều Kiều, ta một mực chờ người, một mực chờ người lớn lên. Ta thích người.” Giang Phóng nghiêng đầu, cách Kiều Kiều bên tai phi thường gần, Kiều Kiều cảm thấy toàn thân nổi da gà tất cả đứng lên . Nàng thậm chí một cử động nhỏ cũng không dám, sau đó, hấn đột nhiên vùi vào Kiều Kiều cần cổ, không biết là hôn, vẫn là nghe của nàng mùi nhĩ.

“Giang Phóng, người đừng như vậy, người đừng như vậy.” Nàng chỉ biết thì thào này một câu.

Sau đó, nàng đột nhiên bị Giang Phóng đẩy dựa vào tới trên tường, hấn chăm chú dán nàng, sau đó, môi liền bị hôn lên. Kiều Kiều bối rối, nàng kinh ngạc, hoảng loạn, ngượng ngùng, nàng mơ hồ...

Trẻ tuổi thiếu nam thiếu nữ dựa vào cùng một chỗ, trần trọc hôn, mộng qua hậu, Kiều Kiều liền bắt đầu đắm Giang Phóng, nhưng Giang Phóng khí lực đại kinh người, trực tiếp dùng một tay cầm nàng hai cái tay, ấn đến cùng đỉnh.

Chậm rãi, phản kháng của nàng yếu đi xuống, bắt quá nước mắt lại chảy ra, làm nhiều năm như vậy tiểu hài tử, cuộc sống lại đơn thuần, nhìn thấy như vậy Giang Phóng, nàng có điểm sợ.

Giang Phóng hôn tới mặn mặn vị đạo, ngẩng đầu, lại phát hiện Kiều Kiều kinh hoàng khóc.

“Kiều Kiều không khóc, không khóc.”

Thấy hấn như vậy, Kiều Kiều càng thêm cảm thấy ủy khuất, khóc càng thêm lớn tiếng.

“Đừng khóc, xin lỗi, Kiều Kiều, đừng khóc.”

“Người bắt nạt ta ~”

Đem rung rung hai má gior lên, Giang Phóng trình trọng : “Kiều Kiều, ta không có bắt nạt ngươi. Dọa ngươi , ta rất xin lỗi, thế nhưng, ngươi biết, ta vẫn luôn rất thích ngươi. Chúng ta không phải đều chấp nhận sao? Ngươi là bạn gái của ta a!” Nhìn Kiều Kiều kia phó bộ đáng, Giang Phóng điều chỉnh tình hình bên dưới tự: “Kiều Kiều, ngươi không nên ta sao? Có phải hay không, có phải hay không ta làm sai chuyện này ?”

Giang Phóng là cố ý tỏ ra yếu kém

“Chúng ta niên kỷ còn nhỏ, nói này, quá sớm đi, ta cho rằng, mọi người đều là đang nói đùa .” Kiều Kiều biện giải.

“Kiều Kiều, của ta hảo Kiều Kiều, có phải hay không ta làm sai chuyện này ? Ngươi nói cho ta biết, ta sửa, có được không? Đừng rời khỏi ta.” Giang Phóng ủy khuất .

Kiều Kiều nhìn như vậy bộ đáng Giang Phóng, cắn môi: “Ngươi nhượng ta nghĩ nghĩ.”

Tác giả có lời muốn nói: Theo 1 hào bắt đầu nhập V , hi vọng thân môn có thể tiếp tục ủng hộ, ta cũng sẽ kiên trì nhật càng ~

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606582,0); if($.cookie('background'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-39/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-41/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Thông báo

“Kiều Kiều, nhất định là ta chỗ nào làm sai, ngươi sinh khí, đúng hay không?” Từ nhỏ cùng nhau lớn lên, hấn sao có thể không rõ ràng lắm Kiều Kiều, làm cho nàng nghĩ, nàng chỉ biết càng nghĩ càng nhiều, rất dễ để tâm vào chuyện vụn vặt . Nàng nếu như trở lại chính mình tế suy nghĩ, dự đoán chuyện này a, cũng là thất bại.

Hấn biết nàng khó gặp nhất hấn tỏ ra yếu kém.

“Kiều Kiều, ta sai rồi, ngươi đánh ta đi, ngươi đừng không nên ta.”

Nhìn 1m8 nhiều đại nam hài nhi, vẻ mặt bán manh trạng, Kiều Kiều quán quyết .

“Thế nhưng, thế nhưng ta là nhìn ngươi lớn lên a!”

⊙__⊙b hấn, nhìn hấn lớn lên, nha đầu kia tư duy. Rốt cuộc là ai nhìn ai lớn lên a! Nha đầu kia!

“Ta mặc kệ a, dù sao ngươi không thể không muốn ta. Chúng ta hồi bé liền cùng một chỗ, tiểu học kia trận mọi người đều biết ngươi là của ta tiểu tức phụ nhi . Ba ta còn có kiều thúc đều đồng ý , ngươi không phải cũng không phản đối sao, ngươi bây giờ tại sao có thể nuốt lời.” Hấn nói chuyện đã nói nói bái, còn nghĩ nàng ý ở trên tường, hai người ái muội dựa vào.

“Ngươi thế nào như vậy.”

“Ta mặc kệ. Ta liền muốn cùng ngươi cùng một chỗ. Ta đều mười tám . Biết mình đang làm cái gì.”

Kiều Kiều nghe thấy lời của hấn, nghĩ tới một truyện cười.

Trong nhà trẻ, hai tứ, năm tuổi tiểu hài tử chấp tay ngồi cùng một chỗ.

Nữ hài nhi nói: “Thân ái , ngươi có thể vì tương lai của chúng ta phụ trách sao?”

Bé trai đáp: “Đương nhiên, chúng ta cũng không phải hai ba tuổi tiểu hài tử .”

Phốc, Kiều Kiều cười.

Bây giờ Giang Phóng, nhưng không phải là cái kia tiểu hài nhi bộ dáng sao?

Cần thận nhìn hấn. Bắt đầu khi nào, hấn đã trưởng thành một tuần lễ thiếu niên, mà hấn lúc này, mặt mang ủy khuất, nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm nàng, hấn nói bọn họ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, nàng là của hấn nữ bồ cữu.

Từng một màn mạc tất cả đều xuất hiện ở trước mắt của nàng, cái kia xúc động yêu đánh nhau, thỉnh thoảng nóng nảy, trầm mặc, một lòng che chở nàng, che chở đệ đệ đứa nhỏ nhưng những năm qua.

Đưa tay xoa mặt của hấn, đen đặc mày, lạnh lùng nghiêm nghị mặt, nghe thấy hấn nói thích nàng, nàng, kỳ thực đáy lòng cũng là có một chút mừng thầm đi. Trong lòng nàng cũng không phải hoàn toàn không có hấn.

“Kiều Kiều.” Hấn thì thào.

Nếu để cho nàng tiếp thu một người khác, nàng có thể làm được hay không đâu? Nàng không biết, thế nhưng trong lòng, lại có như vậy một tia không thoải mái. Mà nghĩ đến hấn hoặc là không thích nàng, thích người khác, nàng càng cảm thấy ngực rầu rĩ.

“Giang Phóng, người, sẽ vĩnh viễn đều đứng ta tốt như vậy sao?”

“Sẽ. Từ nhỏ đến lớn, ta lúc nào đem người đặt ở vị thứ hai lên?” Hậu một câu Giang Phóng nhỏ giọng lầm bầm.

Kiều Kiều nghe xong lời của hấn, cười.

Nhìn thấu Kiều Kiều mềm hóa, Giang Phóng muốn của nàng miệng bảo đảm “Người có phải hay không bạn gái của ta?”

“Là, là là! Hay chưa! Bất quá người muốn nghe lời của ta.” Kiều Kiều chu mỏ.

Giang Phóng nghe xong lời của nàng, một phen ôm lấy nàng, cao hứng xoay quanh: “Hảo! Của ta Kiều Kiều, Kiều Kiều là bạn gái của ta ~ “

“A!” Kiều Kiều bị động tác của hấn dọa hô một tiếng, lập tức cũng vui sướng.

Giang Phóng đi rồi một trận, đi qua hậu đem Kiều Kiều phóng tới trên sofa, chính mình thì lại là ngồi chồm hổm chằm chằm đất thượng, “Người không thể nuốt lời, ta thích người, vĩnh viễn thích người, đối với người tốt.”

“Ngốc hình dáng.”

“Ha ha.”

“Khởi đến.” Kiều Kiều kéo Giang Phóng, Giang Phóng thuận thế cũng cùng nhau ngồi xuống.

Hai người ảm áp dựa vào cùng một chỗ, một phòng yên tĩnh.

Rất lâu.

“Giang Phóng, người thực sự bắt báo đại học A sao? Dứt bỏ này đó loạn thất bát tao nhân tổ, người thực sự không muốn báo đại học A sao?” Nàng kỳ thực nghe Giang thúc thúc nói, Giang Phóng thành tích, nếu như báo đại học A, đúng là có chút khó khăn, thế nhưng dù sao Giang Phóng bà ngoại là đại học A hiệu trưởng, chỉ cần Giang Phóng báo đại học A, có thể chọn một yếu nhược chuyên nghiệp báo danh, sau khi đi vào hấn có thể ở điều đến hấn mình thích chuyên nghiệp.

“Kiều Kiều, người liền như vậy hi vọng ta có thể thượng đại học A sao? Kỳ thực lấy thành tích của ta, báo đại học A, muốn thi đi vào nhất định một chết đi, ta không muốn làm cho cuộc sống của mình quá đặc biệt mệt, người biết không? Nếu như không phải người, nếu như không phải sợ chính mình không xứng với người, ta căn bản là không tưởng niệm cái gì đại học, có ý gì a? Ta sớm ra tới giúp ta ba.”

Nghe thấy Giang Phóng lời, Kiều Kiều trầm mặc, nàng chưa từng nghĩ, Giang Phóng căn bản là không muốn đọc sách, hấn mấy năm nay vẫn không có buông tha, toàn là bởi vì nàng. Đúng vậy, người có chí riêng, cũng không phải là mỗi người đường phải đi đều là giống nhau, thế nhưng, nàng cho rằng, đây là nhân sinh phải kinh nghiệm một việc nhi. Vì không nên ở rất nhiều năm sau này hối hận, nàng còn là hi vọng chính mình có thể khuyên hấn một chút.

“Giang Phóng, có đôi khi, có một số việc nhi, là chúng ta nhân sinh phải kinh nghiệm một đoạn lữ trình, ta không muốn người ở lúc sau này hối hận. Còn nhớ rõ hồi bé sao? Giang thúc thúc do dự nên cho người thượng lá phong vẫn là Dân Giang một trung, lúc đó ta liền cùng Giang thúc thúc nói, nếu như hi vọng người sau này có thể việc buôn bán giúp hấn, vậy đi lá phong, nếu như từ chính, vẫn là thượng Dân Giang một trung. Giang thúc thúc cho người lựa chọn lá phong, về sau, ta xem người ở lá phong hỗn như cá gặp nước, ta cũng cảm thấy rất vui mừng, kỳ thực, thực sự suy nghĩ một chút, người vẫn tương đối thích hợp lá phong, tính cách của người căn bản là không thích hợp Dân Giang một trung loại này bầu không khí. Đi học đại học, hoặc là niệm một sở tốt đại học, không chỉ là có thể học được cái gì, đạt được một văn bằng, hấn cũng sẽ mở rộng mắt của người giới, biết bất đồng người. Có lẽ có nhiều năm sau này, người sẽ vì mình có như vậy một đám đồng học, hoặc là bằng hữu, mà kiêu ngạo.”

“Kìa, người hi vọng ta đi niệm đại học A?” Giang Phóng hỏi.

Kiều Kiều ngửa đầu nhìn hấn: “Không phải, thật ra là Giang thúc thúc đề cho ta tới khuyên người. Giang Phóng, đại học A cố nhiên hảo, nhưng cũng muốn người thích, ta tôn trọng quyết định của người, cũng đem ta ý kiến của mình nói cho người biết, Giang Phóng, cuối cùng quyền quyết định, hay là đang người trong tay mình.”

Nhìn nàng manh manh bộ dáng, Giang Phóng trực tiếp liền cúi đầu “Xoạch” một ngụm thân ở tại trên mặt của nàng.

Kiều Kiều mặt lại đỏ, hấn, hấn tại sao có thể giới cái bộ dáng? Bọn họ rõ ràng đang nói chính sự nhi. Hấn có muốn hay không giới dạng a! Sắc lang, quá sắc, thật sự là quá sắc.

“Ta đáp ứng người, ta sẽ nghiêm túc suy nghĩ, thế nhưng, Kiều Kiều, nếu như ta đi đại học A, thì không thể mỗi ngày thấy người.” Giang Phóng đem Kiều Kiều làm tiến trong ngực của mình. Kiều Kiều không có giãy giụa.

“Đại học A lại không xa. Mẹ người cũng không cơ hồ mỗi ngày đều về nhà? Người có thể một tuần hồi tới một lần a! Hơn nữa, ông ngoại người bà ngoại bọn họ đều ở tại Tân Dương. Ta cảm thấy, Giang thúc thúc sau này nhất định là muốn đem đại bộ phận sinh ý đều chuyển tới Tân Dương.”

“Ta lười xem bọn hấn.”

“Thế nhưng, ông ngoại người bà ngoại đều rất thích người a! Hơn nữa, chuyện năm đó nhi ai có thể nói chuẩn, là ai đúng ai sai đâu? Đừng làm cho mình quá mệt mỏi, được không?”

“Kiều Kiều, người biết không? Lúc nhỏ, người khác cũng có mẹ, theo ta không có. Khi đó, ta cùng tiểu Viễn bị bao nhiêu ủy khuất, bao nhiêu bạch nhãn. Nàng ly khai ba ta, bọn họ quá không nổi nữa, này đó ta cũng không oán nàng. Thế nhưng, bọn họ ly hôn mười mấy năm, nàng chưa từng có trở về xem qua chúng ta, không có để ý quá chúng ta, khi đó lớp chúng ta cũng có khác đồng học cha mẹ ly hôn, thế nhưng mặc dù cách hôn, vẫn là sẽ trở lại gặp đứa nhỏ, nhưng nàng không có, nàng cũng đang làm gì. Chờ chúng ta đều trưởng thành, nàng đã trở về, nói xin lỗi, nói những lời này, có ý tứ sao? Chờ chúng ta đều lớn đến không cần tình thương của mẹ, nàng xuất hiện làm gì đó? Còn có ta kia cái gọi là ông ngoại bà ngoại, nhiều năm như vậy, bọn họ không biết ta cùng tiểu Viễn tồn tại sao? Biết, bọn họ tất cả đều biết, nhưng là bọn hấn cũng không có xem qua chúng ta, quản quá chúng ta, hiện tại lại ra, biểu hiện ra một bộ hiền lành bộ dáng, có ý tứ sao? Kìa phở sắc mặt, thật làm cho người buồn nôn.”

Kiều Kiều không có cách nào nói cái gì, cũng không thể nói Giang Phóng hận đời, dù sao, hấn nói đều là sự thực, nàng cũng không thể hiểu Tần Tổ Cẩm cùng Tần gia cách làm. Người khác có thể quai Giang Phóng bắt tha thứ Tần Tổ Cẩm, thế nhưng nàng lại thấy được Giang Phóng tất cả, bọn họ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, nàng chứng kiến Giang Phóng tất cả. Nàng biết, Giang Phóng là có lý do quai Tần Tổ Cẩm. Cái kia từ nhỏ liền quật cường đứa nhỏ, bị bao nhiêu ủy khuất, nàng cũng hiểu.

“Giang Phóng, mặc kệ người làm chuyện gì nhi, ta cũng sẽ ủng hộ người, thế nhưng, bọn họ đều là lão nhân, người có thể không thích bọn họ, thế nhưng cũng không cần đối với bọn họ trừng mắt lãnh đối, được không? Đừng cho bọn họ ảnh hưởng người, quấy rầy người.”

“Ân.”

Mặc dù trước đây cũng rất thân thiết, thế nhưng mở rộng cửa lòng nói chuyện sau, Kiều Kiều đột nhiên liền cảm thấy, cùng Giang Phóng càng thêm thân cận, hơn nữa, cái loại này kiên định là nàng trước đây chưa từng có, muốn biết, bởi vì trùng sinh, nàng nhiều khi đều rất bất an, nàng rất sợ, mình bây giờ hết thấy tất cả, đồ hội ở tỉnh sau hóa thành phù vân, tất cả tất cả đều là của nàng một giấc mộng, đều là trang công mộng điệp.

Thế nhưng bây giờ, nàng trái lại hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp một loại cảm giác an toàn, rất kiên định cảm giác an toàn.

“Đúng rồi, tiểu Viễn đâu?” Gần đây tiểu từ này không phải đều mỗi ngày tại gia lên mạng sao?

“Ra thấy bạn trên mạng, hấn lục soát rất!”

Nani? Thấy bạn trên mạng? Hai năm qua Giang Viễn mê lên lên mạng, cả ngày trò chơi a, nói chuyện phiếm a gì gì đó, thực sự là không ly khai máy vi tính, mà lúc này người cũng xa không như hậu thế những người đó. Đối bạn trên mạng có cảnh giác, lúc này thấy bạn trên mạng, vẫn là rất tân triều tiền vệ một việc nhi.

“Hắc hắc, người đoán, hấn có thể hay không gặp phải một khủng long?” Kiều Kiều cười xấu xa.

“Khủng long?” Giang Phóng không hiểu.

“Ân, chính là, chính là trông giống khủng long bạn trên mạng.”

Phốc! Trông giống khủng long, kìa nhiều lắm khó coi a!

“Người nha. Ha ha ~”

Hai người lại nói khởi Giang Viễn đến, Giang Viễn từ nhỏ chính là một hoa nhỏ hồ điệp, bạn gái không ngừng, dùng Giang Phóng lời chính là, hấn thế nhưng theo nhà trẻ liền bắt đầu nói bạn gái. Mặc dù bảo đảm chất lượng kỳ không dài, thế nhưng này các anh em vẫn là tổng là có người.

Kiều Kiều mặc hấn cảm khái, này Giang Viễn vẫn là có hoa hoa công tử tiềm chất a! Nếu như bị bọn họ ban kia bang khán đài loan tiểu ngôn các cô

nương biết, nhất định sẽ cho là hẳn chính là điều kiện tốt nhất nam chính a. Hoàn toàn là hoa tâm đại thiếu phiên bản a!

Bọn họ ban những thứ ấy con nhóc liền ý đâm , có như thế một người nam nhân, có thể vì mình thay đổi.

Lắc lắc đầu, mỗi lần nghe bọn hắn ở đâu thảo luận . Kiêu Kiêu đều phải đến một câu, bản cố sự chỉ do hư cấu, như có nói hùa, đúng là trùng hợp.

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606583,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-40/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-42/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Kiêu Mộc nam bằng hữu

Kiêu Kiêu cùng Giang Phóng ở cùng một chỗ, nàng tâm tình tốt nguy. Cái loại cảm giác này, là một loại chỉ có thể ý hội mà không thể nói truyền cảm giác kỳ diệu. Sôi nổi về nhà, Kiêu Kiêu thậm chí có một tia chột dạ, cũng nói không tốt mình là một cái gì tâm tình, nàng thậm chí có chút sợ bị mẹ của nàng biết. Mặc dù Giang Phóng nói hai nhà đại nhân đã sớm chấp nhận bọn họ cùng một chỗ, thế nhưng chân chính nói rõ cùng một chỗ hậu, Kiêu Kiêu vẫn là rất chột dạ . Ân, kỳ thực nàng này, vẫn là tính yêu sớm đi. Ha ha.

“Kiêu Kiêu, người đã về rồi? Hiểu Nam chờ người đã lâu rồi.” Kiêu Kiêu này đó đồng học đều cùng kiêu mẹ rất quen.

“Nga. Hẳn thế nào lúc này đã tới?”

“Hào người Kiêu Kiêu a, người nói ta thế nào lúc này đã tới?” Lâm Hiểu Nam cười.

Chuyện gì? Nhìn Kiêu Kiêu vẻ mặt không hiểu, Lâm Hiểu Nam bắt đầu dĩ vuốt đầu.

“Người lần trước lấy của ta hóa học sách tham khảo, cấp ta sao? Kiêu đại tiểu thư?” Lâm Hiểu Nam, Từ Mạn chờ người thường xuyên thương Kiêu gia học tập, cùng Kiêu gia mọi người cũng đều quen thuộc. Ngày đó Kiêu Mộc tiểu bồn hữu kiêu ngạo cùng bọn họ huyền diệu nàng là kiêu nhị tiểu thư. Từ đầu nhĩ sau này, bọn họ đám người này liên hí xưng Kiêu Kiêu, Kiêu đại tiểu thư. Kiêu Mộc kiêu nhị tiểu thư.

“Nga, đúng đúng, không có ý tứ a, ta đã quên.” Gần đây nàng vội vàng bang Giang Hải Dương khuyên Giang Phóng, đem chuyện này đã quên. Chủ yếu là nàng thật sự là không biết khuyên như thế nào.

Kiêu Kiêu chạy nhanh qua cấp Lâm Hiểu Nam tìm thư, lúc đó mượn thời gian, Lâm Hiểu Nam cũng đã nói, hẳn là sót ruột dùng , làm cho nàng nhanh lên một chút, nàng thế nào cấp đã quên? Này trí nhớ a!

“Thùng thùng.” Tiếng đập cửa.

“Tiêu Mộc đã trở về a!” Kiêu Kiêu đang tìm thư, kiêu mẹ ở phòng bếp vội hỏi, Lâm Hiểu Nam mở cửa, thấy là Kiêu Mộc từ bên ngoài trở về.

Tiểu cô nương năm nay sáu tuổi, niệm năm nhất. Đây là đi đồng học gia ngoạn nhĩ vừa trở về.

“Hiểu Nam ca ca.” Kiêu Mộc rất kinh hi.

“Ng oan.” Ở bọn họ trong lòng, Kiêu Mộc vẫn là một tiểu tiểu nha đầu. Lâm Hiểu Nam vuốt Kiêu Mộc đầu. Xoa nhẹ hai cái.

“Mẹ ——” Kiêu Mộc hô to.

“Làm chi? Quý gào gì?” Kiêu mẹ mang theo thái đao từ phòng bếp ló đầu. Mấy năm nay nhà nàng cũng không có đôi phòng tử, mặc dù các nàng bây giờ là có thể đôi khởi đại một chút phòng ở, thế nhưng Kiêu ba cùng kiêu mẹ vẫn là rất thích nhà này phòng ở , bất kể là địa điểm vẫn là cách cục đều là không tệ , mặc dù các nàng người một nhà ở không tính lớn, thế nhưng cũng rất ấm áp .

Kiều mẹ trước đây còn thường thường cảm khái, mặc dù Giang gia đại, thế nhưng phòng ốc rộng có ích lợi gì, cũng không như nhau vắng ngắt.

“Mẹ, người làm điểm ăn ngon đi. Chúng ta lưu Hiểu Nam ca ca ăn cơm, có được không?” Kiều Mộc cười hi hi.

Trắng Kiều Mộc liếc mắt một cái “Này còn cần người nói, Hiểu Nam, chờ a đi làm cho người ăn ngon.”

“Cảm ơn a đi.” Lâm Hiểu Nam cũng không khách khí. Hần và Kiều gia là rất thực.

“Người không cần tạ lộ!” Kiều Mộc biên thay quần áo, biên xen mồm.

“Vì sao không cần tạ a?” Kiều Kiều tìm thư ra, hỏi mình muội tử.

“Đương nhiên không cần tạ, cũng không phải ngoại nhân.”

“Cái kia, người trái lại nói một chút, ta bất là người ngoài là ai?” Lâm Hiểu Nam cũng tốt cười hỏi.

“Người là của ta nam bổn hữu.”

“Phốc!” Lâm Hiểu Nam vừa mới uống được miệng nước trong phun tới.

Kiều Kiều miệng cũng trương thành O hình.

“Ba!” Phòng bếp truyền đến bát rơi xuống đất thanh âm.

“Hảo người Lâm Hiểu Nam, người thế nhưng lừa gái ta mới sáu tuổi muội tử, ta bóp chết người ~” kịp phản ứng Kiều Kiều ngao một tiếng liền tiến lên, làm bộ muốn kháp Lâm Hiểu Nam cổ.

“Trời xanh a, đại địa a. Ta là vô tội a!” Lâm Hiểu Nam cũng thuận thế gào khóc gọi.

Nhìn Kiều Kiều kháp hần, Lâm Hiểu Nam cũng thuận thế ngã vào trên sô pha.

“Làm chi, làm chi! Tỷ tỷ, người chú ý hình tượng có được không? Nam nữ thụ thụ bất thân, không cho phép bắt nạt em gái người phu. Người ở đây dạng ta nói cho Giang Phóng ca ca đi.” Kiều Mộc quá khứ đem làm mờ hai người tách ra.

Tay nhỏ bé chống nạnh, Kiều Mộc tiểu đại nhân lời dạy bảo: “Các người cũng không phải là tiểu hải nhi, bảo trì điểm cách được hay không a, luôn luôn nhượng ta bận tâm.”

Lâm Hiểu Nam cùng Kiều Kiều hai người liếc mắt nhìn nhau, cười ha ha. Lâm Hiểu Nam cười đắm sô pha. Kiều Kiều cang ở trên sàn nhà lãn. Kiều Mộc tiểu bổn hữu thấy bọn họ như vậy nổi giận.

“Tránh ra, ta muốn cấp Giang Phóng ca ca gọi điện thoại, tỷ tỷ, ta nhưng sinh khí.” Kiều Mộc đẩy một chút trên sô pha Lâm Hiểu Nam, sẽ phải lấy sô pha biên nhi điện thoại.

“Người nha đầu chết tiết kia. Người cho ta thành thật đi, Kiều Kiều, người đứng lên cho ta, người đều bao nhiêu, còn trên mặt đất lãn, ai cho người quen được cái bệnh này nhi?” Kiều mẹ từ phòng bếp ra.

Kiều mẹ nó đâm uy ngâm đâm Kiều gia tiểu thư lưỡng nhiều năm, hai người đều là sợ kiêu mẹ nó. Kiều nhị tiểu thư biến mếu máo, thành thật ngồi ở trên sô pha. Còn không quên cáo trạng: “Mẹ, người xem tỷ tỷ, nàng bắt nạt ta. Còn cười nhạo ta.”

Kiều Kiều vẫn là nhịn không được cười.

Kiều mẹ trái lại không có nghe nàng lật ngược phải trái cáo trạng: “Người nhưng xong rồi đi! Tỷ tỷ người bắt nạt người cái gì? Người liền cho ta tác đi! Người một tiểu hải nhi, biết cái gì nam bằng hữu bạn gái, cho ta thành thật đi. Lại nhượng ta xem người bắt nạt người Hiểu Nam ca ca, nhìn ta bắt đánh người.”

Kiều Mộc nghe kiêu mẹ nói như vậy nàng, đã ở trên sô pha náo yêu nhi, làm co quắp trạng, “Mẹ, người thiên vị, người thiên vị, ta là người nhật được đi, ô ô, người thiên vị. Tỷ tỷ hỏi bé đều cùng Giang Phóng ca ca được rồi, người còn không nói nàng, hiện tại người nhị khuê nữ muốn cho người tìm cái con rể, người sẽ phải bông đánh uyên ương ~ người tại sao có thể lạnh lùng như thế, như thế vô tình, người tại sao có thể?” Gần đây trên ti vi đang ở bá Quỳnh Dao kịch, kiêu nhị tiểu thư Kiều Mộc cô nương, một kiêu Quỳnh Dao khanh.

Kiều Kiều hắc tuyến. Lâm Hiểu Nam hắc tuyến. Kiều mẹ hắc tuyến.

Cuối cùng vẫn là kiêu mẹ phát uy: “Người ở lên tiếng nhi, một hồi Hiểu Nam đi, nhìn ta bắt đánh người.” Kiều mẹ uy hiếp hoàn, phát phát tay, trực tiếp xoay người hồi phòng bếp.

“Ha ha.” Kiều Kiều còn cười.

Bò dậy ngồi vào Lâm Hiểu Nam bên người: “Đi a, huynh đệ, người trâu già gặm cỏ non a, đem ta mới sáu tuổi muội muội mê thành như vậy, người trâu

a!”

Một bên Lâm Hiểu Nam rót cuộc cười đủ rồi.”Thoải mái a, thật không nghĩ tới, ca như thế có mị lực.”

Nôn!

“Ta nhưng nói cho ngươi biết, ngươi nếu dám xằng bậy cái gì, ngươi cũng biết của ta, ta sẽ nhường Giang Phóng lột da của ngươi ra.”

Lâm Hiểu Nam mắt tròn trắng, “Ngươi nhưng thôi đi, ngươi cho là ai cũng với ngươi tựa như a! Yêu sớm không đủ. Còn động một chút là lấy Giang Phóng ra hù dọa ngươi. Chắc chắn, ta liên kỳ quái, Giang Phóng thế nào liên đối với ngươi như vậy khẳng định một mực.”

“Lâm Hiểu Nam, ngươi nghĩ bị đánh có phải hay không?” Kiều Kiều giận.

“Tỷ tỷ, ngươi tại sao có thể như vậy, cũng đã nói, không cho phép ngươi bắt nạt em gái ngươi phụ.” Kiều Mộc đem khuôn mặt nhỏ nhắn tiến đến Kiều Kiều trước mặt.

Nhìn Kiều Mộc kia trương giả vờ thành thực khuôn mặt nhỏ nhắn, Kiều Kiều không nín được, lại vui vẻ.

Ô kìa mẹ nha, nàng này muội muội, thật đúng là một kẻ dở hơi a!

“Ai, ta nói tiểu Mộc a, ngươi thế nào thích này lão nam nhân a? Ngươi đã thích lão nam nhân, còn không bằng thích tiểu Viễn đâu? Tối thiểu, hắn còn nhỏ điểm, hơn nữa a, vẫn là dễ ngươi lớn lên.” Kiều Kiều trêu chọc.

Kiều Mộc thuận thế ý ở Lâm Hiểu Nam trên người, kia phó ý định chiếm tiện nghi tiểu dạng từ, nhưng hai người buồn cười.

“Ta chính là thích Hiểu Nam ca ca, lại dương quang, lại thông minh, còn tính cách rộng rãi. Ta mới không thích tiểu Viễn ca ca cái kia hoa hòe điệp đâu!”

Hai người lại lần nữa đối diện, lại không nhịn được.

“Ha ha —— “

Tại trừ phòng kiều mẹ nghe thấy mấy người đối thoại, cũng vẫn cười.

Nhà nàng tiểu Mộc, thực sự là một câu trung a!

Kiều Mộc nhìn mọi người đều cười nàng, chính kinh nhìn về phía Lâm Hiểu Nam: “Hiểu Nam ca ca, mặc dù ta nhỏ một điểm, thế nhưng, ta sẽ lớn lên nga, còn có thể lớn lên so với tỷ tỷ xinh đẹp hơn. Rất nhiều người đều rất thích ta nga, ngươi muốn thành thật chờ ta nga, không thể tìm người khác, những thứ ấy lão bà không tốt. Nếu như ngươi tìm người khác, ta để tỷ tỷ báo thù cho ta, mặc dù tỷ tỷ bất lợi hại, thế nhưng nàng sẽ tìm Giang Phóng ca ca, Giang Phóng ca ca đánh người rất hung. Ngươi phải biết, ngươi làm như vậy kết quả. Ngươi sẽ chết rất thảm, cho nên, ngươi phải ngoan ngoan nga!”

Nghe Kiều Mộc này đó nhân quả phân tích lý luận, Kiều Kiều quả thực là thở không ra hơi. Nàng này muội muội tư duy lô-gích, thực sự là vô địch. Quá khả nhạc. Bất quá, cái gì gọi những thứ ấy lão bà a, dự đoán này nha đầu chết tiệt kia cũng là đem nàng bao gồm ở đâu. Tiểu bại hoại.

“Hảo, ta đáp ứng ngươi.” Lâm Hiểu Nam đều nhạc trừu rút.

“Không cho phép bắt cóc em gái ta.” Kiều Kiều đập hấn một cước.

Trừ nghiêm túc trạng Kiều Mộc tiểu bằng hữu, những người khác đều là gào khóc nhạc. Ai cũng chưa từng nghĩ, rất nhiều rất nhiều năm sau, chuyện này thế nhưng một ngữ thành sấm, hai mươi tuổi Kiều Mộc già cho so với nàng đại mười tuổi Lâm Hiểu Nam, tỷ tỷ nàng đồng học thêm bạn bè.

Ai cũng chưa từng nghĩ, tiểu cô nương là như vậy cố chấp.

“Ca”. Một tiếng tiếng cửa mở.

“A? Ba? Ngươi hôm nay trở về tại sao trở về sớm như vậy a?” Bây giờ Kiều ba là vận tải công ty bên kia tổng giám đốc, bề bộn nhiều việc, bình thường cũng sẽ không này điểm nhi về nhà.

“Ta hôm nay bên kia xong việc sớm, liền vội vàng đã trở về, tỉnh mẹ ngươi nói ta mỗi một ngày cũng không biết gia. Ha ha. Hiểu Nam tới a?”

“Àn.” Lâm Hiểu Nam mỉm cười.

“Thay quần áo rửa tay ăn cơm.” Kiều mẹ từ phòng bếp lộ đầu.

“Hảo!”

Kiều ba nhìn chung quanh một tuần, “Giang Phóng cùng Giang Viễn thế nào hôm nay không có tới a?” Ở trong ấn tượng của hắn, này lưỡng đứa nhỏ không phải mỗi ngày ở nhà hắn sao?

“Nga, Giang Viễn không biết chạy chỗ nào lục soát . Giang Phóng vừa tổng ta sau khi trở về liền về nhà.” Kiều Kiều trở lại.

Kiều mẹ nghe xong trái lại trừng nàng liếc mắt một cái, “Ngươi nha đầu chết tiệt kia, tiểu phóng đều tới, ngươi thế nào không cho hắn đi lên? Ta còn tưởng là chính ngươi trở về . Hắn tại gia có cái gì ăn a? Đừng tưởng rằng ngươi niệm cao trung , ta thì không thể giáo huấn ngươi .”

Nàng không phải này có điểm chột dạ sao? Mới không làm Giang Phóng đi lên. Kỳ thực, hai người bọn họ vẫn như vậy, đột nhiên gian mới lạ , mới là kỳ quái đi. Hiện tại Kiều Kiều là điển hình bịt tay trộm chuông.

“Thấp đầu, mẹ của ta a, nhân gia Giang Phóng lại không thể có chút chuyện nhĩ sao? Hơn nữa, hôm nay là cuối tuần, Tần a đi một hồi là có thể theo Tần Dương trở về. Nhân gia cũng đoàn viên một chút, không được a?” Kiều Kiều phản bác.

“Liền ngươi sẽ nói.”

“Ngươi nha, Kiều Kiều cũng là đại cô nương , đừng không có việc gì liền thử nàng.” Kiều ba bênh vực lẽ phải.

Lần này thế nhưng đốt kiêu mẹ: “Ngươi còn cùng ta trang thượng người tốt, này từ nhỏ đến lớn , lưỡng đứa nhỏ còn không đều là ta lôi kéo a? Ngươi chỗ ấy đi? Cả ngày bận bận bận. Dù thế nào, hiện tại ta ngay cả nói cũng không thể nói một chút ? Lão kiêu.”

Kiều ba vừa nhìn kiêu mẹ như vậy, bận thân thủ tỏ vẻ đầu hàng. Kiều ba vẫn luôn là có chút sợ kiêu mẹ nó.

Lâm Hiểu Nam cười, có thể hay không Kiều Kiều sau này cũng sẽ cùng Giang Phóng như vậy a?

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chuong hoặc sang chuong.

```
Reading(1453,606584,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-41/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-43/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Giang Phóng sinh nhật

Giang Phóng kê khai tình nguyện thời gian quả nhiên điền đại học A, cùng hắn cùng nhau kê khai đại học A, còn có cái chết của hắn đáng nhẽ hắc cùng tiểu bạch. Hắn một người bạn bè, Không nhĩ, thì lại là xuất ngoại du học .

Nhìn thấy kết quả này, Giang Hải Dương cùng Tần Tổ Cẩm đều rất vui mừng.

Bọn họ vẫn luôn rất hi vọng Giang Phóng có thể niệm đại học A, bây giờ coi như là như nguyện.

“Tổ Cẩm, ta đều đã nói, chỉ cần nhượng Kiều Kiều đi khuyên tiểu phóng, nhất định sẽ không có vấn đề .” Giang Hải Dương cười nói.

Kỳ thực Tần Tổ Cẩm là có một chút điểm thất lạc , con trai của nàng, không muốn gặp nàng, cũng sẽ không nghe của nàng, lại chịu nghe một cùng nhau lớn lên nữ hài nhĩ .

“Hải dương. Đã nhiều năm như vậy, ta vẫn luôn cảm thấy rất thất bại. Tự hồ, mặc kệ ta làm cái gì, tiểu phóng đều là kia phó ôn hòa bộ dáng. Ta thực sự không biết, rốt cuộc nên làm như thế nào?”

“Đưa nhỏ rốt cuộc là đưa nhỏ. Đúng rồi, qua mấy ngày chính là tiểu phóng sinh nhật, ba mẹ bọn họ chạy tới sao?” Kỳ thực Giang Hải Dương đối Tần gia cũng không là rất nóng bỏng, mặc dù nhạc phụ của hắn thân cư địa vị cao, thế nhưng, hắn cũng đã không phải là lúc trước Giang Hải Dương , hơn nữa hắn càng biết, nếu như không phải hắn hiện tại có tiền có thế, còn có Tần Tổ Cẩm nhiều năm như vậy trước sau như một, sợ là, bọn họ cũng còn là sẽ không đồng ý hai người cùng một chỗ đi?

“Ân, cha mẹ ta sẽ tới.” Hai năm qua, Tần gia nhĩ lão lại già đi rất nhiều. Tần Tổ Cẩm thở dài. Bây giờ Phi Dương cũng không quá về nhà. Phụ thân mẫu thân đều rất thích tiểu phóng, thế nhưng, tiểu phóng lại đối với bọn họ trừng mắt lãnh đối . Ai! Đây hết thấy đều là của nàng lỗi, nếu như không phải nàng

lúc trước quá quật cường, quá tự cho là đúng, sự tình có thể hay không hướng phía một hướng khác phát triển?

Giang Phóng sinh nhật rất nhanh đã đến.

Trừ Giang gia người chỉ có Tàn Chính phu phụ, Tàn Phi Dương, Kiều Kiều.

Kiều ba đi công tác, kiều mẹ mang theo tiểu Mộc hồi Thanh Nham. Bây giờ Kiều gia chỉ có Kiều Kiều chính mình.

Lần đầu tiên thấy Tàn Chính thời gian, Kiều Kiều vẫn là rất khản trương, đây là nàng lần đầu tiên thấy lớn như vậy quan a, hơn nữa còn là sống. Nhưng là thấy mấy lần sau trái lại không sao cả, thậm chí ở Giang Phóng ảnh hưởng hạ, Kiều Kiều có điểm không thích hấn.

Nàng biết, lúc trước Tàn Tổ Cẩm vừa mới hỏi Tàn Dương thời gian, Tàn gia tịnh không tán thành nàng tiếp tục cùng Giang Hải Dương cùng một chỗ, thậm chí chấp nhận Tàn Tổ Cẩm không đi nhìn đứa nhỏ cách làm. Chỉ hi vọng Tàn Tổ Cẩm có thể chân chính cùng Giang Hải Dương chặt đứt, khác tìm giai ngẫu. Phần này tâm, nàng có thể minh bạch, nhưng là lại không thể thông cảm, lại thế nào, Giang Phóng cùng Giang Viễn, đều là bọn hấn ngoại tôn a, bây giờ, bọn họ lại tới nói mình thế nào thế nào thích này hai đứa bé, không phải rất buồn cười không?

“Đến đây đi, đến đây đi.” Kiều Kiều cũng không muốn tham gia hôm nay Giang gia tụ hội, thế nhưng Giang Phóng một kính kéo nàng quá khứ.

Kỳ thực muốn là có thể, Giang Phóng mình cũng bắt muốn tham gia. Trước đây lúc nhỏ, hấn đều là cùng Kiều Kiều, tiểu Viễn cùng nhau sinh nhật.

“Hai người các ngươi tiểu nhân tại đây do dự cái gì đâu?” Tàn Phi Dương đem xe dừng lại.

“Cậu. Kiều Kiều không muốn cùng ta về nhà, ta chính duệ nàng đâu?” Giang Phóng cùng Tàn Phi Dương xử còn đi. Có lẽ là bởi vì Tàn Phi Dương tính tình, có lẽ là bởi vì năm đó, hấn chỉ là một đứa nhỏ, đối rất nhiều chuyện này cũng không hiểu.

“Đi một chút, chúng ta cùng lên lầu.”

“Kiều Kiều tới a!” Tàn Tổ Cẩm cười.

“Tàn a đi hảo.”

“Kiều Kiều đi? Này đều lớn như vậy, trước đây thấy thời gian, ngươi vẫn là một tiểu cô nương đâu!” Giang Phóng bà ngoại nhìn thấy mấy người vào cửa.

“Bà ngoại hảo. Ông ngoại hảo.”

“Ân.” Tàn Chính ân một tiếng, lập tức: “Này Kiều Kiều vẫn là cùng tiểu phóng tốt như vậy, hai người trái lại thanh mai trúc mã a!”

Mặc dù Tàn Chính những lời này không nhất định có khác dụng ý, thế nhưng Giang Phóng người này đối Tàn Chính vẫn là quá nhạy cảm, thoáng cái sẽ không quá cam tâm tình nguyện. Mặt cũng lạnh xuống: “Chuyện của ta nhi hình như không cần ngươi quan tâm đi.”

“Tiểu phóng, ngươi hảo hảo cùng ông ngoại nói chuyện.” Giang Hải Dương hỏ mặt huân Giang Phóng một câu.

Giang Phóng cười lạnh một chút: “Thật dễ nói chuyện, các ngươi trái lại đều cùng hấn thật dễ nói chuyện, cùng hấn thân thiết kết quả chính là bị hấn đánh quan tâm danh nghĩa ngang ngược can thiệp chính mình. Ta cũng không muốn giẫm vào tiểu cậu vết xe đổ.”

Nghe xong Giang Phóng lời, toàn gia đều tĩnh tĩnh, Tàn Chính nhìn chăm chăm Giang Phóng. Kiều Kiều cũng cảm thấy đầu óc trống rỗng, không biết đánh cái gì giáng hòa.

Ai cũng không nghĩ tới, Tàn Chính lại cười: “Ta liền thích ngươi tiểu tử này này hoành hình dáng. Ha ha. Tổ Cẩm, chuẩn bị một chút, ăn cơm.”

Thừa dịp không ai thấy, Tàn Phi Dương hướng Giang Phóng dựng thẳng hạ ngón tay cái. Kỳ thực, người người đều nói Giang Phóng tượng Giang Hải Dương, bắt quá hấn nhìn a, này Giang Phóng cũng tượng tỷ tỷ hấn Tàn Tổ Cẩm a, nhà hấn ngoại trừ hấn tỷ tỷ, thế nhưng không ai dám cùng ba hấn đối đến a, liền ngay cả mình, cuối cùng cũng không cũng thỏa hiệp, nhìn tiểu tử này, ba hấn còn không nói gì đâu, hấn liền không vui. Thực sự là che chở tiểu nha đầu này a!

Kiều Kiều lạnh lợi quá khứ giúp đỡ bày phóng bát đĩa.

Tàn Chính liếc nhìn Kiều Kiều, lại liếc nhìn Giang Phóng. Chính mình lầm bầm: “Đây là sợ ta bỗng đánh uyên ương?”

Người khác không có nghe thấy, nhưng cách hấn gần đây Tàn Phi Dương trái lại nghe thấy được.

Ba hấn đây là ý gì? Bất quá, ba hấn đối Giang Phóng tiểu tử này thật đúng là khoan dung a!

Tàn Tổ Cẩm cũng không quá biết nấu ăn, lần này Giang Phóng sinh nhật, tất cả cơm nước đều là Giang gia tửu lâu đưa tới. Cũng đều là Kiều Kiều yêu nhất.

Nhìn Giang Phóng hầu hạ Kiều Kiều, một hồi cho nàng kẹp này, một hồi cho nàng kẹp cái kia. Tàn gia kỷ sắc mặt người quý dị, bắt quá Giang gia mấy

vị trái lại thói quen , này Giang Phóng vẫn như vậy. Bọn họ đều thấy nhưng không thể trách .

Sau khi ăn xong Kiều Kiều đi phòng bếp giúp đỡ Tần Tổ Cẩm thu thập, Giang Phóng Giang Viễn cũng quá khứ, mấy người khác ở phòng khách uống trà.

Tần Phi Dương cảm khái trạng: “Chắc chắc, ta xem a, các người nhiều đôi tiểu nha đầu tốt một chút là được. Này tiểu phóng a, một kiểu cũng là đối với các người hòa ái dễ gần .”

Tần Chính cười: “Náo loạn nửa ngày, là chúng ta chưa đi thích hợp tuyển.”

Tần mẫu nhìn Tần Chính nói giỡn, hoang mang xem xét liếc mắt một cái Tần Chính.

Kỳ thực Tần phụ cùng Tần mẫu đều là hơi có vẻ nghiêm túc người. Lúc trước, bọn họ phản đối nữ nhi cùng Giang Hải Dương cùng một chỗ, thật sự là có bọn họ suy nghĩ, sự thực cũng chứng tỏ, bọn họ nghĩ ngại còn đứng, hai người vẫn là tách ra . Về sau, bọn họ ngoan nhẫn tâm, không đi quản kia hai tuổi nhỏ ngoại tôn, hi vọng con gái của mình có thể một lần nữa bắt đầu một đoạn nhân sinh mới, kết quả, mười mấy năm , nữ nhi lại không sẽ lại yêu. Từ nhỏ sùng nhi từ lớn lên, muốn lấy cái kia tâm cơ thâm trầm nữ đồng học, mặc dù vẫn là đem hai người chia rẽ , thế nhưng cũng bị thương con mình. Đầu tiên mất thấy kia hai đứa bé, Tần Chính cũng rất thích, bất quá, bọn họ đều đối với bọn họ địch ý thâm hậu. Mặc dù mấy năm trôi qua, hiện tại Giang Viễn thoáng hòa hoãn, thế nhưng Giang Phóng như trước đối với bọn họ trừng mắt lãnh đối. Tần Chính có đôi khi cảm thấy, mặc dù mình đã vị cư địa vị cao, nhưng vẫn như cũ là một thất ý người.

Hắn gần đây liền suy nghĩ, có muốn hay không biến báo một chút, có phải là hắn hay không xử sự phương thức thay đổi, tất cả đồ hội biến?

Từ phòng bếp ra tới ba thiếu nam thiếu nữ nhìn mọi người ánh mắt, có điểm không hiểu.

“Kiều Kiều a. Người năm nay lớp mười, có hay không nghĩ hảo báo cái gì đại học a?” Tần mẫu hỏi.

Kiều Kiều còn chưa nói nói đâu, Giang Phóng đem nói nhận quá khứ: “Kiều Kiều đến lúc đó cũng sẽ báo đại học A.”

Mọi người ái muội cười.

“Ai nói ta phải báo đại học A ? Ta rõ ràng còn chưa nghĩ ra.” Kiều Kiều chu mỏ. Nàng cách khi đó còn lâu, nàng phải từ từ suy nghĩ .

“Vậy người nói người báo trường nào? Ta tìm lão sư sửa tình nguyện.” Giang Phóng qua loa một câu kinh rớt mọi người cảm.

“Người tại sao có thể như vậy a?”

“Thế nào ? Dù sao chúng ta muốn niệm đồng nhất sở đại học. Sơ trung cao trung chúng ta cũng không cùng nhau đi học, đại học , đương nhiên muốn ở một trường học.” Giang Phóng lễ thẳng khí hùng.

“Cái kia, ta nói Kiều Kiều a? Kỳ thực đại học A rất tốt, người đến lúc đó cũng cùng nhau thi đại học A đi. Cho người Tần a đi cùng tiểu phóng bà ngoại nhiều chiếu cố người.” Giang Hải Dương khuyên.

Kiều Kiều vưng, này, này tại sao lại nói đến chuyện này nhi đâu? Nàng rõ ràng cách thi đại học còn sớm, thế nhưng bây giờ đại gia liền buộc nàng làm quyết định, có muốn hay không như vậy a? Ô ô ~

“Đúng vậy, Kiều Kiều, Tân Dương là tỉnh lỵ thành thị, so với Dân Giang phồn hoa hơn, hơn nữa, đại học A xem như là bản tỉnh tốt nhất đại học . Yên tâm đi, đến lúc đó ở Tân Dương, a đi chiếu cố người.” Tần Tổ Cẩm cũng nói.

Nhìn Giang Phóng cái kia can quấy tên vô lại, Kiều Kiều thở dài, mặc kệ thế nào, nàng trước đáp ứng đi, nếu không, này các anh em đi sửa lại tình nguyện, nàng nhưng thế nào cùng Giang thúc thúc Tần a đi công đạo: “Àn, tốt lắm”

Mọi người nghe Kiều Kiều thỏa hiệp, khôi phục tươi cười, duy Kiều Kiều một người phiền muộn. Này gọi chuyện gì a!

Hàn huyền một hồi, Kiều Kiều đưa ra về nhà.

Đại buổi tối , Giang Phóng đương nhiên sẽ không tha tâm. Hai người lên mặt y ly khai.

Mặc dù đã mùa xuân, thế nhưng vẫn còn có chút lạnh, “Đông lạnh tay.”

Giang Phóng đem Kiều Kiều tay cầm ở trong tay của mình, a một chút.”Thế nào nhanh lên một chút đi.”

“Ăn nhiều, đi bắt động.”

“Ta cũng người?”

“Mới không cần đâu! Gần như vậy. Đi lạp, đi lạp.” Kiều Kiều cũng sợ bị người khác thấy không tốt.

Hôm nay Kiều gia không ai, chỉ có Kiều Kiều chính mình, Giang Phóng vào cửa hậu, cũng không có lập tức đi, đương nhiên rồi, bình thường mọi người

đều ở thời gian, hấn cũng không có lập tức rời đi .

Kiều Kiều so sánh thói quen sau khi về nhà thay quần áo, đổi thành quần áo ở nhà.

Giang Phóng cũng đem bên ngoài dày áo khoác cởi.

Kiều Kiều thay quần áo thời gian không cửa đóng, Giang Phóng đeo y phục, vừa vận theo phòng khách gương to chỗ ấy phản quang, thấy được đang ở thay quần áo Kiều Kiều, ngây dại. Kiều Kiều vóc người thon, lông xù tóc ngắn, thủy linh linh mắt to, nhỏ nhỏ mặt trái xoan, trắng tinh cần thận da thịt, rất tròn ngực bị bọc ở màu đen áo ngực lý, tiểu sinh sinh rất , mà nàng, đang ở khom lưng bộ gia cư khó. Cùng kiểu dáng màu đen tiểu nội bao vây lấy tiểu kiều đồn. Bộ dáng đã ngây thơ, lại gợi cảm

Có lẽ là Giang Phóng ánh mắt quá mức làm càn, Kiều Kiều ngẩng đầu, “A —— sắc lang.”

“Thỉnh thịch!” Cửa bị cấp tốc đóng cửa.

Hấn, hấn, hấn tại sao có thể nhìn lên nàng? Rất quá đáng, sắc lang, quá sắc .

Kiều Kiều tức giận chính mình làm bầm

Bên kia Giang Phóng cho dù Kiều Kiều đóng cửa, vẫn như cũ là đang khiếp sợ trung, động cũng không động, Kiều Kiều, Kiều Kiều, hấn nhìn thấy Kiều Kiều. Hồi tưởng vừa mới mới nhìn đến tình cảnh, Giang Phóng bất bình tĩnh .

Bắt đầu khi nào, hấn Kiều Kiều đã trưởng thành một đại cô nương.

Hơn nữa, đẹp quá.

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606585,0); if($.cookie('background'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-42/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-44/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Quà sinh nhật

Ở trong phòng cọ xát nửa ngày, Kiều Kiều rút cuộc ra. Thế nhưng mặt như cũ là hồng hồng .

Nhìn Giang Phóng còn duy trì trước nhìn nàng thời gian tư thế, Kiều Kiều mặt càng hồng.

“Sắc lang. Ngươi tại sao có thể nhìn lên ta.”

Giang Phóng nghe thấy Kiều Kiều nói chuyện, này mới phản ứng được, cười đi tới, móng vuốt xoạch một chút để lại ở tại Kiều Kiều kiều đồn thượng.

“Ngươi làm gì thế, làm chi.” Kiều Kiều bá tránh thoát. Cách hấn thật xa.

“Kiều Kiều, ngươi rõ ràng là ta nữ bôn hữu, thế nào còn không cho ta bính một chút a!” Nhị hắc cùng tiểu bạch hiện tại liên xử nhi cũng không phải là , liên hấn, chuyên tâm chờ nàng lớn lên.

“Ngươi này đại sắc lang, ta mới mười sáu tuổi da, ngươi thế nào cũng có thể hạ thủ được.”

“Hắc hắc.” Giang Phóng quá khư ôm lấy Kiều Kiều ngồi xuống, Kiều Kiều né hai cái, bắt quá vẫn là bị Giang Phóng kéo đến trên sô pha .

“Ngươi tại sao không trở về gia? Bọn họ đều tại gia chờ ngươi đâu!”

Giang Phóng cấp ti vi ẩn khai, “Ta cùng ngươi phải xem tivi, ă, không như ta đêm nay ngủ ở đây đi? Dù sao kiều thúc kiều thẩm không ở, ngươi lá gan lại nhỏ. Một người còn sợ hãi.”

“Không được.”

Nếu như là trước đây, Kiều Kiều có thể sẽ không nói hai lời đáp ứng, thế nhưng từ hai người được rồi sau, Kiều Kiều cảm thấy có chút thời gian hay là muốn cầm kỳ một chút tích, đặc biệt hiện tại, người này, còn dám nhìn lên nàng, nàng mới không thể để cho hắn lưu lại, nếu không tại nơi gì kia gì, nàng cũng không chỗ ngồi khóc đi. Nàng mới không muốn làm một mười sáu tuổi tiểu mummy.

“Vi sao không được a? Ngươi không yên lòng ta? Ta ngủ phòng khách còn không được sao? Ngoan, chính ngươi ở ta không yên lòng.”

“Ngươi tới ở ta không yên lòng.” Kiều Kiều cường ngạnh.

Giang Phóng nhìn kia trương nghiêm túc khuôn mặt nhỏ nhắn, móng vuốt cứ như vậy sờ soạng đi lên, “Kiều Kiều, ngươi thật là đẹp mắt.” Đang nói, cái kia trư miệng còn muốn thâu quá khứ.

“Ngươi đừng, ngươi đừng, Giang Phóng, ngươi thế nào như vậy a.”

“Kiều Kiều, hôm nay là sinh nhật của ta, năm rồi ngươi đều tặng ta lễ vật, năm nay lại không có gì cả cho ta.” Tốt nhất quà sinh nhật chính là nhượng hân thân thân, hắc hắc.

“Làm sao ngươi biết ta không chừng chuẩn bị?” Kiều Kiều hừ một tiếng. Nhảy xuống sofa về phòng.

“Ta dùng tiền riêng mua cho ngươi da! Ngươi thử một lần.” Kiều Kiều cấp Giang Phóng mua nhất kiện màu đen áo sơ mi.

Giang Phóng trực tiếp liền cởi quần áo bắt đầu thử, Kiều Kiều lại lần nữa mặt đỏ. Kỳ thực Giang Phóng nghĩ càng nhiều, cái này hắc áo sơ mi, nhượng hân nghĩ tới vừa mới mới nhìn đến cảnh tượng, tiểu nha đầu xuyên tiểu nội, cũng là màu đen da!

Giang Phóng vóc người cao ngất, cân xứng, xuyên cái này hắc áo sơ mi hiển rất khá nhìn.

Giang Phóng cười: “Ngươi vừa thế nào bắt cảm đi nhà ta? Nếu như ta không với ngươi qua đây, không cùng ngươi muốn, ngươi có phải hay không bắt tính toán cho ta a?”

Kiều Kiều mặt đỏ, kỳ thực, trước đây nàng cũng tặng hân đồng tây, bắt quá, năm nay chính là cảm giác không giống với, nàng cảm thấy xấu hổ cực kỳ.

“Ngươi không nên đưa ta.”

“Chỗ nào có thể a! Kiều Kiều tặng của ta, ta đương nhiên muốn.” Giang Phóng không có đem hắc áo sơ mi cởi, mặc cái này hắc áo sơ mi cùng Kiều Kiều cùng nhau oa ở trên sofa. Kiều Kiều quần áo ở nhà là san hô nhung, sản được Kiều Kiều thật ngoan.

Giang Phóng đem cầm để ở đầu của nàng thượng, hai người ái muội dựa vào cùng một chỗ.

Trên ti vi đang ở diễn tình thâm sâu mưa mệnh mộng, dựa vào bình cùng thư hoàn hai người ôm cùng một chỗ gặm.

Giang Phóng tay cũng chậm chậm trượt xuống dưới. Dò vào Kiều Kiều trong quần áo.

“Ngươi, ngươi đừng như vậy.”

Một xoay người, Giang Phóng đem Kiều Kiều áp trong người hạ.

“Ngươi làm gì thế, Giang Phóng, ngươi, ngươi khỏi đến.” Kiều Kiều kinh hoàng.

“Đừng động, Kiều Kiều, ngươi đừng động.” Ngươi việt động, ta việt hưng phấn a, con nhóc!

Thế nhưng Kiều Kiều tựa hồ là không có nghe được Giang Phóng tiếng lòng, nàng liền cảm thấy không an toàn, như vậy Giang Phóng làm cho nàng cảm thấy không an toàn, nàng ý đồ cho hắn đẩy ra, không ngừng giãy dụa.

“Ách.” Giang Phóng tựa hồ là rốt cuộc không nhịn được, một nắm chặt nàng khước từ tay nhỏ bé, miệng thâu đi lên, hai người môi cứ như vậy ghé vào cùng nhau. Kiều Kiều cảm giác mình đầu óc âm một chút, bối rối. Chậm rãi, hai người môi rất tự nhiên đan vào cùng một chỗ.

Giang Phóng cảm giác mình tâm sẽ phải nhảy ra ngoài, từ nhỏ liền thích nữ hài bây giờ lạnh lợi nằm ở hân dưới thân, mà hân, trần trọc hôn nàng. Chậm rãi, Giang Phóng chưa đủ với hiện hữu tình hình, hân bắt đầu xuống phía dưới, miệng theo cổ của nàng bắt đầu trượt xuống dưới, bắt tri bắt giác, bên trong phòng thất ôn bắt đầu lên cao, Giang Phóng cảm giác mình nóng cực kỳ.

Nhìn Kiều Kiều thuận theo cho dù chính mình thân, Giang Phóng đưa tay buông ra, chậm rãi trượt đến cái kia chính mình muốn nhất địa phương.

“Ấn.” Kiều Kiều cắn môi.

Giang Phóng đưa tay bỏ vào ngực của nàng thượng, nhẹ nhàng xoa. Bất tri bất giác gian, Kiều Kiều y phục nút buộc đã bị giải khai.

Hôn rất lâu, Giang Phóng ngẩng đầu, nhìn ngơ ngác Kiều Kiều. Tầm mắt quét hạ, trắng nõn da thịt, màu đen áo ngực bao vây lấy rất tròn, thiếu nữ phát dục rất tốt, toàn thân tản ra nữ hài nhi thơm. Giang Phóng cảm thấy máu của mình đều nghịch lưu. Cứ như vậy thẳng lăng lăng đem miệng thẩu đi lên, điên cuồng hôn gặm cắn Kiều Kiều ngực. Tay cũng không thành thật khởi đến.

Lưỡng thể tỉnh tỉnh Kiều Kiều cũng không có quá như vậy kinh nghiệm, tùy ý đại nam hài ở trên người nàng động tác, thẳng đến, hấn làm đau nàng, nhìn ở trước ngực mình điên cuồng hôn đại nam hài.

Kiều Kiều khước từ.

“Giang Phóng, buông ta ra, chúng ta không được.”

“Kiều Kiều. Ta thích ngươi, ta sẽ đối với ngươi tốt, ta, ngươi cho ta có được không?” Giang Phóng ôm nàng hôn, không chịu tát miệng. Hấn muốn nàng, muốn nàng, muốn nàng.

“Không được, Giang Phóng, ngươi bắt nạt vị thành niên thiếu nữ a. Ngươi ở đây dạng ta sinh khí, ta mới mười lục, không được, không được.”

“Kiều Kiều —— “

“Không được, không được, không được.” Mắt thấy Kiều Kiều liền muốn khóc, Giang Phóng bắt đầu đi đầu tựa vào của nàng gáy oa.

“Hảo, vậy ngươi ngoan ngoãn, ta một hồi liền khởi đến.”

Kiều Kiều nhìn hấn như vậy, cảm giác hấn không nên tiếp tục “Bắt nạt” nàng. Thành thành thật thật đợi.

Hai người cứ như vậy nằm bò cùng một chỗ, tĩnh tĩnh.

Hồi lâu sau, Giang Phóng bò dậy.

Thấy hấn khởi tới, Kiều Kiều một bánh xe bò dậy, hai tay run run khấu quần áo ở nhà nút buộc.

Thấy nàng hai tay run rẩy cái không được, Giang Phóng thẩu quá khứ, thấy Giang Phóng thẩu quá khứ, Kiều Kiều tay run càng thêm lợi hại. Giang Phóng cười giúp nàng chỉnh lý hảo áo ngực, càng làm y phục nút buộc khấu hảo. Kiều Kiều ngực bị hấn gặm hồng hồng từng cục, thậm chí mặt trên còn có nước miếng của hấn.

Kiều Kiều cắn môi. Khuôn mặt nhỏ nhắn xấu hổ hồng hồng.

“Đừng cắn. Lòng ta đau.” Đem Kiều Kiều xử lý hảo, Giang Phóng đem nàng kéo vào trong lòng, hai người cùng nhau tựa ở trên sofa, “Ta rất thích ngươi, Kiều Kiều, đừng sợ, ta sẽ một đời đều đối với ngươi tốt.”

Hấn như là thay đổi một người, hấn không phải trầm mặc ít lời sao? Thế nào gần đây nhiều như vậy dễ ngon dễ ngọt a! Khiến cho nàng tâm hoảng hoảng.

“Ngươi sau này không thể như vậy.”

“Vì sao?” Hấn nhíu mày hỏi.

Vì sao? Hấn còn có mặt mũi hỏi vì sao? “Ngươi, ngươi, ngươi bắt nạt vị thành niên thiếu nữ, tại đây dạng ta sẽ không để ý ngươi.”

“Kiều Kiều, ta đều mười tám. Tiểu bạch cùng nhị hắc kia lưỡng hóa đều cười nhạo ta.”

“Ta mặc kệ, ta mới mười lục, ta nói không được lại không được.”

“Ai, ngươi liền lần qua lần lại ta đi, vậy ngươi lúc nào mới có thể đi a?”

“Này ta nói tính. Hừ.”

“Ngươi nha đầu chết tiết kia, liền sẽ bắt nạt ta. Cái kia.” Giang Phóng tay như trước không thành thật. Kiều Kiều vỗ tay hấn một chút. “Kiều Kiều, ta, có thể hay không cùng ngươi muốn một quả sinh nhật?”

“Cái gì?” Nàng không phải đùa sao?

“Ta nghĩ muốn ngươi đưa ta một đặc biệt quả sinh nhật, có được không?” Giang Phóng cười, thế nhưng Kiều Kiều thế nào cảm thấy hấn đang vẽ cái quyền làm cho nàng nhảy đầu?

“Cái gì?” Nàng cảnh giới hỏi.

Giang Phóng xả hạ khoe miệng, rõ ràng trong phòng chỉ có hai người, thế nhưng Giang Phóng vẫn là đem miệng dựa vào ở bên tai của nàng, lặng lẽ nói thầm mấy câu. Một cổ luồng tê dại cảm giác theo tai lan tràn toàn thân.

“Ngươi, ngươi, ngươi tại sao có thể như vậy?” Kiều Kiều bỗng ngẩng đầu.

“Hào Kiều Kiều, của ta hào Kiều Kiều, đáp ứng ta có được không? Van ngươi. Kiều Kiều ——” Giang Phóng ma Kiều Kiều.

Này một buổi tối Kiều Kiều mặt sẽ không có thốn quá hồng, vẫn luôn là nóng nóng.

“Ngươi, ngươi thế nào liền sẽ nghĩ những chuyện kia nhỉ?”

“Đến, bảo bối nhi, bang giúp ta.” Giang Phóng cầm lấy Kiều Kiều tay, vói vào hán quần của mình lý.”Sờ sờ ta, ngươi sờ sờ ta. Ách ~ ách ~” Giang Phóng kéo Kiều Kiều trên tay hạ động. Chính mình còn thoải mái hừ hừ lên tiếng.

Kiều Kiều cắn môi tựa ở Giang Phóng trên người, hán thô trọng hô hấp phun ở nàng non mịn trên cổ, mang đến ngứa cảm giác.

“Ân —— “

Trong phòng truyền đến một trận trầm trọng nam nhân tiếng thờ dốc.

Rất lâu, “A!” Giang Phóng cảm giác mình phiêu lên trong mây. Buông lỏng ra nắm tay nhỏ bé tay.

Kiều Kiều xấu hổ cực kỳ, nàng cũng không biết, mình tại sao liền tùy ý hán xằng bậy, hán buông lỏng tay, nàng thậm chí không biết nên làm cái gì bây giờ, mà tay nàng, vẫn là đặt ở hán cây gây thương. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tất cả đều là mê man. Nhìn nàng kia phở đáng thương tiểu dạng tử, Giang Phóng nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, mổ mấy cái.

“Ta thích ngươi, cảm ơn sinh nhật của ngươi lễ vật, đây là ta thu được tốt nhất lễ vật. Ta yêu ngươi.”

Tay nhỏ bé của nàng để hán thoải mái cực kỳ. Nàng cả đời này đều là của hán.

Đem tay nhỏ bé theo hán trong quần lấy ra, một bộ không biết làm sao bây giờ bộ dáng. Nhìn nàng kia phở bộ dáng, Giang Phóng lại hôn nàng mấy cái.

“Giang Phóng, ngươi bắt cóc vị thành niên thiếu nữ, ngươi chính là cái bại hoại.” Kiều Kiều vội vàng đi phòng vệ sinh rửa tay. Ô, hảo tạng.

Theo nàng đi tới phòng vệ sinh, Giang Phóng vẫn là cười, hán mới là được tiện nghi cái kia, bây giờ còn là chớ chọc nha đầu kia đi?”Ta chỉ đối một mình ngươi hoại.”

Rửa hoàn tay ra, Kiều Kiều oán giận: “Ngươi còn có thể đồ ngon đồ ngọt đồ ta. Thật không là đồ tốt, nói, ngươi có hay không lừa khác nữ hài nhỉ?”

Giang Phóng đầu hàng: “Thiên địa chứng giám a, ta chỉ có một mình ngươi, những người khác, đừng nói là người, chính là con ruồi, chỉ cần nàng là cái mẩu, ta đều ở cách xa xa, trong lòng ta, chỉ có của ta tiểu Kiều Kiều, cái kia có chút ít khí, có điểm kỳ oai, có chút ít tính nhi, có điểm nóng nảy, nhưng khả ái, nhưng ta đau đến đáy lòng, yêu đến đáy lòng Kiều Kiều, tiểu Kiều Kiều.”

“Liên sẽ đồ ngon đồ ngọt.” Mặc dù Kiều Kiều nói như vậy, thế nhưng Giang Phóng nhìn ra, Kiều Kiều kỳ thực rất cao hứng hán nói như vậy.

“Kia, ta đêm nay không đi đi? Ta bảo đảm không ở xằng bậy. Hơn nữa, ngươi nói, ta đây bắt xử lý một chút cũng không được a? Kiều Kiều ——” trung chuyển tiếp tục bán mạnh.

“Ân.” Suy nghĩ một chút, Kiều Kiều cuối cùng đồng ý: “Kia chính ngươi gọi điện thoại về nói. Còn có, nhất định không thể xằng bậy.”

“Tuân mệnh.”

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606586,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-43/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-45/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Nói chuyện

Đêm hôm đó Giang Phóng chưa có trở về đi ngủ, hai thiếu nam thiếu nữ ùng cùng một chỗ ngọt ngào một cảm thấy đến bình minh. Kỳ thực vừa mới bắt đầu Kiều Kiều là không muốn, muốn hai người phân phòng ngủ, thế nhưng ăn được ngon ngọt Giang Phóng chỗ nào chịu a! Cuối cùng Kiều Kiều rốt cuộc là không có cách nào. Đáp ứng hẳn cùng nhau ngủ, thế nhưng luôn mãi ước pháp tam chương, nhượng hẳn không cho phép xằng bậy, mặc dù hẳn đã đáp ứng, thế nhưng vẫn là ăn Kiều Kiều không ít nộn đậu hũ.

Mà Giang Phóng cũng phát hiện, chỉ cần mình tỏ ra yếu kém, chính mình trang ngoạn, Kiều Kiều là nhất định sẽ theo chính mình, cảm giác mình bắt được Kiều Kiều nhược điểm, Giang Phóng hắc hắc cười trộm.

Nhìn phòng bếp vội hồi bữa sáng tiểu nha đầu, Giang Phóng cảm thấy thật ấm áp.

Tối hôm qua, hẳn gọi điện thoại về nhà, nói cho bọn hẳn biết, phải ở chỗ này bởi Kiều Kiều, lúc đó là Giang Hải Dương nghe điện thoại, hẳn sừng sốt một chút, lập tức chỉ nói một câu: “Không cho phép xằng bậy.”

Giang Phóng cười, cái dạng gì nhi tính xằng bậy a?

“Được rồi, có thể ăn.” Kiều Kiều đem đồng tây bung đến trên bàn cơm. Ở nàng xoay người kia trong nháy mắt, Giang Phóng ngắm thấy quần nàng thượng kia một mặt hồng.

Ách, “Cái kia, Kiều Kiều.”

“Án?” Nàng tiếp tục đi bung đồng tây.

“Ngươi cái kia tới, đi phòng vệ sinh xử lý một chút đi.”

(◯ ◯ ◯), cái gì?” Ám” Kiều Kiều cảm thấy nàng mấy ngày nay dự đoán có thể không đoạn sung huyết mà chết.

Suru suru chạy đến phòng vệ sinh? Ô ô, thật là mất mặt, tại sao lại bị hẳn nhìn thấy? Đây gọi chuyện gì a? Nàng cũng không phải mấy ngày qua a? Nhất định là hẳn, nếu như không phải hẳn tối hôm qua bắt nạt nàng, nàng cũng không thể sớm, ô ô. Kiều Kiều loạn thất bát tao vu Giang Phóng.

Giang Phóng ngồi ở bên cạnh bàn cơm, mạch suy nghĩ bay tới nàng sơ nhị học kỳ sau.

Khi đó hẳn đã hiểu việc này nhi. Bọn họ ban nữ sinh đồ hội đến, bọn họ ban có chút thành thực sớm nam hài, thậm chí đã có quá xing kinh nghiệm. Dù sao đều là nhà giàu tử, cũng hoang đường một chút. Có đôi khi cũng cùng một chỗ đang nói lời nói thô tục nhi, hẳn tự nhiên hiểu.

Ngày đó, ở nhà hẳn.

Kiều Kiều ở đằng kia nằm bò làm bài tập, viết một chút liền nhắc tới đau bụng, hẳn nhìn nàng gương mặt tái nhợt, lo lắng cực kỳ, để nàng đi trên sofa nằm một chút, quá khứ đỡ nàng khởi đến, kết quả hẳn lại thấy ghê trên vết máu, trong nháy mắt ngốc lăng sau hẳn sẽ hiểu. Nhìn kia trương càng ngày càng tốt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn. Hẳn không biết nên nói như thế nào, mà nàng, không nhìn thấy.

Nhận thấy được hẳn phát ngốc, tiểu nha đầu oán giận: “Làm sao vậy?”

“Cái kia, cái kia, Kiều Kiều, ngươi thật giống như là, hình như là, ách.”

“Làm sao vậy, ngươi thế nào áp a áp ứng.”

Mình xây dựng hạ, Giang Phóng mặt dày mày dạn làm bầm một câu, rất nhanh, “Ngươi thật giống như đến cái kia.”

Mặc dù thanh âm hẳn rất nhanh, thế nhưng Kiều Kiều hay là nghe tới, hơn nữa nghe rõ. Đó là nàng lần đầu tiên, chính nàng cũng không có nghĩ đến nàng đau bụng là bởi vì đến MC, dù sao, kiếp trước thời gian nàng cho tới bây giờ cũng không có vì vậy đau bụng quá, hơn nữa, trùng sinh trở về chính là tiểu cô nương, nhiều năm như vậy không có, nàng cũng đã quên. Ô ô, mắc cỡ chết người.

Muốn nàng 囧 囧 tiểu bộ đáng, Giang Phóng mạch suy nghĩ phiêu hồi, ha ha.

Nhìn thay đổi quần, khuôn mặt hồng hồng Kiều Kiều. Giang Phóng mở miệng: “Trong nhà có đường đỏ sao? Ta cho ngươi xông điểm đường đỏ thủy.”

Mỗi lần nàng đến MC, hẳn đều biết, hơn nữa rất tri kỷ cho nàng xông đường đỏ thủy, cũng cái gì cũng không làm cho nàng kiên.

Trước đây thật lâu, nàng liền coi hẳn là thành thân nhân của mình.

“Đến.” Nhìn Giang Phóng sắc sảo đối với nàng, Kiều Kiều cảm thấy viên mắt nóng nóng.

Nhìn nàng viền mắt đỏ, Giang Phóng luống cuống: “Làm sao vậy? Không thoải mái? Chỗ nào không thoải mái? Ta dẫn ngươi đi xem thầy thuốc.” Đang nói muốn ôm nàng khỏi đến.

“Không có việc gì, ta không sao.” Kiều Kiều khước từ. Đem cái chén buồng, Kiều Kiều thân thủ ôm lấy hông của hắn, “Giang Phóng, ngươi đối với ta thật tốt, ta hảo cảm động.”

Ha ha.”Tiểu nha đầu, cảm động cái gì, ta đối với ngươi hảo là hẳn là , ta sẽ một đời đều đối với ngươi tốt, ta mới sẽ không để cho người khác cướp đi ngươi. Ngươi đã quên, ngươi lần đầu tiên tới cái kia thời gian, vẫn là nhượng ta đi mua cho ngươi WSJ.”

Nhắc tới chuyện này nì, Kiều Kiều đỏ mặt, Giang gia không có WSJ, nàng lại không thể liên như vậy ra a, hơn nữa, nàng bụng rất đau, lúc đó nàng sẽ phải cấp mẹ của nàng gọi điện thoại, thế nhưng lại nghĩ đến, mẹ nàng đi nàng lão di gia . Biền miệng đã nghĩ khóc, kết quả Giang Phóng đã nói hẳn đi mua, về sau, hẳn đảo là thật mua đã trở về, chỉ bất quá hẳn sắc mặt hồng có thể tích xuất huyết đến.

“Đáng ghét.”

“Ăn cơm đi. Đến.”

“Giang Phóng, ngươi một hồi về nhà đi, ông ngoại ngươi bà ngoại đều ở đằng kia, nhân gia chạy sinh nhật của ngươi tới, ngươi đến hảo, cũng không xuất hiện.”

“Àn, hảo. Bất quá, buổi trưa ta sẽ trở lại. Ngươi đừng chính mình lộn ăn , ta cho ngươi mang.”

“Được rồi được rồi. Giang Phóng, ta thế nào hiểu ngươi hiện tại tượng cái lão mục tử a?”

“Ngươi còn dám nói ta tượng lão mục tử, ngươi hoại con nhóc, nhìn ta không thu thập ngươi.” Giang Phóng bắt đầu a Kiều Kiều ngựa, Kiều Kiều đặc biệt sợ ngựa. Biền trốn biền cười.

Nhìn Kiều Kiều cười nước mắt đều ngã xuống , Giang Phóng cười xấu xa: “Mọi người đều nói sợ ngựa nữ nhân sợ lão công.”

“Bỏ đi lạp.”

Hai người ăn xong cơm, đùa giỡn hoàn hát biến điệu, Kiều Kiều cấp Giang Phóng đẩy ra cửa, này bắt đuôi hẳn, hẳn là không mang đi . Hừ.

Kiều Kiều đơn giản thu thập một chút trong nhà, sau đó lấy ra thư học tập. Cao trung việc học cũng không tượng tiểu học cùng sơ trung như vậy, nàng cần hạ nhiều hơn công phu.

“Leng keng.” Chuông cửa thanh âm.

Kiều Kiều oa ở trên sô pha, trực tiếp liền quá đi mở cửa . Nhất định là Giang Phóng lại đã trở về.

“Ngươi tại sao lại ——” nói còn chưa có thuyết pháp. Ngoài cửa người nhượng Kiều Kiều đem lời còn lại nuốt trở vào. Ngoài cửa người, cũng không phải là nàng cho rằng Giang Phóng, mà là, Tần Tổ Cẩm.

“Tần a đi? Mau vào, mau vào.”

Tần Tổ Cẩm người này xử sự gì gì đó đều rất lãnh đạm. Cũng rất ít đến Kiều Kiều gia, chỉ là qua năm thời gian cùng Giang Hải Dương cùng nhau chúc tết. Sẽ tới đây một chút. Cho nên thấy được Tần Tổ Cẩm, Kiều Kiều vẫn là rất kinh ngạc.

“Kiều Kiều tại gia học tập nha?” Tần Tổ Cẩm nhìn thấy Kiều Kiều ném ở trên sô pha thư.

“Đúng vậy. Tần a đi mau ngồi.” Kiều Kiều đi phòng bếp cấp Tần Tổ Cẩm rót nước.

“Kiều Kiều, ngươi đừng bận rộn, qua đây cùng nhau ngồi đi. Tần a đi, Tần a đi có thể cùng ngươi nói chuyện sao?”

“Àn.”

Kiều Kiều rất rõ ràng, Tần Tổ Cẩm sở dĩ muốn nói với nàng nói, nhất định là bởi vì Giang Phóng, Giang Phóng tới hôm qua cũng không trở về gia, Tần Tổ Cẩm làm mẫu thân, sẽ không không nghĩ pháp.

“Kiều Kiều, ngươi nói cho a đi, ngươi ở cùng tiểu phóng hảo, có phải hay không?” Tần Tổ Cẩm xem như là đi thẳng vào vấn đề .

Kiều Kiều cần cần môi, nàng bất biết mình có nên thừa nhận hay không, bất quá vừa muốn, dù sao chuyện này sớm muộn đều sẽ biết, cũng là thừa nhận: “Àn.”

Nhìn cô bé kia, Tần Tổ Cẩm thấy nàng thẳng thắn, chính mình cũng không biết nên nói như thế nào , bất quá, vậy cũng là là như đã đoán trước đi.

“Kiều Kiều, Tần a đi không phải là không cho ngươi cùng tiểu phóng cùng một chỗ, a đi biết, các ngươi từ nhỏ liền thanh mai trúc mã, sớm chiều tương

đôi, cảm tình rất sâu. Sau này coi như là cùng một chỗ, cũng là thuận lý thành chương. A di cũng sẽ không phản đối với các người cùng một chỗ. Thế nhưng hiện tại các người đều là học sinh, cũng còn tiểu, Giang Phóng năm nay thi đại học, mà người đầu, cũng là cao trung, đều là quan trọng giai đoạn, chờ các người đều lên đại học, a di nhất định sẽ không phản đối với các người, thế nhưng hiện tại, kỳ thực thật không phải là các người cùng một chỗ thời cơ tốt nhất.”

Kiều Kiêu lẳng lẳng nhìn Tần Tổ Cẩm, đột nhiên cười: “A di, vậy người cảm thấy cái gọi là thời cơ tốt nhất, lại là lúc nào đâu?”

Tần Tổ Cẩm nhìn Kiêu Kiêu như vậy, biết nữ hài nhi không thích nghe nàng nói này đó, nhưng, lời này nàng không thể không nói: “Ít nhất phải các người đều lên đại học sau đi. Nếu không các người như vậy ảnh hưởng lẫn nhau, rất dễ thành tích trượt xuống. Kiêu Kiêu người còn nhỏ, có một số việc nhi người cũng không hiểu. Thế nhưng a di là người từng trải. A di không hi vọng các người sau này hối hận. A di đều là vì các người hảo.”

Kiều Kiêu nhìn Tần Tổ Cẩm, không nói gì thêm, nàng xem Tần Tổ Cẩm này vừa ra nhĩ, cảm thấy rất có ý tứ, giống như nói với nàng quá, có thật nhiều chuyện này, nàng có thể minh bạch, nhưng chắc là sẽ không hiểu. Giống như cùng đối Tần Tổ Cẩm

Bởi vì nàng quật cường cùng tự tôn, nàng mười mấy năm không đi nhìn con trai của mình. Bây giờ trở về tới, lại tự cho là đối đứa nhỏ tốt ngang ngược can thiệp, kỳ thực nàng như vậy, cùng Tần phụ Tần mẫu có cái gì khác nhau đâu? Là ai nói, nói yêu thương liền nhất định sẽ ảnh hưởng học tập?

Giang Phóng cũng không phải là ở truyền thống dự thi giáo dục hạ lớn lên, lá phong bản thân chú trọng cũng không phải là này đó, lấy tính cách của Giang Phóng, cũng thích hợp hơn lá phong loại này mở ra thức giáo dục. Tần Tổ Cẩm làm chừng mười lớn tuổi giáo viên, nhưng vẫn là lão ý nghĩ.

“Tần a di, ta ——” Kiêu Kiêu không đợi mở miệng nói ý nghĩ của mình, đã nhìn thấy môn bị đẩy ra, cửa đứng, đứng là hán các đàm luận đối tượng —— Giang Phóng

Kiều Kiêu sững sốt một chút, lập tức nghĩ đến, nàng quên bà môn tập lên. Tần Tổ Cẩm bình thường cũng sẽ không đến Kiêu gia, Kiêu Kiêu thấy Tần Tổ Cẩm vẫn có một vẻ khấn trương, kết quả là quên cấp môn quan được rồi.

“Tiểu phóng ——” hiển nhiên, Tần Tổ Cẩm cũng sững sốt.

“Kiêu Kiêu, qua đây.” Giang Phóng sắc mặt khó coi.

Tần Tổ Cẩm giật giật khóe miệng, tựa hồ là nghĩ giải thích cái gì, thế nhưng cuối cùng vẫn còn cái gì cũng không nói.

Giang Phóng cũng không cùng Tần Tổ Cẩm nói cái gì, trực tiếp liền cùng Kiêu Kiêu lại tới một câu: “Kiêu Kiêu, qua đây.”

Kiều Kiêu xem xét liếc mắt một cái vị này hắc mặt thần, cọ xát quá khứ.

“Sau này trong nhà không có gì người, những thứ ấy không quen người cũng đừng nhượng vào cửa, ai biết bọn họ đều ẩn cái gì tâm?”

Giang Phóng cũng là vừa vặn. Hán về nhà hậu, mẹ hán liền tìm cái mượn có ra cửa, hán cũng không nghĩ quá nhiều, bắt quá, bởi vì Kiêu Kiêu đến MC, đô hội có một chút điểm không thoải mái. Hán sáng sớm xông đường đỏ thủy thời gian nhìn đường đỏ liền còn lại một chút xíu. Suy nghĩ hạ, cũng theo ra cửa, hán đi cấp Kiêu Kiêu mua một bao đường đỏ. Kết quả một tối cửa liền nghe thấy con mẹ nó thanh âm

Nàng nói, bây giờ không phải là bọn họ cùng một chỗ thời cơ tốt nhất, còn nói bọn họ ảnh hưởng lẫn nhau sẽ tạo thành thành tích trượt xuống, còn nói nàng là vì tốt cho bọn hán. Hán nghe xong, rất phẫn nộ, hán không dám làm cho nàng nói tiếp, hán sợ, sợ Kiêu Kiêu sẽ dao động.

Giang Phóng nói xong nói, liền thẳng tắp nhìn chăm chăm Tần Tổ Cẩm, cũng không mở miệng, chính là như thế kéo Kiêu Kiêu nhìn nàng

“Tiểu phóng.” Tần Tổ Cẩm cảm thấy lòng tham của chính mình cay đắng.”Mẹ không có ý tứ gì khác, ta chỉ là muốn —— “

“Thu hồi của người tự cho là đúng đi.”

Tác giả có lời muốn nói: Các đồng chí yên tâm đi, này văn tuyệt đối bất tất cầu huyết

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

Reading(1453,606587,0); if(\$.cookie('background'))
{ \$('#wrap').css('background',\$.cookie('background'));if(\$.cookie('background')=='#232323')\$('.chapter').css('color','#777');} if(\$.cookie('cfont'))
\$('.chapter').css('font-family',\$.cookie('cfont')); if(\$.cookie('csize')) \$('.chapter').css('font-size',\$.cookie('csize')); if(\$.cookie('cline'))
\$('.chapter').css('line-height',\$.cookie('cline')); if(\$.cookie('cfull')=='container') \$('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-44/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-46/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 46: Giang Hải Dương thái độ

Giang Phóng cùng Tần Tổ Cẩm hỏi Giang gia, trước khi đi, Giang Phóng căn dặn Kiều Kiều, loạn thất bát tao người đến gõ cửa không nên cho bọn hắn mở cửa. Còn nói một hồi sẽ làm từ lâu cho nàng tổng bữa trưa qua đây, mình ở gia hảo hảo học tập, Kiều Kiều đáp ứng, Giang Phóng sắc mặt khó coi có thể, Kiều Kiều mới không dám nhạ hắn. Cũng không muốn theo đi Giang gia, loại tình huống này, năng hay là không đi tương đối khá đi.

Tần Tổ Cẩm cùng Giang Phóng một trước một sau về nhà.

“Làm sao vậy?” Giang Hải Dương nhìn vào cửa Tần Tổ Cẩm sắc mặt không đúng, hỏi.

Mọi người đều ở, Tần Tổ Cẩm ngơ ngác ngồi ở trên sô pha. Thẳng đến Giang Phóng vào cửa.

“Tiểu phóng? Ngươi cùng mẹ ngươi cùng nhau trở về?”

Giang Phóng hừ lạnh một tiếng.

Mọi người thấy hắn này thái độ, đều có chút vi lăng, muốn biết, Giang Phóng hai năm qua mặc dù không thể nói đối Tần Tổ Cẩm thân thiết, thế nhưng nên có lễ phép hắn coi như là có. Mặc dù, hắn đối Tần Tổ Cẩm cùng ngoại nhân không khác nhau, thế nhưng vừa hắn một câu kia hừ lạnh, cùng cái kia sắc mặt, □ lóa biểu hiện ra, chán ghét.

“Ba, ta nghĩ cùng ngươi nói chuyện.”

Giang Hải Dương nhìn Giang Phóng như thế nghiêm túc, cũng là có một chút lăng, vừa liếc nhìn Tần Tổ Cẩm, có một loại dự cảm bất hảo.

“Tiểu phóng, hiện tại ở trong nhà này, cũng không phải là ngoại nhân. Có chuyện gì thì ngươi cứ nói đi.”

Giang Phóng ánh mắt nhìn chung quanh một vòng, mở miệng: “Ba, ngươi xác định ở đây cũng không phải là ngoại nhân? Ta thế nào cảm thấy, a, sẽ không mấy bắt là người ngoài đâu?”

Giang Phóng lời này vừa ra, liền Tần Chính sắc mặt cũng có điểm thay đổi.

“Giang Phóng. Ngươi bây giờ là càng lúc càng quá phận, hảo hảo cấp ta nói chuyện. Rốt cuộc xảy ra chuyện gì thì?”

“Ba, ngươi cứ nói đi, Kiều Kiều có phải hay không ngươi con dâu.”

Giang Hải Dương tựa hồ là hiểu xảy ra chuyện gì thì, liếc mắt nhìn Tần Tổ Cẩm, vừa liếc nhìn Giang Phóng, trịnh trọng: “Là. Các ngươi còn lúc nhỏ ta liền suy nghĩ, bất kể là ngươi vẫn là tiểu Viễn, các ngươi bất cứ người nào cùng nàng cùng một chỗ, Kiều Kiều đều là con dâu của ta, cho dù cuối cùng nàng không có cùng các ngươi bất luận kẻ nào cùng một chỗ, nàng cũng là của ta con gái nuôi. Ba ba vẫn luôn rất cảm tạ mấy năm nay, nàng cho ngươi, vì tiểu Viễn, cho chúng ta gia làm tất cả.”

Giang Hải Dương lời này đã không đơn giản là cùng Giang Phóng hơn nữa, cũng là ở nói cho Tần gia mọi người.

“Ba, có ngươi lời này, là đủ rồi, những người khác, đều là người ngoài, bọn họ mặc kệ nói cái gì, ta cũng sẽ không quan tâm, bất quá, ta không hi vọng có nữa người đi quấy rối Kiều Kiều, nếu để cho ta biết, ta mới mặc kệ nàng là ai, ta sẽ không khách khí. Vua cũng thua thằng liêu. Các ngươi có thể thử một lần.”

Giang Phóng tầm mắt nhìn chung quanh Tần phụ, Tần mẫu, Tần Tổ Cẩm cùng với Tần Phi Dương.

“Tổ Cẩm, ngươi cho ta nói, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Tần Chính nhìn mình nữ nhi. Hắn nữ nhi này a!

“Là ta đi tìm Kiều Kiều, kết quả bị tiểu phóng đánh lên. Ta không có ý tứ gì khác, cũng không phải nói không đồng ý bọn họ cùng một chỗ, chỉ là, bây giờ là tiểu phóng then chốt giai đoạn, ta không hi vọng ảnh hưởng hắn, mới hi vọng bọn họ có thể chờ lên đại học ở cùng một chỗ.”

“Chuyện của ta thì, không cần ngươi quan tâm.”

“Giang Phóng.” Giang Hải Dương quát lớn hắn một tiếng. Bất quá cũng quay đầu đối Tần Tổ Cẩm: “Có mấy lời ta đều sớm đã nói với ngươi, cũng cùng ngươi nói rõ quá lập trường của ta. Ở trong lòng ta, học tập cái gì, vẫn luôn bắt là trọng yếu nhất. Giang Phóng cũng không phải tiểu hài tử, hắn đã thành niên, là một người nam nhân. Có một số việc thì, hắn là có thể làm chủ.”

Tần Chính nhìn nhìn Giang Hải Dương cùng Giang Phóng thái độ. Thở dài hòa giải: “Tổ Cẩm cũng không có ác ý gì. Chờ ta nói một chút nàng, tiểu tha ngươi cũng chớ để ở trong lòng, điều này cũng mau buổi trưa, tiểu phóng, ngươi đi cấp tiểu nha đầu nhận lấy chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm.”

“Quên đi. Ta đi cấp Kiều Kiều đĩnh com.” Giang Phóng về phòng gọi điện thoại, hai năm trước, Giang Hải Dương sẽ đưa hắn một cái điện thoại di động.

Liếc nhìn nhiều năm như vậy như trước quạt cường nữ nhi, Tần Chính mở miệng: “Tổ Cẩm a, năm đó ngươi không hi vọng ta can thiệp tình yêu của ngươi, bây giờ ngươi tại sao lại làm chúng ta từng chuyện đã làm nhi đâu? Thực sự là ai đưa nhỏ giống ai. Đây tiểu phóng a, so với ngươi còn ngang tàng, ngươi nha, vốn quan hệ sẽ không triệt để hòa hoãn, liền thành thật đi. Nếu không khiến cho càng cương, cũng không ngươi trong lòng mình khó chịu.”

Tần Tổ Cẩm đứng dậy đứng ở thật to cửa sổ sát đất biên, thờ dài.

Nàng vốn cũng không có kỳ ý nghĩ của hắn, chỉ là vì tiểu phóng hảo, kết quả đâu, đến thành cái đích cho mọi người chỉ trích. Kỳ thực Giang Hải Dương lời đã minh bạch nói cho nàng biết, hắn không tán thành nàng, mà phụ thân của nàng, cũng là không tán thành của nàng.

Tần mẫu quá khứ vỗ vỗ Tần Tổ Cẩm vai. Nàng hiểu nữ nhi mình ý nghĩ, nhưng nàng cũng minh bạch chính mình trọng phụ ý nghĩ. Đúng vậy, tiểu phóng vốn là cùng bọn họ mới là, nữ nhi làm như vậy, chỉ biết đem đứa nhỏ đẩy được xa hơn.

“Ta cùng Tổ Cẩm ra đi một chút đi.” Tần mẫu mặc vào áo khoác, kéo Tần Tổ Cẩm ra cửa, mẹ và con gái giữa, vẫn là do nàng tới khuyên an ủi đi.

“Ân.”

“Hải dương, tiểu phóng bên kia nhĩ?” Tần phụ mở miệng.

“Không quan hệ, tiểu tử này chính là cái ngang tàng lửa, chờ ta nói một chút hắn thì tốt rồi, ta biết Tổ Cẩm ý tứ, thế nhưng, tiểu phóng thật không phải là một đứa con.”

“Ân. Đây tiểu phóng a, chính là cái ăn mềm không ăn cứng đứa nhỏ. Bây giờ hắn đều mười tám, có một số việc nhi a, này làm trưởng bối, thực sự là không nên quản.” Tần Chính cũng cảm khái.

Tần Chính đang nói, Giang Phóng từ trong phòng ra, “Ba, đem ngươi chìa khóa xe cho ta. Ta đi lấy com nước.” Bình thường Giang gia com nước đều là trực tiếp theo từ lâu đưa tới, bất quá Giang Phóng hôm nay là tính toán cấp Kiều Kiều tổng, cho nên chủ động đi lấy.

“Đi đi. Cần thận một chút khai hạ, chờ thi đại học hoàn học cái bằng lái đi.”

“Ân, biết.”

“Tiểu Viễn, ngươi về phòng, ta có lời muốn cùng ngươi ba nói.” Tần Chính mở miệng.

Nhìn Giang Hải Dương liếc mắt một cái, Giang Viễn gật gật đầu, trở về phòng.

Kỳ thực Giang Viễn đã bị chấn động cũng rất lớn, ca ca thực sự cùng Kiều Kiều ở cùng một chỗ, trước đây hắn biết không, mặc dù Kiều Kiều cùng ca ca rất tốt, thế nhưng hắn biết không, thế nhưng bây giờ, ca ca cùng Kiều Kiều ở cùng một chỗ, vì sao, vì sao hắn cũng không vì bọn họ hải lòng, trái lại, trong lòng có một chút điểm khó chịu, một chút không thoải mái vậy? Kiều Kiều, Kiều Kiều —— Giang Viễn mê man ngồi ở bên giường, Kiều Kiều nàng là ca ca. Hắn, nghĩ tới cái kia từ nhỏ liền bảo hộ hắn, chiếu cố hắn, với hắn tốt ca ca, Giang Viễn bá nằm ngã xuống giường. Giang Viễn, ngươi chớ suy nghĩ lung tung, chớ loạn tưởng. Ngươi không thích Kiều Kiều a, ngươi không phải liền coi Kiều Kiều là thành một tiểu muội muội, một người thân sao? Ngươi không phải có bạn gái sao? Đừng suy nghĩ, đừng suy nghĩ.

Tần Chính ý bảo Giang Hải Dương ngồi xuống, hai người cũng không có cảm kỳ Tần Phi Dương.

“Hải dương, ta biết ngươi không quá tán thành Tổ Cẩm cách làm, thế nhưng tiểu phóng không hiểu nàng, nhưng ta cảm thấy, ngươi không nên không hiểu nàng, mặc dù đã nhiều năm như vậy, nàng cũng không phải tiểu cô nương, nhưng là tính tình của nàng tịnh không có thay đổi gì, vẫn là trước sau như một, có điểm quạt cường nữ nhi không có gì tâm nhân, mặc dù nàng sẽ không nói, thế nhưng nàng sẽ làm nàng cảm thấy đối chuyện này. Rất nhiều chuyện ngươi hay là muốn nhiều hơn tha thứ, từng, ta liền hiểu ngươi cùng nàng tịnh không thích hợp. Sự thực chứng tỏ, ta cùng nàng mẹ nó có kị cũng đúng, các ngươi xác thực vẫn là tách ra, các ngươi bây giờ có thể cùng một chỗ, không phải nói ta xem ngươi có tiền, vẫn là nói nàng nhiều năm như vậy không tìm, cũng không phải là, mà là, ngươi đã không phải là lúc trước Giang Hải Dương, ngươi thay đổi. Chính là bởi vì ngươi thay đổi, ta mới dám yên tâm đem nữ nhi giao cho ngươi, hải dương a, làm cha mẹ, nào có không hi vọng nhi nữ tốt, chúng ta đối Tổ Cẩm cùng Phi Dương là như thế này, Tổ Cẩm đối tiểu phóng Kiều Kiều cũng là như thế này. Ngươi, nhiều tha thứ một chút đi. Cũng giúp đỡ mẹ con bọn hắn nhiều điều hòa điều hòa. Tiểu phóng đứa nhỏ này a, tâm tư quá nặng.”

“Ta biết, ba.” Giang Hải Dương liếc mắt nhìn giam giữ cửa phòng, thanh âm giảm thấp xuống một chút: “Tổ Cẩm là hạng người gì, ta đương nhiên biết, chỉ bất quá, ba, ta nhớ ngươi cũng đã nhìn ra. Tiểu phóng cùng Kiều Kiều, là không thể chia rẽ. Nếu không, ai. Đây tiểu nhân, từ nhỏ chính là ở ca ca hắn cánh chim hạ lớn lên, cũng là cái hiểu chuyện nhi tử, nhưng ngươi cảm thấy...” Câu nói kế tiếp Giang Hải Dương chưa nói, thế nhưng Tần Chính minh bạch, hắn cũng không phải hoàn toàn liền không hiểu được, khả năng đứa nhỏ chính mình cũng không phát hiện, bọn họ lại đều đã nhìn ra.

Dùng tay vỗ vỗ Giang Hải Dương tay, Tần Chính gật đầu.”Cho dù hôm nay ngăn trở tiểu phóng, ngày khác còn có tiểu Viễn, còn không bằng cứ như vậy, dễ chịu sau này, huynh đệ bọn họ bất hòa.”

Hai người cũng hiểu đây đó ý tứ trong lời nói, lòng có lo đầu đầu yên lác lác đầu. Ai. Đây đó tiểu nhi nữ a!

Tần Phi Dương nghe xong bọn họ ý tứ trong lời nói cũng hiểu. Giang Viễn cũng thích Kiều Kiều, chỉ bất quá hắn chính mình cũng không phát hiện điểm

này, hiện tại tiểu phóng cùng Kiều Kiều thuận theo tự nhiên ở cùng một chỗ. Có lẽ tiểu Viễn chuyện này a, quá một khoảng thời gian cũng là quá khứ, thế nhưng nếu như, bọn họ nhượng hai đứa bé tách ra, sau này thế nào, thật đúng là liên khổ mà nói.

Khó a.

Chẳng trách, Giang Hải Dương như vậy rõ ràng nhắc lại ý kiến của mình, mà phụ thân của hắn, cũng khó được không có phản bác.

Xem ra, hay là hắn tỷ tỷ đơn thuần a! Mỗi ngày cùng con mình sớm chiều tương đối, đều không có gì cả nhìn ra.

Chẳng trách, ba hắn thường nói, tỷ tỷ hắn là ở ngà voi trong tháp đài lâu, nhân tình gì lời đời không hiểu.

“Kiều Kiều cái tiểu nha đầu này a, cùng bình thường đứa nhỏ thực sự là không giống với, lúc nhỏ ta liền phát hiện, nàng nha, mặc dù tuổi không lớn lắm, thế nhưng nói chuyện làm việc, rất có trật tự. Chú ý cũng lấy định. Nàng ở tiểu phóng bên người, ta cũng vậy yên tâm. Về phần những thứ ấy ảnh hưởng học tập gì gì đó, thật là Tổ Cẩm quá lo lắng. Nếu là không có Kiều Kiều, hai nàng nhi tử hiện tại tám phần là đã sớm ở trong xã hội hạt lộn lộn đi.” Giang Hải Dương cảm khái.

Tần Chính cười, sau đó nhìn con mình: “Phi Dương a. Liên người cháu ngoại trai cũng có bạn gái, người không muốn nói chút gì?”

“Ba, đứa nhỏ này trưởng thành sớm. Ta là hưởng ứng quốc gia hiệu triệu, kết hôn muộn trễ dục, ưu sinh ưu dục.”

“Tiểu tử thôi.”

Từ Tần Phi Dương cùng bạn gái bành hi nhiều chia tay hậu, cùng cha mình lãnh đạm hơn. Nương Giang Phóng chuyện này nhi, Tần Chính cũng thoáng nói ra một miệng, ai, hi vọng đứa nhỏ có thể hiểu được bọn họ làm cha mẹ đi.

Mà Tần Phi Dương đâu, kỳ thực cũng không phải không hiểu, chính là lúc trước nào so sánh cương, vẫn trong lòng có chút khó mà thôi. Nhìn phụ thân cùng mình cười cợt một câu, cũng là thuận thể nhận lấy câu chuyện.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chươg hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606588,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-45/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-47/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Công khai quan hệ

Cũng là bởi vì Giang Phóng ngày đó biểu hiện, hắn cùng với Kiều Kiều quan hệ cũng triệt để công khai hóa, Kiều Kiều lệ chạy, bắt quá, người khác cũng không phải cảm thấy có cái gì, dù sao ở rất nhiều người trong mắt, hai người bọn họ thế nhưng sớm thì tốt rồi, xa xa có thể truy tố đến sơ trung kia trận.

Đối với quan hệ của hai người, Tần Tổ Cẩm không có nói cái gì nữa. Giang Hải Dương cũng là đối Kiều Kiều trước sau như một. Kiều ba kiểu mẹ như cũ là không biết, kỳ thực Kiều Kiều là rất nghĩ nói cho ba mẹ nàng biết, thế nhưng, niệm cùng thượng một đời, ba mẹ hắn tựa hồ là cũng không thích yêu sớm chuyện này nhi, cho nên Kiều Kiều cũng là yên lặng cũng không nói gì.

Nhị hắc cùng tiểu bạch trâu ghẹo nói, muốn gọi Kiều Kiều tẩu tử. Kiều Kiều mặt đỏ, bọn họ tại sao có thể giới cái dạng giấy.

Nhị hắc cha hắn là Dân Giang thị thị ủy bí thư, cùng Tần Phi Dương là đồng sự. Rất nghiêm túc một người, thế nhưng nhị hắc đứa nhỏ này, hoàn toàn là một nhị hóa. Mỗi khi xem ti vi lý cái kia nghiêm túc trung niên nhân, đang hỏi tường nhị hắc kia nhanh nhẹn thần kinh hình dáng. Kiều Kiều đều một trận mặt hân, thế giới này, thực sự là quá lớn quá lớn.

Về phần tiểu bạch, bạch lăng dật, như thế dương quang một danh nhi, nhưng này các anh em mỗi ngày âm âm u u, này cùng người quen còn có thể cường điểm, cùng ngoại nhân, chắc chắn. Ba hắn thì lại là Dân Giang thị nổi danh một vị điền sản thương.

Kiều Kiều cảm khái, thực sự là, kẻ có tiền a, liên bằng hữu cũng đều có tiền người. Bất quá bọn hần ba quan hệ thế nhưng từ nhỏ bần rơi , cùng những thứ ấy thuần bạn nhậu hoàn toàn bất đồng.

Dưới tình huống trước mắt, lá phong xuất ngoại du học đồng học đã làm tốt thủ tục , có thể không cần đi học. Những người khác cần tham gia quốc nội thi đại học , mới có thể an tâm ôn tập. Kiều Kiều nhìn mỗi ngày Giang Phóng đều một choáng váng đầu não trưởng , cũng là có điểm tâm đau, cả ngày suy nghĩ, lộng chút gì cho hần bồi bổ.

Kiều mẹ nhìn, lắc đầu cảm khái, nữ sinh hướng ngoại a!

Kiều Mộc ở biên nhi thượng theo bạn thảo: “Ai, tỷ a! Đây còn chưa có đủ thể nào đâu, ngươi liền mỗi ngày cho người ta làm ăn, cũng không biết quản ngươi tối thân ái nhất muội tử, ô ô, ô ô ~”

“Biên nhi đi. Ngươi Giang Phóng ca mỗi ngày cho ngươi tiền tiêu vặt, ngươi tiểu bạch nhãn lang.”

“Ta bạch nhãn lang, ta quang vinh.”

Kiều Mộc tiểu bằng hữu vây quanh tỷ tỷ nàng loạn chuyển, còn làm giận le lưỡi. Được rồi, nàng là có điểm đồ kị a, vì sao tỷ tỷ muốn đối với người khác tốt, rõ ràng là tỷ tỷ nàng nói.

“Phốc, ngươi còn quang vinh, ngươi tốt ý sao? Nhìn ta không nói cho ngươi Giang Phóng ca đi, nhượng hần sau này bắt đối với ngươi tốt .” Kiều Kiều cố ý chọc giận nàng.

“Hừ. Ta muốn nói cho mẹ, mẹ —— ngươi xem Kiều Kiều, nàng khuyển tay ra bên ngoài quai a ~”

Kiều mẹ nhìn lưỡng nha đầu, thờ dài, sai mười tuổi cũng có thể náo.

“Các ngươi a, đều cho ta thành thật điểm, này quá một khoảng thời gian tiểu phóng sẽ phải thi tốt nghiệp trung học. Kiều Kiều a, ngươi không có việc gì đừng làm rộn hần, biết không? Ngươi xem ngươi, này tại sao có thể như thế lộng, không phải lãng phí đồng tây sao? Ta đến đây đi, ta đến đây đi.” Kiều mẹ nhìn không được Kiều Kiều tay nghề, chính mình cánh trên , Kiều Kiều cười trộm.

“Tiểu Mộc, ngươi cho ta về phòng làm bài tập đi.” Kiều mẹ trắng Kiều Mộc liếc mắt một cái.

Tiểu nha đầu vui vẻ về phòng.

Mặc dù là bà chủ nhà, thế nhưng kiều mẹ mới là Kiều gia nhất gia chi chủ a, bất kể là Kiều ba, Kiều Kiều vẫn là Kiều Mộc, đều là thập phần sợ kiều mẹ nó.

“Kiều Kiều a.”

“Ân?”

“Ngươi có phải hay không đang cùng tiểu phóng xử đối tượng a?” Kiều mẹ chần chờ một chút, hỏi.

Quả nhiên của nàng biểu hiện nhượng tất cả mọi người đã nhìn ra sao?”Ân.”

Kiều mẹ tiếp tục trong tay việc, biên lộng vừa nói: “Kiều Kiều a, mặc dù ngươi cùng tiểu phóng ở cùng một chỗ, thế nhưng cũng không thể bỏ lơ học tập ha, chúng ta muốn càng thêm nỗ lực, ngươi đây ba ngày ngươi kiều thúc thúc thuộc hạ làm việc, nhà chúng ta vốn là thấp nhân gia tức khắc, gia cảnh cũng không bằng người gia, nhưng mẹ là từ nhỏ nhìn tiểu phóng lớn lên , đứa nhỏ này a, là một phúc hậu . Nhưng nhà hần cái kia gia cảnh, mẹ cũng là lo lắng ngươi gả quá khứ có hại. Mặc kệ thế nào, ngươi niên kỷ cũng còn tiểu, đều phải cố gắng, đã nhà chúng ta cảnh không bằng người gia, vậy chúng ta càng được nỗ lực, ngươi hảo hảo học, niệm một tốt đại học, tìm một phần tốt làm việc. Ngươi được để cho bọn họ biết, ta không phải đồ nhà hần tiền. Cho dù không có tiểu phóng, ngươi cũng như nhau có thể tìm được một tốt.”

Kiều mẹ nghĩ rất xa, Kiều Kiều nghĩ, chỉ có mẹ của mình mới có thể cùng mình nói này đó đi.

“Ân. Ta biết.”

Nhìn mình nữ nhi kia phó thiên thật không biết buồn tư vị bộ đáng nhẽ, kiều mẹ thờ dài, nàng là nhìn tiểu phóng lớn lên a, đương nhiên là biết tiểu phóng là một cái dạng gì đứa nhỏ, thế nhưng, tiểu phóng gia đình, ông ngoại hần là bí thư tỉnh ủy a, Giang Hải Dương hiện tại lại là này Dân Giang thị trù. Hiện tại xã hội này, hấp dẫn nhiều lắm, dù cho ngươi là tốt , cũng khó bảo người khác bắt mắt lên đến, con gái của nàng, nàng không cầu đại phú đại quý, chỉ cầu vui vui vẻ vẻ, bình bình an an cuộc sống. Có thể coi là nàng nói quá nhiều , Kiều Kiều cái tuổi này cũng chưa chắc hiểu, vẫn là thuận theo tự nhiên đi.

Kiều Kiều nhìn mẹ của nàng biểu tình, liền biết mẹ nàng vẫn có rất nhiều lo lắng , từ phía sau ôm kiều mẹ nó thất lưng, “Mẹ, ngươi yên tâm đi. Ta đã trưởng thành a, ta sẽ hiểu chuyện , cũng sẽ chiếu cố tốt chính mình . Giang Phóng nếu là hần dám khi dễ ta, ta sẽ không muốn hần . Giống ta loại này thanh xuân mỹ thiếu nữ, còn buồn tìm không được một nam nhân tốt a?”

“Ha ha, ngươi nha đầu chết tiệt kia. Được rồi, đừng chậm trễ ta nấu canh , biên nhi đợi đi đi.”

“OK.” Kiều Kiều nhảy khai.

“Ai, đúng rồi, mẹ. Ta nghe nói Giang thúc thúc muốn vào quân phòng điền sản, điều này nói rõ phòng điền sản nhất định rất có phát triển a, chúng ta thế nào không hề mua hai bộ phòng ở a?” Kiều Kiều biết rõ tiếp được đến mấy năm sẽ phát sinh chuyện này, nàng cũng không trông chờ có thể kiếm đồng tiền lớn, thế nhưng, đã nhà nàng có dư thừa tiền nhàn rồi, kia làm chi không mua phòng ở đâu, tăng giá trị tài sản a, so với tồn tại ngân hàng khá hơn nhiều.

“Ngươi tiểu hài nhi biết cái gì, phòng này chỗ nào là có thể là tùy tiện mua? Đây cũng không ít tiền đâu, hơn nữa, chúng ta vị trí này cũng không lỗi, mua cái phòng ở cũng là không ít tiền.”

“Ô kìa, mẹ, ngươi thế nào không hiểu đâu? Giá phòng nhất định sẽ tăng, liền không từ mà biết, ngươi xem a, giống như là chúng ta thế hệ này người, luôn luôn muốn lớn lên, lớn lên, kết hôn cũng là muốn mua phòng, giá phòng không có khả năng bất biến, đây đều là cương tính nhu cầu. Hơn nữa a, đất này giới đã ở trước. Nhân công sở phí cũng lại tăng. Đương vật sở hữu đều tăng dưới tình huống, giá phòng nhất định sẽ càng ngày càng cao. Hiện tại mua phòng, nhất định là thích hợp. Ta đừng nói này đó, đã nói Giang thúc thúc đi, đã công ty bọn họ đều phải tiến quân phòng điền sản, kia đã nói lên, nhất định là có thể có lợi. Nếu không nhân gia công ty những thứ ấy tính anh đều là bất tài a! Đừng không?”

Nhà hán chuyện này, chỉ cần đối phó mẹ nàng, ba nàng bên kia vấn đề sẽ không lớn, hắc hắc, mẹ của nàng mới là trong nhà lão đại.

“Ngươi nghĩ như thế nào khởi chuyện này nhi, có phải hay không tiểu phóng nói với ngươi cái gì?” Kiều mẹ tự nhiên mà vậy liền tưởng đến Giang Phóng trên người.

Kiều Kiều khóc không ra nước mắt a, rõ ràng là nàng nghĩ, mẹ nàng thế nào liền nghĩ đến tiểu phóng chỗ nào rồi. Bất quá, hắc hắc, đã mẹ nàng muốn nghĩ như vậy, nàng kia cũng là thuận thế nói như vậy: “Mẹ, Giang thúc thúc chỗ nào nhiều như vậy người tài ba. Sẽ không ra lỗi, hơn nữa a, Giang Phóng ông ngoại hán còn là bí thư tỉnh ủy, nhất định có chính mình con đường biết một ít tin tức, mẹ, chúng ta không thể bỏ qua cơ hội như vậy a! Đúng không?”

Kiều mẹ ngừng động tác trong tay, suy nghĩ một chút, “Chờ ta và cha ngươi thương lượng hạ, ngắm lại. Ngươi nha đầu kia a, từ nhỏ liền yêu kiếm tiền, bây giờ còn là nghe thấy tiền liền phá lệ cơ linh, được rồi, chuyện này a, mẹ để ở trong lòng, ngươi không có việc gì cũng đi học tập đi.”

Nhìn Kiều mẹ nó bộ dáng tựa hồ là thực sự để ở trong lòng, Kiều Kiều yên tâm trở về phòng.

Kiều Mộc đem cửa mở một cái khe nhỏ nhí: “Ai, tỷ, ngươi cùng mẹ nói cái gì đó?”

Liếc nhìn cái kia yêu chó mồm vào hiếu kỳ quý, Kiều Kiều khí nàng: “Ta ~ liền ~ bắt ~ cáo ~ tố ~ ngươi!”

Xoay người, trở về phòng.

Kiều Mộc ở cửa nghiêng răng nghiêng lợi. Ô ô. Tỷ tỷ rất xấu rồi.

Cụ thể Kiều ba cùng Kiều mẹ là thế nào thương lượng, Kiều Kiều cũng không biết, thế nhưng kết quả cũng không tệ lắm, Kiều ba cùng Kiều mẹ thế nhưng thực sự quyết định mua phòng. Kiều Kiều này cao hứng a, nhìn Kiều Kiều cái kia mặt mày rạng rỡ tiểu dạng nhi. Giang Phóng không hiểu. Thế nào mua cái phòng ở liền cao hứng thành như vậy. Về phần sao?

Kết quả Kiều Kiều nói: “Giá phòng sau này nhất định sẽ tăng mạnh, ta cũng không cầu nhà của chúng ta giống người gia lớn như vậy phú đại quý lap, bất quá có thể kiếm một chút tiền ta liền rất cao hứng.”

Hôm nay về nhà tương đối sớm Giang Hải Dương nhìn Kiều Kiều nói như vậy, cũng có chút hiếu kỳ hỏi: “Kiều Kiều a, ngươi thế nào liền xác định giá phòng nhất định sẽ tăng mạnh?”

Kiều Kiều chững chạc đáng hoàng trạng: “Căn cứ vĩ mô kinh tế phân tích cộng thêm của ta cá nhân phân tích. Hắc hắc.”

Giang Viễn mắt tròn trắng: “Chính là mơ hồ bái?”

“Nói ai mơ hồ đâu? Ta xem đông tây rất chuẩn, không tin xong rồi, hừ. Hơn nữa, Giang thúc thúc đều phải đầu tư phòng điền sản, ta mới không tin hán sẽ kiên thâm huyệt tiền buôn bán đâu!”

Giang Hải Dương xoa xoa Kiều Kiều đầu, “Tiểu nha đầu.”

“Giang thúc thúc, ngươi chọn địa phương tốt sao?”

“Thế nào, tiểu nha đầu có cái gì tốt đề nghị?” Kỳ thực Giang Hải Dương cũng chính là nói với Kiều Kiều cười, bất quá Kiều Kiều thế nhưng hưng phấn.

“Thành nam vùng mới giải phóng.”

“Thành nam vùng mới giải phóng, tại sao là thành nam vùng mới giải phóng? Bên kia bây giờ còn là so sánh hoang vắng a!” Giang Phóng xen mồm, hán cảm thấy kia cũng không phải là một địa phương tốt, bây giờ hán cũng thường xuyên tham dự ba hán trong công ty một số chuyện nhi.

“Bên kia mặc dù so sánh hoang vắng, thế nhưng ngươi không phát hiện sao? Bên kia mặc dù bất phồn hoa, ít người cũng không có gì thương nghiệp vắng vẻ, nhưng cảnh vật chung quanh là thập phần tốt. Bên kia cây cũng đặc biệt nhiều, hơn nữa sông đào bảo vệ thành còn trải qua chỗ đó, vị trí này

cách thị trung tâm đại khái chỉ có nửa giờ đường xe. Mặc dù giống chúng ta như vậy gia đình là sẽ không đi mua, thế nhưng người có thể đem hấn làm thành xa hoa tiểu khu, vốn chúng ta thị sẽ không có một đặc biệt tốt xa hoa tiểu khu, các người này tiểu khu xem như là xa hoa đi, thế nhưng cảm giác thượng cũng rất bình thường. Cũng không có gì đặc biệt. Bên kia hoàn cảnh tốt như vậy, người hoàn toàn có thể cấp làm thành từng người một liên bài tiểu biệt thự, đi chính là xa hoa cộng đồng tuyến đường, sau đó thì sao, vật nghiệp gì gì đó, cũng không cần theo ngoại mướn, tốt nhất là thành lập chính mình vật nghiệp công ty, vật nghiệp phí quý điểm cũng không quan hệ, vật nghiệp thế nào hảo thế nào đến, để người cảm thấy, đây là một thành thực xa hoa tiểu khu.” Kiều Kiều nói này đó, kỳ thực đều là nài biết đến. Nguyên lai thời gian, thành nam vùng mới giải phóng liền bị khai phá thành xa hoa khu dân cư, trâu ngụy. Bây giờ, Kiều Kiều rất hi vọng chính mình có thể tham dự trong đó, hắc hắc.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606589,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-46/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-48/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Nghĩ kế

Kiều Kiều lời nhượng Giang Hải Dương còn có Giang Phóng đều trầm mặc. Hai người tựa hồ cũng như có điều suy nghĩ.

“Ta đúng là tính toán đi xa hoa tiểu khu tuyến đường, bất quá ta xem trọng địa phương cũng không phải là thành nam vùng mới giải phóng, mà là Dân Giang phú cường trang phục xưởng vị trí.” Giang Hải Dương nói.

“Phú cường trang phục xưởng?” Kiều Kiều suy nghĩ một chút: “Phú cường trang phục xưởng vị trí xác thực rất tốt, thế nhưng, nó ở vào khu nào nhiệt a. Hơn nữa lại không có gì xanh hóa, ta cảm thấy vị trí này, đắp xa hoa khu dân cư, thật không nhất định hảo, ta trái lại cảm thấy, vị trí của hấn tốt như vậy, liền cấp làm thành chất lượng thường hộ hình, sau đó khai phá dày đặc một điểm, chân chính xa hoa khu dân cư vẫn phải là thành nam vùng mới giải phóng như vậy, cái nào kẻ có tiền không xe a, mặc dù không tính gần, thế nhưng cũng không xa, cách xem như là vừa phải. Phong cảnh ưu mỹ, còn yên tĩnh, nhiều trâu X. Kẻ có tiền đều thích riêng một ngọn cỏ, nơi đó có thích lộn xộn, kỳ thực chút gì, thật không là trọng yếu nhất, hơn nữa a, thành nam vùng mới giải phóng giá đất cùng phú cường trang phục xưởng vị trí cũng sẽ không như nhau, ta cảm thấy, liền phú cường trang phục xưởng mà nói, sẽ không rất tốt động thiên. Thành nam vùng mới giải phóng hiện tại nhưng mà cái gì cũng không có, hơn nữa a, ở thành nam vùng mới giải phóng lộng một mảnh khu nhà giàu, còn kéo thành nam kinh tế, chỗ tốt nhiều lắm.”

Giang Hải Dương nghe xong Kiều Kiều lời, tán thưởng gật gật đầu, “Xem ra, còn là chúng ta suy nghĩ đơn độc một, tiểu phóng tiểu Viễn a, mặc dù Kiều Kiều là một nữ hài tử, bất quá ở điểm này thượng các người thực sự không như nài. Nài bất kể là làm cái gì vẫn là tư tưởng, đều rất đặc biệt, cũng rất có kiến giải.”

Kiều Kiều bị khen không có ý tứ, kỳ thực nài cũng là bởi vì biết, mới sẽ nói như vậy. Nhớ năm đó, phú cường trang phục xưởng cũng không liền bị khai phá thành xa hoa khu dân cư? Kết quả tuyệt không hảo bán, nào ra rất nhiều chuyện này. Đầu tiên là động thiên thời gian liền các loại không thể đồng ý, nào đến phú cường trang phục xưởng lão bản muốn **, lúc đó thế nhưng giằng co chừng mấy ngày, toàn bộ Dân Giang thị sẽ không có không biết. Về sau thế nào, cuối cùng là bởi thương đúng chỗ, có thể khởi công, đắp chất lượng lại không quá hảo. Mặc dù là xa hoa khu dân cư, thế nhưng đi, lại quá dày đặc, sợ để làm một xa hoa khu dân cư bắt đầu phiên giao dịch, lại thiếu người hỏi thăm. Dân chúng bình thường muốn mua, quá mắc, kẻ có tiền, nhân gia căn bản liền chường mắt hấn đất này nhi.

“Giang thúc thúc, người cũng đừng khen ta, ta đều không có ý tứ.”

“Suy nghĩ của người xác thực rất có kiến giải, ta sẽ suy nghĩ thật kỹ.”

Giang Phóng cũng không quản cha mình ngay biên nhi thượng, một phen ôm Kiều Kiều, “Ta tức phụ nhi thật có thể kiên.”

“Bá!” Kiều Kiều mặt bạo hồng, này tử đứa nhỏ, hấn, hấn, hấn thực sự là quá chẳng biết xấu hổ. Tại sao có thể tại gia trường trước mặt giới cái bộ dáng? Nài, nài vẫn là mười sáu tuổi tiểu loli đâu? Ô ô

Dùng sức kháp Giang Phóng thất lưng mấy lần, Giang Phóng như trước bắt buông tay, còn nhạc hự.”Thấp đầu, người đây là kháp ta còn là quấy nhiễu người a?”

Kiều Kiều mặt càng đỏ hơn, bắt quá một bên nhĩ Giang Hải Dương trái lại vui vẻ.

“Chờ ta cùng công ty cao tầng thương lượng một chút chuyện này nhĩ. Nếu như cuối cùng có thể đi, Kiều Kiều a, ngươi còn được tiếp tục cấp thức thức đề đề nghị a!”

“Tốt.”

“Kiều Kiều, bồi ta vào phòng đọc sách đi.” Giang Phóng kéo Kiều Kiều.

“Được rồi, được rồi.” Tên sắc lang này, nhất định là không ẩn cái gì hảo tâm tràng, cái gì bồi hấn trở về phòng đọc sách, thiết. Từ hai người chính thức cùng một chỗ hậu, chỉ cần bọn họ đơn độc cùng một chỗ, hấn luôn muốn giở trò, các loại hài hòa hình ảnh.

Giang Hải Dương nhìn hai thiếu nam thiếu nữ đầy đặn đẩy đẩy vào phòng, cười lác lác đầu, rốt cuộc là trẻ tuổi a.

“Ba a, vậy ta cũng trở về phòng học tập a!” Gần đây Giang Viễn trở nên có điểm yêu học tập, khiến cho mọi người đều rất kinh sợ .

Mà kiều mẹ nó thuyết pháp chính là, hấn trưởng thành, khó tránh khỏi sửa lại điểm tính tình. Biết học tập tầm quan trọng .

Thế nhưng Kiều Kiều lại với hấn các loại lác đầu a, sao có thể? Còn sửa lại tính tình, trâu dốt đến Bắc Kinh cũng không trâu.

“Đến, Kiều Kiều.” Giang Phóng ngồi ở trên giường yin đang cười.

Kiều Kiều liếc hấn một cái, này thời sắc lang.

“Ngươi không phải muốn học tập sao?”

“Học cái gì học? Ta đây mỗi ngày đều phải mệt chết đi được. Quá đi theo ta nằm một chút.” Đại hời lang hấp dẫn tiểu bạch thỏ.

“Không nên, ta quá khư ta mới là gốc thiếu đầu! Người nào không biết ngươi về điểm này tâm địa gian xảo, ta cho ngươi biết ha, không nên không nên không được. Ngươi đây cha đều tại gia đầu, ngươi nếu như xằng bậy, ta nhưng mắc cỡ chết người!”

“Ném người nào a. Ngươi không phải ta tức phụ nhĩ sao? Chúng ta thế nhưng từ nhỏ liền cùng một chỗ . Qua đây đi qua đây đi. Ngươi đây không phải nói gần đây hơi mệt, vai đau không? Ta giúp ngươi xoa bóp? Ta đây chính là chính tông kiều Thái xoa bóp.”

“Giang Phóng, ngươi có phải hay không đã cho ta là đứa ngốc a. Ngươi cho ta cách sàng xa một chút. Qua đây học tập. Mặc dù ngươi này đại học A là một có vấn đề , thế nhưng ngươi cũng không thể thi quá ác liệt a, nhiều cho ngươi cao cấp phần tử trí thức bà ngoại cùng mẹ mất mặt a, vội vàng qua đây. Nếu không ta nhưng sinh khí.” Loli hai tay chống nạnh, một bộ dạ xoa hình dáng, bắt quá Giang Phóng vẫn là vui tươi hơn hờ ngoan ngoãn tích đứng dậy.

Này tiểu ngoan ngoãn, nghiêm túc bộ dáng thật đáng yêu a!

Kiều Kiều phát dục rất tốt, □ , mặc dù vóc người thon, thế nhưng ngực đã tiếp cận B , có thể dự kiến, nàng còn sẽ tiếp tục trường, mà tính té eo nhỏ nhĩ cùng kiều kiều tiểu mông càng làm cho Giang Phóng thẳng nuốt nước miếng. Cô gái nhỏ này, thật là đẹp mắt a!

“Ngươi xem chỗ nào đâu?” Kiều Kiều phát hiện Giang Phóng tầm mắt đặt ở ngực của nàng, tức giận đẩy hấn một chút, tại sao có thể giới cái bộ dáng.

“Hắc hắc. Sau này còn không đều là của ta, bây giờ nhìn nhìn làm sao vậy.” Giang Phóng nói thâm.

“Sắc lang!” Loli ngửa chính ngôn từ.

Tần Tố Cẩm lúc trở lại, phát hiện Giang Hải Dương tại gia còn lấy làm kinh hãi, “A? Hải dương? Ngươi hôm nay trở về còn rất sớm.”

“Ân, hôm nay nếu như không trở lại sớm, tại sao có thể nghe thấy Kiều Kiều cao kiến? Đến, thu thập hạ, ăn cơm đi.”

“Hảo.” Kiều Kiều nói gì ?

Tần mẫu khuyên bảo Tần Tố Cẩm, kỳ thực Tần Tố Cẩm như thế nào không rõ có chút đạo lý, nàng rốt cuộc vẫn còn có chút cấp thiết ? Nàng quên mất, nàng thiếu hụt bọn nhỏ hơn mười năm thời gian, cho nên, nàng không thể dùng bình thường trạng thái đi đối đãi hài tử của nàng.

Kiều Kiều hôm nay là ở Giang gia ăn cơm , nói, nàng ở Giang gia thời gian cũng vượt qua ở nhà mình thời gian, cho nên, nàng cũng là rất tự nhiên .

“Kiều Kiều, ngươi nói nếu như ở thành nam vùng mới giải phóng khai phá kiến thiết xa hoa khu dân cư. Còn có cái gì cái khác tốt đề nghị sao?” Giang Hải Dương vừa ăn vừa hỏi.

“Giang thúc thúc, ta cái gì cũng không hiểu lạp, bắt quá ta cảm thấy, nếu như ta là kẻ có tiền, ta còn là thích cái loại này yên tĩnh, phong cảnh duyên dáng địa phương, các phương diện phục vụ cũng đúng chỗ. Có thể làm thành kiều Âu cái loại này liên bài biệt thự a, cũng không cần tất cả đều là đại diện tích, chỉ cần không phải căn nhà nhỏ bé, cái khác hộ hình vẫn là có thể nhiều điểm . Ta cảm thấy kẻ có tiền cũng không nhất định thích nhà mình cùng người khác gia như nhau. Hộ hình hơi chút nhiều một chút cũng rất tốt. Tiểu khu nhất định phải là phong bế tiểu khu.”

“Này đó cũng có thể làm đến. Vốn dĩ, nếu như xác thực muốn bắt hạ phú cường trang phục xương vị trí, cần tài chính khởi động, trái lại có thể so với thành nam vùng mới giải phóng nhiều, Kiều Kiều nói không sai, bên kia cần động thiên quá nhiều tiền. Mà thành nam vùng mới giải phóng một chút cũng không cần động thiên, không chỉ như vậy, nếu quả thật đem tiểu khu xây đến bên kia, kéo sáng khoái kinh tế, đối chính phủ mà nói cũng là một chuyện tốt. Đến lúc đó ta sẽ cùng Phi Dương nói chuyện, nhìn nhìn ở chính sách thượng, có thể hay không có cái khác ưu đãi.”

“Giang thúc thúc, đây là người lần đầu tiên tiến quân phòng điền sản, đã muốn làm, liền nhất định phải làm hảo. Đưa cái này tiểu khu làm thành chúng ta Dân Giang một cục tiêu, một xa hoa cộng đồng cục tiêu. Này địa lý vị trí, coi như là người khác nghĩ mô phỏng theo, cũng quá khó khăn, sau này Giang thúc thúc khai phá khác tiểu khu, cho dù bất khai phá loại xa hoa tiểu khu, thương hiệu hiệu ứng ở chỗ này. Nhất định cũng sẽ rất tốt.”

“Tiểu nha đầu ý nghĩ thật không sai.”

“Còn có, Giang thúc thúc, cái phòng này, làm tiêu thụ cũng nhất định phải đặc biệt, hơn nữa, tạm thời trước không tiếp thụ dự định, chính là trước bụng. Thế nhưng muốn dày đặc ở truyền thông thượng truyền phát tin quảng cáo, đương nhiên rồi, sáng ý rất quan trọng. Sẽ phải để cho người khác cảm thấy đặc biệt. Có thể mau giao phòng ở bắt đầu bán. Này nghen một cỗ hỏa, mua nhân tài sẽ coi trọng. Đương nhiên rồi, những thứ này đều là cái nhìn của ta, cũng không nhất định đúng, còn muốn Giang thúc thúc chính người quyết định lại!”

Tần Tổ Cẩm nhìn cùng Giang Hải Dương cứng cỏi mà nói Kiều Kiều, có một loại rất kỳ lạ ý nghĩ.

Chẳng trách Giang Hải Dương đối Kiều Kiều vẫn thừa nhận có thêm, kỳ thực Kiều Kiều xác thực không giống lắm bình thường đứa nhỏ. Nàng là làm học thuật, đối này đó sinh ý thượng chuyện này vẫn luôn không hiểu nhiều. Nhưng nhìn tiểu cô nương cũng có thể cứng cỏi mà nói, Tần Tổ Cẩm cảm khái, đại khái chính mình vẫn là già rồi đi.

Giang Hải Dương nghĩ nghĩ, “Àn, chuyện này ta sẽ suy nghĩ thật kỹ một chút, Kiều Kiều, nếu như chuyện này thực sự thành, như vậy Giang thúc thúc sẽ không bạc đãi người.”

“Không cần lập, Giang thúc thúc.”

“Coi như là người không giúp nghĩ kế, hấn cho người tiền người cũng cảm. Đều là người một nhà, người lấy tiền của hấn bình thường.”

Phốc, Giang Phóng ca ca, người có muốn hay không như vậy a?

“Còn chưa có thể nào tích đâu, đã giúp vợ của người nhi khẩu cha người bạc? Ở đây từ cũng không biết là cho ai dưỡng.” Giang Hải Dương đối Tần Tổ Cẩm cảm khái.

Tần Tổ Cẩm cũng cười.

“Người ở đây từ như thế đã sớm biết cho người phải đi cái con dâu, người liền vụng trộm nhạc đi.” Trêu chọc.

“Ha ha.”

Kiều Kiều trả lại cho Giang Hải Dương nói ra không ít ý kiến, mặc dù không nhất định hữu dụng, thế nhưng nàng vẫn là đem tự mình biết vài chỗ nói cho cho Giang Hải Dương, hi vọng với hấn có thể có giúp đỡ.

Không bao lâu, Giang Hải Dương công ty thật đúng là đem chuyện này chứng thực, ở thành nam vùng mới giải phóng khai phá nơi ở. Mặc dù, này địa điểm bị rất nhiều người sở không coi trọng. Tiểu bạch cha hấn cũng là điền sản thượng, hai nhà quan hệ cũng không lỗi, lão Bạch cũng là chuyện này nhi khuyên khuyên Giang Hải Dương, thế nhưng Giang Hải Dương vẫn có ý nghĩ của mình, đại thể cùng lão Bạch nói ra hạ ý nghĩ của mình, lão Bạch như có điều suy nghĩ. Bảo là muốn nhìn nhìn Giang Hải Dương lần này xuất thủ, rốt cuộc có thể hay không thành. Kỳ thực Giang Hải Dương cơ bản xem như là đem sở hữu thân gia đều áp tại đây cái hạng mục lên, đây là rất nhiều người cũng không biết, thế nhưng Giang Hải Dương cũng không phải một bảo thủ người, hấn cũng là làm được không tính phân tích, cũng cùng công ty mấy cao tầng thương lượng hạ, mặc dù không thể nói tất cả mọi người tán thành ý nghĩ của hấn, thế nhưng đại bộ phận người vẫn cảm thấy như vậy kế hoạch là được không.

Nghe thấy Giang Hải Dương cũng khoe tán nữ nhi mình có đầu óc buôn bán, cũng là đem mua phòng chứng thực đến thực chỗ. Kiều ba kiều mẹ chính mình lại mua một bộ nhị thủ phòng, sau đó tô ra,

Kiều Kiều nghĩ, hi vọng mọi chuyện đều tốt.

Tác giả có lời muốn nói: Hô hào đại gia tận lực ủng hộ nguyên sang ha ~ vốn chọn lượng cũng rất thấp, thế nào còn có bản lậu a? Ô!

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chươg hoặc sang chươg.

Reading(1453,606590,0); if(\$.cookie('background'))
{ \$(' #vrap').css('background',\$.cookie('background'));if(\$.cookie('background')=='#232323') \$(' .chapter').css('color','#777');} if(\$.cookie('cfont'))
 \$(' .chapter').css('font-family',\$.cookie('cfont')); if(\$.cookie('csize')) \$(' .chapter').css('font-size',\$.cookie('csize')); if(\$.cookie('cline'))
 \$(' .chapter').css('line-height',\$.cookie('cline')); if(\$.cookie('cfull')=='container') \$(' #content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href= '/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-47/'; } else if

(e.keyCode === '39') { window.location.href = '/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-49/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Thi đại học kết thúc

Mấy tháng rất nhanh liền quá khứ.

Giang Hải Dương hạng mục cũng hùng hực khí thế triển khai, hạng mục tiến triển rất nhanh, mà Giang Phóng cũng là nghênh đón chính mình chờ đợi đã lâu thi đại học.

Thi đại học ngày đó, Kiêu Kiêu ở cửa bồi thi, không có cách nào, Giang Phóng người này thật sự là ma quỷ người a, không đi không được tích.

Kết quả là, Tần Tổ Cẩm liền cùng Kiêu Kiêu ở cửa trường học mắt to trừng mắt nhỏ.

Về phần Giang Hải Dương cùng Giang Viễn, nhân gia đều không cái kia lòng thanh thản ở chỗ này bồi thi.

“Cũng không biết tiểu phóng có thể thi cái cái dạng gì nhỉ?” Tần Tổ Cẩm so với Kiêu Kiêu thấp thỏm hơn.

“Không có việc gì lạ. Ta cảm thấy Giang Phóng ca ca ôn tập còn có thể, thi đại học không có vấn đề, Tần a di, người cũng đừng quá lo lắng.” Đây là cuối cùng một hồi, thi xong cũng là triệt để giải thoát rồi.

“Kỳ thực mặc kệ hần thi cái dạng gì nhỉ, cũng có thể nhượng hần thượng đại học A, thế nhưng, ai, bất quá ta tư trong lòng vẫn là hi vọng hần có thể thi đỗ hơn một chút.”

Kiêu Kiêu gật đầu, nàng là hiểu Tần Tổ Cẩm loại tâm tình này.

Giang Hải Dương căn bản là không quá đưa cái này thi đương một hồi chuyện này, thế nhưng nàng nhìn ra, Tần Tổ Cẩm thật nặng coi, nếu không lúc trước cũng không thể tìm nàng.

Giang Phóng ra cửa đã nhìn thấy mẹ hần cùng vợ hần, tiểu tức phụ nhi tham đầu nhìn xung quanh.

“Thế nào bắt ở trên xe chờ, đều toát mồ hôi.” Giang Phóng cùng mẹ hần gật đầu một cái, lại xoa xoa Kiêu Kiêu mồ hôi trên mặt.

“Biết nóng, còn nhượng chúng ta qua đây bồi thi.”

“Dù thế nào? Người không muốn?”

“Nguyên ý nguyên ý nguyên ý, ác bá.” Kiêu Kiêu một tay dắt Tần Tổ Cẩm một tay dắt Giang Phóng, chuẩn bị lên xe.

Thực sự là đủ nóng.

“Ta cấp ba gọi điện thoại, ta quá khứ cùng nhau ăn cơm.” Giang Phóng mở miệng.

“Hào. Vẫn là ta đánh đi, ta lái xe, các người đều về phía sau biên ngồi đi.” Tần Tổ Cẩm lật di động.

“Ăn.”

“Kiêu Kiêu a, ta rốt cuộc đã thi xong, mấy ngày nay người nhưng được cùng ta hảo hảo vui đùa một chút.” Người này không biết xấu hổ, nói xong còn đang Kiêu Kiêu trên mặt “Ba” một chút, hoàn toàn coi thường mẹ nó phía trước biên sự thực.

Kiêu Kiêu nhìn Tần Tổ Cẩm xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn bọn họ liếc mắt một cái, càng cảm thấy được không có ý tứ, hung hăng bấm một cái cái kia sắc lang, hồn đạ a!

Giang Phóng cao đã thi xong, Giang Hải Dương, Tần Tổ Cẩm, Giang Phóng, Giang Viễn, Kiêu Kiêu cùng nhau ăn cơm. Tịch gian Giang Hải Dương đưa ra nhượng Giang Phóng trong khoảng thời gian này cũng đừng nhân rồi chạy loạn, vẫn là thượng công ty giúp, này tân hạng mục đã tiến triển đến một nửa, thời khắc mấu chốt a, công ty hoàn toàn bận bất quá đến, Giang Phóng qua đây, vừa lúc cũng có thể hỗ trợ nhiều hơn.

Giang Phóng đáp ứng, Kiêu Kiêu cười, cho người tìm ta ngoạn nhi, cho người tìm ta ngoạn nhi. Bạn của người đi đi.

Giang Phóng nhìn Kiều Kiều kia phớt lờ tình tiểu hồ ly hình dáng, tại hạ biên bóp của nàng đùi một chút. Rước lấy Kiều Kiều một giận trừng.

Giang Hải Dương cảm thấy hiện tại toàn bộ kiến trúc đã tiến hành một nửa, có phải hay không hẳn là bắt đầu bán.

Kiều Kiều cũng đề ý kiến của mình: “Hiện tại có thể bắt đầu quảng cáo nga. Ta cảm thấy này đi, cũng không cần dày đặc rất nhiều lượng quảng cáo, nếu như thời gian điểm các người có thể định, ta cảm thấy có hai thời gian điểm là tốt nhất, một là buổi trưa bật thốt lên tin tức trong lúc quảng cáo, một người liền là buổi tối tài chính và kinh tế tin tức trong lúc cấm bá quảng cáo. Chúng ta dân bản xứ a, không ít người đều là nhìn trúng buổi trưa cái kia bật thốt lên tin tức. Mà buổi tối tài chính và kinh tế tin tức đâu, Giang thúc thúc, người cũng không cũng thường xuyên nhìn sao? Việc buôn bán, hẳn là bao nhiêu độ hội quan tâm. Đã định vị chính là xa hoa cộng đồng, như vậy hay là muốn đổi mặt kẻ có tiền đến. Có thể tháng sau ở bắt đầu dự bán, đem bán lâu tiểu thư cùng bán lâu xử đều làm đặc biệt điểm. Nhất định phải cùng các người biệt thự tương xứng đối.”

Giang Hải Dương nhìn Kiều Kiều gật gật đầu. “Kiều Kiều còn chưa có nghĩ đi, chờ qua mấy ngày người nghỉ, cùng đi bang Giang thúc thúc đi. Người cùng Giang Phóng cùng nhau.”

Kiều Kiều là có điểm do dự, làm cho nàng ra cái chủ ý gì gì đó còn đi, thật quá đi hỗ trợ, nàng cũng là có chút lo lắng, mẹ nàng sẽ không lo lắng nàng ảnh hưởng học tập sao?

Nhìn thấu Kiều Kiều do dự, Giang Hải Dương sờ sờ đầu của nàng: “Tiểu nha đầu, không có chuyện gì. Nếu như người cảm thấy bất tiện, Giang thúc thúc cũng sẽ không ép buộc người a!”

“Cũng không phải lạ. Cái kia, ta là có chút lo lắng mẹ ta nói ta bỏ lỡ học tập. Kỳ thực ta rất nghĩ đến.” Ân ngay nói thật.

“Ha hả. Kia liền tới đây giúp, không quan hệ, mẹ người chỗ ấy, ta đi nói.”

“Cảm ơn Giang thúc thúc.”

“Tiểu nha đầu, rõ ràng là Giang thúc thúc nên cảm ơn người.”

“Kiều Kiều, sau học kỳ, người nên xu sửa lại đi?” Tần Tổ Cẩm hỏi.

“Ân, đúng vậy.”

“Vậy còn người? Học cái gì?” Kiều Kiều văn lý thành tích vẫn tương đối tổng hợp lại, cũng không đặc biệt thiên khoa lợi hại.

“Ta học văn.”

“Vi sao a?” Lúc này người người đều nói nguyên lý so với học văn tốt, cũng cảm thấy nguyên lý so sánh có tiền đồ.

“Kỳ thực ta khoa học tự nhiên thành tích chữ Nhật khoa thành tích cũng không sai đặc biệt nhiều, bất quá, ta đầu óc cũng không phải là đặc biệt thông minh cái loại này a. Nếu như ta nguyên lý, nhất định sẽ chiếm dụng chính ta rất nhiều thời giờ, ta sẽ mệt chết đi, nếu như học văn, ta sẽ dễ dàng rất nhiều, đã như vậy, ta liền tính toán học văn. Ta thật không muốn làm cho cuộc sống của mình quá đặc biệt mệt.” Kiều Kiều là có ý nghĩ của mình. Đối với điểm này, Kiều ba cùng kiều mẹ cũng cũng không có trợn mắt.

Tần Tổ Cẩm gật gật đầu, có thể nghĩ như vậy, cũng đúng.

Kiều Kiều quyết định mọi người đều biết, mấy hảo bằng hữu đều các hữu ý nghĩ, Lâm Hiểu Nam là nhất định phải niệm lý, Hứa Phi cũng là đọc khoa học tự nhiên, vương tinh hàm ở nhà yêu cầu hạ cũng là niệm khoa học tự nhiên. Mà Từ Mạn, Kiều Kiều, Chu Văn Văn đều là học văn.

Lập tức cuối kỳ thi, mà tháng sau liền cần một lần nữa chia lớp, đồng học giữa cũng ít rất nhiều ma sát, hơn rất nhiều thương cảm. Nam hải giữa đại khái biểu hiện hữu hảo phương thức chính là cho nhau làm mồi.

Lâm Hiểu Nam cùng mấy nam sinh ở đâu nào, rõ ràng là rơi xuống tiểu thừa, người này hô to: “Kiều Kiều, Kiều Kiều, giúp a! Giang hồ cứu cấp.”

Mọi người cười xấu xa: “U! Người làm gì thế kêu Kiều Kiều a, dù thế nào? Đây trước khi chết, người muốn yêu thông báo a!”

Đại gia cũng bắt đầu ồn ào khởi đến.

“Hạt nói cái gì nha? Kiều Kiều nhưng là thân nhân của ta.” Lâm Hiểu Nam ngửa chính ngôn từ trạng, đại gia càng cười đến không kiêng nể gì cả.

Từ Mạn “Chắc chắc” cảm khái: “Người đây là muốn chết sao?”

“Của các người tư tưởng tổng sao có thể giới sao xấu xa, ta là cái loại này đục khoét nền tảng người sao? Hơn nữa, người hỏi Kiều Kiều, ta là không phải là của nàng thân nhân, nói như thế nào, ta còn là muội muội nàng kiều nhị tiểu thư bổ nhiệm nam môn hữu a, đây chính là chiếm được cả nhà của nàng đều thừa nhận.”

Kiều Kiều muội muội?

Mọi người đều là biết Kiều Kiều có một người muội muội, thế nhưng tình huống cụ thể cũng không biết, có người bắt đầu gào khóc gọi, “U, người xem

một chút nhân gia cha mẹ, này lưỡng khuê nữ đều nhỏ như vậy, tìm khắp hảo nhà dưới, ta đây chỉ là có điểm hảo cảm, liền bị ba ta một trận đấm a, không có thiên lý a, a a a

“

Đại gia kêu loạn.

Chỉ có biết thực tình Từ Mạn khinh bỉ nhìn về phía Lâm Hiểu Nam: “Ngươi biến thái cuồng, các đồng chí, các ngươi biết Kiều Kiều nàng muội tử nhiều sao?”

Mọi người lắc đầu, nhiều? Kiều Kiều muội muội, dù thế nào còn không được sơ trung a?

Nhìn mọi người lắc đầu, Từ Mạn cảm khái: “Năm nhất tiểu loli.”

Năm nhất?

“Cái gì năm nhất?” Có người lặp lại.

“Tiểu học năm nhất.”

Từ Mạn lời rất bình tĩnh, thế nhưng người chung quanh bất bình tĩnh a, ngã toái đầy đất kính mắt.

Lại có người xông Lâm Hiểu Nam rít gào: “Ngươi biến thái cuồng, biến thái cuồng a, nhỏ như vậy ngươi liền không buông tha

“

Trong phòng học loạn thành một đoàn. Kiều Kiều ở một bên cũng theo cười, này đó đồng học, thật tốt a! Bất quá học kỳ sau, bọn họ sẽ phải tách ra. Thế nhưng cho dù là tách ra, đại khái cũng sẽ không ảnh hưởng bọn họ hữu tình đi, lúc này phát triển hữu tình, xa không phải làm việc hậu quả quít lấy lợi ích quan hệ có thể so sánh.

“Ai, Kiều Kiều, ngươi thành tích tốt như vậy, vì sao cũng không niệm khoa học tự nhiên a?” Từ Mạn kỳ thực vẫn còn có chút không hiểu.

“Ta không muốn chính mình quá mệt mỏi a. Ta đây sao thanh xuân dào dạt một nữ hài nhi, chỗ nào có thể đem tất cả thời gian đều lãng phí ở học tập thượng.”

“Ngươi thôi đi. Ta xem ngươi a, là sợ chính mình không có thời gian ứng phó nhà ngươi cái kia ma đầu đi.”

“Hắc hắc, sinh ta giả, cha mẹ cũng, người hiểu ta, Từ Mạn cũng.”

“Xú nha đầu.”

Lên cao trung hậu, Kiều Kiều thành tích đã không phải là từng vạn năm lão nhị, thành tích của nàng trượt tới vị thứ tư, vị thứ nhất vẫn như cũ là bọn họ ban vị này trâu người, Lâm Hiểu Nam. Kiều Kiều vẫn là rất xem thường hần, nhân gia đầu óc cấu tạo liền cùng ta không giống với, như nhau ngoạn nhị, như nhau thoát tuyến, thế nhưng học tập thượng đúng là trâu. Tên thứ hai là Hứa Phi bọn họ ban một người nữ sinh, phương lệ nếu. Kiều Kiều cùng nàng không có gặp gỡ, bất quá nghe nói nàng này là một vị lãnh mỹ nhân. Ít cùng trong lớp bất luận kẻ nào gặp gỡ. Tên thứ ba thì lại là cái sau vượt cái trước Hứa Phi. Hứa Phi liền từng cảm khái Kiều Kiều, hiện tại nhất định là không tiếp thu thật học tập, nếu không thế nào còn có thể nhượng hần vượt qua, Kiều Kiều cười.

Lúc này mọi người đều đã định được rồi văn lý. Toàn giáo chỉ có một phần năm học sinh học văn. Về phần Kiều Kiều tuyển trạch, cũng là nhượng rất nhiều người ngã phá kính mắt, bất quá Kiều Kiều cũng không thêm đề ý lập. Người cũng có lựa chọn của mình a!

Theo Chu Vân Vân chỗ đó, Kiều Kiều biết Hứa Phi sẽ cùng vương tinh hàm nói yêu thương, đã ngoài ý liệu lại là dự liệu trong vòng. Hai người bọn họ quan hệ xác thực tương đối khá. Bất quá Kiều Kiều lại miễn cảm theo Chu Vân Vân trong lời nói nghe ra một tia vị chua nhí.

Chu Vân Vân, nàng cũng là đối Hứa Phi có hảo cảm đi? Sau này văn lý ban tách ra, bọn họ không chung lớp cấp, chắc hẳn Hứa Phi càng sẽ cùng Chu Vân Vân lãnh đạm, Kiều Kiều hi vọng Chu Vân Vân không nên bởi vì này một chút ảnh hưởng thành tích của mình. Thế nhưng dư thừa nói nàng cũng không biết khuyên như thế nào, dù sao, nàng cũng là yêu sớm bộ tộc, khuyên chỉ sợ hoàn toàn ngược lại.

Thành nam vùng mới giải phóng tiểu khu đã bắt đầu toàn diện đưa lên quảng cáo, nguyên lai Kiều Kiều đề nghị buổi trưa kia biến hủy bỏ, chỉ ở buổi tối tài chính và kinh tế tin tức cùng tin tức tiếp âm phía sau đưa lên hai lần, tiểu khu tên là phượng hoàng sơn hoa viên. Đó cũng không phải Kiều Kiều đề nghị, nhưng là lại nhượng Kiều Kiều giật mình, bởi vì, từng, này tiểu khu chính là gọi tên này.

Mấy ngày này Giang Phóng bận chân đánh cái ót a. Bất quá hần vẫn là mỗi ngày qua đây tiếp Kiều Kiều tan học.

Cuối cùng là ngao đến Kiều Kiều nghỉ.

Mỗi ngày nhìn Giang Phóng cái kia xanh vành mắt, Kiều Kiều vẫn là rất đau lòng.

Lại nói như thế nào, điều này cũng là người của mình a, ô!

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chuong hoặc sang chuong.

```
Reading(1453,606591,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-48/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-50/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Một bán mà khánh

Mấy ngày này Giang Phóng thành tích thi tốt nghiệp trung học đi ra, rất không lỗi. Mặc dù Giang Hải Dương cũng không thêm đề ý này, nhưng là mình nhi tử có thể thi hảo, hẳn vẫn là rất cao hứng. Giang gia ở nhà mình từ lâu hảo đón mở tiệc chiêu đãi mọi người.

Giang Hải Dương đem tiêu thụ bên này chuyện này giao cho Giang Phóng, Giang Phóng kéo Kiêu Kiêu mỗi ngày chạy.

Bán lâu xử là ở bên trong thị khu, Kiêu Kiêu ý là làm một tinh xảo một điểm bán mẫu gian. Kỳ thực phượng hoàng sơn hoa viên tiểu khu, trừ liên bài biệt thự ngoài, còn có kỷ đồng tiểu cao tầng, thế nhưng cho dù là tiểu cao tầng, cũng tất cả đều là nhà giàu hình, nói tóm lại, này tiểu khu sẽ không có thấp hơn một trăm năm mươi bình phòng ở.

Kiêu Kiêu nhìn hiệu quả đồ, đề nghị Giang Phóng đem bán mẫu gian cũng biết thành kiểu Âu phong tinh. Kiêu Kiêu cũng sẽ không làm thiết kế, thế nhưng nàng vẫn là đem chính mình lý niệm tất cả đều nói cho thao tác nhà thiết kế, hai người câu thông rất tốt.

Nhìn cái kia ngoại quốc nhà thiết kế nhìn của nàng mắt nhỏ thần nhi, Giang Phóng hoa lệ ghen tị, Kiêu Kiêu gọi thẳng, thương không dậy nổi a!

“Ngươi là của ta.” Nhìn Kiêu Kiêu cười nhạo hẳn. Giang Phóng một phen đem Kiêu Kiêu kéo đến trong lòng mình. Còn cắn cổ của nàng một chút.

“Ngươi làm gì thế a, cầm tinh con chó a, ngươi nhượng ba mẹ ta nhìn còn không được diệt ta a! Ngươi còn như vậy ta nhưng sinh khí ha.” Hắn gần đây rất thích ở trên người nàng lộng một chút dấu vết gì gì đó, khí nàng nghiêng răng ngựa a!

Bán lâu xử, bán mẫu gian, biểu diễn đài, bán lâu viên, mỗi một dạng cũng làm cho Kiêu Kiêu bận rộn không thể một ngày đều không cần đi ngủ a, nàng cũng rất cuộc hiểu, Giang Phóng mấy ngày hôm trước hắc vành mắt.

Hai người đều bận rộn bên này chuyện này, cũng không mấy ngày, đi ra tháng chín, hai người đều đi học a!

Đã đi học, Kiêu Kiêu cũng là đem bên này chuyện này buông xuống rất nhiều, bất quá Giang Phóng vẫn là hai bên bận việc, hoàn hảo, trường học bên kia không có gì quá lớn chuyện này. Phượng hoàng sơn hoa viên bắt đầu phiên giao dịch, ngoài mọi người dự liệu, phòng ở bán được đặc biệt hảo, cơ hồ là một bán mà khánh. Cũng là một tuần công phu, thế nhưng bán ra hơn một nửa. Liên Giang Hải Dương cũng không nghĩ tới, sẽ có hiệu quả tốt như vậy.

Lúc trước định giá thời gian, Giang Hải Dương ý là định ở 6000. Muốn biết, địa phương lúc đó giá phòng còn đang 2000 nhiều, không được 3000 a. Thế nhưng Kiêu Kiêu vẫn là cực lực khuyên can Giang Hải Dương, muốn định ở 8888. Lúc đó nghe thấy Kiêu Kiêu này đề nghị, Giang gia mọi người đều lấy nhìn người ngoài hành tinh ánh mắt nhìn Kiêu Kiêu a. Thế nhưng Kiêu Kiêu nói như thế nào, nàng cảm thấy, đã mất hướng kẻ có tiền, vậy nên có kẻ có tiền khuôn cách. Cũng không phải nói các ngươi chính là vô duyên vô cớ định thành như vậy, muốn để cho bọn họ cảm thấy, chính mình trị. Này thời kì, Dân Giang nhà giàu mới nổi nhiều lắm.

Kiêu Kiêu sở dĩ như thế tự tin, hoàn toàn là tiếp tục sử dụng đã từng có quỹ tích. Nhưng là người khác không biết a, bất quá Giang Hải Dương vẫn là đáp ứng.

Kiếp trước thời gian, Kiêu Kiêu lão bản của công ty chính là ở này tiểu khu, nàng đối này tiểu khu vẫn là rất giải.

Hơn nữa, cũng chính là cái 7, 8 năm, toàn bộ Dân Giang phổ biến giá phòng liền sẽ 8000 tả hữu, này tiểu khu, đã là giá thị trường 3 vạn nhiều, tiếp cận 4 vạn, mặc dù giá phòng cao thái quá, thế nhưng, này tiểu khu vẫn có tiền cũng mua không được.

Phượng hoàng sơn hoa viên đại bán, còn chưa có chính thức ngừng phát triển, thế nhưng bán ra suất đã đạt được 8 thành. Kiều Kiều không biết Giang Hải Dương có thể kiếm bao nhiêu tiền, nàng cũng không quan tâm này, nàng là tiểu phú tức an loại hình lập. Nguyên lai nàng chính là làm cùng phòng điền sản tương quan hành nghiệp, này nhìn mình toàn tâm tham dự hạng mục tiêu thụ tốt, Kiều Kiều trong lòng vẫn là rất thỏa mãn. Mặc dù, nàng làm bừa.

Giang Hải Dương cũng không có dự kiến sự tình sẽ tiến triển như thế thuận lợi, Giang gia trong nháy mắt thành công, không chỉ là Giang gia mấy người, chính là Tần gia người, cũng đứng Kiều Kiều nhìn với cặp mắt khác xưa, mặc dù Kiều Kiều kiên trì chính mình không có làm cái gì, thế nhưng nàng vì phượng hoàng sơn hoa viên bày mưu tính kế này đó, mọi người vẫn là trong lòng đều biết nhi.

Giang Hải Dương đưa Kiều ba một cái nhà biệt thự, bây giờ Kiều ba cũng là Giang Hải Dương thuộc hạ một viên Đại tướng, thế nhưng hần thế nào cũng không minh bạch, Giang Hải Dương thế nào sẽ đưa một bộ hần hơn hai trăm vạn biệt thự, đây là trong biệt thự tương đối nhỏ hộ hình, cũng là Kiều Kiều thích nhất hộ hình, nàng từng đang nhìn hộ hình thời gian cùng Giang Phóng đề cập qua.

Kiều ba này chỗ nào có thể muốn a, hần bốn năm tiền lương a. Thế nhưng Giang Hải Dương vẫn kiên trì, không có cách nào, Kiều ba chỉ có thể nhận lấy, hần cũng rõ ràng, đây là hướng hần khuê nữ.

Ở phượng hoàng sơn hoa viên tiệc chúc mừng thượng, Giang Hải Dương ngay trước hai nhà mọi người, còn có công ty cao tầng trước mặt mọi người tuyên bố, chờ Kiều Kiều mãn mười tám, liền cấp Giang Phóng cùng Kiều Kiều hai đứa bé đính hôn, lúc đó Kiều Kiều đã đem trong miệng nước trái cây phun đi ra, đây coi là chuyện gì a! Nàng vì sao không biết?

Kiều ba kiều mẹ vui mừng gật đầu, xem ra là đã thương lượng với Giang Hải Dương qua.

Công ty mọi người thấy Giang Phóng đặt ở Kiều Kiều trên lưng tay, đều yên lặng. Này Giang gia, sớm lượng đánh cũng quá sớm, bắt quá đã lão đại ta dựa vào không hơn, ta dựa vào lão nhị đi. Dù sao, này lão kiều không phải cũng là giang tổng thuộc hạ người sao, nói không chừng, ta cũng có thể cho mình khuê nữ tìm cái kim quý tể. Mọi người xoa tay a!

Mấy ngày này, Giang Phóng hai bên chạy, cùng Tần Tổ Cẩm cùng nhau, trái lại quan hệ hòa hoãn rất nhiều, Kiều Kiều biết, Giang Hải Dương ở Tần Dương đại học A phụ cận cấp Giang Phóng mua một cái nhà phòng ở, Giang Phóng cũng không trọ ở trường, thế nhưng Giang Phóng bởi vì bận, cũng vẫn là không thể nào ở chỗ đó, mỗi ngày cùng Tần Tổ Cẩm như nhau, qua lại thông cần.

Lão Bạch thấy Giang Hải Dương mỗi ngày qua lại chỉ huy Giang Phóng, cũng minh bạch hần bồi dưỡng dụng tâm, từ phượng hoàng sơn hoa viên thành công, lão Bạch vẫn là rất tin cậy Giang Hải Dương cách làm. Cũng là đem tiêu bạch kéo vào công ty mình, bây giờ này hai quả, mỗi ngày đều một tượng cầu a! Nhìn nhị hắc các loại sung sướng.

Này chỉ chớp mắt liền vừa nhanh qua năm, nhìn Giang Phóng đều gầy, Kiều Kiều đau lòng: “Ngươi cũng không biết nhiều bồi bổ. Nhìn ngươi gầy.”

“Ngươi nhượng ta nhiều kia gì kia gì, đối ta chính là đại bổ. Này cả ngày bính một chút đều không muốn.” Giang Phóng tay nhưng không thành thật.

Hai tay néo néo Giang Phóng mặt, “Ngươi nha, liền sẽ muốn những thứ này có không. Hôm nay thiên ôm một cái thân thân, ngươi còn muốn sao, ta nếu như lại thành thật điểm, liền bị ngươi ăn sống nuốt tươi, bại hoại.”

“Ta liền hoại sao, ta liền đối với ngươi hoại.” Giang Phóng mân mê trư miệng liền hướng Kiều Kiều trên người thâu.

“Ân ~” Kiều Kiều cười khước từ: “Ngươi đừng ~”

Một phen ôm lấy Kiều Kiều, ném tới trên giường, cả người bất ngờ đề lên: “Bây giờ toàn bộ Dân Giang thị đều biết ngươi là của ta, ngươi thế nào còn không muốn a? Một điểm ngon ngọt cũng không cấp a?”

“Ngươi xấu lắm. Ta nhưng nói cho ngươi biết. Ngươi nếu như bắt nạt ta, ta sẽ không muốn ngươi, hừ hừ.”

“Không nên ta? Ta xem ngươi dám không nên ta.” Giang Phóng xấu xa bắt đầu xả Kiều Kiều y phục. Kiều Kiều mặc cao cổ áo lông. Giang Phóng trực tiếp đã đem y phục của nàng từ đầu thượng bắt xuống.

Mất thoáng cái liền đỏ, trực tiếp đã đem miệng dựa vào tới Kiều Kiều ngực thượng.

“Đừng, Giang Phóng, ngươi thế nào tổng như vậy a?” Hần gần đây đai nàng liền xằng bậy, động dục kỳ a!

“Tức phụ nhị, của ta con dâu hiền nhị, ghen chết ta, nếu không, ngươi cho ta được, dù sao ta sớm muộn đồ hội thú của ngươi, có được không, có được hay không vậy?” Hần bán manh.

Cho hần? Nàng cũng không thành năm đầu, trả lại cho hần, cả ngày nhượng hần sờ sờ lục soát một chút, đều đủ cho hần mặt mũi.

“Ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ, dù cho ta thành niên, ngươi cũng đừng nghĩ, bắt kết hôn, không cho phép ngươi xằng bậy.” Kiều Kiều cảm thấy chuyện này không có thương lượng.

Này tức phụ nhị, nói gì cũng không tắt miệng a!

Lui mà cầu thứ nhị đi, hắc hắc, sinh nhật ngày đó, nàng cho hần lu, cũng rất thoải mái a.

“Kìa tức phụ nhi, người đang cho ta triệt triệt đi.” Hấn về mặt a dua.

“Người thế nào tổng như vậy a? Đã nghĩ kiên việc này nhi. Ta khinh bỉ người, người cho ta né tránh.”

“Ta bắt, ta sẽ không.” Đưa tay trên dưới chạy. Cũng không biết hấn động tác thế nào nhanh như vậy, bá một chút liền đem Kiều Kiều áo ngực kéo xuống. Cúi đầu ngậm của nàng tiểu Anh Đào.

Giang Phóng cũng không phải là cái thương hương tiếc ngọc, cho dù là từ nhỏ liền ái mộ nữ hài nhi, hấn cũng sẽ không những thứ ấy, này hàm bất tát miệng, hút gặm cắn. Khiến cho Kiều Kiều trắng cổ họng thử. Nghe thấy Kiều Kiều lên tiếng nhi, hấn càng thêm cấp thiết nếm Kiều Kiều, độ mạnh yếu thậm chí đại nhượng Kiều Kiều không khỏi đau hô khỏi đến.

Bại hoại, rất xấu rồi, rất xấu rồi.

“Là rất xấu rồi ~”

“Ta liền hoại, liền đổi một mình người hoại, bảo bối, ngoan ngoãn nghe lời, nếu không ta nhưng không cam đoan chính mình có thể làm được cái gì ha.” Hấn uy hiếp nàng, kỳ thực Giang Phóng phát hiện, đừng thấy Kiều Kiều bình thường ở trên đầu của hấn tác uy tác phúc, thế nhưng tựa hồ chỉ cần hấn hơi chút lợi hại một điểm, nàng liền mềm nhũn ra. Nếu là hấn giả trang đáng thương gì gì đó, nàng cũng là cuối cùng sẽ tùy hấn. Ha ha, có thể thấy, tiểu nha đầu vẫn là nắm giữ ở trong tay hấn.

Lúc này, cứng mềm tịnh thi, mới là sáng suốt nhất.

Hai tay ở ngực của nàng thượng vuốt, u, thật là thoải mái. Mềm, bạch bạch, mềm mại. Tiểu nha đầu này, tựa như một tinh linh, hấn kỳ thực biết, rất nhiều người đều đứng nàng có hảo cảm, thế nhưng vậy thì thế nào, người người đều biết nàng là của hấn, cũng không ai dám đến xúc hấn rủi ro, tiểu nha đầu tự nhiên cái gì cũng không biết.

Tay trượt xuống dưới, chậm rãi tham đến của nàng trong quần, nàng vẫn luôn không cho hấn sờ nàng, hấn biết, nàng sợ. Thế nhưng, hấn lại rất nghĩ.

“Ân ~” Kiều Kiều nhìn không được rên rỉ lên tiếng.

“Bảo bối, bảo bối của ta nhi.” Hai người kịch liệt dây dưa cùng một chỗ. Kỳ thực chuẩn xác mà nói là Giang Phóng dây dưa Kiều Kiều, Kiều Kiều dù sao không hiểu này đó, sống lưỡng thế cũng không hiểu này đó. Chỉ có thể mặc cho mình thích đại nam hài muốn làm gì thì làm.

Giang Phóng đứng lên, bắt đầu thoát y phục của mình, hấn vóc người thân thể cường tráng.

Nhìn hấn lung tung thoát y phục của mình, Kiều Kiều thần trí rối cuộc đã trở về. Trời ạ, nàng vừa đều đang cùng hấn làm gì a. Bất quá nhìn hấn đã hưng phấn thân thể, Kiều Kiều biết, nay vóc dáng, sợ là không thể thiện hảo rồi.

Giang Phóng cơ hồ là trong nháy mắt liền đem y phục của mình cởi hết, mắt thấy liền lại muốn nhào tới trên người nàng. Kiều Kiều bận chi đứng dậy.

“Giang Phóng, người đừng như vậy, ta, ta dùng tay giúp người đi?” Trước mắt cũng chỉ có thể như vậy. Kiều Kiều đem tầm mắt của mình đặt ở hấn ngực trở lên, căn bản không dám nhìn xuống.

Giang Phóng nhìn nàng khăn trương thành kia phó bộ dáng, cũng không đành lòng miễn cưỡng nàng, nếu như hấn cưỡng đến, nàng cuối cùng là nhất định sẽ đi vào khuôn khổ. Hơn nữa, cuối cùng cũng nhất định sẽ tha thứ hấn, bất quá, hấn không hi vọng trong lòng nàng có dật dật, không hi vọng nàng vì chuyện này nhi thương tâm.

“Kìa, người dùng tay giúp ta hai lần.”

Được một tác lại muốn tiến một thước a?

Nhìn về mặt yu vọng nam nhân. Kiều Kiều gật đầu, xem như là đồng ý. Giang Phóng nhạc.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606592,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $(' #wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323') $(' .chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
{ $(' .chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) { $(' .chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
{ $(' .chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') { $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_ navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-49/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-51/'; } } document.onkeydown = arrows_ navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 51: Tình cờ gặp

“A ~ a ~ ân ~ ân hử ~” Giang Phóng ý ở đầu giường, biên nhi thượng là hân yêu mến nhất Kiều Kiều, Kiều Kiều mặt đỏ cũng có thể tích xuất huyết .
Này đồ tồi, có muốn hay không ra như thế □ thanh âm a?

Kiều Kiều tay phủ ở hân kia gì thượng, trên dưới phập phồng , vừa mới lúc mới bắt đầu nàng sẽ không, hay là hân nắm tay nàng tới, thế nhưng chỉ chớp mắt, hân liền buông lỏng ra, nhưng chính nàng đến, nói là nàng nếu như lộng không tốt, còn muốn thêm phạt một lần, Kiều Kiều sợ đến vội vàng động.

Bất quá mặc dù nàng đang giúp hân làm kia gì gì. Thế nhưng chính nàng vẫn là liên cũng không dám nhìn liếc mắt một cái . Nàng cũng không dám nhìn kỹ chính mình, trời ạ, nàng tưởng tượng bắt ra bản thân có bao nhiêu yin đang.

“Bảo bối nhi, người thật tốt.” Giang Phóng đem miệng để sát vào lỗ tai của nàng. Khiến cho nàng ngứa .

“Ha hả, bảo bối nhi, người thế nào liên cũng không dám nhìn a. Thật nhát gan.”

Nhìn, nhìn cái đầu người. Người có muốn hay không như thế sắc a!

“Ân ~” cảm nhận được Kiều Kiều trên tay khiến cho điểm kính. Giang Phóng cổ họng thử một tiếng.

“Bảo bối nhi, lần sau dùng miệng đi, có được không?”

“Giang Phóng, người đồ tồi, người liền được một tác lại muốn tiến một thước đi. Chuyện này nhi người nghĩ cũng đừng nghĩ. Người còn như vậy, ta liền đi.”

“Ha hả. Ta biết người bỏ không được rồi ta.” Tay ở trên người nàng dao động. Nàng này làn da, thế nào liền trắng như vậy nộn a. Hai người một đen một trắng, tương phản cách xa. Nhìn nàng hai mắt hàm sương mù, khuôn mặt ửng đỏ, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, ngoan ngoan quỳ ở nơi đó phục vụ cho hân, hân cảm thấy thỏa mãn cực kỳ.

Ai có thể nghĩ đến, lúc nhỏ kiều ngoan đập tiểu Viễn, về mặt nam hài tử hình dáng tiểu nha đầu, bây giờ trở nên như thế thủy linh động nhân, quả thực chính là tiểu yêu tinh. Ha hả.

“Ân ~ thoải mái ~”

Hai người ở trong phòng làm mờ, lại không nghe thấy tiếng mở cửa. Cửa Tàn Tổ Cẩm nhìn thấy Giang Phóng cùng Kiều Kiều áo khoác động ở giá áo thượng, biết hai người đều ở. Nhìn xuống thời gian, hơn mười hai điểm , cũng không biết lưỡng tiểu nhân ăn không ăn cơm, liền vào phòng kêu người.

“Tiểu ——” phóng tự còn chưa có xuất khẩu, Tàn Tổ Cẩm liền bối rối. Nàng đẩy cửa kia trong nháy mắt, trong phòng hai người cũng bối rối.

Giang Phóng phản ứng rất nhanh, trước tiên vội vàng duệ quá chặn đắp ở hân và Kiều Kiều. Kiều Kiều đã hóa đá.

Nhìn thấy Giang Phóng động tác, Tàn Tổ Cẩm vội vàng đóng cửa lại ra.

“Không có việc gì , bảo bối nhi, không có việc gì .” Giang Phóng nâng lên Kiều Kiều khuôn mặt nhỏ nhắn nhi.

“Giang Phóng, còn có người so với ta còn mất mặt sao?” Kiều Kiều thì thào.

“Không có việc gì, không sao cả. Dù sao bọn họ sớm đều biết hai ta được rồi, đúng hay không?” Đẩy ra của nàng tóc ngắn hậu, Giang Phóng liếm của nàng mái tai, cẩn thận liếm .

“Người đừng như vậy, mau đứng lên, làm sao bây giờ a, trời ạ, bị Tàn a di nhìn thấy, mắc cỡ chết người, làm sao bây giờ a, ta sau này muốn thế nào gặp người a?” Kiều Kiều xinh đẹp tóc ngắn mất trật tự không chịu nổi, nàng tức giận ngất trời thúc Giang Phóng, chỉ vào mũi hân nói.

“Người là ta tức phụ nhi, nhìn thấy lại có quan hệ gì, đừng nóng giận có được không? Đợi một lát ta sẽ cùng mẹ ta nói, yên tâm đi. Sau này sẽ không như vậy, Kiều Kiều, người ngoan, người ngoan ~” Giang Phóng người này cho dù bị người nhìn thấy, vẫn như cũ là muốn tiếp tục tâm tồn không tốt.

Kiều Kiều quyết đoán đẩy hân ra, đứng dậy chỉnh lý y phục.

Giang Phóng nhìn tiếp tục làm chuyện xấu vô vọng, đứng dậy mặc quần áo. Chính mình còn lảm bảm “Còn đáp ứng hai ta thứ đâu, lần này đều còn chưa có đi ra. Người cũng không sợ đem ta ghen phá hủy, ghen phá hủy ta, có hại cũng không chính người a!”

Nhìn hân da mặt dày ở đâu nói đâu đâu, Kiều Kiều liếc hân một cái.”Sợ ghen phá hủy, không biết dùng người tay của mình a.”

“Hắc hắc, ta có chính mình tức phụ nhi, ta tức phụ nhi lại hương lại nộn, ta tại sao phải chính mình động thủ a!” Thấu tiến lên thân một chút gương mặt của nàng nhi.

“Đừng làm rộn, mau đi ra.” Kiều Kiều khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng cọ xát ra, nàng không ra đi lại càng không tốt.

Nhìn tiểu tình lữ cọ xát ra, Tần Tổ Cẩm đã điều chỉnh tốt tâm tính, nàng cũng không nghĩ đến, vừa vào cửa có thể thấy như vậy hương diễm một màn. Nàng nhi từ □ thoải mái thẳng hự, vẻ mặt thỏa mãn. Mà nhỏ nhỏ thiếu nữ đầu, thì lại là khuôn mặt hồng hồng, ánh mắt không có tiêu cự.

“Tần a đi.” Kiều Kiều có chút co quắp.

Tần Tổ Cẩm sắc mặt bình thường, cười hỏi: “Đều chính giữa trưa, các người ăn cái gì? Ta nhượng bên kia đưa tới.”

Giang Phóng theo Kiều Kiều đi ra đến, ngay trước Tần Tổ Cẩm mặt ôm nàng, “Tùy tiện đến mấy thứ bình thường Kiều Kiều thích ăn đi.”

“Ân, hảo.” Tần Tổ Cẩm lấy ra điện thoại.

“Ai, sau này tiến ta phòng gõ cửa ha.” Giang Phóng bổ sung.

Tần Tổ Cẩm dừng lại một chút, gật đầu đáp ứng, “Ân.” Nói xong, còn nhìn Kiều Kiều liếc mắt một cái.

Kiều Kiều càng cảm thấy được không có ý tứ.

“Đi, quá khứ ngồi.”

Kiều Kiều nghĩ, nếu như Giang Phóng là một nữ hài nhi, Tần Tổ Cẩm không nên như thế bình tĩnh đi. Là nhi tử liền không giống nhau. Hoàn toàn là nàng có hại a. Nghĩ hoàn, Kiều Kiều trừng Giang Phóng liếc mắt một cái, hừ, sầm sỡ nàng.

Thời gian nhiều đặc biệt mau. Đây chỉ chớp mắt lại đến mau qua năm, hằng năm qua năm, Kiều gia người cũng phải cần hỏi Thanh Nham.

Kiều ba kiều mẹ Kiều Kiều cùng Kiều Mộc bốn người cùng nhau hỏi Thanh Nham, Kiều gia Thanh Nham phòng ở còn chưa có bán, trở lại Kiều Kiều đều là ở tại nhà mình. Điểm ấy nhượng Kiều Kiều rất hài lòng, nàng không thích ở tại Kiều gia gia Kiều nãi nãi gia a. Mặc dù hiện tại Kiều gia gia Kiều nãi nãi đã không giống từng như vậy đối với nàng gia các loại không tốt xoi mói.

Thời gian lâu dài, Kiều Kiều đã ở nghĩ, kỳ thực rất nhiều chuyện rất nhiều không hài hòa, căn nguyên đều ở chỗ tiền tài, bây giờ, nhà nàng mặc dù không phải đại phú đại quý, thế nhưng vẫn là rất không lỗi. Không sai về điểm này tiền, bản thân ở xa, song phương không có ma sát, lại bất bởi vì tiền thế nào, nhà hân cùng gia gia nãi nãi gia quan hệ cũng đã khá nhiều.

Kiều ba kiều mẹ cấp Kiều gia gia Kiều nãi nãi chuẩn bị rất nhiều hàng tết, nhìn bao lớn bao nhỏ Kiều Kiều một nhà, Kiều gia gia Kiều nãi nãi cười rất đều mị ở tại cùng nhau.

“Người này trở về là được rồi, mang nhiều như vậy đông tây làm chi.” Kiều nãi nãi cười tiếp nhận đông tây. Tựa hồ là rất hài lòng Kiều ba kiều mẹ mang về nhiều như vậy đông tây.

“Mẹ, đây là hân là.” Kiều mẹ đáp, kiều mẹ là điển hình nói năng chua ngoa lòng như đậu hủ. Mặc dù thường xuyên oán giận Kiều gia gia Kiều nãi nãi thiên vị, nhưng là mình có, là tuyệt đối không sẽ bạc đãi lão nhân.

Kiều Mộc tiểu bằng hữu nhảy nhảy đất đất chạy vào trong nhà.

Kiều Kiều nhìn nàng đồng lạnh nhắm trong phòng chạy, vội vã cũng cầm lên hai túi, theo sát mà vọt vào phòng.

“Mau, thượng kháng ngồi, ấm áp đi. Biết các người lập tức quay lại, ta cho nhà đốt ấm áp cùng.”

“Kiều Kiều tỷ.” Kiều Đình cùng đệ đệ của nàng kiều vũ Đông Đô ngồi ở Kiều nãi nãi trong phòng.

Trước một bước vào cửa Kiều Mộc đã nhảy lên tới kháng thượng, hơn nữa chiếm cứ một so sánh có lợi vị trí, nhìn bộ dáng của nàng liền biết nàng đồng lạnh quá, Kiều Kiều nghĩ, tựa hồ là nông thôn mùa đông phá lệ lạnh.

“Tiểu đình tiểu đông các người đều đã tới a?”

“Ân.” Tiểu đình là một so sánh hướng nội cô nương, năm nay đọc sơ nhị, thành tích bình thường, nhìn Kiều nhị thúc Kiều nhị thẩm ý tứ, là muốn tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp liền cho nàng tổng xuất đi làm, Kiều Kiều biết, cho dù là ở kiếp trước, Kiều Đình cũng là như vậy.

Kiều Kiều cũng vội vàng thượng kháng, đem kháng mền ở trên chân, hô! Vẫn là như vậy thoải mái.

“I 'd listen to the radio, Waitin' for my favorite songs~~” Kiều Kiều di động vang lên. Kiều Kiều liếc mắt nhìn tiếp khỏi, là Giang Phóng.

“Làm chi?”

Điện thoại đầu kia truyền đến tiếng cười.

“Bất làm chi thì không thể gọi điện thoại cho người sao?” Giang Phóng ở Tân Dương qua năm.

“Người thật đáng ghét da!”

“Người xác định người đáng ghét ta sao? Ân?” Giang Phóng câu này “Ân”, dùng hai tiếng, nói Kiều Kiều tâm ngứa .

“Liền đáng ghét người.” Kiều đã đã .

“Ha hả. Nha đầu chết tiệt kia, nhìn ta trở lại không thu thập người. Nhìn người còn dám đáng ghét ta.” Giang Phóng uy hiếp.

“Hừ.”

“Người ở Thanh Nham cho ta thành thật điểm. Không cho phép tùy tiện cùng khác nam hài nói chuyện. Thành thật điểm chờ ta trở lại, biết không?”

“Biết rồi, biết rồi, liền biết quản ta, người cũng quản hảo chính người ha.”

“Ha hả.”

“Người ở bên kia có được không?” Kiều Kiều biết Giang Phóng có ý kết, mặc dù hiện tại mặt ngoài thoạt nhìn còn có thể, thế nhưng Kiều Kiều nhưng lấy không cho phép Giang Phóng tính tình, người này nếu như thực sự là lừa khời đến, thật đúng là không biết có thể làm được cái gì.

“Thế nào? Người lo lắng ta?”

“Người chính là cái ngang tàng lừa, ta không lo lắng người, ai lo lắng người.” Đánh tiểu liên cho người bận tâm, hừ hừ, nhiều khi liên tiểu Mộc mộc đều đồ kỵ, nói là mình thiên vị.

Điện thoại đầu kia truyền đến tiếng cười: “Yên tâm đi, hảo bảo bối nhi. Ngoan ngoãn ở Thanh Nham, chờ ta trở lại mang người đi chơi nhi. Ta ở bên cạnh không có gì. Yên tâm đi. Ta cũng sẽ không làm cái gì. Qua năm mới, chỉ cần bọn họ đừng quá phận, ta cũng sẽ không xúc bọn họ rui ro.”

Người trâu!” Có cái gì người cũng nhện một chút bái? Dù cho bất xông mẹ người, người cũng nhìn người ba mặt mũi không được a. Tổng sặc người làm chi a?”

“Kia nếu như ta biểu hiện hảo, người thế nào thưởng cho ta?” Điện thoại đầu kia Giang Phóng cười xấu xa.

Meo cái mẽ ! Ta vì gia đình của người hài hòa, người còn cùng ta tới đây một bộ, còn muốn thưởng, người tốt ý sao người?”Giang Phóng, người có phải hay không cảm thấy ta là mẹ người từ a? Ta này cũng là vì tốt cho người, người nguyện ý làm chi liền làm chi, hừ.”

“Đừng nóng giận a, bảo bối nhi. Ta ngoan ngoãn nghe lời còn không được sao?”

Nghe Giang Phóng cầu xin tha thứ, Kiều Kiều vung lên khuôn mặt tươi cười, kết quả thấy kia tam đầu đều đang nhìn nàng. Trong nháy mắt liền cảm thấy không có ý tứ .

“Được rồi được rồi, người ngoan ngoãn, ta cũng ngoan ngoãn . Ta không nói với người, treo ha!”

“Đừng a, gấp làm gì a? Chẳng lẽ người không muốn ta?”

“Được rồi ha, treo đi, treo đi, ta nói chuyện bất tiện lap! Người còn có hoàn chưa xong a?”

Tưởng tượng đến Kiều Kiều xấu hổ bộ dáng, Giang Phóng cảm giác mình tâm tình rất là vui mừng: “Tốt lắm, ta trước treo, có việc gọi điện thoại cho ta a!”

“Ân, biết rồi.” Đem điện thoại cất dứt, thấy Kiều Đình cùng kiều vũ Đông Đô ngo ngắc lẳng lẳng, Kiều Mộc trái lại so sánh tự nhiên, nàng cũng đã quen rồi.

“Nhìn cái gì a?”

“Kiều Kiều tỷ, người nói yêu thương a?” Kiều Đình rất là giật mình, hỏi lên.

“Ân, đúng vậy!” Dù sao đã mọi người đều biết, cũng không sợ người biết rồi.

“Là cùng cái kia Giang Phóng sao?” Rất sớm trước đây thời gian, nhân gia đều nghe đồn hai người bọn họ yêu sớm. Kiều Đình cũng là hơi có nghe thấy .

“Hừ, nhưng không phải là hần sao, sớm liền đem tỷ tỷ bắt cóc, thiên vị, tỷ tỷ với hần so với ta còn hảo.” Mặc dù nói như vậy, thế nhưng Kiều Mộc vẫn là rất thích Giang Phóng, nàng cũng chính là dám ở Kiều Kiều bên người làm bầm này đó, nhượng Kiều Kiều áy náy, đối với nàng rất tốt, nàng trái lại rất hi vọng Giang Phóng ca ca khi nàng tỷ phụ, hắc hắc, Giang Phóng ca ca sẽ cho nàng rất nhiều tiền tiêu vật.

Nhỏ nhỏ Kiều Mộc cảm thấy, tỷ tỷ của mình rất có thấy xa lạ, biết sớm cho mình tìm một nam nhân tốt, nhìn, Giang Phóng ca ca đối với nàng thật tốt, cho nên, nàng cũng phải cùng tỷ tỷ như nhau, nàng cũng muốn cho mình trước tìm một lão công, bắt quá, trường học những thứ ấy thích khóc lại yêu bắt nạt người khác nước mũi quý nam sinh nàng mới không thích lạ, nàng muốn tìm một sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái soái ca. Hắc hắc, nàng chọn trúng tỷ tỷ hảo bằng hữu Hiếu Nam ca ca lạ!

Hắc hắc, nàng chuyện quan trọng trước định ra.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606593,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-50/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-52/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Cũ hữu gặp mặt

Kiều Kiều đương nhiên là không biết Kiều Mộc trong lòng hoạt động, nhìn Kiều Đình: “Tiểu đình, nghe nói ngươi muốn tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp liền đi ra ngoài làm việc?”

“Àn, mẹ ta nói ta học tập không giỏi, muốn cho ta sớm kiếm tiền.” Kỳ thực Kiều nhị thẩm cũng căn dặn quá Kiều Đình, muốn ở Kiều Kiều trước mắt nhiều lời nói, tốt nhất là nhượng kiều đại bá cho nàng tìm một khá hơn một chút làm việc, dù sao bây giờ kiều đại bá ở bên ngoài hỗn rất không lỗi. Hơn nữa bọn họ thế nhưng đều nghe nói, Kiều Kiều cùng Giang Hải Dương nhĩ tử ở nói yêu thương. Giang Hải Dương là ai, dự đoán toàn bộ Dân Giang thị sẽ không có không biết.

“Tiểu đình, đọc không đọc sách cũng không quan trọng, thế nhưng, ngươi có nghĩ tới hay không, ngươi bây giờ cái gì sở trường đặc biệt cũng không có, niên kỷ lại nhỏ, liền ra đi làm, ngươi làm cái gì?”

“Kiều Kiều tỷ, cái kia, cái kia.” Kiều Đình cắn môi, kỳ thực nàng cùng Kiều Kiều cũng không đặc biệt thân, lúc nhỏ Kiều Kiều còn chưa có lúc rời đi liền cả ngày thẳng vội vàng kiếm tiền, về sau bên người lại có Giang gia hai tiểu huynh đệ, Kiều Đình tự nhiên không có cơ hội cùng Kiều Kiều thân thiết. Nàng có điểm nói không nên lời.

“Làm sao vậy?” Nhìn Kiều Đình muốn nói lại thôi, Kiều Kiều hỏi.

Lấy hết dũng khí, Kiều Đình mở miệng: “Kiều Kiều tỷ, cái kia, ngươi có thể hay không cùng đại bá nói một chút, nhượng hắn cho ta tìm một làm việc?”

A?

Kiều Kiều nghĩ nghĩ, nàng thật ra là biết Kiều Đình người này, đơn thuần, không có gì tâm nhãn, thành thật, kiếp trước thời gian một mực nhà xưởng làm công, quá cũng không quá tốt. Nhìn nàng khó xử bộ dáng, Kiều Kiều cũng biết, nhất định là nhị thẩm làm cho nàng nói điều này.

“Kiều Đình, ngươi xác định bắt muốn tiếp tục đọc sách sao?”

“Àn. Ta học tập không giỏi, cũng không muốn học tập. Có thể ra làm công, sớm một chút kiếm tiền, cũng rất tốt.”

“Vậy được rồi, ta sẽ cùng ba ta nói. Bất quá ngươi tốt nhất nhượng nhị thúc cùng ba ta nói rằng, dù sao chúng ta đều là văn bối, ba ta cũng không nhất định sẽ nghe ta.” Mặc dù Kiều ba xác thực rất nghe Kiều Kiều, thế nhưng Kiều Kiều cảm thấy vẫn là nhượng nhị thúc nói một chút tương đối khá. Dù sao nàng là đứa nhỏ thôi! Kiều ba sở dĩ rất nghe Kiều Kiều, hoàn toàn là bởi vì Giang Hải Dương thái độ đối với nàng, hơn nữa phượng hoàng sơn hoa viên thành công, Kiều ba cũng biết, Kiều Kiều ra rất nhiều rất có tính kiến thiết ý kiến.

“Àn, hảo.” Kiều Đình tựa hồ là thở dài một hơi.

“Kiều Kiều tỷ, ngươi nói yêu thương, đại bá không nói ngươi a?” Kiều Đình hiếu kỳ.

“À không. Chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên, ba mẹ ta là biết của chúng ta, chúng ta đều có chừng mực.”

“Thật hâm mộ người.” Kiều Đình cảm khái.

Kiều Kiều cười.

Kiều vũ đông so với Kiều Mộc tiểu một tuổi, là bọn hần gia nhỏ nhất. Thấy cơ hội của Kiều Kiều ít hơn, cũng chỉ có qua năm ăn tết mới có thể thấy nàng, càng mới lạ.

“Kiều Kiều tỷ, tỷ tỷ của ta nàng cũng xuân tâm này lắm.” Nhìn có điểm nương tiểu vũ đông, Kiều Kiều xiết cười.

Nàng nhị thúc gia tiểu đình cùng tiểu đông, đều là không có gì nhiều lắm tâm nhân.

“Chờ tỷ tỷ người quá mấy năm lớn tuổi, liền cho người tìm cái tỷ phụ, đừng có gáp, ha ha.” Mấy vẫn bồi đều ngồi ở kháng thượng, lao. Mà Kiều ba Kiều mẹ còn có Kiều nhị thúc Kiều nhị thẩm đều ở phòng bếp giúp đỡ Kiều nãi nãi vội hỏi, Kiều gia gia ở cửa đối tới đối lui, cũng không biết làm gì.

“Kiều Kiều tỷ, người cũng có di động a, đại bá đối với người thật tốt.” Kiều Đình chiếm được Kiều Kiều cho phép, cầm Kiều Kiều di động nhìn trái nhìn phải, tựa hồ là rất sợ cấp làm hư.

Bên kia Kiều Mộc lại nao yêu thiêu thân, “Xi” liền cười ra tiếng.

“Ai u, Kiều Đình tỷ, người thật đúng là đương đó là ta ba mua cho nàng a!”

“Àn?” Kiều Đình không hiểu.

“Là Giang Phóng ca ca cấp tỷ tỷ mua lap. Giang Phóng ca ca nói, chờ ta thi đậu sơ trung, cũng tặng một mình ta. Ai u, ta lúc nào có thể thượng sơ trung a!” Kiều Mộc lại làm co quắp trạng.

“Ba!” Kiều Kiều hung hăng cho nàng một chút. Đứa trẻ chết dầm này.

“Ồ ô, tỷ tỷ đánh người, Kiều Đình tỷ, người xem tỷ tỷ lap! Nàng quá xấu lap!” Kiều Mộc gào khan, dẫn tới kiều mẹ ở gian ngoài phòng bếp thật sự là không chịu nổi, vào cửa: “Kiều Mộc, người cho ta thành thật đi, người liền tác đi. Người nhạ tỷ tỷ người, chờ Giang Phóng trở về không thu thập người a?”

“Ồ ô, tỷ tỷ đánh người, mẹ mắng chửi người, ta đáng thương a, ta thảm a! Ta thiếu khuyết gia đình ấm áp a?” Tiếp tục gào khan, hắc hắc, dù sao ở nhà bà nội, hơn nữa còn là qua năm mới, kiều mẹ cũng không thể đánh người a.

Kiều Kiều quyết đoán lấy điện thoại di động ra, chuẩn bị cùng Giang Phóng cáo trạng, kỳ thực đừng thấy Kiều Mộc bình thường cái dạng này, kỳ thực vẫn có chút sợ Giang Phóng, dự đoán chân chính không sợ Giang Phóng, cũng chính là Kiều Kiều đi. Hơn nữa, Giang Phóng sinh khí, mặc dù không thể đối với nàng thế nào, thế nhưng, không cho nàng tiền tiêu vặt, chính là muốn của nàng mạng nhỏ a! Đó là nàng tiền riêng tám mươi phần trăm nguồn gốc a, ô ô ~

“Tỷ ~ tỷ ~ tỷ, ta sai rồi còn không được sao? Ô, người liền sẽ cáo trạng, tỷ tỷ là tốt nhất tỷ tỷ lap!” Kiều Mộc dán Kiều Kiều a dua nói.

Kiều mẹ trắng tiểu thư lưỡng liếc mắt một cái, xoay người ly khai.

“Kiều Kiều tỷ, người buổi chiều làm gì a?”

“Nga, ta buổi chiều tính toán đi xem Dương Tuyết, sau đó sẽ đi xem dự mẫn.” Hai cái này đều là của nàng tiểu tỷ muội, nàng còn rất tưởng niệm các nàng. Nàng dời đến Dân Giang sau, mấy người liên hệ thiếu rất nhiều.

“Kia tiểu Mộc người theo đi không?” Kiều Đình hỏi.

“Ta mới không đi đâu, bên ngoài lạnh như vậy, chúng ta ba đánh bài tứ-lo-khơ đi.” Kiều Mộc đề nghị.

“Àn, tốt!”

Kiều Kiều đồng tình nhìn về phía Kiều Đình cùng kiều vũ đông, cùng Kiều Mộc đánh bài tứ-lo-khơ, khóc đi đi. Người này trừ ngoạn lại chính là kỹ oai.

Buổi trưa đại gia ở cùng nhau ăn cơm, rất là hài hòa, Kiều Kiều cảm khái, nguyên lai, có đôi khi, có vài người tình không phải là không có thân tình, chỉ bất quá có đôi khi, ở tiền tài trước mặt, này đó trở nên so sánh bạc nhược.

Mà bây giờ nhà nàng không thiếu tiền, tựa hồ sẽ không có những phiền não này, mặc dù kiều mẹ như trước sẽ cảm thấy Kiều gia gia Kiều nãi nãi thiên vị, thế nhưng cũng nhìn phai nhạt rất nhiều, dù sao, nhà mình so với Kiều nhị thúc gia quá đã khá nhiều, mà cùng ở ở Dân Giang Kiều cô cô đối với hần cũng các thân cận rất nhiều.

“Mẹ, ta xế chiều đi tìm Dương Tuyết ngoạn nhi ha.”

“Ân, đi đi.”

Một năm không gặp, Dương Tuyết trở nên so với trước đây cao một ít, cũng đẹp một ít. Thấy Kiều Kiều, rất là kinh hi. Lệnh Kiều Kiều không nghĩ đến chính là, dư mẫn thế nhưng đã ở Dương Tuyết gia, ba giờ tỷ muội cao hứng không được.

“Kiều Kiều người đã trở về à? Thật không nghĩ tới người sẽ lúc này qua đây, ha ha.” Dương Tuyết rất cao hứng.

“Chúng ta đều một năm không gặp à? Các người thế nào à?” Dương Tuyết cùng dư mẫn bây giờ đều ở Thanh Nham phụ cận cao trung đến trường, mặc dù không phải trọng điểm cao trung, thế nhưng cũng có thể.

“Hoàn hảo lạ, đương nhiên không có người tiêu dao tự tại. Ta nhưng nghe nói, người cùng Giang Phóng được rồi.” Dư mẫn chớp mắt.

“Người thế nào đều biết à?” Tin tức truyền còn rất nhanh. Mặc dù, bọn họ này scandal thế nhưng truyền đã nhiều năm.

“Đương nhiên, ta tiểu cậu ở Dân Giang, ngay Giang Hải Dương thuộc hạ kiến trúc công ty đi làm. Ta thế nhưng nghe hắn nói, nói là người là bọn hắn gia cho phép con dâu.”

“Ha ha.” Kiều Kiều cũng không biết chính mình nên nói cái gì, đành phải ngây ngô cười.

“Kiều Kiều nha, người thế nhưng nên cảm tạ ta, nếu như không phải tới tìm ta, người sao có thể biết Giang Phóng à. Bây giờ này Giang gia cũng không là người bình thường gia.” Dương Tuyết vừa nói vừa về mặt hâm mộ nhìn Kiều Kiều.

“Đừng nói này đó lạ. Hắc hắc. Chúng ta thì không thể nói một chút khác sao?”

“Nói này thế nào lạ, nhiều cho chúng ta nói một chút thôi! Chúng ta cũng không biết người có tiền gia là thế nào dạng cuộc sống, người cùng Giang gia như vậy thực, cho chúng ta nói một chút lạ.” Dương Tuyết mà, một bên nhí dư mẫn cũng là về mặt hâm mộ.

Kiều Kiều thật ra là không muốn nói Giang gia chuyện này, điều này cũng không nên nàng nói a.

“Có cái gì có thể nói a, cũng không cùng chúng ta người thường như nhau.”

“Có cái gì như nhau a! Nhất định không giống với lạ, nga, đối, các người như nhau là bởi vì người các cũng đều có tiền người a! Kiều Kiều, thật hâm mộ người lạ, ba ba người đã ở Giang Hải Dương thuộc hạ làm việc. Nghe nói ba người bây giờ đã ở Dân Giang là có số một người.” Dương Tuyết cảm khái.

Nghe xong Dương Tuyết lời này, Kiều Kiều có chút mất hứng, cảm thấy lời này nói đặc biệt làm cho người ta không thoải mái, “Người đều nghe ai nói a? Ha ha.” Kiều Kiều là thật không muốn nói tiếp cái đề tài này.

“Rất nhiều người đều truyền a, dù sao, người xem a, Giang Hải Dương thế nhưng theo chúng ta Thanh Nham đi ra. Người nào không biết a!”

Kiều Kiều chỉ là cười. Cũng không nhiều dư nói chuyện.

Dư mẫn nhìn Kiều Kiều không nói lời nào, đoán Dương Tuyết một chút, tựa hồ là muốn cho Dương Tuyết nói cái gì, Dương Tuyết liếc nhìn dư mẫn, mở miệng: “Kiều Kiều a, hiện tại Giang Viễn thế nào a?”

Kiều Kiều kỳ thực đã ngắm đến dư mẫn đoán Dương Tuyết kia một chút. Nghe thấy Dương Tuyết hỏi như vậy, sững sờ một chút, trong nháy mắt hiểu.

“Giang Viễn a! Rất tốt a! Người cũng biết hắn a, vẫn là cùng hồi bé không sai biệt lắm. Mỗi ngày hò nháo.”

“Cùng hồi bé như nhau?” Dương Tuyết mắt sáng rực lên một chút, lập tức: “Nếu như cùng hồi bé như nhau, vậy hắn còn thích quá ta đâu? Kiều Kiều a, người cũng biết a, khi đó, ta, ta, kỳ thực ta cũng không phải bất thích hắn, chỉ bất quá, lo lắng gia trưởng nói chúng ta yêu sớm, người lại coi hắn là thành người xấu đánh đi, lúc đó ta rất thương tâm.”

Dư mẫn ở một bên gật đầu, phụ họa: “Kỳ thực trường học rất nhiều người đều đang đeo đuôi tiểu tuyết nga. Bất quá nàng cũng cự tuyệt, nói là có điểm quên không được Giang Viễn. Kiều Kiều, không như người bang bang Dương Tuyết đi, dù sao người đã ở cùng Giang Phóng hảo, hơn nữa a, đến lúc đó sau này nếu quả thật thành, các người hoàn thành chị em dâu, ha ha.” Dư mẫn cười.

Kiều Kiều nghe hai nàng nói như vậy, cười hỏi: “Dương Tuyết, hồi bé chuyện này người còn tưởng là thật a, hơn nữa, người cũng không phải không biết Giang Viễn là một cái dạng gì nhi, ta chỗ nào dám tác hợp các người a. Thượng tiểu học thời gian kia Giang Viễn bạn gái liền một đồng một đồng, các người cũng gặp nhiều lắm, hắn bây giờ còn là hình dáng này nhi, cơ hồ nửa tháng liền đổi một lần bạn gái, ta cho tới bây giờ cũng không dùng hắn giới thiệu bạn gái của hắn cho chúng ta biết, giới thiệu, bất mấy ngày cũng là phân, hơn nữa, quá nhiều người, ta đều dễ lộn hỗn.”

Kiều Kiều nói là lời nói thật.

Dương Tuyết đỏ một chút miệng. “Kiều Kiều, nếu như không phải người đánh Giang Viễn, chúng ta có lẽ sớm thì tốt rồi, người hãy giúp ta một chút thôi!”

Kiều Kiều nhìn Dương Tuyết, lại nhìn một chút dư mẫn, đột nhiên liền cảm thấy, chính mình có điểm không biết hai cái này hảo bằng hữu, có lẽ, thật là mấy năm đều không có gì nhiều lắm tiếp xúc, người cũng thay đổi đi.

“Ai u, tiểu tuyết a, người cũng đừng chính mình nhảy vào hố lửa, chúng ta nói điểm khác thôi! Tổng đề Giang Viễn làm chi a!”

Thấy Kiều Kiều không muốn giúp, Dương Tuyết cùng dư mẫn đều mắt hững, cũng không có gì tinh thần. Ba người nói chuyện tào lao.

Nhàn lao một hồi, Kiều Kiều liền mượn cớ ly khai, nàng thật sự là chịu không nổi này bầu không khí, hơn nữa, mặc dù nàng cự tuyệt, thế nhưng Dương Tuyết cùng dư mẫn vẫn là đem nói hướng Giang gia cùng Giang Viễn trên người xả. Hơn nữa trong lời nói nói ngoại ý tứ chính là Kiều Kiều mình cũng tìm Giang Phóng, còn không chịu giúp nàng giới thiệu Giang Viễn, không có tình nghĩa.

Kiều Kiều không hiểu các nàng loại này tư duy, chỉ có thể né ra, ra Dương gia cửa lớn, Kiều Kiều thật dài thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng trong lòng lại hết sức thất lạc.

Có lẽ, theo thời gian thay đổi, theo bên người hoàn cảnh thay đổi, có vài người, là sẽ biến đi.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chuong hoặc sang chuong.

```
Reading(1453,606594,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
{ $('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
{ $('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-51/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-53/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Một oa tiểu bồn hữu

Tâm tình bất dự, Kiều Kiều sờ lấy điện thoại ra, thành thạo thông qua Giang Phóng điện thoại. Lúc này, nàng đã nghỉ cùng Giang Phóng nói một chút. Nàng không hiểu, vì sao Dương Tuyết cùng dư mẫn đều biến thành như vậy.

Hơn nữa, nàng không cảm thấy Dương Tuyết vẫn là thập phần thích Giang Viễn, trái lại tựa hồ là đối gia thế của hần càng có hứng thú, điều này làm cho nàng rất không thích. Chẳng lẽ, Giang gia ở các nàng trong mắt, chính là một cái dê béo sao?

“Kiều Kiều ~” Giang Phóng nhận được Kiều Kiều điện thoại rất là mừng rỡ.

“Giang Phóng ~” nghe thấy Kiều Kiều không ngờ khẩu khí, Giang Phóng lập tức hỏi: “Làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì sao?” Hần rất khẩn trương nàng.

“Không có việc gì, chính là, chính là ta vừa đi nhìn Dương Tuyết, Giang Phóng, người nói, người thế nào liền thay đổi đâu?” Kiều Kiều rất thất lạc.

“Xảy ra chuyện gì nhi? Nói với ta nói?” Giang Phóng cùng Kiều Kiều bắt đồng, hần sớm liền đã trải qua rất nhiều, lại giúp đỡ Giang Hải Dương ở bên ngoài bận, đối rất nhiều thứ đều rất giải, tương phản, Kiều Kiều mặc dù là trùng sinh nhân sĩ, nhưng không trải qua đặc biệt gì đại chuyện này, tự nhiên đơn thuần rất nhiều, này trùng sinh trở về, lại cuộc sống đặc biệt an nhàn, tự nhiên càng là đơn thuần.

“Dương Tuyết nhượng ta đem Giang Viễn giới thiệu cho nàng, ta cự tuyệt, kỳ thực không phải nói Dương Tuyết không tốt, cũng không phải nói tiểu Viễn không tốt, thế nhưng, người biết không? Ta cảm thấy nàng căn bản không phải thích tiểu Viễn a. Nàng tựa hồ liền là thích nhà các người gia thế. Người nói, ta có phải hay không trào cao người? Vì sao người người đều đem người gia sản thành hào môn a?”

Bên kia Giang Phóng nghe xong Kiều Kiều lời, rất là hiểu rõ, này đó hần đều hiểu, bên cạnh hần cũng không phải là không có vây quanh các màu nghĩ chiếm nhà hần tiện nghi mỹ nữ, bất quá hần đều là không giả sắc thái, hơn nữa tính tình hung tàn, tự nhiên không ai dám nhiều cùng hần tìm việc nhi, thế nhưng tiểu Viễn lại bắt đồng, cả người ham chơi nhi lại hiền hòa, tự nhiên rất nhiều người đều đem chú ý đánh tới tiểu Viễn trên đầu.

Chỉ có Kiều Kiều, chỉ có Kiều Kiều trước sau như một với hần hảo, hần không cần lo lắng nàng dụng tâm kín đáo, lo lắng nàng thích tiền còn hơn thích hần.

Thấy điện thoại đầu kia Giang Phóng không nói lời nào, Kiều Kiều thật buồn bực, hần thật cảm thấy nàng là trào cao sao?

“Kiều Kiều.”

“Ân?”

“Trèo cao? Chẳng lẽ người không biết sao? Cho tới bây giờ, đều là ta trèo cao người.”

Giang Phóng lời nhượng Kiều Kiều trong lòng mở một đóa hoa.

“Giang Phóng, ta phát hiện người thay đổi da! Trờ nên đặc biệt sẽ đồ ngon đồ ngọt, trở nên đặc biệt sẽ nói ta thích nghe lời. Ta đều muốn chết chìm ở bên trong.”

“Ha ha. Nha đầu ngốc. Đừng bởi vì các nàng mất hứng, người đều là sẽ biến, hồi bé thế nào, chưa chắc trưởng thành liền sẽ như thế nào. Người như trước coi các nàng là thành hảo bằng hữu, nhưng các nàng có lẽ chỉ là coi người là thành một cái bàn đạp. Đã nhiều năm như vậy, các người cũng chỉ là qua năm ăn tết thời gian thảnh thơi gặp một lần, đây đó cũng đã chưa quen thuộc, cho dù là bạn tốt, theo thời gian cùng mỗi người kinh nghiệm sự tình, vị trí hoàn cảnh bất đồng, cũng là sẽ càng lúc càng xa. Người ngoan, ngoan ngoan chờ ta trở lại, đến lúc đó ta dẫn người đi ngoạn nhi. Ta cùng ba ta bọn họ nói, chờ ta trở lại, dẫn người đi Cáp Nhĩ Tân nhìn băng đảng.”

A? Cáp Nhĩ Tân? Da da!

Kiều Kiều là rất thích đi chơi nhi.

“Tốt! Hắc hắc!” Kiều Kiều bởi vì muốn đi Cáp Nhĩ Tân, cả người lại cao hứng lên, đúng vậy, Giang Phóng nói rất đúng, cho dù là bạn tốt, cũng là sẽ càng lúc càng xa.

Kiều ba kiêu mẹ cũng không có hỏi Kiều Kiều ở Dương Tuyết gia làm gì, đã nhiều năm như vậy, bọn họ thói quen đối Kiều Kiều bỏ mặc. Cũng biết Kiều Kiều là một cô chủ kiến.

Nhoáng lên năm liền quá khứ, sơ tam thời gian, Kiều cô cô gia chu tình tình cũng tới, Kiều Mộc cùng chu tình tình quan hệ vẫn là rất không lỗi. Chu tình tình so với Kiều Mộc lớn hơn một tuổi, Kiều cô cô cũng ở tại Dân Giang thị nội, Kiều cô cô thường xuyên nhượng chu tình tình đi tìm Kiều Mộc ngoạn nhi.

Kiều cô cô người này, Kiều Kiều là lại hiểu biết bất quá, dùng nhà bọn họ hương cách ngôn nhi chính là, kính thượng mí mắt, đối kẻ có tiền, có năng lực lại có thể bang trợ người của nàng, là hoàn toàn nhiệt tình. Đối những thứ ấy không thể giúp của nàng, là phản ứng cũng không phản ứng.

Bây giờ Kiều ba ở Dân Giang, mặc dù không thể nói rõ là kẻ có tiền, thế nhưng cũng rất tốt, Kiều cô cô đương nhiên là đối với nàng gia khách khí rất nhiều rất nhiều, cũng nhiệt tình rất nhiều rất nhiều.

Chu tình tình cùng Kiều Mộc mang theo kiều vũ đồng cùng nhau chơi đùa nhi. Bởi vì Kiều cô cô gia mở một tiệm tạp hóa, cơ bản không ly khai người, cùng ngày Kiều cô cô phải trở về Dân Giang. Kiều ba ý tứ chính là, qua năm ăn tết, ngồi xe người đặc biệt nhiều, Kiều cô cô một nhà ba người chính mình ngồi xe rất là bị tội, sẽ không như cùng bọn họ cùng đi, mặc dù bọn họ xe ngồi một nhà tứ miện vừa lúc, thế nhưng Kiều ba ý là chen một chen, được thông qua trở lại được, Kiều cô cô cũng là ý tứ này. Kiều Kiều ๐__๐ hân, nàng nghĩ tới phùng tiểu vừa mới hạ tuổi điện ảnh 《 di động 》, ô ô, đây là cái gì xe a!

Nhìn Kiều Đình cùng kiều vũ đồng ánh mắt hâm mộ, Kiều ba nghĩ nghĩ, liền quyết định nhượng Kiều Mộc cùng chu tình tình lưu lại, hẳn rồi trở về tiếp một lần, sau đó đem Kiều Đình cùng kiều vũ đồng cũng mang về Dân Giang ngoạn mấy ngày, Kiều nhị thúc Kiều nhị thẩm rất cao hứng, bọn họ kỳ thực đều rất hi vọng Kiều Đình tỷ đệ lưỡng có thể nhiều cùng Kiều Kiều Kiều Mộc một khối nhiều tiếp xúc một chút, này người trưởng thành suy nghĩ, cùng tiểu hải nhi suy nghĩ chính là không đồng dạng như vậy.

Kiều Đình cùng kiều vũ đồng rất cao hứng, vội vàng thu thập muốn dẫn quá khứ đổi giặt quần áo.

Kiều Đình so với Kiều Kiều nhỏ hơn ba tuổi, thế nhưng vóc dáng cùng Kiều Kiều không sai biệt lắm cao, kiếp trước thời gian, Kiều Đình vừa được 1m67, nhượng Kiều Kiều rất là hâm mộ ghen ghét, nhìn hiện tại đã cũng giống như mình cao Kiều Đình, Kiều Kiều lệ chạy, bất quá, nàng cũng an ủi mình, quá cao, chính nàng cũng cũng không thích, hắc hắc.

Kiều nhị thẩm cơ bản sẽ không cấp Kiều Đình lấy vài món đồ giặt quần áo, nàng cảm thấy thực sự không được có thể xuyên Kiều Kiều, dù sao a, hai người không sai biệt lắm cao.

Chờ Kiều Mộc Kiều Đình các nàng đến thời gian, Kiều Kiều đã ở gia thu thập xong, ai u, nàng vẫn cảm thấy nhà mình thoải mái.

Kiều Kiều chuẩn bị rất nhiều kẹo cùng hoa quả. Còn có một chút đồ ăn vặt. Mấy đứa con nhìn thấy, càng là cao hứng. Chu tình tình chưa có về nhà, cũng theo tới Kiều Kiều gia, nàng thường xuyên ở tại Kiều Kiều gia, cùng Kiều Mộc cùng nhau chơi đùa nhi.

Kiều Đình, Kiều Mộc, kiều vũ đồng, còn có chu tình tình, mấy đứa con cùng nhau chơi đùa nhi, kỳ thực Kiều gia cũng không lớn, kiều mẹ có chút buồn, nhiều như vậy đứa nhỏ thế nào ngủ. Cũng có chút oán giận Kiều ba quyết định.

Kỳ thực Kiều gia ở phượng hoàng sơn hoa viên là có một cái nhà biệt thự, thế nhưng kiều mẹ lại không biết lái xe, hơn nữa bên kia ở cũng đều có tiền người, kiều mẹ cảm thấy rất bất tiện, cũng vẫn không đặt, không sống.

Nghe Kiều Kiều nói, Giang gia muốn ở bốn năm tháng ẩm áp thời gian liền chuyển quá khứ, kiều mẹ thờ dài, dự đoán Giang gia chuyển quá khứ, nhà

nàng cũng là được chuyển quá khứ, nàng vẫn là rất luyến tiếc những thứ ấy lão hàng xóm.

“Mẹ, dù sao tình tình là phải về nhà ở, không như theo ta cùng Kiều Mộc ngủ, Kiều Đình cùng tiểu đông ngủ đi, dù sao bọn họ cũng là tỷ đệ lưỡng, không có quan hệ gì.” Cũng không thể nhượng đứa nhỏ ngủ phòng khách đi.

“Ân, cũng được đi, cũng chỉ có thể như vậy.”

Nhìn Kiều Đình cùng kiều vũ Đông Đô ở tại Kiều gia, chu tình tình đôi mắt trông mong, cũng rất là nghĩ ở chỗ, thế nhưng, Kiều Kiều vừa nhìn, đúng là không có chỗ a, ai u! Đây đó tiểu bồn hữu a!

Kiều mẹ là một nhanh nhẹn, nhìn mấy đứa con ngoạn nhi chính vui mừng, vội vàng đi phòng bếp chuẩn bị cơm chiều. Hôm nay là đại niên sơ tứ, lúc này muốn đi bên ngoài mua thức ăn, bán người cũng không nhiều. Kiều mẹ rất có chuẩn bị.

Sắc trời tiệm trễ, nghe thấy hàng xóm gia tiểu tôn tử ở lầu cửa trên đất trồng bồn pháo hoa, mấy đứa con ở trong phòng ngồi không yên. Kiều Mộc là một hoạt bát, nơi đây lại là của nàng địa bàn, dĩ nhiên là xuyên áo khoác muốn dẫn tỷ tỷ đệ đệ đi chơi nhi. Kiều Đình mặc dù đã sơ nhị, thế nhưng có lẽ là hoàn cảnh quan hệ, cả người đều là sợ hãi cảm giác.

“Kiều Đình a, người theo tiểu Mộc bọn họ cùng đi ra ngoài đi dạo đi. Ở nhà cũng không sự, chờ ngày mai ta mang bọn người ra đi dạo.”

“Hảo.” Kiều Đình xuyên áo khoác cũng theo ra cửa.

Kiều mẹ nhìn ra cửa mấy đứa con căn dặn: “Đi chơi nhi cẩn thận một chút ha, sớm một chút trở về, chúng ta một hồi liền ăn cơm, đừng đi xa, còn có cẩn thận điểm yên hoa pháo, đồ chơi này nhi nhưng không an toàn, chờ ăn cơm tối xong, các người đi cửa phóng, nhà cũng là có một chút.”

“Ân. Biết rồi!” Kiều Mộc đáp được thanh thúy.

Khó có được qua năm không có chuyện nhi, Kiều ba đã ra cửa đi bộ, kiều mẹ làm cơm, Kiều Kiều ngay biên nhi thượng trợ thủ.

“Tỷ, tỷ ——” Kiều Mộc người chưa tới, thanh nhi tới trước.

Kiều mẹ mắt tròn trắng: “Đi đi, nhìn nhìn cái kia đồ ranh con lại sao, ngày này thiên bắt yêu nhi.”

“Làm chi a?” Ách? Kiều Kiều sững sốt, đi theo mấy đứa con bên người, nhưng không phải là Giang Phóng sao?

“Người, người thế nào lúc này đã trở về?”

Giang Viễn quá khứ xoa xoa Kiều Kiều tóc, “Ta nhớ người. Kiều di ~ ta đã trở về.”

Kiều mẹ nghe thấy thanh âm, vội vàng xoa xoa tay ra: “Tiểu phóng đã tới a? Người thế nào hôm nay đã trở về? Ba mẹ người tiểu Viễn bọn họ cũng cùng nhau trở về chưa?”

“Không, ba mẹ ta đều ở Tân Dương, ta cùng tiểu Viễn hai người trở về.”

“Nga, kia tiểu Viễn đâu?”

“Hắn a, trở lại liền ra đã? Nhân gia thế nhưng người bận rộn, ha ha.” Giang Phóng đem chìa khóa xe ném ở trên bàn trà, trong tay hắn còn có một cục lớn bao, Kiều Mộc ánh mắt thế nhưng rơi vào kia bên trên đâu!

Giang Phóng đem bao cũng đặt ở bên bàn trà nhi: “Bên trong đều là ăn, các người lấy ra ăn đi. Ta trong xe còn có hoa quả, ta ra lấy.” Kiều Kiều rất thích ăn hoa quả.

Nghe nói như thế, Kiều Mộc “A nga” liền xông tới, bắt đầu lật xem ăn ngon, hắc hắc, tất cả đều là một chút đặc biệt, này tỷ phu thật tốt a! Liếc mắt nhìn chính mình ngốc ngốc tỷ tỷ, Kiều Mộc nắm tay lắc lắc, nàng cần phải bang tỷ tỷ xem trọng này kim quý tế.

Làm cho người ta đoạt đi, nàng còn nào có này đó phúc lợi.

Nếu như của nàng này đó tâm lý hoạt động bị Kiều Kiều biết, đoán chừng là muốn cảm khái một câu, tiểu đại nhân, vết thương của người không dậy nổi a!

Kiều Kiều bởi Giang Phóng xuống lầu lấy đông tây.

“Người sớm trở về, Tân a di có thể hay không mất hứng a?”

“Không có việc gì. Ta nói với bọn họ, sớm một chút trở về làm chuẩn bị, chúng ta sơ bát đi Cáp Nhĩ Tân.”

“Sơ bát đi a, kia kỳ hào trở về đâu? Đầu ai đi a? Hai chúng ta?” Kiều Kiều ngửa đầu hỏi.

“Kỳ hào trở về không định, đến lúc đó nhìn ngoạn nhi thế nào đi? Hai chúng ta cái, tiểu bạch, nhị hắc, tiểu Viễn, còn có mặt khác ba cái con nhóc, bắt

quá người không cần phải xen vào các nàng, dự đoán cũng không mấy ngày liền phân.”

“Ân, biết.”

“Ai, nhà các người này một oa thỏ là chuyện gì xảy ra a?” Chít chít trách trách mấy đứa con a!

“Nhị thúc ta gia tiểu đình, tiểu đông còn có cô cô gia tinh tinh. Dự đoán tài năng ở nhà của chúng ta ở vài ngày.”

“Vừa lúc, vậy người hôm nay ở nhà ta, nhiều như vậy thỏ, nhà các người cũng không ở a!”

Kiều Kiêu nện cho Giang Phóng mấy cái, “Cái gì thỏ, cái gì thỏ, nhà người huynh đệ tỷ muội là thỏ a? Ta mới không được nhà người đâu, người sẽ không ăn cái gì hảo tâm”

Giang Phóng đem miệng dựa vào hướng Kiêu Kiêu, nhẹ nhàng : “Ta mặc kệ, người đêm nay liền ở nhà ta, một hồi ta liền cùng mẹ người nói đi ~ “

“Là, là thực sự là rất xấu rồi.” Kiêu Kiêu trừng người.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606595,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
{ $('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
{ $('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-52/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-54/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Ta yêu người, nhưng người vĩnh viễn sẽ không biết

Cho dù Kiêu Kiêu không muốn, nàng vẫn là ở tới Giang Phóng gia, đi trước mẹ nàng luôn mãi căn dặn, muốn nàng chú ý “Đúng mực”. Ô ô ~

Đối với Kiêu Kiêu ly khai, Kiêu Mộc huy tay nhỏ bé khăn vui vẻ đưa tiễn, hắc hắc, tỷ tỷ bắt ở trong nhà, tinh tinh có thể ở xuống. Mấy đứa con đều ngoạn nhi điên rồi.

Đối với muội muội loại này bạch nhãn lang hành vi, Kiêu Kiêu trừng mắt.

Giang Phóng nhìn mỗi khi cho nhau phá tiểu thư lương, cười.

“Giang Phóng, ta và người nói ha, ở nhà người về ở nhà người, người cũng không chuẩn xăng bậy. Chúng ta muốn ước pháp tam chương.”

“Ước pháp tam chương?” Giang Phóng nhú mày.

“Đổi, dù sao người không thể động thủ động cước xăng bậy.”

“Kia nếu như người động thủ với ta động cước đâu?” Giang Phóng trêu đùa.

Meo cái mề , người đây là đang khí ta a!”Vây ta không đi, tình ta cảm giữ không được chính mình, đối với người động thủ động cước.”

Nhìn Kiêu Kiêu tựa hồ là thật sự có điểm tức giận, Giang Phóng vội vã nói tốt. Thịt này không kịp ăn, uống chút canh nước canh thủy cũng là tốt, cũng đừng giở truc mức nước công dã tràng .

“Ta sai rồi, của ta hảo bảo bối nhi, yên tâm đi, chỉ cần người không đồng ý, ta tuyệt đối bắt loạn đến.”

Kiều Kiêu tiến vào Giang gia, nhượng Giang Phóng quá khứ cùng Giang Viễn cùng nhau ngủ, chính nàng ở Giang Phóng gian phòng. Mặc dù hai người hảo rất, thế nhưng cũng không thể xăng bậy a! Hai người khi vào cửa, Giang Viễn đang ở lên mạng, ra cọt nhà chào một tiếng liền lại vào cửa .

Kiều Kiêu thấy Giang Viễn, một trận cảm khái a!

“Nam các gia hoa hồ điệp thế nào không ra cửa a?”

“Ha ha, người như ông Tiểu Viễn nghe thấy phải thương tâm. Nói hán hoa hồ điệp.” Giang Phóng mặc dù nói như vậy, nhưng là lại rất cao hứng, xem bộ dáng là cảm thấy rất khá cười.

“Sợ hán thương tâm người còn cười.”

Ở Kiều Kiều trên mặt “Ba” một chút, Giang Phóng tiếp tục cười: “Ta đi lấy cho người son trúc, biết người thích ăn.”

Bọn họ này một mảnh tiểu khu cung ẩm đều rất tốt, Kiều Kiều lấy ra bán tay áo T-shirt, tiễn Giang Phóng gian phòng thay. Còn rất nóng.

Nhìn tươi mát tiểu nữ hài nhi, Giang Phóng tâm trí hướng về.

“Ngày mai ta mang bọn người đi chơi nhỉ?” Hán biết nàng muốn dẫn bọn hán gia kia kỳ con thỏ nhỏ đi chơi nhi.

“Ân, hảo. Giang Phóng, người nói ta dẫn bọn hán đi chỗ nào ngoạn nhi a, trời như vậy lãnh, sân chơi đều đóng cửa.” Kiều Kiều kỳ thực cũng không biết muốn dẫn bọn hán đi chỗ nào ngoạn nhi.

“Sân patin, bi-a sảnh, rạp chiếu phim, thư viện, này không theo người liền sao? Sáng sớm ngày mai ta như ông lão Từ cấp thương vụ lái xe qua đây, mang bọn người ngoạn nhi. Ta kia xe trang mấy người các người hơi nhiều.” Hai tháng trước, Giang Hải Dương đưa Giang Phóng một đài Porche.

“Ân.” Kiều Kiều hiện tại đặc biệt ý lại Giang Phóng, kỳ thực nàng chính mình cũng không biết như vậy có được không, nghĩ đến có chút hoàn toàn dựa vào nam nhân sống qua sâu gao nữ nhân, bất tự lập tự cường, hoàn toàn dựa vào nam nhân cuộc sống, cuối cùng chiếm được nam nhân chán ghét. Kiều Kiều mặc hán, cảm giác mình có hướng cái phương hướng này phát triển xu thế.

“Giang Phóng, ta hiện tại càng lúc càng ý lại người, chuyện gì, chính mình không cần suy nghĩ đã nghĩ rồi người, như vậy có phải hay không không tốt a? Sau này người có thể hay không phiền ta?” Kiều Kiều tựa đầu tựa ở Giang Phóng trên vai.

“Ba!” Tiểu thí thí thượng bị đánh một cái.

“Nói những gì đấy? Ta ước gì người chuyện gì tìm khắp ta, ý lại ta, người là ta tức phụ nhi a, không nghe theo lại ta ý lại ai, ta mới là giữa chúng ta cái kia nên sợ, nên không có cảm giác an toàn, mặc dù người khác đều cảm thấy ta có tiền, là người trèo cao ta, thế nhưng trong lòng ta biết, người căn bản không quan tâm này đó, của ta Kiều Kiều là một thông minh lại có thể làm hảo nữ hài nhi. Ta sợ người không nên ta, sợ người yêu người khác, cho nên ta muốn sớm cho người định ra. Đem người quyền ở phạm vi thế lực của ta nội, đem người vững vàng dính vào của ta trong lưới ~ “

“Giang Phóng, người chính là cái bại hoại, người càng lúc càng có thể nói. Người liền sẽ dỗ ta.”

Nhìn ngẩn khuôn mặt nhỏ nhắn, Giang Phóng cúi đầu, đương hai mảnh môi dựa vào cùng một chỗ lúc, Kiều Kiều cảm thấy toàn thân mềm yếu. Giang Phóng cũng không phải là một ôn nhu nam nhân, nhìn Kiều Kiều mềm tựa ở trong lòng mình, nhâm chính mình hôn, Giang Phóng không thành thật khởi đến, môi lung tung mà lại không có kết cấu ở trên mặt của nàng, trên cổ dao động. Tay cũng dò vào Kiều Kiều T-shirt trung, không đếm xỉa lực đạo nắm bắt Kiều Kiều ngực.

“Ân?”

Nghe thấy Kiều Kiều rên rỉ, Giang Phóng càng không thành thật, □ trụ trạng vật ở trên người của nàng sắc / tình ma.

“Thích người, thích người ——” Giang Phóng biên động biên ni non. Dỗ Kiều Kiều.

“Âi, ca ——” Giang Viễn mở cửa, tựa hồ là muốn nói cái gì, kết quả lại thấy được như vậy hương diễm một màn. Mặc dù y phục của hai người đều hoàn hảo, thế nhưng động tác lại cực kỳ ái muội.

Nghe thấy Giang Viễn thanh âm, Giang Phóng vội vã ngừng tay, giống như không thoải mái nằm bò ở tại Kiều Kiều trên người: “Cút cho ta đi vào.”

Ngốc lăng trung nhị hóa Giang Viễn rốt cuộc kịp phản ứng, “A! Biết biết.”

“Ba!” Cửa bị đóng lại.

Kiều Kiều phiền muộn, lần thứ hai, đây là lần thứ hai, bọn họ lại bị người ta nhìn thấy, mắt mắt a. Đầu là cái tên xấu xa này, bất quá mặc dù nghĩ như vậy như thế oán giận, thế nhưng Kiều Kiều trong lòng lại ân ân lại có cái nhỏ giọng âm đang hỏi nàng, chẳng lẽ, người không muốn sao? Người vừa có trở ngại chỉ quá hán sao? Không có, không có, cũng không có.

Giang Phóng biết Kiều Kiều da mặt mỏng.

Vội vã an ủi nàng: “Không có việc gì. Đến, khởi đến, ngoạn, ta không để ý tới hán.”

“Giang Phóng, sau này ở nhà người không cho phép động thủ động cước. Như vậy ta quá mất mặt.”

“Ân, hảo. Ngươi nói cái gì liền là cái gì. Ngoan, ngươi ở đây nhì xem ti vi, ta đi xem tiểu Viễn có chuyện gì nhi?”

“Hảo. Ta muốn ăn sơn trúc.” Giang Phóng nhanh nhẹn đem trên bàn trà sơn trúc đưa cho Kiều Kiều, sau đó đứng dậy tiến Giang Viễn gian phòng.

Thẳng đến Giang Phóng vào cửa, Giang Viễn còn đang ngốc lăng trung, nhìn mê man ngồi ở bên giường Giang Viễn, Giang Phóng một cái tát đi xuống, đem kỳ đánh tỉnh.

“Ai u!” Giang Viễn xoa đầu, ca hấn cũng quá bạo lực .

“Chuyện gì?”

“A?” Giang Viễn tiếp tục ngốc.

“Không có chuyện gì ngươi kêu ta làm gì, ngươi là bị đánh không đủ phải không?” KAO, không có chuyện gì ngươi quấy rầy chuyện tốt của ta nhi? Giang Phóng nhe răng, cảm thấy người này là không đánh không được a!

Nhìn hấn ca không có ý tốt ánh mắt nhi, Giang Viễn vội vã đầu hàng trạng: “Ai, ca, ngươi nhưng đừng động thủ động cước, ta sai rồi còn không được sao? Ta đây không phải là nghĩ gọi ngươi tiến vào cho ta chuyển ít bạc mua trang bị sao? Nào biết các ngươi ở đâu kia gì gì a! Ta sai rồi, ca, ngươi là ca ta, ngươi là ta thân ca, cũng đừng đánh ta.”

Ca hấn hạ thủ cũng không cái chuẩn.

“Cái gì kia gì gì. Ở Kiều Kiều trước mặt chớ nói nhảm, mặt nàng da nhì mỏng.” Giang Phóng tất nhiên là biết nhà mình tiểu tức phụ nhi tính tình, căn dặn Giang Viễn.

“Biết rồi! Ha ha! Cái kia lòng dạ hẹp hòi nha đầu, nếu như ta nói nàng, nàng không chừng thế nào bố trí ta đâu?”

“Ba!” Giang Viễn lại bị đánh một cái.

“Cái gì lòng dạ hẹp hòi nha đầu, Kiều Kiều so với ngươi đại, cũng là ngươi tẩu tử, ngươi cho ta khách khí điểm.” Giang Phóng nói chuyện, cấp Giang Viễn kéo dậy, làm được vị trí của hấn thượng cho hấn chuyển bạc.

“Hảo hảo hảo, nàng là ta tẩu tử. Ai, ca, ngươi xem này trang bị, nhiều trâu, rỗng rỗng, có hấn, ta liền không đâu địch nổi.” Giang Viễn ở đâu nói thầm.

Hai huynh đệ ngươi một lời, ta một ngữ cạ xát hoàn, Giang Phóng đi phòng khách bồi Kiều Kiều.

Chờ Giang Phóng ra cửa, Giang Viễn nhìn đã đóng cửa lại, thu hồi trước cột nhà, ngốc ngồi ở chỗ kia, Kiều Kiều, hấn tẩu tử. Lắc lắc đầu, Giang Viễn đi tới phía trước cửa sổ, đem cửa sổ mở, đốt một điều thuốc.

Kỳ thực, ta cũng thích ngươi, thế nhưng, ngươi vĩnh viễn sẽ không biết.

Bất biết cái gì thời gian, bắt đầu từ khi nào, ta liền thích ngươi.

Từ nhỏ, mẫu thân không ở, phụ thân không gia, chỉ có hấn và ca ca sống nương tựa lẫn nhau, cho tới bây giờ, đều là ca ca vì hấn trả giá, chiếu cố hấn, với hấn hảo, hấn nghĩ, cho dù, hấn cũng thích Kiều Kiều, hấn lại vĩnh viễn đều sẽ không nói ra, hấn vĩnh viễn cũng sẽ không phá hư ca ca hạnh phúc.

Ha hã, hấn còn trẻ, có lẽ, hiện tại đem tim của mình thu lại, còn kịp đi?

“Tiểu Viễn đâu?” Kiều Kiều thấy Giang Phóng ra, hỏi.

“Hấn chơi game đâu? Không có việc gì, nhượng ta cho hấn chuyển ít bạc, hấn muốn mua trang bị.” Ôm Kiều Kiều ngồi xuống.

“Ngày mai ta nhượng lão Từ lái xe dẫn bọn hấn ngoạn nhi, chúng ta đi dạo phố đi đi, chúng ta mua ít đồ. Qua mấy ngày hảo ra cửa.” Chuyện gì có chính mình cùng Kiều Kiều thoải mái a!

“Ân, hảo, dù sao ta cũng không thích đồ tiểu bồn hữu, hắc hắc, nhượng tiểu Mộc cùng bọn họ ngoạn nhi đi, dù sao nha đầu kia liền nguyên ý vào đầu nhi.” Nữ hài tử nào có không thích đi dạo phố a! Kiều Kiều là một tiểu mua sắm cuồng nói, trước đây không bao nhiêu tiền thời gian, nàng kỳ thực cũng rất thích mua đồ, thương trường mua không nổi, liền các loại vớ vẩn. Bây giờ mặc dù không nói là đại phú đại quý, thế nhưng tối thiểu không quá thiếu bạc , nàng rất thích đi dạo nói.

“Hắc hắc, cho ta tìm trang giấy, ta nếu muốn nghĩ chính mình muốn mua gì.” Kiều Kiều chạy đến phòng vệ sinh rửa tay, bởi vì nước ăn quả, tay nàng khiến cho rất dơ.

“Đừng rồi, Giang Phóng, chúng ta thế nào đi a? Ngồi máy bay? Ngồi xe lửa? Vẫn là tự giá du?”

“Máy bay. Vé máy bay ta đều cho ngươi định được rồi. Không nói cho ngươi biết. Xe lửa cùng tự giá quá mệt mỏi. Nhì hắc ba hấn có một chiến hữu ngay Cấp Nhĩ Tân, hấn đã cho chúng ta liên hệ được rồi, đến lúc đó chúng ta đi đã có người nhận. Ta nhượng hấn cho chúng ta tìm một rộng lớn thương vụ xe, đi tới chính là tự giá boi. Chồng ngươi làm việc nhì ngươi vẫn chưa yên tâm a, ngươi liền theo đi là được. Bất quá bên kia nghe nói đặc biệt lạnh,

chúng ta nhiều lắm chuẩn bị điểm trang bị.” Giang Phóng công đạo.

“Ân, hảo, hắc hắc, chúng ta ngày mai sẽ đi mua.” Nhìn Kiều Kiều kia cười hi hi tiểu bộ đáng nhẽ, Giang Phóng cũng vui vẻ.

“Kiều Kiều, buổi tối hai ta ngủ chung đi? Ta bảo đảm bắt loạn đến. Dù sao hai ta cũng không phải không cùng nhau ngủ quá, Kiều Kiều ——” Giang Phóng ma người.

“Không nên không nên lạp, người chuyện gì xảy ra nhi a. Vừa đều bị Giang Viễn nhìn thấy, này lại muốn xằng bậy.” Từ sắc lang, xú phôi đàn. Mỗi một ngày, đã nghĩ ăn thịt.

“Đừng a, bảo bối nhi, ta cùng người ngủ đi. Ta bảo đảm bắt loạn đến, ta liền muốn ôm người ngủ. Không cho ăn thịt, gặt liên tục canh nhi cũng không cho người ta uống a! Ta đều tốt 20. Bảo bối nhi, van người còn không được sao?” Nếu có đuôi, dự đoán Giang Phóng đuôi một kiêu là ở đâu lay động. Hắn một bộ đáng thương tướng, mắt ngoác ngoác nhìn Kiều Kiều, liền trông chờ tiểu nha đầu có thể đồng ý đâu! Kiều Kiều mềm lòng nhất được, đặc biệt với hắn, Giang Phóng đương nhiên là biết, cũng là nhưng kính ma nàng.

Kiều Kiều bị ma được không có cách, rốt cuộc đáp ứng Giang Phóng. Nhìn nhạc miệng đều liệt tới bên tai Giang Phóng, Kiều Kiều cũng lộ ra tươi cười.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606596,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
{ $('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
{ $('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-53/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-55/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Xuất hành

Kiều Mộc nghe nói Kiều Kiều muốn cùng Giang Phóng Giang Viễn cùng đi Cáp Nhĩ Tân ngoạn nhi, là nhưng sức lực náo a, cổ nài đi theo, nhìn này bảy tuổi tiểu bồn hữu, mọi người đều là về mặt hắc tuyến.

Kiều Kiều không chịu được nhất người khác ma nàng, có chút dao động. Giang Phóng biết, nếu như mang Kiều Mộc ra cửa, Kiều Kiều một kiêu tâm tư liền sẽ thả ở Kiều Mộc trên người. Hắn không hi vọng tiểu Mộc đi a!

“Tiểu Mộc a, người vào phòng, Giang Phóng ca cùng người thương lượng một chút.” Giải quyết tiểu tham tiền, phương pháp tốt nhất chính là tiền, tiền có thể giải quyết chuyện này cũng không phải là chuyện này nhi a, Giang Phóng nghĩ.

Kiều Mộc tiểu bằng hữu bữu môi theo Giang Phóng vào phòng. Kiều Kiều thò đầu ra nhìn nhìn xung quanh.

“Người đừng quản, xem người ti vi, giao cho tiểu phóng đi. Ta xem, người là thu thập không được nha đầu kia.” Kiều mẹ nói đầu đầu.

Quả nhiên, từ trong phòng ra tới Kiều Mộc tiểu bồn hữu về mặt sắc mặt vui mừng, “Tỷ ~ ta bắt cùng đi với người, hắc hắc.”

“Đây là được tiện nghi, nếu không còn có thể như thế cười?” Kiều mẹ trắng tiểu nha đầu liếc mắt một cái.

“Dù sao ta không đi, lạp lạp lạp ——”

“Tiểu Mộc, qua đây ngoạn nhi.” Chu tình tình hô, mấy đứa con đều vây trước máy vi tính, Kiều Mộc nhảy nhót quá khứ.

“Ai, người đáp ứng nàng cái gì?” Kiều Kiều thống một chút Giang Phóng.

“Chính người muội tử người không biết a?”

“Tốt lắm, người đáp ứng cho nàng mua cái gì? Vẫn là cho nàng bao nhiêu tiền?”

Giang Phóng đem miệng tiền đến Kiều Kiều bên tai nói thầm mấy câu.

Kiều Kiều cười: “Ngươi nhưng khá lớn phượng . Tiếp tục bảo trì ha.”

“Tuân mệnh.”

Kiều mẹ nhìn tiểu tình lữ ở đâu nói nhỏ , ngươi thông ta một chút, ta sờ ngươi một chút, hiểu ý cười.

“Tỷ, Giang Phóng ca nói mặc dù ta không đi, thế nhưng cũng mua cho ta y phục, các ngươi không cho phép một mình hành động.” Kiều Mộc biên ngoạn nhi biên kêu.

“Chờ chúng ta trở về đơn độc dẫn ngươi đi mua, ngươi cũng đừng theo chị ngươi làm loạn thêm.” Giang Phóng thanh âm không lớn, thế nhưng Kiều Mộc lại rất nghe hân .

“Nga, vậy cũng đi.”

“Có một tỷ phu thật tốt!” Kiều vũ đông nhìn Kiều Đình, cảm khái nói.

“Tiểu đông, ta muốn nói cho nhị cữu mẹ, ngươi cổ động Kiều Đình tỷ tỷ yêu sớm.” Chu tình tình cười.

“Ta nào có, ta đây không phải là hãm mộ sao?”

“Thiệt! Tiểu Mộc, ngươi nói tiểu đông có phải hay không cái kia ý tứ a?” Chu tình tình thấy kiều vũ đông không thừa nhận, tìm kiếm cùng một chiến hào chiến hữu.

“Chính là chính là.”

“Các ngươi a, yên tĩnh đi.” Kiều Kiều thấy kiều vũ đông mặt đỏ, giải vây đạo. Tiểu bồn hữu tuổi còn nhỏ, rất dễ quả thật .

Kiều Kiều chờ người sơ bát ly khai, Kiều Đình kiều vũ đông bọn họ muốn tiếp tục ở lâu mấy ngày, này hai đứa bé bình thường cũng là không có chỗ nào đi , Kiều gia mặc dù không phải rất lớn, thế nhưng bọn nhỏ cùng một chỗ, còn tổng có thể đi chơi nhi, xem ti vi lạp, vọc máy vi tính lạp, cũng không người hạn chế, mấy tiểu bồn hữu đều ngoạn điên rồi, Kiều Đình mặc dù so với các nàng lớn hơn nhiều, thế nhưng nàng trái lại cũng có thể cùng bọn họ ngoạn nhi cùng một chỗ, chủ yếu là nhìn các nàng.

Lần này bọn họ đồng hành , cũng không phải là vừa mới bắt đầu Giang Phóng nói cho nàng biết tám người, mà là sáu người, Giang Viễn cùng tiểu bạch cũng không dẫn người, chỉ có nhị đại đen một, lại chính là Kiều Kiều cùng Giang Phóng .

Mấy người ở sân bay chạm trán.

“U! Kiều muội tử, mấy tháng này không thấy, ngươi vẫn là như vậy xinh đẹp động nhân a!” Nhị hắc thích hợp miệng đầy chạy xe lửa.

Theo nhị hắc mỹ nữ liếc mắt nhìn Kiều Kiều, bộ dáng rất là lãnh ngạo. Kiều Kiều nghĩ, đây là làm chi a?

“Ngươi cũng vẫn là trước sau như một bất đáng tin a?”

“Ha ha. Đến đến, ta giới thiệu cho ngươi, đây là bạn gái của ta, Lăng Ngọc Yên. Trường học của chúng ta hoa hậu giảng đường. Ngọc Yên, đây là Kiều Kiều, Giang Phóng bạn gái.” Nhị hắc cấp hai người giới thiệu.

“Nhĩ hảo.”

“Nhĩ hảo.” Hai người cho nhau chào hỏi đều nhàn nhạt , Kiều Kiều người này chính là như vậy a, nhân gia đối với nàng không nhiệt tình, nàng cũng sẽ không lấy tình yêu cuồng nhiệt tiếp nhân gia lãnh mông, hơn nữa, nhị hắc cùng Giang Viễn một hình dáng, ba ngày hai đầu thay đổi người a.

Mấy người hàn huyên mấy câu, đem hành lý gửi vận chuyển hậu, liền cùng nhau quá kiểm tra an ninh.

“Thế nào? Không thích Lăng Ngọc Yên?” Giang Phóng hỏi.

“Không a. Ngươi còn không biết ta sao? Người khác với ta không nhiệt tình, ta cũng sẽ không nhiệt tình đến chỗ nào đi a!”

“Ha hã, yên tâm đi, nàng không dám cho ngươi ném dung mạo , quen nàng bệnh nhi . Hoa hậu giảng đường cái P, nhị hắc cũng chính là đồ cái nhạc a, cái gì cao ngạo hoa hậu giảng đường, có tiền cũng không như nhau ngoạn nhi. Không thích nàng liền không cần phản ứng nàng.” Giang Phóng đối với người khác thích hợp đều là trừng mắt lãnh đối , nếu như ai cùng hân lợi hại, hân sẽ càng hoành. Trước đây chính là như vậy, hiện tại có tiền , càng là bất kể kia một bộ , nếu như không phải Kiều Kiều vẫn nói hân, còn không chừng người này có thể nào bao nhiêu chuyện này đâu! Bất quá chính là như vậy, hân còn không thể nào xuất hiện ở trường học, này trường học cũng người người đều biết tính tình của hân, nhưng không ai dám nhạ hân.

Lăng Ngọc Yên đương nhiên là biết Giang Phóng cùng tiểu bạch cùng nhị hắc quan hệ hảo, lần này nhị hắc ước nàng ra cửa, nàng mặc dù mặt ngoài bất động thanh sắc, trong lòng thế nhưng vui sướng ngập tràn. Nhà nàng cảnh bình thường, lại đã mỹ lệ lại có tài hoa, nàng vẫn luôn cảm giác mình thiếu khuyết một cơ hội, một tiền vào thượng tầng xã hội cơ hội, đương nhị hắc theo đuổi của nàng thời gian, nàng không chút do dự đáp ứng, này trong trường học không ít người cũng là biết nhị hắc , nếu như là người khác, nàng có lẽ còn có thể rụt rè một chút, thế nhưng ai cũng biết nhị hắc người này,

nếu như nàng không đáp ứng, nói không chừng hẳn quay đầu liền sẽ truy người khác đi. Nàng chăm chú bắt được cơ hội lần này, bọn họ đã gặp gỡ bốn tháng rồi, Lăng Ngọc Yên hơi cười.

Bọn họ đoàn người này tổng cộng sáu người, trừ nàng còn có một nữ hài nhi, tuổi không lớn lắm một tiểu nữ sinh, nghe nói là Giang Phóng bạn gái, Lăng Ngọc Yên bĩu môi, hiện tại tiểu nữ hài nhi a, mới mấy tuổi liền ra câu dẫn nam nhân, hừ.

Thấy nhị hắc đối với nàng cũng rất thực lạc, Lăng Ngọc Yên cắn cắn môi.

Cho tới bây giờ, nàng cũng là thói quen người khác vây quanh nàng chuyển, thấy có người so với nàng được hoan nghênh, Lăng Ngọc Yên có chút không cam lòng. Nàng cảm giác được, nhị hắc hai cái này bạn bè, Giang Phóng cùng tiểu bạch, cũng không quá yêu phản ứng hẳn.

“Ai, giang nhị thiếu gia, ngươi những thứ ấy tiểu bạn gái các đâu, thế nào cũng không thấy ngươi mang một a? Đây tiểu bạch vẫn luôn là này phó âm âm u u hình dáng, chúng ta cũng thành thói quen, nhưng ngươi không phải nổi danh hoa hoa công tử sao?” Nhị hắc trêu chọc.

“Cái gì hoa hoa công tử a, mời ngươi không nên nói xấu danh dự của ta, luân gia vẫn luôn là ngậy thơ mỹ thiếu niên nói.”

“Phốc!” Nhị hắc trong miệng nước khoáng phun tới.

“Ha ha ~ ngươi thật là có thể buồn nôn người a, I phục You.”

Mấy người khác cũng theo cười.

“Giang Phóng, ta đi toilet ha.” Sau khi cười xong Kiều Kiều đứng dậy đi toilet. Nàng cũng không có trung cầu Lăng Ngọc Yên ý tứ, có muốn hay không cùng đi.

Theo toilet ra tới Kiều Kiều thấy Giang Phóng ý ở cách đó không xa, từng hung tàn thiếu niên đã trưởng thành đội trời đạp đất nam nhân, xung quanh cũng có không thiếu nữ ánh mắt của người dừng lại ở trên người hắn, đúng vậy, mặc dù mới mười chín tuổi, thế nhưng hắn đã là một thành thực nam nhân. Thành thực, mà có mị lực.

Một tuổi thanh xuân thiếu nữ đi tới, không biết cùng hắn nói cái gì, thế nhưng Kiều Kiều thấy hắn nhìn hạ mày, cô bé kia bắt rất cao hứng ly khai.

Cảm nhận được Kiều Kiều ánh mắt, Giang Phóng nhìn qua đây, hai tầm mắt người keo cùng một chỗ.

Rất lâu, Kiều Kiều chân thành đi tới, “Hi, soái ca? Một người?”

“Ta tức phụ nhi đi toilet. Không biết tiểu thư giới không đề ý ta sợ vợ đâu? Nếu như không đề ý, chúng ta có thể thông đồng thông đồng.” Giang Phóng chừng chặc đang hoảng.

“A? Ngươi loại này soái ca cũng sẽ sợ vợ? Chắc hẳn ngài gia vị kia nhất định là một cộp mẹ lạp?”

Thuận thế đem Kiều Kiều ôm chặt trong lòng, “Không có biện pháp, không có tiền nam nhân, đương nhiên muốn tìm một phú bà, không biết tiểu thư có chịu hay không bao nuôi ta đâu?”

Tay nhỏ bé khiêu khích phát quá Giang Phóng mặt: “Kia, ngươi có thể làm gì đâu?”

Cắn một chút khiêu khích chính mình tay nhỏ bé: “Ha hã, bảo bối nhi, kia, ngươi nghĩ nhượng ta kiện, cái gì đâu?” Giang Phóng thoải lý hữu thoải.

Kiều Kiều lại là nghe rõ, đỏ mặt lên, lăm lăm: “Đồ lưu manh.”

Hai người liếc mắt đưa tình đùa vui.

Cách đó không xa nhị hắc hướng bên này phát tay: “Ai, hai người các ngươi làm chi đâu? Qua đây a!”

Giang Phóng đối cái kia không hiểu chuyện nhi các anh em lác lác đầu, kéo Kiều Kiều đi qua.

“Chúng ta đến sớm, ta vừa đi mua một bộ bài tú-lo-khơ. Ta đánh bài tú-lo-khơ đi!” Nhị hắc đề nghị.

“Các ngươi người không phải đủ chưa?”

“Ai, Ngọc Yên không phải là không sẽ sao? Chúng ta tam thiếu một. Vội vàng điểm.”

Giang Phóng cũng không nói thêm cái gì liền ngồi xuống.

Kiều Kiều liếc một cái cách đó không xa tạp chí, “Ta đi mua bản tạp chí nhìn ha.”

“Ân. Đi đi.” Giang Phóng vỗ một cái Kiều Kiều mông.

Kiều Kiều kỳ thực không thể nào thấy qua bọn họ đánh bài tú-lo-khơ, bất quá nàng cảm thấy, lấy mấy vị này tính cách, có thể hào thú vị mới là lạ, quả

nhien, mua hoàn tạp chí trở về Kiều Kiều liền thấy vài người người một lời ta một ngữ tiêu thô tục đâu! Mà Lăng Ngọc Yên ngồi ở nhị hắc phía sau, nhàn nhạp cười. Thoạt nhìn rất có khuôn cách.

Ngồi ở Giang Phóng biên nhi thượng, Kiều Kiều yên tĩnh nhìn tạp chí.

“Ai, Ngọc Yên, Kiều Kiều chỗ nào vài bản tạp chí đâu, người đi qua lấy một quyển nhìn bái? Xem chúng ta đánh bài tú-lơ-khơ nhiều muộn a?” Nhị hắc mở miệng.

“Không được, ta thích nhìn người ngoạn nhi.” Lăng Ngọc Yên vẫn luôn là nhàn nhạp cười.

Nhị hắc thấy nàng không hơn Kiều Kiều chỗ nào, cũng không miễn cưỡng, làm theo ngoạn nhi chính mình. Thẳng đến lên máy bay.

Giang Phóng cùng Kiều Kiều ngồi cùng một chỗ.

“Người đây đều là những thứ gì tạp chí a?” Giang Phóng lật xem Kiều Kiều tạp chí, bữu môi, buông, Kiều Kiều mua tất cả đều là thời thượng tạp chí, Giang Phóng sẽ thích mới có quý. Chắc chắn, trong đó còn có một bản cái gì gia trang tạp chí.

“Người thế nào liên đồ chơi này nhi đều nhìn a? Không kính.” Giang Phóng oán giận.

“Người không hiểu lạp!”

“Người tiểu nha đầu, còn dám nói ta không hiểu người.” Giang Phóng cũng không quản ánh mắt của người khác, trực tiếp liền hôn Kiều Kiều một chút, khiến cho Kiều Kiều một đỏ thắm mặt, Kiều Kiều cũng rất phiền muộn, người nói, hai người cũng thân thân rất nhiều lần, thế nhưng, nàng thế nào một chân thân liền mặt đỏ a? Người người cũng nhìn ra được, lưỡng người đã làm gì “Chuyện tốt”. Nhưng trên thực tế đâu? Bọn họ cũng chính là chỉ có thân thân a!

Giang Phóng cũng biết Kiều Kiều này đặc điểm, hắc hắc cười.

“Giang Phóng, lúc nào người dẫn ta ngồi một lần khoang hạng nhất đi, ta muốn thử xem, hắc hắc.” Kiều Kiều những lời này là nói đùa, bắt quá nghe ở phía trước Lăng Ngọc Yên trong lỗ tai tựa hồ cũng không phải là chuyện như vậy. Nàng nghiêng đầu nhìn một chút Kiều Kiều, trong mắt có khinh bỉ.

Bị nàng như thế vừa nhìn, Kiều Kiều có điểm mờ, này đại tỷ làm chi cái loại này ánh mắt nhìn nàng a!

Nàng không dù thế nào, Giang Phóng bất kiên.

“Nhị hắc, người nếu như thu thập không được nàng cũng đừng mang ra khỏi đến nhượng ca mấy ngọt ngọt. Không muốn cùng chúng ta ra ngoạn nhi liền xéo đi, mẹ /, người nào a, còn dám cho ta tức phụ nhi sắc mặt nhìn.” Giang Phóng cũng là cố kị ở trên phi cơ, cũng không phản ứng Lăng Ngọc Yên, trực tiếp liền cùng nhị hắc nói.

“Làm sao vậy? Người cấp Kiều Kiều sắc mặt nhìn?” Nhị mặt đen sắc cũng không tốt lắm, với nhị hắc mà nói, Lăng Ngọc Yên chỉ là một lúc thông đồng, chưa nói tới cái gì chính thức, nhưng hẳn biết, Kiều Kiều là Giang gia qua mình lộ con dâu, là hắc các anh em bạn gái.

“Ta không, nhị hắc, không phải ——” Lăng Ngọc Yên có điểm cấp, vành mắt hồng hồng, nàng cái dạng này khiến cho người chung quanh đều nhìn về bên này.

Kiều Kiều không có thói quen như vậy, “Các người đừng như vậy, mọi người đều nhìn qua. Có chuyện gì nhi sau này hãy nói không được a, Giang Phóng, người thật dễ nói chuyện, hù dọa người làm chi.”

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606597,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-54/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-56/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Cô em

Mấy người hạ máy bay, Cấp Nhĩ Tân đặc biệt lãnh, Giang Phóng đem Kiều Kiều bao nghiêm kín thực.

“Xin lỗi a, vừa ta không phải cố ý.” Lăng Ngọc Yên cũng là cái thức thời. Bất quá mặc dù nàng nói như vậy, thế nhưng trong lòng lại chưa chắc nghĩ như vậy. Người người cũng nhìn ra được, nàng mặc dù nói như vậy, thế nhưng ánh mắt vẫn là rất không tốt.

“Không có việc gì.” Kiều Kiều không thích cô gái như thế này, cũng không cùng nàng nhiều lời, dù sao nhân gia là nhị hắc bạn gái, cùng nàng lại không có quan hệ gì.

Nhị hắc phụ thân chiến hữu tự mình qua đây đón máy bay, còn mang theo nữ nhi của hắn, nói là hắn làm việc bận, mấy ngày nay để nữ nhi của hắn cho bọn hắn làm hướng đạo. Vị này phương tĩnh nhã, năm nay mười sáu, so với Kiều Kiều còn nhỏ một tuổi. Mặc dù tên rất văn nhã, thế nhưng nha đầu kia cũng không là, nhìn một bộ thái muội trang điểm địa phương tĩnh nhã, Kiều Kiều mặc.

Nóng tức khác bạo tạc đầu, quần soóc, siêu lớn lên quá gối ửng, ngắn khoắn áo lông, đại kính râm. Kiều Kiều nhìn trời, này đều chạng vạng, cần đại kính râm sao?

“Hi, ta kêu phương tĩnh nhã, bất quá ta không thích tên này, các người có thể gọi ta an ny, ta tên tiếng Anh tự.”

Mấy người đều cười, liền tới đón cơ lão phương đều cười: “Tiểu hài nhi không hiểu chuyện, các người đừng để ý tới nàng. Bất quá yên tâm, nàng sẽ là một hảo hướng đạo, này chỗ nào thú vị a, nàng là môn Thanh nhi.”

Nhìn ra được, lão phương rất sùng phương tĩnh nhã. Kiều Kiều nghĩ, nếu như nàng dám đánh phản thành như vậy, mẹ nàng, nhất định sẽ đem nàng đánh chết đi, chắc chắn!

Dọc theo đường đi, nhị hắc đối Lăng Ngọc Yên cũng rất là lãnh đạm. Kiều Kiều len lén ngắm mấy lần, cảm thấy Lăng Ngọc Yên đối nhị hắc thái độ có điểm hoảng. Cũng đòi tốt. Kiều Kiều nhìn thấy, xuyên thấu qua kính chiếu hậu, phía trước phó chỗ tài xế ngồi tiểu cô nương an ny hoành Lăng Ngọc Yên liếc mắt một cái.

A? Giới là thần mã tình huống?

Lúc trước nhị hắc cùng Giang Phóng chờ người liền cùng lão phương nói, sẽ ở từ điểm, mấy người chạy thẳng tới định tốt chỗ ngồi liền đi. Com chiều cũng là ở nơi đó.

Lão mới trở về đầu: “Một hồi tới các người lên trước lâu đổi thay quần áo gì gì đó, ta ở lâu hai sẽ tân sảng chờ các người. Com nước đều đĩnh được rồi.”

“Cảm ơn Phương thúc thúc.” Nhị hắc là một có lễ mạo đứa nhỏ, vài người khác cũng chặn lại nói tạ.

Đăng ký thời gian là Kiều Kiều cùng Lăng Ngọc Yên một cái phòng, thế nhưng người người đều biết, Kiều Kiều cùng Giang Phóng một cái phòng, nhị hắc cũng cùng Lăng Ngọc Yên một cái phòng. Mà tiểu bạch cùng Giang Viễn.

“Người còn không cho ta nói nàng, nàng cho là mình là cái thứ gì.” Giang Phóng biến thay quần áo vừa nói. Cũng không có kị Kiều Kiều ngay biên nhị thượng, trực tiếp liền giải vậy.

“Quên đi, nàng là nhị hắc bạn gái, ta cũng chú ý một chút, hơn nữa, nàng có được không cùng chúng ta cũng không có vấn đề gì.” Từ điểm nhiệt độ rất cao, Kiều Kiều đem thật dày lông áo khoác cởi, thay tiểu mỏng áo khoác.

Một thân tiểu tươi mát trang điểm Kiều Kiều thoát nhìn trái lại so với nhỏ hơn nàng một tuổi địa phương tĩnh nhã còn nhỏ.

“Tức phụ nữ, người giống như là một nộn táo, ta thật muốn cắn một ngụm.” Hai người tay trong tay ra cửa.

Kiều Kiều mặc xanh biếc sắc một khoắn tiểu áo khoác, nhìn an ny trắng hăm mộ, “Người bộ y phục này thật là đẹp mắt a, a? Ta đi, Kiều Kiều, người thật bỏ được a? Này tấm bảng người cũng mua.”

An ny tựa hồ là có điểm từ trước đến nay thực. Này một lát sau liền cùng mọi người thực.

Kiều Kiều bọn họ là cuối cùng xuống, an ny coi trọng Kiều Kiều tiểu áo khoác, cổ nài thử một lần, kết quả nhìn thấy cổ áo ký hiệu, kinh ngạc.

Kiều Kiều rất nhiều y phục đều là Giang Phóng mua cho nàng, nàng cũng không chú ý bao nhiêu tiền cái gì bài tử.

“Ta không chú ý bài tử. Ta bình thường liền là thích liền mua.”

“Ba ~ người xem người xem, người xem nhân gia Kiều Kiều lạp! Mới so với ta lớn hơn một tuổi, sẽ mặc mặc như vậy quần áo.” An ny làm nũng.

Nhị hắc cười: “Nếu như người vị hôn phu tất nhiên sản thương đại công tử, người cũng mua. Ma cha mình tính cái gì bản lĩnh a! Này bất nhỏ nhà mình dương lòng để sao?”

“KAO, người đây là cái gì ví dụ.” Giang Phóng cho nhị hắc một cước.

Nhị hắc cũng là cái thoát tuyến, vừa chính là nói đùa, nói xong cảm thấy lời này đối Kiều Kiều không tốt lắm.”Thấp đầu, thấp đầu, ta sai rồi, ta hệ thật tích sai rồi. Luân gia cùng tiểu Viễn như nhau, là một thôn tình tao năm, thường xuyên nói sai nói lộn!”

Hắn như thế một náo, mọi người vừa cười khởi đến.

Vừa ở gian phòng thời gian, nhị hắc liền nói với Lăng Ngọc Yên quá, Kiều Kiều cùng Giang Phóng là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, người chính là chọc Giang Phóng, cũng không thể nhạ Kiều Kiều, bọn họ là huynh đệ, này là lần đầu tiên, cũng là một lần cuối cùng, nếu như nàng lại có một lần, như vậy hai người bọn họ liền tái kiến đi. Về phần Giang Phóng thế nào thu thập nàng, hắn sẽ không quản.

Lăng Ngọc Yên cũng không phải ngốc, nghe xong nhị hắc lời này, biết mình ở nhị lòng dạ hiểm độc lý thật đúng là không tính cái gì, liền cùng Giang Phóng tình huynh đệ cũng không bằng. Nàng nhìn ra, tiểu nữ hài nhi an ny đối với nàng có địch ý, lão phương cùng nhị hắc ba hắc là chiến hữu, hai người còn không chừng trong đó có chuyện gì nhi đâu? Lăng Ngọc Yên quyết định lên tinh thần, không thể bởi vì Kiều Kiều ảnh hưởng chính mình, huống chi, Kiều Kiều cùng mình cũng không có quan hệ gì không phải? Nàng là Giang Phóng bạn gái, mình cần gì nhiều tạo một người địch nhân đâu?

Một bữa cơm ăn trái lại hài hòa, Kiều Kiều hoang mang, thế nào Lăng Ngọc Yên đối với nàng hòa nhã có bỏ thêm, bất quá nàng người này cũng không muốn suy nghĩ nhiều, đã nhân gia đối với nàng thái độ được rồi, nàng cũng không cần thiết đối với người gia trừng mắt lãnh đối.

“Ai, Giang Phóng, người nói nhị hắc cùng an ny là chuyện gì xảy ra a?” Trở lại gian phòng hai người nói thầm.

“Cái gì chuyện gì xảy ra?”

“Đừng cho ta giả ngu ha, ta tổng cảm thấy an ny cùng nhị hắc không đúng lắm, người không thấy Lăng Ngọc Yên đều lên tinh thần ứng đối sao?” Kiều Kiều ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, trong lòng ôm cái gối, nghiêng đầu hỏi.

“Ha ha. Tiểu nha đầu quan sát còn rất cẩn thận. Phương tỉnh nhà lúc nhỏ từng ở nhị hắc gia trụ liễu hai năm. Nghe nói là lão phương ở phương tỉnh nhà tám tuổi năm ấy đã xảy ra chuyện gì sao, lão phương liền đem phương tỉnh nhà đưa đến nhị hắc gia trụ liễu hai năm. Về sau lão phương chuyện này giải quyết, phương tỉnh nhà cũng đi trở về. Hồi bé, nhị hắc cũng không ít bắt nạt nàng.”

Quả thế a!”Nguyên lai có hồi bé đích tình nghi, ta xem a, an ny nhất định là thích nhị hắc, mặc dù bọn họ luôn luôn ở tranh cãi, thế nhưng bằng của ta hòa nhân kim tính, vẫn có thể xuyên thấu qua hiện tượng nhìn bản chất.” Kiều Kiều chừng chặc đang hoảng trạng.

“Tiểu nha đầu.” Giang Phóng cười, đem Kiều Kiều kéo đến trong lòng: “Nghe nhị hắc nói, trước đây phương tỉnh nhà là một đặc biệt ôn nhu tiểu nữ hài nhi, không nghĩ đến, nghe tiếng không như gặp mặt a! Này thực sự là nữ đại mười tám biến. Bất quá, nàng cùng nhị hắc không thích hợp.”

Giang Phóng vẫn tương đối thói quen gọi phương tỉnh nhà tên này, an ny? Hắn tổng cảm thấy là lạ. Không có chuyện gì chính cái gì tên tiếng Anh a! Này Kiều Kiều còn một ngụm một an ny.

“Thế nào không thích hợp a? Nàng không thích hợp, chẳng lẽ Lăng Ngọc Yên không giữ quy tắc thích?” Kiều Kiều là một bát quái hài tử.

“Nhị hắc có vị hôn thê. Bất kể là Lăng Ngọc Yên vẫn là an ny, cuối cùng cũng không thể cùng nhị hắc cùng một chỗ. Đã nhất định không thể cùng một chỗ, còn không bằng ngay từ đầu liền không nên cử động tâm.” Giang Phóng lời nhượng Kiều Kiều lấy làm kinh hãi, nàng không nghĩ đến.

“Vị hôn thê? Cho tới bây giờ không có nghe nói a? Ta xem nhị hắc luôn luôn đối bạn gái. Hắn vị hôn thê không phản ứng a?”

“Nhị hắc là từ tiểu định oa oa thân, hắn vị hôn thê sơ trung liền xuất ngoại du học. Đến bây giờ còn chưa có trở lại, có thể có phản ứng gì.”

“Thì ra là như vậy a!” Bát quái hoàn tất.

“Người đi trước tắm đi. Người rửa hoàn ta lại rửa.” Kiều Kiều đẩy Giang Phóng.

“Người đi trước đi.” Giang Phóng cười.

“Tốt lắm.” Kiều Kiều đem đồ đạc của mình mang vào phòng tắm, không có chú ý tới phía sau Giang Phóng ánh mắt.

Tại đây cái phong kín trong phòng tắm, dục bá nhiệt khí tứ tán, kèm theo hơi nước, huân nhân thân thượng cũng bắt đầu nóng, dần dần toát ra dính ngáy hẳn.

“Cùm cụp.” Áo ào tiếng nước cũng không có che giấu ở tiếng mở cửa. Kiều Kiều có trong nháy mắt kinh hoàng.

“Ai!” Sau khi nói xong lập tức nghĩ đến, trừ Giang Phóng kia tư, còn có thể là ai.

Quả nhiên là hắn.”Bảo bối nhi, chúng ta cùng nhau tắm đi?”

Kiều Kiều hoang mang đem thủy tắt đi, dùng khăn tắm ngăn trở chính mình, lắp bắp: “Người, người ra. Người, người tại sao lại như vậy a?” Gần đây người này là càng lúc càng bất bình tĩnh.

Nhìn bị hơi nước ánh được hai má hồng hồng Kiều Kiều, Giang Phóng cảm thấy tâm viên ý mã, liền bắt đầu cởi quần áo.

“Ngươi, ngươi, ngươi đừng a.” Kiều Kiều nhìn Giang Phóng cởi quần áo, càng thêm hoang mang.

“Cái kia Giang Phóng, Giang Phóng ~”

“Bảo bối nhi, chúng ta cùng nhau tắm đi.” Lúc này Giang Phóng đã thoát chỉ còn một cái tiểu nội. Mắt thấy Giang Phóng tay bỏ vào tiểu nội thượng, Kiều Kiều bỗng xoay người, đưa lưng về phía Giang Phóng.

Đương Giang Phóng đưa tay phóng tới Kiều Kiều trên lưng lúc, Kiều Kiều cắn môi cứng ngắc đứng, chút nào bất động.

“Bảo bối nhi ——” Giang Phóng môi dán lên lưng của nàng, thành kính mà đang say. Kiều Kiều tim đập nhanh hơn, nàng lúc này cứng ngắc mà lại yếu đuối, tựa hồ chỉ có thể mặc cho người muốn làm gì thì làm, rốt cuộc đợi được nam nhân môi chậm rãi ly khai nàng, nghe hần ám cảm giọng nói đạo: “Ngô, Kiều Kiều, bảo bối của ta.”

Giang Phóng đem Kiều Kiều chuyển qua đây. Kiều Kiều đầu hơi thấp, theo Giang Phóng góc độ, chỉ có thể nhìn thấy của nàng phát oa nhi, cùng với bất an lộn xộn lông mi dài mao. Nhìn ra được, nữ hài nhi rất khản trương.

“Ha ha.”

Nghe thấy Giang Phóng tiếng cười, Kiều Kiều như cũ là cái gì cũng không dám làm. Nàng cũng không dám ngẩng đầu, cũng không dám cúi đầu, chỉ sợ chính mình thấy cái gì không nên nhìn. Thế nhưng hiển nhiên, Giang Phóng không có buông tha nàng. Hần giờ lên cảm của nàng, miệng cứ như vậy lại gần đi lên, cũng đem thân thể của nàng đặt tại trên người của hần.

Cảm giác được thân thể hần mỡ dạng đồng tây cọ xát của nàng bụng dưới, Kiều Kiều đầu óc một đoàn loạn.

Trần đầy tiếng nước phòng tắm, trắng nõn mà lại suy nhược thiếu nữ, đen thui cổ đồng to lớn đại nam hài, thật sâu dìm chìm cùng một chỗ.

“Ân, bảo bối nhi, hảo bảo bối nhi.” Đại nam hài môi cấp thiết dọc theo nữ hài thân thể chạy. Tay cũng không thành thật qua lại vuốt ve. Trên người vật kia càng ở nữ hài trên người cọ. Nữ hài khước từ.”Ba!” Mông thượng bị đánh một cái.

Kiều Kiều theo chưa từng thấy qua như vậy Giang Phóng, trần đầy tính xâm lược.”Ngô, ân ~”

Giang Phóng tay cứ như vậy xoa Kiều Kiều rất kiều ngực, vuốt ve. Kiều Kiều hừ hừ tựa ở Giang Phóng trên người, nàng đã toàn thân mềm yếu, không biết nên làm thế nào mới tốt.

Nàng cũng biết, trừ phi Giang Phóng ngừng tay, bằng không, bọn họ nhất định sẽ phát sinh những thứ gì.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chuong hoặc sang chuong.

```
Reading(1453,606598,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-55/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-57/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Lần đầu tiên

Cho dù Giang Phóng hiện tại so sánh nội liễm, thế nhưng dù sao huyết khí phương cương, nhìn Kiều Kiều thân không một lủ, kiều kiều tựa ở trên người mình, trực tiếp liền ngồi chỗ cuối đem nàng ôm lấy, ném tới rộng lớn trên giường lớn.

Lập tức phúc đi lên, ái mộ nhiều năm nữ hài nhi bây giờ ngoan ngoãn nằm ở trên giường, mặc hần ta cần ta cứ lấy, Giang Phóng cảm giác mình tâm đã rồi loạn. Hôn của nàng bộ ngực sữa, ngậm hoa đào, dùng sức hút cắn, như là tìm được hiếm có mỹ vị, bây giờ nhượng hần nại ở tính tình, chậm rãi nếm. Đó là không có khả năng.

Tay hần ly khai đẩy dầy, theo bóng loáng da thịt xẹt qua bụng dưới, vuốt ve từng lăm, ngón tay thon dài ôm lấy một luồng, không ngừng thuận lúc xoay tròn. Bị nhéo ở cảm giác nhượng Kiều Kiều hơi lơ lên □.

“Giang Phóng ——” hần, hần tại sao có thể hư hỏng như vậy, tại sao có thể lăm như vậy.

Nhìn Kiều Kiều viên mắt rung rung, dịu dàng nhìn mình, Giang Phóng buông tay ra, lại trở về ngực thượng, hai tay hần niết lộng Kiều Kiều bộ ngực sữa, chen đến trung gian, thật sâu câu câu khắc ở trắng tinh như ngọc bộ ngực sữa thượng, hai đóa hoa đào đẹp để nở rộ. Hần nhìn không chuyển mắt nhìn, ngón tay thon dài qua lại ở sâu câu lý qua lại không ngớt. Hần đỡ chính mình “Đông tây”, không thể chờ đợi được ở nữ hài nhi tô / ngực qua lại cọ xát, thoải mái thờ dốc, cảm thụ kia bóng loáng cần thận da thịt mang cho thân rần vui vẻ yên tâm.

Hần một loạt động tác đã nhượng Kiều Kiều bối rối.

“Bất... Không nên...” Nhìn trắng kiện gây gộc ở ngực tùy ý đùa bỡn, một tia sợ hãi tập thượng Kiều Kiều trong lòng. Nhìn này nóng rực thô lớn lên “Đông tây”, nghĩ đến một hồi nó muốn đâm tiến trong cơ thể. Kiều Kiều cực sợ.

“Không cho phép không nên, Kiều Kiều ngoan, chỉ cần nguoi ngoan ngoan , một hồi thì tốt rồi. Nghe lời, bảo bối nhi, của ta hảo bảo bối nhi, ta sẽ một đời thương nguoi .” Đem Kiều Kiều trở mình, nằm bò ở ga giường thượng, trắng nõn viên mông cao cao nhếch lên, đối diện hần khó / hạ.

Trong phòng nhiệt độ không ngừng lên cao, Kiều Kiều đã mơ hồ, chỉ có thể ngoan ngoan tùy ý Giang Phóng đối với nàng làm ra các loại động tác.

Đem thô to hành / thủ nhắm ngay kia như trước ở đóng mở tiểu vớ, hần ngang lưng một rất, cường mà hữu lực chống khai nàng □ dừng đạo. Nàng ở hoảng hốt trung bị đau nhức cấp chán được nước mắt biểu xuống.

“Ô ô, nguoi bắt nạt nguoi, nguoi bắt nạt nguoi ~ nguoi bại hoại, bại hoại ~” Kiều Kiều khước từ hần, sẽ phải đi phía trước bò, ý đồ né tránh lăm cho nàng đau đớn căn nguyên. Giang Phóng chăm chú cô ở Kiều Kiều, lăm cản trước sau động .

Hần biết nàng khóc, nhưng mùi của nàng so với trong tưởng tượng còn muốn mất hơn, nhượng hần vô pháp buông ra. Nắm chặt của nàng mông, “Ta muốn động.” Biết nàng nghe không vào, hần vẫn là cáo chi nàng. Hần rút khỏi, nàng chặt lại, cấp tốc khôi phục mật hợp, hần lại góc hẹp, nàng bị ép nở rộ, nội nhị bị trọng trọng đảo lộng. Nàng nứt nở, kịch liệt đau cùng bên nhọn khoải cảm mâu thuẫn trộn lẫn, vô luận hần là rút ra vẫn là chống nhập, nàng cũng vừa đau lại thoải mái.

Hần lăm cản mà lại buu hần chạy nước rút, mỗi một hồi trắng kiện nganh bung đều xông tới thượng nàng ở chỗ sâu trong nộn nhị, trọng trọng ma sát xoay, rất lâu, rất lâu, theo Giang Phóng hữu lực phun tả ra toàn bộ dục / vọng. Kiều Kiều bị đặt ở trên giường.

Nàng yếu đuối cuộn mình thành một đoàn, tượng chỉ bị vứt bỏ con mèo nhỏ nhi, chọc nguoi triu mến.

Giang Phóng cảm thấy thoải mái cực kỳ, hần cho tới bây giờ cũng không có thư thái như vậy quá, nếu có thiên đường, vậy hần nhất định là đặt mình trong trong đó, hần cảm thấy bất kể là không có gì cả biện pháp hình dung nội tâm hần mừng như điên, nhìn nho nhỏ cuộn mình thành một đoàn tiểu bảo bối. Giang Phóng xả quá chán, đem hai nguoi đắp ở, đem Kiều Kiều lăm tiến trong lòng.

Trừ trên thân thể thỏa mãn, cái loại này nội tâm thượng phong phú an ủi cũng là chưa bao giờ có , dường như, Kiều Kiều cả đời này đều là của hần .

Từ phía sau lăm ở ngoan ngoan nữ hài nhi. Hần biết, Kiều Kiều cũng là yêu thích hần, nếu không, nàng sẽ không phản kháng. Hiện tại, đại khái chỉ là với hần thô lỗ kháng nghị đi.

Hần còn muốn tiếp tục, thể nhưng nhìn nữ hài nhi như vậy, cũng biết, nàng thân thể sợ là chịu không nổi, dù sao, nàng còn vị thành niên.

“Kiều Kiều, nguoi biết không? Nguoi biết trong lòng ta cao hứng biết bao nhiêu sao? Chúng ta trở lại liền đính hôn, chúng ta trở lại liền đính hôn có được không? Chờ nguoi đầy kết hôn tuổi tác, chúng ta liền kết hôn. Sau đó nguoi cho ta sinh mấy tiểu bảo bảo, giống nguoi vừa giống như của ta bảo bảo.” Giang Phóng nỉ non.

Kiều Kiều đau không được, trong lòng cáu giận Giang Phóng không biết săn sóc, quyết tâm bắt phản ứng hần.

Nhìn Kiều Kiều bối rối với mình, một mình nứt nở, Giang Phóng một trận đau lòng.

“Bảo bối nhi —— “

“Nguoi bắt nạt ta ——” Kiều Kiều oán giận.

Đem Kiều Kiều ban quá thân thể. Hai nguoi đối diện, Kiều Kiều trên mặt do có lệ ngân.

“Không khóc ha, Kiều Kiều ngoan. Sau này cũng sẽ không đau. Không có chuyện gì.” Đem Kiều Kiều lăm tiến trong lòng, Giang Phóng nhẹ vỗ nhẹ, hần biết, mình là có chút quá phận , Kiều Kiều trắng nõn thân thể bị hần khiến cho hồng một khối từ một khối, nhìn thật nghiêm trọng.

“Của ta tiểu Kiều Kiều, tiểu bảo bối của ta nhi.”

“Sau này nguoi muốn rất tốt với ta, không cho phép bắt nạt ta.” Kiều Kiều tiếp tục nứt nở.

“Hào, nhất định đối với người tốt, chỉ đối với người tốt.”

Nghĩ tới mấy ngày hôm trước một lần nữa nhìn qua một lần Hà Đông sư tử hồng, Kiều Kiều làm bầm: “Từ giờ trở đi, người chỉ cho phép đối một mình ta hảo; muốn sủng ta, không thể gạt ta; đáp ứng của ta mỗi một việc, người đều phải làm được; với ta nói mỗi một câu nói đều phải là thật tâm. Không được gạt ta, mắng ta, muốn quan tâm ta; người khác bắt nạt ta lúc, người muốn ở trước tiên ra tới giúp ta; ta hài lòng lúc, người muốn bồi ta hài lòng; ta không vui lúc, người muốn dỗ ta hài lòng; vĩnh viễn đều phải cảm thấy ta là xinh đẹp nhất; trong mộng người cũng muốn gặp đến ta; ở trong lòng người chỉ có ta...” (trích từ 《 Hà Đông sư tử hồng 》 lời kịch)

Giang Phóng nghe thấy được Kiều Kiều làm bầm, mỉm cười: “Hào, người nói hết thấy tất cả, ta đều làm đến.”

Từ nhỏ cùng nhau lớn lên, bất kể là làm cái gì, tựa hồ cũng là nước chảy thành sông, cho dù Kiều Kiều có chút sợ, thế nhưng nàng cũng sẽ không chống cự Giang Phóng, giống như cùng an ny nghe thấy nàng hoa Giang Phóng tiền, có chút giật mình, chính nàng lại không cảm thấy có cái gì, trái lại tập mãi thành thói quen.

“Giang Phóng ~” nhận thấy được Giang Phóng tựa hồ là lại nổi lên sắc tâm, Kiều Kiều giãy dụa.

Dù sao cũng là huyết khí phương cương thiếu nam thiếu nữ. Giang Phóng ôm một hồi Kiều Kiều, liền lại cảm giác mình có phản ứng.

“Bảo bối nhi, chúng ta lại tới một lần đi? Có được không?”

“Đau quá ~” Kiều Kiều kiều kiều oán giận.

Nàng không ôm oán hoàn hảo, nghe thấy nàng mềm nhu nhu thanh âm, Giang Phóng thở dốc quá nặng, thân thể phản ứng cũng lớn hơn.

Cảm giác được hấn nganh nganh đè nàng.

Hắn to lớn song chưởng nâng lên Kiều Kiều đùi đẹp, đem nàng giơ lên. Tráng kiện thổi phù một tiếng lại cắm đi vào, như vậy tư thế, nhượng hấn gây gộc càng thêm thâm nhập Kiều Kiều thân thể trong.

“Quá sâu...” Một chút khó chịu nhượng Kiều Kiều vì kiều viên mộng, nhượng gây gộc thoáng rời khỏi. Cúi đầu nương khe hở ánh đèn nhìn lại, lấy làm kinh hãi. Vật kia thượng có một bán lộ ở bên ngoài. Hắn bất mãn hung hăng đỉnh đầu, toàn bộ tấn căn không có vào, đụng vào tử / cung miệng, bài trừ toan trưởng hoa lửa. Hắn điên cuồng mà lại hùng hổ xen kẽ thân thể của nàng, không quan tâm đâm chọc, hung hăng nhữu / lặn nhị hoa ở chỗ sâu trong. Hai người xương mu xừ không ngừng tương hồ xông tới, rậm rạp từng lâm bị một ** xuân thủy nhuộm được **, trong suốt giọt nước bị phát càn nghiền nát.

Một đêm này, Giang Phóng lật qua lật lại nhiều lần lăn qua lăn lại, vừa mới bắt đầu Kiều Kiều còn có thể khước từ, thời gian lâu dài, nàng cũng không phản kháng, tùy ý Giang Phóng xằng bậy, cũng không biết chính mình lúc nào mới ngủ, mới bị buông tha.

Giang Phóng nhìn đang ngủ vẫn không an ổn Kiều Kiều, đứng dậy nhìn xuống thời gian, ắn, xem ra ngày mai, bất, là hôm nay, là không thể đi ra ngoài ngoạn nhĩ. Kiều Kiều một thành như vậy, người làm cho nàng đi chơi nhĩ, cũng không hiện thực a.

Nhìn khờ ngủ Kiều Kiều, Giang Phóng lấy điện thoại cầm tay ra cấp Giang Viễn phát một tin nhắn, báo cho biết ngày mai tính toán.

Đương Kiều Kiều tỉnh lại lần nữa thời gian, đã là hai giờ chiều, lúc này Giang Phóng đã tỉnh, thoát nhìn hấn tựa hồ là rất buồn chán, dựa đầu giường, liếc nhìn Kiều Kiều mua tạp chí.

“Tỉnh?”

“Ăn.”

Kiều Kiều nhìn Giang Phóng, có trong nháy mắt không có ý tứ. Bất quá lập tức lại cho mình làm trong lòng kiến thiết, hữu thần mã không có ý tứ a. Hai người đều kia gì gì a!

“Đói bụng không? Ta đi lấy cho người ăn.” Giang Phóng mười giờ sáng đến chung tỉnh lại, liền thấy Kiều Kiều vẫn như cũ là ngủ vô tri vô thức. Cấp tổng đài gọi điện thoại, thông tri phòng ăn, muốn Kiều Kiều thích ăn bữa sáng.

Kết quả Kiều Kiều vẫn cũng không tỉnh, thấy bữa sáng lạnh, Giang Phóng lại thông tri làm một phần, đây là đệ tam phân, đưa tới một hồi, Giang Phóng thử một chút, là ắn, cấp Kiều Kiều bụng tới.

“Là ắn, đến.”

Thấy Giang Phóng giơ lên cái thìa uy nàng, Kiều Kiều lại lần nữa mặt đỏ, hấn làm chi a?

“Không cần, chính ta sẽ ăn lập!”

Xoa xoa Kiều Kiều loạn loạn tóc ngắn, Giang Phóng cười: “Người cũng không khí lực, để tướng công cho người phục vụ một chút đi? Ăn? Của ta tiểu nương tử?”

“Nào biết ta không khí lực , ngày hôm qua người còn một kính xằng bậy.” Kiều Kiều liền Giang Phóng uy tay nàng, uống một ngụm cháo. Tệ thế còn lèch hần một cái, đây không phải là kia gì vị thành niên thiếu nữ sao? Mặc dù, nàng cũng không có phản kháng chính là .

“Ta thực sự là hiếm lạ người chết. Đến, lại ăn một miếng.” Giang Phóng cười.

Cấp Kiều Kiều uy hoàn cơm, Giang Phóng lại ôm Kiều Kiều đi tắm. Ngày Kiều Kiều thế nhưng sợ hãi .”Ta kiên quyết yêu cầu mình rửa, nếu không ta đến mấy ngày nay cũng đừng nghĩ ngoan nhi , mỗi ngày liền ở trong phòng hầu hạ người được.”

Thấy Kiều Kiều nói như vậy, Giang Phóng hắc hắc cười. Thu hồi chính mình móng vuốt. Hần bắt dám cam đoan chính mình định lực.

“Vậy được, ta ở bên ngoài, người trước rửa , rửa hoàn gọi ta.”

Nhìn mình trên người này xanh xanh tím tím lấm lấm, Kiều Kiều cảm khái, người này là điên rồi a? Nước nóng lao xuống, Kiều Kiều cảm giác mình thí thí có điểm đau, nghiêng người vừa nhìn, ô ô, hần là cảm tình con chó sao? Còn cần nàng một ngụm, thí thí thượng dấu răng rõ ràng có thể thấy.

Cứ như vậy nhìn, Kiều Kiều liền cảm giác mình rất thảm. Hầu hạ như thế một vị chủ nhân, hần là cổ nài lẩn qua lẩn lại từ nàng a! Chỉ vết, dấu răng... Hần còn có thể càng cảm thú điểm sao?

Vô cùng đơn giản tắm rửa một cái, Kiều Kiều hô Giang Phóng tiến vào, cũng không phải nàng yếu ớt không muốn chính mình ra a, thật sự là chân mềm Ô ô

~

“Giang Phóng, hôm nay chúng ta không ra, bọn họ không có tới kêu chúng ta a?” Kiều Kiều nhớ lại này một tra.

“Không, ta sáng nay hơn ba điểm thời gian cấp tiểu Viễn phát cái tin nhắn, nói cho hần biết, chúng ta hôm nay muốn nghỉ ngơi một ngày, ngày mai lại đi ngoạn nhi. Không biết bọn họ hôm nay thường lui tới ra, một hồi ta gọi điện thoại hỏi một chút.” Giang Phóng cấp Kiều Kiều xoa bóp vai.

“Ô ô, chúng ta không ra đi, bọn họ nhất định sẽ đoán được nguyên nhân , ô, mắc cỡ chết người.”

“Nha đầu ngốc, đoán được vẫn là không đoán được lại có quan hệ gì đâu? Chúng ta vốn chính là cùng một chỗ a! Không có việc gì a, ngoan.”

“Đều là người bại hoại.” Kiều Kiều tổng kết, trào quá tay hần liền cắn một chút. Cho người cũng ném thử bị cắn tư vị nhi.

Kiều Kiều không có sù khí lực, Giang Phóng trên tay chỉ có nhàn nhạt dấu răng, “Luyện tiếc đi?”

“Hừ, ai giống người, ý chí sắt đá. Với ta hạ ngoạn tay.”

“Ha ha. Người biết, cái kia thời gian, ta chỗ nào không chế ở chính mình a, liền hiểu người như vậy ngoạn ngoạn ở nơi đó nhâm ta ta cần ta cứ lấy, ta liền hận không thể giết chết người.” Giang Phóng đang nói lời nói thô tục nhi.

Kiều Kiều thấy hần như vậy, lại lần nữa mặt đỏ.

Tác giả có lời muốn nói: Rốt cuộc viết thịt, trước đây không có ở Tấn Giang viết quá thịt, cũng không biết chừng mực tạp ở đâu so sánh thích hợp, cho nên cứ dựa theo mình nguyên lai là ý nghĩ viết, mọi người xem về nhìn, nếu như cảm thấy ta chừng mực lớn, có thể cho ta nhắn lại nga, ta sau này sẽ chú ý . Ngần vạn không nên khiếu nại ta a! Thân môn ~ nếu như cảm thấy chừng mực có thể, ta sẽ dựa theo bình thường tình tiết tiếp tục đi xuống, thỉnh thoảng tới một lần, ha ha

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606599,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-56/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-58/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trung Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Băng đảng rất đẹp

Giang Phóng, Kiều Kiều không có đi chơi nhĩ, Giang Viễn bọn họ cũng không đi, ở khách sạn nghỉ ngơi một ngày. Khiến cho Kiều Kiều càng thêm không có ý tứ. Bất quá thấy mọi người sắc mặt bình thường, Kiều Kiều cũng thờ phào nhẹ nhõm, nằng chồ nào biết, Giang Phóng đã cùng mọi người đã nói, Kiều Kiều là một da mặt mỏng, không cho phép nói lung tung nói.

Cáp Nhĩ Tân cùng Dân Giang nhiệt độ không khí kém có thể có hơn mười độ, tiếp cận hai mươi độ. Nơi này mọi người liền mèo tiến khách sạn, mặc dù là lúc rảnh rồi điều âm áp, nhưng mọi người cũng là biết ra mặt lạnh lẽo độ. Ra, tự nhiên đều là võ trang đầy đủ.

Như thế thoát nhìn, đảo là bọn hắc tiểu hướng dẫn du lịch an ny xuyên ít nhất. Mà Kiều Kiều thì lại là xuyên tối đa, vàng nhạt sắc trường khoản áo lông, mặc dù là không quá nại tạng, nhưng là lại sẵn được Kiều Kiều cả người kiều kiều.

Vốn Kiều Kiều này một thân trang điểm cũng rất hiển tiểu, Giang Phóng mắt sắc, thấy cách đó không xa có gia tiểu điểm, tù kính thượng lộ vẻ, là một khoản khả ái gấu mèo mạo, tự nhiên cũng liền ra mua, bây giờ xem ra, Kiều Kiều càng khả ái xinh đẹp cái không được. Cũng giữ ẩm cái không được.

“Giang Phóng ca, ngươi đối Kiều Kiều thật là tốt!” An ny cảm khái.

Giang Phóng người này đi, cũng không biết là cái gì cấu tạo, đối với sở hữu trừ Kiều Kiều bên ngoài nữ tính, bình thường đều là không quá nói chuyện, lãnh đạm có thể. Quả nhiên, hắc không phản ứng an ny.

An ny cũng là không sao cả. Nói tiếp: “Thực sự là khóc ca a!”

Mọi người cười.

Nhị hắc trêu chọc: “Khóc ca? Ngươi là không thấy hắc ở Kiều đại tiểu thư trước mặt, hoàn toàn là tiểu cừu a! Còn khóc ca!”

“Nhị hắc đồng chí, ngươi thế nào sẽ không thực sự cầu thị đâu? Tiểu cừu, ngươi là nói ta đi?” Kiều Kiều liếc xéo Giang Phóng.

“Ồ ô u! Ngươi là tiểu cừu? Ta thế nào nhìn không phải đâu? Quần chúng mắt là sáng như tuyết, không nên ý đồ bẻ cong chân tướng u!” Nhị hắc vươn ngón trỏ đối Kiều Kiều lay động.

“Thiết, ngu ngốc.” An ny châm chọc.

Kiều Kiều nghĩ, có phải hay không hỏi bé nhị hắc thường xuyên bắt nạt an ny, lượng nhất định biến đưa đến hiện tại biến chất. Nghe nói an ny ba nàng lão phương cũng là bản địa nổi danh quan lớn, thế nhưng ngươi xem an ny, hoàn toàn là tiểu thái muội a! Hơn nữa nói chuyện gì gì đó cũng miệng vô ngăn cản, càng trực tiếp đã đem hi nộ ái ô biểu hiện ra ngoài, bọn họ cái loại này gia đình, không phải đều nên hi giận bất hiện ra sắc sao? Không phải đều hẳn là cái loại này ôn nhu tiểu thư khuê các sao?

“Thiết, ta không cùng ngươi không chấp nhận. Tiểu nha đầu phiền từ.” Nhị hắc nói xong còn ôm Lăng Ngọc Yên mở một chút.

An ny thấy tình trạng đó, sắc mặt đỏ đỏ, lập tức hừ lạnh: “Ngựa đực. Ngu ngốc.”

Nói xong xoay người sang chỗ khác, không nhìn nhị hắc chờ người.

Lăng Ngọc Yên vẫn như cũ là nhọt nhạt cười.

Kiều Kiều không quá thích nàng loại này cười, tổng cảm thấy như vậy hảo giả. Hơn nữa, Lăng Ngọc Yên loại này tướng mạo mình điểm chuyên gia người, như vậy cười lộ lên cũng khó coi, nàng nếu như thoải mái cười to, chắc hẳn sẽ đẹp hơn đi?

Dọc theo con đường này, Kiều Kiều không có chú ý tới, Giang Viễn vẫn không thể nào mở miệng. Nhưng Giang Phóng lại chú ý tới, liếc mắt nhìn chính mình đệ đệ. Giang Viễn tĩnh tĩnh nhìn ngoài cửa sổ, nhìn không ra đang suy nghĩ gì.

Giang Phóng trong mắt thoáng qua một tia cái gì, lập tức ôm chặt trong lòng Kiều Kiều.

An ny mang theo đoàn người xung quanh chuyển động, Cáp Nhĩ Tân thích hợp du lịch địa phương cũng không nhiều, mà băng đảng, thì lại là muốn buổi tối nhìn mới mỹ.

Kiều Kiều rất là chờ mong.

Chờ chân chính bắt đầu nhìn băng đảng thời gian, Kiều Kiều thần phục, thực sự là, thật đẹp thật đẹp.

Các loại hình dạng băng đảng, còn có làm thành tòa thành, buổi tối nhìn băng đảng người đặc biệt nhiều, mọi người thương lượng hảo, nếu như đi rồi ra, ngay cửa lớn chờ. Quả nhiên, không đầy một lát mọi người liền bị tách ra. Kiều Kiều cũng không quan nhiều như vậy, kéo Giang Phóng xung quanh chuyển. Mọi người ở khắc băng tòa thành lý đối tới đối lui.

“Giang Phóng, thật là đẹp mắt, thật là đẹp mắt da!” Kiều Kiều hoa chân múa tay vui sướng.

“Ha ha, ân, người cẩn thận một chút, trên mặt đất trượt.”

Kiều Kiều bình hành cảm tịnh không tốt lắm, Giang Phóng kéo nàng.

“Ha ha.” Kiều Kiều biết Giang Phóng sẽ che chở nàng, cũng không quản những thứ ấy, hấp ta hấp tấp chạy tới chạy lui.

Hai người nhạc không được.

“A ~” Kiều Kiều hưởng Giang Phóng a một hơi. Nhiệt độ bây giờ đặc biệt thấp, Kiều Kiều cùng Giang Phóng đùa vui.

“Ài, Giang Phóng, nghe nói Cáp Nhĩ Tân lạnh thời gian a, ới ra một ngum đòm, rụng đến dưới đất liền biến thành một tiểu băng đoàn da! Cũng không biết là thật hay giả.”

“Tiểu cô nương, người nói không sai a, là thật a, lạnh thời gian xác thực là như vậy.” Bên cạnh một cụ ông chen vào nói.

“Nguyên lai thực sự lạnh như thế a! Đại gia, ngài là người địa phương a?”

“Ta không phải người địa phương, bắt quá ta đã ở ở đây sinh sống mười mấy năm a!” Cụ ông cười ha ha trả lời.

“Ồ đây thật là đẹp, bắt quá nếu để cho ta lâu dài ở chỗ, ta không nên đi, quá lạnh.”

“Ai u tiểu cô nương, lúc này mới chỗ nào đến chỗ nào a, ta trước đây thời gian, là ở tại mạc sông ! Hắc Long Giang mạc sông, người nghe nói qua này chỗ ngồi sao? Chỗ đó a, mới là thật lạnh. Ta đây dời đến Cáp Nhĩ Tân, cảm thấy nhiệt độ cao hơn. Thoải mái rất a!” Cụ ông tựa hồ là nhớ ra cái gì đó, cười ha ha.

Kiều Kiều biết Hắc Long Giang mạc sông, là được xưng lạnh nhất địa phương, nghĩ tới đó so với này lạnh lẽo Cáp Nhĩ Tân còn lạnh rất nhiều, Kiều Kiều cảm khái: “Đại gia a, người thật là có kháng sức lực a!”

Cụ ông ha ha cười.

Cáo biệt cụ ông, Kiều Kiều cùng Giang Phóng tiếp tục chuyển động, thẳng đến đem tất cả chỗ ngồi đều ngoạn nhi biến, hai người mới tới cửa cùng đại gia hội họp.

Hồi trình trên đường, tài xế đem trong xe điều hòa khai được thật to , Giang Phóng đem Kiều Kiều gấu mèo mũ lấy xuống, áo khoác cũng bớt xuống.

“Độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày đại, dễ cảm mạo, đều coi đi.”

“Hảo.”

“Giang đại thiếu a, người thật đúng là đủ cẩn thận . Này không biết , còn tưởng rằng Kiều Kiều là tiểu băng hữu, người là cha nàng đâu!” Nhị hắc lại nhô ra .

“Thiết.” Đây là Kiều Kiều phát ra thanh âm, chính mình bất sẵn sóc, còn không quen nhìn người khác sẵn sóc a!

An ny cũng là trắng nhị hắc liếc mắt một cái.

“Các đồng chí, một hồi đâu, đi ra khách sạn , đêm nay ngủ ngon giấc ha, ngày mai ta lại mang bọn người đi chơi nhi.” An ny khiến cho còn thật giống hướng dẫn du lịch.

“An ny a, chúng ta có thể hay không đi mã nhiều lần người phòng ăn a?” Kiều Kiều đặt câu hỏi.

Nàng nghe nói qua này chỗ ngồi. Hắc hắc.

“Người nghĩ đi chỗ nào a, đi a. Ta mang bọn người đi xem”

Quả nhiên, rất nhanh mọi người đã đến khách sạn. Đã hơn mười giờ chung , thế nhưng nhị hắc vẫn là kêu gào muốn đánh bài tú-lo-khơ. Giang Phóng vốn là không muốn ngoạn nhi , nhưng nhìn nhị hắc kia phỏ ma người bộ dáng, cũng sẽ đồng ý . Dù sao mọi người ra, cũng chính là ngoạn nhi .

Vốn đáp ứng hảo hảo , thế nhưng Giang Phóng lại nhìn thấy trong lòng Kiều Kiều kia trương yêu khốn khuôn mặt nhỏ nhắn, lại bất kiên , kiên quyết bắt ngoạn nhi.

Nhị hắc phiền muộn, cũng không biết an ny là thế nào nghĩ, lập tức đã nói nàng muốn ngoạn nhi, nhị hắc thấy an ny chịu ngoạn nhi, cũng rất cao hứng. Bốn người trực tiếp liền chạy khách sạn dưới lầu cờ bài thất đi.

Lăng Ngọc Yên sắc mặt không tốt lắm, nghĩ nghĩ, đi theo.

Giang Phóng mang theo Kiều Kiều lên lầu.

“Người thế nào bất ngoạn nhi a?” Kiều Kiều không biết Giang Phóng tại sao lại nuốt lời không chịu ngoạn nhi .

“Không muốn ngoạn nhi, chẳng lẽ người không muốn ta cùng người?”

“Nghĩ”

“Đó chính là .”

“Giang Phóng, người thật giống như nhị thập tứ hiếu lão công a, ha ha.”

Mông thượng lại bị đánh một cái: “Người nha, liên nghịch ngợm. Đối với người tốt còn bị người chê cười.”

“Vậy người đánh người.”

“Ta không chỉ đánh người, ta còn sẽ ăn thịt người.” Giang Phóng làm bộ muốn cởi quần áo.

Kiều Kiều vội vã cầu xin tha thứ. Hai ngày này Giang Phóng cũng là nhen lợi hại, bắt quá hắn lại không tính toán tiếp tục đối Kiều Kiều thế nào, tuy nói người trẻ tuổi, không chế không được chính mình hỏa khí, thế nhưng, Kiều Kiều có bao nhiêu mệt mỏi hắn là nhìn ở trong mắt .

Kia là mình tức phụ nhi, dù sao cũng đã ăn quả vật lý , hiện tại hơi chút kiềm chế điểm đi. Lại nói, lần đầu tiên thời gian, hắn không mang áo mưa nhỏ, Kiều Kiều còn chưa trưởng thành, hắn cũng có chính mình lo lắng.

Ngày hôm qua không muốn khởi chuyện này nhi, hôm nay lại đột nhiên nghĩ tới. Cũng thừa dịp người khác không chú ý, mua được cùng áo mưa nhỏ.

“Kiều Kiều, cái kia, tối hôm trước ta không mang kia gì, người còn nhỏ, cái kia, cái kia ——” Giang Phóng cảm thấy có điểm nói không nên lời.

Kiều Kiều lại là bá hiệu, đúng vậy, nàng là cái ngu ngốc a, mình tại sao đều không nghĩ đến, nàng, nàng một khi có nhưng làm sao bây giờ a?

“Kia ——” Kiều Kiều cắn môi nhìn hắn.

“Ta mua thuốc . Cũng chỉ có thể người ăn , lúc này gian thượng, cũng là tăng cường . Xin lỗi, bảo bối nhi.” Giang Phóng đối với cần Kiều Kiều uống thuốc chuyện này nhi, có áy náy.

“Không quan hệ. Chúng ta niên kỷ còn nhỏ. Không thích hợp lập! Ta hiểu .”

Kiều Kiều ngoan ngoãn uống thuốc.

Mặc dù uống thuốc, thế nhưng Kiều Kiều tựa hồ cũng không phải là rất thoải mái. Nàng cảm thấy từng đợt buồn nôn buồn nôn, chạy đến phòng vệ sinh bát bồn cầu một trận nôn, cơm chiều ăn đi đều cống hiến ra .

Thấy Kiều Kiều khó chịu tiểu bộ đáng, Giang Phóng mặt trầm xuống.

Đều là hắn không tốt.

Cấp Kiều Kiều ngã nước nóng. Giang Phóng cùng nàng dựa vào cùng một chỗ nhìn tạp chí, thỉnh thoảng nói cái gì đó, hy vọng có thể giảm bớt của nàng khó chịu, bắt quá tựa hồ phun qua hậu, Kiều Kiều tốt hơn nhiều.

“Giang Phóng, ta đều ới ra, cũng không biết được hút không hấp thu. Nếu không ta lại ăn hai mảnh đi.” Nếu như nàng hiện tại có bảo bảo, mắt mặt trái lại thứ nhi, mẹ nàng bắt cắt ngang của nàng chân chó.

“Đừng ăn , hấp thu, không có chuyện gì.” Giang Phóng nghĩ, đều ới ra, hấp thu cái gì, bắt quá hắn nhưng không nghĩ nhượng Kiều Kiều lại uống thuốc đi, ăn xong rồi khó chịu như vậy, cũng không thể lại chịu tội .

Nếu như một khi, một khi có đứa nhỏ, vậy sinh hạ đến, dù sao, nhà bọn họ cũng không phải nuôi không nổi . Hắn lại là có thể mình làm chủ đích.

Kiều Kiều có chút thấp thòm.

Giang Phóng trấn an vỗ nàng mấy cái: “Không có việc gì. Người đều ăn đi có một hồi , nhất định là hấp thu. Sợ cái gì.”

“Ài, Kiều Kiều, ta ngày hôm qua nhàn rồi không có việc gì lật người những thứ ấy tạp chí, ta đang suy nghĩ ha, người nói chúng ta phương bắc có rất ít loại này bìa cứng tu hộ hình a. Nhìn người này trên tạp chí, nói còn rất tiền vệ.” Kỳ thực Giang Phóng cũng chính là tùy tiện tìm một đề tài, dời đi Kiều Kiều lực chú ý. Bắt quá hiển nhiên Kiều Kiều rất cảm thấy hứng thú .

“Àn, đúng vậy. Ta cảm thấy cũng là, các người không phải có nữa cái một, hai tháng sẽ phải khởi động tân hạng mục sao? Có nghĩ tới hay không, đưa cái này tham khảo quá khứ a? Kỳ thực a, chúng ta bên này cũng có như vậy bìa cứng tu phòng ở bán, bắt quá tuy nói là bìa cứng tu, thế nhưng thực tế cũng chính là phổ trang, không có gì quá lớn đặc sắc. Phương hoàng sơn hoa viên nếu là đi khu nhà cấp cao tuyến đường, như vậy kế tiếp các người hoàn toàn có thể đi siêu cấp bìa cứng tuyến đường.”

“Ân, chờ ta trở lại suy nghĩ thật kỹ, Dân Giang nhà máy phân hóa học vị trí mặc dù không như nguyên lai xem trọng trang phục xướng vị trí, thế nhưng hảo hảo quy hoạch một chút, có lẽ sẽ khiến cho rất tốt.” Giang Phóng vẫn luôn là một trời sinh việc buồn bán vật liệu, có mấy lời, Kiều Kiều chỉ là đơn giản nói ra cái ý nghĩ, liên ý nghĩ của mình cũng không có bất thuận rõ ràng, Giang Phóng là có thể suy một ra ba, thực thì rất tốt.

“Chồng ta là tuyệt nhất !”

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606600,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-57/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-59/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Giang gia tiểu phúc tinh

Mọi người ở Cáp Nhĩ Tân ngoạn nhi mấy ngày, có thể nói là hài lòng mà về, Kiều Kiều chờ người còn đáp ứng an ngy, nếu như nàng đến Dân Giang, nhất định hảo hảo chiêu đãi nàng. Lâm lúc chia tay, an ngy khóc hi lý hoa lệ, Kiều Kiều cũng theo rơi nước mắt, nhìn Giang Phóng một trận đau lòng.

Kiều Kiều đối an ngy vẫn rất có hảo cảm, lạnh lẽ một tiểu cô nương.

Trở về không bao lâu, Kiều Kiều liền đi học, nàng hôm nay là cao nhị, lập tức lớp mười hai, coi như là rơi vào khăn trương học tập ở giữa.

Giang Phóng này sinh viên trái lại đương rất là nhân nhả, đương nhiên, đây là theo trường học bên kia nhìn, mà thực tế đâu, mặc dù hẩn đi trường học không nhiều, thế nhưng bên này đã bận chân đánh cái ốt.

Giang gia công ty thay tên, hôm nay là tập đoàn công ty, gọi Cẩm Giang tập đoàn. Giang Phóng biết, Giang Hải Dương có ý định đem công ty hướng Tân Dương bên kia mở rộng.

Kiều Kiều nghĩ, tên này nhi, là Tần Tổ Cẩm cùng Giang Hải Dương hợp xưng sao? Ha ha.

Kiều Kiều tâm tình rất tốt, bởi vì, nàng không có mang thai, nàng hủ chết, sợ mình có tiểu bảo bảo, về sau MC tới, nàng cơ hồ là cảm động lệ nóng doanh trong, nom nớp lo sợ cảm giác quá không xong.

Cẩm Giang tập đoàn tân hạng mục đã lên ngựa. Bọn họ xem trọng chỗ ngồi, là quốc doanh Dân Giang nhà máy phân hóa học. Sự tình tiến triển rất thuận lợi, bởi vì Giang Hải Dương lúc trước cùng chính phủ nói tốt, chính là tịnh treo biển hành nghề, cho nên động thiên gì gì đó, Cẩm Giang là không tham dự.

Đây cũng là Kiều Kiều cấp Giang Phóng đề đề nghị, so sánh với so đo mao treo biển hành nghề, tịnh địa phương liền rất nhiều, hơn nữa chính phủ động thiên, đương nhiên là so với bọn hẩn Cẩm Giang động thiên dễ rất nhiều, cũng giảm đi rất nhiều hậu cố chi ưu. Bọn họ hợp đồng là nơi đây khối đạt được tam thông một bình. Đã muốn xây nơi ở, là phải muốn đạt được thất thông một bình, mọi người đều biết, những thứ này đều là vấn đề nhỏ.

Giang Phóng ở ban giám đốc thượng đưa ra ý nghĩ của mình, chính là bia cứng tu hộ hình, cái gọi là ban giám đốc, kỳ thực ngoại nhân cũng không nhiều lắm. Cơ bản đều là Giang gia người. Cho dù là tập đoàn công ty, Giang gia coi như là gia tộc sản nghiệp.

Giang Phóng là có chuẩn bị, cũng đã làm nhiều lần điều tra, tạo thành tư liệu. Nghe được Giang Hải Dương không ngừng gặt đầu a.

Hội nghị khai hoàn, Giang Hải Dương liền đơn độc cấp Giang Phóng giữ lại: “Người này ý nghĩ không tệ. Vật liệu chuẩn bị cũng đầy đủ hết. Bước tiếp theo vận chuyển, người liên toàn bộ tham dự tiến vào.”

“Ân, hảo.”

“Người nghĩ như thế nào đến làm một bia cứng tu tiểu khu?” Kỳ thực một bia cứng tu tiểu khu cũng không hiếm lạ, thế nhưng Giang Phóng bên trong còn nói ra rất nhiều cái khác lý niệm, một ít tiến tiến thiết bị. Còn làm kỷ phân tượng dạng hiệu quả đồ. Cái này không thể không nhượng Giang Hải Dương nhìn với cặp mắt khác xưa.

“Này bắt đầu một khoảng thời gian đi Cáp Nhĩ Tân ngoạn nhi sao, Kiều Kiều nhàn rồi buồn chán mua một ít gia trang tạp chí, chúng ta thảo luận khỏi phương diện này vấn đề, nàng cấp đề nghị của ta, trở về ta liền tỉ mỉ tìm một chút tư liệu.” Giang Phóng cười.

“Tiểu phóng a. Ta thế nào cảm thấy, này Kiều Kiều chính là chúng ta Giang gia tiểu phúc tinh a?” Giang Hải Dương vui vẻ. Hắn là thật tâm thích đứa bé này, cũng hi vọng nàng có thể cùng con trai của mình hảo.

Giang Phóng cũng lộ ra tươi cười: “Mặc kệ nàng có phải hay không cái gì tiểu phúc tinh, nàng cũng là bảo bối của ta.”

“Nhìn người kia phởn đứn hạnh đi.” Giang Hải Dương trêu ghẹo nhĩ tử.

“Ba, có thể gặp phải Kiều Kiều, cùng nhau lớn lên, yêu nhau, là ta kiếp này tới chuyện vui sướng nhĩ.” Giang Phóng nghiêm túc.

Giang Hải Dương trầm mặc vỗ vỗ nhĩ tử vai.

Giang Phóng mấy ngày này bận, mỗi ngày cũng chính là trông thấy Kiều Kiều cứ tiếp tục công việc của mình, mặt tượng đầu trâu, coi như là có kia loạn thất bát tao tâm tư, cũng không thời gian cùng tinh lực thực thi, Kiều Kiều thờ dài một hơi, này đường đêm đi hơn, luôn luôn hội ngộ gặp quý, nàng cũng không muốn lại làm cho người ta biết. Phương pháp tốt nhất, chính là không đi đường đêm, hắc hắc.

Mặc dù mỗi ngày đô hội về nhà, đô hội thấy Kiều Kiều, cùng nàng trò chuyện một hồi. Thế nhưng phần lớn thời gian, Giang Phóng vẫn là vội vàng Cầm Giang bên kia chuyện này. Dù sao, cái này mục theo chọn chỉ, đã được duyệt, thiết kế, thi công, các phương diện Giang Phóng đều toàn bộ hành trình tham dự. Giang Hải Dương cũng là ý định muốn cho Giang Phóng nhiều rèn đúc một chút, các loại chuyện này đều rơi vào trên đầu của hắn, bây giờ, toàn bộ Cầm Giang tập đoàn đều đang suy đoán, tương lai Cầm Giang người nổi nghiệp, sẽ là Giang Phóng.

Này Giang Phóng bận, Kiều Kiều công khóa tuy nói là khản trương, nhưng vẫn là có thời gian nghỉ ngơi, lúc trước Kiều Kiều quyết định học văn, cũng là bởi vì này. Nàng không hi vọng chính mình quá mệt mỏi, hơn nữa, đi mình thích lộ, so cái gì đều quan trọng.

“Ai, Kiều Kiều, nghỉ ngơi làm gì thế a?” Từ Mạn hỏi.

Thời gian thật ra là trôi qua nhanh nhất, một lơ đãng, liền tiến vào nghỉ hè, Kiều Kiều các nàng có mười ngày nghỉ. Mười ngày qua đi, các nàng liền sẽ tiến vào tiếp tục ôn tập trong, chính thức khai giảng, các nàng chính là học sinh cấp ba.

“Ta a, hắn là không chuyện gì a.” Ngày mai sẽ chính thức nghỉ. Lần này cuối kỳ thi, Kiều Kiều là văn khoa ban đệ nhất danh.

Rất nhiều người đều cảm thấy Kiều Kiều học tập cũng không thấy nhiều lắm sao nghiêm túc, còn sớm yêu, thế nào là có thể nhiều lần được đệ nhất a, thế nhưng Từ Mạn lại là biết Kiều Kiều tính tình. Làm Kiều Kiều hảo bằng hữu, nàng biết nàng trả giá nỗ lực.

“Mẹ ta nói nhượng ta một ngày cũng đừng chậm trễ, bây giờ là thời khắc mấu chốt, nhượng ta tham gia học bổ túc, ôi, ta là thật tâm không muốn a!” Từ Mạn là văn khoa ban cả năm cấp đệ tam.

“Ta không nên tham gia cái gì học bổ túc, khó có được có thể nghỉ ngơi mấy ngày, dự đoán a. Chờ chúng ta lại lần nữa khai giảng, sẽ phải rơi vào vĩnh vô chừng mực học một ít học ở giữa. Vạn ác lớp mười hai a!”

“Đừng rồi, Kiều Kiều, người có nghĩ tới hay không phải báo cái gì trường học, cái gì chuyên nghiệp a?”

“Ta a, đại học A tài chính hệ. Giang Phóng đã sớm nói với ta được rồi, ta nếu như bắt báo này, hắn có thể dẫn vật từ ta.” Hoàn hảo tài chính hệ là một khoa học tự nhiên văn khoa đều nhưng báo, nếu không, dự đoán Giang Phóng là có thể xét nàng bắt học văn, TNND.

“Rõ ràng, đều nói Giang Phóng sợ người, nghe lời người nói, ta xem a, người cũng là đủ nghe hắn. Ta hắn là cũng sẽ báo đại học A, ba mẹ ta không hi vọng ta đi được quá xa, cho nên a, tính ngoài ta cơ bản cũng không suy tính, về phần bản tính, đại học A là tiếng tăm lừng lẫy. Dù cho ở toàn quốc, đại học A cũng tuyệt đối có thể đi vào tiền kỷ danh. Cho nên a, chúng ta toàn gia ý kiến đều là đại học A.”

“Nếu không người cũng báo tài chính hệ đi, chúng ta còn có thể tiếp tục cùng một chỗ lêu lổng, ha ha.” Kiều Kiều nhạc a, mặc dù giống như nói đùa, thế nhưng Kiều Kiều đề nghị đảo là thật. Muốn biết, đại học A nói tóm lại là dường như thích hợp nguyên lý, học văn có thể báo chuyên nghiệp thực sự là không nhiều lắm. Mà tài chính hệ, đúng lúc là văn lý đều nhưng báo.

“Ha ha, kỳ thực ta cũng có nghĩ tới a, bất quá người cũng biết lập, ba mẹ ta chỗ nào tượng ba mẹ người như vậy khai sáng a, đoán chừng là còn phải thảo luận.” Từ Mạn nói đáng thương, thế nhưng kỳ thực từ ba từ mẹ vẫn tương đối tôn trọng ý kiến của nàng.

“Người nhưng xong rồi đi!”

“Hắc hắc.”

Kiều Kiều nghỉ, thực sự là, tựa hồ là trong lúc lơ đãng, nàng đã lớn như vậy, đã một lần nữa đi qua nhiều năm như vậy. Nặng sống cả đời, nàng không có giống rất nhiều trùng sinh nữ như vậy đại phú đại quý. Cũng không có tượng rất nhiều trùng sinh nữ như vậy từ nhỏ liền bộc lộ tài năng, nàng vẫn là dường như từng, an an ổn ổn, vui vui về và lớn lên, lần này nàng càng thêm quý trọng chính mình chậm rãi lớn lên đoạn này thời gian.

Nàng cũng hiểu biết phụ mẫu của chính mình, nàng biết, phụ mẫu của chính mình là không cần những thứ ấy đại phú đại đất tiền, bây giờ, nhà nàng tuy nói

không phải Giang gia như vậy có tiền, thế nhưng coi như là cuộc sống đặc biệt không tệ gia đình, ở Dân Giang thị, coi như là tiểu người giàu. Như vậy, như vậy đủ rồi.

Về phần Giang Phóng, nàng cũng không cảm thấy hấn chính là phú nhị đại, hoặc là dù thế nào, ở trong lòng nàng, hấn như cũ là cùng nàng cùng nhau lớn lên cái kia quật cường thiếu niên, mà Dân Giang thị trùm Giang Hải Dương, nàng cũng không có cách nào đem hấn tương tượng đặc biệt lợi hại, hấn không phải là của nàng Giang thúc thúc sao? Kia tiếng đồng hồ hậu cho nàng rất nhiều tiền mừng tuổi Giang thúc thúc, cái kia mỗi ngày không gia Giang thúc thúc.

“Kiều Kiều, ngươi nhĩ đi nhĩ đi phu tới, ra.” Kiều mẹ kêu ở trong phòng đọc sách Kiều Kiều.

Kiều Kiều gia không có dời đến phượng hoàng sơn hoa viên, Giang gia chuyển quá khứ, bất quá Giang Phóng cùng Giang Viễn cũng không chuyển, vẫn là ở tại lão trong phòng, bọn họ vẫn tương đối thói quen bên này, hơn nữa, Giang Viễn, Kiều Kiều, Kiều Mộc đến trường, vẫn là ở bên này phương tiện, Kiều gia bất chuyển, Giang Phóng Giang Viễn cũng không chuyển đi.

“Nhĩ đi, nhĩ đi phu, tiểu phong.” Nhĩ đi một nhà ba người sang đây xem vọng kiều mẹ.

Kiều Kiều nhĩ đi một nhà còn ở tại Thanh Nham, nhĩ đi lại say xe, qua đây một chuyến cũng không dễ dàng.

“Kiều Kiều tỷ.” Nhĩ đi gia nhĩ từ dương vòng phong năm nay niệm sáu năm cấp.

Kiều mẹ là bà chủ nhà, cùng Tần tính cách của Tổ Cẩm kia là có thêm cách biệt một trời, trong nhà tới thân thích bằng hữu, kiều mẹ mới không có thói quen đi quán com gì gì đó đâu, vẫn là thói quen ở nhà, chính mình lộng mảy ăn sáng, vui chơi giải trí, trò chuyện cái thiên gì gì đó.

“Kiều Kiều a, ngươi đi mua một ít thái. Cấp chọn mới mẽ điểm ha! Ách, còn có, ngươi đêm nay mang theo tiểu Mộc ở tiểu để chỗ nào nhĩ. Ngươi nhĩ đi bọn họ đêm nay ở ở đây.”

“Hào.” Kiều Kiều về phòng thay quần áo, chuẩn bị ra cửa. Kiều gia địa phương không tính lớn, bất kể là bên kia thân thích tới, cần ở, bình thường Kiều Kiều đều là trực tiếp thượng Giang Phóng chỗ ấy ở, này lâu, liên kiều mẹ đều tập mãi thành thói quen.

“Ai, tiểu phong, ngươi theo ta cùng đi, ta phải tìm cái sức lao động.” Thay quần áo xong Kiều Kiều kéo dương vòng phong ra cửa.

Dương vòng phong mới sáu năm cấp, đã cao hơn Kiều Kiều nửa cái đầu, Kiều Kiều cảm khái, đứa nhỏ này là ăn cái gì lớn lên a? Bất quá ngẫm lại, lại cảm thấy chuyện này rất bình thường a! Ngươi có thể cùng một bữa com ăn tứ chén com so với sao? Có thể sao?

Kiều mẹ họ Kim, kim trường lam. Nàng lúc nhỏ là ở bờ biển lớn lên, trước kia thời gian, Kiều Kiều đại cữu còn nuôi một con thuyền thuyền, này sở hữu Kim gia các đồng chí, đều là cảm tình con mèo. Kiều Kiều Kiều Mộc cũng là theo kiều mẹ nó khẩu vị nhĩ, phá lệ thích ăn hải sản.

Kiều Kiều nhĩ đi càng là thích hải sản thích nguy, Kiều Kiều nghĩ nghĩ, chuyển tới bán sinh mãnh hải sản bên kia. Ân, đều rất mới mẽ, như nhau nhĩ mua điểm.

“Kiều Kiều tỷ, chúng ta mua điểm móng heo tử đi?” Dương vòng phong mở miệng.

Dương vòng phong trái lại đối hải sản hứng thú thiếu thiếu, bất quá lại là cuồng nhiệt ăn thịt ham giả, nhìn thấy cách đó không xa ăn chín than, hấn rốt cuộc là không nhịn được.

Kiều Kiều cong lên khóe miệng, nàng đương nhiên biết tiểu phong thích ăn thịt a, chỉ bất quá, nàng cố ý đặt ở cuối cùng mua, liền muốn nhìn một chút hấn có thể hay không chủ động đề, quả nhiên, đứa bé này vẫn là như vậy a, ha ha!

Trư tai, móng heo tử, thịt thủ lợn, máu trảng, nhìn nhìn mình mua ót, Kiều Kiều lại mua ruột già.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chươg hoặc sang chươg.

```
Reading(1453,606601,0); if($.cookie('background'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-58/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-60/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Hôn lễ định ở một năm sau

Kiều ba hôm nay là vận tải công ty bên kia tổng giám đốc, mỗi ngày bận được không được, cho dù Kiêu Kiêu nhĩ đi một nhà ba người tới, hấn vẫn như cũ là chưa có trở về. Sáng sớm liền được xưng đi đồng học gia làm bài tập Kiêu Mộc tiểu bằng hữu cũng chưa có trở về. Kiêu Mộc từ nghỉ, là mỗi ngày không gia.

Kiêu Kiêu nhĩ đi phu là một nói nhiều, uống chút rượu càng là như thế, ba người lao khí thế ngất trời. Kiêu Kiêu thấy đương vòng phong ở đằng kia buồn chán, đề hấn vào phòng lên mạng.

Chính mình thì lại là cầm một quyển sách, tiếp tục nhìn.

Chạng vạng trở về tiểu Mộc thấy nhĩ đi một nhà, nhiệt tình xông tới, nàng cùng Kiêu Kiêu tính tình cũng không cùng, nịnh nọt gì gì đó, lấy lòng người gì gì đó, nàng vẫn luôn làm cười xe nhẹ đi đường quen, Kiêu Kiêu nhìn mình muội muội này vừa ra nhĩ, cảm thấy hảo giả a! Bất quá tiểu hài tử thôi! Làm cái gì đều là khả ái.

“Tiểu Mộc a, hôm nay ngươi cùng đi với ta Giang Phóng chỗ ấy ở ha.” Trong nhà ở không dưới người nhiều như vậy.

Kiêu Kiêu nhĩ đi cùng kiêu mẹ mặc dù bất ở cùng một chỗ, thế nhưng đây đó vẫn là thường xuyên liên hệ, cũng là biết Kiêu Kiêu cùng Giang Phóng chuyện này.

“Tỷ, này ——” Kiêu Kiêu nhĩ đi lo lắng như vậy không tốt lắm, sợ người ta nói xấu.

“Không có việc gì. Được rồi, các người a, ăn xong cơm liền dọn dẹp một chút quá khứ đi. Cho người ba gọi điện thoại, hỏi hấn tới hay không gia ăn cơm chiều.” Kiêu mẹ khẩu khí không tốt lắm, này Kiêu Kiêu nhĩ đi nhĩ đi phu tới, Kiêu ba nếu như vẫn bắt đối mặt, kiêu mẹ cảm thấy không tốt.

Kiêu mẹ bên này nói chuyện đâu, liền nghe thấy mờ cửa chuyện này, Kiêu ba đã trở về.

Kiêu Kiêu nghĩ, này điện thoại cũng không cần đánh.

Mấy năm này Kiêu ba đã không phải là lúc trước cái kia không có gì tâm nhãn, ở đơn vị còn bị người giẫm nát dưới lòng bàn chân người. Ở Giang Hải Dương bên người công tác nhiều năm như vậy, hôm nay là vận tải công ty tổng giám đốc, hấn trở nên khôn khéo rất nhiều.

Nhìn Kiêu ba cùng Kiêu Kiêu nhĩ đi phu trò chuyện với nhau thật vui, Kiêu Kiêu dặt Kiêu Mộc hướng Giang Phóng gia đi.

Nàng trước đã cấp Giang Phóng gọi điện thoại tới, Giang Phóng nghe nói nàng đêm nay muốn ở nhà hấn, rất là hài lòng.

Nghĩ tới đây cái không biết xấu hổ gia hòa, Kiêu Kiêu cười khế, nàng cũng không tin, tiểu Mộc ở, hấn dám làm gì.

Hai người qua đây thời gian, Giang Phóng vẫn chưa về, Giang Viễn cũng là mới vừa vào cửa, xem ra hay là bởi vì Kiêu Kiêu muốn đi qua quan hệ, nếu không người này chắc là sẽ không hồi tới sớm như thế. Hiện tại Giang Viễn thỉnh thoảng cũng là muốn đi công ty giúp.

“Kiêu Kiêu, tiểu Mộc. Mau vào.”

“Ngươi vừa trở về đi?”

“Ân, Kiêu Kiêu a, ta quản gia lý chia khóa cho ngươi một phen đi, tính ngươi có đôi khi qua đây chúng ta ở đây còn chưa có người.” Giang Viễn đề nghị.

Kiêu Kiêu lắc đầu, nàng mới không cần liệt! Nhiều không tốt a!

“Ngươi bất kiên ta để ca ta nói với ngươi, dù sao ngươi nhất định sẽ nhận lấy. Ta xem a, chính là ta ca thu thập ngươi mới được.” Giang Viễn làm bầm.

Kiêu Kiêu nghe thấy bất đắc dĩ lắc lắc đầu, đứa nhỏ này a!

“Ta muốn lên vòng đi lap.” Lúc ở nhà, kiêu mẹ không phải tổng nhượng tiểu Mộc lên mạng, lo lắng ảnh hưởng của nàng học tập. Này ra cửa, Kiêu Mộc là có thể mừng rỡ ngoạn nhĩ.

“Giang Viễn ca ca, ta muốn ăn kem.”

“Trong tủ lạnh có, bản thân cầm đi. Cho ta cùng Kiêu Kiêu một người cũng lấy một.”

“Hảo liệt!” Kiêu Mộc mỗi lần tới Giang gia ở, đều đặc biệt cao hứng, dùng Kiêu Kiêu lời là sao có thể mất hứng đâu? Tùy tiện ngoạn, tùy tiện ăn, còn chưa có người quản, như vậy ngày, sợ là mỗi một đứa nhỏ đều là tâm tồn hướng tới đi?

Bởi vì hôm nay Kiêu Kiêu muốn tới, Giang Phóng đề sớm về nhà, bất quá này trước thời gian, cũng là ở hơn tám giờ, nhìn Giang Phóng khí sắc, Kiêu Kiêu biết hấn gần đây một chết đi.

“Mệt chết đi đi? Ăn cơm không?”

“Ở công ty đơn giản ăn một ngụm.” Vốn Giang Phóng là không dùng mệt như vậy, thế nhưng Giang Hải Dương là quyết tâm muốn đem hấn bồi dưỡng thành người nổi nghiệp, cũng vì để cho hấn quen thuộc toàn bộ công ty, hấn hiện tại tự nhiên cũng là bận rộn rất nhiều, bất quá Giang Phóng cũng an ủi mình, sớm một chút tiếp nhận, sau này cũng sẽ không như thế bận rộn, vừa lúc, dù sao hiện tại Kiều Kiều mỗi ngày đi học, cũng là bận được muốn chết. Nếu không, không thời gian bồi Kiều Kiều, Giang Phóng vẫn cảm thấy trong lòng không thoải mái.

“Ta cho ngươi xoa bóp đi?” Giang Phóng ý ở trên sofa, nhìn ra được, hấn rất mệt mỏi.

“Vẫn là ta tức phụ nhi sẵn sóc.” Giang Phóng liền trên vai tay nhỏ bé hôn một cái.

Kiều Kiều trực tiếp liền cho hấn một chút.”Thành thật điểm”

“Công làm cái gì vẫn là kiếm chế đến, chú ý một chút thân thể của mình ha. Đừng ý vào chính mình trẻ tuổi liền việc không đáng lo ngại. Ngươi xem ngươi hôm nay thiên mệt.”

“Không có việc gì, ta bận quá một đoạn này thì tốt rồi, ta trước đây còn cảm thấy ba ta thế nào thế nào, hiện tại chính mình bận rộn mới biết được, có đôi khi thật không phải là mình có thể định, này đó loạn thất bát tao chuyện này a, một đồng lớn. Chờ ta lại một chút quen thuộc quen thuộc thì tốt rồi.”

“Àn.” Kiều Kiều tiếp tục cấp Giang Phóng ấn, này nàng đứng ở Giang Phóng phía sau, cũng hoàn toàn không có ngăn trở người này động thủ động cước, Kiều Kiều mặc hấn a, đều mệt thành cái dạng gì nhỉ, còn động thủ động cước. Người này sắc tâm không giảm a!

“Bảo bối nhi, ngươi ngày kia liền đi học đi?”

“Đúng vậy!”

“Ài, thêm một năm nữa, thêm một năm nữa, chờ ngươi tốt nghiệp trung học, chúng ta liền đính hôn.” Giang Phóng nói đầu đầu.

Kiều Kiều sinh nhật là ở tháng mười phân, vốn là đã nói hoàn của nàng mười tám tuổi sinh nhật lại đính hôn, thế nhưng Giang Phóng người này lại nuốt lời, nói là kia trận Kiều Kiều đều đi học, đính hôn muốn chuẩn bị cũng nhiều, không như liền nàng thi đại học hoàn liền đính hôn.

Giang gia là việc buôn bán, vẫn tương đối thích lục bát các loại may mắn chữ số, Giang Phóng cùng Giang Hải Dương đã chạm qua, sơ bộ định qua sang năm tám tháng lục hào. Kiều Kiều mặc.

Mặc dù Kiều Kiều là đương sự, thế nhưng trái lại không có gì người trung cầu ý kiến của nàng, bình thường chính là Giang Phóng cùng Giang Hải Dương bình hoàn, tìm Kiều ba. Bất quá Kiều Kiều tính tình cũng là nhạt thanh nhàn, dù sao đều là sớm muộn chuyện này.

Dự đoán trừ kia gì gì, ở những phương diện khác, Kiều Kiều đều chưa tính là quán quýt một người.

“Tức phụ nhi, ngươi thật tốt.”

“Ta đối với ngươi hảo cũng không phải một ngày rưỡi ngày, ngươi mới phát hiện a?”

“Vợ của ta, bảo bối của ta nhỉ.”

Kiều Mộc ra lấy hoa quả, nhìn thấy hai người ngáy ngáy méo mó, rung mình một cái, chắc chắn, nàng lúc nào thấy qua Giang Phóng ca cái dạng này a? Về mặt lấy lòng nhìn tỷ tỷ, lại là tức phụ nhi lại là bảo bối nhi.

Giang gia có một gian khách phòng, Kiều Kiều có không ít đồng tây đều để ở đó lý, nhìn đã mười một điểm, Kiều Kiều mang theo Kiều Mộc đi ngủ, muốn biết, nếu như không mạnh chế tính, đứa nhỏ này là sẽ ngoan ngoãn một đêm.

“Tỷ, nhượng ta chơi nữa một chút đi, tỷ, ngươi là chị ruột ta, van ngươi ~” Kiều Mộc dặt Kiều Kiều tay giấy dựa.

“Không được, vội vàng tích, nếu không ta cấp mẹ gọi điện thoại ha.” Kiều Kiều là không quản được Kiều Mộc, bất quá, kiều mẹ này tôn đại phật mặc kệ lúc nào mang ra đến đều là dùng tốt tích.

“Được rồi được rồi. Thật là, ngươi thế nào sẽ không nhiều bồi bồi chồng ngươi nhỉ?” Kiều Mộc đô đô.

Kiều Kiều bật cười, nàng là bát linh hậu, Kiều Mộc là cửu linh hậu, lớn lên hoàn cảnh cũng bất đồng, nàng từ nhỏ ở nông thôn lớn lên, mà Kiều Mộc thì lại là sinh liên tục sống ở Dân Giang thị nội, có thể cảm giác đến, này một tra đứa nhỏ, cùng các nàng là có xác thực bất đồng. Nhìn Kiều Mộc bình thường tiểu đại nhân tựa như, Kiều Kiều luôn luôn không ngừng cảm khái.

“Đúng vậy, ngươi cũng không biết nhiều bồi bồi chồng ngươi.” Giang Phóng ý ở trên cửa, nhìn chăm chăm nhìn Kiều Kiều, trêu chọc.

“Ngươi đáng ghét, vội vàng về phòng tắm đi ngủ đi, đều mấy giờ rồi, mệt còn không biết vội vàng nghỉ ngơi.” Kiều Kiều đẩy đẩy Giang Phóng.

“Ha ha, hảo hảo, ta đi còn không được sao? Tiểu Mộc ngươi nghe lời ha.” Giang Phóng trước khi đi căn dặn Kiều Mộc, muốn nói Kiều Mộc tiểu bồn

hữu sợ người, trừ kiều mẹ, chính là Giang Phóng. Cũng không đơn giản là bởi vì Giang Phóng cho nàng tiền tiêu vặt nhiều, chủ yếu vẫn là Giang Phóng khí chất, trừ Kiều Kiều, người bình thường đều sẽ cảm thấy Giang Phóng rất khó tiếp xúc. Lạnh như băng, tính tình còn hung tàn.

Khí trời quá nóng, không ngủ bao lâu Kiều Kiều liền chuyển tỉnh, liếc mắt nhìn ngủ nằm chồng vó Kiều Mộc, Kiều Kiều không có mở đèn, trực tiếp đứng dậy đi phòng khách rót nước uống.

“Kiều Kiều ~”

Kiều Kiều có điểm kinh, quay đầu lại, nhìn là Giang Phóng.

“Người thế nào còn không ngủ?”

“Ta ngủ, ta cảm thấy cận người còn không biết sao, nghe thấy tiếng cửa mở nhĩ.” Giang Phóng qua đây ôm Kiều Kiều hướng gian phòng của mình đi.

Kiều Kiều khước từ: “Người đừng, nhượng tiểu Mộc biết ta bắt mắc cỡ chết người a? Hơn nữa, lần trước chúng ta không phải ước pháp tam chương sao? Định hôn trước không hề xằng bậy.” Sau khi trở về Kiều Kiều cùng Giang Phóng nói chuyện một lần, nàng bây giờ còn là cao trung, hơn nữa cũng không có thành niên, một khi có điểm chuyện gì, nàng không thể cho nàng cha mẹ mất thể diện a. Nàng đáp ứng hậu, định hôn hậu tất cả đều nghe hẩn, lúc đó Giang Phóng là đáp ứng.

“Ta cũng không muốn xằng bậy a, không có thể ăn thịt vẫn không thể uống chút canh thịt a? Ta ôm một cái sờ sờ còn không được a?” Giang Phóng đương nhiên trạng, đem Kiều Kiều xả tiến gian phòng của mình.

Mở tới gian phòng, trẻ tuổi nam nữ, mê loạn bầu không khí.

“Ấn ~ bảo bối nhĩ, dùng sức, dùng sức, ngoan ~” vào phòng Giang Phóng liền đem Kiều Kiều tay bỏ vào chính mình tráng kiện thượng, cả người tà ý ở đầu giường, về mặt thỏa mãn.

Kiều Kiều thấy hẩn kia phò bộ dáng, trên tay khiến cho một chút kính, vốn là muốn cho hẩn không thoải mái, ai biết hẩn lại thoải mái thẳng cổ họng thừ: “Ng ngoan, đối, cứ như vậy ~ người thật là tâm can ta ~”

Kiều Kiều hai má hồng hồng tiếp tục phục vụ cho hẩn, trong lúc nhất thời, trong phòng dâm / mỹ thanh âm nổi lên bốn phía, Kiều Kiều cái gì cũng không nhiều nói, ngoan ngoãn phục vụ cho hẩn, liền trông chờ vị đại gia này thỏa mãn, buông tha nàng.

Ở phương diện này, người trông chờ hẩn có thể chú ý điểm, kia là không thể nào tích.

Theo Giang Phóng thấp tiếng la, hẩn thả ra ở Kiều Kiều trên tay.

“Kiều Kiều, người thật xinh đẹp.” Giang Phóng đang nói, cúi đầu, nhẹ nhàng ở Kiều Kiều trên trán in lại vừa hôn, khiến cho Kiều Kiều toàn thân một run run, Giang Phóng thân hoàn liền ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú Kiều Kiều mắt, Kiều Kiều nhượng hẩn thấy ngưng ngưng khó ức, vội vàng na khai mục quang.

“Ha ha.” Giang Phóng thấy Kiều Kiều này phò tiểu bộ dáng nhĩ, cúi đầu, hàm của nàng lông mi thật dài mút vào khỏi đến, sau đó lại dây dưa khỏi môi anh đào của nàng.

Này Kiều Kiều trong tay còn có hẩn “Đông tây” đâu, còn không biết xử lý như thế nào, liền lại bị hẩn dây dưa ở.

Giang Phóng thân bắt quá nghiện, lại dùng tay vuốt ve khỏi Kiều Kiều bộ ngực, nhìn chăm chăm Giang Phóng tà tứ mắt, Kiều Kiều mềm ở tại trong ngực của hẩn..

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606602,0); if($.cookie('background'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('#.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('#.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('#.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('#.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#.content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-59/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-61/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Tái kiến, cao trung

Không biết có bao nhiêu người có cảm giác này, vẫn là hải đồng thời kì, tổng cảm thấy thời gian nhiều đặc biệt chậm, mỗi tiết khóa, mỗi ngày, mỗi tuần lễ, mỗi tháng, hằng năm, đều rất chậm rất chậm~ thế nhưng cũng không biết từ lúc nào khởi, có lẽ là mười sáu mười bảy tuổi bắt đầu đi, thời gian tựa như mọc cánh như nhau, bắt đầu bay nhanh đi tới. Lơ đãng, mỗi một ngày, mỗi một năm liền quá khứ.

Mà Kiều Kiều, hiện tại chính là loại cảm giác này, một năm, tựa hồ là đảo mắt liền quá khứ, khi nàng ngồi ở thi đại học trong trường thi, nghiêm túc đáp đề lúc, nàng nghĩ, một năm trước chuyện này hình như đang ở trước mắt, mấy năm nay, nàng kinh nghiệm mỗi một việc nhi tựa hồ cũng ở trước mắt. Thi đại học kết thúc, nàng cảm thấy cuộc sống của mình hẳn là đi vào một giai đoạn mới.

Một lần nữa sống một lần, mặc dù nàng không có đại phú đại quý, thế nhưng nàng lại vui vẻ rất nhiều.

Cố lên đi, Kiều Kiều!

Lên tinh thần, Kiều Kiều cẩn thận kiểm tra khởi chính mình bài thi.

Ra trường thi, mọi người đều đang nghị luận năm nay khảo đề, có người hưng phấn, có điểm người cô đơn, bất tận tương đồng. Kiều Kiều bốn phía tìm tìm, thấy Giang Phóng xe dừng ở cửa trường học, mà hẳn, dẫn theo cặp kính mắt ý ở trên cửa xe hút thuốc, Giang Phóng nhìn cũng không tuần tú, ngược lại là thân thể cường tráng nhiều hơn chút. Cũng mặc kệ là cái gì niên đại, bất kể là ngụy nương bao nhiêu hoành hành, thân thể cường tráng khốc ca như trước vẫn là rất có thể hấp dẫn người nhân cầu, huống chi, trừ khốc, vị này chủ nhân hình như còn có tiền. Nhìn thấy xung quanh có chút nữ hải nhi ánh mắt lăm lăm mà lớn mật.

Kiều Kiều chạy vội quá khứ, vén ở hẳn, cười tươi như hoa.

“Thi thế nào? Một không?” Giang Phóng dặt Kiều Kiều lên xe.

“Ân, rất tốt, tin ta, đúng vậy. Hắc hắc.” Kiều Kiều cảm giác mình đáp cũng không tệ lắm. Mấy ngày này, Kiều Kiều mỗi ngày là trời đen kịt học a, cảm giác đều phải đến cực hạn của mình, có đôi khi ngẫm lại, không sai biệt lắm là được, thế nhưng, lại vừa chuyển niệm, đã cũng đã trả giá nhiều như vậy, nàng vì sao không nhiều nỗ lực một chút đâu?

Giang Phóng cũng là biết Kiều Kiều mấy ngày này vì ôn tập, cơ hồ một hôn đầu, bất quá hoàn hảo, cuối cùng là xong việc nhi.

“Tiểu nha đầu, còn tin ngươi đúng vậy, ta lúc nào không tin ngươi? Nhìn ngươi này khuôn mặt nhỏ nhắn, đều mệt gầy.” Đang nói, Giang Phóng tay ở Kiều Kiều tiểu PP thượng cũng vỗ một cái, “Chắc chắn, này cái móng nhỏ thịt đều thiếu.”

“Xú phôi đàn. Trước mặt mọi người, xin chú ý ảnh hưởng.” Kiều Kiều nghĩa chính ngôn từ trạng.

“Ta liền không chú ý, ngươi làm sao bây giờ đâu, ân?” Giang Phóng đem môi tới gần Kiều Kiều tai, Kiều Kiều cảm giác mình một trận tê dại. Hắn càng lúc càng yêu nghiệt a!

“Vậy ta không để ý tới ngươi.”

“Ha hả. Ngươi không để ý tới ta, ta lý ngươi a! Chờ chúng ta đính hôn, ngươi liền trốn không thoát lòng bàn tay ta.”

“Người xấu.”

“Chẳng lẽ ngươi không thích ta đối với ngươi hoại sao? Ân?”

“Ngươi, ngươi ——” Kiều Kiều mặt đỏ. Thấy Kiều Kiều không có ý tứ tiểu bộ dáng, Giang Phóng cũng không đùa nàng.

“Đi thôi, của ta tiểu công chúa. Ngươi trong nhà cũng chờ ngươi đâu!”

Mấy ngày kế tiếp Kiều Kiều như trước nhiều bề bộn nhiều việc, bất quá này bận rộn phi bi bận rộn, đã có thuốc về bất đồng. Kê khai tình nguyện, nghe thành tích, tất cả đều cùng Kiều Kiều dự đánh giá như nhau, của nàng điểm quả thật không tệ. Trường học của bọn họ văn khoa đệ nhất danh, toàn thị văn khoa tên thứ hai. Đệ nhất danh là lá phong cao trung. Đây rất nhiều đứa nhỏ gia trưởng đều cảm khái, này lá phong giáo dục, đúng là trâu a, không thấy nhân gia liễu mạng liễu sống học, lại như nhau có thể dạy ra sinh viên ưu tú. Thế nhưng Kiều Kiều đối này thuyết pháp có chút không cho là đúng, nàng cảm thấy, lá phong tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, xác thực lợi hại, nhưng có phải thế không nói chính là trăm phần trăm trâu, lá phong học lên suất cao, cũng là bởi vì lá phong đại bộ phận học sinh đều lựa chọn xuất ngoại du học, lưu lại, cơ bản đều là thành tích tốt, hoặc là nói, là nhất định trăm phần trăm sẽ niệm đại học tốt.

Biết thành tích của mình, Kiều Kiều yên tâm.

Lâm Hiểu Nam chính là một trâu người, khoa học tự nhiên toàn tỉnh đệ nhất, Kiều Kiều cũng không biết hẳn là thế nào thi, nhân gia toàn thị lần qua lần lại, hẳn đã là toàn tỉnh đệ nhất a! Dân Giang một trung vì chuyện này thế nhưng khuê chiêng gõ trống, phi thường náo nhiệt, toàn thị đệ nhất Dân Giang một trung không phải là không có quá, cơ hồ là mỗi một hai năm sẽ có một, bất kể là văn khoa còn sống là khoa học tự nhiên sinh, luôn có lợi hại.

Nhưng này toàn tỉnh khoa học tự nhiên trạng nguyên, Dân Giang một trung vẫn là tám năm trước mới ra quá một.

Từ Mạn thi cũng không lỗi, nàng cùng Kiều Kiều như nhau, đều báo đại học A tài chính hệ, hơn nữa, các nàng biết, mình là không có vấn đề được. Từ Mạn mà Kiều Kiều đi cùng Tần Tổ Cẩm nói, đến lúc đó cho các nàng lưỡng phân một cái lớp học một phòng ngủ. Kiều Kiều đem chuyện này nhi ủy thác cho Giang Phóng.

Kết quả Giang Phóng người này trực tiếp đã nói, nàng không được phòng ngủ, trực tiếp chuyển ra ở chung với hấn, dù sao khi đó hai người đã đính hôn, Giang Phóng lại lấy ra Kiều Kiều lúc trước cùng lời hấn nói, chính là đính hôn sẽ theo hấn liền, Kiều Kiều nghe xong lời này, liếc hấn một cái, hấn còn không biết xấu hổ nói này sao? Lúc trước đáp ứng nàng đính hôn tiền nếu không xứng bảy , thế nhưng kết quả đâu, hấn cũng không chịu đựng, này một năm, hai người nhưng lên lên ở cùng một chỗ nhiều lần.

Kiều Kiều liền không rõ, Giang Phóng đổi chuyện này thế nào thì có lớn như vậy nhiệt tình, ở hai người vì không nhiều mấy lần trung, Kiều Kiều đều là cảm thấy lại đau lại mệt .

Bọn họ này đó cùng nhau lớn lên đứa nhỏ, Lâm Hiểu Nam cũng ghi danh đại học A, ngoài dự liệu của tất cả mọi người, mọi người đều cho là hấn sẽ báo bắc đại thanh hoa các loại trường học. Bất quá Lâm Hiểu Nam chỉ là cười, không có giải thích nguyên nhân. Như vậy, bọn họ đồng nhất niên kỷ sáu hào bằng hữu, ba báo đại học A, ba đi Bắc Kinh, kỳ thực Kiều Kiều thực sự không biết, Chu Vân Vân là thật muốn đi kia sở học giáo, vẫn là nghĩ cách Hứa Phi gần một điểm.

Hứa Phi cùng vương tĩnh hàm thi cùng một trường, mà Chu Vân Vân trường học, thì lại là ở trường học của bọn họ bên cạnh.

Tốt nghiệp sắp tới, rất nhiều người đều thêm một chút nỗi buồn ly biệt. Cùng nhau chung sống lâu như vậy, trong đó không ít vẫn là sơ trung liền cùng một chỗ đồng học, thương cảm có thể nghĩ, đại gia thương lượng, muốn tới một lần tốt nghiệp lễ hành, đi chơi nhì nửa tháng. Cái chủ ý này chiếm được rất nhiều người tán đồng, bất quá cũng có một số ít quân quyết , tỷ như, Kiều Kiều. Nếu như nàng đi chơi nhì nửa tháng, ai đính hôn a! Mà nàng lại không pháp nói, chính mình muốn đính hôn, Kiều Kiều tổng cảm thấy, mình mới mười tám tuổi, liền đính hôn, có điểm کیا gì cảm giác.

Từ Mạn biết Kiều Kiều tâm tình, nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định nói cho đại gia, dù sao, đây là các nàng ban thứ nhất đính hôn ngân da! Hơn nữa, tác vì bọn họ ban ủy viên học tập, cũng là bọn hấn lớp nhân vật trọng yếu, lần này đi chơi nhì, Kiều Kiều không đi, đại gia nhất định sẽ có câu oán hận . Không như, ăn ngay nói thật. Đại gia cũng vì nàng cao hứng.

Vốn các nàng ban chỉ có bọn họ lão ban, Từ Mạn, Chu Vân Vân biết Kiều Kiều muốn đính hôn chuyện này, thế nhưng trải qua Từ Mạn thương lượng với Chu Vân Vân, hai người nói cho đại gia, nhà này thực sự là cả lớp sôi trào. Đính hôn da!

Này bang đứa nhỏ từ nhỏ liền bị cha mẹ mình quản , ân cần dạy bảo giáo dục không thể yêu sớm, đã sớm luyện liền lên giờ trò thói quen, nhưng nhìn Kiều Kiều vẫn luôn không phải như vậy, sơ trung liền bắt đầu yêu sớm, cùng Giang Phóng càng được rồi nhiều năm như vậy, bây giờ nhân gia tốt nghiệp trung học , thế nhưng sẽ phải đính hôn, mọi người cảm khái, thật là thế nào đều đuổi không kịp nhân gia cước bộ a, chúng ta còn đang hồ đồ kỳ đầu, nhân gia yêu sớm, chúng ta cho là mình yêu sớm, nhân gia đính hôn, dự đoán chúng ta tốt nghiệp, nhân gia cũng kết hôn đi?

Mọi người kêu gào muốn đi, Kiều Kiều nhất nhất đều đáp ứng .

Các nàng ban đồng học xử rất hữu hảo.

Tốt nghiệp yến mọi người định ở tại trường học phụ cận một quán cơm, Dân Giang một trung rất nhiều tạ sự yến đều là ở trong này tổ chức. Ngày đó mọi người đều uống cao, dù sao, mọi người đều muốn mỗi người đi một ngã , nhiều năm như vậy cảm tình, không thể nói bất thương cảm . Liên được xưng Hắc bạch song sát hai vị lão sư cũng có điểm đồ mất quyền, hai vị lão sư đều đã dạy Kiều Kiều, Kiều Kiều biết, này hai vị lão sư mặc dù nghiêm khắc, thế nhưng xác thực là thật tâm đối với bọn họ hảo, tất cả đều là vì bọn họ, đợi bọn hấn giống như cùng con của mình.

Kiều Kiều cũng uống một chút bia, không ít nam đồng học đều uống cao, cho nhau ở đâu biểu lộ , uống nhiều quá hát , đi ngủ , miệng đầy chạy xe lửa , là làm gì cũng có, Kiều Kiều uống đại khái cũng là có một chai bia đi, liền cảm giác mình có điểm choáng váng đầu .

“Kiều Kiều, Kiều Kiều ~” bọn họ ban nam đồng học lý duy uống nhiều quá ở đâu ní non.

Mặc dù choáng váng đầu, thế nhưng Kiều Kiều coi như là thanh tỉnh.

“Kiều Kiều, lý duy gọi ngươi nha!” Chu Vân Vân đẩy Kiều Kiều. Nàng uống không ít, bước đi cũng có bắn tia phiêu, mà bọn họ lão ban, hiển nhiên là biết bọn nhỏ ly biệt thương cảm, không có ngăn cản bọn họ, bất quá cũng không uống nhiều lắm, chiếu cố bọn họ, Kiều Kiều nghĩ, lão ban vẫn có nhìn xa , cấp Lâm lão sư kêu qua đây, giúp đỡ nhìn mọi người, uống nhiều quá, lão ban cũng có chính mình lo lắng.

“Àn?”

Lý duy còn ở đẳng کیا đồ đồ: “Ngươi sao còn chưa trưởng thành liền đính hôn đâu? Ngươi cái này tay cũng quá sớm. Thấp đầu, thật hâm mộ ngươi a, thật hâm mộ a! Kiều Kiều ~ “

“Đừng kêu, gọi hôn a ~” Từ Mạn cho hấn một cước, người này cuối cùng là bắt làm bầm .

Kỳ thực ở Từ Mạn trong lòng, ẩn ẩn có loại cảm giác, lý duy là thích Kiều Kiều , nàng cũng biết, bọn họ ban không ít người đều là thích Kiều Kiều , chỉ có Kiều Kiều chính mình không biết, vô tri vô giác , nàng không biết, nàng xinh đẹp khuôn mặt, nàng nghiêm túc đối đãi mỗi người, đối đãi mỗi một việc nhì, đều là nàng quang mang bắn ra bốn phía nguồn suối. Nếu như không phải Giang Phóng, hấn là rất nhiều người đô hội theo đuổi nàng đi, thế nhưng, cũng chính bởi vì có Giang Phóng, đại gia càng thêm cảm thấy nàng bất đồng, sơ trung đến bây giờ, nhiều năm như vậy, hai người tựa hồ liền là một loại

nước chảy thành sông ăn ý cùng yêu say đắm

Nhìn Kiều Kiều uống rượu xong có chút ửng bên tai, Từ Mạn nghĩ, có muốn hay không gọi Giang Phóng tới đón nàng đâu? Đang nghĩ ngợi đâu, liền thấy Kiều Kiều móc ra điện thoại di động của mình, hô! Xem ra là không cần nàng a!

Bên này Kiều Kiều ngồi yên một hồi, liền quyết định cấp Giang Phóng đánh một cú điện thoại, nhượng hân tới đón nàng, Giang Phóng lái xe qua đây, còn có thể mang vài người, này đại buổi tối, nhiều như vậy thật ** thiếu nam thiếu nữ, cũng không phải rất an toàn a.

Giang Phóng nhận được Kiều Kiều điện thoại, cấp tốc liền phi chạy vội tới, nhìn nữ hài nhi có điểm sương mù hai mắt, Giang Phóng nghĩ, sau này cũng không thể làm cho nàng uống rượu. Đỡ Kiều Kiều lên xe, kỳ thực Kiều Kiều là rất thanh tỉnh, thể nhưng chính là mềm mại không xương tủy ở trên người của hân, một bộ làm nũng bộ đáng

Giang Phóng đem cửa sổ xe vẩy xuống, kèm theo chạng vạng gió nhẹ, Kiều Kiều nghĩ.

Của ta cao trung, tái kiến. Lão sư của ta các học sinh, tái kiến!

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606603,0); if($.cookie('background'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-60/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-62/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Chuẩn bị đính hôn

Đại khái Giang Phóng thật là nhìn nàng tốt nghiệp trung học đi, hoàn toàn không quan tâm, trực tiếp liền đem có chút đang say Kiều Kiều nhận được nhà mình. Kiều Kiều đã ở trên xe ngủ, bộ dáng manh manh.

Ngồi chỗ cuối đem nàng ôm vào môn, Giang Viễn còn chưa có trở lại, gần đây cũng không chỉ Giang Phóng bị bắt lính, có lẽ là từ năm trước lúc này đi. Giang Viễn cũng bắt đầu trộn đều chuyện của công ty, khiến cho tiểu bạch cha hân đều cùng Giang Hải Dương cảm khái, hai đứa con trai này cũng có hai nhi tử tốt!

Cấp Kiều ba kiều mẹ gọi điện thoại xin phép, Giang Phóng liền đương nhiên đem Kiều Kiều lưu tại nhà mình, Kiều Kiều đúng là một nhóc, ngủ hoàn toàn không cảm giác. Chờ sáng ngày thứ hai khởi đến bị ngay tại chỗ từ hình sau, Kiều Kiều thực sự là khóc không ra nước mắt, cái tên xấu xa này.

Nhìn xuất hiện ở nhà mình trên bàn cơm Kiều Kiều, Giang Viễn trái lại không có gì kinh ngạc, bình thường nguy.

“Ca, hôm nay các người đi chỗ nào a?” Giang Viễn vừa ăn vừa hỏi.

Ngày hôm qua ở công ty ăn cơm trưa thời gian, Giang Viễn nghe thấy Giang Hải Dương cùng Giang Phóng lời, biết tiếp được đến trong khoảng thời gian này, Giang Phóng cơ bản sẽ rất ít hồi công ty, chủ yếu sẽ vội hồi cùng Kiều Kiều đính hôn, mặc dù không phải kết hôn, thể nhưng hai người muốn chuẩn bị, muốn mua gì đó cũng rất nhiều. Có ít thứ vẫn phải là vợ chồng son nhìn thích mới được, cũng không phải sở hữu đều là cha mẹ có thể xử lý. Về phần từ điểm bên kia trái lại đã sớm đính được rồi, ở nhà mình từ điểm, thể nhưng hội trường bố trí gì gì đó còn phải Kiều Kiều xem qua, dù sao đây là một đòi đại sự nhi.

“Ta mang Kiều Kiều đi dạo phố đi —— “

“Hâm mộ ghen ghét a, các người đều đi chơi nhi, ta còn phải đi công ty, ai, một hồi ta trực tiếp đi công ty ha.”

“Ngoạn nhi cái gì ngoạn nhi, chúng ta này bắt trí làm đính hôn gì đó sao? Ta xem người là da ngựa .”

“Hắc hắc.”

Bởi vì là đính hôn, cũng không cần nói lấp đặt thiết bị phòng ở hoặc là thể nào, chỉ cần đặt mua chính mình cần gì đó, Giang Phóng mặc dù chưa nói tới

lãng mạn, thế nhưng Tần Tố Cẩm trái lại luôn mãi nhắc nhở hần, nữ hài tử này, đều là thích nhẫn kim cương , hai người đính hôn, cũng không thể ủy khuất nhân gia cô nương, dù sao, nhân gia tuổi còn trẻ liền cùng người ở cùng một chỗ.

Điểm ấy không cần Tần Tố Cẩm nói, Giang Phóng cũng là biết đến. Mấy năm này Giang Phóng toàn không ít tiền riêng, thế nhưng Giang Hải Dương còn là cho Giang Phóng một cái thẻ, nhượng hần bồi Kiều Kiều mua đồ, mà Giang Phóng người này đi, là hần cha cho hần cái kim son, hần đều trực tiếp mất cũng không chớp nhận lấy chủ nhân.

Hần cũng không biết Kiều Kiều thích gì bài tử, càng không hiểu này đó, bất quá hần cùng Kiều Kiều cũng không phải là khác người người.

“Kiều Kiều a, nói đi, ta đi đâu nhi mua nhẫn kim cương đi?”

Kiều Kiều thấy hần này vừa ra nhi, nhạc: “Ai, ta nói Giang Phóng đồng chí, người có thể hay không không khiến cho tượng nhà giàu mới nổi tựa như?”

Giang Phóng cũng không giận: “Nhà giàu mới nổi? Ta nhưng không phải là nhà giàu mới nổi sao? Yêm cha này cho ta tạp, ta bắt hoa cũng xin lỗi hần a! Hần nhiều năm như vậy tần tần khổ khổ còn không phải là vì nhượng ta cùng tiểu Viễn có thể nhiều hảo.”

“Người nha.” Kiều Kiều nhìn hần này phò bộ dáng, dựa vào quá khứ mỗ một chút mặt của hần, kết quả bị mỗ nam bắt vào trong lòng, một trận gặm đi. Ô ô ~ sớm biết sẽ không theo được chuyện nhi .

“Chúng ta đi xem Tiffany nhẫn kim cương đi? Sớm nghe qua , thế nhưng chưa từng thấy thực vật a.” Kỳ thực đối với trang sức mấy thứ này, Kiều Kiều thích về thích, đảo là không có nghĩ bỏ vào trong túi, chủ yếu là nàng cũng không thích mang này, cảm thấy trời buộc, nhưng nhẫn kim cương bất đồng, bọn họ một đời một lần chuyện này.

Hai người trực tiếp liền chạy Tiffany quầy chuyên doanh đi. Giá nhìn Kiều Kiều thẳng lưu lười, này quầy chuyên doanh quý tỷ nhi cũng là có nhãn lực thấy nhi , Giang Phóng nhìn thành thực, thế nhưng Kiều Kiều nhưng là một bộ tiểu nữ hài nhi hình dáng. Mặc dù Kiều Kiều lưu lười, thế nhưng nàng cũng không cảm thấy hai người này nhất định sẽ không mua, chính là đến xem. Dù sao, này xa xỉ phẩm nàng xem hơn , liếc mắt một cái là có thể nhìn ra Kiều Kiều trên người này một thân nhi giá xa xỉ. Kìa thân thoát nhìn có điểm khả ái lại có chút ít kêu gọi váy liền áo, thế nhưng Christian Dior năm nay tân khoản.

“Hai vị nhìn bên này này khoản, này khoản là năm nay tân khoản. Mặc dù kim cương không lớn, nhưng là lại cũng rất có chính mình ý nhị nhi. Là năm nay chủ đánh khoản nha!”

“Thích không?” Giang Phóng sẽ không thấy mấy thứ này, vốn hần cho rằng chỉ cần chọn một đại mua thì tốt rồi, thế nhưng bị Kiều Kiều liếc mắt một cái. Không thú vị sờ sờ mũi, thành thật theo tiểu mỹ nhân của hần ghen. Này nghe được có người đề cử, hần thuận thế liền hỏi.

“Ta không quá thích đa?” Kiều Kiều cảm thấy chọn nhẫn kim cương cũng là muốn xem mắt duyên nhi , nàng không quá thích này một khoản.

“Này kim cương đại.” Giang Phóng trực tiếp chỉ hướng mặt khác một khoản, Kiều Kiều vừa nhìn mặt trên kia cực đại kim cương, vẻ mặt hắc tuyến. Càng nói hần tượng nhà giàu mới nổi, hần càng đi nhà giàu mới nổi thượng dựa.

Quý tỷ nhi thấy Kiều Kiều biểu tình liền biết Kiều Kiều không thích kia một khoản, chỉ là mỉm cười, lại không nói nhiều.

Kỳ thực coi được còn thì rất nhiều, thế nhưng nghĩ đến là chiếc nhẫn đính hôn, Kiều Kiều liền cảm giác mình hà khắc rất nhiều. Đạo qua một vòng, Kiều Kiều nhìn tới nhìn lui, vẫn cảm thấy khi vào cửa liền xem trọng thứ nhất thích nhất.

“Phiền phức người đưa cái này đưa cho ta thử một chút.” Kiều Kiều xem trọng chính là một khoản đặc biệt đơn giản nhẫn kim cương, thế nhưng Kiều Kiều chính là cảm thấy này khoản chính mình ưa, đơn giản, chính mình lại tâm thủy.

Giang Phóng thấy nhẫn đem ra, Kiều Kiều đem nhỏ và dài ngọc thủ đưa tới trước mặt của hần, trong thoáng chốc, hần cảm giác mình cùng Kiều Kiều là đứng ở trong giáo đường, cô gái xinh đẹp nhi đang cùng hần tư định cả đời.

Dắt tay nàng, Giang Phóng lấy ra nhẫn, chậm rãi cấp Kiều Kiều mang theo, giữa hai người bao phủ một cổ đặc thù bầu không khí.

Rất lâu, hai người mới hoàn hồn nhi.

“Coi được sao?”

“Coi được.”

Quý tỷ nhi vội vã đề cử: “Này khoản nhẫn xinh xắn tinh xảo, rất thích hợp vị tiểu thư này, cùng khoản còn có một nam giới. Có muốn thử một chút hay không đâu?”

“Ấn, hảo.”

Này mua đồ, bất kể là thật tốt, đều nói một mất duyên.

Hai người thống khoái cả thê rồi đi. Này khoản nhẫn thậm chí một chút cũng không cần sửa đại tiểu. Không chỉ Kiều Kiều mang theo nữ khoản thích hợp, Giang Phóng mang nam khoản cũng là thích hợp , Kiều Kiều cảm khái, chiếc nhẫn này thực sự là cùng hai người bọn họ hữu duyên.

“Thân ái, lên lầu thượng nhìn nhìn y phục đi.” Giang Phóng trêu đùa.

Giang Phóng người này đi, bình thường cũng không thích đi dạo phố, thế nhưng cùng Kiều Kiều, hẳn trái lại không sao cả. Đương hai người bọc lớn tiểu cuốn về nhà lúc, Kiều Kiều cảm giác mình muốn mệt chết đi được.

“Tỷ, các người mua gì?” Kiều Mộc chợt vọt vào Kiều Kiều trong lòng, cấp Kiều Kiều đụng phải một té ngã. Hoàn hảo có Giang Phóng ở sau lưng chống đỡ một chút.

“Tại như vậy đụng tỷ tỷ người, ta nhưng không khách khí ha.” Giang Phóng đối Kiều Kiều bao che khuyết điểm lợi hại.

“Biết lập!” Kiều Mộc đều thói quen Giang Phóng. Bang tỷ tỷ mình đem bao lớn bao nhỏ đều tiếp nhận đi, liền lật thoát nhìn. Kiều Kiều cười, kỳ thực nàng thật đúng là cấp Kiều Mộc mua một bộ quần áo. Kiều Kiều cùng Kiều Mộc kém mười tuổi, Kiều Kiều đối Kiều Mộc đương nhiên là đặc biệt sùng nịch, cũng chính là bởi vì như vậy, Kiều Mộc cũng không sợ Kiều Kiều, trái lại cảm giác mình tỷ tỷ rất mơ hồ, cần nàng bảo hộ.

“A? Tỷ, đây là cho ta đi? Hắc hắc, nhất định là cho ta.” Kiều Mộc ôm y phục trở về phòng thử đi. Kiều Mộc phát hiện Kiều Kiều mua cho nàng kia bộ quần áo, muốn biết, nhỏ như vậy y phục, nhất định là tổng nàng tích, rỗng rỗng.

“Cũng không biết đứa nhỏ này giống ai.” Kiều mẹ cảm khái.

“Đều mua cái gì?”

“Àn ~ nhẫn kim cương, túi xách, y phục chắc chắn. Chỉ những thứ này, hắc hắc.”

“Người chờ.” Kiều mẹ đứng dậy về phòng, không nhiều một hồi, xách cái phong thư ra, bên trong là một cái thẻ.

“Tiểu phóng cũng ở đây nhì, ta ngay trước mặt người cấp Kiều Kiều. Kiều Kiều, mặc dù nhà chúng ta không như tiểu phóng nhà có tiền, thế nhưng người cũng là chúng ta bảo bồi đến lớn cô nương, này đính hôn, ba mẹ cũng là bắt mua cho người cái gì, người nhìn mình thích gì, hoa tạp mua đi.” Kiều mẹ sờ sờ nhĩ mình đầu, từ nhỏ đến lớn, Kiều Kiều đều là cái hiểu chuyện, bây giờ, nàng thế nhưng sẽ phải đính hôn.

“Mẹ ~” Kiều Kiều cắn môi. Từ có muội muội, mẹ nàng cơ bản sẽ không thể nào quản quá nàng, cả ngày vội vàng tiểu Mộc, kiếp trước thời gian, nàng có rất nhiều rất nhiều thất lạc, nặng sống cả đời, nàng đã không phải kiếp trước tiểu cô nương, nàng tự nhiên hiểu cha mẹ của nàng.

“A di, ta sẽ đối Kiều Kiều tốt.” Giang Phóng trịnh trọng nhìn về phía kiều mẹ.

Kiều mẹ liếc hán một cái: “Ta đương nhiên biết người sẽ đối với Kiều Kiều hảo, ta là nhìn người lớn lên, đương nhiên là biết của người tính tình, nếu như người không thể cấp Kiều Kiều hạnh phúc, đối Kiều Kiều hảo, coi như là nhà người có tòa kim sơn, ta cũng sẽ không đồng ý nhượng Kiều Kiều cùng người cùng một chỗ, mặc dù thúc thúc của người ở ba người thuộc hạ làm việc, nhà của chúng ta cũng không phải đại phú đại đất tiền nhà người có tiền, nhưng là chúng ta cũng không đến mức vì tiền đem Kiều Kiều giao cho người. Giang Phóng a. Bất kể là Kiều Kiều vẫn là Kiều Mộc, đều là chúng ta đầu quả tim thương, này làm cha mẹ đồ cái gì, cũng không đứa nhỏ hảo, ta và người Giang thúc thúc tất cả đều vì các nàng tiểu thư lương, nếu như người đối Kiều Kiều không tốt, như vậy, chúng ta là kiên quyết sẽ không đồng ý, ta cũng tin, ta con gái của mình, coi như là cách người, như nhau có thể tìm cái người có chí. Chúng ta nhìn trúng, cho tới bây giờ cũng không phải là tiền.”

“A di, ta biết. Người yên tâm, ta cả đời này đô hội đối với nàng hảo.”

“Mẹ ~” Kiều Kiều oa tiến kiều mẹ nó trong lòng, trong lòng tràn đầy đều là cảm động, mẹ của nàng cho tới bây giờ cũng sẽ không nói lời như thế.

“Kiều Kiều a, mặc dù người là cái hiểu chuyện đứa nhỏ, thế nhưng nhiều khi, rất nhiều chuyện này làm đều rất mình, lại xúc động lỗ mềnh, tại gia cha mẹ cũng không đương hồi sự nhì, ở trường học các học sinh cũng không sao cả, thế nhưng đính hôn chính là đại cô nương, cùng trước đây bất đồng, mọi việc chú ý đứng mực, biết không?” Kỳ thực kiều mẹ đối Kiều Kiều vẫn có rất nhiều rất nhiều lo lắng, nàng thà rằng, con gái của mình tìm một cùng mình không sai biệt lắm nhân gia, đơn giản hạnh phúc cuộc sống, Giang gia mặc dù có tiền, nhưng là bọn hán có nhiều hơn nghỉ ngơi, gần đây nàng cùng đứa nhỏ ba nàng buổi tối ngủ không được liền thảo luận chuyện này, nếu như không phải hai đứa bé từ nhỏ cùng nhau lớn lên, thật tình yêu nhau, tình nghĩa thâm hậu, bọn họ đoạn sẽ không đồng ý cửa này hôn sự.

“Mẹ, ta biết. Ta sẽ hảo hảo. Giang Phóng cũng sẽ rất tốt với ta, người không cần lo lắng lập!”

“Nha đầu ngọc.”

“Ha hã.”

“Cái này coi như các người đính hôn, cũng không phải nói liền không kiêng nể, Giang Phóng, chuyện này ta biết, căn dặn Kiều Kiều cũng không dùng, nhưng này nói ta còn là không thể không nói, người đại học còn chưa có tốt nghiệp, Kiều Kiều càng còn có bốn năm đại học thời gian, không chính thức kết hôn, ngàn vạn không thể có đứa nhỏ, biết không?”

Kiều Kiều không nghĩ đến mẹ nàng có thể nói này, đỏ mặt.

Giang Phóng cũng sùng sốt một chút, lập tức đáp ứng: “Ta biết, a di.”

Nhìn nhà mình nữ nhi cái kia ngại ngùng bộ dáng, kiều mẹ lại lần nữa thở dài: “Chuyện này đối tiểu phóng không có gì nguy hại, có đúng không người bắt đồng a, người khác cũng không thể nói chuyện này nữ nhi, chỉ có ta mà nói.”

“Ta biết, mẹ ~” Kiều Kiều hiểu biết mẹ của nàng khổ tâm

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606604,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-61/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-63/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Đính hôn

Tất cả chuẩn bị sắp xếp, thời gian nhiều cũng mau, đảo mắt đã đến tám tháng lục hào, kỳ thực lúc đó Kiều Kiều đã nghĩ, vì sao bắt định ở tám tháng số tám đầu, bất cang may mắn sao? Về sau mới biết được, nguyên lai đó là Giang Hải Dương cùng Tần Tổ Cẩm quen biết ngày. Hai người cũng là biến tướng kỉ niệm một chút.

Mặc dù là đính hôn, thế nhưng Giang gia vẫn là làm rất long trọng, vốn là đã nghĩ thành một chút quen biết thân thích bằng hữu, thế nhưng không nghĩ đến người biết hơn, chủ động hỏi cũng nhiều, như thế vừa nhìn, Giang Hải Dương biết, này không mời cũng không tốt a, thế là thẳng thắn liền đại làm.

Như thế một đại làm khen ngược, Kiều Kiều cảm giác mình đều phải mệt điên rồi, cùng ngày càng tượng chiều tài oa oa như nhau, bụng xán lạn tiêu khuôn mặt tươi cười nữ nhi không ngừng xung quanh mời rượu, nàng nghĩ, hoàn hảo là đính hôn, không cần nhiều lần thay quần áo, nếu không, càng mệt a!

Như cũ, người mới là muốn nói mấy câu, Kiều Kiều da mặt mỏng, chuyện này liền giao cho Giang Phóng, bất quá Giang Phóng lại đem Kiều Kiều cấp nói khóc.

“Rất cảm tạ đại gia có thể tới tham gia ta cùng Kiều Kiều lễ đính hôn, cũng rất cảm tạ nhiều người như vậy tới gặp chúng của chúng ta giờ khắc này, ta là một không quá sẽ người nói chuyện, thế nhưng hiện tại ta lại rất muốn nói, có lẽ các người không biết, theo ta 12 tuổi năm ấy bắt đầu, ta hằng năm sinh nhật nguyện vọng đều là một, đó chính là tương lai có thể lấy Kiều Kiều, có lẽ các người sẽ nói ta trưởng thành sớm, thế nhưng xác thực là như vậy, khi đó ta không hiểu cái gì là tình yêu, thế nhưng ta biết, không còn có người sẽ đối với ta tốt như vậy, mặc dù nàng sẽ đối với ta nhẹ nhàng mưa vuốt, sẽ làm ta làm này làm cái kia, thế nhưng, nàng là thật tâm rất tốt với ta người, mỗi người đều cảm thấy ta là vấn đề thiếu niên, chỉ có Kiều Kiều, nàng coi ta là thành một chân chính bằng hữu, nàng sẽ khóc nức nở ta không yêu tiếc chính mình, sẽ vất vả kiếm tiền, sau đó tổng một mình ta ta rất thích lễ vật, khi đó, ba ta mỗi ngày vội vàng sinh ý, mẹ ta cũng không biết tung tích, nhà của chúng ta liền cái đám sang bên nữ thân thích cũng không có, không có ai biết, ta cùng tiểu Viễn, hai chúng ta là thế nào sống nương tựa lẫn nhau, mỗi người đều thấy được của chúng ta nghịch ngợm, hung tàn, nóng nảy, không hiểu chuyện, lại không nhìn tới của chúng ta bất lực cùng yếu đuối, Kiều Kiều, chỉ có Kiều Kiều, nàng rất tốt với ta, đối tiểu Viễn hảo, không có ai biết cái kia nhỏ nhỏ thiếu nữ cho chúng ta đã làm bao nhiêu, ta yêu nàng, theo nàng rất nhỏ liền đã yêu nàng, bất tri bất giác gian liền đã yêu nàng, rất nhiều người đều nói, nhà của chúng ta có tiền, Kiều Kiều là cao phần nhà của chúng ta, thế nhưng ta biết, ta thân ái nhất đệ đệ biết, phụ mẫu ta cũng biết, kỳ thực không phải, cho tới bây giờ, đều là ta trào cao nàng. Nàng giống như là của ta mộng, bây giờ, ta rốt cuộc tròn của ta mộng, nàng cho tới bây giờ cũng không phải là cái kia giả nhập hào môn cô bé lọ lem, nàng là trong cảm nhận của ta vĩnh viễn tiểu công chúa. Nàng không phải cái kia bị vận mệnh chiều cổ người, ta mới là. Ta thế, ta sẽ một đời đều đứng nàng hảo.”

Giang Phóng lời nhượng rất nhiều người đều đỏ mắt vành mắt, hần tịnh không nói gì thêm cảm động lòng người lời, nhưng là lại nhượng mọi người biết, Kiều Kiều ở trong cảm nhận của hắn là bao nhiêu không thể thay thế, cũng gián tiếp nói quá khứ của hắn.

Khóc lợi hại nhất, chính là Kiều Kiều, nàng cũng không biết mình tại sao, chính là nhìn thấy Giang Phóng thâm tình chân thành nhìn nàng, đang nói chính mình những thứ ấy yêu say đắm, nàng liền cảm thấy, trong lòng tràn đầy tất cả đều là thỏa mãn cùng cảm động, hần yêu nàng, bất tri bất giác đã yêu nàng; nàng đâu, nàng làm sao thường không phải đâu? Bất tri bất giác gian, trong lòng thì có hần.

Nàng biết, rất nhiều người đều cảm giác mình trào cao Giang Phóng, đang nói nhân nói toái ngữ, Giang Phóng là ở nắm quyền thực nói cho bọn hần biết, hần đối với nàng bảo vệ.

Đương Kiều Kiều thay đổi một thân hồng sắc D&G tu thân tiểu lễ phục mời rượu thời gian, nàng phát hiện Tần Tổ Cẩm viền mắt cũng là hồng hồng.

Đúng vậy, ở Giang Phóng cùng Giang Viễn những thứ ấy lòng chưa xốt thời thơ ấu lý, cũng không có thân ảnh của nàng, làm một mẫu thân, nàng đương nhiên sẽ cảm thấy thất lạc đi.

Đinh hôn diễn lễ rất long trọng, cũng thật lâu, Kiều Kiều cùng Giang Phóng chọn một chút chủ yếu nhân vật kính mời rượu, lại đi cùng mình những thứ ấy đồng học chào hỏi, bất quá những hài tử này cũng không cố nài mời rượu gì gì đó khó xử hai người mới, dù sao, bọn họ đều là không trải qua chuyện gì, có thể cùng bí thư tình ủy ở một trên tiệc cưới ăn cơm, đủ để cho bọn họ ngây ra như phỗng, đại gia cũng không biết, Giang Phóng ông ngoại thế nhưng là bí thư tình ủy.

Vất vả bận rộn một ngày, đương hai người nằm ở Giang gia trên giường lớn lúc, Kiều Kiều cảm khái, đây mới là đính hôn a, nếu như sau này kết hôn, còn không chừng thế nào nhi đâu! Giang Phóng cười nói, lúc đó nhìn trăng diện này tiểu Viễn liền cảm khái, đến lúc đó hẳn nhất định bắt đính hôn, trực tiếp kết hôn đi. Còn tình tao nhị biến tội.

Mặc dù mọi người không thể nào quán Kiều Kiều rượu, thế nhưng Giang Phóng cũng không may mắn tránh khỏi, hẳn uống không ít. Dù sao, hẳn tiếp xúc xã hội sớm.

“Tức phụ nhi, đến, qua đây nhượng ta thân một chút.” Người nào đó nằm ở đằng kia lăm bà lăm bầm.

Kiều Kiều lạnh lợi bò qua, tựa đầu gối lên hẳn ngực thượng, ngoan nhi y phục của hẳn khâu.

Giang Phóng nhìn Kiều Kiều đã tới, mặc dù không cùng hẳn thân thân, thế nhưng hai người vô cùng thân thiết bầu không khí vẫn là nhượng hẳn vui vẻ thoải mái. Đem bàn tay to đặt ở ngực của nàng thượng, tiếp tục khai trai khang nhĩ: “Hôm nay nhìn ngươi thay đổi này thân tiểu lễ phục, ta liền suy nghĩ, bảo bối của ta nhi thế nào đẹp mắt như vậy, như thế gọi cảm a, trở về nhất định để ngươi mặc này lần qua lần lại ngươi một lần, đến, nhượng ta hảo hảo lộng lộng ngươi.”

Đang nói liền bắt đầu bắt Kiều Kiều trên người món đó D&G hồng sắc tiểu lễ phục.

Kiều Kiều đánh không lại hẳn, cũng không muốn phản kháng hẳn, cũng là theo hẳn tới.

Một xoay tròn, hẳn cấp tốc áp ở tại của nàng phía trên, của nàng hồng lễ phục đã bị hẳn bôi phân nửa nhĩ, Giang Phóng có chút không quan tâm, thô bạo xé rách, Kiều Kiều khóc không ra nước mắt, của nàng tiểu lễ phục, bị hẳn như thế một lộng, là không thể lại xuyên, ô ô, nàng còn rất thích nói.

Bất kể là lúc nào, Giang Phóng cũng không phải là một thương hương tiếc ngọc chủ nhân, cho dù hai người đầu đêm, hẳn cũng là không quan tâm, hướng chi là say rượu hiện tại, hẳn dày rộng bàn tay to tùy ý ở trên người nàng vuốt ve, nhắc tới của nàng hai cái té chân nhĩ, trực tiếp để lại trên bờ vai một trận, hẳn đỡ chính mình gây gộc liền tàn bạo thống đi vào.

“A...” Kiều Kiều kỳ thực cũng không có chuẩn bị cho tốt, bất quá coi như là chuẩn bị cho tốt, nàng cũng giống như vậy không thoải mái. Mỗi đến lúc này, Giang Phóng đều không quan tâm, hẳn khắp hông của nàng, lực mạnh qua lại hành hạ.

“Tiểu yêu tinh, thoải mái đi, chồng ngươi có được không, ân? Có được không?”

“Ô...”

Toàn bộ gian phòng trừ Kiều Kiều tiếng ngen ngào, chính là lực mạnh phát thanh.

“Giang Phóng, Giang Phóng... Ngươi sẽ cho ta lộng hoại...” Kiều Kiều bị hẳn lần qua lần lại hô hấp dồn dập, khoe mắt một giọt trong suốt giọt nước mắt rơi xuống.

“Coi như là làm hư, ngươi cũng là của ta. Yên tâm, ngươi là của ta tâm can, ta sao có thể bỏ được lộng hoại ngươi, sẽ không, bảo bối nhi đừng sợ... Ngoan, ngoan ngoan nhượng ta yêu...”

Hắn lúc này mồ hôi đầm đìa, hai mắt màu đỏ tươi, thô thô thờ hỗn hển, kính thất lung càn điên cuồng đại động.

Qua rất lâu, lâu đến Kiều Kiều cho là mình muốn chết.

Giang Phóng như trước cuồng chọt chạy nước rút, “A...”

Hắn bỗng nhiên một run rẩy, đem thân thể mình nóng dịch dâng lên ra.

Trong nháy mắt, Kiều Kiều cảm giác mình trong lòng có thứ gì đó sụp đổ.

“Giang Phóng...” Nàng cũng không biết chính mình muốn nói cái gì, chính là nghĩ hô hẳn danh.

“Ân?” Giang Phóng cũng không có theo trong thân thể nàng ra, cảm thụ được nàng chặt dòn hút.

Hắn ở nàng trong cơ thể, như cũ rất lớn, trưởng Kiều Kiều không thoải mái.

“Ngươi ra...” Kiều Kiều kiều kiều nói.

Có lẽ là Kiều Kiều ngừ khí quá kiêu đã, Giang Phóng không chỉ không có ra, trái lại ở thân thể nàng lý sự việc lại lần nữa lớn lên.

Cảm giác được trong cơ thể biến hóa, Kiều Kiều khước từ, “Ta từ bỏ...”

Bất quá Giang Phóng cũng không có buông tha nàng, trực tiếp lấy môi che lại của nàng miệng, thân thể lại lần nữa lay động...

Chờ lại lần nữa xong việc nì, Kiều Kiều đã mệt được không thể động đậy được, cũng không có cái gì tinh lực đi tắm, bất quá thoạt nhìn Giang Phóng trái lại rất có tinh thần, đem Kiều Kiều ôm đến phòng tắm một trận tẩy trừ, sau lại đem nàng ôm trở về phòng, hân làm này một loạt sự tình, Kiều Kiều đều là mơ mơ màng màng.

Kiều Kiều là một muốn chết rồi, ngủ một giấc đến lớn bình minh.

Tỉnh lại thời gian Giang Phóng đã không ở bên cạnh nàng. Có lẽ là nghe thấy Kiều Kiều rời giường thanh âm, Giang Phóng theo phòng khách tiến vào, nhìn Kiều Kiều mê hoặc trừng bộ dáng, liền biết nàng còn chưa có kịp phản ứng đầu.

“Thế nào? Nhìn thấy mình lão công không nhận ra?”

Nghe thấy hân nói chuyện, Kiều Kiều mới phản ứng qua đây: “A! Ta tối hôm qua không về nhà.”

“Không hỏi sẽ không hỏi bái? Thế nào? Ngươi còn lo lắng? Yên tâm đi, đã chúng ta đều đính hôn, ba mẹ ngươi cũng có chuẩn bị tâm lý. Ngươi không thấy sao, tiểu Viễn tối hôm qua cũng không trở về, đây không phải là cấp chúng ta đăng địa phương sao? Đến, ngoan, đi rửa mặt, một hồi ăn cơm hoàn ta mang ngươi ra.”

“Đi chỗ nào a?” Kiều Kiều cũng không động địa phương.

“Tiểu bạch trong bọn họ buổi trưa muốn thỉnh chúng ta ăn cơm.”

“Ta mệt mỏi quá, ta không muốn đi...” Kiều Kiều ở trên giường lăn.

Giang Phóng buồn cười nhìn nàng: “Một ngươi còn lăn. Vội vàng tích.” Dem Kiều Kiều xả lên, nhét vào phòng vệ sinh, nhìn Kiều Kiều lông xù tóc ngắn, Giang Phóng cảm khái: “Ngươi thật đáng yêu.”

Khả ái? Khả ái cũng không là cái gì hảo từ?

“Ngươi là nói ta đáng thương không ai yêu? Ô ô, ngươi bắt nạt ngân...” Kiều Kiều đùa vui.

“Ba!” Lại bị người đánh PP.

“Ngươi cho ta ngoan một điểm, này càng lớn việt tượng đứa nhỏ.” Nói thật ra, từ cùng Giang Phóng ở cùng một chỗ, Kiều Kiều thật là càng lúc càng thả lỏng, càng lúc càng tượng tiểu hài nhi, nàng có thể không kiêng nể gì cả đối Giang Phóng làm nũng, cố tình gây sự, cái loại này có người thật tình tương hỗ dựa vào, tương hỗ yêu say đắm cảm giác thật tốt, nàng thậm chí không rõ, chính mình từ lúc nào đã yêu Giang Phóng, dường như ngay trong lúc lo lắng, nàng liền đã yêu hân, cũng đã phi hân không thể.

“Giang Phóng, ta rất thích ngươi, rất thích rất thích ngươi...”

“Đó là hân là.” Giang Phóng kiêu ngạo nói.

“Thiết.”

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606605,0); if($.cookie('background'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode === '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-62/'; } else if
(e.keyCode === '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-64/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 64: Đính hôn ngân vết thương của người không dậy nổi

Quả nhiên, Kiều Kiều hồng sắc tiểu lễ phục không thể mặc , y phục này bị Giang Phóng xả không còn hình dáng, Kiều Kiều chu mỏ, Giang Phóng thấy tình trạng đó, vội vã nói một đồng lời hay, cứ như vậy, tiểu cô nương mới trong mặt nhí.

Bởi vì là đính hôn, Kiều Kiều mua y phục đều là rất vui mừng nhan sắc. Cũng có không ít đặt ở Giang gia.

“Xuyên này đi.” Cũng là D&G một khoản hồng sắc tiểu lễ phục, thế nhưng cùng xé hoại món đồ kiêu dáng hoàn toàn bất đồng, kia khoản là để lộ một chút tiểu khêu gọi tu thân khoản, này khoản thì lại là đẹp để khả ái phong cách.

Kiều Kiều phát hiện, Giang Phóng đặc biệt thích chính mình xuyên những thứ ấy tu thân có chút ít khêu gợi váy giấy, chỉ cần là hai người đi dạo phố, ở Giang Phóng tham mưu hạ, nàng mua đại bộ phận đều là này khoản.

“Tức phụ nhi người mặc kệ mặc cái gì đều dễ nhìn.” Giang Phóng vỗ chính mình tiểu tức phụ nhi nịnh hót.

“Mặc kệ nhìn có được hay không, người cũng không chuẩn lại xé quần áo của ta , lãng phí hoại ngân.”

Giang Phóng cười xấu xa: “Nếu như không phải người câu dẫn ta, ta chỗ nào dùng xé y phục của người a, đây không phải là thực sự không kịp đợi sao?”

Kiều Kiều khí cái ngã ngựa: “Ta câu dẫn người, người còn có thể lại vô sỉ một điểm, ở đổi trắng thay đen một chút sao?” Rốt cuộc là ai câu dẫn ai a! Này bại hoại.

Một ngụm gặm ở Kiều Kiều trên vai, Giang Phóng làm càn hôn: “Ta câu dẫn người, là ta câu dẫn người, chính là muốn câu dẫn người...”

“A, ân...”

Cũng là cổ Kiều Kiều thân thể, Giang Phóng không có tiếp tục lấn qua lấn lại Kiều Kiều, bắt quá cũng là ôm nàng hào một trận hôn gặm cắn.

Bây giờ là mùa hè a, Kiều Kiều khóc không ra nước mắt, người này là không phải có ý a! Hành hạ như thế nàng, còn tại như vậy thấy được địa phương cổ của nàng đều bị Giang Phóng cắn vài cái chỗ ngồi.

Hơi có chút kinh nghiệm , đều biết hai người bọn họ đã làm gì “Chuyện tốt nhí.” Ô ô...

Thu thập thỏa đáng, hai người ra cửa.

Lần này ăn cơm tổng cộng mới năm người, nhị hắc, tiểu bạch, Giang Viễn, Giang Phóng, Kiều Kiều.

Đương Giang Phóng cùng Kiều Kiều đến thời gian, người khác đã toàn tới, ở đâu ồn ào đâu!

“U! Này không giống nhau a, có vợ người, ta định vài điểm a, 11 điểm có được không a? Lão nhân ngài gia đến muộn hơn nửa canh giờ a, ngựa này thượng mười hai giờ a. Nói đi, làm sao bây giờ?” Nhị hắc kêu gào.

Giang Phóng cũng cười: “Dù thế nào? Người là cô tính muốn cho ta quá chén bái?”

“Quán chính là người. Chúng ta cũng còn là người cô đơn đâu, người đây đều đính hôn, chúng ta này hâm mộ ghen ghét a!”

“Hâm mộ cái chân nhí. Người đây nếu như nói muốn đính hôn, điều này có thể thượng cột tới một bài cô nương. Đây không phải là người không muốn sao? Không phải người chọn lựa dịch sao? Hơn nữa, người còn đừng không thừa nhận ha, chúng ta mấy huynh đệ, bao gồm đại dương bỉ ngạn cái kia toàn nhí. Ai có người đính hôn sớm a, người không trả có cái kia oa oa thân sao?”

(ghi chú: Không biết đại gia hiểu hay không, “Toàn nhí” thật ra là một loại lời mắng người. Bản phương ngôn. Hắc hắc.)

“KAO, không đề cập tới này tra nhí ta còn không hơn hòa, người này nhắc tới, ta đều thượng hóa , nhà ta lão đầu tử cũng không biết nghĩ như thế nào , thế nào ở nơi này âm áp chủ nghĩa xã hội khoa học cho ta làm này xã hội cũ chuyện này a!”

Mọi người đều nhạc, thấy mọi người cười nhạo hân, nhị hắc càng phiên muộn: “Đến đến đến, uống rượu uống rượu.”

Bây giờ này ký đầu đều là độc thân, nghe nói nhị hắc cùng Lăng Ngọc Yên chia tay , Kiều Kiều không có gì quá nhiều giật mình, nàng từ vừa mới bắt đầu thì có loại cảm giác này, hai người bọn họ cần bản trường không được.

Dù cho không có nhị hắc thân phận, vị hôn thê một loạt sự tình, hai người cũng quá khó trường cửu.

Tính cách quyết định vận mệnh.

“Đến đến, hai vị người mới, nói chuyện các người đính hôn cảm tưởng đi? Ta cái kia mặc dù cũng có oa oa thân, thế nhưng cũng không giống người các, các người đây chính là lưỡng tình tương duyệt a, nhìn nhìn chúng ta Giang đại thiếu ngày hôm qua □ nói , bao nhiêu cảm động lòng người a, không ít đại

thăm bác gái, bao gồm chúng ta tiểu tân nương đều cảm động rơi lệ đâu?”

“Còn con bé.” Giang Phóng cùng Kiều Kiều ngồi xuống liền khai ăn.

Hai người tại gia cũng không ăn thứ gì đó, đói bụng.

“Tức phụ nhi, đến, người yêu ăn cái này.” Giang Phóng vừa nhìn này bàn cơm nước liền biết, nhất định là Giang Viễn điếm. Đây trên bàn tất cả đều là hân và Kiều Kiều thích ăn. Nhị hắc không như thế cẩn thận, tiểu bạch biết miệng của hân ý vị, cũng không biết Kiều Kiều khẩu vị nhi a.

“Ta nói, hai người các người này chiến đấu kịch liệt đến buổi sáng a? Thế nào liền cái cơm cũng không ăn.” Nhị hắc lẩm bẩm.

Kiều Kiều một ngụm thái cảm ở tăng mắt nhi, ô!

Giang Phóng cho nhị hắc một cốc, bận cho mình tức phụ nhi vỗ vỗ, này ở ghen.

“Các người thì không thể nhượng ta tức phụ nhi yên tĩnh ăn một chút gì a!”

“Ta không sao nhi.”

Tiểu bạch vẫn không lên tiếng nhi, nhìn Giang Phóng cùng Kiều Kiều, nửa ngày: “Sợ ghen người uy nàng bái?” Chừng chặc đằng hoàng trạng a.

Nhị hắc sừng sốt một chút, mừng rỡ, cũng phụ họa ồn ào.

Này bang lưu manh đang nói đang nói liền theo uy nàng biến thành thân một chút. Giang Phóng cũng không có gì không có ý tứ, trực tiếp liền ôm chăm Kiều Kiều tới một chút.

“Các người tại sao có thể màu đỏ tím.” Kiều Kiều cũng cười.

Trước mặt người ở bên ngoài, Kiều Kiều vẫn luôn là thật ngoan rất nghe Giang Phóng lời. Mặc kệ về nhà thế nào, ở bên ngoài dù sao cũng phải cho mình nam nhân mặt mũi không phải, về phần về nhà, thế nào liền rồi hãy nói. Đương nhiên, làm một càng lúc càng bánh bao nữ bôn hữu, về nhà cũng là nàng nghe Giang Phóng lời.

Nàng liền không rõ, nguyên đến chính mình ở Giang Phóng chỗ nào không phải ngự tử hình nhi nhân vật sao? Chẳng bao lâu sau, thế nào nàng liền ngoan thành tiểu cừ đầu? Hoàn toàn là khó hiểu a! Chính nàng trăm mối ngờ không giải được, chẳng lẽ, nàng trời sinh cũng không phải là đương ngự tử vật liệu, chỉ cần nhân gia hơi chút một cường thế, nàng liền trở về chính mình tiểu cừ bản tính? Ô ô...

Kiều Kiều cũng không quản Giang Phóng cùng bọn họ đám người kia ở đâu hạt khăn, nàng nhưng được lấp đầy bụng của mình. Đây ăn không sai biệt lắm, nàng mới có tâm tình phản ứng đám người này. Nhìn Kiều Kiều ăn no, nhị hắc cười xấu xa hỏi: “Ài, Kiều Kiều a, người nói, chúng ta tiểu phóng kỹ thuật thế nào a? Hân nhưng là xử nam da!”

Bên cạnh tiểu không tốt khương: “Người hỏi Kiều Kiều hữu dụng sao, nàng còn không liền Giang Phóng một người, không có so sánh, đi đâu nhi đi biệt a? Có lẽ, nàng cho rằng mười phút chính là thật lâu lý? Hơn nữa, người xác định tới hôm qua là nhân gia đầu đêm? Người đương Cáp Nhĩ Tân đêm đó, Kiều Kiều vì sao muốn nghỉ ngơi một ngày a!”

○__○b hân, đám người này thực sự là cái gì cũng dám nói a!

Giang Phóng cười lạnh: “Dù thế nào? Các người nghĩ bị đánh sao? Ta trì bất kéo dài, điểm ấy không nhọc ngại hai vị bận tâm, ta đối nam nhân không có hứng thú, ta còn là thích ta tức phụ nhi thủy nộn bóng loáng tích.”

“Thình thoảng người cũng có thể thay đổi khẩu vị.” Kiều Kiều vỗ vỗ Giang Phóng vai.

Của nàng lãnh hải hươc đổi lấy mọi người cười vang.

“U? Tiểu phóng a, vợ của người nhi không nên người cũng, nàng cho người thay đổi khẩu vị nhi, dù thế nào, người xem các anh em thế nào? Các anh em đủ tuần lã đi?” Nhị hắc đem tặc tay sờ lên Giang Phóng mặt.

“Xéo đi.”

“Ài, các anh em, bạch không có ý tứ a? Chúng ta đều quen như vậy.” Nhị hắc này cánh tay đảo mắt liền ôm vào Giang Phóng trên cổ, Kiều Kiều cũng không quản, liền ở một bên xích cười khi.

Kiều Kiều mặc kệ, cũng không đại biểu Giang Phóng người này cứ như vậy, trực tiếp liền đem nhị hắc lôi xuống, một trận đám đi, đương nhiên, hân chắc là sẽ không thật hạ thủ, cũng chính là đùa vui, thế nhưng nhị hắc vẫn là phối hợp làm ra gào khóc tiếng kêu. Bộ dáng thật là thê thảm.

Đánh xong, Giang Phóng hát đầu: “Đồ lưu manh, còn dám đùa giỡn ta.”

Hân này vừa ra nhi càng nhạ được mọi người nhạ đập bàn tử.

Nhị hắc theo dưới đáy bàn thờ ra: “Là quá vô tình lý!”

Giang Phóng động tác, phối hợp nhị hắc lời, hắc kia lên án mắt nhỏ thần, Kiều Kiều cảm thấy, thực sự là, thực sự là, quá cười thật to .

“Tức phụ nhi, nhân gia bắt nạt chồng người, người nhà, liền nhìn mắt. Cũng không biết bảo vệ lợi ích của mình. Ngốc con nhóc.” Giang Phóng ôm chầm Kiều Kiều.

“Bởi vì ta toàn tâm toàn ý tín nhiệm người nhà.” Kiều Kiều ngọt ngào nói, nhìn Kiều Kiều tiểu biểu tình, Giang Phóng vạn phần hưởng thụ, cười đắc ý.

“Ta tức phụ nhi chính là hảo.”

“Nôn!” Mọi người nôn mửa trạng.

“Ai, ta trước đây thế nào sẽ không phát hiện, Giang Phóng là như thế phong tao một người niết? Xem ra, này đính hôn, người bản tính còn lộ ra , hoàn toàn khác nhau a! Kiều Kiều, I phục YOU. Xem ra người là phóng xuất ra người nào đó bản tính a!” Tiểu bạch chừng chặc đảng hoàng nói bất chừng chặc đảng hoàng lời.

“Bản tính? Người nào đó bản tính không phải là soạn soạn vị thành niên thiếu nữ sao? Chắc chắn, thật hạ đi miệng a!” Nhị hắc phụ họa.

“Người không hiểu đi? Mười hai tuổi tới nay sinh nhật nguyện vọng a!”

“Thì ra là màu đỏ tím a! Bất quá, ta Giang đại thiếu tình sâu như biển, người đã quên ngày hôm qua kia tiểu từ nhi ném a! Thấp đầu, Kiều Kiều a. Nộn thể nhưng trong cảm nhận của hắc tiểu công chúa a! Là hắc mười hai tuổi tới nay sinh nhật nguyện vọng a! Chắc chắn, người nói đùa nhỏ này nhiều lắm trưởng thành sớm a!”

“Xéo đi.” Giang Phóng cười mắng.

Nhìn nhị hắc cùng tiểu bạch kẻ xướng người họa không ngừng nhạo báng Giang Phóng cùng Kiều Kiều, bên cạnh Giang Viễn liền là theo chân nhạo. Cũng không trêu chọc cũng không giúp.

“Các người nhiều thế này ngựa đực tại sao có thể hiểu ta đây loại ngây thơ tiểu thanh niên. Bất quá hoàn hảo, ta tức phụ nhi hiểu ta a, đúng không, tức phụ nhi.”

“Ân.” Kiều Kiều cười oa tiến trong ngực của hắc. Kỳ thực nàng rất không có thói quen trước mặt người ở bên ngoài cùng Giang Phóng làm một ít đặc biệt vô cùng thân thiết động tác , thế nhưng lúc này nàng đương nhiên muốn rất chồng nàng tích!

“Ô kia! Thực sự là hâm mộ ghen ghét a! Không được, một hồi chúng ta ăn xong cơm đi quán bar đi, ta cũng tìm một. Mặc dù không phải người gia loại này thanh mai trúc mã, bất quá chúng ta cũng cần thỉnh thoảng an ủi.”

“Ít ờ ta tức phụ nhi trước mắt nói này đó ha.” Kiều Kiều là một ngoan ngoãn nữ, cho tới bây giờ đều chưa từng đi quán bar đi địa phương nào. Giang Phóng đương nhiên là biết, hắc không muốn nhị hắc ở Kiều Kiều trước mặt nói này cũng là sợ Kiều Kiều hoài nghi hắc, mặc dù bọn họ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, có cảm tình cơ sở, thế nhưng, nữ nhân đối này đều là trời sinh có rất nhiều mẫn cảm . Mà hắc, xác thực bởi vì có đôi khi có chút làm việc, muốn đi nơi nào.

Giang Phóng biết, sâu hơn cảm tình, cũng là kinh không dậy nổi tiêu xài , hắc không hi vọng chính mình tượng phụ mẫu hắc như vậy, bởi vì một ít mạc danh kỳ diệu nguyên nhân, bạch bạch lãng phí mười mấy năm, thậm chí bỏ lỡ hai đứa con trai mình sinh trưởng. Cuối cùng cũng không chiếm được nhị tử lượng giá, đúng vậy, cho dù qua lâu như vậy, Tần Tổ Cẩm cùng Giang Hải Dương phục hôn cũng có mấy năm, thế nhưng Giang Phóng vẫn như cũ là không quá lượng giá Tần Tổ Cẩm.

Hắc không rõ, vẫn luôn không rõ, vì sao mẹ của hắc, bởi vì một ít mạc danh kỳ diệu nguyên nhân, là có thể nhẫn tâm nhiều năm như vậy mặc kệ hắc, mặc kệ tiểu Viễn. Hắc không có cách nào hiểu, không có cách nào tiếp thu.

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606606,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-63/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-65/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Đại học A

“Một hồi mấy người các người đi chơi nhĩ đi, ta cùng ta tức phụ nhĩ cũng không cùng các người, ngày mai ta còn phải cùng Kiều Kiều đi Tân Dương. Tiếp qua đoạn ngày bắt đi học sao? Kiều Kiều không được giáo, chúng ta cùng nhau ở. Ta mang nạng quá khứ quen thuộc hạ hoàn cảnh, thuận tiện nhìn nhìn có cái gì cần. Mua thêm một chút.”

Những người này đều là đại học A. Nhị hắc cảm khái: “Người nói, chúng ta những người này còn tự đôi nhĩ, toàn lên đại học A.”

Nhưng không phải sao? Giang Phóng, nhị hắc tiểu bạch, đi học liền đọc đại tam. Mà Kiều Kiều, Giang Viễn thì lại là đại đối mới hoàn toàn sinh. Cộng thêm Kiều Kiều hai hảo bằng hữu Lâm Hiểu Nam cùng Từ Mạn, bọn họ hiểu biết những người này cũng không đại bộ phận đều niệm đại học A.

Này thật là như thế nào vượn phần a!

Kiều Kiều nghĩ tới này, liền cười, mọi người bị nàng cười sợ hãi, không biết nàng cười cái gì.

Rốt cuộc cười xong, Kiều Kiều ngưng cười: “Ta cho các người nói chuyện xưa đi, là về duyên phận.”

“Tốt.”

“Hắc tinh tinh không cẩn thận gặm tới vượn tay dài kéo đại tiện, vượn tay dài ôn nhu cẩn thận bang kỳ sát rửa hậu chúng nó yêu nhau, người khác hỏi chúng nó là thế nào đi tới cùng nhau? Hắc tinh tinh cảm khái nói: Vượn phần! Đều là vượn phần a!”

Kiều Kiều sinh động nói, mọi người mừng rỡ.

“Vượn phần a! Đều là vượn phần a!”

Kiều ba kiểu mẹ đối Kiều Kiều ở tại Giang Phóng gia chuyện này nhĩ không có gì quá nhiều lời, chỉ bất quá Kiều Kiều chính mình cảm thấy rất không có ý tứ. Giang Hải Dương cấp hai nhĩ từ đều ở Tân Dương mua phòng ở, vốn Giang Phóng là có một, thế nhưng Giang Phóng ngại vị trí bình thường, vừa lúc Kiều Kiều quá khứ, Giang Hải Dương cảm thấy có chút ít, còn không bằng thẳng thân cấp hai nhĩ từ đều mua, đối ở một trong tiểu khu. Lắp đặt thiết bị thời gian cũng tranh thủ Kiều Kiều ý kiến, bất quá khi đó Kiều Kiều đang ở ôn tập, cũng không có gì tâm tư quán này, dĩ nhiên là là Giang Phóng toàn quyền xử lý, bây giờ vừa vào cửa, Kiều Kiều cảm thấy phá lệ kinh hi.

Phòng ở tọa lạc tại đại học A ra ngoài trường không xa địa phương, ở đây không phải Tân Dương so sánh phồn hoa địa phương, nhưng cũng không tính là vùng ngoại thành, toàn tỉnh vài sở đại học đều ở phụ cận. Tương so đo khắp chung quanh tiểu khu phòng cho thuê khách tràn lan, này tiểu khu bởi vì là tân tiểu khu, cộng thêm giới vị so sánh quý, tự nhiên thiếu rất nhiều, cũng yên tĩnh rất nhiều.

Này tiểu khu còn có một không giống với những tiểu khu khác địa phương, ở đây không có nhà giàu hình cùng nhà nghèo hình, cơ bản đều là chín mười bình, Giang Phóng cùng Giang Viễn không có ở cùng một chỗ, mà là cửa đối diện, này tiểu khu dùng chính là một thang hai hộ. Cộng lục tầng. Bọn họ đều ở tại lầu hai, mà Giang Phóng trên lầu, thì lại là tiểu bạch nhà hân. Này tiểu khu là tiểu Bạch phụ thân lão Bạch một hảo bằng hữu khai phá, theo Giang Phóng nói, lão Bạch hân là cũng là có tham dự. Mà nơi này cách trường học lại gần như vậy, để tiểu bạch chọn một bộ. Giang Phóng bọn họ định phòng ở thời gian, mọi người thương lượng một chút, còn không bằng ở gần điểm, cũng phương tiện trông nom, dù sao đều là một tiểu khu.

Nhị hắc lập tức liền buồn bực, bất quá hân là không thể ở tại nơi này nhĩ, ông ngoại hân gia đã ở Tân Dương, lão nhân gia bắt buộc hân phải ở lý.

Gian phòng cách cục rất đơn giản, vừa vào cửa, bên tay trái là phòng khách, tay phải bên là phòng ăn, phòng ăn bên nhĩ là phòng bếp, không quá lớn, thế nhưng đủ. Mà phòng khách bên nhĩ, thì lại là tặng một hơn mười bình cực lớn ban công. Mà phòng ngủ thì lại là tả hữu các một, phòng vệ sinh ở chính giữa.

“Tức phụ nhĩ, kiểm tra người một chút lão công mấy ngày này lao động thành quả đi?”

Kiều Kiều mỉm cười xung quanh nhìn, toàn bộ gian phòng lắp đặt thiết bị rất phù hợp nàng đối “Gia” lý tưởng, cảm giác tất cả đều rất ấm áp. Nàng biết, nàng sở dĩ thích ở đây, thích loại này lắp đặt thiết bị phong cách, hoàn toàn là bởi vì, Giang Phóng là tối hiểu người của nàng.

“Ta rất thích a! Người thật có thể kiên.” Kiều Kiều điểm chân hôn Giang Phóng một chút.

“Khụ khụ! Xin chú ý, ở đây còn có ta ha.” Giang Viễn nhắc nhở. Hân đây cũng không phải là nhắc nhở Kiều Kiều, là nhắc nhở ca hân a.

Trắng người này liếc mắt một cái, Kiều Kiều lại kéo hai người nhìn Giang Viễn phòng ở. Quả nhiên, chỗ đó sẽ không có này thích, ha ha, vẫn là Giang Phóng hiểu biết nàng.

Trong nhà ngành trang đã xong chuyện, thế nhưng mềm trang cũng không có, Giang Phóng biết Kiều Kiều thích đi dạo phố, sẽ không có chuẩn bị, chờ chính nàng đi mua, chọn mình thích.

Này Kiều Kiều vì bố trí phòng ở, lại là một trận lẩn qua lẩn lại. Giang Phóng lúc này mới bắt kiên , Kiều Kiều trong khoảng thời gian này vội vàng ôn tập, thi đại học, đính hôn, này lại bố trí gia, hành hạ như thế mấy tháng xuống, người gầy một vòng. Nhìn Giang Phóng cực kỳ đau lòng.

Vợ hần vốn là không mập, đây càng gầy, người khác không cảm giác, tiểu nha đầu chính mình đặc chí gầy, hần nhưng không vui, không chỉ là có điểm đau lòng, này ôm lấy đến cũng không có xúc cảm a!

Biến đổi pháp nhi cấp Kiều Kiều bỏ, Kiều Kiều hôn mê, này, này, nàng cái tuổi này cần bỏ tổ yến sao? Giang Phóng nghĩ như thế nào a.

“Ta không ăn lạp, ngươi đây cũng quá khoa trương, ta gầy chính mình chính cao hứng đâu, bỏ cái gì a? Hơn nữa này mắc như vậy, ta còn có thể tổng ăn a? Ta không ăn lạp!”

“Ngươi cho ta thống khoái . Ta đều mua đã trở về, hơn nữa, ngươi không tin được ta? Ăn như thế điểm thứ đồ hư nhi ta còn có thể làm cho ngươi ăn không dậy nổi a! Nha đầu chết tiết kia.” Vợ hần đây không phải là coi thường hần sao? Quý? Cái gì gọi là quý a?

“Ngươi đáng ghét.”

Này đại học A đi học, Kiều Kiều làm tân sinh, cùng Từ Mạn cùng đi đưa tin, trước Kiều Kiều cùng Giang Phóng hỏi Dân Giang lại đợi mấy ngày, này vừa lúc lúc trở lại cấp Từ Mạn mang qua đây.

Giang Phóng kiên trì muốn cùng bọn họ, Kiều Kiều xinh đẹp tóc ngắn, tươi mát tinh lệ, mà Từ Mạn thì lại là dung nhan diễm lệ, không ít người đều đầu tới ánh mắt, bất quá nhìn thấy theo Giang Phóng thời gian, rất nhiều người đều mờ, không biết Giang Phóng cùng các nàng là quan hệ như thế nào.

Ở Giang Phóng giúp đỡ hạ, có người nhanh nhẹn đem hai người thủ tục nhập học làm tốt.

Từ Mạn cảm khái, thật tốt da!

Tân sinh nhập giáo, không ít người cũng đang giúp bạn, đặc biệt nam sinh, đánh giúp danh nghĩa, nhiều kết bạn một chút tiểu sư muội. Đặc biệt những thứ ấy nhìn đẹp , cơ hồ xuất hiện cướp giật cảnh, vài cái đều phải giúp. Kiều Kiều lú lờ.

“Giang Phóng ~” một nam sinh thấy Giang Phóng chạy tới.

“Có việc nhĩ?”

“U? Người nào là tẩu tử a? Đến đến, ta đây nghe nói ngươi đính hôn, nhưng trong nhà có chuyện này rốt cuộc là không đi thành.” Cao gầy nam sinh quan sát Kiều Kiều cùng Từ Mạn, không biết ai là Giang Phóng vị hôn thê.

“Đến, Kiều Kiều, đây là ta đồng học Quách Vũ Phi. Đây là ta vị hôn thê Kiều Kiều, bạn học của nàng Từ Mạn.” Giang Phóng không quá kéo dài, trực tiếp liền giới thiệu.

Kiều Kiều nghe qua Giang Phóng đề người này. Mặc dù Giang Phóng ở trường học thời gian không lâu, thế nhưng vẫn có mấy quan hệ xử không tệ đồng học . Quách Vũ Phi liền là một trong số đó.

“Nhĩ hảo, ta là Kiều Kiều.”

Bên cạnh Từ Mạn cũng gật đầu một cái ý bảo.

“Tẩu tử hảo, Từ đồng học hảo.” Quách Vũ Phi hình như cùng nhị hắc tính cách không sai biệt lắm, có điểm nhanh nhẹn.

Kỷ thực Quách Vũ Phi là có điểm giết mình , hần biết Giang Phóng bạn gái gọi Kiều Kiều, nhưng là lại chưa từng thấy bản thân, thấy Kiều Kiều cùng Từ Mạn bộ dáng của hai người, hần đảo cảm thấy, Từ Mạn càng như là Giang Phóng bạn gái, dù sao, Kiều Kiều thoát nhìn thật nhỏ, như là một tuổi không lớn lắm tiểu nữ hài nhi. Mà Từ Mạn thành thực xinh đẹp, hần cho rằng đây mới là Giang Phóng vị hôn thê nên có loại hình.

Kết quả thế nhưng không phải. KAO, người này nguyên lai thích loại này loại hình, loli khoản a!

“Ngươi lại ra câu tiểu học muội?” Giang Phóng trêu ghẹo.

“KAO, nào có a, đừng ở tiểu học muội trước mặt bản thiu ta ha. Ta đây bắt chưa từng thấy ngươi vị hôn thê sao? Biết ngươi hôm nay nhất định sẽ mang nàng tới báo đạo, vội vàng qua đây ngăn ngươi thôi? Ha ha, ngươi không chú ý sao? Chúng ta lần này thế nhưng không ít người hôm nay đều vớ vẫn chuyện, còn không phải là vì nhìn nhìn đem bách luyện thủy tinh công nghiệp vì vòng chỉ nhu kiều tiểu thư, là một cái dạng gì nhĩ? Ha ha, tiểu tam nhi bọn họ còn đi tẩy môn ngăn ngươi , xem ra các anh em hôm nay mới là vận khí tốt đâu!” Hôm nay đề cho tiện tân sinh báo danh, đại học A có hai tân sinh báo danh điểm, bọn họ chỗ địa điểm, chính là cửa nam. Quách Vũ Phi cảm thấy lưng cười to, ha ha, nhìn các anh em này vận khí!

Nhìn cười thành âm trà trạng đại nam sinh, Kiều Kiều cùng Từ Mạn đều cười.

“Đừng mất mặt, đại nam nhân, được rồi, cho ngươi tốt việc, bang Từ Mạn cảm hành lý, cho nàng tổng phòng ngủ, yên tĩnh được rồi, chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm. Ngươi cấp tam nhi gọi về đến đây đi. Đừng xung quanh tán loạn mất mặt.” Giang Phóng trực tiếp cấp Từ Mạn hành lý ném cho Quách Vũ Phi, Quách Vũ Phi cũng vui vẻ vui vẻ nhận quá khứ.

“Đi liệt! Từ mỹ nữ, ngồi ở đâu nhĩ cái phòng ngủ? Ta mang người quá khứ, ài, Giang Phóng, các người đi chỗ nào?”

“Ta mang Kiều Kiều xung quanh đi dạo.”

“Chúng ta cùng Từ Mạn cùng nhau đi? Ta cũng làm quen một chút đạo nhĩ, sau này tìm Từ Mạn cũng phương tiện a! Hơn nữa, ta muốn nhìn một chút phòng ngủ cái dạng gì, đừng ta ở đại học ngây người bốn năm, cũng không biết phòng ngủ là một cái dạng gì nhĩ.”

“Vây cũng đi. Đi thôi.”

Mấy người hướng phòng ngủ đi đến. Bọn họ xem như là đến tương đối sớm, Từ Mạn tiến phòng ngủ thời gian, các nàng phòng ngủ bốn người, chỉ tới một, Từ Mạn là thứ hai đến.

Trát đuôi ngựa nữ hài nhĩ đang ở chính lý cái giường. Thấy phản phát một chút tiến vào một đồng người, có điểm ngạc.

“Nhĩ hảo, ta là tài chính hệ Từ Mạn, cùng người một phòng ngủ.”

Nữ hài nhìn một cái vài người, khẽ cười, lộ ra hai nhọt nhạt lúm đồng tiền.

“Ta cũng vậy tài chính hệ. Phương Khuynh Nhan.” Nói xong Phương Khuynh Nhan lại liếc mắt một cái Kiều Kiều chờ người. Không rõ những người khác là chuyện gì xảy ra?

“Nhĩ hảo, ta kêu Kiều Kiều. Cũng là tài chính hệ. Ta không được giáo, lần này là bởi Từ Mạn qua đây. Đây là ta vị hôn phu Giang Phóng, chúng ta tài chính hệ sư huynh, vị này chính là bạn học của hân, cũng là chúng ta sư huynh, nhĩ hảo.”

“Nhĩ hảo. Sư huynh hảo.” Phương Khuynh Nhan rất có lễ phép.

Đối với Kiều Kiều thế nhưng đính hôn chỉ là biểu hiện trong nháy mắt kinh ngạc, liền bình tĩnh.

Từ Mạn chờ phòng ngủ bốn người đều đến đông đủ mới ly khai. Trừ so sánh văn tĩnh Phương Khuynh Nhan, còn có một so với Từ Mạn còn mình điểm nữ hài, tính cách cũng rất đường hoàng, phòng huyền sương. Cùng với từ trước đến nay thực có tiếng huyền ảo nữ hài nhĩ Hoa Ấu Lâm. Các nàng phòng ngủ là tài chính hệ phòng ngủ, cũng đều là một ban nữ sinh. Trừ Phương Khuynh Nhan, những người khác đều không phải người địa phương. Kiều Kiều nghĩ, chẳng trách a! Phương Khuynh Nhan tới sớm như vậy, hơn nữa một người.

Cùng mọi người đánh xong kêu, Giang Phóng chờ người liền ra đi ăn cơm.

Lần này trừ tân biết Quách Vũ Phi, còn có bị gọi tiểu tam nhĩ quán lâm. Mà bị gọi tiểu tam nhĩ, cũng tịnh không phải là bởi vì biệt hiệu gì gì đó, mà là, quán lâm là tam bảo thái, hân là lão tam, người trong nhà tự nhiên gọi như vậy hân. Khai giảng ngày đầu tiên, đại gia nghe thấy cha mẹ của hân gọi như vậy, biết nguyên nhân, cũng là gọi mở. Lộ Nam Phong, nghe thế mấy danh nhĩ cũng có điểm quen thuộc, Kiều Kiều suy nghĩ hạ, nguyên lai, vừa mới bắt đầu, Giang Phóng là ở phòng ngủ, mà bạn cùng phòng, chính là ba vị này. Bất quá, Giang Phóng cơ bản một tuần cũng là ở một ngày, hậu đến chính mình lại có phòng ở, liền không được.

Nhưng nam nhân hữu tình chính là như vậy, tuy nói tiếp xúc không nhiều, thế nhưng vài người vẫn là xử không tệ. Mà Giang Phóng đính hôn, vốn không muốn đại lâm, cũng là không nhiều nói, ai nghĩ đến cuối cùng thành như vậy. Lâm thời thông tri lại đến không kịp, vài người đều là tình ngoài, cuối cùng vài người cũng không tham gia.

Trừ mấy vị này, tiểu bạch cùng nhị hắc thì lại là không cần phải nói, sớm đều biết mấy trăm năm.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606607,0); if($.cookie('background'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-64/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-66/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Tân lên đường

Tân học kỳ bắt đầu , Kiều Kiều cũng chính thức thành một danh sinh viên. Nàng không được giáo, nhưng vẫn là cùng đại gia thực . Không chỉ là bọn họ ban đồng học, khác hệ, người có tuổi cấp đồng học cũng đều biết có Kiều Kiều một người như thế.

Nàng sở dĩ như thế nổi danh, hoàn toàn là bởi vì Giang Phóng, này trường học ai cũng biết, Giang Phóng kia lợi hại gia thế, ông ngoại là bí thư tỉnh ủy, bà ngoại là bọn họ đại học A hiệu trưởng, mẹ hắn Tân mỹ nhân nhưng là bọn họ đại học A giáo thụ chi hoa. Phụ thân càng phỏng điền sản trùm.

Vốn đại gia là không biết Giang Phóng chuyện này . Chỉ là cảm thấy này đồng học có điểm khác, không yêu cùng người tiếp xúc. Kết quả không ít người thấy Tân Tổ Cẩm cùng Giang Phóng cùng nhau ra vào, đều nói ba đạo tứ, có điểm khó nghe. Đặc biệt bọn họ ban một nam sinh, bởi vì không thích Giang Phóng, mà lại đặc biệt sùng bái Tân Tổ Cẩm, oán hận không được, liền ở sau lưng cuồng nói hai người oán trách, trong lời nói nói ngoại ý tứ chính là hai người có một chân nhĩ, kết quả có một ngày, ở trong phòng ăn chính nói xong khí thể ngất trời đầu, ai biết thế nào liền đứng díp, bình thường rất ít thượng căng tin Giang Phóng thế nhưng đi, còn nghe thấy được. Kết quả, kết quả chính là hắn bị đánh năm viện . Giang Phóng hắn cái gì cũng không hỏi, quá khứ chính là một trận đánh, ai cũng kéo không được, đương nhiên, cũng không dám kéo, tiểu bạch âm u đứng ở đằng kia, cũng không nhìn mắt .

Sự tình vỡ lở ra , Giang Phóng đảo là không có chuyện gì nhĩ, mọi người cũng kinh ngạc, tuy nói đánh người không đúng, thế nhưng cái kia bị đánh nam sinh cũng không phải vô tội . Sự tình cũng là hiểu rõ. Bọn họ đại học A mỹ nữ nổi danh giáo thụ Tân Tổ Cẩm, dĩ nhiên là Giang Phóng mẹ hắn. Này đây diễn, mọi người sôi trào, đây là điển hình quan nhĩ đại cùng phủ nhĩ đại a!

Mà Giang Phóng kéo hai nữ hài nhĩ đưa tin, cộng thêm bọn họ những người đó đối thoại, đã sớm truyền khắp đại học A , người người đều biết, tài chính hệ tân sinh Kiều Kiều, đã cùng Giang Phóng đính hôn.

Kỳ thực cái thân phận này, cấp Kiều Kiều cũng là mang đến không ít phiền phức , bọn họ ban đồng học, không ít đều đứng Kiều Kiều có ngăn cách, còn có chút thì lại là tồn mấy phần bợ đỡ, rất có độ kị , cảm thấy nàng cũng không gì hơn cái này.

Tượng là bọn họ ban phòng huyền sương, liền đối với nàng rất không tiết. Mà phòng huyền sương vừa vào giáo, liền được khen là các nàng tài chính hệ chi hoa. Kiều Kiều có thể nhìn ra, nàng đối đoạt nàng danh tiếng Kiều Kiều rất là bất mãn ý. Bất quá ai cũng nghe qua Giang Phóng chuyện tích, nàng cũng không dám quá phận đối Kiều Kiều thế nào hoặc là nói chút gì, bất quá bình thường đến gần Kiều Kiều sẽ phải tới một không thêm hừ lạnh chính là .

Giang Phóng từ khai giảng không bao lâu đem mình ban đồng học đánh tiến bệnh viện, tiểu bạch cùng nhĩ hắc cười hi hi nói hồ không phát uy, hình dáng dịch lam cho người ta trở thành bệnh mèo. Hơn nữa lơ lửng bình thường bộ dáng, mọi người sẽ biết, Giang Phóng cũng không phải nói đùa , hắn thật là cái gì cũng có thể làm được, hơn nữa người chính là như vậy, nghĩ đến hắn cường đại gia đình bối cảnh, người bình thường cũng đều không muốn về hồ cần phải.

Hoa Ấu Lâm trái lại đối Kiều Kiều rất cảm thấy hứng thú , bởi vì cùng Từ Mạn một phòng ngủ, các nàng mấy so với những người khác đối Kiều Kiều hiểu biết sâu một điểm, bất quá phòng huyền sương trái lại ngoại lệ . Hoa Ấu Lâm danh hiệu Hoa Hoa, nàng lập chí muốn làm vườn trường báo lá cải thủ tịch ký giả, Kiều Kiều nghe thấy nàng cái lý tưởng này, hắn một chút.

“Ai, Kiều Kiều a. Ta nghe nói ngươi cùng Giang Phóng hồi bé liền biết a? Vậy các ngươi thế nào tốt hơn a?” Tim hiểu một.

“Thuận theo tự nhiên bái.”

“Ai, Kiều Kiều a. Hai người các ngươi thế nào sớm như vậy liền đính hôn a?” Tim hiểu nhĩ.

“Này không buông nghỉ hề sao? Dù sao sớm muộn cũng phải đính hôn, chúng ta coi như là nước chảy thành sông đi.”

“Ai, Kiều Kiều a. Hai người các ngươi sớm như vậy đính hôn, có người hay không không đồng ý a?” Tim hiểu tam.

“Không có a! Đều nói với người a, nước chảy thành sông , có cái gì nhưng phản đối a!”

“Ai, Kiều Kiều a. Hắc hắc, các ngươi sớm như vậy đính hôn, là không phải là vì OOX a?” Tim hiểu tứ.

“Ta nói Hoa Hoa, Hoa Ấu Lâm tiểu thư, người có thể hay không được rồi, người đây còn chưa có tiền giáo báo đâu, liền bắt đầu các loại tìm hiểu a?” Kiều Kiều cười thúc Hoa Ấu Lâm.

“Hắc hắc, người làm gì thế không trả lời a, người làm gì thế cố tả hữu mà nói hắn a, có phải hay không, ta nói đúng a, các người kia gì gì đi? Thế nào, thế nào? Chúng ta trường học nổi danh khóc ca là cảm giác gì a?” Nói xong Hoa Ấu Lâm hạ giọng: “Hắn có mạnh hay không a? Lợi hại hay không?”

“Người bỏ đi.” Kiều Kiều mặt đỏ. Đây là, đây là thần mã chuyện này a! Ô ô ~ sắc Hoa Hoa a!

“Được rồi Hoa Hoa, người đừng đùa Kiều Kiều , lại nhượng Giang đại thiếu biết, hắn nhưng bao che khuyết điểm lợi hại, hắn hiện tại ở trường học của chúng ta còn có câu danh ngôn đâu, nhạ hắn đi, nhạ Kiều Kiều, hắn thì không thể quên đi.” Từ Mạn giải vây, bất quá nàng nói như vậy cũng là cố ý nói cho người khác nghe , tình có người trả lại cho Kiều Kiều nhẵn mặt, nàng cũng là muốn để cho người khác biết, nhạ Kiều Kiều, kết quả cũng không là người có thể thừa thụ .

“Ai, đúng rồi, Kiều Kiều a. Nghe nói hội học sinh hội trưởng Lộ Nam Phong là Giang Phóng các anh em a. Người giúp ta chỉ nói vậy thôi, ta nghĩ tiền

giáo báo a, ô ô, ta nghĩ tiến giáo báo a! Ta nhưng nghe nói, giáo báo tháng sau nhận người, người bang giúp ta bái?” Hoa Ấu Lâm lại bắt đầu ma đạo .

“Yêu mua nha, ta cũng làm cho người ma hôn mê. Ta nhưng van người, được rồi, ta giúp người được rồi đi, bắt quá ta nhưng không dám khẳng định được hay không.” Kiều Kiều thanh âm rất thấp, nàng không muốn làm cho người khác cảm thấy các nàng làm đặc thù. Hôn nữa, chuyện này nhĩ hôn, nàng cũng tiêu không chịu nổi.

Hoa Ấu Lâm cũng biết chuyện này nhĩ không thể hoàn toàn cưỡng cầu: “Ta biết, tạ lạp. Yên tâm đi, ta sẽ không cùng người khác nói mò , hôn nữa, được hay không ta đều cảm tạ người, của ta hảo Kiều Kiều. Tạ lạp tạ lạp, người tận lực là được rồi, chính ta cũng sẽ cố gắng , hai bút cùng vẽ, da da!”

Bên cạnh Từ Mạn lắc lắc đầu, cười.

Hoa Ấu Lâm không có gì tâm nhãn, hôn nữa hình như rất thích đương paparazzi đội, Kiều Kiều cảm thấy không ảnh hưởng cái gì, mới đáp ứng, có một số việc, nàng là có chừng mực .

Mấy người cùng đi ăn cơm trưa, Phương Khuynh Nhan cũng cùng các nàng cùng nhau, ở trong lớp, Phương Khuynh Nhan xem như là độc lai độc vãng đi, thỉnh thoảng cùng người khác cùng một chỗ, cũng là cùng Hoa Ấu Lâm.

Hoa Ấu Lâm mặc dù bất quá, thể nhưng tính tình nhiệt tình lại rộng rãi, rất thụ các học sinh thích. Liên luôn luôn khinh thường người khác, đối với người lạnh lùng phòng huyền sương đều đứng nàng rất ôn hòa, này cũng đủ để nói rõ vấn đề.

Giang Phóng bây giờ cũng không mỗi ngày đều hỏi Dân Giang , hẳn hiện tại chủ yếu giúp phụ trách Cẩm Giang tập đoàn ở Tân Dương nghiệp vụ. Kỳ thực đây cũng là Giang Hải Dương ý tứ, lúc trước cứ thể cấp, đem cái gì đều đặt ở trên người của hắn, liền là hi vọng hắn có thể mau chóng một mình đảm đương một phía, hôn nữa, Giang Hải Dương cũng biết, Kiều Kiều đi Tân Dương, như vậy Giang Phóng thể tất sẽ không hai bên chạy tới chạy lui .

Trái lại Giang Viễn, thường xuyên cùng Tân Tổ Cẩm cùng nhau hỏi Dân Giang, bất quá cũng không giống như trước như vậy nhiều lần . Hai nhĩ từ đều ở đây biên học đại học, tức phụ nhĩ lại ở bên cạnh làm việc, Giang Hải Dương vẫn luôn muốn đem Cẩm Giang tập đoàn trọng điểm chuyển đến Tân Dương đến, mà hiện tại xem ra, đây cũng là sớm muộn sự tình.

Giang Phóng ở trường học thời gian tịnh không nhiều lắm, mỗi một khoa cũng chính là miễn cưỡng bắt đeo khoa mà thôi.

Cơm trưa hai người trái lại bình thường cũng không cùng một chỗ ăn.

“Các người đều thêm vào cái gì xã đoàn a?” Hoa Ấu Lâm hỏi.

Khai giảng lúc đầu, các xã đoàn đều ở kéo người. Những thứ ấy đẹp , có khả năng , đa tài đa nghệ , vẫn luôn là đứng đầu hóa. Bất quá một ít so sánh trâu xã đoàn, thì lại là cần xin .

“Ta cái gì cũng không thêm vào a.” Kiều Kiều nằm bò ở trên bàn, nàng nam nhân quần rất rộng a, bất quá chính nàng cũng không có rất muốn thêm vào chính là . Lên đại học, mặc dù học nghiệp thượng nàng là thông thả , thể nhưng, nàng vạn ác vị hôn phu mỗi ngày ma kỷ nàng a!

“Ha ha. Người nào không biết người a. Công tác của người chính là cả ngày cùng Giang thiếu gia. Nhan nhan, mạn mạn, các người đâu?” Hoa Ấu Lâm cười.

“Ta hẳn là sẽ thêm vào hội học sinh đi. Đến lúc đó xin, nhìn nhìn có thể hay không đi, về phần xã đoàn, ta tạm thời trước không muốn.” Từ Mạn cùng Quách Vũ Phi quan hệ tựa hồ càng ngày càng tốt. Quách Vũ Phi chính là hội học sinh .

“Ta thêm vào đàn cô xã , ta từ nhỏ đi học tập này, vẫn là thật thích .” Phương Khuynh Nhan không chi tên ý thơ, ham cũng là cái loại này cô đại tài nữ rất có tài tình cảm giác.

“Nghe nói chúng ta phòng trực huyền sương phòng đại mỹ nữ cũng muốn tham chọn hội học sinh. Không thấy nàng mấy ngày nay thái độ đối với Kiều Kiều đều xong chưa? Này không chỉ đoàn kết quân chúng, cũng là sợ người ở trong đó khởi tác dụng gì chứ?” Hoa Hoa thần bí hề hề nói.

⊙__⊙b hẳn “Ta có thể khởi tác dụng gì a? Ta hiện tại khiến cho đều giống như nội trợ tựa như. Ai quản bọn họ những chuyện kia nhĩ a?”

“Ha ha, nội trợ ~” mấy người đều nhạc, nhưng không phải sao, Kiều Kiều cùng các nàng cuộc sống trạng thái xác thực không giống với.

“Ai, Kiều Kiều, bên kia kia người sư tỷ một mực nhìn người. Người biết a?” Từ Mạn thận trọng.

Kiều Kiều nhìn quá khứ, Lăng Ngọc Yên? Kiều Kiều không nghĩ đến, dĩ nhiên là nàng, lại vừa chuyển niệm, là nàng cũng không có gì kỳ quái a, Lăng Ngọc Yên cũng là đại học A .

“Đó là xí quân hệ chi hoa, đại tam sư tỷ Lăng Ngọc Yên. Nghe nói nàng là vương chu châu sư huynh tiền tiền bạn gái trước. Các người biết a?” Hoa Hoa không hổ là bất quá nữ, mới khai giảng một tháng sau. Nàng đã sờ môn Thanh nhĩ .

Wương chu châu chính là nhĩ hắc.

“Ân, xem như là đi.” Có lẽ là nhìn Kiều Kiều nhìn lại nàng, Lăng Ngọc Yên đi tới.

“Đã lâu không gặp, Kiều Kiều.”

“Lăng sư tỷ.”

Lăng Ngọc Yên như cũ là trước đây cái kia hình dáng. Có điểm cao ngạo, rất đẹp.

Liếc nhìn mọi người, gật đầu một cái. “Kiều Kiều, thật lâu không thấy, chúng ta có thể tâm sự sao?”

Kiều Kiều không biết Lăng Ngọc Yên muốn nói cái gì, bất quá vẫn là đáp ứng: “Tốt.”

Cùng Từ Mạn chờ người nói một tiếng nhĩ. Kiều Kiều cùng Lăng Ngọc Yên đơn ngồi một mình ở cùng nhau.

Còn lại mấy người đưa mắt nhìn nhau, Hoa Áu Lâm: “Thế nào chuyện này nhĩ?”

Từ Mạn lắc đầu.

“Nghe nói vị này lăng sư tỷ chỉ có quá một nam bằng hữu, chính là Vương sư huynh da, nói không chừng là nàng tình cũ khó quên, muốn cho Kiều Kiều giúp đỡ gạt dây?” Hoa Áu Lâm trong ánh mắt mạo hiểm sao nhỏ tình, Từ Mạn xưng là bất quá ánh sáng.

“Sao có thể, đừng nói vị kia sư tỷ thoát nhìn không phải là người như thế, chính là Kiều Kiều, cũng sẽ không quản chuyện của người khác nhĩ a!”

“Lăng Ngọc Yên là xí quản hệ chi hoa, nàng chắc là sẽ không làm như thế mất mặt nhĩ chuyện này.” Phương Khuynh Nhan xem như là khách quan.

“Thế nào không có khả năng a? Ở tình yêu trước mặt, mỗi người cũng có thể buông tha những thứ ấy trông được không còn dùng được tự tôn.” Hoa Áu Lâm phản bác.

Phương Khuynh Nhan cùng Từ Mạn liếc mắt nhìn nhau, lắc đầu cười.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606608,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-65/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-67/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Cùng lăng mỹ nữ nói chuyện

Kia sương mấy người thảo luận khí thế ngất trời, này sương Kiều Kiều cùng Lăng Ngọc Yên ngồi xuống cùng nhau, Kiều Kiều không biết Lăng Ngọc Yên muốn nói cái gì.

Lăng Ngọc Yên siết cái chén trong tay, rất lâu, mở miệng: “Kiều Kiều, ngươi biết không? Ta tới hỏi hận, chính là cùng nhị hắc cùng đi Cáp Nhĩ Tân.”

Kiều Kiều cũng không có nghĩ tới đây là Lăng Ngọc Yên lời đạo đầu. Bất quá nàng cũng không có đáp lời, lẳng lặng nhìn Lăng Ngọc Yên, chờ nàng tiếp được tới.

Lăng Ngọc Yên cũng không có trông chờ lúc này Kiều Kiều nói cái gì, chính mình tiếp tục đi xuống nói: “Nếu như ta không đi, hơn nữa ngăn trở nhị hắc đi Cáp Nhĩ Tân, ta nghĩ, sự tình nhất định sẽ không giống hôm nay như nhau.”

“Trên cái thế giới này là không có đã hỏi hận.” Kiều Kiều là trùng sinh nhân thể, nói những lời này thời gian, nàng có một loại làm bừa cảm giác, thế nhưng, lại có mấy người có thể có cơ hội một lần nữa đã tới đâu?

“Đúng vậy, không có đã hỏi hận. Cho nên, ta chỉ có thể một mình chịu đựng hiện tại kết quả.” Ngẩng đầu liếc mắt nhìn Kiều Kiều, Lăng Ngọc Yên nói tiếp: “Khi đó lần đầu tiên thấy ngươi, ta cũng rất không thích ngươi, ngươi biết ta ngay lúc đó ý nghĩ sao? Ta nói với mình, cô bé này nhĩ tuổi nhỏ như thế, liền cùng nam nhân tại cùng nhau, còn lú rú đặc biệt hư vinh, nhất định rất có tâm kế. Ta liền không thích ngươi. Ha hả, người luôn luôn nhìn không thấy

sai lầm của mình, ta làm sao thường không uổng vinv đâu? Về sau trở về phòng, nhị hắc nhượng ta đối với người thái độ tốt một chút, ta làm theo, thế nhưng trong lòng vẫn là bất thích người. Bất quá cái loại cảm giác này cũng là rất nhanh cũng chưa có, bởi vì, có an ny. Ta không biết an ny cùng nhị hắc rốt cuộc là có cái gì qua lại, thế nhưng ta xem ra đến, an ny rất thích nhị hắc, mà nhị hắc đâu, cũng không phải nói đúng an ny thờ ơ. Ta cho tới bây giờ liền chưa từng thấy qua nhị hắc đối một nữ hài nhi như vậy thả lỏng, bao gồm chính ta, ta cực sợ, ta sợ ta đã tới tay hạnh phúc hóa thành hư ảo, cho nên ta ôn nhu, ta sẵn sàng, ta với hắn cẩn thận. Thế nhưng người thật không phải là cơ khí, không thể chuẩn xác tính toán được mất, chúng ta cuối cùng chia tay, bởi vì an ny, toàn là bởi vì an ny, vốn đã trở về, ta cho rằng tất cả đều kết thúc, nhưng có phải hay không, an ny không đâu không có, nàng gọi điện thoại, lên mạng, nàng tìm tận tất cả lý do cùng nhị hắc tiếp xúc. Người biết không, ta khi đó có bao nhiêu thương tâm, ta làm rất nhiều quá kích chuyện này, mà việc này nhị cũng trực tiếp đưa đến của chúng ta chia tay. Hiện tại xem ra, ta là thật thua. Thua lộn xộn. Ta không biết cùng ai nói ta đây một chút khổ sở. Nhìn thấy người, ta đột nhiên đã nghĩ, nghĩ nói với người nói. Ta rất buồn chán đi?”

“Nhị hắc cũng không phải là một thích hợp người của người.” Kiều Kiều ăn ngay nói thật.

Lăng Ngọc Yên nhìn nàng: “Nếu như là trước ta, sẽ cảm thấy người nói lời này là đứng nói chuyện bắt đầu thất lung. Thế nhưng bây giờ ta biết, người nói là sự thật, đúng. Người có đôi khi thực sự không thể không tin mệnh. Lúc trước ta cùng nhị hắc chia tay, khi bắt quá, vừa lúc ta mơ cuộc sống gia đình sống khó khăn, để hắn cho ta mơ tìm cái làm việc. Về sau hắn đem ta mơ an bài ở tại Giang Phóng gia trong tửu điểm, ta nghe ta mơ nói, các người đình hôn. Nàng rất cảm động, nói là Giang Phóng nói rất nhiều nói. Nàng nói, mỗi người lấy được, cùng trả giá đều là thành có quan hệ trực tiếp đi. Nhưng ta đâu, ta chẳng lẽ sẽ không có trả giá sao? Ai biết được? Ta cùng nhị hắc cùng một chỗ thời gian, vẫn là một xử / nữ, ta vì hắn mất đi một đứa nhỏ. Kỳ thực không phải, không phải trả giá cùng thu hoạch cũng được có quan hệ trực tiếp, tối thiểu, ở trong tình yêu không phải, ta như nhau cũng trả giá, thế nhưng lại cái gì cũng không đạt được. Ha ha. Có lẽ, ngay từ đầu, ta gặp được cũng không phải là nhị hắc, vậy có phải hay không, hiện tại kết quả lại bất đồng?”

Kiều Kiều vốn là cùng Lăng Ngọc Yên không quen, ở chung mấy ngày nay cũng không tính là hữu hảo, đối với Lăng Ngọc Yên nói ra tâm sự, Kiều Kiều là không biết trả lời như thế nào.

Có lẽ là nhìn thấu Kiều Kiều xấu hổ, Lăng Ngọc Yên cười khổ một cái: “Ta cũng không có ý tứ gì khác, liền là thật không biết những lời này có thể cùng ai nói. Muốn tìm cá nhân nói hết một chút mà thôi.”

“Ta biết đến.”

“Người may mắn chính là, gặp phải chính là Giang Phóng. Giang Phóng mặc dù nhìn lãnh đạm, thế nhưng nội tâm lại như lửa. Xem trọng hắn đi. Xã hội này, hấp dẫn nhiều lắm.”

“Lăng sư tỷ, nếu như hắn cần ta nơi chốn nhìn mới có thể an phận thủ thường, như vậy ta nghĩ, ta cũng sẽ không muốn hắn.”

“Ha ha.” Lăng Ngọc Yên cười chế nhạo cười một chút: “Người bỏ được? Nếu như hắn phản bội người đâu?” Lời này có điểm ác ý.

“Bất bỏ được, thế nhưng cho dù nếu không bỏ được, khó hơn nữa quá, khổ sở ta sẽ chết rụng, ta cũng sẽ không muốn hắn. Hắn không có cách nào toàn tâm toàn ý với ta, vậy ta sẽ tìm một toàn tâm toàn ý đối người của ta. Lăng sư tỷ, người cũng như nhau, cho dù người đã cùng nhị hắc chia tay, bất đại biểu, người cũng sẽ không ừng có hạnh phúc, có lẽ người sẽ phát hiện, nhị hắc trừ tiền cùng tướng mạo, cũng không có gì đặc biệt, chính người rất ưu tú, như nhau cũng sẽ tìm một ưu tú nam bằng hữu. Hà tất vì không yêu, vì đã mất đi, mà thật sâu mình dẫn vật đâu! Người là xí quân hệ chi hoa, có lẽ người sau này tìm người không có nhị hắc gia có tiền có thế, thế nhưng có lẽ, người sẽ tìm một người yêu, cũng yêu người, thật tình đãi người của người.”

“Cám ơn người, cám ơn người nói với ta này đó.” Lăng Ngọc Yên lần đầu tiên như thế chân thành cùng Kiều Kiều nói chuyện.

“Không cần tạ, kỳ thực người không cần nói với ta cám ơn, ta kỳ thực cũng không quá thích người, thế nhưng, ta không hi vọng nhìn người tiêu chìm xuống, đây không phải là ta biết Lăng Ngọc Yên. Vì quá khứ cảm tình dẫn vật chính mình, không đáng.”

“Đúng vậy! Không đáng. Thực sự không đáng.” Lăng Ngọc Yên cười khổ, sau đứng lên: “Mặc kệ thế nào, ta còn là muốn cám ơn người. Cám ơn người chịu nghe ta nói này đó, cũng chịu nói với ta này đó. Trước đây, là ta xem nhẹ người. Ta nghĩ, sau này có lẽ chúng ta sẽ trở thành vì bằng hữu, có lẽ sẽ không, thế nhưng ta biết, ta rất thương thức người. Tái kiến, Kiều Kiều.” Nói xong, Lăng Ngọc Yên ly khai.

“Tái kiến.”

Có lẽ, thật là mỗi người cũng có chính mình bất đắc dĩ đi, mặc kệ lúc ban đầu Lăng Ngọc Yên là vì sao cùng nhị hắc cùng một chỗ, thế nhưng, ai cũng không thể nói nàng không có trả giá đi! Nàng trả giá, là mình, là xóa sạch đứa nhỏ! Thế nhưng, nàng cuối cùng là cái gì cũng không có!

Trở lại các nàng ăn cơm bàn, Kiều Kiều nhìn Hoa Hoa bát quái ánh mắt, cũng không nói gì. Bất quá lần này Hoa Áu Lâm không hỏi, đúng nha, làm người là muốn có chừng mực, cũng không nhất định là chuyện gì, cũng có thể nói xong, có lẽ, kia là người khác **, mà Hoa Áu Lâm mặc dù bát quái, lại không sẽ rước lấy người phản cảm.

“Nhan nhan a, các người đàn cổ xã thế nào a? Nghe nói đàn cổ xã xã trưởng là một siêu cấp lớn soái ca.” Hoa Áu Lâm sẽ không có một khác là nhàn rồi.

“Hoàn hảo lạ, chính là điểm eo là.” Phương Khuynh Nhan đặc điểm đó là có thể chừng chặc dàng hoàng nói châm chọc lời.

“Ha ha ~” mấy người cười to.

Hoa Áu Lâm phụ họa: “Đúng vậy đúng vậy, ta cũng cảm thấy Chu Yên Vân có điểm eo là a! Người xem một chút cái kia danh? Sẽ không tượng cái nam

a. Ngày đó nhận người thời gian, ta xem khác xã đoàn sư huynh sư tỷ đều rất nhiệt tình a, hẳn liền ở đầu ngồi xuống, mỉm cười. Ô ô! Lúc đó ta đã nghĩ a, này các anh em ngoạ nhi cái gì đầu a? Thật làm ra vẻ. Người thế nào của ta a, ma sư sư liền thổi qua .”

“Ta cũng không phải biết, chính mình chỗ nào ẻo là .” Hoa Ấu Lâm lúc nói chuyện, một soái ca đi tới, bình tĩnh đứng ở Hoa Ấu Lâm phía sau, dọa Hoa Ấu Lâm một kích linh.

“Mẹ nha. Thấp đầu, là, là, là chu chu, Chu sư huynh a?” Hoa Ấu Lâm đều người nói ớt .

“U? Chu sư huynh? Không phải Chu Yên Vân sao? Không phải là không tượng nam nhân danh nhi sao? Sư muội a? Hai ta có phải có cái gì hay không ta không biết thù a?” Chu Yên Vân nhủ mảy.

“Chỗ nào a, sư huynh a, ngài tuyệt đối suy nghĩ nhiều. Ta đây không phải là chưa từng thấy lão nhân ngài gia nam nhân một mặt sao? Nếu không, ngài nhượng ta kiến thức kiến thức?” Hoa Ấu Lâm nói chêm chọc cười, nếu không làm sao a! Ô ô! Có hay không năng như thế tồn a, sau lưng nói nhân gia nói bấy bị phát hiện .

“Đi a, kiến thức đi, đi, chúng ta đi khách sạn đi.” Chu Yên Vân mỉm cười nhìn Hoa Ấu Lâm.

KAO, □ lửa đùa giỡn a!

“Ngươi, ngươi đồ lưu manh.” Hoa Ấu Lâm căm tức.

“Thế nào ta chính là lưu manh đâu? Không phải ngươi nói không kiến thức quá ta có phải là nam nhân hay không sao? Đã như vậy, ta liền cho ngươi một cái cơ hội kiến thức một chút, ngươi này không chỉ bắt cảm kích, còn mắng chửi người. Chắc chắn.” Chu Yên Vân mấy câu liền cấp Hoa Ấu Lâm khí bốc khói.

Mắt thấy Hoa Ấu Lâm sẽ phải bạo phát, một giọng nam vang lên.

“Biểu ca ~ “

Đĩ nhiên là Lâm Hiểu Nam.

Lâm Hiểu Nam theo cách đó không xa đi tới.

“Biểu ca, ngươi biết các nàng? Ta vẫn không có cơ hội giới thiệu cho ngươi, đây chính là ta cùng ngươi đề cập qua Kiều Kiều, Từ Mạn. Vị này chính là biểu ca ta.” Chu Yên Vân dĩ nhiên là Lâm Hiểu Nam biểu ca, mọi người có chút kinh ngạc.

“Các ngươi hảo, cửu ngưỡng đại danh.” Chu Yên Vân mỉm cười.

Hoa Ấu Lâm tiếp tục bạch nhãn, mấy người khác trái lại cho nhau chào hỏi, cũng thuận thể ngồi ở cùng nhau, Kiều Kiều, Từ Mạn, Phương Khuynh Nhan lời đều hơi nhiều, cũng là vì hòa hoãn bầu không khí a. Này, này, cũng không thể nhượng Hoa Ấu Lâm cùng Chu Yên Vân đánh nhau đi?

Ngươi nói chuyện này nhi nào , mặc dù là các nàng trước ở sau lưng nói nhân gia nói bấy, nhưng hiển nhiên, Hoa Hoa không phải như vậy nghĩ a! Nàng là hận không thể cắn chết, quấy nhiễu từ họ Chu .

Chu Yên Vân thấy mọi người cực lực hòa hoãn bầu không khí, hẳn cũng không phải kia không cảm thấy được người, cũng không ở nín chặt đề tài mới vừa rồi.

“Kiều Kiều ta thế nhưng nghe Hiểu Nam đã nói không ít lần ngươi. Ta cùng Giang Phóng cũng biết, không nghĩ tới hôm nay vừa thấy, trái lại một tiểu nha đầu, hoàn toàn ngoài tưởng tượng của ta a!”

“Ta niên kỷ ở chúng ta trường học coi như là bình thường đi? Tiểu sao?” Kiều Kiều năm nay mười tám, làm đại học A đại đối mới hoàn toàn sinh, xác thực rất bình thường , đại học A tân sinh cơ bản đều là mười tám, mười chín.

“Cũng không phải niên kỷ, chính là cảm giác. Ha ha, sớm biết lúc trước ta cũng đi Dân Giang, niệm Dân Giang một trứng, này thành tích của các ngươi đều rất trâu a! Trước đây tổng nghe Hiểu Nam nhắc tới ngươi, vốn đang cho là hẳn khoa trương đầu, bây giờ nhìn nhưng thật sự như vậy, người khác không biết, ta có biết, ngươi thế nhưng chúng ta tài chính hệ tên thứ ba a.”

Phương Khuynh Nhan cùng Hoa Ấu Lâm nghe xong Chu Yên Vân lời có chút giật mình.

“Thiết, nhân gia đầu óc dùng tốt mới có thể thi được hảo, đầu óc ngốc ở đâu niệm có quan hệ gì.” Hoa Ấu Lâm làm bằm, thanh âm không lớn, thế nhưng đại gia lại đều nghe thấy được.

“Tục nhân.” Chu Yên Vân chính là hai chữ, trực tiếp liền lại ớt Hoa Ấu Lâm lửa giận, mọi người thấy hai người lại sặc lên, bắt đắc dĩ đỡ ngách, buồn người a!

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chươg hoặc sang chươg.

```
Reading(1453,606609,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-66/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-68/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Xuống bếp

Kiều Kiêu kỳ thực cảm thấy, có đôi khi còn rất có ý tứ, bọn họ hiểu biết những người này, thế nhưng đều niệm đồng nhất sở đại học, tiến đồng nhất cái hệ, không ít người hoàn thành cùng lớp đồng học, ngầm lại thực sự là rất có ý tứ một việc nhỏ.

Đúng vậy, Kiêu Kiêu, Giang Viễn, Từ Mạn, Lâm Hiểu Nam, mấy người bọn họ đều ở một ban.

Cũng không lâu lắm, Hoa Ấu Lâm liền tiến giáo báo, mặc dù có Kiêu Kiêu giúp kết quả, thế nhưng Hoa Ấu Lâm xác thực rất nỗ lực, cũng đúng này rất có nhiệt tình, Kiêu Kiêu không rõ Hoa Ấu Lâm vì sao như vậy thích làm kỹ giả.

Hoa Ấu Lâm tiến giáo báo, nháo muốn thỉnh Kiêu Kiêu cùng Giang Phóng ăn cơm, cảm tạ một chút bọn họ. Kiêu Kiêu cười khéo léo từ chối.

Từ Mạn cùng phòng huyền sương đồng thời xin muốn vào hội học sinh, cuối cùng hai người thế nhưng đều không trúng, không có thể như nguyện. Kiêu Kiêu phát hiện một chút hiện tượng, chính là đại học A hội học sinh, có rất ít nữ sinh, hội học sinh bảy bộ trưởng, chỉ có một nữ sinh, còn lại sáu vị bộ trưởng tất cả đều là nam, thậm chí ngay cả cán sự nữ cũng không nhiều, Kiêu Kiêu rất hoang mang.

Lâm Hiểu Nam tiến hội học sinh, Kiêu Kiêu cảm thấy coi như là thực tới danh về, lần này hội học sinh chiêu cán sự, là áp dụng công khai hình thức, Lâm Hiểu Nam biểu hiện xác thực rất sáng mắt.

“Ai, Kiêu Kiêu a. Chúng ta ban lâm soái ca thực sự là mắt sáng a! Dương quang thiếu niên a! Thật là đẹp trai khí.” Hội học sinh chọn lựa so với giáo báo trẻ, cũng so với giáo báo nghiêm ngặt, lúc đó Hoa Ấu Lâm đã tiến vào giáo báo, lần này nàng là quá đi theo dõi hiện trường tình huống. Tiến đến Kiêu Kiêu trước mắt, Hoa Ấu Lâm cảm khái.

“Thích liền truy hán a. Chúng ta lâm soái ca thế nhưng danh cỏ vô chủ a!” Kiêu Kiêu trêu đùa.

“U! Ta chỗ nào dám a, chúng ta này khai giảng hai tháng đi? Bao nhiêu người cùng hán tố nổi lòng a, người xem hán động tâm quá sao? Cũng không biết là thật không hiểu hay là giả không hiểu, hoàn toàn là cái du mộc vương mắc a. Hơn nữa, ta tìm hán, ta phải nhiều hơn hóa a! Mỗi ngày cùng những thứ ấy nghĩ đục khoét nền tảng đấu tranh a! Đây lâm soái ca cũng không là người gia Giang đại thiếu, cùng ai cũng không tốt mặt. Ta tính cách này, chỗ nào là vậy có thể trong tầm tay nam nhân a!”

“Hiểu Nam chỗ nào là người nói cái loại này a. Ha ha.”

“Thế nào không phải a? Hơn nữa, ta xem a, đừng thấy lâm soái ca đối với người nào đều là vẻ mặt cười mặt nhí, hán cũng không là đúng mỗi người đều thổ lộ tình cảm. Ai, người nói Từ Mạn cùng Hiểu Nam từ nhỏ cùng nhau lớn lên, quan hệ cũng tốt như vậy, thế nào sẽ không cùng một chỗ đâu? Ta nhìn, này Từ Mạn là đứng cái kia Quách Vũ Phi có chút ý tứ a?” Hoa Ấu Lâm hiếu kỳ hỏi.

“Nhĩ hảo bát quái a, người này đó nên đi hỏi Từ Mạn a, hỏi ta ta làm sao biết a?” Kiêu Kiêu thúc Hoa Ấu Lâm.

“Có lẽ, Lâm Hiểu Nam mặt khác lòng có tương ứng đâu?” Một bên nhĩ Phụng Khuyết Nhan chen vào một câu.

“Đôi u? Có lẽ hán không thích Từ Mạn là bởi vì hán có người trong lòng, mà Từ Mạn cũng là thích người khác đâu. Hắc hắc, nhan nhan a, ta xem, người mới là bát quái chi vương a!”

“Ta đây cũng là suy đoán, kỳ thực Kiêu Kiêu cùng Lâm Hiểu Nam Từ Mạn từ nhỏ cùng nhau lớn lên, tự nhiên càng biết.”

“Ha ha, nếu như các người cổ nài nói như vậy. Vậy ta coi như là nên biết. Hắc hắc.” Kiêu Kiêu đột nhiên nghĩ đến một việc nhí, liền bật cười.

“Nói một chút, nói một chút.” Hoa Ấu Lâm sốt ruột. Phụng Khuyết Nhan cũng hơi hiện ra hiếu kỳ.

“Hắc hắc, lại nói tiếp, Hiểu Nam tính là của ta muội phụ. Ha ha. Hán nhưng sớm đã bị muội muội ta cấp dự định.” Kiêu Kiêu ngao kiêu giơ lên đầu.

“A?” Mọi người mê man.

“Kiều Kiều người còn có cái muội muội a? Muội muội người định ra rồi? Kia muội muội người hiện tại ở Dân Giang a? Nàng nhiều a? Cũng là các người Dân Giang một trung sao?”

“Ha ha, muội muội ta không phải Dân Giang một trung . Muội muội ta niệm tiểu học lý! Ha ha ~ muội muội ta 6 tuổi đã nói phải giả cấp Lâm Hiểu Nam lap.”

“Ha ha ~ ha ha ~” kịp phản ứng vài người đều cười ha ha.

Khai giảng không mấy ngày, mấy người xem như là xử cũng không tẻ lắm, thường xuyên hỗn cùng một chỗ.

“I 'd listen to the radio, Waitin' for my favorite songs~” Kiều Kiều di động vang lên.

Tiếp qua điện thoại Kiều Kiều cùng đại gia chào hỏi liền rời đi, nhà nàng nam ngân theo Dân Giang đã trở về.

Mấy ngày nay Dân Giang bên kia có chút làm việc, cần Giang Phóng quá khứ, Giang Phóng mấy ngày không ở, này đã trở về, Kiều Kiều tự nhiên mừng rỡ vạn phần.

Nhìn Kiều Kiều nhạc vui vẻ liền rút lui, Hoa Âu Lâm cười lắc đầu, “Thật hâm mộ người a? Nhìn nhân gia tiểu lưỡng miệng cảm tình.”

Phuong Khuynh Nhan liếc mắt nhìn ngời ở hàng trước chờ đợi kết quả Lâm Hiểu Nam, vừa liếc nhìn đi ra tiểu lễ đường Kiều Kiều, gọi lên khoe miệng.

“KAO, nhan nhan, người làm gì thế cười đến như vậy quý dị a?” Hoa Âu Lâm ngấm tới Phuong Khuynh Nhan tươi cười.

“Người nha, cái gì paparazzi a, thiết. Ta cũng đi, ta đi tìm người cừu nhân cũ, bọn ta Chu Yên Vân xã trưởng nói chút chuyện nhì.”

“Thế nào thế nào chuyện này nhì? Ta sao ? Còn có, cái gì gọi là của ta cừu nhân cũ a? Ta chính là không muốn gặp hần mà thôi a.”

“Ha hã.”

Giang Phóng bình thường ở trường học cũng không quá lái xe, bắt quá có lẽ là mới từ Dân Giang trở về, mấy ngày không gặp Kiều Kiều , trực tiếp liền đem xe lái đến tiểu lễ đường cửa. Mấy năm này Giang Phóng cũng không có đổi xe, vẫn là mở ra kia cỗ Porche.

Đại học A không thiếu kẻ có tiền, thế nhưng Giang Phóng vẫn là rất đặc biệt một.

“Tức phụ nhì.”

“Giang Phóng.” Kiều Kiều mấy ngày không gặp Giang Phóng , cũng cảm thấy đặc biệt tưởng nhớ hần, nhìn hần hướng chính mình thân thủ, liền đánh móc sau gáy.

“Nghĩ ta không?” Giang Phóng cũng là rất muốn Kiều Kiều, trực tiếp ngay trên mặt nàng thom một chút.

“Rất nhớ người. Vậy người có hay không nghĩ ta a?”

“Tiểu nha đầu, người nói ta có nghĩ là người?” Giang Phóng đang khi nói chuyện còn len lén kháp Kiều Kiều PP một chút.

Này mai sắc lang, tổng là thích đùa giỡn nàng, nhân gia đang cùng hần tình ý kéo dài đầu, hần sẽ tới này vừa ra nhì.

“Người thích trước mặt mọi người biểu diễn a?” Thấy có không ít người nhìn sang, Kiều Kiều kéo Giang Phóng lên xe.

“Muốn ăn chút gì không?”

“Ân, Giang Phóng, chúng ta đi thị trường đi. Ta mua thức ăn làm cho người.” Kiều Kiều mắt to vụt sáng vụt sáng .

Giang Phóng bật cười, biết đã nhiều năm như vậy, hần thế nào cũng không biết nàng biết nấu ăn đâu? Nhìn Kiều Kiều phản khởi bộ dáng, Giang Phóng hỏi: “Người sẽ sao?”

“Ân.” Kiều Kiều trọng trọng gật đầu, “Chưa từng ăn thịt heo cũng đã gặp trư chạy a! Người mấy ngày nay không ở, ta chuyên tâm nghiên cứu thực đơn , rỗng rỗng, đêm nay để kiều đại trù cho người mở ra thân thủ đi! Người khác nhưng là không có này vinh hạnh nga!”

“Kia, bảo bối nhì a, chúng ta có muốn hay không trước đi một chuyến tiệm thuốc niết? Có chút dược vẫn là sớm chuẩn bị hạ tốt!”

Kiều Kiều tức giận vô cùng, người này.

Nhìn Kiều Kiều không để ý tới hần , Giang Phóng thức thời sờ sờ mũi, “Bảo bối nhì, ta đây cũng không đi qua thị trường a, không biết lộ, người cho ta chỉ lộ đi.”

“Ra cửa trường đi phía trái quả, chỗ đó có một thị trường, ta ngày hôm qua còn cùng Từ Mạn đi, đặc biệt tốt! Cái gì cũng có bán, ta còn ăn gà chiên liêu. Vị đạo đặc biệt hảo.” Bình thường người trong nhà cũng không quá nhượng Kiều Kiều ra ăn những thứ ấy ăn vặt, nàng dạ dày không tốt lắm, rất dễ hoại bụng. Nay không có Giang Phóng nhìn, Kiều Kiều chạy ra đi một trận hồ ăn hải tặc.

Thấy Kiều Kiều rất không tự giác chạy ra đi ăn những thứ ấy ăn vặt, sau đó còn nhạc vui vẻ huyền diệu, Giang Phóng bắt đắc dĩ, trước đây đều là Kiều Kiều chiều cổ hủ, chẳng bao lâu sau, nha đầu kia đã hoàn toàn cần người khác chiều cổ, không nhìn cũng không được. Chính mình dạ dày không tốt, cũng không biết chú ý một chút.

“Người là nhìn ta không ở liền xằng bậy a. Sau này ăn ít những thứ ấy loạn thất bát tao gì đó ha.”

“Người nha, nói liên miên cần nhân tượng lão thái bà.”

“Người còn dám nói ta tượng lão thái bà, nhìn ta về nhà không thu thập người.” Đùng thấy Giang Phóng tính tình bất cẩn thận, thế nhưng lái xe kéo Kiều Kiều thời gian chưa bao giờ xằng bậy.

“Đúng rồi Giang Phóng, tiểu Viễn không cùng người cùng nhau trở về a!” Hai người cùng đi.

“Àn, hẳn qua mấy ngày trở về. Ta đây ở bên cạnh bạn hơn, bên kia phải hẳn nhiều giúp đỡ ba điểm, dù sao đều là mình gia sinh ý.” Hôm nay là Tần Tổ Cẩm cùng Giang Viễn thường xuyên hỏi Dân Giang, Giang Phóng trọng tâm phóng ở bên cạnh.

“Người phát hiện không? Ta cảm thấy tiểu Viễn trở nên có điểm kỳ quái liệt! Hẳn đã hảo đến một năm cũng không có bạn gái. Trước đây ta thế nào cảm thấy hẳn một tháng phải đổi một lần. Chẳng lẽ hẳn đổi tính lạp?” Kiều Kiều có điểm hiếu kỳ, chẳng lẽ bé trai lớn sẽ không giống như trước đây? Tiền một đoạn nàng vội vàng học tập, vội vàng thi, vội vàng đính hôn, cũng không có chú ý, hiện tại thanh rảnh rồi, nàng mới phát hiện điểm này.

“Lớn tuổi, tự nhiên sẽ không giống trước đây như vậy. Hơn nữa hẳn những thứ ấy không phải chính kinh bạn gái, chính là ngoại bạn nhi.” Giang Phóng trong mắt thoáng qua một tia cái gì, bắt quả Kiều Kiều lại cũng không có chú ý tới.

“Vậy cũng được. A? Tới, tới.”

Hai người giống như là tiểu phu thê như nhau, chọn muốn mua thái. Cho dù Giang Phóng quần áo trang điểm cùng chợ bán thức ăn hoàn toàn không hợp nhau, thế nhưng bản thân của hắn đảo là không có loại này tự giác, ngược lại là bình tĩnh nguy. Hình như đây là đang bình thường bắt quả một việc.

Về nhà hậu hai người cùng nhau ở phòng bếp bận thao, ngọt ngọt như mật cùng nhau làm cơm.

Mặc dù Kiều Kiều chỉ có lý luận kinh nghiệm, thế nhưng làm xong lại vẫn có thể, mặc dù chưa nói tới đặc biệt tinh xảo vị đạo hảo, thế nhưng Giang Phóng đã cảm thấy đặc biệt khó có được.

“Tháng sau ngoại công ta sinh nhật, ngày nào đó bồi ta đi mua cái lễ vật.” Hai người nói chuyện phiếm.

“Nga, hảo. Nay bắt đầu cuối tháng sao? Tháng sau lúc nào a?” Kiều Kiều hỏi.

“Mười hai hảo. Không cấp, ta sợ chính mình đã quên. Đến lúc đó người nhắc nhở ta một chút. Tùy tiện mua cái cái gì là được.” Giang Phóng rất không sao cả nói.

Kiều Kiều đã cùng Giang Phóng đính hôn, hơn nữa hiện tại đều ở Tần Dương. Kiều Kiều dự đoán mình cũng là muốn đi, ô, nàng cảm thấy có chút đánh khiếp sợ, cũng không phải đối Giang Phóng ông ngoại bà ngoại thế nào, chủ yếu là ông ngoại bà ngoại hẳn thân phận, Kiều Kiều dự đoán đến lúc đó người nhất định rất nhiều. Nhìn Kiều Kiều quần quýt thành một đoàn khuôn mặt nhỏ nhắn, Giang Phóng cười.

“Yên tâm đi. Liền người trong nhà, không có người ngoài.” Hai người thực sự quá ăn ý. Nhìn Kiều Kiều biểu tình, Giang Phóng liền biết nàng đang suy nghĩ gì.

“Hắc hắc.”

“Đúng rồi.” Kiều Kiều nhớ lại một việc nhi.”Giang Phóng a, Từ Mạn hình như có điểm thích Quách Vũ Phi, hẳn người này thế nào a?” Mấy người từ nhỏ cùng nhau lớn lên, Kiều Kiều cũng không hy vọng Từ Mạn tìm lộn người.

“Chuyện này người cũng quản a? Từ Mạn cũng là người trưởng thành rồi, Quách Vũ Phi có thích hợp hay không nàng, chính nàng sẽ nhận. Nàng so với người thành thực, người nha, chỉ cần quản hảo chồng người là được.”

Người này thực sự là, Từ Mạn không phải từ tiểu cùng nàng cùng nhau lớn lên, bắt là bạn tốt của nàng sao? Nếu như thay đổi người khác, nàng mới mặc kệ đâu!

Biết Kiều Kiều tâm tình, Giang Phóng nói xong lại bổ sung một câu: “Quách Vũ Phi người không tệ, cũng không hoa tâm.”

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chuong hoặc sang chuong.

```
Reading(1453,606610,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-67/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-69/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Giang Phóng tâm tư

Ăn cơm xong Giang Phóng cấp rống rống sẽ phải cùng Kiêu Kiêu thân thiết, kết quả Kiêu Kiêu MC thế nhưng tới, Giang Phóng bắt đầu đi. Thất vọng nằm ở trên giường. Kiêu Kiêu nhạc.

Tiểu cho không Giang Phóng gọi điện thoại, nhưng hần lên lầu, hần chuyển một lọ bát hai năm Lafite, kêu Giang Phóng cùng Kiêu Kiêu cùng tiến lên đến uống. Thế nhưng Kiêu Kiêu bình thường đến MC thời gian đều so sánh thành thật, cũng rất chú ý bảo dưỡng, hưởng chỉ năng đối rượu không có gì hứng thú, tự nhiên cũng là không quá khư.

Nhượng này ca lưỡng uống đi đi.

Giang Phóng cùng tiểu bạch hai người ngồi ở trên ban công nếm tiểu bạch rượu ngon.

Kỳ thực hai người đều xem như là phú nhị đại, thế nhưng muốn nói phẩm vị gì đi đó, này hai vị thật đúng là không có. Hai người cũng không cảm thấy chính mình trâu nhai mẫu đơn. Uống còn rất nhanh sống.

“Tiểu Viễn không cùng ngươi cùng nhau trở về?”

“Ân.”

Tiểu bạch phe phẩy rượu đỏ chén: “Đừng nói với ta, ngươi không biết.” Không đầu không đuôi lời.

“Biết cái gì?”

“A. Ngươi nói xem? Ta không phải nhị hắc, ta trường tâm.” Tiểu bạch liếc Giang Phóng liếc mắt một cái.

Đem chén rượu buông, Giang Phóng tựa ở sofa trên lưng.

“Là, ta biết, ta biết tiểu Viễn tâm tư, nhưng ta không thể nói, ta cảnh thái bình giả tạo. Tiểu bạch, ngươi là hiểu biết của ta, ta từ nhỏ là thế nào đối đãi tiểu Viễn, hần muốn cái gì ta cũng có thể cho hần, đồ hội giúp hần, thế nhưng Kiêu Kiêu, ta không thể để cho cho hần. Ta sẽ không nói, ta nghĩ, hần không nói, cũng là không muốn phá hư giữa chúng ta cảm tình đi. Ta cùng tiểu Viễn cùng bình thường huynh đệ không giống với, hần bằng là ta nuôi lớn. Ta biết, chỉ cần ta trước cùng Kiêu Kiêu được rồi, hần sẽ không cùng ta cướp. Còn nhớ rõ đính hôn ngày đó lời nói của ta sao? Ta là muốn nói cho mọi người, là nói cho tiểu Viễn. Kiêu Kiêu là ta mười hai tuổi tới nay mộng. Ngươi khác ta không sợ, ta cũng rất có tự tin, bọn họ là chen vào không lọt chúng ta nhiều năm như vậy cảm tình. Nhưng ngươi biết khi đó, ta về trước Dân Giang đến trường, nhìn thấy hai người bọn họ hiểu biết đùa giỡn, ta có nhiều sợ sao? Ở đoạn cảm tình này lý, ta dụng tâm kế, ta thậm chí tính kế chính ta thân nhất đệ đệ. Ta không thể, ta thực sự không thể để cho bất luận kẻ nào cướp đi Kiêu Kiêu. Bất luận kẻ nào cũng không được. Nhưng tới nhượng ta an ủi, chính là Kiêu Kiêu yêu ta. Nàng rất đơn thuần, nàng không biết tiểu Viễn tâm tư, không biết Lâm Hiểu Nam tâm tư. Ha hã, ta nghĩ, nếu như không có ta, Lâm Hiểu Nam đã sớm hướng Kiêu Kiêu thổ lộ đi?”

“Mọi việc không có nếu như.” Tiểu bạch cũng đem chén rượu buông, dựa vào tiến sofa.

“Là, mọi việc không có nếu như, cho nên, Kiêu Kiêu chỉ có thể là của ta.”

“Ha hã. Kỳ thực ta vẫn luôn rất kỳ quái, ta cũng biết Kiêu Kiêu rất nhiều năm, nàng người xác thực rất tốt. Nhưng ta liền không rõ, các ngươi từng người một thế nào liền mê nàng mê thành như vậy. Ngươi còn chưa tính. Cùng nàng từ nhỏ liền thông đồng, nhưng tiểu Viễn không phải hoa nhò tâm sao? Thế nào cũng đột nhiên chuyển tính tình, giao trái tim đặt ở trên người nàng, còn có Lâm Hiểu Nam, ta đều cảm thấy hần thích Kiêu Kiêu thích mặc danh kỳ diệu.” Tiểu bạch không hiểu.

“Cảm tình lại nào có cái gì đạo lý đáng nói? Thích, liền là thích đi.”

“Được rồi, ta cũng chính là muốn cho ngươi đề cái tính. Này nghĩ cách người rất nhiều? Nhưng không chỉ là tiểu Viễn một, xem trọng gia môn đi.”

Giang Phóng cười: “Nhiều hơn nữa cũng không dùng, trừ tiểu Viễn, ta đánh khiếp sợ ai. Còn đối với tiểu Viễn, ta cũng chỉ có thể là xin lỗi. Bất quá, ta sẽ theo địa phương khác bồi thường hân.” Giang Phóng đứng lên, thân cái lười thất lung.

“Kia gì, chính ngươi uống đi. Ngươi nói như vậy, ta còn muốn nằng, xuống lầu ha.”

“Trông ngươi về điểm này tiền đồ, cút ngay.”

“Ta cam tâm tình nguyện. Đó là ta tức phụ nhi, ta không muốn hân chẳng lẽ còn nhớ ngươi a.” Giang Phóng trêu đùa.

“KAO, ngươi có kia tâm tình, ta còn chưa có đâu! Ta là ngây thơ tiểu thanh niên.” Hai người hạt bản.

“Còn ngây thơ, thuần cái chân nhi a! Xéo đi xéo đi.”

Cười đùa hoàn, Giang Phóng xuống lầu về nhà. Trong phòng khách tiếng ti vi khai rất đại. Mỗ xoài đài đang ở phóng cho tới bây giờ đều so sánh hóa một đương tổng nghệ tiết mục, Giang Phóng vào cửa Kiều Kiều cũng không có phản ứng. Giang Phóng nhẹ chân nhẹ tay đi tới, quả nhiên, Kiều Kiều nằm trên ghế sa lon xem ti vi đã nhìn ngủ. Bộ dáng rất ngây thơ.

Giang Phóng nhìn xuống thời gian, chín giờ. Hân biết, chỉ cần tới MC, Kiều Kiều liền mảnh mai rất nhiều. Đem ti vi tắt đi, sau đó nhẹ nhàng ôm lấy ngủ mỹ nhân trở về phòng.

“Ân ~ Giang Phóng, ngươi đã về rồi ~” Kiều Kiều xoa nhẹ hạ mắt.

“Ân, ta đi xông tắm rửa, ngươi trước ngủ.”

Giang Phóng đem Kiều Kiều phóng tới trên giường, đắp lên hơi mỏng hạ lạnh bị. Kiều Kiều làm bầm hạ, đổi cái tư thế tiếp tục ngủ.

Ngày nhiều đặc biệt mau.

Không có chuyện gì thời gian Kiều Kiều cùng Giang Phóng liền đi dạo phố, Giang Phóng ông ngoại sinh nhật thôi! Giang Phóng nhìn trúng một khoản Armani đai lưng. Nói là cấp Tần Chính mua đồ, bất quá hai người cho mình nhìn càng nhiều, Giang Phóng chỉ cần là vừa cùng Kiều Kiều ra cửa, liền sẽ cuồng cho nằng mua quần áo, ở Dân Giang thời gian, các gia hàng hiệu điểm cũng có Giang đại thiếu thân ảnh, Kiều Kiều thậm chí cảm thấy, có phải là hân hay không các một đi tới cửa, nhân gia trong đầu liền sẽ hiện ra, dề béo, hai chữ, nghĩ đến chắc chắn năm sau tiểu bằng hữu gian chảy đầm đĩa làm được hi dương dương cùng hơi quá sói, Kiều Kiều ăn ăn cười.

“Cười gì đâu.”

“Không có gì. Đi lap.” Kiều Kiều kéo Giang Phóng, mà Giang Phóng thì lại là bao lớn bao nhỏ.

“Giang Phóng ——” một trang điểm điểm lệ nữ hài nhi từ phía sau đuổi theo.

“Vội tuyệt?”

“Ta từ phía sau nhìn chính là ngươi. Ha hả, quả nhiên là. Ngươi cũng tới đi dạo phố a?” Nữ hài nhi cũng không nhìn Kiều Kiều, từ trước đến nay thực cùng Giang Phóng chào hỏi.

“Ân.” Cũng không có quá nhiều phản ứng, Giang Phóng kéo Kiều Kiều sẽ phải xoay người ly khai.

Thấy Giang Phóng lãnh đạm, nữ hài nhi cần môi, phảng phất có một chút ủy khuất, bất quá vẫn là mở miệng: “Đây là bạn gái của ngươi đi? Nhĩ hảo, ta là Giang Phóng đồng học.” Vội tuyệt tự giới thiệu.

“Nhĩ hảo.”

“Cái kia, đã sớm nghe nói ngươi, hôm nay mới nhìn thấy, lúc rảnh rồi đi ra đến đi dạo phố a! Liên Giang Phóng đều nói ta ánh mắt rất tốt. Ha hả.”

Chắc chắn, này nói cái gì a? Kiều Kiều không phải là không có nghe được nữ hài khiêu khích, cũng bất là nhìn không ra nữ hài nhi đối với nàng địch ý. Dù thế nào? Thích Giang Phóng?

“Tốt, lúc rảnh rồi ra đi.” Kiều Kiều mỉm cười.

“Kia ——” vội tuyệt còn muốn nói điều gì, bị Giang Phóng cắt ngang.

“Ngươi có hoàn chưa xong a? Còn có việc gì sao? Không có chuyện gì chúng ta liền đi trước.”

“Ta chỉ là muốn hỏi nàng muốn điện thoại ——” vị này vội tuyệt nhìn rất minh điểm, bây giờ ủy khuất bộ dáng càng làm cho đau lòng người.

“Ngươi nhưng xong rồi đi, ngươi tìm nàng? Tìm nàng nói, ta nói ngươi ánh mắt tốt? Ngươi nhưng thật biết điều. Đi nhanh lên đi. Người nào a? Thật đem mình đương bản thức ăn, có bệnh.” Giang Phóng cũng không là một thiện tra nhi, vừa vội tuyệt cấp Kiều Kiều không thoải mái, Giang Phóng nhìn nhưng

vội vàng tỏ thái độ, hẳn có biết Kiều Kiều kia tính cách, lòng dạ hẹp hòi cái không được, nếu như hẳn dám xằng bậy, nằng một kiều cho hẳn đập. Nay vốn xung quanh liền nhìn chăm chăm, hẳn nhưng được xem trọng nhà mình tư hữu tài sản, nếu không nếu như thật là làm cho người đào góc tường, chính mình khóc cũng không chỗ ngồi khóc đi.

“Ta ——” Giang Phóng lời rất trắng ra, cũng rất khó nghe, vội tuyết viền mắt đỏ lên.

“Người cũng đừng ở trước mắt ta tới đây một bộ a, ủy khuất cái gì a? Lời kia không phải người nói a, cố ý muốn cho ta tức phụ nhi hiểu lầm có phải hay không? Vội vàng rút xa một chút cho ta, nếu không ta thật là không khách khí, vẫn là nhị hắc nói rất đúng, lão tử không phát uy, các người đều coi ta là bệnh mèo.”

“Được rồi, được rồi. Chúng ta đi thôi. Người hạt nói cái gì đó.” Kiều Kiều không muốn xem bọn hắn lưỡng này vừa ra nhĩ. Đây người khác đều hướng bọn họ bên này nhìn, nằng nhưng không muốn làm cho người ta nói xấu.

“Hào hảo, đi còn không được sao?”

Hai người ly khai.

Kiều Kiều cũng không nói cái gì. Tiến thang máy liền ẩn dưới đất ba tầng. Đó là bãi đỗ xe.

“Kiều Kiều, thế nào bắt đi dạo. Người không phải nói còn muốn đi cấp tiểu Mộc mua quần áo sao?” Giang Phóng liếc Kiều Kiều, mở miệng hỏi đến.

“Nga, dù sao ta tuần này cũng không trở về nhà, chờ ngày nào đó ta cùng Từ Mạn cùng nhau đi dạo đi.” Kiều Kiều sắc mặt bình thường, bắt quá khẩu khí rất lãnh đạm.

Giang Phóng suy nghĩ, nằng tức giận không?

Ôm Kiều Kiều, tiểu nha đầu giãy giụa mấy cái: “Chú ý một chút được hay không?”

Giang Phóng biết, nằng vẫn là mất hứng. Nhìn trong thang máy còn có người khác, Giang Phóng cũng không nhiều lời. Chờ hai người lên xe hậu.

“Ta cùng nằng cái gì quan hệ cũng không có, chính là có một lần nằng xem thời thượng tạp chí, ta xem bên trong y phục rất đẹp mắt, liền muốn cho người mua, sau đó hỏi nằng.” Giang Phóng vội vàng giải thích.

“Ta cũng không nói gì a?” Kiều Kiều tự tiểu phi tiểu.

“Người xú nha đầu, người không nói gì, người là không nói gì, nhưng người đây là hòa nhĩ nhĩ sao? Còn học được cho ta ném dung mạo, người tại sao có thể không tin ta. Trừ người ra, ta lúc nào đối nữ nhân khác hòa nhĩ nhĩ quá.” Giang Phóng có điểm ủy khuất, cợt xát Kiều Kiều, kết quả đùa Kiều Kiều cười.

Nhìn đại hình nhĩ khuyến tựa như Giang Phóng, Kiều Kiều vượt hẳn cương nghị mặt: “Thân ái, người rốt cuộc đang lo lắng cái gì đâu? Ta cũng đã nói, ta không sinh khí nha.”

Nghe Kiều Kiều này thanh nhĩ, Giang Phóng càng thấp thỏm, vừa mới muốn tiếp tục nói chút gì, lại thấy được Kiều Kiều trong mắt cơ hồ nhĩ không được tiểu ý, biết mình bị nằng đùa bỡn.

Trực tiếp đã đem người kéo đến trong lòng: “Người tiểu bại hoại, thế nhưng trên chọc ta, người là muốn hù chết ta a ——” còn lại lời biến mất ở Giang Phóng trong miệng ~ người này thẳng tắp dán lên Kiều Kiều môi, khí tức bất ôn bỗng nhiên che lại Kiều Kiều khe khẽ nhếch cái miệng anh đào nhỏ nhắn, có chút cấp thiết khẽ cắn ở mềm mại môi đỏ mọng, tham nhập thô lỗ, vội vã tìm kiếm kia khe run cái lỗ, mất.

Tiền một đoạn ngày Kiều Kiều đến MC, hai người không có ở cùng nhau, cũng bắt quá mấy ngày thời gian, Giang Phóng cũng hiểu được sống một ngày bằng một năm.

Kiều Kiều nhũ mào ngâm khế, Giang Phóng hút dùm tốt lực, coi như phải đem linh hồn của nằng cũng hút đi bàn, làm cho nằng bất an muốn chạy trốn. Trong miệng cái lỗ có chút bối rối chạy trốn, lại tổng bị Giang Phóng nửa đường chặn đường. Hẳn chăm chú cô ở nằng, hai người người tới ta đi, người truy ta trốn, trong lúc nhất thời trong xe chỉ còn lại trọng trọng thở dốc cùng “Chặc chặc” hút có tiếng.

Tiệm hôn tiệm sâu, ** như vỡ đê hồng thủy càng không thể vãn hồi, Giang Phóng run bắt tay vào làm tranh thiết đưa tay tham nhập Kiều Kiều vạt áo, tìm nhất phương mềm mại liền xoa bóp đè ép khởi đến, một khác cái bàn tay cũng nhấc lên của nằng Scotland váy, cách ăn mỗi khó sờ lên kia nhĩ nhĩ đùi.

Giang Phóng thô lỗ động tác nhượng Kiều Kiều đứng lúc đã tỉnh hồn lại, cấp cấp đè lại ngực cùng giữa hai chân tác loạn bàn tay to, nghiêng mặt tránh thoát Giang Phóng tác hốn, “Đừng, đừng như vậy, ở đây... Không thể.”

Giang Phóng cũng biết tính cách của Kiều Kiều, biết ở trong này, nằng là nhất định sẽ không đồng ý, hơn nữa, mình cũng sợ người khác thấy.

Thống khổ than nhẹ một tiếng, trừ tay đem Kiều Kiều chăm chú nhu trong ngực trung, đầu để đầu vai của nằng thấp giọng tâm đạo: “Nhượng ta ôm một chút. Ta chậm rãi...”

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606611,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-68/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-70/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Từ Mạn cùng Quách Vũ Phi

Từ Mạn cùng Quách Vũ Phi ở cùng một chỗ. Kiều Kiều cảm thấy này là có thể dự kiến , Hoa Áu Lâm nháo nhượng này hai vị mời khách. Kiều Kiều cùng Phuong Khuynh Nhan chờ người cũng không đoạn hát đệm. Hai người cũng không khác người, trực tiếp liền đem mỗi người hiểu biết mấy vị đều kêu lên, cùng đi ra ngoài ăn cơm K ca.

Kiều Kiều nhìn một chút, nam bên kia, Quách Vũ Phi, Giang Phóng, tiểu bạch, nhị hắc, tiểu tam nhi, Giang Viễn. Nữ thì lại là Từ Mạn, Phuong Khuynh Nhan, Hoa Áu Lâm cùng với nàng. Vừa lúc không nhiều không ít mười người. Mà bọn họ đồng nhất phòng ngủ hảo hữu Lộ Nam Phong thì là bởi vì trong nhà có chuyện này, về nhà .

Ở trên bàn cơm, mọi người liền này hai vị là bắt đầu khi nào thông đồng, hơn nữa thế nào thông đồng thượng triển khai kịch liệt thảo luận. Không chỉ như vậy, mọi người còn hoàn toàn không để ý Quách Vũ Phi giai cấp vô sản bản nông bản chất, các loại cuồng điểm a. Quách Vũ Phi giấu tiền trình bao ai ai oán oán nhìn đại gia.

Nhìn Quách Vũ Phi ở đầu hạt bắp, mọi người không ngừng chăm chọc, Từ Mạn đầy đủ cho thấy một hảo bạn gái tính chất đặc biệt. Đối Quách Vũ Phi tiến hành các loại bảo vệ a! Nhạ được mọi người càng cười ha ha.

Cứ như vậy loạn thất bát tao ăn một bữa, lúc tính tiền, nhân viên phục vụ tiểu thư mỉm cười đứng ở Quách Vũ Phi bên người: “Cảm ơn hân hạnh chiêu cố, tổng cộng... Nguyên.”

Hoa Áu Lâm các nàng hoảng sợ: “Mắc như vậy?”

Thái là mấy nam đồng chí điểm , Hoa Áu Lâm Phuong Khuynh Nhan các nàng cũng không biết giá.

“Mấy người các người không chú ý a! Biết rất rõ ràng ta gần đây vừa mới buôn bán lời một khoản khoản thu nhập thêm nói. Vừa vừa kính muốn cho ta tiêu hết a!”

Là tích là tích, Quách Vũ Phi gần đây vừa mới buôn bán lời một khoản khoản thu nhập thêm, vài người đều biết, bữa cơm này, đúng lúc là ngoài ra mau hai phần ba.

“Không chú ý? Chúng ta đây không phải là trả lại cho người để lại một phần ba hát K sao?”

“Nộn các bắt nạt ngân a bắt nạt ngân.” Quách Vũ Phi hát làm câu giai.

Mọi người cười ha ha.

Ăn xong cơm, đại bộ đội lại hạo hạo đăng đăng khai hướng trường học phụ cận một nhà KTV. Có lẽ là bên này trường học nhiều quan hệ, ở đây mặc dù cách thị trung tâm có điểm thiên, thế nhưng vẫn là rất phồn hoa , đặc biệt lễ điểm, quán cơm, KTV gì gì đó, đặc biệt nhiều.

Này KTV là nhị đại đen mọi người tới, xem như là bên này số một số hai . Lấp đặt thiết bị rất xa hoa.

Kiều Kiều thấy KTV liền phấn khởi, nàng siêu cấp thích ra hát K nói, bất quá, cái khác mấy quen thuộc Kiều Kiều sắc mặt thế nhưng thay đổi, cái kia, nhị hắc trực tiếp liền cạ xát đến Giang Phóng bên người lên tiếng.

“Thân ái tích, ta thân ái tích tiểu phóng phóng a! Hôm nay, nộn có thể hay không quản ở nam gia Kiều Kiều a! Các anh em van người.”

Nhị hắc mặc dù thanh âm rất nhỏ, hơn nữa động tác rất lén lút, thế nhưng vẫn bị đại gia phát hiện, thanh âm tiểu cũng không chịu nổi đại gia muốn nghe a,

ai bảo hần như vậy lên lút tới gần Giang Phóng, người khác không chú ý cũng khó. Tiểu bạch mắt tròn trắng, này đứa ngốc là giấu đầu lòi đuôi sao?

Phuong Khuynh Nhan chờ người không quá hiểu nhị hắc lòi, xem hần, lại nhìn nhìn Kiều Kiều.

Hoa Ấu Lâm đối với bạn tốt của mình, đây chính là hộ nguy.

“Ai ta nói nhị hắc a! Người nói như thế nào nói đâu a? Còn dám khi dễ Kiều Kiều.”

Nhị hắc thống khổ nhìn Hoa Ấu Lâm “Không nghe lão nhân nói có hại ở trước mắt.”

“Cái gì lão nhân nói, ta xem người a! Là muốn phá hư này tốt an định đoàn kết.” Nói xong, còn mồm tức sức lực cổ động Kiều Kiều hát.

“Hào, hào hào.” Nhìn mấy người không biết rõ bộ dáng. Nhị hắc quyết tâm buông tha, bắt để cho bọn họ thụ một chút độc hại, bọn họ là không biết hần hảo tâm.

Mọi người muốn cái bọc lớn gian, Giang Phóng đem nhân viên phục vụ kêu qua đây.

“Đến tứ kết bia, lại đến tứ trát này tưới ép xoài nước. Sau đó này mặt hàng này ăn vặt như nhau đến một mâm, ân, lại thêm hai hoa quả thịt nguội.”

“Ca, người là ta thân ca a! Nộn kiềm chế điểm a!” Quách Vũ Phi nào yêu nhị ôm lấy Giang Phóng đùi nhị, một bộ đáng thương tương nhị, bắt quá kỳ thực hần cũng là đùa vui.

“Biên nhị đi. Nhị hắc, tiểu bạch, vội vàng cho hần lộng đi ~ “

“Tuân lệnh ~ “

Mọi người ở bên cạnh đùa vui đâu, bên kia Kiều Kiều đã điểm hảo ca khúc .

Giới cái thời gian, năm 2002, SHE vẫn tương đối hỏa . Kiều Kiều cũng thật thích hát SHE ca nhị.

Nàng điểm một thủ 《 mỹ lệ tân thế giới 》.

“Này ta cũng sẽ, ta cũng hát, ta cũng hát.” Hoa Ấu Lâm cầm lên một người microphone.

Phuong Khuynh Nhan nhìn Từ Mạn, Giang Phóng, nhị hắc chờ người biểu tình, lại nhìn một chút chuẩn bị hát Kiều Kiều, có điểm nghi hoặc.

“Hần là học tập trẻ con, ở khoan dung một điểm, đã khóc liền đã quên, đừng nữa nhớ kỹ ngày hôm qua, còn có cái gì bi thương...” Kiều Kiều hát hăng say, vừa mới bắt đầu Hoa Ấu Lâm còn theo hát hảo hảo mà, nhưng là từ đệ tam câu bắt đầu, Hoa Ấu Lâm liền đem micro buông xuống, về mặt quán quýt.

Bắt quá Kiều Kiều cũng không có chú ý tới đại gia khác thường, tiếp tục hát Happy.

“... Yêu tồn tại mỹ lệ tân thế giới, ta thích tự tin cảm giác, ta nhìn thấy người mỉm cười tượng thiên sứ, đây là yêu kỳ diệu, ta nguyện ý bồi ở bên cạnh người, nhưng tìm đập sẽ không thay đổi lão, hoan nghênh tới đây mỹ lệ tân thế giới, nhưng cảm động từng cái từng cái thực hiện...”

Mọi người thần sắc khác nhau, biểu tình thống khổ.

“Cái kia, cái kia, lão, lão đại a, này, đây là tẩu tử, tẩu tử chân thật tiêu chuẩn?” Tiểu tam nhị biểu tình thống khổ truy vấn Giang Phóng.

“Of course.” Giang Phóng biểu tình bình tĩnh, còn dùng tiếng Anh trả lời, bộ dáng rất là đắc ý.

Nương , vợ của người nhị hát thành như vậy, người có cái gì tốt đắc ý ? Chẳng lẽ, thực sự là tình nhân trong mắt ra Tây Thi? Bắt có thể hiểu được, quá bắt có thể hiểu được .

Một khúc hát xong, Kiều Kiều ca hứng nhảy nhót đến Giang Phóng trong lòng, kỳ thực nàng cũng biết mình hát không xuôi tai lạp, thế nhưng nàng liền là thích hát, hơn nữa cảm thấy, hắc hắc, như vậy độc hại người khác, chơi rất khá nhị lạp! Nàng rất xấu tâm nhãn nói.

Tiểu bạch liền tiếp quán chính mình rượu, Phuong Khuynh Nhan bụng nước trái cây tay run giống như cái sàng. Còn có mặt khác mấy, đã sớm liền lung tung ngồi phịch ở trên sofa .

“Ta đi vệ sinh sở ha. Người bồi ta đi lạp!” Kiều Kiều nũng nịu tựa ở Giang Phóng trên người, nàng cũng phải cho người ta một điểm hòa hoãn không gian không phải?

“Hào.”

Hai người vừa ra khỏi cửa, nhị hắc liền một quả cam đập hướng về phía Hoa Ấu Lâm, Hoa Ấu Lâm quay đầu đi, tránh thoát.

“Hoa Ấu Lâm a Hoa Ấu Lâm, chúng ta bị người hại chết, biết không? Người mới biết tiểu nha đầu mấy ngày, chúng ta biết đã bao lâu a, hồi bé liền biết

a, nàng là cái cái dạng gì nhỉ, ta có thể không biết sao? Ngươi không thấy ta nói cái kia nói thời gian, tiểu Viễn cũng không phản bác sao? Liền huynh đệ bọn họ lưỡng đôi Kiều Kiều cái kia bảo vệ, Giang Phóng Giang Viễn cũng không phản bác, ngươi liền phải biết chuyện gì xảy ra a! Ngươi ngốc a ngươi, đau khổ đi, ma âm xò lỗ tai đi! Trời xanh a! Ta đây một tuần là không thể có cái gì muốn ăn.” Nhị hắc mắng xong Hoa Ấu Lâm liền kêu rên.

Hoa Ấu Lâm thật không nghĩ tới, Kiều Kiều ca nhi có thể hát thành cái dạng này. Nàng cho rằng, nàng cho rằng Kiều Kiều như vậy có khả năng, hát cũng có thể rất êm tai a. Nàng còn tưởng rằng nhị hắc cố ý chơi đùa âm ỉ nhi đâu, kết quả, kết quả, ô ô, đối với nhị hắc đối với mình ném quả cam hành vi, Hoa Ấu Lâm hoàn toàn không có trách tội, không chỉ như vậy, nàng còn làm ra khắc sâu kiểm điểm, nàng sai rồi, nàng thực sự sai rồi.

Nguyên lai, nhị hắc mới là bình thường kia một.

Nàng, nàng là điều không được khúc, khúc không được điều tề hào a! Cái kia, tháng sau nguyên đán tiệc tối, bọn họ ban còn tính toán cổ động Kiều Kiều đến một thủ đâu? Như vậy xem ra, may là có hôm nay hát K hành trình, nếu không, trời ạ! Bọn họ ban phi trở thành toàn giáo kẻ thù chung.

Chờ Kiều Kiều cùng Giang Phóng lúc trở lại, bên trong phòng mọi người đã khôi phục bình thường, nhìn Kiều Kiều lại nhảy nhót đến ca khúc bản nhi biên nhi, mọi người thần sắc khác nhau, bất quá nhìn Giang Phóng cái kia bình thường hình dáng, ai cũng không tốt đi ngăn cản vị này chủ nhân.

Nhị hắc tiếp tục nói thầm: “Ta đã quên nói, nàng, vẫn là mạch bá...”

Vẫn là mạch bá, ca nhi hát khó nghe như vậy, vẫn là mạch bá, mọi người muốn chết có hay không.

Dự đoán trong phòng duy nhị nghe được coi như thân mật, chính là Giang Phóng cùng Giang Viễn, này hai vị cũng không biết là chuyện gì xảy ra nhi. Thế nhưng nghe rất cao hứng. Phương Khuynh Nhan đã là co rúc ở trên sofa, liền nhìn miệng nàng không ngừng ăn này cái kia, biểu tình thông khổ, bất quá cứ như vậy, nàng còn len lén quan sát mọi người. Nhìn Giang Phóng, lại nhìn Giang Viễn, nhìn nữa Kiều Kiều, sau đó len lén nhạc.

Nàng, vậy cũng là là khổ trung mua vui đi?

Nàng bên này quan sát người khác, người khác cũng đang quan sát nàng. Cảm giác được một cổ tầm mắt, Phương Khuynh Nhan quay đầu lại, thấy tiểu lầy không chai bia. Vừa uống rượu, vừa nhìn nàng. Nghĩ đến chính mình vừa hành vi rơi vào rồi tiểu bạch trong mắt, Phương Khuynh Nhan có chút hoang mang, bất quá lập tức bình tĩnh.

Nhìn về phía tiểu bạch, cười mỉm.

Tiểu bạch thấu qua đây, tựa đầu dựa vào ở bên tai của nàng, Phương Khuynh Nhan cảm thấy đặc biệt không thoải mái, muốn né tránh, nhưng là lại bị tiểu bạch kéo: “Ngươi này tâm tư còn thật nhiều? Thế nào? Nhìn người bát quái có ý tứ?”

Mặc dù hành vi thái độ ái muội, thế nhưng nói nhi cũng không ái muội a.

Phương Khuynh Nhan dùng sức đẩy hấn ra, mọi người đều ở vào Kiều Kiều ma âm xò lỗ tai độc hại trung, chút nào không có chú ý tới hai người mờ ám.

“Này cùng ngươi có quan hệ sao? Hơn nữa, ta làm cái gì?”

“Không có, ta chính là đối với ngươi thật tò mò. Tổng là một bộ cái gì đều biết bộ dáng. Luôn luôn len lén quan sát người khác, sau đó quý dị cười.”

“Ta không có, hơn nữa, coi như là ta quan sát người khác, coi như là ta cười, cùng ngươi lại có quan hệ gì? Ta làm cái gì thương tổn đến người khác sao? Ngươi nhưng thật biết điều.”

“Ha hã. Ta đây còn chưa có đủ thể nào đâu? Ngươi liền bắt đầu thân móng vuốt a?”

“Ngươi ——” Phương Khuynh Nhan giận trừng.

“Ai hai người các ngươi thông đồng lên a?” Hoa Ấu Lâm tiềm qua đây.

“Ha hã.” Tiểu bạch cười lạnh, không làm giải thích.

Phương Khuynh Nhan nhìn hấn không có gì phản ứng, chính mình cũng không giải thích. Quay đầu tiếp tục ăn đông tây.

Hoa Ấu Lâm thấy này hai vị đều là như thế cái thái độ, cảm thấy rất không có ý nghĩa, cũng cấp tốc rút lui.

Một biện pháp, này hai vị gì phản ứng cũng không cho nàng, tiểu bạch kiểm sắc không tốt lại cười lạnh, nàng, nàng, kỳ thực mặc dù có bát quái tinh thần, nhưng là lại là yếu tiết sinh mệnh tích. Thật yếu mạng sống, rồi xa âm trầm nam.

Trường học của bọn họ nam sinh, như Lâm Hiểu Nam bình thường bình thường dương quang đại nam hài nhi, cơ hồ là không có a, tất cả đều là các màu quái dị nam, mặc dù hình như có tiền, thế nhưng, thật tình không tiếp thụ được a. Ô ô.

Vì sao trường học của bọn họ cứ như vậy quái niết?

Tác giả có lời muốn nói: Trộm văn thân bỏ qua cho ta đi, cái kia, này vẫn chọn lượng đã rất thấp rất thấp, chúng ta cũng là trả giá lao động liệt

thứ nhất vẫn là đồng nghiệp, ta cho tới bây giờ cũng không có đã nói vấn đề này, tổng cảm thấy, nếu là đồng nghiệp, là vì người khác vẫn làm cơ sở đến viết đông tây, cũng không có quyền lợi muốn cầu người khác nhất định phải ở Tấn Giang nhìn, thế nhưng, này thiên văn hoàn toàn là nguyên sang, cái kia, viết điểm văn cũng không dễ dàng, thân a, tha cho ta đi! Nhìn ở ta mỗi ngày đều vất vả viết văn, mỗi ngày hai canh phân thượng, không nên trộm a, a a

~~o(>_>)o~~

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Thọ yến

Trong nháy mắt đã đến Tấn Chính thọ yến, này thọ yến cũng không gì ngoại nhân, đơn giản chính là như vậy mấy thân hữu, Kiều Kiều cảm thấy, duy nhất tính là người ngoài, cũng chính là nàng đi. Nghe thấy Kiều Kiều nói như vậy, Giang Phóng hung hăng nâng nàng một chút. Không cho phép nàng nói bậy, nàng là hân vị hôn thê, là cái gì ngoại nhân, nếu như nàng cũng tính là người ngoài, người đó là nội nhân?

Kiều Kiều hắc hắc ngây ngô cười.

Nàng cũng chính là nói đùa như vậy vừa nói a, bất quá nhìn thấy Giang Phóng bà ngoại, Kiều Kiều vẫn là thành thật, ô ô, các nàng hiệu trưởng đại nhân a!

“Kiều Kiều a, trước đây cũng không thấy ngươi thấy mẹ ta như thế câu nệ.” Tần Phi Dương nói đùa nói.

Cái kia, Kiều Kiều làm bầm: “Trước đây nàng không phải chính là một một trưởng bối sao? Hiện tại nhưng không giống nhau, nàng nhưng là chúng ta hiệu trưởng a, ô ô ~ ta từ nhỏ đến lớn liền sợ hãi lão sư nói.”

Từ nhỏ đến lớn liền sợ hãi lão sư? Nàng thật đúng là dám nói. Giang Phóng liếc nàng liếc mắt một cái. Lúc trước cũng không biết là ai, nghe thấy được xưng Hắc bạch song sát Lâm lão sư khi bọn hắn chủ nhiệm lớp, nhạc không giống dạng, sợ hãi lão sư?

“Ha ha ~” Tần Phi Dương cười. Quay đầu cùng mẫu thân mình nói: “Ô kia mẫu thân của ta đại nhân a! Này ngài làm lão sư dư uy đều truyền tới trong nhà tới, nhìn ta ba này còn chưa có ngài có khuôn cách a!”

Tần mẫu cũng chỉ là cười. Tần mẫu là điển hình tiểu thư khuê các, tổ tiên vẫn là Thượng Hải danh môn vọng tộc, bất quá mẫu thân của nàng gả tới phương bắc, nàng ở phương bắc sinh ra, nhưng lại là cũng trở về Thượng Hải đợi không ít năm. Năm đó lên núi xuống nông thôn, nàng lại trở về chính mình sinh ra địa phương, biết Tấn Chính, hai người trải qua đau khổ đi tới cùng nhau. Khi đó, hắn là căn chính miêu hồng hồng quân hậu đại, mà nàng, thì lại là giai cấp tư sản tiểu thư xuất thân.

Tần mẫu có đôi khi cũng muốn, có phải là hắn hay không các gia nữ hài nhi, ở tình yêu thượng, sẽ không có thuận lợi đâu? Bất kể là mẫu thân của nàng, nàng, con gái nàng Tô Cẩm, mỗi đều đã trải qua rất nhiều không sung sướng.

Nàng vẫn luôn đang hối hận, hối hận đứng ở chính mình trọng phụ bên này, đối nữ nhi ngang ngược can thiệp, đối Tô Cẩm cùng Giang Hải Dương can trở, không chỉ là Tần Tô Cẩm bọn họ trong lòng thương, làm sao thường bất là bọn hắn lão lương miêng. Có lẽ không có những thứ ấy năm tự cho là đúng có chấp, có lẽ, hôm nay sẽ không đi đến nước này, mặc dù bây giờ nhìn lại hết thấy đều tốt, gió yên sóng lặng, nhưng là có chút vết rách, là một đời cũng không có cách nào bù đắp, tựa như, của nàng hai ngoại tôn.

Hiện tại đã rất lạnh, xem như là cuối thu, bất quá Kiều Kiều xuyên cũng không nhiều, nàng xuyên một khoản oa oa phục hồng hồng váy liền áo, màu đen ăn mỗi khó, bộ dáng rất loli.

“Kiều Kiều a, này trời lạnh, ngươi nhưng nhiều lắm xuyên điểm, nhìn ngươi xuyên điểm ấy, đừng đông lạnh bị cảm.” Giang Hải Dương mấy hôm không gặp Kiều Kiều, nhìn nàng mặc ít như vậy, cảm khái.

“Không quan hệ lap, ta không lạnh, bình thường trong nhà cùng phòng học đều rất ấm áp, đến trường tan học gì gì đó cũng có xe, hắc hắc.”

“Ăn cơm.” Giang Viễn ở một bên nhĩ kêu.

Không đợi mọi người động đầu, liền nghe thấy tiếng chuông cửa. Tần gia tiểu a di phương tỷ vội vàng đi mở cửa.

“Lão Tần, ta đây biết hôm nay là sinh nhật của ngươi, không mời tự đến, ngươi sẽ không trách ta chứ.” Tiến tới một mấy tuổi không nhỏ đại thúc, mà bên cạnh hắn, dĩ nhiên là Kiều Kiều đã từng thấy qua với tuyết. Giang Phóng đồng học.

“Quái cái gì a? Ha ha, ta vốn muốn, liền người một nhà tụ tụ, không nghĩ đến ngươi trái lại đã tới.” Tần Chính cười.”Vừa lúc, hai chúng ta uống vài chén, bọn họ này tiểu bối nhĩ a, tịnh cùng ta đùa giỡn tâm nhãn. Đây là tiểu tuyết đi? Đều lớn như vậy.”

“Tốt, ta đây ở nhà, lão bà tử cũng quản, không cho ta uống nhiều, vừa lúc thừa cơ hội này, uống nhiều điểm. Đây tiểu tuyết a, nghe nói ta là tới cho người chúc thọ, phi muốn đi theo cùng đi, nói là cùng Giang Phóng là đồng học, theo lý năng nên qua đây. Đây bắt, ta bị năng ma được không có cách, cũng là đành phải mang theo.”

“Mấy năm này không gặp, tiểu tuyết cũng lớn như vậy, năng cùng vân tay áo nhìn thật là tượng a!” Với tuyết là vị này lão với ngoại tôn nữ.

“Ha ha.”

Theo lão với cùng với tuyết vừa vào cửa, Giang Phóng sắc mặt sẽ không tốt. Hắn người này đi, tâm tư nặng, thấy lão với cùng với tuyết, hắn liền cảm thấy đây là Tần gia cho hắn về cái quyền. Dù sao, có Tần Tổ Cẩm cùng Tần Phi Dương hai lần sự kiện, này Tần gia nhị lão, ở trong lòng hắn chính là tốt quân tiêu bồi nhi tình yêu người bảo thủ.

“Giang Phóng, Kiều Kiều.” Với tuyết ngọt ngào kêu, năng hôm nay xuyên tượng một tiểu công chúa, vốn chính là tư sắc điểm lệ chủ nhân, như thế một chính, càng minh điểm chiếu người.

Kiều Kiều thấy mọi người này vừa ra thì, trong lòng cũng có chút không thoải mái. Kỳ thực đây cũng thật là không phải lòng dạ hẹp hòi, mà là nhân chi thường tình, biết rõ này nữ đối với mình vị hôn phu có ý tứ, trong nhà hẳn rõ ràng là làm gia yển, không có người ngoài, nhưng này với tuyết lại tới. Năng không biết đây là Tần Chính cùng lão với thương lượng tốt còn là thế nào dạng, bất quá Kiều Kiều đảo là không có biểu hiện ra mất hứng, chỉ là không giống vừa mới lúc tiến vào như vậy rộng rãi hoạt bát, lúc ăn cơm cơ bản không nói nói.

Mấy vị đại nhân trái lại tượng không có chuyện gì người như nhau, tiếp tục vui chơi giải trí, cười cười nói nói, mà với tuyết đâu, cũng là luôn luôn cảm một đôi lời nói, đùa đại gia cười ha ha.

Bất quá năng đảo là không có không ngừng cùng Giang Phóng không nói tìm nói, mà là luôn luôn nói điểm trường học chuyện này, sau đó cùng Kiều Kiều đáp một nói.

Kiều Kiều biết, nhà mình cùng Giang Phóng gia so với, kém rất nhiều, trước đây Tần Tổ Cẩm không trở về, nhà bọn họ cũng chỉ là so với nhà năng có tiền, trái lại không có gì, nhưng hôm nay, nhân gia có quan nhị đại bối cảnh, hơn nữa, nhìn nói với Tần Chính cười đến thể với tuyết, Kiều Kiều trong lòng càng không thoải mái.

Việc nặng một đời, năng mặc dù vẫn là ngốc hề hề, thế nhưng bất đại biểu năng nên cái gì cũng nhìn không ra, bất kể là trước có biết hay không với tuyết muốn tới, thế nhưng với tuyết đến nhượng Tần Chính rất vui vẻ, hơn nữa, năng cảm giác được, nếu như, với tuyết có thể cùng Giang Phóng hảo, tin, Tần gia sẽ càng cao hứng đi.

Mặc dù Giang Phóng hình như chỉ thích năng, thế nhưng loại này thích có thể duy trì bao lâu đâu, nếu như tất cả mọi người không muốn bọn họ cùng một chỗ. Như vậy, có phải hay không Giang Phóng cũng sẽ một chút mệt mỏi?

Kiều Kiều mình cũng không có chú ý tới, năng có điểm để tâm vào chuyện vụn vặt.

Một bữa cơm cứ như vậy ăn xong rồi, bất quá sợ là Giang Phóng, Kiều Kiều căn bản cũng không có ăn ra cái thái vị đạo đi.

Ăn cơm xong, vài người lại uống trà.

“Kiều Kiều a. Lần trước ở thương trường thấy ngươi cùng Giang Phóng, vốn muốn hỏi ngươi muốn điện thoại, thế nhưng Giang Phóng tổng cảm thấy ta có cái gì ý xấu, không chịu cho ta. Ô ô! Nhân gia chỗ nào là người như vậy a. Giang Phóng cũng quá che chở ngươi. Ta là thật rất muốn cùng ngươi trở thành bằng hữu nga!” Với tuyết thanh âm không lớn, nhưng là lại cũng là vừa lúc có thể làm cho mọi người đều nghe thấy.

Kiều Kiều chỉ là ngẩng đầu cười một chút, nghĩ nghĩ: “Giang Phóng vẫn sợ ta bị người ta lừa, ha ha.”

Với tuyết sắc mặt thay đổi hạ, cũng cười: “Ta chỗ nào là người như vậy a, hơn nữa, ngươi nhưng là chúng ta tài chính hệ nổi danh tài nữ, tài chính hệ nhập giáo tên thứ ba còn sợ bị người ta lừa a!”

Kiều Kiều thấy Giang Phóng nhìn hai người bọn họ nói chuyện, không nói lời nào. Cẩn cẩn môi.

Cười càng xán lạn: “Cao phân năng lực kém, ngươi chưa từng nghe qua sao?”

“A ~” cái này với tuyết thật đúng là ngây người.

“Tiểu nha đầu, nói những gì đấy?” Tần Phi Dương gõ đầu của năng một chút.

Này trong phòng đều là những người nào a, đều là những người này tính, Kiều Kiều khác thường mọi người cũng nhìn ở tại trong mắt, Giang Phóng không giống như ngày thường, trước tiên đối Kiều Kiều bảo vệ, cũng là muốn nhìn nhìn Kiều Kiều sẽ làm như thế nào. Hắn kỳ thực, còn rất muốn cho Kiều Kiều ghen, như vậy, mới đại biểu Kiều Kiều trong lòng có hắn, quan tâm hắn. Ha ha. Không đạo lý hắn vẫn vì bên người những thứ ấy đối với năng có hảo cảm người lo lắng a!

“Kiều Kiều vốn chính là tiểu ngu ngốc. Trước đây a, ca ca về trước Dân Giang, theo chúng ta ở Thanh Nham, chúng ta cùng tiến lên học, trường học phụ cận có một nước tiểu hồ, mỗi lần Kiều Kiều đều quên, đi đến chỗ nào liền sẽ giẫm đến trong nước, ha ha. Nhưng thú vị, sau đó kiều đi liền sẽ thử năng một trận. Nói năng không mang đầu óc ra cửa.” Giang Viễn cột nhà nói Kiều Kiều khừu sự.

“Phải không? Ta nói tiểu nha đầu a, ta nhưng nghe nói người tiểu học năm nhất liền sẽ bán đồng tây tính sổ, cũng không nghe nói người mơ hồ a.” Tần Phi Dương hỏi.

“Ha ha. Nàng cũng chính là tính tiền thời gian linh quang đi. Trong sinh hoạt lộn xộn.” Giang Viễn nói tiếp.

Hắn này không ngừng nói chuyện, Giang Phóng sắc mặt cũng không phải thế nào được rồi. Hắn không muốn tiểu Viễn nói những thứ ấy, dường như, kia là của hắn Kiều Kiều.

“Kiều Kiều nhỏ như vậy liền bán đồng tây a! Ta năm nhất thời gian còn giống như ở cung thiếu niên học dương cầm đi? Mẹ ta vẫn nói, nữ hài tử muốn học thêm chút đồng tây mới có tài hoa. Trời biết, ta có thể tưởng tượng cùng tiểu đồng học cùng đi ra ngoài ngoạn nhi. Bất quá bây giờ ngẫm lại, mới hiểu biết con mẹ nó khổ tâm, ta cũng rất vui mừng chính mình học những thứ ấy, ha ha.”

“Bán đồng tây cũng rất tốt, hồi bé ta liền thích tính sổ, nếu không hiện tại cũng không thể niệm tài chính hệ, ha ha.” Kiều Kiều không để ý tới nàng như có như không khiêu khích. Nàng là thật để tâm vào chuyện vụn vặt, đã bọn họ đều sống chết mặc bây, nhìn với tuyệt đối với nàng khiêu khích, nàng kia cũng không cần phải khách khí. Nếu như vẫn là luyện ái kỳ, không có trải qua gia trưởng đồng ý, nàng có lẽ sẽ chịu đựng này đó, thế nhưng, bọn họ đều đính hôn, dù thế nào, có ý gì a, là muốn thay đổi người bán?

Nặng sống cả đời, trừ người nhà của mình, nàng bắt sẽ vì bất luận kẻ nào ủy khuất chính mình, bao gồm, Giang Phóng.

“Tần bá bá, hiệu trưởng, Giang thúc thúc, Tần a di, Vu bá bá, đã rất trẻ. Các người trước trò chuyện, ta liền đi trước. Giang Phóng biết đến, ta còn có chút công khóa không có làm hoàn, ngày mai giao thụ muốn thu. Giang Phóng người cùng mọi người ngồi lâu một chút đi. Tần thúc thúc, người có thể đưa ta hạ sao?”

Tần Phi Dương không nghĩ đến Kiều Kiều có thể hỏi hắn, lập tức gật đầu: “Tốt. Đi thôi, tiểu công chúa.”

Lễ phép cùng mọi người chào hỏi, sau Kiều Kiều liền lấy áo khoác. Giang Phóng cũng không có động. Kiều Kiều nói như vậy, thật ra là đem hắn một chút. Cho dù tất cả mọi người biết nàng đang nói dối, nhưng hắn vẫn không thể nhượng chuyện này đặt tới bên ngoài nhi thượng.

Mất thấy Tần Phi Dương cứ như vậy mang theo Kiều Kiều đi. Giang Phóng mặt đen xuống.

“Tiểu phóng, người đi phòng bếp nói cho phương tỷ tiếp điểm hoa quả qua đây.” Giang Hải Dương nhìn con mình cái kia sắc mặt, biết vật này là thuộc lừa. Sợ hắn nháo sự nhi, trực tiếp cho hắn chỉ đi.

Dù sao, Giang Phóng vẫn là tôn trọng hắn này phụ thân.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606613,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-70/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-72/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Ủy khuất

“Không có ý tứ, Tần gia ta không quen.” Giang Phóng cà lơ phát phơ ý ở trên sô pha.

Tần mẫu thấy Giang Phóng như vậy, thở dài, bọn họ thế nào liền đã quên, đứa nhỏ này là một cái gì tính tình. Này lão Tần cũng là, làm mò cái gì, nhàn trong nhà bầu không khí hòa hoãn có phải hay không?

Vừa liếc nhìn với tuyệt, cô nương này cũng không phải cái hiểu chuyện.

Bất quá tuổi của nàng, cho dù trong lòng không thích, cũng sẽ không biểu hiện ra ngoài.

“Người này lớn tuổi a, trí nhớ chính là không tốt, người xem ta, vừa Kiều Kiều ở thời gian, ta còn đã quên, tiểu phóng a, vài ngày trước ta đi dạo phố, nhìn thấy một khoán vòng tay, liền cảm thấy có thể thích hợp Kiều Kiều, cũng liền ra mua, vốn nghĩ hôm nay đưa cho nàng, người nói một chút ta, mới vừa rồi còn cấp đã quên, đến, người cùng ta lên lầu lấy. Ta đưa cho người, người buổi tối trở lại cho nàng.”

Giang Phóng tiếp tục hừ lạnh.

“Tiểu phóng, người bà ngoại nói chuyện với người đâu, người làm gì. Đều là hai mươi tuổi đại tiểu tử, còn chưa có điểm lễ phép.” Giang Hải Dương răn dạy.

Chậm rãi ngồi thẳng: “Ta người này đi, chính là da mặt dày, hơn nữa không sợ mất mặt. Có mấy lời ta phát hiện nói một lần hai lần, các người cũng làm thành gió thoảng bên tai, thế nào, đoán chắc ta không dám làm cái gì phải không? Không dứt thừ của ta điểm mấu chốt, có ý tứ sao?”

Lão với nhìn Giang Phóng nói như vậy, cảm thấy đây là chuyện nhà của người ta, hẳn cũng không phải cái đồ ngốc, cũng biết toàn là bởi vì với tuyết, bắt quá, hẳn hôm nay dẫn theo với tuyết qua đây, cũng là có hân ý nghĩ của mình.

“Người xem, ta đây còn đã quên, buổi tối còn hẹn người, thật đúng là người đã già, vậy ta liền không quấy rầy, đi trước ha.” Lão với đứng lên.

“Đừng như vậy a! Ngài tới thời gian không phải nói là chuyên môn chúc thọ sao? Đều không mời mà tới, thế nào còn sót ruột đi a?” Giang Phóng cười chế nhạo.

“Tiểu phóng.” Tần Chính nghiêm mặt.

“Người bớt gọi ta, người là của ta ai a? Thật có chút ý tứ, các người Tần gia tất cả mọi người có bệnh có phải hay không? Quan người khác có nghiện có phải hay không? Mẹ nó, còn lộng như thế cái không biết xấu hổ đồ chơi đến hạ ta tức phụ nhi mặt mũi, ba, tiểu Viễn, các người yêu ở chỗ này ngốc, ta không ngăn cản các người, thế nhưng, sau này đừng nghĩ ta cùng ta tức phụ nhi ở đằng cái cửa này. Còn có với tuyết ha, người có thể hay không có điểm mặt, ta cũng đã nói đối với người không có ý nghĩa, người như thế trước mặt cùng hậu, có ác tâm hay không a? Lần trước ở ta tức phụ nhi trước mặt nói hươu nói vượn gây xích mích chúng ta, hôm nay lại tới khiêu khích, đây là ta cấp ông ngoại người mặt mũi, cũng là cấp vị này Tần người quá quen. Có nữa tiếp theo, ta thu thập không chết người. TMD tiện a!” Đứng dậy liền phải ly khai. Cũng không quan người khác đã thay đổi sắc mặt. Tần Chính khí mặt đều lam.

Với tuyết thấp khóc, lão với sắc mặt xấu hổ, lại lại không biết nói gì.

“Ca, ta và người cùng đi, ta nói rồi, quyết định của người liền là quyết định của ta. Ai khi dễ Kiều Kiều, cho nàng tìm không thoải mái, chính là cho ta tìm không thoải mái.” Tiểu ca lưỡng cứ như vậy chuẩn bị ly khai.

Giang Viễn lời nhượng Tần Tổ Cẩm khóc lên, nàng cho rằng, hết thấy đều tốt, lại không nghĩ rằng, lại trở về lúc ban đầu. Hôm nay chuyện này, nàng thật không biết a! Liếc mắt nhìn phụ mẫu của chính mình, phụ mẫu nàng, hẳn là có thể tha thứ nàng hôm nay làm đi? Nàng không có cách nào, hai nhi tử, là tìm của nàng thật a!

“Tiểu phóng, tiểu Viễn, mẹ cùng các người cùng đi.” Ai cũng không nghĩ đến Tần Tổ Cẩm có thể nói như vậy, bao gồm của nàng lão công, Giang Hải Dương.

Giang Phóng Giang Viễn càng cứng ngắc.

“Này, lão với a, không có ý tứ, ta không thể chiều đãi người, này, trong nhà có chút chuyện nhi...” Tần Chính ý tứ rất rõ ràng.

Lão với cũng là vội vàng mang theo với tuyết ly khai. Hai người tuy là lão chiến hữu, nhưng, bây giờ người ta dù sao đang ở địa vị cao.

Ngồi xuống uống hai chén trà cũng không có ngăn chặn lửa giận trong lòng khí.

“Các người cũng có tiền đồ a? Từng người một đều lợi hại. Giang Phóng, ai khi dễ vợ của người nhi a, nhân gia tới chỗ này làm khách, còn có thể đem bọn họ đuổi đi không được? Hơn nữa, này vợ của người nhi tính tình đại, nói đi là đi, người còn xông chúng ta phát hỏa. Người đây mẹ thế nào đối hai huynh đệ các người, các người không biết a? Các người có thể không đem xia kỳ ta lão đầu tử cảm thụ, thế nhưng, kia là của các người mẹ. Mấy năm nay nàng bị bao nhiêu giày vò, các người thế nào thì không thể hiểu chuyện điểm. Còn có người các bà ngoại, mỗi ngày nói chuyện với các người cũng phải cùng cẩn thận, chỉ sợ chọc giận người các mất hứng. Một hai, nghe thấy Kiều Kiều tựa như thay đổi cá nhân. Biết nha đầu kia từ nhỏ cùng các người cùng nhau lớn lên, tình nghĩa thâm hậu, chúng ta cũng không nghĩ chia rẽ ai. Đây không phải là chúng ta được bận tâm mặt nhi sao? Bọn họ cũng không quá phận nói cái gì, nói xong đi cũng thì xong rồi. Các người đó là làm gì, không muốn cho nhân gia sượng mặt dài? Còn có, tiểu phóng, vừa người cũng không không trước tiên liền bảo vệ Kiều Kiều sao? Hiện tại người đi, người trái lại quái thượng chúng ta, có hay không đạo lý này.”

Bên này Tần gia loạn thành một đoàn. Bên kia Tần Phi Dương lái xe tái Kiều Kiều về nhà.

“Tiểu nha đầu nghĩ như thế nào khỏi đến nhượng ta tổng người?”

“Không biết, vậy ta tìm ai?” Kiều Kiều hỏi lại.

“Ha ha.” Liếc nhìn Kiều Kiều, cảm thấy nàng tình tự không tốt, Tần Phi Dương khuyên: “Chớ suy nghĩ quá nhiều. Không có chuyện gì, mọi việc Giang Phóng có thể giải quyết. Huống chi, này vốn là không có chuyện gì nhi, các người là trông gà hóa cuốc, yên tâm đi, Tần đại nhân cùng Tần phu nhân sẽ không bị một tảng đá vấp ba lần.”

Kiều Kiều ngẩng đầu, nghiêm mặt nói: “Mặc kệ người tin hay không, ta cũng không phải hù dọa ai. Hoặc là sử tính tình nóng nảy. Nếu như không bị chúc phúc, ta sẽ không sẽ cùng Giang Phóng cùng một chỗ . Dù cho không có hấn, ta tin, ta cũng nhất định sẽ có một thật tình yêu người của ta, ta từng khuyên quá học tử của ta, lời này không phải chuyện ta không liên quan mình, ta là thật như vậy nghĩ, thế giới này, thật không có người nào là không ly khai ai . Nhà ta mặc dù không giống các người có tiền có thế, nhưng coi như là rất tốt. Ta cũng không muốn đại phú đại quý.”

Nói xong, Kiêu Kiêu liền không nói, lẳng lặng nhìn ngoài cửa sổ. Đúng vậy, chính nàng cảm thấy ủy khuất, nàng cảm thấy, nàng rất nỗ lực, vẫn rất nỗ lực, cũng rất tốt , thế nhưng, vì sao bọn họ không thích nàng.

Hơn nữa, càng làm cho nàng thương tâm chính là, liên Giang Viễn đều bảo vệ nàng, Giang Phóng lại không nói chuyện.

Hấn, thật là thật tâm yêu nàng sao? Có phải hay không là, một loại chiếm hữu dục? Một loại từ nhỏ đến lớn lớn lên ảo giác?

Đương người nào đó để tâm vào chuyện vụn vặt thời gian. Là có thể tức chết người .

“Chẳng trách tiểu phóng thường ở trước mắt ta nói, được thời thời khắc khắc xem trọng người. Kỳ thực người có nghĩ tới hay không, ở các người đoạn cảm tình này lý, hấn phóng tâm tư, so với người nhiều hơn .”

Kiều Kiều không nói lời nào.

“Ha ha, ta dự đoán a, nhà ta bên kia, bây giờ còn không chừng nào thành cái dạng gì nhỉ . Ha ha. Ta có đôi khi liền suy nghĩ, tiểu phóng như vậy lớn lên rồi cuộc là hảo, vẫn là không tốt? Bất quá, hiện tại có rất ít người có thể tùy tâm sở dục làm việc nhỉ .” Không thể không nói, Tần Phi Dương vẫn tương đối hiểu biết chính hấn một cháu ngoại trai , xem đi, hấn thật đúng là nói đúng. Bên kia đã nào thành một đoàn .

“Hấn chính là cái kia lừa tính tình, nếu ai chọc hấn a. Dự đoán hấn thà rằng tự thương hại một nghìn cũng muốn tổn hại địch tám trăm.”

Tần Phi Dương nhìn Kiêu Kiêu nói như vậy, một kính cười, cười Kiêu Kiêu không có ý tứ .

“Nhà của chúng ta tiểu phóng nhiều đáng thương a, toàn tâm toàn ý ái mộ nữ hài nhi, nói lên không nên hấn, thế nhưng liên do dự đều không do dự.”

“Nào có.”

“Còn nào có. Được rồi, ta cho người trả lại a, phải nhanh đi về, nếu không cái kia tiểu giám thùng a, ngay cả ta cũng có thể không khách khí.”

“Tần thúc thúc, người thế nào nói mò a!”

Tần Phi Dương cùng Kiêu Kiêu còn chưa tới gia, Giang Phóng điện thoại đã tới rồi.

Hấn không yên lòng Kiêu Kiêu mình ở gia, nhượng Tần Phi Dương bởi một hồi Kiêu Kiêu, chờ hấn trở về.

Tần Phi Dương đáp ứng, Kiêu Kiêu từ chối cho ý kiến.

Tần Phi Dương nhìn Kiêu Kiêu biểu tình, thờ dài, nói là Giang Phóng ngang tàng, này Kiêu Kiêu làm sao thường không phải đâu? Nhìn bình thường không có gì tính tình dễ nói chuyện tiểu cô nương, kia cũng chỉ là biểu tượng đi? Hấn cứ nói đi? Giang Phóng thế nào liền như vậy sợ, thời thời khắc khắc nhìn nàng. Nàng đối Giang Phóng dụng tâm, nơi đó có Giang Phóng nhiều a!

“Tần thúc thúc uống nước.” Kiêu Kiêu về nhà hậu thói quen thay quần áo ở nhà, nhìn mao nhung nhung, không vừa yêu hình dáng Kiêu Kiêu, Tần Phi Dương nghĩ, được, tiểu nha đầu này còn đối thành quần áo ở nhà, này tiểu thả lại đến xem thấy, không có vấn đề sao?

“Tiểu nha đầu a, ta thế nào cảm thấy người ở hại ta a?” Mỗ đại thúc, người thực sự suy nghĩ nhiều quá, muốn biết, nàng về nhà đối thành quần áo ở nhà này thói quen tốt, là vẫn luôn có tích.

“Cái gì a?” Kiêu Kiêu không hiểu, thấy Kiêu Kiêu lẳng lặng tiểu dạng nhi, Tần Phi Dương nghĩ, hấn này không sợ kia đồ ranh con không vui sao?

Bọn họ cũng trở về đến không bao lâu, Giang Phóng sẽ trở lại .

Tần Chính lời rồi cuộc vẫn là khuyên ở Giang Phóng.

Mặc dù ngoài miệng đang nói các loại không xuôi tai lời, thế nhưng dù sao vẫn là huyết mạch tương liên người không phải?

“Kiêu Kiêu.” Giang Phóng vừa vào cửa liền kêu người.

“Tiểu cậu.”

“Àn, người đã đã trở về, ta hãy đi về trước .” Tần Phi Dương rời đi.

Tần Phi Dương vừa ly khai, Kiêu Kiêu liền xoay người tiến phòng ngủ .

Kỳ thực, nàng là có điểm ủy khuất , cho tới bây giờ, nàng cũng cảm giác mình rất lớn khí , bất khác người, thế nào cùng một chỗ với hần thời gian càng dài, chính mình lại càng không giống chính mình đâu?

Bất kiên cường, khác người, thích khóc, cảm thấy thụ ủy khuất, cùng một chỗ với hần thời gian càng lâu, nàng việt khác người, việt tượng thay đổi cá nhân. Nàng không thích như vậy chính mình.

“Kiều Kiều...” Giang Phóng thấy Kiều Kiều mê man ngồi ở trên giường.

“Giang Phóng, ta cảm thấy, chính mình từ cùng người cùng một chỗ, càng đổi việt mềm yếu, càng đổi việt tính tình nóng nảy, việt khác người.” Kiều Kiều kỳ thực chỉ là trần thuật, nàng đã thành thói quen, có việc nhi nói với Giang Phóng, thế nhưng Giang Phóng hiển nhiên bất nghĩ như vậy.

Rất sợ Kiều Kiều bày tỏ cái gì thương hần tâm lỗi, nha đầu kia không phải làm không được a.

“Đều là ta quen , ta nguyện ý.” Một phen đem Kiều Kiều ôm chặt trong lòng mình.

“Thế nhưng, người không cảm thấy như vậy ta có chút đáng ghét sao?”

“Không cảm thấy, một điểm đều không cảm thấy, người mới không ghét, người là của ta tiểu tiên tử.” Giang Phóng dỗ ngon dỗ ngọt dỗ Kiều Kiều.

“Nhưng ta cảm thấy như vậy chính mình rất đáng ghét, Giang Phóng, chúng ta ——” Kiều Kiều còn chưa nói hết liền bị Giang Phóng lấy hôn hàn.

Hắn sẽ không để cho nàng nói ra cái gì hần không thích nghe lời.

Kiều Kiều đột nhiên gian liên nghĩ đến Tần Phi Dương lời, ở các người đoạn cảm tình này lý, hần phóng tâm tư, so với người nhiều hơn . Có phải hay không, kỳ thực, Giang Phóng rất sợ, rất sợ nàng không nên hần

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chươg hoặc sang chươg.

```
Reading(1453,606614,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-71/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-73/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Hòa hảo

Bạch ngọc bàn trong suốt nộn da rất nhanh bị hút được đồ tươi, mỹ lệ dấu vết một xếp một bao phủ ở thân thể của nàng, mà của nàng thở dốc càng lúc càng nhanh, xinh đẹp thân thể không ngừng theo môi lưỡi của hần xoay bày pháp phòng, khi hần cắn lần nàng êm dịu đầu ngón chân, đem tà ác đầu lưỡi cuốn hướng nàng trong bắp đùi lúc, nàng rút cuộc hô nhỏ khởi đến, khước từ đầu của hần, không muốn nhượng hần lại làm càn đi xuống.

Hần cười khê, căn bản không cần phản kháng đem nàng hai chân thật to chống khai.

“Ta còn đang cùng người sinh khí có được không, người cũng không có bảo vệ ta.” Nàng nũng nịu kháng nghị, kỳ thực a, hần trở lại, nàng thấy hần kia phò đáng về lo lắng, liền biết mình khí không có lý do gì.

“Nha đầu ngọc, nha đầu ngọc, ta rất thích người. Không cho phép người cùng ta sinh khí. Người cũng không biết, người đi ta liền cùng bọn họ náo loạn một trận. Chỉ cần người không thích, sau này ta sẽ không đi Tần gia, có được không?”

“Mới không tốt, nhân gia còn tưởng rằng là ta xúi giục người đâu!”

“Sao có thể.” Giang Phóng đem Kiều Kiều đi sau chuyện đã xảy ra nói một lần. Trời biết, hần không muốn nói này a, hần nghĩ thân thiết a, đều tên đã trên đây a. Nhưng nhìn tiểu nha đầu ánh mắt, hần cũng không dám tiếp tục a. Nếu không tiểu nha đầu lại muốn mất hứng.

Kiều Kiều nghe hần nói, hần một chút, này, nàng nên nói cái gì cho phải a! Này Tần gia thực sự là cấp Giang Phóng quen cái không biên nhi , hiện tại tính tình của hần càng ngày càng hơn làm càn, cũng không những người này không ngừng dung túng. Đều cảm thấy bạc đãi hần, với hần hảo, hần cũng là

nhưng dùng sức lấn qua lấn lại.

Của nàng đại nam hài nhi. Kiều Kiều vuốt mặt của hắn.

“Ngươi liền như vậy thích ta?”

Cổ bị hung hăng cắn một chút: “Ngươi không biết cảm tình của ta sao? Còn dám hỏi như vậy. Lung tung nói một trận liền đi, còn không cho ta theo, ngươi không biết ta cái gì tâm tình a!”

“Hắc hắc. Ta không phải sợ ảnh hưởng các ngươi thiên luân chi lạc sao?” Kiều Kiều ngụy biện.

“Ảnh hưởng chúng ta thiên luân chi lạc? Ta xem ngươi chính là cái tiểu bạch nhãn lang.”

“Ngươi bắt nạt ta, ta không để ý tới ngươi.” Kiều Kiều khước từ, sẽ phải thúc Giang Phóng, không chịu tiếp tục nữa, này Giang Phóng chỗ nào kiên a!

Thấy Kiều Kiều lại chu mỏ sinh hồn đổi, Giang Phóng cười nhẹ một tiếng, đem nàng lại lần nữa kéo hướng chính mình to lớn trong lồng ngực. Kéo khỏi cằm của nàng nhẹ mổ một ngụm hậu, ôn nhu nói, “Phụ nhân, vì phụ sai rồi còn không được sao?”

“Ngươi... Hừ!”

Hắn vui mừng cười khỏi, một tay trực tiếp bốc lên nàng xinh xắn đầy đà nắm trong tay tinh tế thương thức đè ép khỏi đến.

Hai người đẩy đưa cùng một chỗ.

Trong lúc nhất thời, bên trong cả gian phòng tất cả đều là “Tur... Tur...” Thanh âm, Kiều Kiều cả người đều bởi vì Giang Phóng kịch liệt động tác mà nhún.

Cũng không biết qua bao lâu, Kiều Kiều cảm thấy thân thể khác thường. Rốt cuộc, động tác của hắn càng thêm điên cuồng lên.

“A! ...” Theo Giang Phóng một tiếng gầm nhẹ, Kiều Kiều cảm nhận được hắn thả ra.

“Ấn...” Hai người yên lặng ôm cùng một chỗ, thở hổn hển.

Chậm một chút, Giang Phóng mở miệng: “Khó chịu đi? Tắm?”

“Không kính.”

“Ta ôm ngươi đi.”

“Hảo.” Kiều Kiều bị Giang Phóng lấn qua lấn lại hỗn loạn, nàng thể lực là thật không tốt lắm. Mỗi lần đến cuối cùng, đều là Giang Phóng còn chưa có tận hứng, nàng cũng mệt không biết nay tịch ra sao tịch.

“Ha hả, ôm tiểu trư đi tắm

“

“A —— “

Đương sáng ngày thứ hai khi mặt trời lên, Kiều Kiều mơ hồ vuốt đầu của mình, ô ô, bọn họ thể nào còn chưa có sao liền đẩy đưa đến trên giường a! Ô ô! Quá không hài hòa.

“Tức phụ nữ tình a? Ta nấu tổ yến cháo, đến.” Giang Phóng tay nghề kỳ thực so với Kiều Kiều hảo, Kiều Kiều không có kiên trì lòng này, thế nhưng Giang Phóng vì Kiều Kiều, trái lại mỗi ngày đều cho nàng lòng.

“Hảo.” Không thể không nói, Kiều Kiều bây giờ là bị Giang Phóng dưỡng thủy linh linh nộn vù vù.

Kiều Kiều không phải cái loại này làm người ta đặc biệt kinh diễm nữ hài nhi, thế nhưng nàng thuộc về đặc biệt nại nhìn, hơn nữa, rất là thủy nộn. Liên nhị hắc từng đều cùng Giang Phóng nói đùa quá, nói là Kiều Kiều từ cùng hắn có chuyện này nhĩ, so với trước đây thủy linh hơn, này thực sự là càng ngày càng hơn coi được, xem ra Giang Phóng còn rất dưỡng Kiều Kiều, bất quá, Kiều Kiều thoát nhìn cũng rất dưỡng hắn, kết quả bị Giang Phóng vui đùa trạng một trận bạo đảm.

“Giang Phóng ~ ngươi thật tốt —— “

“Ngươi mới biết được a? Tối hôm qua cũng không biết là cái nào nha đầu với ta lý cũng không lý. Ta xem, ngươi là tối biết thể nào hướng lòng ta thượng thống dao nhỏ. Chỉ cần ngươi một phen chán ánh mắt nhĩ, dự đoán cũng có thể nhượng ta chết một lần.”

“Chắc chắc, ngươi có muốn hay không như vậy kích thích a!” Kiều Kiều lè lưỡi.

“Ngươi nha, ta là nhìn, càng là đối với ngươi tốt, ngươi càng là không quan tâm. Liền lấy thương ta làm vui.” Kỳ thực Giang Phóng cũng là cùng Kiều Kiều đùa ngoạn nhĩ .

“Ta mới không có.”

“Kia một hồi ra mua đồ? Ta xem trong tủ lạnh không bao nhiêu ăn .” Kiều Kiều là một tham ăn tiểu nha đầu, thích ăn các loại hoa quả mousse, sữa chua chờ đông tây, nhà cũng là phòng .

Kiều Kiều tối hôm qua giăng co bán túc, trên người còn toan rất, kia đều không muốn đi.

Ôm chần ở trên giường chơi xấu, bắt quả vẫn là bị Giang Phóng bắt lên tới.

Này đồ tồi, liền sẽ bắt nạt nàng, Kiều Kiều rốt cuộc vẫn bị hấn cấp kéo dậy . Trừ phi có chuyện gì hai người là thật náo khởi đến, bình thường ở chung hình thức, chính là Giang Phóng là sói, mà Kiều Kiều là tiểu cừu.

“Ngươi hoại ngân, tối hôm qua ngươi rõ ràng rất là ăn nói khép nép , quay đầu liền lại bạo quân , ô ô ~ ngươi là hoại ngân, ngươi là hoại ngân...”

“Ha ha.” Giang Phóng cười lạnh: “Nếu như ta bắt ăn nói khép nép, có thể dỗ hảo ngươi sao?”

Tốt, này tên vô lại. Kiều Kiều vọt tới, sẽ phải đánh Giang Phóng, hai người lại cắn đến cùng nhau.

“Không được, bắt... Được rồi! Không thể, không thể... Ngươi bại hoại.” Giang Phóng cũng không quản Kiều Kiều khước từ, hắc hắc yin cười, không quan tâm ngành đẩy ra nàng, Kiều Kiều hai tay bị tách ra áp ở dưới tay hắn, sau đó hắn rất thất lung liền vọt đi vào, thậm chí hướng bên trong tiến lại tiến, nàng kiểm chế ai kêu, cứ như vậy , hai người lại giăng co một vòng. Về phần siêu thị? Ha ha, còn ra đi cái gì a? Đều một thành cái dạng gì nhĩ . Cái này, liền Giang Phóng mình cũng không muốn động.

“Mũ mau dùng hết . Ngươi đừng quên đi mua, không mua sẽ không chuẩn xăng bậy.” Kiều Kiều là một da mặt nhĩ mỏng , nàng là tuyệt đối không sẽ mua này , bình thường đều là cái kia da mặt dày giang đồng học đi mua.

Hắn cũng biết tính tình của nàng, đáp: “Biết.” Bình thường đều là chính hắn đi mua chính mình thường dùng bài tử. Trông chờ tiểu nha đầu đi mua? Nàng còn không được oán giận từ hắn, tính tình nóng nảy tiểu nha đầu.

“A, Giang Phóng a, ta thế nào hiểu ngươi không có trước đây bận rộn a?” Kiều Kiều đột nhiên nhớ tới.

“Àn. Hiện tại ta chủ yếu tọa trấn Tân Dương bên này. Hơn nữa, Dân Giang bên kia còn có tiểu Viễn giúp, ta tự nhiên nhàn nhĩ một ít, bắt quả quá mấy ngày sẽ bận đi. Ba ta nghĩ ở bên cạnh lộng một bàn.”

“Giang Phóng, ta cảm thấy chuyện này các ngươi được suy nghĩ thật kỹ.”

“Làm sao vậy?” Đối với chuyện của công ty nhĩ, Kiều Kiều tuyệt đối không sẽ bán tên không đích loạn cấp ý kiến .

“Ta cảm thấy vẫn là chờ một chút tương đối khá. Kỳ thực ta cũng chính là một cảm giác, không chính xác ha. Ngươi không cảm thấy, Cẩm Giang phát triển có điểm quá nhanh sao? Có lẽ rất nhiều người đều cảm thấy bay nhanh phát triển đương nhiên là chuyện tốt nhĩ, thế nhưng, ta cũng hiểu được quá nhanh cũng chưa chắc là một chuyện tốt nhĩ. Bất quá, ô kìa, ta cũng không biết nữa. Bất quá ta biết có một người tuyệt đối có thể giúp đến ngươi.” Kiều Kiều một chút nghĩ tới một người, lập tức hưng phấn.

“Ai a?” Nhìn Kiều Kiều hưng phấn như vậy, Giang Phóng cũng có chút hiếu kỳ.

“Chúng ta giáo thụ, hắc hắc, viên giáo thụ a!”

“Viên giáo thụ?” Giang Phóng cũng đã từng nghe nói người này.

“Đúng vậy, nếu như ngươi thấy qua nàng, cùng nàng nói qua sẽ biết, nàng tuyệt đối cao tiêu chuẩn đại sư. Mọi người đều nói nữ nhân làm việc không có thấy xa, thế nhưng ta đảo không cảm thấy da! Đặc biệt chúng ta giáo thụ, siêu cấp trâu, ta đều muốn , sau này tốt nghiệp liền thi của nàng nghiên cứu sinh.”

“Ha ha. Nàng thực sự tượng ngươi nói tốt như vậy?”

“Đương nhiên.” Kiều Kiều ngao kiêu ngửa đầu, phảng phất là đang khích lệ nàng, đùa Giang Phóng cười to.

Hắn là biết tính cách của Kiều Kiều , biết nàng cũng không phải là nói đùa: “Tốt, chờ ngươi cho ta giới thiệu gặp mặt một chút, ta cũng không nhận ra nàng. Mọi người cùng nhau ngồi một chút, ta thỉnh giáo một chút nàng.”

“Hảo. Chờ ta ngày mai đi học liền nói với nàng.

Giang Phóng gặp được Kiều Kiều trong miệng viên giáo thụ, hắn biết, Kiều Kiều xem như là viên giáo thụ ái đồ. Này bọn họ lần này tài chính hệ người nào không biết a, một Lâm Hiểu Nam, một Kiều Kiều, tuyệt đối là viên giáo thụ trong lòng hảo. Hơn nữa, này hai vị xác thực cũng là ở chuyên nghiệp thượng đều rất trâu.

Viên giáo thụ cùng Tần hiệu trưởng, Tần Tổ Cẩm cũng đều quan hệ rất tốt, càng biết Kiều Kiều cùng Giang Phóng chuyện này, với hắn cũng không có tàng tư gì gì đó, nói rất tường tận, kỳ thực viên giáo thụ tuyệt đối không phải quốc nội có chút cái gọi là chuyên gia kinh tế như vậy, chỉ là lời nói suông lời nói khách sáo, nàng tuyệt đối là thực học, lúc còn trẻ liền ở nước ngoài học tập làm việc, về sau bởi vì một ít không biết tên nguyên nhân về nước, đi tới đại học A dạy học, này một giáo chính là hơn mười năm, bây giờ nàng cũng coi là quốc nội giáo dục giới tài chính chuyên nghiệp nhân tài kiệt xuất, bất quá nàng cũng không có tượng có chút chuyên gia như vậy xung quanh giảng bài. Trái lại vẫn là rất yên tĩnh ở đại học A lĩnh vực của mình làm việc, rất được người tôn kính, Kiều Kiều cảm giác mình đặc biệt may mắn, tổng có thể gặp phải đặc biệt người tốt.

Kỳ thực viên giáo thụ cũng chỉ là giáo Kiều Kiều các nàng trong đó một tiết khóa, thế nhưng Kiều Kiều vẫn là cùng nàng xử rất tốt.

Giang Phóng ở đằng phương diện có chút xúc động lẫn nể, thế nhưng tuổi không lớn lắm liền bắt đầu giúp nhà mình sinh ý, ở phương diện này cũng là rất có kiến giải, ba người xem như là trò chuyện với nhau thật vui, nhiều hơn thời gian, Kiều Kiều là yên lặng lắng nghe, viên giáo thụ cùng Giang Phóng thảo luận rất sâu nhập.

Rốt cuộc, hai người nói xong rồi, bao gồm Kiều Kiều, đều cảm thấy thời gian nhiều đặc biệt mau, thế nhưng, bọn họ đã nói chuyện bốn tiếng đồng hồ.

Nhìn thấu viên giáo thụ có chút mệt mỏi, Giang Phóng kết thúc đề tài.

Viên giáo thụ cười: “Kỳ thực, vốn ta nghe nói Kiều Kiều đính hôn, hơn nữa còn là cùng ngoại, ta đây trong lòng a, thật là có một chút không phải tư vị nhi, ta đã nghĩ, chúng ta tốt như vậy nữ hài nhi, thế nào liền tùy tiện tìm một người đâu, người kia cũng là ngoại, thứ cho ta nói thẳng a, ngoại ở chúng ta trường học, gió này bình thế nhưng bất sao, trừ có tiền có thế, thật đúng là không có gì hay nói nhi. Ngày hôm qua Kiều Kiều nói, muốn cho ngoại cùng ta nói chuyện, ta vốn nhưng là muốn cự tuyệt, bất quá lại vừa nghĩ, ta đây đều lớn như vậy mấy tuổi, thế nào còn nhìn không rõ đâu! Thế là đáp ứng. Hôm nay thấy, ta thật là cùng ngoại cho ta trước đây ý nghĩ xin lỗi. Ân, ta đây xem như là minh bạch Kiều Kiều ánh mắt. Ngoại tiểu tử này, mặc dù xấu tính không ít, thế nhưng liền nhìn ngoại đối Kiều Kiều phân này săn sóc, làm việc phân này nghiêm túc sức lực, ngoại thì không thể kém”

Bốn tiếng đồng hồ, đủ để quan sát ra rất nhiều đồ.

Nàng như thế một thẳng thắn, Giang Phóng còn có chút ngượng ngùng.

Thấy Giang Phóng không có ý tứ, viên giáo thụ sang sang cười: “Được rồi, ta đây lớn như vậy mấy tuổi, ngoài thời gian dài như vậy cũng quá mệt mỏi, ta sẽ không bỏ lỡ các ngoại tiểu lưỡng miệng. Ta đi trước, Giang Phóng a, sau này có vấn đề gì, ngoại có thể trực tiếp tìm ta.”

“Viên giáo thụ, ngài đừng như vậy a, chúng ta cùng nhau ăn chút cơm đi?”

“Ta cũng không ăn, là thật mệt mỏi, sau này có rất nhiều cơ hội, chúng ta sau này ngày tháng còn dài.”

Kiều Kiều cùng Giang Phóng thấy viên giáo thụ khẳng khái muốn đi, cũng không ngăn, bọn họ xác thực nhìn thấu viên giáo thụ có điểm mệt mỏi.

“Tốt lắm, chúng ta sau này ngày tháng còn dài, chờ giáo thụ ngài chỗ nào trên trời nhà của chúng ta đi, ta nhượng Giang Phóng nấu cơm cho ngoại, tay hắn nghề cũng không tệ lắm nga.” Kiều Kiều đối viên giáo thụ nháy mắt, đùa viên giáo thụ cười.

“Hào hảo. Ta đảo muốn nhìn, tiểu tử này tay nghề thế nào.”

“Cấp năm sao đại trừ tiêu chuẩn.” Kiều Kiều chút nào không đỏ mặt khen.

Nhà được viên giáo thụ càng cười to, mà Giang Phóng thì lại là có chút ngượng ngùng.

“Hào, hôm khác ta nhất định phải tự mình ném ngoại một chút các gia cấp năm sao đại trừ tiêu chuẩn.”

Ha ha.

Tác giả có lời muốn nói: Đại diện tích sửa đổi tấu chương, vốn có điểm thịt tích, thế nhưng, bị khóa ~

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606615,0); if($.cookie('background'))
{ $(' #wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323') $(' .chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
{ $(' .chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $(' .chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
{ $(' .chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-72/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-74/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 74: Giang Phóng tâm tư nặng

Viên giáo thụ ly khai , Kiều Kiều cùng Giang Phóng thương lượng đi đâu nhĩ ăn cơm. Kiều Kiều muốn đi nước ăn nấu cá, kết quả bị Giang Phóng phản đối, Giang Phóng ý là, ăn ít như thế cay độc gì đó, đối dạ dày không tốt, Kiều Kiều mặc, Giang Phóng là lão mụ từ sao? Ồ ô

Bất quá hoàn hảo cuối cùng Kiều Kiều cũng không có cùng Giang Phóng cùng nhau ăn cơm, nàng bị Từ Mạn gọi đi, mà Giang Phóng đâu, thì lại là cùng hần cậu Tần Phi Dương cùng đi ra ngoài ăn cơm.

Là Tần Phi Dương tìm Giang Phóng, nói muốn nói chuyện.

Nhìn Tần Phi Dương nhìn chăm chăm vẻ mặt của hần, Giang Phóng không hiểu.

“Làm sao vậy?”

“Không thể nào, ngươi biết ta vì sao tìm ngươi sao?” Tần Phi Dương điểm khởi một miếng thuốc.

“Ngươi không nói ta đi đâu nhĩ đi biết? Ta cũng không phải ngươi con giun trong bụng.” Giang Phóng cọt nhả.

“Ta ngày đó lái xe trở lại, không biết thế nào , lại đột nhiên có một rất to gan ý nghĩ, chúng ta cũng không phải ngoại nhân, ta nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định hỏi một chút ngươi.”

Giang Phóng thu hồi cọt nhả, đối Tần Phi Dương ý bảo, nhượng hần nói.

“Ta đột nhiên đang suy nghĩ, có phải hay không, ngươi kỳ thực đã sớm có thể tiếp thu tỷ tỷ của ta, tiếp thu ba mẹ ta ? Chỉ bất quá, ngươi sợ, dù sao, phụ mẫu ta này tiền khoa nhưng không tốt lắm, ngươi sợ các ngươi hòa hảo , bọn họ liền sẽ can thiệp ngươi cùng Kiều Kiều.” Tần Phi Dương xem như là ngửa ra kinh người .

“Không...”

“Không? Giang Phóng, thật không phải là sao? Ngươi cũng không là kia dám làm không dám chịu người.”

Giang Phóng nhìn Tần Phi Dương, Tần Phi Dương cũng nhìn chăm chăm Giang Phóng.

Rốt cuộc “Quả thế, ngươi tiểu hỗn đản.” Tần Phi Dương nghe thấy hần chính miệng thừa nhận, mắng: “Ngươi thật đúng là không phải là một món đồ. Ta liền cảm thấy chuyện này lý, để lộ các loại quỷ dị, không muốn quả là có chuyện như vậy nhĩ, ba mẹ ta đều bao nhiêu tuổi a, còn phải cả ngày lấy lòng ngươi không tốt đồ chơi. Ngươi liền vì tình yêu cứ như vậy?”

Giang Phóng chính sắc: “Ta liền vì tình yêu như vậy, bất quá trừ tình yêu, ta cùng Kiều Kiều còn có rất nhiều, chúng ta có thân tình, có hữu tình, tình cảm của chúng ta vượt qua tất cả. Chúng ta cùng ngươi cái kia cái gọi là tình yêu nhưng không giống với, các ngươi đó là nhất thời tâm động, ta không phải, ta nói rồi, Kiều Kiều là của ta mộng, là ta một đời hi vọng. Ta không thể mạo bất luận cái gì hiểm.”

“Đáng giá không?”

“Đáng giá, chưa từng có đồng tây đáng giá ta đây sao kiên trì.”

Tần Phi Dương cười cay đắng: “Kiều Kiều, nàng đến tốt cùng là ngươi cùng tiểu Viễn phúc, vẫn là, của các ngươi nợ?”

Tiểu Viễn yêu thích Kiều Kiều, bọn họ những người này làm sao nhìn không ra.

Sợ là trừ Kiều Kiều chính mình, những người khác, chỉ cần lưu tâm, cũng có thể nhìn ra đi, cũng đều biết đi.

“Nàng là của chúng ta phúc.”

“Ngươi có nghĩ tới hay không, có lẽ, là bởi vì ngươi hồi bé mẫu thân bắt bên ngươi, cho nên có một nữ nhân đối với ngươi tốt, ngươi ở trong tiềm thức đem tất cả cảm tình đều ký thác vào trên người nàng , có lẽ, giữa các ngươi cũng không phải là tình yêu?”

“Ngươi sẽ nghĩ cùng mình xem như mẫu thân nhân trên giường sao?”

Phốc! Tiểu tử này thật đúng là trực tiếp.

“Kiều Kiều kỳ thực một chút cũng bất ôn nhu , khi đó, nàng mỗi ngày hung dữ , sau đó đi, còn là một tiểu tham tiền, vì một điểm nhỏ tiền, nàng đã nghĩ trốn học đi bán đồng tây, sai khiến ta cùng tiểu Viễn làm việc nhĩ thời gian cũng một chút cũng vô tâm mềm, thế nhưng ngươi biết không? Ta bị bệnh thời

gian, nàng cấp ô ô khóc, lã là bồi ta một đêm, cho ta không ngừng sát rượu hạ sốt. Sẽ đem mình vắt và kiếm tới tiền mua cho ta thích đồng tây, lần đó gặp phải tiểu đầu, ta bị thương, nàng biên mắng ta biên khóc, ta cảm thụ đạt được của nàng quan tâm cùng đau lòng, khi đó trong lòng ta liền có một cảm giác, ta sau này, sẽ không còn làm cho nàng khóc, ta muốn lấy nàng, ta phải bảo vệ nàng.”

“Ai!” Tần Phi Dương cũng không biết chính mình nên nói cái gì, nghĩ nghĩ.

“Tỷ của ta cũng rất khổ, nàng không phải ý định mặc kệ của các người, chỉ bắt quá nàng, nàng sợ nhìn thấy Giang Hải Dương tái hôn, sợ nhìn thấy các người liền tất không được tay. Mấy năm nay nàng gặp bao nhiêu tội, là các người nghĩ không ra. Chỉ cần người kiên trì, nàng sẽ không không đồng ý người cùng Kiều Kiều. Người đã bắt là hoàn toàn không thể tha thứ nàng, kia, mời người đối với nàng tốt một chút đi! Ta biết, nàng là thật tâm yêu các người. Còn có ta ba mẹ, bọn họ không có ý tứ gì khác, người tuyệt đối có thể phóng một vạn cái tâm, người thật là có điểm trông gà hóa cuốc, người cũng là nam nhân, chẳng lẽ liền nhìn tâm nhìn lão nhân như vậy thống khổ tự trách?”

“Tất cả đều là ta không tốt, ta không phải là một món đồ, thể nhưng, ta thực sự không dám nghĩ, liên chính người đều nói, bọn họ tiền khoa quá không xong, ta sợ, sợ bọn họ không đồng ý. Kiều Kiều không phải khác nữ hài nhi, nếu như ta cùng đại gia tiêu tan hiềm khích lúc trước, mà bọn họ lại ra chút gì yêu thiếu thân, như vậy, ta không dám nghĩ, Kiều Kiều sẽ rời đi của ta. Chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên, nàng là cái cái dạng gì nhi, ta lại rõ ràng bắt quá, ta cá là không dậy nổi, thực sự đồ không dậy nổi. Cho nên ta không ngừng nói với mình, bọn họ đều là vứt bỏ người của ta, người không cần tha thứ bọn họ.”

“Người tiểu từ góc. Ai.”

“Ta trong lòng mình đều biết nhi.”

“Người cũng nói, các người từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cho nhau hiểu biết, Kiều Kiều chẳng lẽ không hi vọng người có thể cùng người nhà của mình hòa thuận sao? Giang Phóng, ta có nhiều khi liền cảm thấy, rốt cuộc là cái gì đưa đến người bây giờ tính cách, tiền tài thượng giàu có hòa thân tình thượng cần cỗi?”

“Đại khái đi, ha ha.” Giang Phóng cũng không giận, đây cũng chính là Giang Phóng cùng Tần Phi Dương xử không tệ, nếu như thay đổi người khác như thế nói với Giang Phóng, người này còn không chừng dù thế nào đâu.

Thấy Giang Phóng một bộ cà lơ phất phơ bộ dáng nhi, Tần Phi Dương rốt cuộc là bắt đắc dĩ thờ dài.

“Người cùng ta nói này đó, nói như thế nào đều được, bắt quá, ta không hi vọng người đi tìm Kiều Kiều nói bất luận cái gì nói.”

Trắng Giang Phóng liếc mắt một cái, Tần Phi Dương: “Ta là ngày đầu tiên biết người sao?”

“Ha ha.” Giang Phóng gãi đầu ngây ngô cười.

Hôm nay Tần Phi Dương cùng Giang Phóng nói chuyện xem như là vô tội mà cuối cùng. Bắt quá Tần Phi Dương cũng cảm khái, cuối cùng là biết Giang Phóng là chuyện gì xảy ra? Ai! Đây từ tiểu tử. Tính cách của hắn cũng quá bất nhận người thích.

Nguyên đán tới, các ban đều tổ chức tiết mục, tham gia toàn giáo văn nghệ hội diễn. Kiều Kiều nghĩ tới kiếp trước tương đối khá ngoạn nhi tiểu Thẩm Dương, kết quả là, thay đổi bản không sai tiền liền sinh ra.

Lâm Hiểu Nam xưng phong nhận việc đích đáng tiểu Thẩm Dương. Hắn căn bản sẽ không sợ tự hủy hình tượng. Khoan hãy nói, dương quang mỹ thiếu niên, đừng thượng cái kẹp, mặc vào hoa nhỏ áo, Scotland váy, ô ô! Thực sự là rất đẹp mắt a! Giang Viễn lã là nháy qua đi sờ soạng vài đêm, Lâm Hiểu Nam hô to, phi lễ.

Vì bảo trì tiết mục thần bí tính, Kiều Kiều an bài bọn họ bài lúc luyện vẫn là ả núp mọi người.

Bắt quá trốn khai người khác, tránh không thoát Giang Phóng a.

Nhìn Giang Phóng không ngừng co rúm vai, Kiều Kiều liền biết, bọn họ chuyện này, thập có □ là thành.

Biết này là mình tức phụ nhi chính vợ, mặc dù nàng nói là nhìn người khác diễn quá, thể nhưng Giang Phóng cảm giác mình đều chưa có xem qua, vợ hắn đi đâu nhi đi nhìn a!

Cơ bản tập luyện được rồi, Kiều Kiều cũng là không nhiều thêm sảm cùng.

Vốn, đối với diễn xuất, vẫn có cái tiểu nhạc đệm, đó chính là bọn họ ban có người đề nghị hát ca khúc được yêu thích xuyên đốt, trong đó cũng làm cho Kiều Kiều thượng, thể nhưng bị kịch liệt ngăn cản có hay không.

Liên luôn luôn nhân nhạ Phuong Khuynh Nhan đều mặt lộ vẻ thống khổ cực kỳ không đồng ý, Hoa Áu Lâm càng nói, nếu như Kiều Kiều mở miệng, mọi người sẽ chết có hay không.

Truy vấn Giang Viễn, hắn cũng chỉ là nhân nhạ mấy chữ, các người có thể thử. Những lời này hàm nghĩa quá sâu khắc lại, các người có thể thử, nghe nhưng không giống như là lời hay a, liền tưởng bình thường Giang Viễn đối Kiều Kiều bảo vệ, mọi người yên lặng không hề nói ra, nói không chừng, này phải là ma âm xỏ lỗ tai đâu!

Nguyên đán mọi người đều ngoạn nhi rất H, Kiều Kiều nhìn Lâm Hiểu Nam kia vừa ra nhi càng vui, vốn, này tiết mục liền bảo mặt tương đối khá, như thể vừa ra tới, quả nhiên là não động toàn trường. Từ đó, Lâm Hiểu Nam ở đại học A thì có một mới tinh danh hiệu: Lâm muội muội.

Kiều Kiều vui.

“Người tiểu bại hoại, người như thế chính hoàn, Hiểu Nam nhưng thế nào gặp người.” Giang Phóng cười.

“Đừng lại ta a, rõ ràng là chính hấn muốn diễn nhân vật này, rất? Các người cũng quá có thể oan uổng người. Hấn không muốn, ai có thể ép buộc hấn a, không phải hấn nói này có tính cách nam giầy nhất định phi hấn mặc chúc sao?”

“Ha ha.”

Nguyên đán, Kiều Kiều cùng Giang Phóng cùng nhau hỏi Dân Giang, Kiều Kiều cũng không tương Giang Phóng hỏi Dân Giang hỏi như vậy nhiều lần, bình thường đều là nửa tháng hoặc là một tháng mới hỏi một lần. Bây giờ Kiều Kiều bắt tổng về nhà, tiểu Mộc nhưng coi Kiều Kiều là cái bảo. Tỷ tỷ tiền, tỷ tỷ hậu.

Kiều mẹ đối với Kiều Mộc loại này chân chó hành vi, bày tỏ cực kỳ không thêm.

“Tỷ, ta và người nói chút chuyện nhi.” Kiều Mộc thần bí hề hề.

“Chuyện gì?”

“Ba mẹ tối hôm qua cãi nhau.”

“Vi sao a?” Ba nàng là một người hiền lành, bình thường đều là không lên tiếng. Mặc cho mẹ nàng kêu gào.

“Hừ, còn không phải là bởi vì nhị thúc gia. Nhị thúc nói nhượng ba ba cấp Kiều Dĩnh tỷ tỷ tìm cái làm việc, nói là nàng không tưởng niệm thư. Thế nhưng mẹ không hi vọng ba ba quản chuyện này nhi. Nói là nhỏ như vậy sẽ không đi học. Kia chỗ nào đi a! Đừng sau này ở trách chúng ta. Ba ba không thích nghe, nói mẹ lòng dạ hẹp hòi.”

Kiều Dĩnh? Từng Kiều Dĩnh, đúng là sơ tam hạ bán học kỳ thời gian, liền sai người tìm cái chức cao, đợi nửa năm, sau đó phân phối đến một nhật tư điện tử xí nghiệp.

“Liền làm cho này chút ít chuyện này?”

“Àn, nhưng không phải sao. Mẹ còn nói, ba ba chính là hạt quân.”

Ai

“Được rồi, người đừng quản, chờ ta đi cùng ba mẹ nói một chút. Người nên làm chi làm chi!”

“Hảo thôi!” Kiều Mộc là một yêu chỗ mồm vào tiểu quỷ linh tinh.

Kiều ba đi đơn vị, kiều mẹ ở phòng bếp làm tốt ăn.

“Mẹ. Làm cái gì ăn ngon đâu?” Kiều Kiều len lén bắt một ngụm bỏ vào trong miệng, bị kiều mẹ vỗ một cái tay.

“Người thế nào còn không bằng muội từ người. Rửa tay sao, sẽ tới ăn vụng.”

“Rửa lạp! Hắc hắc. Mẹ, người thế nào như thế nóng nảy a, đều đánh cho ta đau.” Kiều Kiều xoa tay của mình.

“Đau? Ta nhưng không nhìn ra đến, bắt ở bên ngoài xem ti vi, chạy phòng bếp đến làm gì?”

“Hắc hắc, mẹ, nghe nói người cùng ba cãi nhau lạp?”

Kiều mẹ trừng mắt: “Làm sao người biết? Tiểu Mộc cái kia đồ ranh con nói có đúng không là? Ta liền biết, nha đầu kia a, chính là cái bất đáng tin, hừ. Mỗi ngày cũng không biết hảo hảo học tập, liền suy nghĩ những thứ vô dụng này, ta là hảo đánh nàng.”

“Đừng như vậy a, mẹ, người thế nào hỏa khí lớn như vậy a! Quá bất lợi với nhà chúng ta an định đoàn kết.”

“Hừ.”

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chuong hoặc sang chuong.

Reading(1453,606616,0); if(\$.cookie('cbackground'))

{\$('#wrap').css('background',\$.cookie('cbackground'));if(\$.cookie('cbackground')=='#232323')\$('.chapter').css('color','#777');} if(\$.cookie('cfont'))

```
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))  
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function  
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-73/'; } else if  
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-75/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Gặp lại vui mừng

“Mẹ, tiểu đình làm việc chuyện này, giao cho ta được. Ngươi cũng đừng cùng ba lưỡng não cái gì không thoải mái. Ta nói với Giang Phóng một tiếng, nhượng tiểu đình đi trước bọn họ bán lâu xử rền đúc rền đúc.”

Kiều mẹ thờ dài, đốt Kiêu Kiêu đầu: “Ta là kia ý xấu mắt người sao? Ta chẳng lẽ còn ngóng trông tiểu đình không tốt? Đều là ta nhìn lớn lên đứa nhỏ, nhỏ như vậy sẽ không đọc sách, ra làm việc, chỗ nào là một chuyện này a, sau này nàng không hối hận sao?”

“Mẹ, ta biết ngài là hảo tâm, nhưng là bọn hân không biết a, hơn nữa, năm ngoái qua năm thời gian, tiểu đình liền cùng ta đã nói rồi, nàng nói mình một chút cũng không yêu học tập, nghĩ sớm một chút kiếm tiền, cũng có thể phụ trong nhà. Minh cũng dễ dàng.”

“Dù cho như vậy, ngươi nói làm cho nàng đi bán phòng ở, ngươi nhị thẩm sẽ không có ý nghĩ? Còn có ngươi, chỗ này xử dựa Giang Phóng, nhân gia Giang gia nhìn ngươi thế nào?”

“Mẹ, ngươi là không biết a, ta nhượng Kiêu Đình đi bán lâu xử, cũng là đối với nàng tốt. Ngươi nghĩ a, tiểu đình tính tình, như vậy hướng nội, ở bán lâu xử vừa lúc rền đúc người, hơn nữa a. Cũng kiếm được nhiều a, nhị thẩm có ý nghĩ? Dự đoán nàng xem thấy bạch Hoa Hoa bạc, liền không có ý kiến gì. Còn có Giang Phóng, mẹ, ta biết ngươi là nơi chốn cho ta nghĩ lạ, bất quá, ta cùng Giang Phóng, hai chúng ta hảo rất! Giang thúc thúc cũng đã nói, ta dù cho không phải của hân con dâu, cũng là của hân con gái nuôi, hắc hắc, có một số việc nhĩ a, chính là các ngươi suy nghĩ nhiều.” Nhìn Kiêu Kiêu vô tâm vô phế ngọc hình dáng, kiêu mẹ bất đắc dĩ.

“Bán phòng ở rất kiếm tiền?”

“Of course.”

“Cho ta nói tiếng người. Chính này điều ngữ, ta cũng nghe không hiểu a!”

“Giang Phóng nói, bọn họ bán lâu xử những thứ ấy bán lâu tiểu thư, một tháng có thể kiếm tứ, năm nghìn.” Lúc này, năm 2003 sơ, bình thường công chức một tháng cũng không phi chính là ba nghìn tả hữu.

“Nhiều như vậy?” Kiêu mẹ cũng hoảng sợ, lúc đó Kiêu ba tiền lương đã lấy lương một năm tính toán, thế nhưng điều này cũng bất đại biểu kiêu mẹ không biết giá thị trường a! Kiêu nhị thúc một tháng cũng chính là kiếm cái chừng một ngàn đồng tiền.

“Đúng vậy. Bọn họ lương tạm không quá cao, thế nhưng mỗi bán đi một bộ phòng ở, thì có một phần trăm trăm a!”

“Kia phòng ở, có thể hay không không tốt bán?”

“Thấp đầu mẹ của ta cũng, ngươi liền đừng lo lắng những thứ này, yên tâm đi, Kiêu Đình bên kia có ta nhìn. Tuyệt đối không có vấn đề.”

Kiều mẹ đột nhiên không biết nghĩ tới điều gì, nhìn chăm chú nhìn Kiêu Kiêu, nghĩ nghĩ, mở miệng: “Kiêu Kiêu a, nếu không, ngươi hỏi một chút Giang Phóng, cho ngươi tiểu di quá khứ làm được. Mẹ không phải kia không chú ý người, ngươi tiểu di hôm nay trời cũng là cho người ta làm công, còn bị ức hiếp, vẫn muốn đổi cái làm việc. Mẹ cũng không pháp cùng ba ngươi khai này miệng, người trong nhà thế nào, cũng là khó a! Ngươi nhị thẩm này không phải cũng là làm việc vất sao? Thân thích nhiều lắm, cũng là quản không được. Dù sao tiểu đình bên kia ba ngươi có thể an bài, không như đem cơ hội này cho ngươi tiểu di. Ngươi xem được không?”

Kiều Kiêu nhị di, tiểu di hỏi bé đều đúng Kiêu Kiêu rất tốt. Cũng rất giúp đỡ Kiêu Kiêu gia.

Kỳ thực liền hiện thực mà nói, Kiêu Kiêu tiểu di hiện tại niên kỷ, đi bán phòng ở, là có hơi lớn. Nhưng có phải thế không bảo hoàn toàn không thể, lấy tiểu di hướng ngoại tính tình, kiên mấy năm, nhất định có thể chính lên. Nói không chừng, thật đúng là đi đâu?

“Mẹ, như vậy đi, ta cùng Giang Phóng nói một chút, nhượng tiểu di cùng tiểu đình đều quá khứ đi, ngươi cũng biết tiểu đình, lại hướng nội lại ngại người, các nàng cùng nhau đi vào, tiểu di cũng có thể giúp đỡ chút ít đình. Ta cảm thấy rất tốt.”

“Này...”

“Cứ như vậy, ta đi cấp Giang Phóng gọi điện thoại.” Kiều Kiều cấp tốc nhảy nhót ra.

Cấp Giang Phóng gọi điện thoại, lại cấp cha mình gọi điện thoại, phê bình hấn một trận, ha ha.

Nghe thấy Kiều Kiều nhượng Giang Phóng cấp tiểu đình an bài vào Cẩm Giang tập đoàn bán lâu xừ, Kiều ba vẫn là rất cảm động, kỳ thực công việc của hấn, là vận tải công ty bên kia, đại bộ phận đều là nam nhân làm việc, muốn cho tiểu đình an bài cái làm việc, cũng thật phiền toái, dù sao, tài vụ các loại làm việc, nàng còn không làm được.

An bài đến những địa phương khác, cũng không phải không được, thế nhưng tiểu đình tính cách đặc biệt hướng nội, lại là địa phương nhỏ ra tới, kia là của mình chất nữ, Kiều ba cũng sợ nàng thụ ủy khuất. Bán lâu xừ Kiều ba vẫn luôn không có suy nghĩ qua, hấn vẫn cảm thấy này mặc dù giấy thật nhiều, thế nhưng cũng là cần hướng ngoại nữ hài nhi, cũng không thích hợp tiểu đình, Kiều Kiều nghĩ như vậy cũng rất chu đáo, nàng tiểu đi cùng tiểu đình cùng đi, là sẽ tốt hơn rất nhiều.

“Mẹ, người nhiều lộng ít đồ đi, Giang Phóng nói, bọn họ toàn gia muốn tới đây cợ cái com.”

“A! Hảo. Đây, trong nhà thái cũng không đủ a. Người rồi đi mua điểm. Tính toán một chút. Cho người ba gọi điện thoại, nhượng hấn bây giờ trở về đến, thuận tiện mang gọi món ăn. Vẫn là quên đi, ta đánh đi, người cũng nói không rõ ràng.”

Kiều mẹ có chút bối rối, Kiều Kiều Kiều Mộc ở một lần bừa bãi, mẹ nàng làm cái gì vậy a!

Kiều Kiều biết, nhất định lại là Giang Phóng náo cái gì yêu nhi, nếu không nhà hấn mấy vị này cũng không thể đến nhà bọn họ ăn com a!

Đáng thương thiên hạ cha mẹ tâm.

“Ai tỷ a, này Tần a di muốn tới, ta thế nào còn cảm thấy có phải hay không kính a! Ô ô. Ta nhìn thấy làm lão sư người, liền cảm thấy có phải hay không kính a!” Kiều Mộc ở trên sofa làm co quắp trạng.

“Biên nhi ở. Người ít náo yêu nhi ha, không chừng bọn họ lúc nào liền tiến vào.” Kiều Kiều hù dọa người.

“Ai, ai ai ai!”

Kiều mẹ nói chuyện điện thoại xong không nhiều một hồi Kiều ba sẽ trở lại, trong tay bao lớn bao nhỏ xách không ít thái.

“Cái này làm sao cũng không nói trước một tiếng nhi đâu?” Kiều ba oán giận Kiều Kiều.

Giang Hải Dương là đúng Kiều ba có diu đất chi ân, hơn nữa, nếu như không phải Giang Hải Dương, còn không chừng hiện tại Kiều ba hỗn cái dạng gì nhi đâu! Hơn nữa bây giờ, chính mình còn đang nhân gia thuộc hạ làm việc. Bây giờ hai nhà làm thông gia, Kiều ba cũng là cảm thấy có điểm người lùn nhất đẳng khăn trương cảm.

“Ba, mẹ, bọn họ đến sẽ tới bãi, người gặp các người lưỡng khăn trương, con của bọn họ muốn lấy người theo tiểu bảo bối nhi đến lớn nữ nhi da. Bọn họ mới là nên đoan chính thái độ đâu. Nếu không ta còn không lấy chồng.”

“Đi, nói cái gì nói.”

Giang gia một nhà tứ miệng tới dùng com, Giang Hải Dương cấp Kiều ba dẫn theo không ít hảo yên rượu ngon.

Tám người ăn com, Kiều gia địa phương không phải rất lớn, bất quá cũng để lộ ấm áp. Kiều mẹ làm tất cả đều là sở trường việc nhà thái. Mọi người vui chơi giải trí cười cười nói nói, cũng thích ý.

“Đến, lão kiều. Uống một chén.” Giang Hải Dương nâng cốc cấp Kiều ba mẫn thượng. Kiều ba vừa mới bắt đầu là có chút khăn trương, bất quá hơi chút uống chút rượu, cũng thả rất nhiều.

Mọi người trò chuyện Cẩm Giang tập đoàn làm việc, trò chuyện Kiều Kiều trường học của bọn họ, coi như là náo nhiệt.

“Ba mẹ, năm nay qua năm, chúng ta muốn đi ra ngoài ngoạn nhi.” Giang Phóng mở miệng.

“A? Ra? Đi đâu nhi a?”

Liền Kiều Kiều cũng không biết Giang Phóng nói chuyện này nhi.

“Àn, chờ ta thương lượng với Kiều Kiều một chút đi. Các người đi không, nếu như đi, chúng ta có thể cùng nhau.”

“Không như vậy, mọi người chúng ta cùng đi ra ngoài ngoạn nhi, thành phần một du ngoạn đoàn. Ta đem nhạc phụ của ta nhạc mẫu cũng gọi là, các người cũng biết, ta đây các vẫn cũng đều bắt bên người, chính hảo mọi người cùng nhau đi ra ngoài một chuyến. Còn có thể đây đó chiếu ứng, hảo hảo vui đùa một chút.” Giang Hải Dương quyết đoán nói.

Kiều gia kỳ mai còn ở vào ngốc lãng trạng thái, cùng đi ra ngoài du ngoạn?

Qua năm?

Kiều gia vẫn tương đối truyền thống , bình thường qua năm đều là cùng nhau hỏi Thanh Nham, ở lão gia qua năm , này Giang Hải Dương hỏi như vậy, Kiều gia đều sững sốt.

Bất quá lập tức Kiều ba sẽ đồng ý .

“Cũng được a. Cùng đi, vừa lúc, Kiều Kiều mẹ nàng cả ngày cũng chính là ở nhà ngốc , không cơ hội gì ra cửa. Đại gia ra cửa vui đùa một chút, còn có thể cho nhau chiếu cố.” Kiều ba đáp lời.

“Đi a, tốt lắm, cứ quyết định như vậy, Kiều Kiều a, người cùng tiểu phóng cùng nhau thương lượng một chút, chúng ta đi chỗ nào ngoạn nhi. Hành trình không nên quá vội vội vàng vàng .”

“Hiện vào lúc này, quốc nội cũng chính là Hải Nam Vân Nam cũng không tệ lắm, nước ngoài tính chọn lọc liên cao điểm, bất quá nếu như cộng thêm làm hộ chiếu gì gì đó thời gian sợ là đến không kịp, năm nay qua năm tương đối sớm. Ta cảm thấy liên quốc nội đi, Hải Nam thế nào? Chúng ta đi Tam Á độ cái giả.” Giang Phóng phân tích.

“Đi. Lúc này, Hải Nam xác thực so với Vân Nam cường, liên Hải Nam đi. Chúng ta đều được, bất quá ông ngoại người hẳn là sợ bắt phải đi làm.” Giang Hải Dương suy nghĩ hạ, hỏi: “Thời gian thương, các người có ý kiến gì không?”

“Này không có chuyện gì, chờ Kiều Kiều cùng tiểu Mộc nghỉ , đưa nhỏ mẹ hẳn cảng tại gia cũng không sợ. Thời gian các người định đi.”

“Giang Phóng người tới an bài đi, hành trình chiếu nửa tháng đến. Ân? Tháng chạp hai mươi hai ngày đó đi? Hai chúng ta gia cùng nhau quá cái năm, ha ha.”

“Hào.”

Cứ như vậy, này du lịch chuyện này cứ như vậy định xuống. Cao hứng nhất , đương thuộc tiểu Mộc , nàng chưa từng có ra du ngoạn quá a, lần này có thể cùng nhau đi theo ra ngoạn nhi, nàng hưng phấn ngủ không yên.

Tiền một lần trường học tổ chức đi Bắc Kinh, nàng bởi vì cảm mạo, kiều mẹ không làm nàng đi, lần này cuối cùng là có thể ra .

Mọi người cũng không cùng đoàn đi, tự do đi, muốn chuẩn bị đông tây cũng không ít, Giang Hải Dương nhượng Giang Phóng đem tất cả đều chuẩn bị cho tốt.

Trở lại Tân Dương hậu, Kiều Kiều nói với Từ Mạn lần này hội ngộ. Nhũ mỳ: “Ta thế nào chuyện lần này nhi liền để lộ quý đi đâu? Cùng đi ra ngoài du ngoạn? Nhà bọn họ không phải là muốn đem nhà của chúng ta người đều bán đi?”

Từ Mạn cười ha ha: “Bán người? Nhà người Giang đại thiếu bỏ được sao? Ta cảm giác ha, này Giang Phóng nhà ông bà ngoại bên kia, ở đối với các người gia chủ động kỳ được rồi? Người nào không biết ở Giang Phóng trong lòng, người là cái vị trí nào? Bọn họ nỗ lực nhiều năm như vậy, cũng không gì rõ rệt hiệu quả, này cũng không liền đem chủ ý đánh tới trên người của người sao? Ha ha “

“Mặc dù cảm thấy, cùng bọn họ cùng đi ra ngoài, có điểm kỳ quái, thế nhưng có thể đi chơi nhi ta còn là rất cao hứng .”

“Ha ha, người vô tâm vô phé nha đầu ngốc. Trở về phải cho ta mang ăn ngon a.”

“Không có vấn đề, hắc hắc.”

“Kiều Kiều, nhà các người muốn cùng Giang Phóng gia cùng đi ra ngoài ngoạn nhi?” Lâm Hiểu Nam nghe thấy được hai người nói chuyện.

“Ân, đúng vậy.”

Lâm Hiểu Nam trầm mặc một chút, lập tức cười khời: “Hào thú vị ha, chúng ta bên này cùng bên kia độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày đại, người chú ý một chút, đừng không thoải mái. Người này thể chất a, thật đúng là chưa tính là tốt!”

“Biết rồi, Lâm muội muội. Ha ha.” Kiều Kiều trêu chọc.

“Tốt, liên người cũng dám nói vậy, nhìn ta không thu thập người.” Hai người làm bộ đùa giỡn.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

Reading(1453,606617,0); if(\$.cookie('cbackground'))
{\$('#wrap').css('background',\$.cookie('cbackground'));if(\$.cookie('cbackground')=='#232323')\$('.chapter').css('color','#777');} if(\$.cookie('cfont'))
\$('.chapter').css('font-family',\$.cookie('cfont')); if(\$.cookie('csize')) \$('.chapter').css('font-size',\$.cookie('csize')); if(\$.cookie('cline'))
\$('.chapter').css('line-height',\$.cookie('cline')); if(\$.cookie('cfull')=='container') \$('#content').toggleClass('container container-fluid'); function

arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode === '37') { window.location.href=' /trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-74/'; } else if (e.keyCode === '39') { window.location.href=' /trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-76/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Xuất hành chuẩn bị

“Kiêu Kiêu.” Vừa vận dụng đầu Giang Phóng đến tìm người, người này sắc mặt không tốt lắm.

“Giang Phóng, người qua đây lập.” Bọn họ này là mới vừa thi xong ra chỉ chốc lát sau, hai người nói xong, Giang Phóng thi xong qua đây đón nàng, sau đó về nhà thu thập một chút, hôm nay trở về Dân Giang.

“Ân. Nói cái gì đó? Ngoạn nhi vui vẻ như vậy.” Mặc dù Giang Phóng nói như vậy, nhưng sắc mặt kia có thể coi không hơn hảo, bất quá Kiêu Kiêu đối chuyện này vẫn tương đối hậu tri hậu giác. Nàng nhưng căn bản cũng không biết Giang Phóng này vì sao mặt đen. Cũng không biết Lâm Hiểu Nam tâm tư.

Nhưng Lâm Hiểu Nam cùng Từ Mạn đều biết Giang Phóng là bởi vì cái gì mặt đen a. Lâm Hiểu Nam có chút xấu hổ. Mặc dù hẳn quả thật có tâm tư, thế nhưng hẳn cũng không phải kia đục khoét nền tảng người a!

“Ha ha, ta kêu Hiểu Nam Lâm muội muội, hẳn phiền muộn đâu. Ha ha, cái này Giang Phóng tới, người không dám trả thù ta đi!” Nói, Kiêu Kiêu ở nam nữ quan hệ phương diện này thực sự là ngu ngốc có thể.

“Ân, ai dám chọc ta tức phụ nhi, ta thu thập không chết hẳn.” Giang Phóng tràn ngập tiểu ý xoa Kiêu Kiêu đầu.

Đến bây giờ mới thôi, Kiêu Kiêu như cũ là tóc ngắn, rất Q, rất kawaii, đây cũng là cho tới bây giờ người khác đều cho rằng nàng niên kỷ tương đối nhỏ một trong những nguyên nhân. Vóc dáng không quá cao, nàng bây giờ là một lục tam, cùng nguyên lai không có thay đổi gì, cũng chính là hơn một cm. Mặc dù □ vóc người không tẻ, thế nhưng đi, mắt to, hạt dưa mặt, lại là hơi có vẻ xinh đẹp tóc ngắn, khiến nàng cả người thoát nhìn đặc biệt tiểu.

Đương nhiên, đây cũng chính là người khác cảm giác mà thôi, Giang Phóng lại không cho là như vậy, hẳn thật sâu biết, cời áo khoác, cái kia thoát nhìn nhỏ nhắn xinh xắn động lòng người nữ hài nhi, là bao nhiêu động nhân, bao nhiêu mị hoặc.

“Yêu mua nha, đi nhanh lên đi. Các người cũng đừng ở ở đây tú ân ái, ha ha.” Từ Mạn thúc hai người ly khai. Từ Mạn đã sớm nhìn ra Lâm Hiểu Nam tâm tư, bất quá Lâm Hiểu Nam đã quyết định đem phần này tâm tư phóng dưới đáy lòng, nàng kia cũng tuyệt đối không sẽ đâm thủng, bọn họ sẽ là một đôi hảo bằng hữu đi.

Cùng Lâm Hiểu Nam, Từ Mạn phát phát tay, Kiêu Kiêu theo Giang Phóng ly khai.

“Người làm sao vậy a? Bàn cái mặt.” Kiêu Kiêu cuối cùng là phát hiện người nào đó không tốt sắc mặt.

“Người mới nhìn thấy sắc mặt ta không tốt a?” Giang Phóng tức giận nhìn Kiêu Kiêu liếc mắt một cái, thấy Kiêu Kiêu có điểm không hiểu, thế nào?

“Ai biết người a, vừa xuất hiện cứ như vậy. Người lại dọa Hiểu Nam cùng Từ Mạn.” Kiêu Kiêu nói lầm nhảm.

Giang Phóng một hơi không thương không đến, dọa Hiểu Nam cùng Từ Mạn? Hai người bọn họ là giấy a! Hẳn bàn cái mặt là có thể cho bọn họ dọa?

“Người tiểu không lương tâm, còn dọa hai người bọn họ, hai người bọn họ liền yếu ớt như vậy a? Ta đây không phải là thấy người cùng Lâm Hiểu Nam đùa giỡn, ta đồ kị sao? Người là một mình ta.” Giang Phóng biết, hẳn không nói, nha đầu kia chắc là sẽ không nghĩ tới phương diện này.

Thấy Giang Phóng nói như vậy, Kiêu Kiêu thật đúng là ngây ngẩn cả người, Giang Phóng cho tới bây giờ cũng không có biểu hiện quá phương diện này không vui, nhìn hẳn bản khuôn mặt, mím môi khóe miệng, Kiêu Kiêu đột nhiên cũng là cười, cười rất vui vẻ.

“Ha ha... Ha ha...” Cười ngửa tới ngửa lui a.

“Chi ~” Giang Phóng bị nàng cười giận, đem xe dừng ở ven đường.

Tay phải của hắn chường bỗng nhiên nâng của nàng cái ót, tay trái chặn ngang ôm nàng, môi của hắn lập tức bá đạo quắc ở của nàng. Ngay trong nháy mắt, của nàng hô hấp bị đoạt đi! Ôn nhuận nóng cháy môi chăm chú áp bách nàng, trong miệng là của hắn vị đạo, nhàn nhạt mùi thuốc lá, lời lẽ mềm dẻo mà vô cùng chiếm hữu dục, nóng rực khí tức ấm áp truyền đến trên người của nàng, làm cho nàng cũng nhất thời xao động không ngớt. Hắn nặng thêm ở nàng trên lưng lực lượng, nàng làm sâu sắc khấp nhập hẳn hậu gáy ngón tay lực đạo, ở lời lẽ đi lại trung ngực dần dần phát nhiệt nóng lên, thời gian dường như tĩnh bình thường, kích thích không hiểu bất an cùng xao động.

“Ân...” Thừa chịu không nổi hấn như vậy kịch liệt đòi lấy, Kiều Kiều nhẹ nhàng □ , giấy dựa mềm mại thất lung.

Bỗng nhiên, nàng cảm giác ra □ có một đường rất thô thực cứng gì đó để chân của mình oa. Một chút mở mắt. Chớp mắt đỏ mắt, mang theo mình cũng không có phát hiện mị ý hung hăng trừng Giang Phóng liếc mắt một cái.

“Đáng ghét, mau lái xe đi. Liền biết xằng bậy.”

Nhìn hiện đầy rặng mây đỏ khuôn mặt nhỏ nhắn, Giang Phóng tà ác cười: “Nhìn người đang chê cười ta. Ta là nhượng người biết, chính người là ai.”

Thiên, hấn tại sao có thể cười như thế tà ác, hai tay che mắt của hấn: “Không cho phép người như thế cười, người cười thật xấu, hảo mị hoặc. Vốn là có rất nhiều người muốn đục khoét nền tảng , không cho phép người như thế cười, người như thế cười đi xuống, sợ là sẽ phải có nhiều người hơn mê muội.”

“Ha ha ~ “

“Bảo bối nhi, của ta thân thân bảo bối nhi, ta chỉ đối một mình người cười, chỉ thích một mình người, có được không?”

Kiều Kiều yêu kiều tựa ở Giang Phóng trên người, “Không cho phép nói không giữ lời, nhân gia như vậy thích người, nếu như người bất rất tốt với ta, ta sẽ không muốn người .”

Giang Phóng bị nàng này vừa ra nhi lần qua lần lại , lập tức hóa nhi liền lại khỏi tới, hung hăng gặm tiểu hồ ly tinh kỳ miệng.

“Người liền biết lần qua lần lại ta. Ta đều muốn yêu người chết mất.”

Kiều Kiều nghe thấy Giang Phóng lời, khanh khách cười. Lại là nhạ được Giang Phóng một trận đập đòn.

“Giang Phóng, lần này ông ngoại người bà ngoại cũng theo chúng ta cùng đi a?” Kiều Kiều hỏi.

“Ân, đúng vậy, ba ta cũng đã nói, bọn họ cùng đi. Chuyện này không chùng chạy, vốn là nghĩ hai chúng ta gia cùng đi , ai biết ba ta tới như thế vừa ra, bất quá người yên tâm, ta tuyệt sẽ không để cho bọn họ ảnh hưởng đến của người. Tin tưởng công của người đi.”

“Ha hã, ta đương nhiên tin người, không phải là hỏi một chút sao?” Kiều Kiều dừng lại một chút, ngữ khí nhiệt liệt: “Thấp đầu, nghĩ đến muốn cùng bí thư tỉnh ủy đại nhân cùng đi nghỉ phép quá tân niên, người nói ta thế nào liền cảm thấy như vậy quái đầu?”

“Quái cái gì? Bí thư tỉnh ủy thế nào? Cũng không một thất ý lão đầu, nhìn hấn hấn , ở đây từ nữ nhi, nơi đó có một cùng hấn tri kỷ , ở đâu có áp bách, ở đâu thì có phản kháng, cho nên a. Không cần đem hấn quá đương hồi sự nhi.” Giang Phóng không sao cả trạng.

“Ha ha, người, người này phá hủy, tại sao có thể nói như vậy ông ngoại người a! Người nhưng chú ý một chút ha, tiếp tục như vậy cũng không hảo, quá bất tôn lão yêu ầu .”

“U? Này lại nói thượng ta , kia tính tình nóng nảy trực tiếp rời đi cũng không biết là ai.” Giang Phóng liếc xéo nàng.

“Là ta thế nào, hấn cũng không phải ngoại công ta, là ông ngoại người da!”

“Nha đầu chết tiết kia, còn dám cùng ta phân người ta, nhìn ta về nhà không thu thập người, hừ hừ.”

“U, u, ta rất sợ rất sợ nha. Thiết.” Kiều Kiều hướng hấn mắt tròn trắng, le lưỡi, bộ dáng rất là khả ái. Khí Giang Phóng nghiêng răng ngứa .

Bất quá Kiều Kiều cũng không có đắc ý thật lâu, tới hôm đó, quả nhiên, Kiều Kiều bị hảo đồn thu thập, cuối cùng mỡ nữ vô lực đưa tay thù ở bên giường, một bộ không được bộ dáng.

“Muru sát a

“

Nhìn Giang Phóng bắt đắc dĩ.

Đem nàng lay tiến trong lòng mình: “Sau này không nghe lời, chính là loại này kết quả.”

“Biết biết rồi.” Mỡ nữ am hiểu sâu hiểu rõ thời thế mới là người tài giỏi đạo lý. Người này hoàn toàn là ăn kia gì gì a, thế nào liền như vậy có thể lực a! Bất có thể hiểu được.

“Kia là được rồi, người xem a, người căn bản không thể trâu vào của ta. Cho nên, người phải ngoan ngoan . Muốn nghe lời của ta.”

Người nghe một chút, người này lời này, sao liền vô sỉ như vậy đâu? Nhân cách của hấn thật sự là thật không có có hạn cuối .

“Ta sợ người còn không được sao?” Ô ô.

Giang Phóng nhìn nàng này phở bộ dáng, cười ha ha.

Sau khi cười xong, hai người thương lượng, này mọi người cùng nhau ra cửa, có chút cần thiết gì đó hay là muốn mang, Kiều Kiều cùng Giang Phóng đi mua một ít nhu yếu phẩm. Vốn bọn họ là chính mình trực tiếp đi, thế nhưng Giang Phóng để cho tiện, quyết định hãy tìm một hướng dẫn du lịch. Ha ha, kỳ thực cái gọi là hướng dẫn du lịch, bất là người khác, chính là từng Giang Phóng bọn họ phòng ngủ một thành viên, tiểu tam nhi đồng chí, nhà hấn là Hải Nam.

Giang Phóng nhượng hấn bồi mấy ngày, dù sao bọn họ Thanh nhi a, có một giảng giải, lại quen thuộc.

Này Kiều Kiều nghỉ, liền lôi Giang Phóng điên chạy, các loại mua đồ. Giang Phóng rất sùng nịch nàng.

“Giang Phóng, này áo tắm coi được sao?” Kiều Kiều nhảy nhảy đất đất.

Nàng xem trung một khoản màu trắng bikini, thanh thuần trung để lộ gợi cảm.

Giang Phóng hé mắt, “Đổi một. Đến, ta nhìn nhìn.”

Kiều Kiều chu mỏ buông.

“Này không tệ.” Giang Phóng nhìn trúng một khoản mai hồng sắc quần trang áo tắm. Kỳ thực Kiều Kiều cũng biết lạp, Giang Phóng keo kiệt lợi hại, không hi vọng nàng xuyên như vậy ít.

“Ngươi chính là cái giám thùng.” Kiều Kiều lớn tiếng chỉ trích.

“Giám thùng ngươi cũng phải thụ.” Giang Phóng hung hăng hôn nàng một chút, sau kêu nhân viên phục vụ mở hòm phiếu giao khoản.

“Giang Phóng ——” một giọng nữ. Hiện tại Giang Phóng đều đứng bên ngoài những thứ ấy kêu người của hấn có bóng mờ, nghe thấy có người gọi hấn, phản xạ có điều kiện nhủ mày. KAO, chẳng lẽ ở Dân Giang cũng có thể gặp phải gốc X?

“Chắc chắc. Giang Phóng, ngươi này lông mày nhăn, có thể kẹp từ con ruồi đi?” Một đẹp trai máy xe trang nữ hài nhi đi tới.

“Lâm Viện Viện?” Giang Phóng đưa khẩu khí, mộc lởi, thờ phào nhẹ nhõm, bởi vì này vị, là của hấn cao trung đồng học, hấn huynh đệ nữ bốn hữu, đại học A đương nhiệm hội học sinh hội trưởng, Lộ Nam Phong bạn gái.

“Lâm sư tỷ?” Kiều Kiều lanh lợi chào hỏi, nhắc tới Lâm Viện Viện, cũng là đại học A một cái khác kỳ ba. Của nàng kỳ ba chỗ ở chỗ, một người đứng chọn đàn nam. Của nàng kinh điển danh ngôn chính là, năng động tay sẽ không động miệng. Từ tiểu học tập taekwondo nữ hài nhi vết thương của ngươi không dậy nổi a!

Này đại học A người người đều biết a, Lộ Nam Phong luôn luôn liền bị chính mình bạn gái đánh một trận, nhưng người ta chính là cột nhà tiếp tục che chở vị này đại tỷ đại. Nhượng một đám tiểu sư muội tôn sùng là đại học A tân nam nhân tốt.

“A? Nga, ta biết, ngươi chính là Kiều Kiều đi. Đã sớm nghe nói ngươi, chắc chắc, ngươi đây nghĩ như thế nào a, nhìn đẹp mắt như vậy, tìm như thế một vị nhân huynh. Mỗi ngày này mặt. Kéo phải cùng Trường Bạch son tựa như, cũng không biết hiện tại bất lưu hành khúc ca.” Lâm Viện Viện không nhẹ không nặng nói.

“Ha ha. Sư tỷ, đó là đối với người khác, ta nhượng hấn hướng đông, hấn mới không dám hướng tây đâu!” Kiều Kiều nói đùa.

“Thật hay giả a?” Lâm Viện Viện hoài nghi xem bọn hấn.

Nhạ được Kiều Kiều cười to. Này Lâm sư tỷ thật thú vị a.

Nhìn Kiều Kiều cười nàng. Lâm Viện Viện cũng cười: “Ngươi chọc ta chơi nhi đi. Cái tiểu nha đầu, dù thế nào? Cùng đi ăn một bữa cơm?” Lâm Viện Viện rất sang sảng.

Mà Kiều Kiều đầu, đối cô gái như thế nhi cũng rất có hảo cảm, lập tức sẽ đồng ý, Giang Phóng nhủ mày, ô ô, hấn muốn cùng Kiều Kiều hai người thế giới a. Này Lâm Viện Viện cũng quá không có nhân lực thấy a.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chuong hoặc sang chuong.

```
Reading(1453,606618,0); if($.cookie('background'))
{ $(' #wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
{ $('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
{ $('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-75/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-77/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Hải Nam hành trình 1

Mọi người là từ Dân Giang sân bay xuất phát, Tần Chính cùng Tần mẫu hai người lái xe qua đây, lần này ra du ngoạn, Tần Phi Dương không có đi. Đây đều đi, cũng không phải chuyện này nhi a, hơn nữa, Tần Phi Dương cũng có chuyện của mình nhi.

Ở sân bay, Giang Phóng cấp mọi người cho nhau giới thiệu hạ, kỳ thực đại gia cũng đều gặp, hơn nữa còn không ngừng thấy qua một lần. Kiều Mộc là một tiểu nịnh hót tinh, liền ở sân bay như vậy một lát sau liền cùng Tần mẫu hòa mình.

“Bà ngoại ~ ngài là đại học A hiệu trưởng a?”

“Đúng vậy.” Tần Tổ Cẩm hồi bé tính cách liền so sánh lãnh đạm, cũng so sánh kiên cường, rất ít sẽ giống như vậy cùng người làm nũng. Cho nên Tần mẫu đối với tiểu Kiều Mộc loại này hành vi, cũng rất hưởng thụ.

Hơn nữa đứa nhỏ này rất là từ trước đến nay thực, trực tiếp liền kêu bà ngoại a.

“Kia, sau này ta trưởng thành, ta cũng đi niệm đại học A có được không? Ta nỗ lực học tập, thế nhưng nếu như, nếu như một khi không thi hảo, người cũng nhận lấy ta, có được không?”

“Vậy người đều nỗ lực, sao có thể không thi hảo đâu?”

“Mã có thất vọng a, hơn nữa, thiên không hề trắc phong vân. Ta là nói nếu như a, bà ngoại ~ ngài như vậy hiền lành, ngài sẽ nhận lấy của ta đi, sẽ đi?”

Nhìn tiểu Kiều Mộc hành vi, mọi người đều cười.

“Hảo, sẽ, bất quá, người cũng không thể quá kém nga.”

“Ân, hảo, ta nhất định sẽ nỗ lực.” Kiều Mộc nắm chặt nắm tay tỏ thái độ.

“Ha ha.” Kiều Kiều ở một bên nhi cười, phá muội muội mình đài: “Người có phải hay không không muốn học tập, cho mình tìm đường lui nha?”

“Nào có, người thế nhưng chị ruột ta tỷ, tại sao có thể nói như vậy, thật không có có tỷ muội yêu. Hừ.”

Tiểu Kiều Mộc này vừa ra nhi lại nhạ đại gia cười to.

“Tiểu Mộc a, người ở gia có phải hay không đặc biệt không nghe tỷ tỷ người a?” Tần mẫu hiếu kỳ.

“Không a, nơi đó có a? Tỷ của ta có ba thủ hạ, ta, Giang Phóng ca ca, Giang Viễn ca ca.” Nói xong, Kiều Mộc còn dùng miệng nỗ nỗ Giang Phóng Giang Viễn.

“Bà ngoại a, nếu như người có chuyện gì nhi muốn cho Giang Phóng ca ca hoặc là Giang Viễn ca ca làm, tìm tỷ tỷ của ta. Hai người bọn họ đều đặc nghe lời, đừng thấy tỷ tỷ của ta kiều mảnh mai yếu, thế nhưng thu thập bọn họ thế nhưng rất có một tay nga.”

“Phải không? Ha ha “

“Đương nhiên.”

“Được rồi được rồi, tiểu Mộc, người tịnh ở đâu hạt nói cái gì nha? Thành thật đi. Đã thông tri lên máy bay, dọn dẹp một chút đi.” Kiều mẹ nhìn nhà mình nhi khuê nữ kia phở từ trước đến nay thực bộ dáng, có chút bất đắc dĩ.

Kiều Mộc là lần đầu tiên ngồi máy bay, cả người đặc biệt phấn khởi, Kiều Mộc ngồi ở chỗ gần cửa sổ, bên cạnh là tỷ tỷ của nàng Kiều Kiều, mà Kiều Kiều bên cạnh, thì lại là Giang Phóng. Ba người bọn họ một loạt.

“Tỷ, ta là lần đầu tiên ngồi máy bay da!” Kiều Mộc này miệng a, sẽ không dừng quá, Kiều Kiều có điểm lệ rơi đầy mặt cảm giác, nàng này muội tử a. Là thật tiếng huyền nào a! Kiều Kiều nghĩ quấy nhiễu tưởng có hay không.

“Biết rồi.”

“Tỷ, người xem đám mây, hảo gần a.”

“Tỷ, người...”

“...” Nhìn Kiều Kiều bị Kiều Mộc lấn qua lấn lại cái kia tiểu thâm hình dáng. Giang Phóng lên tiếng: “Tiểu Mộc a, chính người nhìn chính người ha, lại dẫn vật ta tức phụ nhi, ta có đúng không người không khách khí ha, sau này đi đâu nhi cũng không mang theo người.”

“Đừng a, Giang Phóng ca ca, ta ngoan ngoãn còn không được sao? Sau này mang ta cùng đi ra ngoài ngoan nhi ha.” Tiểu nha đầu rất thức thời.

“Biết liền thành thật đi.”

“Tuân lệnh!”

Dân Giang thuộc về phương bắc, cách Hải Nam nhưng chưa tính là gần, máy bay sắp tới bốn tiếng đồng hồ. Ra sân bay thời gian, có thể thấy được mọi người đều có chút mệt mỏi.

Vừa ra sân bay, mọi người cũng cảm giác một cổ hơi nóng, cũng là, Dân Giang vẫn là mùa đông đầu, này Tam Á đã xuân về hoa nở.

Lần này mọi người tới Hải Nam ngoan nhi, bất tính toán Thượng Hải miệng, cơ bản cũng là Tam Á một chỗ nhi. Kỳ thực muốn thực sự là hưu nhân nghỉ phép, cũng vẫn là Tam Á tương đối khá. Giang Phóng cũng nhìn, bọn họ đoàn người này, niên kỷ còn đều không coi là nhỏ, bình thường công làm cái gì cường độ cũng rất lớn, nếu là ra hưu nhân, vậy thả lỏng rất cuộc.

Đi xe chạy tới định tốt từ điểm, Giang Phóng định rồi biển xanh mình châu từ điểm, cấp năm sao.

Gian phòng phân phối cũng rất đơn giản, cuối cùng là Giang Phóng cùng Giang Viễn một gian phòng, Kiều Kiều cùng Kiều Mộc một gian phòng, đối với này phân phối, Giang Hải Dương cười rất kỳ quái. Thấy Giang Hải Dương cười, Kiều Kiều cũng mặt đỏ. Kéo Kiều Mộc liền trở về phòng.

Đem chính mình ném lên giường, Kiều Kiều cảm thấy lữ đồ thật đúng là mệt mỏi a!

“Leng keng——”

“Mở cửa đi~” Kiều Kiều kêu Kiều Mộc. Tiểu nha đầu nhưng không có gì mệt mỏi, nàng còn chưa có theo hưng phấn kính lý chậm tới đây chứ! Nhảy cả tung liền đi mở cửa, thì ra là Giang Phóng.

“Giang Phóng ca ca.” Giang Phóng cầm Kiều Kiều Kiều Mộc hành lễ tiến vào.

“Mệt chết đi?” Nhìn Kiều Kiều nằm ở trên giường, Giang Phóng quá khứ chủ động xoa bóp cho nàng khởi đến.

“Ân... Ân, thật thoải mái...” Nhìn Kiều Kiều thoải mái hừ hừ, Giang Phóng cảm thấy tâm viên ý mã. Bất quá hắn cũng biết, Kiều Mộc ở, hắn cũng không thể xằng bậy.

“Vừa ta cùng ba mẹ bọn họ thương lượng một chút, bây giờ sáng mai rời giường đi sao? Sau đó ăn xong cơm sáng gì gì đó, vừa lúc tám giờ đến chung, đến lúc đó tiểu tam nhi liền tới đây, hắn dẫn chúng ta xung quanh nhìn nhìn.”

“Ân, đi. Các người xem đi, ta tùy tiện, đêm nay mệt mỏi quá, ta chỗ xung yếu tắm rửa liền cuộn ngủ một trận. Đừng quấy rầy chúng ta ha.”

“Hảo.” Xoa xoa Kiều Kiều tóc.

“Ngủ một giấc liền chậm đã tới, chờ đêm mai mang bọn người đi chơi nhi, bờ biển có không ít người đều ở phóng lửa khói. Các người hẳn là sẽ thích đi.”

“Ta thích, ta thích.” Kiều Mộc nhảy nhót đến Kiều Kiều trên giường, ồm một tiếng, ngã xuống giường, sàng run N hạ. Kiều Kiều hắc tuyến...

“Kiều Mộc a, người hảo hảo chiếu cố tỷ tỷ người ha, nàng này có điểm quá mệt mỏi. Nhìn nàng, làm cho nàng đơn giản xông tắm rửa được, đi ngủ sớm một chút, nếu không nàng ngày mai không có tinh thần, ta chỗ nào cũng không mang bọn người đi.” Uy hiếp chi.

“Liền sẽ uy hiếp người, ô ô, tuân mệnh.”

Giang Phóng ở trong phòng đợi một hồi liền rời đi, hắn cũng đã nhìn ra, Kiều Kiều mệt chết đi.

Mơ hồ tắm rửa, Kiều Kiều liền trèo đến trên giường, tiểu Mộc này thời thời khắc khắc đều là tinh thần đứa nhỏ đang ở ngoan nhi đặt bút viết điện, hắc hắc. Giang Phóng ca ca thật cấp lực a. Lần này cuối kỳ thi, hắn sẽ đưa chính mình một tiểu nghỉ thật lâu tân khoản mấy vì tính xách tay, oh yeah! Tỷ tỷ gả được hảo.

Kiều gia điều kiện cũng không lỗi, thế nhưng kiều mẹ tổng cảm thấy mê muội mất cả ý chí, cho nên sẽ không cấp Kiều Mộc mua này, nàng cùng tỷ tỷ cợt xát mấy lần, không nghĩ đến Giang Phóng ca ca liền chủ động đưa ra nàng thi xong mua cho nàng, thật tốt quá.

Nhìn đã ngủ tỷ tỷ, Kiều Mộc cảm khái, tỷ tỷ ngốc như vậy, thế nào là có thể tìm một Giang Phóng ca ca tốt như vậy nam nhân đâu? Ân, nếu ai muốn đem Giang Phóng ca ca cùng tỷ tỷ tách ra, nàng nhất định sẽ không chịu để yên tích. Ân ân!

Đã ngủ Kiêu Kiêu đương nhiên là không biết nhà mình muối muối những thứ ấy loạn thất bát tao ý nghĩ, nằng một đêm hảo ngủ. Tam Á bình minh rất sớm, Kiêu Kiêu sáu giờ đồng hồ tỉnh lại thời gian, thiên cũng đã sáng rồi. Kiêu Mộc tiểu trư còn ngủ nằm chống vó , Kiêu Kiêu cũng cảm khái lên, chính mình muối từ này tư thế ngủ thật đúng là ác liệt a!

Rón ra rón rén đi rửa mặt, thu thập xong vừa nhìn, ân, còn chưa tới bảy giờ, cũng không biết tiểu Mộc tới hôm qua ngoạn nhi đến vài điểm, sáng nay có thể hay không tỉnh lại, không nghĩ đến này vừa định hoàn đầu. Kiêu Mộc liền tỉnh. Nếu như là mùa đông, dự đoán Kiêu Mộc còn không biết có thể ngủ tới khi nào đâu, thế nhưng mùa hè liền không giống nhau, thái dương sớm thượng cương, làm cho người ta một thời gian dài ngủ đi xuống ý nghĩ đều không có.

“Tỷ, người đã dậy rồi?”

“Đúng vậy!” Nhìn Kiêu Mộc cũng rời giường, Kiêu Kiêu liền đi đem rèm cửa sổ gạt lại, mở cửa sổ, một luồng ánh mặt trời chiếu tiến vào, Kiêu Kiêu thân lười thất lung, ở Tam Á qua mùa đông thiên cảm giác, thực sự là không giống với a!

Hôm nay là năm cũ . Kiêu Kiêu nghĩ nghĩ, theo trong rương nhảy ra nhất kiện mai hồng sắc tà vai đàn, là cái loại này đẹp để khoản, Kiêu Kiêu mặc vào, càng có khác một phen tư vị nhi.

“Tỷ, hôm nay là không phải hết năm cũ a!” Kiêu Mộc biên đánh răng biên thì thầm.

“Ân.”

“Người xuyên này thật là đẹp mắt, ta cũng xuyên ta món đó.” Kiêu Kiêu có điểm ác thú vị a, nằng còn mua cái cùng loại tiểu khoản cấp Kiêu Mộc, đã nghĩ , hai người cùng nhau xuyên, mới có ý tứ đâu.

Quả nhiên là tỷ muối, Kiêu Mộc đổi cái ý nghĩ này cũng rất tán đồng.

“Đây là ta thứ nhất xuyên váy quá năm cũ, cảm giác, cảm giác thật là lạ a! Ha ha” Kiêu Mộc cười.

Hoa tỷ muối cùng đi ra, Giang Phóng đã chờ ở cửa.

Nhìn mặc tương tự chính là hai tỷ muối, mấy vị trưởng bối cũng cười. Nhìn đại gia cười, Kiêu Mộc bận mang theo váy đạo qua một vòng, biểu diễn một chút.

“Này tiểu Mộc xuyên này váy thế nhưng so với Kiêu Kiêu coi được a! Nhìn đẹp dễ khả ái, Kiêu Kiêu lớn tuổi, xuyên đồng dạng khoản tiền chắc chắn rồi cuộc là không như tiểu loli.” Tần Tổ Cẩm khó có được pha trò. Mọi người đều biết, nằng là nói đùa. Kia Giang Phóng mắt đều tốt ngã xuống , còn kém dính vào trên người nằng , có thể không dễ nhìn sao?

“Phải không phải không? Tần a di, ta liền biết, người tới có phẩm vị . Quả nhiên a, người này mỹ, khiêu phẩm mỹ cũng không cùng.” Tiểu nha đầu rất là kiêu ngạo.

“Ta nói lão kiêu a, nhà các người này lưỡng cô nương, thật đúng là hoàn toàn đều không giống với a! Tính cách gì gì đó một chút cũng bất đồng.” Giang Hải Dương cảm khái.

“Đúng vậy, này tiểu nhân a, cùng tỷ tỷ nằng kém đại, trong nhà điều kiện lại không giống nhau, cả ngày a, chính là lục soát. Chúng ta quần đều không quần được. Mẹ nằng cũng đã nói, này Kiêu Kiêu hồi bé, cũng không ai quá nhiều như vậy đánh, đứa nhỏ này là ký ần bất ký đánh. Người nói một vạn biến cũng vô dụng.” Kiêu ba đốt Kiêu Mộc trán, đang nói.

Thấy Kiêu Mộc biến miệng tiểu dạng nhi, mọi người lại là một phen cười.

Cấp Kiêu Kiêu muốn một chén nước dưa chẻ bột báng. Kiêu Mộc lại thấy thêm.

“Ô kia. Hai cái này cô nương, thật đúng là thú vị.” Tần mẫu cảm khái.

“Các nằng da thời gian a, ngài là không nhìn thấy, có thể tức chết người.” Kiêu mẹ nhìn vui uống nước dưa chẻ bột báng tiểu thư lưỡng cảm khái: “Sớm tỉnh mơ thượng , cũng không biết hảo hảo ăn đông tây.”

“Ra ngoạn nhi thôi! Cũng đừng quá cự các nằng. Ta xem a, người này lưỡng đứa nhỏ, đều là hiểu chuyện .” Tần mẫu nhìn Kiêu Kiêu cười.

Khiến cho Kiêu Kiêu có chút ngượng ngùng, nằng cũng nói không tốt tại sao mình không có ý tứ, chính là cảm thấy, thấp đầu, rất không có ý tứ .

“Đến, Kiêu Kiêu. Đưa cái này ăn .” Thấy Giang Phóng noi chón chiếu có Kiêu Kiêu, mà Kiêu Kiêu cũng chút nào không có vi hòa cảm. Tần gia mấy vị nhìn nhau một chút, trong mắt có tiểu ý.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chuong hoặc sang chuong.

Reading(1453,606619,0); if(\$.cookie('cbackground'))

```
$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777'); if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-76/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-78/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Hải Nam hành trình 2

Kiều Kiêu đoàn người trạm thứ nhất cảnh điểm là hải Nam Phong tình viên, ở tiểu tam nhi giảng giải hạ, toàn bộ hành trình đã sinh động lại có thú. Nhìn tiểu tam nhi thành thạo giảng giải, Kiêu Kiêu cảm thấy này các anh em thế nhưng so với chuyên nghiệp hướng dẫn du lịch còn có khuôn cách a. Hắn nghe thấy Kiêu Kiêu nói như vậy, cười ha ha.

Nguyên lai, tiểu tam nhi gia đưa nhỏ nhiều, tiểu tam nhi vẫn là tam bào thai, thoáng cái cho nhà điền rất nhiều gánh nặng, tiểu tam nhi cha mẹ cũng là bình thường gia đình, điều kiện kinh tế cũng bình thường, tự nhiên cuộc sống túng quẫn rất nhiều. Cho nên từ nhỏ tiểu tam nhi gia tiểu ca tam nhi liền sẽ kiếm tiền, Hải Nam là một du ngoạn thành thị. Cho nên nghỉ đông và nghỉ hè gì gì đó, tiểu tam nhi thường xuyên ở bên ngoài làm hướng dẫn du lịch. Tiểu tam nhi một biểu tỷ trong nhà mở cơ quan du lịch.

“Xem đi, ta đây thế nhưng thâm niên hướng dẫn du lịch.” Thấy tiểu tam nhi kiêu ngạo nói.

Kiều Kiêu nhạc. Kiêu Kiêu cùng Giang Phóng những thứ ấy bằng hữu đồng học quan hệ xử cũng không tệ. Bình thường ở bên ngoài, Giang Phóng cùng những thứ ấy bằng hữu đồng học tiếp xúc, Kiêu Kiêu đều là ngoan ngoãn, nằng ở bên ngoài rất cấp Giang Phóng mặt mũi. Mọi người cũng có thể hiểu được, vì sao Giang Phóng đối Kiêu Kiêu tốt như vậy, hiện tại bình thường nữ hài nhi, đặc biệt trường học của bọn họ, nổi danh đại học A, không ít đều cao ngạo không được, nhưng Kiêu Kiêu bất đồng, nơi chốn đều lấy Giang Phóng làm đầu.

“Tỷ, chúng ta mua cây dừa nước uống đi.” Kiêu Mộc thấy bán cây dừa, nấn nỉ.

“Tốt.”

Hải Nam so sánh nóng, nhìn đại gia cũng có chút khát nước, Giang Phóng nhanh nhẹn quá khứ cấp mọi người mua cây dừa.

“Ta uống không được, chúng ta cùng nhau.” Kiêu Kiêu kéo Giang Phóng.

“Hảo.” Nhìn tiểu lưỡng miệng ngọt ngọt như mật, đại gia cũng là so sánh vui mừng. Này tựa hồ có Kiêu Kiêu bên người, Giang Phóng tất nhiên không thể lừa. Bình thường rất nhiều. Bất quá nhìn hần thời thời khắc khắc tượng lão mục tử tựa như chiếu cố Kiêu Kiêu, lão nhân bao nhiêu cũng có chút không phải tư vị nhi. Nhưng lại vừa chuyên niệm, ai, con cháu tự có con cháu phúc a! Đặc biệt là như vậy hỗn tiểu tử, không cá nhân nhượng hần để bụng, hần càng có thể thượng thiên.

“Tiểu tam nhi a, chờ buổi trưa ăn xong cơm người trở về gia đi, hôm nay là năm cũ, còn cho người ra đi theo ta các, chúng ta đều rất không có ý tứ.” Giang Hải Dương ở ăn cơm trưa thời gian mở miệng.

Một bên nhi tiểu tam nhi đang ở thịnh cơm.”Không có chuyện gì. Dù sao ta về nhà cũng không chuyện gì, buổi tối mọi người ăn một bữa cơm đoàn viên là được bái!”

“Người đưa nhỏ này.” Tàn mẫu cảm khái.

“Này hết năm cũ người đều không trở về nhà, ba mẹ người nghĩ như thế nào a? Này tiểu phóng qua năm mới kéo người giúp, chúng ta đều đủ không có ý tứ. Này năm cũ chỗ nào có thể không trở về nhà a! Làm cha mẹ, nào có không hi vọng toàn gia đoàn viên?”

Tiểu tam nhi tiếp tục cười hi hi: “Hiệu trưởng, thật không có chuyện gì. Cái gì giúp a, Giang Phóng nhưng cho ta tiền. Dù cho bất xông này đồng học đích tình nghi, cũng phải nhìn ở tiền phần thượng a! Hơn nữa, hằng năm ta quá nghỉ đông thời gian, cái kia nghỉ đông này từ nhi thế nào như thế quái.” Tiểu tam nhi quấy nhiễu một chút đầu, tiếp tục: “Hằng năm ta quá nghỉ đông thời gian, đồ hội giúp ta biểu tỷ cơ quan du lịch làm hướng dẫn du lịch. Ta lờn ít tiền, phụ mẫu ta gánh nặng cũng giảm bớt không ít không phải?”

Tàn mẫu biết tiểu tam nhi gia tam bào thai chuyện này. Đúng vậy, một bình thường gia đình, thoáng cái sinh tam nhi từ, áp lực có thể nghĩ. Bất quá thoát nhìn đứa nhỏ này trái lại lạc quan rộng rãi.

Kỳ thực nếu như thường ngày, này hết năm cũ, trừ tịch, đại niên mừng một, tiểu tam nhi chắc là sẽ không ở bên ngoài mang đoàn. Nhất định là ở nhà cùng cha mẹ mình qua năm, tiền này lúc nào kiếm không được? Thế nhưng Giang Phóng là hần huynh đệ, hơn nữa tối hôm qua chính mình tiếp con người

toàn vẹn thương lượng với hẳn hành trình thời gian, hẳn trực tiếp liền cho mình một phong thư, nói là thù lao, mặc dù nhỏ tam nhi nhất định không chịu muốn, thế nhưng Giang Phóng cũng giận, nói hẳn lẽ mề tượng cái nương các, đây là hẳn chính mình lao động đoạt được, nếu như hẳn không thu số tiền này, cả nhà bọn họ này bà ngoại nhỏ cũng sẽ cảm thấy rất không có ý tứ. Hơn nữa, bình thường lao động đoạt được, vì sao không nên? Đây không nên đã có thể làm kiểu? Hơn nữa, không nên chính là bắt coi hẳn là các anh em

Tiểu tam nhi bị Giang Phóng vừa nói như thế, cũng là thu xuống, trở về trên đường, tiểu tam nhi lắc lắc đầu, cười, lời này không phải nên hẳn nói sao? Giúp chút ít bận còn nói tiền, có phải hay không bắt coi hẳn là các anh em, đáng thương chính mình lúc đó bị Giang Phóng như vậy vừa nói, thật đúng là không tốt lắm ý tứ, liền thu xuống.

Bất quá Giang Phóng nói cũng đúng, đây là hẳn lao động đoạt được, không cần phải quá khác người. Nhà hẳn không như mấy vị khác đồng học, bất quá bọn hẳn cho tới bây giờ cũng sẽ không có biểu hiện hẳn rất đặc thù, hẳn cũng cảm thấy rất bình thường.

Về nhà mở ví tiền, tiểu tam nhi vừa nhìn bên trong, là vừa lúc hai vạn đồng tiền, lúc đó liền bối rối, cấp Giang Phóng gọi điện thoại, người này điên rồi a, sao cho hẳn nhiều như vậy a, hẳn mỗi lần giúp hẳn biểu tỷ mang đoàn, một đoàn cộng thêm vất vả phí cùng mua sắm trích phần trăm, cũng không có năm nghìn a! Hẳn biểu tỷ còn muốn lột xuống da. Cuối cùng đến trong tay hẳn, tới đa thời gian, cũng bắt quá ba nghìn.

Lúc đó do dự, Giang Phóng trực tiếp đem tiền cho hẳn bỏ vào trong bao, hẳn cũng không trước mặt sổ, hẳn điên rồi a, gào khóc!

Vội vàng cùng Giang Phóng liên hệ, kết quả Giang Phóng cũng không khách khí, nói cho hẳn biết, nói là tiền này nhượng hẳn cầm, tới cảnh điểm cho bọn hẳn mua cái vé vào cửa gì gì đó, hẳn sẽ không giằng co. Đây hai vạn thật không nhiều.

Tiểu tam nhi thờ dài, biết đây là các anh em có ý định giúp hẳn, lại có ý như vậy, bọn họ đến Tam Á, là nghỉ phép, xe đâu, nhân gia có. Từ điểm đâu, định được rồi. Ăn cơm chỗ ngồi cũng không cần hẳn quản, cái gọi là cảnh điểm, có mấy cảnh điểm a, có thể hoa năm nghìn sẽ không sai rồi. Bọn họ ở bãi biển tắm nắng, rửa hải sản, này đó, hết thầy không lấy tiền a! Bọn họ định nhà kia từ điểm, xem như là Tam Á tốt nhất từ điểm, từ điểm trong phạm vi một tư gia bãi biển càng cực phẩm. Hẳn ít nhất cũng có thể còn lại một vạn ngũ a.

Tiểu tam nhi cha mẹ biết chuyện này, trầm mặc rất lâu, rốt cuộc, nói nhượng hẳn đem tiền này cầm đi, hào hào chiều đãi nhân gia.

Này tiểu tam nhi nhìn Giang Phóng cùng cha mẹ mình đều nói như vậy, cũng muốn bán túc, cuối cùng rốt cuộc đã thấy ra.

Tam Á buổi trưa thái dương rất độc. Giang Phóng đề nghị, bọn họ đều là người phương bắc, hơn nữa vừa qua khỏi đến. Còn có mấy vị nữ sĩ, tốt nhất vẫn là buổi trưa nghỉ ngơi một chút, thái dương hơi chút hạ hạ đang tiếp tục hành trình. Nếu không sợ thân thể ăn không tiêu.

Đồng thời Giang Phóng cũng làm cho tiểu tam nhi về nhà, đã bọn họ không đi cảnh điểm, tiểu tam nhi cũng không cần thiết ở chỗ này từ từ.

“Ta một chút cũng không mệt.” Com nước no nê Kiều Mộc lẩm bả lẩm bầm.

Tiểu hải nhi kinh nghiệm vẫn tương đối vượng.

Tần mẫu xem xét liếc mắt một cái Giang Phóng biểu tình, cười kéo qua Kiều Mộc: “Tiểu Mộc a, bà ngoại cũng không quá mệt mỏi, vừa lúc ngày hôm qua qua đây liền ngủ, cũng không có xem thật kỹ nhìn, không như người bồi bà ngoại đi dạo?”

“Tốt tốt!” Mặc dù thái dương rất tức, Giang Phóng ý là hơi chút nghỉ ngơi một chút, dù sao, bọn họ là khách du lịch, cũng không cần phải đem thời gian khiến cho đặc biệt đuổi, đặc biệt mệt.

Thế nhưng tình lực sung túc đưa nhỏ là hi vọng thời thời khắc khắc đều tán loạn.

Đại gia trở về phòng nghỉ ngơi, Giang Phóng ôm Kiều Kiều.

“Bảo bối nhi a! Tối hôm qua rất nhớ người, chúng ta cũng không thể cùng nhau ngủ.” Giang Phóng lòng dạ hẹp hòi oán giận.

Nheo neho Giang Phóng thất lạng. Vừa Giang Phóng ôm nàng trở về phòng, mọi người đều nhìn nàng, mặc dù đính hôn, thế nhưng nàng cũng không có ý tứ a!

“Chờ hơn bốn giờ chung chúng ta đi bãi biển bơi?”

“Người biết rất rõ ràng ta sẽ không nói.” Kiều Kiều mặc dù nói như vậy, nhưng nàng vẫn là rất thích ngoạn thủy.

Mấy người đều đơn giản nghỉ ngơi một chút, liền chạy bãi cát quá khứ.

Giang Hải Dương, Kiều ba, Tần Chính, Giang Viễn chờ người đối so sánh mau, rất nhanh đã đi xuống hải.

Bởi vì là bãi biển, Giang Phóng không mang vịnh mạo, con ếch kính, mặc bó sát người màu đen quần bơi, ở bờ biển qua lại đi bộ, chờ đợi trong lều Kiều Kiều đổi vịnh trang.

Đương Giang Phóng thấy thay vịnh trang đi lên phía trước Kiều Kiều, nhất thời trước mắt sáng ngời! Kiều Kiều mặc mai hồng sắc liền thân tể dây đeo vai vịnh trang, phụ trợ ra nàng trắng nõn màu da, cổ chữ V thiết kế sử dụng Kiều Kiều vì hơi lộ ra ru câu, □ đẹp đẽ tiểu váy sản được Kiều Kiều mặt như hoa đào. Bó sát người vịnh trang chất liệu làm cho nàng thoát nhìn đã hồn nhiên lại gợi cảm.

Mau phun máu mũi , hấn vội vàng đưa lưng về nhau Kiều Kiều đến bên cạnh muốn một lọ ướp lạnh nước khoáng uống một hơi cạn sạch. Hàng hóa a ~

“Cái này áo tắm ta mặc vào đến thực sự không có vấn đề sao?” Mặc dù đây là Giang Phóng lúc đó chọn , hấn dễ giận như vậy, liền là muốn cho nàng bao nghiêm điểm, nhưng là của nàng ngực phát dục tương đối khá, y phục hoàn toàn bị chống khai hậu, □ trái lại hoàn hảo, là một tiểu váy, thế nhưng ngực vị trí thoạt nhìn vẫn có chút bạo lậu , điều này làm cho Kiều Kiều không quá tự tại.

Tần Tố Cẩm vịnh kỹ rất tốt, sớm đã sớm đem Kiều Mộc mang ở bên cạnh mình , Kiều gia ba nữ đồng chí, không có một biết bơi . Kiều mẹ cũng chỉ là ở bờ biển nhĩ đặc biệt cận địa phương ngoạn nhĩ. Theo Tần Tố Cẩm, cùng nhau chiều cổ tiểu Mộc, còn thuận tiện tán gẫu.

Nhìn mọi người đều xuống nước, Giang Phóng dắt Kiều Kiều hạ thủy.

“Đừng sợ, tất cả có ta. Đến.” Giang Phóng bán ôm ở trong nước cùng Kiều Kiều tiếp xúc thân mật.

“Thả lỏng người hai chân khí lực, đem trọng tâm đặt ở bộ ngực, nhượng chân ly khai đáy ao, thân thể phiêu ở trong nước.” Đây là cơ bản kỹ xảo.

Kiều Kiều theo lời nghe theo, nhưng thử mấy lần, vẫn là không có dũng khí đem hai chân triệt để thả lỏng. Ô ô, nàng là gan rất nhỏ.

Nhìn Kiều Kiều lá gan rất nhỏ, Giang Phóng cũng không phải thật nghĩ giáo Kiều Kiều, đây cũng là Kiều Kiều lâu như vậy cũng không học được một trong những nguyên nhân, hằng năm mùa hè, Giang Phóng đồ hội giáo mấy lần Kiều Kiều bơi, sau đó cuồng ăn một trận đậu hủ, năm thứ hai, tiếp tục giáo.

Đối với người nào đó tâm hoài bất quỷ, Kiều Kiều cũng là biết đến, thế nhưng một chút thủy, nhất gan nàng vẫn là sẽ rơi vào này đồ tội phạm bấy.

Này bắt, hấn càng làm nàng cả người dán tại trên người của mình. Hai người toàn thân chăm chú tương thiếp, Kiều Kiều bộ ngực áp ở Giang Phóng ngực, đùi vừa lúc cạ sát Giang Phóng mẫn cảm bụng, Giang Phóng hưng phấn tiểu lão đệ, cũng để ở Kiều Kiều trong bắp đùi. Mặc dù cách quần bơi, Kiều Kiều như trước cảm thụ được Giang Phóng tiểu huynh đệ hưng phấn.

“Sắc lang. Người chính là một đại sắc lang.”

“Ta chỉ đối với người sắc a! Hơn nữa, không phải người sợ hãi sao? Ta giúp người có được không a, người đã như thế nhìn ta, ta buông tay được rồi.” Giang Phóng làm bộ buông ra Kiều Kiều, mặc dù biết hấn là ở chọc nàng chơi nhĩ, thế nhưng nàng vẫn là rất sợ . Phản xạ có điều kiện sợ, trong nháy mắt ôm lấy cổ của hấn tử, toàn thân dán tại Giang Phóng trên người.

“Ha ha.” Giang Phóng cười ha ha.

Thấy tiểu tình lữ lưỡng ngoạn nhĩ cao hứng, Giang Hải Dương cùng Kiều ba chờ đi phía trước tiếp tục du người cũng cao hứng.

Nhi nữ hảo, bọn họ mới sẽ cảm thấy mọi chuyện đều tốt.

Tác giả có lời muốn nói: Thân môn, đặc biệt đem văn thiếp đến khác trang web thượng thân, buông tha này văn đi, tại như vậy đi xuống, yêm này văn phải trường chạy

~(>_)

~

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Kiều Kiều bị bệnh

Hải Nam hành trình đại gia vẫn là ngoạn nhĩ so sánh hải hòa , hơn nữa, Kiều gia cùng Giang gia Tần gia cũng hòa hợp rất nhiều. Xứ thời gian dài, Tần Chính cũng là nhìn hiền, Kiều Kiều nha đầu kia, bản thân không có gì tâm nhãn, hơn nữa đầu, bị Giang Phóng quấn gắt gao . Nếu như có thể để cho bọn họ sớm một chút cùng một chỗ, cũng là tốt, Giang Phóng tính tình quá lừa , có người kiềm chế hấn, cũng không tệ lắm

Đây là Kiều Kiều gia lần đầu tiên cùng ngoại nhân cùng nhau quá tân niên, cảm giác vẫn có rất nhiều bất đồng , mặc dù Tần Chính hơi có chút nghiêm túc, bất quá người cũng được. Tựa hồ đối với nàng cũng rất về mặt ôn hòa. Ở tiểu Mộc nói chêm chọc cười hạ, bọn họ cảm giác thời gian nhiều đặc biệt mau, mười sáu thiên, liền tựa hồ là “Bá” một chút liền quá khứ. Này trong nháy mắt thích ý ngày sẽ chấm dứt, bọn họ cũng chạy lên hồi trình.

Cảm giác máy bay chậm rãi trượt, bay lên, Kiều Kiều đối trước cửa sổ yên lặng nói: “Hải Nam, tái kiến. Tam Á, tái kiến.”

“Bất bỏ được ? Không ngoạn nhĩ đủ?” Giang Phóng là biết của nàng.

“Có điểm. Bất quá cũng hoàn hảo. Hải Nam cho dù tốt, cũng không có nhà của chúng ta hương tốt!”

“Ha ha.”

Hải Nam hành trình, không chỉ mọi người ngoạn nhi cao hứng, cũng sử Tần Chính triệt để tiếp thu Kiều Kiều gia, đây là Kiều Kiều không nghĩ đến. Kỳ thực nếu như là bình thường ông ngoại ngoại tôn, lấy Tần gia địa vị, là đoạn sẽ không để cho Giang Phóng cùng Kiều Kiều cùng một chỗ, coi như là cùng một chỗ, tối thiểu cũng sẽ không như thế thuận lợi, là muốn thụ một chút trắc trở. Dù sao, hiện thực không phải tiểu thuyết. Nhưng là bọn hắn không phải, Giang Phóng không chịu nhận Tần gia, vốn song phương quan hệ đã hòa hoãn rất nhiều, nhưng là bởi vì lần trước lão với cùng với tuyệt sự kiện, này Giang Phóng lại phát bệnh nhi. Nếu như không phải Tần Phi Dương cùng Giang Hải Dương này hai vị từ đó hòa giải, không chừng này Giang Phóng sau này thật đúng là không thể đăng Tần gia môn.

Hơn nữa, còn có Giang Viễn cái kia hỗn tiểu tử, ai.

Đương nhiên, những thứ này đều là Kiều Kiều không biết.

Kiều Kiều lúc này chính ở vào nước sôi lửa bỏng trung, nguyên nhân là, nàng bị bệnh, nha đầu kia mặc dù bất mệt mỏi, thế nhưng hai bên độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày khá lớn, một bên nhi sắp tới ba mươi độ, một bên dưới 0 hơn mười độ, nàng trở lại ở giữa chiều.

Giang Phóng người này càng hỗn, phi nói tiểu Mộc tuổi còn nhỏ, dễ bị lây bệnh, nhượng Kiều Kiều ở đến hẳn chỗ nào, như vậy, hẳn tới chiều có Kiều Kiều. Này kiều mẹ chỗ nào nguyên ý a, nhà mình khuê nữ bị bệnh, liên bệnh còn không cho nuôi, cổ nai cấp lộng đi, không khỏi đối tiểu tử ngu ngốc kia cũng tới khí, cho hẳn hai cái, không đồng ý.

Nhưng Giang Phóng cũng là cái cố chấp, thấy lộng không đi Kiều Kiều, sẽ phải ở tại Kiều gia, nói chung, hẳn là nhất định phải chính mình chiếu cố Kiều Kiều. Kiều mẹ nghe Kiều ba nói, bởi vì đi chơi nhi nửa tháng. Công ty này rất nhiều chuyện này cũng chờ mọi nơi lý đầu, vốn Giang Phóng chính là bận được không được, thấy hẳn đối nữ nhi mình để bụng hình dáng, kiều mẹ vẫn là nói ra, đồng ý nhượng Giang Phóng cấp Kiều Kiều cho tới Kiều gia, chính mình quá nhiều đi xem đi. Dù sao cũng không xa.

Không được trong nhà cũng tốt, tình tiểu Mộc này bất bớt lo, cả ngày hướng tỷ tỷ nàng chỗ ấy lui, ở bị lây bệnh thượng.

Bất quá này đó Kiều Kiều cũng không biết, nàng đây là bệnh tới như núi sập. Kiều gia ở Kiều Kiều lúc nhỏ cuộc sống rất khổ, kiều mẹ lại không có bao nhiêu nãi, nói chung, Kiều Kiều hồi bé thân thể tình hình liền bình thường, vốn thân thể cơ sở sẽ không hảo, lần này cảm mạo lại tới thể rào rạt, Kiều Kiều trực tiếp liền bán hồn mê.

Sợ đến kiều mẹ chờ người vội vàng cấp Kiều Kiều đưa đến bệnh viện. Vốn muốn cho Kiều Kiều nằm viện, thế nhưng tiểu nha đầu ma ma chút chút phi không được. Nói đúng không thích cái kia hoàn cảnh. Kiều mẹ ở điểm này trái lại cùng khuê nữ như nhau, cũng là chuẩn. Đánh một từng tí sẽ trở lại.

Kiều Kiều tiến vào Giang gia, bởi vì thân thể không thoải mái, Kiều Kiều mặc dù hạ sốt, thế nhưng vẫn như cũ là khó chịu không được, hỗn loạn, tâm tình cũng không tốt.

“Ô ô ~” Kiều Kiều thấp nức nở. Không biết vì sao, nàng mơ thấy kiếp trước, mơ thấy từng. Những chuyện kia nhi, những người đó, đều giống như nhớ chuyện xưa như nhau ở trong đầu nàng một lần một lần quá. Loáng thoáng gian, Kiều Kiều cực sợ, nàng sợ, hiện tại đây hết thảy, có được đây hết thảy đều là giả, đều là của nàng một giấc mộng, nàng không hiểu được đây là trang chu mộng điệp, còn là cái gì.

Nàng sợ, cha của nàng không có giống như bây giờ như cá gặp nước, hăng hái. Nàng sợ, mẫu thân của nàng không có giống như bây giờ mọi chuyện hài lòng, áo com không lo. Nàng sợ hãi, sợ mình bây giờ có được tất cả đều là của nàng mộng, tình mộng, tất cả cũng không có, đã không có của nàng những thứ ấy hảo bằng hữu, Từ Mạn, Lâm Hiểu Nam, Giang Viễn... Càng sợ, càng sợ đau nàng yêu nàng như châu như bảo Giang Phóng, là hư ảo, là nàng ức nghĩ ra được.

“Ô ô...”

Giang Phóng ở phòng bếp cấp Kiều Kiều nấu cháo, lại mơ hồ nghe thấy được Kiều Kiều thanh âm. Lo lắng ném xuống đồng tây tiến phòng ngủ, lại thấy hẳn tiểu cô nương, co rúc ở cùng nhau, đầu thật sâu chôn ở trên gối đầu, nước mắt ràn rụa thủy, không ngừng nghẹn ngào. Bộ dáng thoát nhìn đáng thương cực kỳ. Trong nháy mắt, Giang Phóng cảm thấy có người lấy châm hướng tim của hắn thượng đâm một chút. Hắn cảm giác mình hảo tâm đau.

Bước nhanh quá khứ, đem Kiều Kiều ôm ở trong ngực của mình, hắn thấp giọng an ủi: “Làm sao vậy? Kiều Kiều không khóc, không khóc ha, chỗ nào không thoải mái, nói cho ta biết, chỗ nào không thoải mái. Đừng khóc, ta cho ngươi mặc y phục, chúng ta đi bệnh viện, chúng ta lại đi bệnh viện.” Giang Phóng hoảng loạn sẽ phải cho nàng mặc quần áo.

Cảm nhận được Giang Phóng nhiệt độ cơ thể, cảm nhận được Giang Phóng thanh âm, Kiều Kiều gắt gao ôm lấy hắn: “Giang Phóng, Giang Phóng...”

“Làm sao vậy?” Bị Kiều Kiều gắt gao ôm lấy, Giang Phóng vuốt cái trán của nàng, ân, bất nóng a!” “Chỗ nào đau?”

“Đừng không nên ta, đừng không nên ta, ta rất thích ngươi, hảo thích ngươi, đừng không nên ta...”

Không nghĩ đến Kiều Kiều nói lại là này, Giang Phóng sửng sốt một chút, lập tức ở cái trán của nàng ấn xuống một cái hôn: “Ta sẽ một đời đều cùng ngươi, ta vĩnh viễn sẽ không không nên ngươi. Kiều Kiều ngoạn, ngoạn ngoạn ha. Không được khóc, ngươi là muốn cho ta đau chết sao?”

Đem Kiều Kiều nhẹ nhàng buông, chậm rãi xoa bóp cho nàng huyết thái dương.

Kiều Kiều kỳ thực vẫn còn có chút mơ hồ , thế nhưng nàng nghe thấy Giang Phóng lời, nghe thấy Giang Phóng những thứ ấy bảo đảm, dần dần , an tĩnh lại, đã ngủ.

Giang Phóng thở dài, tiểu nha đầu này lần này bệnh rất lợi hại a! Nguyên lai, bất an không phải một mình hấn, cũng có nàng.

Thân ái , ta thân ái nhất Kiều Kiều, người chẳng lẽ không biết, người là ta cả đời quyến luyến sao?

Có lẽ là Giang Phóng chiếu cố tương đối khá, Kiều Kiều rất nhanh thì tốt rồi, nhìn lại khôi phục tinh thần Kiều Kiều, Giang Phóng lặng là gầy tứ cân. Điều này cũng làm cho một tuần thời gian a. Nhìn gầy Giang Phóng, đừng nói là Tần Tổ Cẩm , liên kiều mẹ đều đau lòng không được, Giang Phóng cùng Giang Viễn từ nhỏ ở tại Kiều gia, cùng Kiều gia mọi người cảm tình tự nhiên bất thường.

Này kiều mẹ nhìn đều gầy hai người, nhưng dùng sức cấp hai người bỏ . Này Giang Phóng thấy Kiều Kiều thân thể kém như vậy, cũng bắt đầu muốn các loại pháp nhi cho nàng bổ thân thể.

Trong lúc nhất thời, Kiều Kiều bị cuốn cuộn thủy thủy quán bụng nhi tròn vo.

Chờ khai giảng thời gian, Kiều Kiều lặng là so với nguyên lai êm dịu rất nhiều, khiến cho Hoa Ấu Lâm thấy câu hỏi đầu tiên của nàng chính là, Kiều Kiều, người có phải hay không mang thai a?

Này cấp Kiều Kiều khí cái ngã ngựa. Nàng béo như thế rõ ràng sao? Ô ô. Nàng không nên a!

Thấy tiểu cô nương khí đồ cái miệng không chịu tiếp tục ăn thuốc bổ, Giang Phóng cũng không quản những thứ ấy, tiểu trướng chơi đá nhì. Ô ô, Kiều Kiều ở bạo lực thúc đẩy hạ, vẫn là ăn , bất quá Giang Phóng cũng nói, tuyệt sẽ không để cho nàng tiếp tục béo đi xuống. Hấn có biện pháp giảm béo. Vốn Kiều Kiều vẫn là rất cao hứng . Cho là hấn có thể có cái gì tốt chủ ý đâu. Kết quả cái gì ý kiến hay a? Là người này jing trùng thượng nào a! Hoàn toàn không thể thuyết phục a. Hấn cái gọi là giảm béo, chính là không ngừng OXXX. Vựng!

Hồi tới trường học Kiều Kiều lại thêm một tân hảo bằng hữu, chính là Lộ Nam Phong bạn gái, đẹp trai ngự tử Lâm Viện Viện.

Lâm Viện Viện ở đại học A phong bình là chê khen nửa nọ nửa kia , thích nàng, tán nàng thật tình, bất thích nàng, nói nàng kiều ngạo ngang ngược. Bất quá Kiều Kiều bên người này một nắm người, trái lại đều rất thích nàng.

Đặc biệt Hoa Ấu Lâm, quả thực đem nàng tôn sùng là thần tượng.

Càng lợi dụng giáo bảo ưu thế, cấp Lâm Viện Viện làm một suu tầm. Kết quả kia kỳ giáo chi trả lượng tăng nhiều, khiến cho Hoa Ấu Lâm thường tới ngon ngọt. Cũng làm cho giáo bảo tổng biên tập thường tới ngon ngọt, quyết định khai một thăm hỏi chuyên mục. Cổ nai cấp đại học A sở hữu danh nhân một người làm đồng thời suu tầm.

Kiều Kiều nhìn phần khởi Hoa Ấu Lâm, lắc đầu, phục . Này đại tỷ. Thực sự là thích hợp kiện này đi a, chẳng trách khi đó như vậy muốn vào giáo bảo.

Mà Lâm Viện Viện đâu, bởi vì giáo bảo suu tầm, lại lại lần nữa bị đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió, bất quá chuyện như vậy nhi nàng cũng thói quen .

Đối với một chí tình chí nghĩa nữ hài nhi, này đều không tính cái gì đi? Bất quá đâu, bạn trai của nàng Lộ Nam Phong, cũng lại lần nữa nhường mọi người cảm khái, tân nam nhân tốt a!

Vốn Hoa Ấu Lâm ý tứ chính là rèn sắt khi còn nóng, đệ nhị kỳ suu tầm tìm hội học sinh chủ tịch, Lộ Nam Phong. Thế nhưng đâu, lại bị Lộ Nam Phong cự tuyệt, hấn nói Viện Viện nói đều là ta nghĩ nói.

Hoa Ấu Lâm trong mắt đôi này đôi tình nhân tỏa ra sao a!

Quá hữu ái .

Thình không được Lộ Nam Phong, Hoa Ấu Lâm cảm thấy có chút ít u buồn a! Kiều Kiều trêu ghẹo, vậy liền đem Lộ Nam Phong đáp lại đăng ở giáo nói lên, vốn Kiều Kiều là nói đùa , ai biết Hoa Ấu Lâm nhân tình sáng lên, liền chạy, khiến cho Kiều Kiều mê man nhìn nàng bóng lưng biến mất. Một bên nhi Phương Khuyết Nhan đều vui vẻ.

“Kỳ thực Hoa Hoa cũng là ngốc a! Nàng không có chú ý tới, bên người nàng kỳ thực còn có một đại nhân vật có thể phòng vãn a. Cái này gọi là ảnh hạ hắc. Nàng là không chú ý a?” Phương Khuyết Nhan nhìn Kiều Kiều trêu ghẹo.

Kiều Kiều biết ý của nàng.”Nhưng xong rồi đi. Ta xem như là danh nhân?”

“Người không tính? Muốn nói khai giảng tới náo động , đã có thể là người , hơn nữa, mặc dù người bây giờ ở trường học thời gian không lâu, hơn nữa cũng không tham gia cái gì hoạt động, nhưng người nào không biết tài chính ban Kiều Kiều. Bí thư tình ủy ngoại châu đầu nhì, nổi danh điền sản thương con dâu, thì đừng nói Giang Phóng gia những thứ ấy cái thân phận, chính là chính người, cũng rất trâu a. Toàn giáo nhập học thành tích tên thứ ba, đến trường kỳ nào mặt thi toàn giáo đệ nhị. Viên giáo thụ ái đồ. Tài chính hệ nổi danh sinh viên ưu tú, tài nữ. Hơn nữa đi, người còn là một mỹ nhân. Ha ha.”

“Người liền trêu ghẹo ta đi. Hừ.”

Hai người cười đùa.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606621,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-78/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-80/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Lộ Nam Phong người này

“Người nói Viện Viện tính tình giống ai a? Thật là đẹp trai quá.” Kiều Kiều cảm khái.

Phương Khuyên Nhan cười: “Tượng mẹ nàng bà?”

Mẹ nàng?” Nhan nhàn, người biết Viện Viện mẹ của nàng a?”

Phương Khuyên Nhan nhìn xuống mắt tròn trắng xúc động: “Ta nói Kiều Kiều a, người có phải hay không Dân Giang người a, ta đều biết chuyện này, người còn không biết. Mẹ của nàng không phải Dân Giang nổi danh thiết nương tử sao?”

Thiết nương tử? Tên này nhĩ có điểm quen tai a? Thiết nương tử? Nàng ở đâu nghe qua đâu? Thế nào quen như vậy đâu?

Nhìn Kiều Kiều ở đâu nghĩ, Phương Khuyên Nhan bổ sung một câu: “Chính là cái kia cái gì duy tín tập đoàn.”

Duy tín tập đoàn? Kiều Kiều kinh sợ. Thiết nương tử, duy tín tập đoàn. Kiều Kiều nghĩ tới.

“Nhan nhàn ~ xã trường tìm người.”

“Hảo. Kiều Kiều, ta có chút chuyện này đi trước ha.”

“Àn.”

Kiều Kiều còn chìm đắm ở hồi ức trong Viện Viện? Sẽ là cái kia Lâm tiểu thư sao?

Ở không có trùng sinh trước, Kiều Kiều có một hảo bằng hữu, tô Tuyết Liên. Lúc đó nàng chính là ở duy tín tập đoàn làm việc. Kiều Kiều thường xuyên nghe nàng nói khởi duy tín tập đoàn chuyện này. Ngay Kiều Kiều trùng sinh trở về tiền một năm, duy tín tập đoàn, đã đổi tên đổi chủ.

Này đó loạn tấu bắt tao chuyện này, ở Dân Giang truyền sôi sục. Duy tín tập đoàn thiết nương tử chỉ có một nữ nhĩ, từ nhỏ liền nuông chiều nuôi lớn, đường hoàng ngang ngược, mỗi ngày gây sự nhĩ. So với nam hài tử nhạ chuyện này còn nhiều, bất quá nghe nói bạn trai nàng là của nàng đại học đồng học, nam nhân kia đối với nàng tốt không thể cho dù tốt, nghe nói còn là hội học sinh hội trưởng, hai người tốt nghiệp liền kết hôn, cái kia nam cũng tiến duy tín tập đoàn, thế nhưng cũng chính là kỷ năm, hán liền đem duy tín tập đoàn vét sạch, thế nhưng đem sở hữu tài sản đều chuyển cho Lâm tiểu thư hảo bằng hữu, thiết nương tử cũng bởi vì các loại vấn đề bị điều tra, nghe nói, cuối cùng, nàng ở nhà cắt cổ tay tự sát. Cái kia nam muốn cùng Lâm tiểu thư ly hôn. Nguyên lai hán đã sớm cùng Lâm tiểu thư hảo bằng hữu ở cùng một chỗ, bọn họ vẫn còn có một ba tuổi nhĩ tử. Bị kích thích Lâm tiểu thư lái xe muốn đâm chết trợ thủ của mình. Nam nhân kia bị trọng thương. Mà Lâm tiểu thư đã ở bụng con người toàn vẹn sau, nhảy lầu tự sát.

Người một nhà rất là thâm.

Kiều Kiều nhớ kỹ, lúc đó, Tuyết Liên liền cùng nàng cảm khái, phòng cháy bảo vệ phòng khuê mật a!

Nàng còn nói, nam nhân lang tâm cầu phước khởi đến, thực sự là so với súc sinh còn không bằng.

Hội học sinh chủ tịch, đó không phải là Lâm Viện Viện hiện tại nam bằng hữu Lộ Nam Phong sao?

Kiều Kiều chăm chú siết cái chén trong tay. Viện Viện, Lộ Nam Phong, Lộ Nam Phong sẽ là loại này người sao? Đáng thương Viện Viện.

Tối hôm đó, Giang Phóng nhìn oa ở trên sô pha không nói lời nào Kiều Kiều, quá khứ sờ sờ đầu của nàng, hần bình thường đều rất chú ý Kiều Kiều thân thể: “Làm sao vậy? Phát sinh chuyện gì sao?”

Kiều Kiều chỉ là lắc đầu.

“Không muốn nói cho ta biết? Kiều Kiều. Đừng như vậy, ta sẽ lo lắng.”

Kiều Kiều không phải là không muốn nói, là không có cách nào, nàng không có cách nào nói cho Giang Phóng, nàng là trùng sinh, nàng biết Lâm Viện Viện tương lai, nàng biết nàng sẽ chết. Nàng không có cách nào trở mặt nhìn bạn tốt của mình, nhảy lầu tự sát.

Nghĩ nghĩ, Kiều Kiều vẫn là nói: “Giang Phóng, người nói Lộ Nam Phong là thật thích Viện Viện sao?”

“Thế nào? Nghĩ như thế nào khỏi đến hỏi cái này?”

“Hắn là coi trọng Viện Viện gia điều kiện đi? Ta biết đến, hắn thích căn bản không phải Viện Viện, mặc dù hắn đối Viện Viện rất tốt, bị toàn giáo nữ hài nhi tôn sùng là tân nam nhân tốt, kỳ thực đều là gạt người.” Kiều Kiều không có cách nào nói sau này sẽ phát sinh những chuyện kia, bắt quá nàng vẫn là lợm một ít mà nói. Lúc đó nàng liền nghe Tuyết Liên đã nói, Viện Viện là bị chính mình tốt nhất khuê mật đào góc tường, nàng biết người kia là ai. Đại học lúc bằng hữu tốt nhất, cùng lớp đồng học, nhưng không phải là hiện tại Lâm Viện Viện bạn bè Từ Tĩnh sao?

Nghe thấy Kiều Kiều nói này, Giang Phóng đem nàng ôm chặt trong lòng, “Các nàng chuyện của người khác, chúng ta mặc kệ có được không? Nói chung người biết, ta là vĩnh viễn sẽ không phản bội của người.”

Kiều Kiều miễn cảm nghe ra Giang Phóng ý tứ trong lời nói. “Người biết?”

“Bất, ta cái gì cũng không biết, thế nhưng ta cảm thấy, mặc kệ thế nào, mỗi người cũng có chính nàng đường phải đi, cũng là hắn mình lựa chọn lộ, cho dù là bằng hữu của người, người quan hữu dụng sao? Hơn nữa, dù cho người nói cho nàng biết cái gì, nàng sẽ tin tưởng người sao? Sợ là Nam Phong tùy tiện nói chút gì, nàng không chỉ sẽ không tin tưởng người, còn sẽ cảm thấy người cố ý gây xích mích bọn họ đâu?”

“Từ Tĩnh, người kia là Từ Tĩnh đúng không?”

“Từ Tĩnh? Đây không phải là Lâm Viện Viện bằng hữu tốt nhất sao? Ta thực sự không biết Lộ Nam Phong chuyện này, bắt quá ta đã sớm đoán, hắn tính không nhất định là thật thích Lâm Viện Viện, thực sự như vậy có thể chịu được tính cách của nàng. Trái lại không nghĩ đến, người kia dĩ nhiên là Từ Tĩnh. Thực sự là quá châm chọc.”

“Giang Phóng, ta mặc kệ, mặc kệ thế nào, ta phải nhượng Lâm Viện Viện biết Lộ Nam Phong chuyện này, cho dù, nàng trách ta, ta cũng phải làm cho nàng biết, nếu không, sau này ta sẽ hối hận. Ta biết, Lộ Nam Phong là hướng về phía Viện Viện gia gia thể đi.” Kiều Kiều biết, Lâm Viện Viện kết cục quá thảm, chuyện khác, nàng cũng có thể nhìn xuống không nói, nhưng lần này không được, mạng người quan thiên, Lâm Viện Viện cùng mẹ của nàng hai người mệnh, kỳ thực, còn bao gồm Lộ Nam Phong chính mình, hắn cũng tài nạn xe cộ trọng thương, không phải sao?

Thấy Kiều Kiều kiên định biểu tình, Giang Phóng thở dài. Lộ Nam Phong tính là huynh đệ của hắn chi nhất. Nói hắn toàn bộ đều là vì tiền, Giang Phóng trái lại cảm thấy chưa chắc là, nhưng nhìn Kiều Kiều khẳng định như vậy, thậm chí ngay cả tiểu tam nhi là ai cũng biết, hắn trái lại cũng không khỏi không tin. Bất quá hắn lại có chính hắn suy tính.

“Bảo bối, mặc kệ thế nào, chuyện này người đừng quản, ta sẽ nhượng Lâm Viện Viện biết chuyện này, thế nhưng, mặc kệ nàng làm cái gì dạng quyết định, ta đều không hi vọng người tiếp tục quản. Người có nghĩ tới hay không, hai người bọn họ giữa chuyện này, người làm sao có thể biết đến tí mĩ đâu? Mỗi người cũng có chính mình lựa chọn.”

“Thế nhưng...” Kiều Kiều còn muốn tiếp tục nói cái gì, bắt quá lại lại không biết thế nào biểu đạt.

“Nghe lời, có được không? Ta biết người là hảo tâm, thế nhưng, người thật xác định Lâm Viện Viện sẽ nguyện ý người nói cho nàng biết này đó sao? Các người biết cũng không có bao lâu, không phải sao?”

Giang Phóng nói rất nhiều, mặc dù cũng không có đem Kiều Kiều thuyết phục, bắt quá cuối cùng Kiều Kiều hay là nghe Giang Phóng lời, nàng biết, Giang Phóng mọi việc nói cái gì đều là vì nàng hảo.

Giang Phóng nói rất nhiều, thế nhưng có một câu lại làm cho Kiều Kiều nghe xong đi vào, giữa bọn họ chuyện này, nàng cũng không tí mĩ biết trong đó nội tình.

Sau Kiều Kiều không biết Giang Phóng là thế nào nhượng Lâm Viện Viện biết đến, thế nhưng Lâm Viện Viện vẫn là biết, biết Lộ Nam Phong cùng Từ Tĩnh chuyện này, nguyên lai Kiều Kiều không có đoán sai, người kia thật là Từ Tĩnh, hai người đã lên lên tốt hơn. Kiều Kiều thế nào như vậy khẳng định Từ Tĩnh đã cùng Lộ Nam Phong tốt hơn, nàng biết, ở chắc chắn năm sau, Lộ Nam Phong có thể như vậy quyết tuyệt đem Lâm gia tài sản dời đi cấp Từ Tĩnh, bọn họ được rồi nhất định đã lâu rồi, lâu đến tín nhiệm lẫn nhau. Không nghĩ đến nàng thực sự đã đoán đúng.

Giang Phóng cũng không có nhượng chuyện này với cùng hắn và Kiều Kiều nhắc lên cái gì quan hệ. Dù sao, hai người đều tính là bọn hắn không tệ bằng hữu. Thế nhưng nội tâm, Giang Phóng vẫn là rất coi thường Lộ Nam Phong, một đại nam nhân, bất chính mình nỗ lực, còn muốn đi qua nữ nhân, thu được tốt hơn cuộc sống, thật là làm cho người châm chọc a!

Bị chính mình luôn luôn tin nhiệm nam bằng hữu cùng tốt nhất khuê mật đồng thời phản bội, Lâm Viện Viện thống khổ cực kỳ, tính tình của nàng căn bản cũng không phải là có thể nhịn được người. Cải lộn một trận sau, quyết tuyệt cùng Lộ Nam Phong chia tay, giữa bọn họ chuyện này cũng kinh động đại gia. Ai cũng không nghĩ tới, bình thường đối Lâm Viện Viện tốt như vậy Lộ Nam Phong thế nhưng sẽ bắt cả hai tay. Hơn nữa bắt cả hai tay người kia vẫn là nàng bằng hữu tốt nhất Từ Tĩnh. Lâm Viện Viện ở đại học A phong bình tĩnh không tốt lắm, mọi người đều cảm thấy nàng tính tình hòa bạo không xứng với tao nhã Lộ Nam Phong, thế nhưng chuyện lần này nhai trái lại nhượng mọi người đều thay đổi hướng gió, mặc dù Lộ Nam Phong nói hấn là nhất thời hồ đồ, kiên quyết không chịu chia tay, thế nhưng Lâm Viện Viện lại không chịu lại để ý đến hấn.

Mà Từ Tĩnh cũng thành chuột chạy qua đường, người người kêu đánh, tối thiểu, ở đại học A, nữ sinh đều là không chịu để ý của nàng, mặc dù các nàng trước đều cảm thấy Lâm Viện Viện không xứng với Lộ Nam Phong, thế nhưng đào hào bằng hữu góc tường loại sự tình này nhai. Vẫn là nhượng nữ sinh cảm thù đến tận xương tủy.

Lộ Nam Phong không chịu chia tay, mỗi ngày còn giống như trước như vậy, thế nhưng Lâm Viện Viện so với so đo quyết tuyệt.

Một ngày, Lâm Viện Viện chờ người tự ở ra ngoài trường một tiệm cơm Tây.

Kiều Kiều nhìn Lâm Viện Viện tâm tình không tốt, thỉnh mọi người cùng nhau đi ra ăn cơm. Bao gồm Phương Khuynh Nhan, Từ Mạn, Hoa Áu Lâm.

Mấy ngày không thấy, Lâm Viện Viện tiêu tụy rất nhiều, mặc dù nhìn Lâm Viện Viện cái dạng này, Kiều Kiều cảm thấy không dễ chịu, nhưng là lại không có hối hận. Nàng không có cách nào mất mớ trứng trứng nhìn nàng đi lên càng bị thâm con đường.

“Viện Viện, ngại gầy.” Hoa Áu Lâm nắm Lâm Viện Viện tay, Hoa Áu Lâm đối với chuyện lần này nhai, đối Lộ Nam Phong buồn nôn không được.

Phương Khuynh Nhan theo dưới đáy bàn đạp Hoa Áu Lâm một cước. Kia tự vạch áo cho người xem lưng.

Cảm giác được Phương Khuynh Nhan động tác, Lâm Viện Viện đối đại gia cười cười.

“Kỳ thực trước ta đã nghĩ giảm béo, bắt quá lại không có thành công, hiện tại xem ra, lần này thất tình vẫn là rất tốt. Tối thiểu ta giảm cân.” Lâm Viện Viện tự giễu cười.

“Nếu như ngại khó chịu, sẽ khóc một trận, thực sự không được, liền đi đánh tên hỗn đản nào một trận. Ngươi đừng như vậy cố nén, đối thân thể cũng không tốt.” Phương Khuynh Nhan nhìn Lâm Viện Viện không để ý nói chuyện này nhai. Vẫn là nói.

Kiều Kiều không nghĩ đến luôn luôn bình tĩnh Phương Khuynh Nhan cũng có thể đề nghị như vậy, bắt quá ngấm lại cũng là, Phương Khuynh Nhan nói đúng.

“Kỳ thực, có một việc nhai, ta nghĩ, ta vốn là nghĩ cuối cùng trước mắt mới nói cho các ngươi biết, bắt quá, ta tin các ngươi là sẽ không nói ra đi.” Lâm Viện Viện mở miệng.

“Làm sao vậy?” Từ Mạn hỏi.

Mấy người đều tĩnh tĩnh nhìn về phía Lâm Viện Viện, chờ nàng nói tiếp.

“Mẹ ta đã biết chuyện của ta nhai, các ngươi cũng biết, Lộ Nam Phong còn đang với ta từ triển lạn đá, ta thực sự không muốn lại thấy hấn, thấy hấn, thấy Từ Tĩnh, ta liền sẽ nhớ tới chính mình thất bại, ta cho rằng, ta gặp một thích hợp người của ta, kết quả đâu, hấn cũng không phải là một người có thể tin được. Ha ha. Sợ là, hấn coi trọng, không phải con người của ta, là ta kia so sánh hiển hách gia thế đi, ha ha. Đã hấn thích Từ Tĩnh, thích nàng ôn nhu nhân thực, chìm nhớ nếp vào người, như vậy ta sẽ thành toàn bọn họ. Ta sẽ rời đi.”

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606622,0); if($.cookie('cbbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbbackground'));if($.cookie('cbbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-79/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-81/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiều* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Lâm Viện Viện ly khai

“A?” Hoa Áu Lâm giật mình. Không chỉ là nàng giật mình, vài người đều giật mình.

“Ta đang ở giải quyết xuất ngoại, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, tuần sau ta liền sẽ rời đi.”

“Xuất ngoại? Dựa vào cái gì là ngươi đi a? Muốn đi, cũng là đôi câu nam nữ kia có được không?” Hoa Áu Lâm nổi giận.

“Ta không muốn cùng bọn họ dây dưa, ta cũng không kém Tiền nhi, tỷ xuất ngoại là lao tới tốt hơn ngày mai.” Lâm Viện Viện cường trang kiên cường, trêu đùa.

“Viện Viện đi đi.” Vẫn không thể nào mở miệng Kiều Kiều nói.

Mọi người đều nhìn nàng, không hiểu.

“Lời nói không xuôi tai, hẳn không phải là chạy nhà ngươi tiền đi sao? Coi như là các ngươi hòa hảo, không phải thật tâm thích ngươi người này, ngươi làm sao có thể bảo đảm hẳn không ra quỹ, hẳn một khi tốt nghiệp ở tiền nhà ngươi công ty, giống như là một sâu một như nhau cho ngươi gia vết sạch, sau đó cùng người mình thích song túc song tề đi, ngươi tìm ai khóc đi? Ngươi nghĩ quá mẹ ngươi không có? Một khi có kết quả như thế, mẹ ngươi thế nào thừa thụ?”

Chẳng ai ngờ rằng Kiều Kiều thế nhưng có thể nói như vậy, đều tỉnh tể nghĩ tới.

Lâm Viện Viện nghĩ tới nàng từng quy hoạch tương lai, đúng vậy, Nam Phong tốt nghiệp sẽ phải tiến nhà hẳn công ty, nghĩ tới Kiều Kiều lời, Lâm Viện Viện đánh một lạnh run. Đúng vậy, một khi sẽ là kết quả như thế, mẹ của nàng, từ nhỏ một người cho nàng nuôi lớn mẹ, sẽ như thế nào? Người người đều nói nàng là thiết nương tử, là kiên cường, thế nhưng, nàng biết, càng là kiên cường người, nội tâm càng là yếu đuối, tựa như nàng, không có ai biết, lần này nội tâm của nàng bị thương có bao nhiêu nặng.

Lâm Viện Viện kiên định khởi đến.

“Đối, như vậy hỗn đản, không đáng ta tiếp tục lưu luyến.”

Nhìn Lâm Viện Viện tựa hồ là nghe lọt được lời của mình, Kiều Kiều thờ phào nhẹ nhõm, nàng không phải nói chuyện giật gân, nàng nói, đều là thật từng phát sinh quá. Lâm Viện Viện tốt như vậy nữ hài nhi, không nên, không nên có như vậy kết quả bi thảm.

Vì hòa hoãn bầu không khí, Kiều Kiều cười: “Ta từng nghe quá một câu nói, các ngươi có muốn hay không nghe?”

“Cái gì?”

“Ai lúc còn trẻ còn chưa có yêu quá mấy tra nam.”

Phốc!

Mọi người đều bị nàng chọc cười, thế nhưng tươi cười lý cũng có chút cay đắng.

Sau, không bao lâu, Lâm Viện Viện liền xuất ngoại, lúc đi, đi tổng của nàng, chỉ có nàng biết không có bao lâu mấy tiểu tỷ muội.

Lộ Nam Phong bị hội học sinh mất chức, bởi vì, có người lưu loát viết một đại thiên về hắn đạo đức phẩm hạnh có vấn đề văn chương thiệp tới trường học cửa chính bố cáo lan thượng.

Trường học trải qua thẩm tra, cảm thấy sự tình cũng không phải hoàn toàn bất là chân thật, vì để tránh cho ảnh hưởng, Lộ Nam Phong ly khai hội học sinh.

Trừ Kiều Kiều, không có ai biết ngày đó văn chương là, đúng vậy, nàng biết, nhìn thấy ngày đó văn chương hành văn cấu tứ, Kiều Kiều sẽ biết, trừ Phương Khuynh Nhan, không ai có thể viết ra, Phương Khuynh Nhan tính là bọn hắn tài chính hệ hành văn tốt đệ nhất đem bàn chải, Kiều Kiều xem qua nàng viết rất nhiều thứ, đối với nàng viết đông tây phong cách rất quen thuộc. Không nghĩ đến thoát nhìn bình thường có chút lạnh thanh Phương Khuynh Nhan có thể làm ra chuyện như vậy nhi, Kiều Kiều biết, nàng cũng là vì Lâm Viện Viện bệnh vực kẻ yếu, nàng cũng là một tính tình người trong.

Lâm Viện Viện đi, Lộ Nam Phong ly khai hội học sinh. Tân nhiệm hội học sinh hội trưởng là nguyên lai thể dục bộ trưởng Quách Vũ Phi.

Lộ Nam Phong đã chuyển ra phòng ngủ, hẳn ở bên ngoài cùng với Từ Tĩnh tô một phòng ở ở chung.

Quách Vũ Phi cùng tiểu tam nhi đều đứng Lộ Nam Phong có điểm ý kiến, nói như thế nào đây, vài người là hảo huynh đệ, đảo sẽ không bởi vì hắn chân đạp hai thuyền có ý nghĩ, dù sao, ở nam nhân trong lòng, này đều không tính cái gì, bất quá nghĩ đến hắn kia động cơ, hai người liền cảm thấy có điểm buồn nôn, vì thiếu phần đầu mấy năm, liền leo lên nữ nhân, leo lên đi, còn chân đạp hai thuyền, cái này có điểm buồn nôn.

Hai người ở trong phòng ngủ uống bia.

“Đến, mời người một chén. Ai, ta phỏng ngủ bốn người, đã đi rồi lưỡng, bây giờ đã có thể còn lại chúng ta ca lưỡng.” Tiểu tam nhi cảm khái.

“Dù sao ta sẽ không chuyển ra, còn lại hai ta liền hai ta bãi?” Quách Vũ Phi vẫn là kia phó hình dáng, nhị bệp.

“Ha ha, người bất chuyển ra cùng Từ Mạn ở?” Tiểu tam nhi trêu chọc.

“Ha ha, ba mẹ nàng đều là làm giáo dục làm việc, nếu như biết hai chúng ta ở bên ngoài ở chung, ta dự đoán tính mạng của ta kham ưu.” Quách Vũ Phi xoa chính mình cánh tay, một bộ tiểu sinh sợ sệt bộ dáng.

“Ha ha. Nhìn người kia bộ dạng uất ức nhi. Đúng rồi, hôm nay ta nhìn thấy Nam Phong, hân so với trước đây nói ít hơn nhiều, trước đây thì có điểm trầm mặc ít lời, hiện tại càng không thích nói chuyện, thoát nhìn so với tiểu bạch còn âm trầm. Người nói, sớm biết hôm nay, hà tất lúc trước đâu?” Tiểu tam nhi cảm khái.

“Ai. Chuyện này, kỳ thực cũng là chính hân làm bất phúc hậu, nào có như vậy, gọi tiền mặt a! Đừng nói gia đình của hân còn đi, hai chúng ta, gia cảnh còn không bằng hân đâu?”

Quách Vũ Phi cùng tiểu tam nhi gia cảnh đều có chút khó khăn.

Bất quá hai người đều rất nỗ lực.

“Đúng vậy, bất quá chúng ta không có tiền nỗ lực, thế nào, có tiền sẽ không nỗ lực a, người xem một chút Giang Phóng Giang Viễn, còn có tiểu bạch, đều đề cho bọn họ gia cấp nô dịch thành cái dạng gì nhi a? Kỳ thực, không có người nào so với ai khác hạnh phúc. Người a, vẫn phải là thông suốt.” Hai người liếc mắt nhìn nhau, lại cạ một chén.

“Cho dù kẻ có tiền, cũng có chúng ta nhìn không thấy phiền não. Nam Phong vẫn là tâm tư nghĩ trệt. Có mấy người có thể tượng nhị hắc như vậy thành thao a?” Bọn họ đám người kia trung, nhiều tối tiêu sái, nhanh nhất sống chính là nhị đen.

“Nhị hắc hiện tại khoái hoạt, hân sau này thế nào chuyện này nhi còn khó nói sao! Người đã quên hân lần trước uống rượu say lời nói a! Liên kết hôn cũng phải bị người khác bài bố, mỗi một bước cũng có người cấp hoa được rồi đạo nhi. Đòi người như vậy, lại có cái gì lạc thú đâu?”

“Đúng vậy.”

“Không có tiền cũng có không có tiền nhạc, cho chúng ta tự do tự tại, có thể chính mình nỗ lực, chính mình phấn đấu ngày mai, cụng ly.”

“Cụng ly.”

Kia sương ca lưỡng bư uống đâu, bên này Kiều Kiều đang ở chỗ nhà nàng Giang đại gia.

“Đi thôi, đi thôi đi thôi!”

“Bọn họ như vậy hình dáng đối với người, người còn đi, người ngốc a, nhân gia cho người mấy câu lời hay nhi, người liền ngốc ngốc cái gì đều đáp ứng.”

Ô ô, ai, người cho là nàng nguyện ý đi a, nàng cũng đánh khiếp sợ thượng Tần gia đi a, thế nhưng hiệu trưởng tự mình gọi điện thoại cho nàng, thỉnh mời nàng cuối tuần qua đi ăn cơm, đối với một một trường bồi lời, nàng không biết thế nào cự tuyệt a? Trở về đi, cùng vị đại gia này thương lượng, hân còn không vui đi, nói là miễn cho ở không thoải mái.

Nàng hai bên cũng khó làm a!

“Giang Phóng... Của ta hảo lão công, đi đi, ông ngoại người bà ngoại niên kỷ lớn như vậy, bọn họ muốn gặp người cũng là rất bình thường a, hơn nữa, người không cảm thấy từ cùng đi ra ngoài lữ hành, đại gia hài hòa hơn sao? Thân ái tích...”

Nhìn Kiều Kiều kiều kiều tựa ở trên người của hân, người nào đó sắc tâm lập tức khởi tới. Một phen đem nàng mờ được phía trước, ôm vào trong lòng, hai người oa ở trên sô pha, hân dán lỗ tai của nàng nói thầm, ngứa, đùa nàng chỉ cười.

Cũng không biết hân nói cái gì, Kiều Kiều đỏ mặt hồng.

“Được rồi, được rồi! Tên vô lại, liền biết nghĩ chuyện này nhi.”

Một phen ngồi chỗ cuối đem nàng ôm lấy, hai người chạy phòng ngủ liền đi.

Đêm tối lờ mờ. To lớn nam tử nằm bò ở tuyết trắng nhỏ nhắn xinh xắn nữ hài nhi trên người động tác, hai người đều là mờ hôi đầm đìa.

“Yêu người... Thật yêu người...”

“Ta cũng vậy...”

** sau, hai người ủng cùng một chỗ.

“Tức phụ nhi, người thật tốt. Thật là thoải mái.”

Bình thường ở trên giường, Kiều Kiều đều là mềm mại không xương tủy tiện Giang Phóng loay hoay, Giang Phóng cảm thấy thư thái cực kỳ.

Hai người có một câu không một câu hạt lao .

Lao tới Quách Vũ Phi cùng Từ Mạn trên người.

Giang Phóng mở miệng: “Ta tính toán chờ học kỳ sau để Vũ Phi đến công ty của ta giúp.”

“Ách? Người nghĩ như thế nào đến nhượng hân quá khứ?”

“Không chỉ là hân, còn có tiểu tam nhi, bọn họ đều là bạn học của ta, ta hiểu biết bọn họ xoay ngang cùng nhân phẩm. Chúng ta điều này cũng lập tức đại tử , lại có một nguyệt để lại nghi hê , ta tính toán theo phóng nghi hê liền đem bọn họ lưỡng lộng công ty của ta giúp đi. Yên tâm đi, của ta tính tình người cũng biết, ta sẽ không kiên kia thâm hụt tiền buôn bán, đã kêu bọn họ quá khứ, ta là nhìn trúng bọn họ xoay ngang.”

“Àn, ta mặc kệ người những chuyện kia nhi, không cần nói cho ta.”

“Ha ha, này chuyện gì ta không được nói cho ta biết tức phụ nhi một chút a!” Giang Phóng bàn tay to không biết xấu hổ sờ lên Kiều Kiều móng. Bị Kiều Kiều một phen vuốt ve.

“Nửa năm này ta để cho bọn họ quá đi hỗ trợ, tiền thượng ta sẽ không bạc đãi bọn hân, nếu như bọn họ hoàn toàn không có vấn đề, đợi được thực tập thời gian, ta liền đem bọn họ định chết ở công ty của ta . Nếu như không được, cũng không bỏ lỡ bọn họ tìm việc làm.” Giang Phóng đang nói quyết định của chính mình.

“Chính người nhìn làm đi. Chớ tổn thương đồng học hòa khí là được rồi.”

“Biết.”

“Ai, Giang Phóng, kia Quách Vũ Phi không phải hội học sinh hội trưởng? Hân bạn qua đây sao?” Kiều Kiều hiểu kỳ.

“Hân mỗi ngày tựa như đánh máu gà tựa như, tất cả đều là tinh thần. Không có việc gì. Liên hiện tại hân còn ở bên ngoài làm công đâu? Hơn nữa, cũng là bán học kỳ chuyện này, chờ đại tử học kỳ sau, dự đoán hân liền sẽ đem vị trí đồ ra, nếu như không có ngoài ý muốn, hân là sẽ là Lâm Hiểu Nam tiếp hân.”

“Ài?” Kiều Kiều nâng thân nhìn hân.

“Lâm Hiểu Nam. Người kia hảo bằng hữu.”

“Nhưng sang năm chúng ta mới là đại nhị a, sao có thể, lúc trước nghe nói Lộ Nam Phong ở đại tam nhận hội học sinh chủ tịch liền rất thụ lên án , Hiểu Nam sang năm tiếp, cũng không phi chính là đại nhị học kỳ sau, sao có thể a?”

“Không có chuyện gì. Hân xoay ngang ở đâu. Hiện tại Vũ Phi ngay cho hân lót đường đâu, hơn nữa Lâm Hiểu Nam cũng không là cái gì kẻ dễ bắt nạt, liền người cảm thấy hân là dương quang mỹ thiếu niên đi.”

“Người nói như thế nào nói đâu a!” Kiều Kiều lại bò lại trong ngực hân.

Chính mình thở dài: “Ai, ta và người nói ha, ta cảm giác mình rất thất bại a, có một loại đã sinh du gì sinh lượng cảm giác a, này theo sơ trung bắt đầu ha, người này liền so với ta thi được hảo, nhưng người nói hân ra sức học sao? Không có a! Hân đây là cái gì đầu óc a, người không biết a, cao trung có một lần đi học, hân đi ngủ, không biết mơ thấy cái gì, còn xạch miệng chảy nước miếng a, cho chúng ta lão ban đều khí vui vẻ.”

Giang Phóng muốn cái kia hình dáng, cũng vui vẻ.

Xoa xoa trong lòng mình tiểu cô nương, “Quản hân cái dạng gì nhi đâu, ở trong lòng ta, của ta Kiều Kiều mới là trên đời này thông minh nhất nữ hài nhi.”

“Người liền dỗ ta.”

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606623,0); if($.cookie('background'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-80/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-82/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Bận rộn nghỉ hè cuộc sống

Rất nhanh liền nghỉ hè , mà mùa hè này đối với rất nhiều người mà nói, đều là dị thường bận rộn . Kiều Kiều hồi Tân Dương đợi một ngày trở về Tân Dương , không có cách nào, Giang Phóng công ty bọn họ có một tân hạng mục muốn lên mã, hẳn bận không được, Kiều Kiều vừa lúc phóng nghỉ hè, cũng quá đi hỗ trợ, mặc dù làm không là cái gì đại sự gì, thế nhưng tiểu việc cũng là có thể giúp đỡ làm.

Kiều Kiều khi về nhà gặp được đã đi làm mấy tháng Kiều Đình, kỳ thực Kiều Đình không có tốt nghiệp liền đi làm, chỉ bất quá nàng thật sự là vô tâm học tập, Kiều Kiều nghĩ, có đôi khi, thật không có biện pháp miễn cưỡng đi. Nếu như nàng không phải nặng tới một lần, sợ là cũng sẽ không như thế nghiêm túc học tập, nghiêm túc cuộc sống đi, nhân sinh, tổng là không có đã hối hận , nàng hi vọng, ở rất nhiều rất nhiều năm sau này, tiểu đình sẽ không hối hận, đã hiện tại nàng kiên trì lựa chọn của mình, như vậy, nàng cũng chỉ có thể tận năng lực của mình giúp nàng một chút.

Có lẽ thật là công tác quan hệ, tiếp xúc hoàn cảnh cùng đoàn người không giống nhau, Kiều Đình trở nên rộng rãi rất nhiều, không giống như là từng như vậy hướng nội. Nói lên nói tới cũng là không ở sợ hãi rụt rề, bây giờ Kiều Đình ở ở công ty cấp phân phối phòng ngủ, tổng thể mà nói cũng không tệ lắm, nghe nói tiểu đình một tháng có thể kiếm cái năm nghìn nhiều đồng tiền, chính nàng cũng là hoa cái hai ba bách, kỳ tiền của hẳn đều toàn lên. Liên Kiều nhị thẩm cũng không nghĩ tới Kiều Đình sẽ kiếm nhiều như vậy, liên tục giật mình.

Về Kiều Đình chỗ ở, Kiều Kiều vẫn là biết, cũng là yên tâm , là Giang Phóng công ty bọn họ cấp chuẩn bị, hai phòng một phòng khách, tổng cộng ở tám người, mỗi gian phòng bốn người, bất quá bây giờ cái kia túc xá chỉ ở năm người, tiểu đình gian phòng hai người, một người gian phòng ba người, cái khác ba người đã chuyển ra . Dù sao túc xá quản lý vẫn tương đối nghiêm ngặt . Công ty có quy định, mặc dù là túc xá, nhưng là không cho phép một mình dẫn người trở lại. Cũng không cho vượt lên trước 10 điểm trở về, đây không phải là cường quyền, chủ yếu vẫn là đối những người khác một loại bảo hộ. Nếu như không tiếp thụ được, có thể chuyển đi ra ngoài ở. Dù sao lấy các năng tiền lương, ở bên ngoài tô một phòng ở cũng là không tính cái gì , cũng không quá ảnh hưởng các năng cuộc sống.

Hơn nữa, nếu như xin chuyển ra, như vậy trừ phí một lần nữa xin, bằng không không cho phép lại hồi túc xá.

Kiều Kiều sơ nghe Giang Phóng công ty bọn họ đối với công ty túc xá chế độ, liền cảm thấy quá hà khắc , thế nhưng Giang Phóng cũng nói, công ty bọn họ cũng có chính mình suy tính, địa phương khác không nói, đặc biệt bán lâu bên này, tất cả đều là một chút tuổi không lớn lắm tiểu cô nương, nếu như ở công ty túc xá đã xảy ra chuyện gì sao, công ty cũng nói không rõ ràng, vì để tránh cho sau này phiền phức, còn không bằng ngay từ đầu muốn những tay vào lý nghiêm ngặt một chút, dù sao, tiền lương đã rất cao, nếu như người thực sự cảm thấy bất tiện, có thể chuyển đi. Đương nhiên, nếu như người âm phụng dương vì bị công ty bắt được, cũng là sẽ khai trừ .

Hoàn cảnh như vậy vẫn là rất thích hợp Kiều Đình loại này tương đối thành thật đứa nhỏ , bởi vậy, nàng nhiều coi như là so sánh thích ý, một tuần xuyên hưu một ngày, nàng cơ bản đều là đến Kiều gia hoặc là Kiều cô cô chỗ nào, Kiều Đình xem như là một so sánh phúc hậu đứa nhỏ, cũng biết phần này làm việc là Kiều Kiều giúp , rất là cảm kích, thường xuyên cấp Kiều Mộc mang một chút đồ ăn vặt gì gì đó, cho nên nàng cũng rất thụ Kiều Mộc tiểu bằng hữu hoan nghênh.

Kiều Đình là nghe nói Kiều Kiều ngày đó trở về, có ý xuyên hưu ở ngày đó sang đây xem Kiều Kiều , tỷ muội ba hảo một trận bạch hô. Kiều Kiều tỉ mỉ hỏi Kiều Đình làm việc cuộc sống chờ. Nàng cũng lo lắng a, bất quá thoạt nhìn cũng không tệ lắm, tối thiểu, Kiều Đình không có trước đây như vậy ngại ngùng .

Biết Kiều Kiều ngày hôm sau trở về Tân Dương, Kiều Đình cũng có chút giật mình, bất quá nghe nói là bên kia có một lâu bàn chính đang chuẩn bị lên ngựa, Kiều Đình lại bất nói cái gì , làm việc mấy tháng này, nàng cũng minh bạch rất nhiều.

Kỳ thực Kiều Đình cùng Kiều Kiều tiểu di vừa mới lúc làm việc, người khác cũng không biết bọn họ cùng Kiều Kiều quan hệ, cùng Giang gia quan hệ, có một lần Kiều Mộc đi nhìn Kiều Đình, oán giận tỷ tỷ của mình bị Giang Phóng ca ca đánh chiếm, đều không trở về nhà nhìn nàng, người khác mới kinh ngạc biết, Kiều Kiều, Kiều Đình, Kiều Mộc, cũng không đều là họ Kiều sao? Đương người khác hỏi đến, Kiều Đình cũng không có giấu giếm cái gì.

Kiều Kiều người này ở Cẩm Giang tập đoàn cũng là rất nổi danh a!

Trở lại Tân Dương Kiều Kiều mỗi ngày theo Giang Phóng bận thao, bất quá coi như là phong phú, Quách Vũ Phi cùng tiểu tam nhi đều thượng Giang Phóng ở đây đến hỗ trợ, Giang Phóng cũng cùng bọn họ thắng thần nói, thần huynh đệ, minh tính số, có một số việc gì vẫn là sớm nói rõ ràng, miễn cho sau này đây đó không thoải mái.

Nghỉ hè hơn bốn mươi thiên, Giang Phóng cho bọn họ mỗi người mỗi tháng năm nghìn, quần cơm trưa, buổi tối nếu như tăng ca, cũng quần cơm chiều, tăng ca phí khác tính. Hai người đều đồng ý , Giang Phóng cũng nói, chờ sau khi khai giảng, bọn họ có thể tiếp tục ở đây lý kiểm chức, bất quá một tháng tối đa cũng chính là ba nghìn , dù sao, bọn họ cũng là muốn lên khóa . Năm năm sau, bọn họ cũng đại tứ thực tập , mà song phương lại cảm thấy đây đó ma hợp không tệ, đến lúc đó nếu như còn muốn lưu ở Cẩm Giang, tiền lương cái gì đều do nhân lực tài nguyên bộ môn cho bọn họ tính.

Hai người đối này đó cũng không có ý kiến, Giang Phóng cũng nói, ở Cẩm Giang tập đoàn, chỉ cần người chịu thực tiễn, có năng lực, là tuyệt đối sẽ không bạc đãi người.

Chờ chân chính tiếp xúc những công việc này, hai người nhìn bận rộn mọi người, liền Kiều Kiều bình thường đều là mang theo chạy chậm. Bọn họ mới biết được, đây là thật rèn đúc người địa phương a! Đây không chỉ là tốt kiêm chức cơ hội, càng tốt học tập cơ hội. Sợ rằng khó hơn nữa có một đơn vị có thể tương như thể hệ thống để cho bọn họ học tập. Tiểu tam nhi cảm khái, Giang Phóng người chú ý, bọn họ này ở chỗ này kiêm chức nửa năm, sợ là vừa lúc chứng kiến này hạng mục, sau này coi như là không ở Cẩm Giang, không chỉ lý lịch thượng dễ nhìn, hơn nữa thực tế cũng sẽ học được rất nhiều rất nhiều đồng tây.

Này hai người càng quyết tâm làm rất tốt hảo hảo học, kết quả mỗi ngày đều giống như trâu như nhau a! Một tiền bối nhìn thấy bọn họ mệt được không được hình dáng cười, nói bọn họ Cẩm Giang thường xuyên là đem nữ nhân đương nam nhân dùng, đem nam nhân đương súc sinh dùng, bất quá hoàn hảo, ở thù lao thượng sẽ không bạc đãi người.

Cẩm Giang tập đoàn xí nghiệp văn hóa, thù lao, phúc lợi, vẫn luôn là số một.

Quách Vũ Phi cùng tiểu tam nhi cảm khái: “Nuơng liệt? Trước đây liền cảm thấy Giang Phóng bọn họ cũng không dễ dàng, thế nhưng vẫn thật không nghĩ tới, bọn họ đây cũng là bận khổ đến không muốn sống a!”

Về sau hai người cực kỳ mệt mỏi, cũng không quản những thứ kia, vì nhiều tình điểm đi ngủ thời gian, thẳng thắn ở làm việc tư ngã ra đất nghỉ. Khiến cho Kiều Kiều cười ngửa tới ngửa lui.

Bất quá lần này kiêm chức cũng làm cho hai người thấy được Kiều Kiều đích thực lực, không hổ là viên giáo thụ ái đồ a, nhân gia căn bản cũng không phải là tốt mã dễ cưỡi, lý luận suông. Là thật có xoay ngang a! Có chút kiến giải là bọn hắn cũng không có a!

Nhìn thấy hai người sao mắt, Kiều Kiều đã ở nội tâm cảm khái, ta thật không là đại thần a, ta này không phải là bởi vì có trí nhớ của kiếp trước, rất nhiều chuyện ta đều biết, hơn nữa, này Giang Phóng cả ngày ở trước mắt ta cùng ta nói đầu đầu này đó a! Luôn luôn giúp đỡ Giang Phóng lộng vài thứ, cho nên Kiều Kiều coi như là rất có kinh nghiệm.

Kiều Kiều hơn nửa tháng chưa có về nhà. Kiều mẹ không nhìn được a, mang theo tiểu khuê nữ Kiều Mộc sang đây xem Kiều Kiều, kết quả thấy này tiểu hai vợ chồng bận chân đánh cái ố, cũng chính là đợi hai ngày liền rút lui, bất quá trước khi đi Kiều Mộc trái lại lưu lại, nàng đi Tần gia ở, Tần Tổ Cẩm cho nàng tiếp đi. Nói là làm cho nàng ở Tân Dương ngoạn nhi mấy ngày, còn nói Tần mẫu so sánh đều muốn nàng, Kiều Mộc rất là từ trước đến nay thực, đồng ý.

Tần Tổ Cẩm mặc dù cũng là đại học A giáo thụ, thế nhưng thuật nghiệp có chuyên nghiên cứu, nàng cũng không phải là cùng kinh tế có liên quan ngành học, tự nhiên cũng là đổi nhau ý thượng chuyện này dốt đặc cán mai, mặc dù nhĩ tử bọn người so sánh bận, nàng vẫn là không chuyện gì, vừa lúc điều này cũng phóng nhi hê, nàng liền mang theo mẫu thân mình, Kiều Mộc, xung quanh đi dạo, nói thật, mặc dù đang Tân Dương sinh sống mấy chục năm, thế nhưng nàng thật đúng là không có cẩn thận du ngoạn quá.

Nhìn Kiều Mộc nơi chốn là kinh hi oa oa kêu to, Tần Tổ Cẩm cười cũng rất vui vẻ.

Này hơn bốn mươi thiên ngày nghỉ, vì vội vàng lục, Kiều Kiều cảm thấy nhiều siêu cấp mau, chờ lại lần nữa khai giảng thời gian. Nàng thậm chí cũng không có nghỉ cảm giác a, hơn nữa, tựa hồ đi học mới là nàng thả lỏng ngày tiến đến.

Vốn Giang Phóng cũng không bỏ được làm cho nàng theo bận thao, thế nhưng đi, Giang Phóng còn cố nài nàng ở lại bên người nàng, nàng kia nhiều không có ý nghĩa a, chẳng lẽ nhìn người khác bận, còn không bằng tham dự trong đó đâu!

Kiều Kiều nghỉ đồng dưỡng về điểm này thật này một học kỳ cũng không đi xuống, này vừa để xuống giả trái lại được rồi, một trận bận việc, nàng vừa gây thành tiểu mặt trái xoan nhi.

Hoa Ấu Lâm lắc đầu cảm khái, “Kiều Kiều a, ngươi là nghĩ lấy ngươi cảm của mình làm cái dùi đâm người sao?”

Khí Kiều Kiều gào khóc trào Hoa Ấu Lâm, muốn dạy huấn nàng. Bất quá, bất quá, vì hoành sao Hoa Ấu Lâm sẽ trốn ở từ bên ngoài vào Chu Yên Vân phía sau niết? Đây hai vị không phải là không đối phó sao?

Là tích là tích! Trải qua một năm vượt mọi khó khăn gian khổ phấn đấu, này hai vị là ba ngày một đại náo, hai ngày một tiểu đánh. Nếu như không phải Chu Yên Vân thượng có một ti lý trí, sợ là này hai vị đã sớm muốn lên diễn toàn vai võ phụ. Đây đại học A người nào không biết a, đàn cổ xã xã trưởng Chu Yên Vân cùng giáo bảo tiểu biên tập Hoa Ấu Lâm đó là kia đối đầu. Hận không thể lột da phá cốt đối thủ một mất một còn a!

Thế nhưng vì sao, đây là đang trình diễn chỗ nào vừa ra nhĩ?

“Cái kia... Cái kia, cái kia, người... Các người...” Kiều Kiều chỉ hướng này hai vị ngón tay đều run rẩy.

Này hai vị đây là có chuyện gì?

Kiều Kiều kinh sợ biểu tình khiến cho Hoa Ấu Lâm rất không có ý tứ, bất quá nàng không có ý tứ về không có ý tứ, có không biết xấu hổ a! Đó chính là Chu Yên Vân, trực tiếp đã đem Hoa Ấu Lâm xả tiến trong ngực của mình, cùng mọi người tuyên cáo, chúng ta ở cùng một chỗ.

Cái này không riêng gì Kiều Kiều a, luôn luôn bình tĩnh Phương Khuynh Nhan đem bút trong tay rơi trên mặt đất, Kiều Kiều hóa đá, chính là xung quanh

vây xem các đồng chí đều một bộ gập quý biểu tình, duy nhất thoát nhìn coi như là bình thường , chính là Lâm Hiểu Nam , mà hần, thì lại là sớm biết, nếu không, còn không biết là một cái dạng gì nhĩ đâu!

Mọi người thấy a nhìn, rốt cuộc là cấp Hoa Ấu Lâm nhìn giận: “Thế nào, chưa có xem qua nhân gia nói yêu thương a?”

Mọi người lắc đầu.

“Chắc chắc, các người bạn đồng học thật không kiến thức, đều chưa có xem qua người nói yêu thương.” Chu Yên Vân lời nói ác độc công lực phát uy.

“Thấy qua nói yêu thương , chưa từng thấy như thế quý dị hai người nói yêu thương . Tình yêu, thực sự là quá vĩ đại .” Kiều Kiều cảm khái, rước lấy mọi người cười vang.

“Hoa Hoa a, chạng vạng ta mời người ăn cơm đi?” Kiều Kiều quá khứ thông đồng Hoa Ấu Lâm, Hoa Ấu Lâm là một ăn vật hóa.

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chuong hoặc sang chuong.

```
Reading(1453,606624,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-81/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-83/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Vui mừng oan gia

Tối hôm đó, mấy người ở thường tụ phòng ăn ăn cơm.

Sau khi cơm nước no nê, mọi người bắt đầu thăm vấn: “Vội vàng thành thật khai báo, hai người các người là thế nào thông đồng thành gian?”

“Nào có a?”

“Còn không thừa nhận ha, hai người các người thế nhưng ở cùng một chỗ, người nói một chút, thực sự là thiên hạ to lớn vô kì bất hữu a!” Từ Mạn cảm khái.

Hoa Ấu Lâm ở mọi người ép hỏi hạ, rốt cuộc bắt đầu nói năng cùng Chu Yên Vân chuyện này.

Mùa hè này, Hoa Ấu Lâm cũng chưa có về nhà, mà là lựa chọn ở bản địa làm công, kết quả đụng phải Chu Yên Vân. Chu Yên Vân cũng ở đây vừa làm việc.

Hoa Ấu Lâm cao trung lúc có một người cùng bàn, vẫn luôn đối Hoa Ấu Lâm rất tốt, Hoa Ấu Lâm đều là kêu ca ca hần, kết quả chính là này ca ca, ở ngày nghỉ này, đến Tần Dương, chuyên môn nhìn Hoa Ấu Lâm, hơn nữa, thông báo. Lần này Hoa Ấu Lâm luống cuống a, nàng liền chưa từng nghĩ, chính mình đương làm ca ca người, sẽ thích chính mình, cùng mình thông báo, nàng lắp bắp cự tuyệt, ai biết, cái kia nam sinh chưa từ bỏ ý định, một kính lời kéo Hoa Ấu Lâm, ở kết quả, chính là Chu Yên Vân quá khứ tự xưng Hoa Ấu Lâm bạn trai.

Kỳ thực, Chu Yên Vân ở cách đó không xa thấy được sự tình toàn bộ trải qua, ở nhìn thấy Hoa Ấu Lâm cự tuyệt, mà cái kia nam sinh lại nhất quyết không tha thời gian, liền xông tới, tự xưng là Hoa Ấu Lâm nam bằng hữu, chờ cái kia nam sinh thất ý sau khi rời khỏi, Hoa Ấu Lâm thế nhưng đỏ mặt, mà Chu Yên Vân nói, vốn hai người bọn họ không phải là người yêu sao? Khiến cho Hoa Ấu Lâm đắm người, bất quá hoàn hảo, hai người thuận lợi ở cùng một chỗ.

Nghe xong chuyện đã xảy ra, mọi người cảm khái, nguyên lai hai người các người đã sớm cho nhau đối đây đó có ý tứ a? Hai người bọn họ chuyện này đầy đủ chứng tỏ, không phải oan gia bất tụ đầu a!

Hoa Ấu Lâm bị mọi người cười rất không ý tứ.

Buổi tối cùng Giang Phóng cùng nhau khi về nhà, Kiều Kiều hoa chân múa tay vui sướng cùng Giang Phóng hình dung, khiến cho Giang Phóng buồn cười xoa của nàng tóc ngắn, “Người thế nào liền đáng yêu như thế a? Chuyện của người khác nhĩ, người cũng có thể hưng phấn như thế.”

Kiều Kiều bị cười không có ý tứ.

“Nhân gia là vui mừng oan gia, chúng ta là nước chảy thành sông, các hữu các hảo.” Giang Phóng tổng kết.

“Ha ha, ta cũng không nói chúng ta không tốt a? Ta thân ái tích lũy công

“Kiều Kiều cũng không quản Giang Phóng đang ở lái xe, ngay trên mặt hấn ba một chút. Khiến cho Giang Phóng đối với nàng ghé mắt, nha đầu kia. Gần đây với hấn tựa hồ là càng lúc càng nhiệt tình a.

Đẹp đẽ hướng Giang Phóng le lưỡi một cái.

Giang Phóng nhìn nàng này phở diễn xuất, giật mình, đem nàng lao tiến trong lòng chính là một trận hôn.

“Không cho phép ở trên xe câu dẫn ta.”

Nani? Ta ở đâu có a?

Trở lại gian phòng, Giang Phóng cấp khó dần nổi đem Kiều Kiều kéo vào trong lòng hút gặm cắn, mờ nhạt ái muội ánh đèn, ôm nhau triền miên hai người. Kiều Kiều hơi nhắm mắt lại, hưởng thụ này quen thuộc ôm ấp, quen thuộc nhiệt độ cơ thể, cùng quen thuộc hôn.

Hắn một bàn tay, leo lên lưng của nàng sống, trượt đến của nàng gáy hậu, nâng nàng thon trắng nõn cổ, ấn nàng run rẩy lắc lư đầu nhỏ. Âm nóng triền miên hôn, hung hăng rơi ở đôi môi thượng, không thể nào trốn tránh. Một cái tay khác, lại theo nàng mảnh khảnh vòng eo, trực tiếp trượt xuống đến kia rất kiều rất tròn bộ vị. Cực nóng lòng bàn tay, ở nàng kiều kiều trên mông qua lại uất nóng.

Một trận điên loạn đảo phượng sau.

“Kiều Kiều, sang năm chúng ta kết hôn đi?”

Gi? Kết hôn?

“Sang năm? Ta còn không tốt nghiệp a?” Kiều Kiều phản phật một chút ngồi dậy.

“Không tốt nghiệp thì thế nào. Ta nghĩ cùng ngươi kết hôn. Chờ chúng ta kết hôn, chúng ta có thể không cần mang này thứ đồ hư nhĩ, thật TMD không thoải mái a! Đến lúc đó cũng không sợ mang thai, ôm ta liên sinh.” Giang Phóng da mặt dày lời kéo Kiều Kiều.

“Biên nhĩ đi. Ngươi có phải điên rồi hay không a, a? Không được, chúng ta bắt đầu nói hảo chờ ta tốt nghiệp sao? Hơn nữa, ngươi nói ta một khi mang thai, ta còn có lên hay không khóa a? Ngươi thế nào như vậy a? Liên cô chính mình thoải mái. Không nên không nên không được.”

Thấy Kiều Kiều lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt, bộ dáng tức giận. Giang Phóng toét miệng ba vẫn là cười.

“Đừng tức giận a, tức phụ nhĩ. Ngươi xem ngươi. Lừa này khí cũng quá lớn.”

“Nơi đó có như ngươi vậy a, liền sẽ bắt nạt ta. Chúng ta bắt đầu nói xong chưa? Ngươi cả ngày thân thân sờ sờ ôm một cái, ta lúc nào cự tuyệt quá ngươi a? Mặc kệ, phải chờ ta tốt nghiệp.”

“Được rồi được rồi, tức phụ nhĩ, ta đây bất thương lượng với ngươi đó sao?” Lại nói một chút đồ ngon đồ ngọt, Giang Phóng đem Kiều Kiều trấn an ở.

Đã nhiều năm như vậy, Giang Phóng kỳ thực vẫn là biết rõ Kiều Kiều tính tình bản tính, biết nàng là cái cái dạng gì nhĩ. Cái gì tính cách, cũng biết nàng là thật mất hứng vẫn có thể tiếp thu, cho nên vừa nhìn Kiều Kiều tặc mao tiểu bộ dáng nhĩ, Giang Phóng trong lòng thì có sở nhĩ.

“Ta thật yêu ngươi, lúc trước ta vẫn yêu ngươi. Kiều Kiều, đừng tìm ta sinh khí, được chứ, ngươi biết, ta là quá thích ngươi, nghĩ sớm một chút cùng ngươi cùng một chỗ.” Giang Phóng tượng đòi chủ nhân tốt đại cầu như nhau, cợt xát Kiều Kiều thân thể.

Quả nhiên, một lát sau Kiều Kiều liền cười khanh khách lên.

“Ngươi nếu như bất nghe lời của ta, ta liền mang theo tiền của ngươi chạy mất.” Kỳ thực Giang Phóng tiền vẫn luôn là đặt ở Kiều Kiều chỗ đó.

Giang Phóng một xoay người, đem Kiều Kiều áp đảo dưới thân, nhìn chăm chú nhìn chăm chăm vào Kiều Kiều. Nhìn Kiều Kiều mềm lòng mềm, nàng nhu nhu mở miệng: “Thế nào? Thẹn quá hóa giận? Ta mới bắt...”

Thặng dư lời bị cắn nuốt ở Giang Phóng trong miệng~

Kiều Kiều cơ hồ cho là mình không thể hít thở, Giang Phóng rốt cuộc đem nàng buông ra.

“Của ta Kiều Kiều, tiền với ta mà nói, cho tới bây giờ đều không quan trọng. Không ai có thể so với ngươi quan trọng hơn. Thế nhưng, ta còn là muốn kiếm rất nhiều tiền, rất nhiều rất nhiều tiền, đều cho ngươi, có được không? Ta muốn cho của ta Kiều Kiều, trở thành trên đời này hạnh phúc nhất công chúa. Ta vĩnh viễn cũng không có cách nào quên, hồi bé ngươi mang theo ta cùng nhau kiếm tiền bộ dáng, khi đó ta liền thích nhìn của ngươi biểu tình.

Ánh mắt của người, lấp lánh . Ta muốn cho người kiếm rất nhiều tiền, ta muốn vẫn nhìn người lấp lánh ánh mắt.”

Người này, lúc nào như thế sẽ nói đồ ngon đồ ngọt ?

Dùng chính mình tiểu lung bao cộ hấn mấy cái, Kiều Kiều dựa vào ở bên tai của hấn, hấp dẫn đến: “Như vậy, người cảm thấy, ta xem người thời gian mắt có hay không lấp lánh?”

Giang Phóng không nghĩ đến, hấn Kiều Kiều thế nhưng sẽ như thế mị hoặc làm những động tác này, tại chỗ liền bối rối. Nhìn hấn ngốc hình dáng, Kiều Kiều lập tức liền bật cười. Bất quá cũng chính là trong nháy mắt, nháy mắt gian, nàng liền không cười được, bởi vì cái kia bại hoại, trực tiếp liền tiến vào thân thể của nàng, không ngừng hoạt động.

“Yêu người, yêu người, thật yêu người...”

Cảm nhận được đột nhiên tiến vào lúc của nàng khó chịu, Giang Phóng niết xoa nàng trước ngực hai rất tròn làm cho nàng thả lỏng một chút.

Không bao lâu, Kiều Kiều ánh mắt liền mê ly lên. Cả người kiều kiều dán tại Giang Phóng trên người.

Giang Phóng đỡ lấy của nàng tiểu tun cánh hoa, hai tay không ngừng lôi kéo hai chân của nàng, để cho mình càng sâu nhập một điểm. Nhượng nguyên thủy yu vọng tiếp quản thân thể, bắt đầu kia nguyên thủy giai điệu.

...

Học kỳ mới khai giảng, Kiều Kiều đã thành đại nhị sư tỷ. Bất quá nói đến đây một chút tân niên đệ học muội, Kiều Kiều trái lại có một người rất quen thuộc, đó chính là —— an ny. Đúng vậy, chính là Cấp Nhĩ Tân cái kia an ny. Khả năng thích nhị hắc cái kia an ny.

Kiều Kiều đã sớm nghe nói an ny sự tình, bất quá nhưng vẫn cũng không có nhìn thấy nàng, nàng mỗi ngày trừ đi học, thời gian tất cả đều bị Giang Phóng chiếm dụng , Giang Phóng gần đây bề bộn nhiều việc, nàng biết. Hấn rất hi vọng nàng ở bên cạnh hấn. Giang Phóng người này đi, tính tình đặc biệt quái. Người trong lòng, nhìn thượng mắt người, hấn móc tim móc phổi đối với người tốt. Bất chiều hấn đãi thấy , thực sự là làm bao nhiêu, hấn đều chẳng thèm ngó tới, nếu như không phải gần đây nàng từ đó hòa giải, hấn đến bây giờ sợ là còn không chịu đăng Tàn gia môn, bất quá bây giờ như vậy trái lại còn có thể, tối thiểu. Là chuyện như vậy nhi a! Nơi đó có cùng mình ông ngoại bà ngoại cả đời không qua lại với nhau ?

Mà Lâm Hiểu Nam, gần đây đang ở du thuyết nàng thêm vào hội học sinh. Lâm Hiểu Nam hảo ý nàng biết, bất quá nàng cũng có chính nàng suy tính, Phuong Khuynh Nhan nói với nàng quá, cảm thấy nàng quá dung túng Giang Phóng cũng dựa vào Giang Phóng , nàng không hi vọng nàng hoàn toàn dựa vào Giang Phóng, mọi việc lấy Giang Phóng làm trung tâm, cảm thấy nàng cũng nên có cuộc sống của mình, chính mình vòng tròn, thế nhưng Kiều Kiều chính mình nhưng cũng bất nghĩ như vậy, hai người từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cuộc sống vòng tròn đều là trùng hợp , thế nào tách ra đâu, hơn nữa, cũng không có tách ra cần thiết a? Bọn họ cho nhau hiểu biết những người này, đều là bạn tốt không phải sao?

Kỳ thực nàng đối thêm vào hội học sinh, làm một chút sự tình vẫn là rất có hứng thú , thế nhưng đi, nàng cũng có chính nàng nghi ngại, đầu tiên chính là sợ mình làm không tốt, nếu như hội học sinh chiếm dụng nàng phần lớn thời giờ, như vậy, nàng nhất định sẽ quên Giang Phóng , mặc dù người yêu giữa là cần nhất điểm không gian . Thế nhưng đâu, này định luật cũng không phải thích hợp mọi người, tối thiểu, là không thích hợp Giang Phóng , Giang Phóng tính tình cùng người khác không giống với.

Hấn từ nhỏ bị mẫu thân vứt bỏ, phụ thân lại đặc biệt bận, vẫn luôn là một mình hấn mang theo đệ đệ cuộc sống, hấn trong khung là có một loại không có cảm giác an toàn , hấn là hi vọng nàng vẫn ở bên cạnh hấn . Có nữa chính là, Giang Phóng cũng không hy vọng nàng cùng Lâm Hiểu Nam đi gần quá, hấn sẽ đổ kị. Nếu như là thường ngày, nàng sẽ hừ lạnh một tiếng không lo hồi sự nhi, thế nhưng, suy bụng ta ra bụng người, nàng cũng suy nghĩ một chút. Nàng cũng không hi vọng Giang Phóng bên người có người khác a, cho dù Giang Phóng cũng không thích người kia. Kiều Kiều biết, đã hai người yêu nhau, kia cần gì phải làm cho này một chút chi tiết nhỏ mà phân cao thấp đâu, cho nhau nhân nhượng mới là vương đạo a, hơn nữa, Giang Phóng vì nàng làm nhiều như vậy, nàng cũng không thể không suy nghĩ Giang Phóng tâm tình . Mặc dù nàng cùng Lâm Hiểu Nam là so sánh thuần khiết hảo bằng hữu quan hệ, vẫn là từ nhỏ đến lớn , thế nhưng, nàng vẫn là sẽ thích hợp tị hiềm .

Kỳ thực Kiều Kiều cũng có chút quán quýt. Nàng phát hiện, sau khi lớn lên, nàng trở nên bất biết mình muốn cái gì . Mỗi người đều ở mộng tưởng lớn lên, nhưng trưởng thành đâu, lại sẽ không vui, sẽ phiền muộn, sẽ không có phương hướng, không biết nên làm cái gì bây giờ.

“Kiều Kiều, người vì sao không muốn tiến hội học sinh a?” Từ Mạn không hiểu nhiều, lúc trước nàng bị thua, lần này Kiều Kiều có thể trực tiếp tiến, vì sao nàng còn do dự?

“Ta cũng nói không tốt rồi

“

“Ách?” Từ Mạn suy nghĩ một chút, tựa hồ có điểm hiểu, cười.

“Người nha, đã bất tiến, kia liền chớ suy nghĩ quá nhiều, cả ngày cho mình lộn cái khổ qua mặt làm gì?”

“Đúng vậy. Đã quyết định, vậy ta sẽ không quán quýt .” Kiều Kiều vươn nắm tay, cho mình đánh bom hơi.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606625,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-82/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-84/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Tương lai tính toán

Cuối tuần này Kiều Kiều không có cùng Giang Phóng, nàng cùng Hoa Âu Lâm ước được rồi cùng nhau đi dạo phố. Nghe nói là Chu Yên Vân muốn sinh nhật, Hoa Âu Lâm nghĩ tổng một món lễ vật, thế nhưng có không hiểu được muốn mua cái gì, chỉ có kéo Kiều Kiều cùng nhau đi dạo, của nàng lý luận chính là, người này đều mua mười mấy năm lễ vật, khẳng định rất có kinh nghiệm.

“Hoa Hoa a, người thực sự buông tha người cái kia danh nhân su tâm chuyên mục a?” Gần đây Hoa Âu Lâm buông tha chính mình một tay chế tạo danh nhân su tâm. Tiếp tục làm chạy tin tức tiểu cầu từ.

“Đúng vậy.” Hoa Âu Lâm xem ra cũng không quá mất rồi, “Ta nghĩ hạ, nếu như ta một mục, như vậy người khác đều không tiếp thụ su tâm, cũng không phải chuyện này nhi a! Ta cũng vậy vì chúng ta giáo bảo suy nghĩ.”

Nhắc tới cũng kỳ, Hoa Âu Lâm bởi vì Lâm Viện Viện danh nhân su tâm sâu thụ các học sinh hoan nghênh. Thế nhưng tựa hồ cái kia su tâm cũng rơi vào một ma chú, su tâm kết thúc không có bao lâu, luôn luôn ôn nhu sẵn sàng Lộ Nam Phong bắt cả hai tay, hai người hòa tốc chia tay, Lâm Viện Viện xuất ngoại. Ngay sau đó, Hoa Âu Lâm lại phỏng vấn xí quân hệ nổi danh tài nữ lô ân mưa, giáo bảo phát hành ngày đó, lô tài nữ bị bạo đã bị người giàu có bao dưỡng, kỳ bạn trai cũng là hóa tốc cùng với chia tay. Đón thêm, là hội học sinh duy nhất nữ cán sự Gia Cát xanh. Kết quả liệt, không bao lâu, Gia Cát xanh cũng phát hiện bạn trai của mình, chân đạp hai thuyền. Đến tận đây, tên này người su tâm là không ai dám lên, đây đều là cái gì vận khí a! Đi lên cảm tình liên từ a! Nữ sinh không dám tham gia, Hoa Âu Lâm cũng không triết a, vốn muốn mời hảo huynh đệ của mình Lâm Hiểu Nam, thế nhưng Lâm Hiểu Nam còn chưa có không, bất quá người này chú ý a, mặc dù mình không có thời gian, thế nhưng vẫn là cấp Chu Yên Vân cấp lộ đi, ha ha, kết quả, kết quả toàn thế giới đều biết, một ngày nghỉ trở về, hai người bọn họ làm ở cùng một chỗ. Trời ạ, này nhiều lắm sao kinh sợ a! Thế là, nam sinh cũng sợ.

Hoa Âu Lâm danh nhân su tâm rơi vào một vòng lẩn quẩn, người người chỉ sợ thua, mà Hoa Âu Lâm càng bị quan lên hoa ma nữ danh hiệu, chắc chắn, chuyện này náo. Nhìn chủ biên cái kia làm khó sức lực, Hoa Âu Lâm cũng không phải kia không thức thời, trực tiếp liền đưa cái này su tâm nộp ra, chỉ hi vọng người khác trên đỉnh có thể được rồi.

“Hoa Hoa, kỳ thực ta vẫn rất kỳ quái, vì sao người chỗ ấy thích làm thiệp ký giả a? Hơn nữa mưu cầu danh lợi các loại bát quái.” Kiều Kiều vẫn luôn không biết rõ điểm này, nàng mỗi khi nhìn Hoa Âu Lâm, đều cảm thấy nàng đối giáo bảo, đối làm một danh tiểu cầu từ, là vận phân có nhiệt tình a.

“Hắc hắc. Người không biết đi? Chúng ta toàn gia đều là làm tin tức làm việc, đương nhiên rồi, nói tin tức làm việc, kỳ thực cũng là dễ nghe, chính là tiểu báo ký giả. Vốn ta cũng vậy hẳn là muốn đi thượng chuyến đi này, thế nhưng gia gia ta không hi vọng ta làm chuyến đi này. Nói ba mẹ ta không làm việc đảng hoàng. Buộc ta thi tài chính hệ, vốn, ta đã cho ta là nhất định thi không hơn, ta đều làm tốt học lại một năm, sau đó một lần nữa thi Văn Châu tân văn hệ quyết định, kết quả đâu, ta thế nhưng hảo có chết hay không thi đỗ, người nói một chút, không có biện pháp a, ta cũng không thể không đến niệm a! Bất quá hoàn hảo, có thể đi vào giáo bảo.”

“Người thực sự là tên cướp!”

“Ha ha.” Hoa Âu Lâm nhìn Kiều Kiều, “Vậy còn người? Có cái gì không tính toán a? Người cùng Giang Phóng điều này cũng rất tốt, dù thế nào? Tốt nghiệp người liền không đi làm? An tâm làm quý phu nhân?”

Kiều Kiều nhìn Hoa Âu Lâm trên chọc chính mình, cười đầy đặn nàng một chút: “Kỳ thực tiền một đoạn ta còn rất mê man. Bất biết mình muốn cái gì, về sau ta liền tìm viên giáo thụ, ta cảm thấy ta đoạn đường này đặc biệt may mắn, tổng có thể gặp gỡ tốt lão sư, bọn họ là thực sự có thể xưng là tâm linh đạo sư. Ta nói với nàng của chính ta mê man do dự. Ta thực sự rất cảm kích nàng, đánh thức ta muốn cái gì, kỳ thực ta muốn cái gì, ta muốn, là hạnh phúc cuộc sống đơn giản. Như vậy ta hẳn là sẽ đem người nhà cùng Giang Phóng đặt ở vị thứ nhất. Lại sau, ta thích an nhàn đơn giản. Ta nghĩ, ta sau khi tốt nghiệp hẳn là thi toàn quốc nghiên, thi viên giáo thụ nghiên cứu sinh, sau đó nghiên cứu sinh tốt nghiệp, tranh thủ lưu giáo làm một danh lão sư.”

“Lưu giáo? Kiều Kiều, người nghĩ lưu giáo a?” Hoa Âu Lâm hiểu kỳ. Hoa Âu Lâm liền điểm ấy hảo, mặc dù cực kỳ bát quái, thích đương tiểu ngu ký. Thế nhưng đối với bên người hảo bằng hữu chuyện này, là tuyệt đối sẽ không nói bậy.

“Đúng vậy. Ta định thi nghiên, nghiên cứu sinh niệm xong muốn để lại giáo. Thật tốt a. Dễ dàng, hằng năm còn có hai ngày nghỉ, hắc hắc.”

“Cũng đúng. Hiệu trưởng là Giang Phóng bà ngoại thôi! Chính người chuẩn bà bà cũng là đại học A giáo thụ. Lưu giáo xem như là chuyện phải làm.”
Hoa Ấu Lâm kỳ thực cũng chính là luận sự.

“Ô ô, ý của người là ta không có tài, dựa vào mình không thể lưu lại? Ô ô, người làm thương tổn ta yếu đuối tâm linh...” Kiều Kiều náo.

“Thiết. Đừng giả bộ được không? Ta cũng không phải nhà người Giang đại gia. Hơn nữa, hiện tại có tài có P dùng a, có người mạch mới là vương đạo.”
Hoa Ấu Lâm một bộ cùng có vinh yên bộ dáng đùa Kiều Kiều diễn không nổi nữa.

“U! Hoa Hoa a, người thật là đáng yêu, chẳng trách nam gia Chu Yên Văn hiếm lạ người hiếm lạ cái không được a?”

Hoa Ấu Lâm dù sao vừa mới nói yêu thương không bao lâu, hơn nữa còn là cùng cái kia vui mừng oan gia, Kiều Kiều vừa nói như thế, mặt nàng liền đỏ.

“Được rồi được rồi, ta phục rồi người, vội vàng đi dạo phố đi, người nói ta tổng hần cái cái gì hảo? Giúp ta hảo hảo tham mưu tham mưu, đừng dẫn ta đi kia từ đất tiền điểm ha, yếm tiểu dân chúng tiêu phí không dậy nổi a!”

“Được rồi được rồi, đi thôi!”

Kiều Kiều cấp Hoa Ấu Lâm đưa ra mấy ý kiến, có thể mua đai lưng lap, ví tiền lap, di động lap, cũng có thể, mua một chiếc nhẫn các loại.

Hoa Ấu Lâm nhìn Kiều Kiều như thế không có ý tưởng mới ý kiến, liên tục bĩu môi a.

“Ta nói Kiều Kiều a, người lại không thể có điểm ý mới sao, ta còn tưởng rằng người so sánh có ý mới liệt?”

Kiều Kiều cũng rất bất đắc dĩ a, kỳ thực tổng cái gì, không phải đều như nhau sao?

“Cái kia, ta đều là tổng mấy thứ này a, cũng không có gì. Hơn nữa, hắc hắc, mặc kệ ta tổng cái gì, Giang Phóng đều không sao cả a?”

Hoa Ấu Lâm đốt đầu của nàng: “Người nói một chút người, ai! Còn không sao cả, ta mới không tin liệt, hần sao có thể không sao cả a? Điều này đại biểu tâm ý của người, người dùng không dụng tâm.”

Kiều Kiều nhìn Hoa Ấu Lâm liếc mắt một cái, tặc cười một chút: “Vốn chính là không sao cả a, dù sao hần biết, buổi tối, ta là sẽ đem mình đưa cho hần, hần hần là đối này cảm thấy hứng thú nhất đi.” Vừa câu sau rất nhỏ thanh.

Bất quá lại đùa Hoa Ấu Lâm sắc mặt bạo hồng, “Người, người, người hoại con nhóc, người nhượng hần mạng phá hủy a!”

“Hắc hắc.”

“Hơn nữa, người không phải sớm chính là của hần sao? Còn cần người phá lệ tổng một lần a? Người thật đúng là không ăn mệt. Ô kia, vì hoành sao nhà các người Giang Phóng cứ như vậy nghe lời người nói, cứ như vậy hảo hảo hạ a? Nhà của chúng ta vị kia Chu tiên sinh, thật là một trư a? Mỗi ngày chọc ta sinh khí.”

“Ta nói Hoa Hoa a, người nhưng chú ý một chút của người hình tượng ha, trước công chúng.”

“Hừ. Hâm mộ ghen ghét. Tính toán một chút, để ta đây cái hâm mộ ghen ghét nhiều người hâm mộ ghen ghét một điểm đi, ai, người dẫn ta đi dạo dạo người thường cấp Giang Phóng mua đồ điểm bái?”

“Làm chi, người không phải mới vừa còn nói không đi sao?”

“Ta đây bất nghĩ thông suốt sao? Không mua ta vẫn không thể nhìn nhìn a, bình thường chính ta cũng không dám đi vào những thứ ấy thoạt nhìn từ đất tiền điểm. Vừa lúc có người, đi một chút đi.” Hoa Ấu Lâm tính tình xem như là hấp tấp, này liền trực tiếp đem Kiều Kiều duệ tiến một thương trường. Các nàng hiện tại đang ở Tân Dương so sánh phồn hoa một cái phố buôn bán thượng, con đường này trên có năm sáu gia thương trường, tối cao đương, đương thuộc các nàng tiến nhà này mỹ thần trung tâm thương mại. Không ít quốc tế đại bài sớm liền tiến vào trong đó.

“Cái kia, chúng ta theo nhà ai đi dạo khởi?” Vừa vào cửa, Hoa Ấu Lâm vẫn có chút mộng, nàng một đệ tử nghèo, căn bản là bất tiến ở đây, nương, lâu một món điểm tâm ngọt phòng nghe nói cũng có thể ăn người chết, y phục liền chớ nói chi là.

“Àn, vậy chúng ta từ lâu hai bắt đầu đi dạo?” Lâu một cũng không có trang phục.

“Thượng.” Hoa Ấu Lâm vẫn có chút hồ a, trực tiếp liền cấp Kiều Kiều duệ lên thang cuốn.

“Ta đi ~ người thể nào cùng đánh cướp tựa như.” Kiều Kiều trêu ghẹo.

“KAO, mua không nổi đương nhiên muốn đánh cướp.”

Kiều Kiều trước mang Hoa Ấu Lâm đi tương đối gần Armani cửa hàng.

“Kiều tiểu thư, nhĩ hảo.” Trang dung tính xảo nhân viên phục vụ tươi cười rạng rỡ tiến lên đón.

“Nhĩ hảo.”

“Kiều tiểu thư, vừa vận ngài đã tới, vốn a, ta còn muốn một hồi cho ngài gọi điện thoại đâu! Chúng ta ngày hôm qua tân tới một nhóm nam trang, đều là đương quý sản phẩm mới, ngài nhìn một chút.”

“Tốt.” Giang Phóng người này đi, kỳ thực thế nào đều được, hắn ước gì không xuyên cho phải đây, tuy nói không phải khổ đũa nhỏ xuất thân, thế nhưng, dù sao cũng là nông thôn lớn lên, bên người lại không cá nhân, đồng tây đều là lộn xộn, nếu như không có Kiều Kiều cho hắn thu thập, hắn có thể cấp nhà mình quá thành trư oa. Hiện tại Giang Phóng ở công ty nhiều hơn, bình thường đều mặc chính trang, hắn bình thường cũng không thích đổi bài từ, cảm thấy nhà ai mặc rất tốt, cơ bản cũng là bất động.

Hiện tại hắn bình thường đồ hội mua Armani, D&G, burberry, như vậy kỹ tấm bảng.

Chọn trúng hai bộ tây trang cấp Giang Phóng, lại cấp Giang Viễn chọn một bộ, Kiều Kiều trực tiếp để nhân viên phục vụ cấp mở hòm phiếu giao khoản. Một bên nhi Hoa Áu Lâm nhìn thẳng lú lười. Nàng vừa liếc một cái giá, thực sự là, hù chết người a!

Hai người ra cửa, Hoa Áu Lâm cảm khái: “Kiều Kiều a, ta mới phát hiện a, ngươi là thật phú a! Ngươi nói, ngươi một người giàu có ẩn nấp ở chúng ta giai cấp vô sản trong đội ngũ là vì kia bàn?”

“Biên nhi đi.” Kiều Kiều cười.”Ta có cái gì tiền a, đều là Giang Phóng, tiền của hắn, mua cho hắn gì đó. Không phải là chuyện phải làm sao?”

Kiều Kiều lại mang Hoa Áu Lâm đi D&G, không chỉ cấp Giang Phóng mua ít đồ, còn đang Hoa Áu Lâm lừa dối hạ mua cho mình một tiểu áo khoác.

“Ô kìa, Kiều Kiều a, ngươi đây bởi ta ra tới mua đồ, ta gì cũng không mua, ngươi đều mua nhiều như vậy, hai ta rốt cuộc là ai bởi ai a?”

“Ha ha, ta sai rồi ta sai rồi. Thân, nói đi, ta đi đâu nhi đi?” Kiều Kiều vừa mua gì đó cũng không lấy, nàng đã cấp Giang Viễn gọi điện thoại, một hồi Giang Viễn sẽ tới lấy.

“Ai, ta xem, hai chúng ta a, căn bản cũng không phải là một tiêu phí mặt, không nên không nên, ta không mua, ta ngày mai nhượng nhan nhan cùng ta cùng nhau đi dạo, như vậy mới có thể bù đắp ta bị thương tâm linh.” Hoa Áu Lâm nào yêu nhi.

“Ngươi thế nào như vậy a?” Kiều Kiều cũng cười.

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chươg hoặc sang chươg.

```
Reading(1453,606626,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-83/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-85/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Kiều ba giá đáo

Hai người đi dạo rất lâu, Hoa Áu Lâm rốt cuộc là lên tiếng: “Ai, Kiều Kiều, ngươi như thế hoa Giang Phóng tiền, thật không có quan hệ sao?”

Kiều Kiều biết, bất kể là Phương Khuynh Nhan từng nói với nàng quá lời, vẫn là hiện tại Hoa Áu Lâm, các nàng đều là vì nàng hảo. Từ Mạn bất từng nói qua này đó, là bởi vì các nàng từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cũng rõ ràng đây đó giữa ở chung hình thức cùng trạng thái. Từ Mạn cảm thấy đương nhiên, liền cùng Kiều Kiều cảm thấy không sao cả như nhau.

“Ngươi sợ ta lãng phí, nhượng Giang Phóng quăng a?”

“Đúng vậy.” Hoa Áu Lâm cũng cười.

“Không quan hệ. Ta biết các ngươi đều là vì ta hảo, không hi vọng ta quá mức dựa vào Giang Phóng, nhưng ta thật không có cảm thấy đây là chuyện

này nhĩ. Nói ra dự đoán người muốn cười ta , có đôi khi ta cũng cảm giác mình rất quá phận, không phải là một dựa vào nam nhân sâu gao nữ nhân sao? Nhưng vì sao chính ta còn cảm thấy hoa tiền của hắc hoa đương nhiên.”

Kiều Kiêu những lời này nghe rất vô lại , thế nhưng nàng mê man tiểu biểu tình vẫn là chọc cười Hoa Ấu Lâm.

“Người đều đương nhiên , đây là đương nhiên cũng cũng không sao , có lẽ thật là chúng ta suy nghĩ nhiều quá. Ta xem Từ Mạn liên chưa bao giờ bởi vì chuyện này nhĩ nói với người cái gì?” Nói xong, Hoa Ấu Lâm mình cũng cảm thấy kỳ quái.

“Hắc hắc.” Kỳ thực Kiêu Kiêu suy đoán, có phải hay không Từ Mạn cùng nàng như nhau, cảm thấy nàng hoa Giang Phóng tiền, đương nhiên a, ๐___๐b hãn.

“Kiêu Kiêu, Hoa Ấu Lâm...” Một giọng nữ vang lên.

Hai người quay đầu lại: “Viên giáo thụ?”

Chỉ thấy viên giáo thụ cũng là bao lớn bao nhỏ , xem ra thu hoạch pha phong.

“Lưỡng nha đầu cũng ra đi dạo phố?” Viên giáo thụ chừng năm mươi tuổi, thoạt nhìn rất phúc hậu.

“Đúng vậy.”

“Bất quá thoạt nhìn các người cũng không có ta thu hoạch nhiều. Ha ha.”

“Giáo thụ người mua thật là không ít.” Hoa Ấu Lâm cảm khái, này mỹ thần, còn mua nhiều đồ như thế, giáo thụ xuất huyết nhiều a.

“Viên giáo thụ một mình người a?” Kiêu Kiêu hỏi.

“Đúng vậy. Thế nào? Một người không thể đi dạo phố a?”

“Đương nhiên không phải, ta chỉ là muốn nói, chúng ta cùng nhau ăn cơm đi, ha ha, ta đều đói bụng. Sáng sớm không ăn bao nhiêu đông tây.” Kiêu Kiêu một tay kéo một người.

“Ta và các người nói ha, ta biết một điểm, siêu cấp ăn ngon nga. Liên Giang Phóng đều khen không dứt miệng, đi một chút, ta mang bọn người đi ném thử, ta mời khách.” Nói lên ăn ngon gì đó, Kiêu Kiêu cảm giác mình đều phải chảy nước miếng .

Viên giáo sư là lái xe tới , vừa lúc, Kiêu Kiêu muốn đi điểm cũng không gần quá.

Nhìn cổ kính Mân Nam quán cơm.

Hoa Ấu Lâm gật đầu, “Ấn, nhìn hoàn cảnh là không lỗi a, cũng không biết đông tây có được không ăn ? Ta đối với người phẩm vị sâu biểu hoài nghi.”

“Thiết.”

Nhìn hai người đầu vỗ mồm, viên giáo thụ mỉm cười.

“Hai người các người thật đáng yêu a!”

“Giáo thụ, ngài đây là khen người sao?” Hoa Ấu Lâm đô đô.

Viên giáo thụ cười: “Các người những hài tử này a!”

“Giáo thụ, ngài đều mua gì a?” Kiêu Kiêu cùng viên giáo thụ thực, cũng không khách khí. Cười hi hi hỏi.

“Này không lập tức lạnh sao? Cho ta gia lão đầu tử còn có tiểu tử thối thêm điểm y phục.”

“Viên đại ca y phục còn cần người mua a?” Kiêu Kiêu thấy qua viên giáo thụ nhì từ một lần, đó là viên giáo thụ thượng nhà nàng ăn cơm, vì vì xe của mình đưa đi sửa chữa, là nàng nhì từ qua đây đón nàng .

“Đứa nhỏ này lớn hơn nữa, ở làm mẹ trong lòng a, vẫn là đứa nhỏ, sau này chờ người cùng tiểu giang kết hôn có hài tử, người sẽ biết. Hiện tại a, người vẫn còn con nít.” Viên giáo thụ cười xoa xoa Kiêu Kiêu đầu.

Này Kiêu Kiêu, nhưng không phải là cái đại đứa nhỏ sao?

Kiều Kiêu vừa muốn nói gì, điện thoại vang lên, thì ra là Giang Viễn điện thoại, Kiêu Kiêu đem sự tình công đạo hảo cắt đứt, kết quả thấy viên giáo thụ cười.

“Ta liền biết a, người nha đầu kia thì không thể bắt mua đồ. Còn nói ta mua nhiều.”

Kiều Kiều bị viên giáo thụ cười không có ý tứ, “Ta liền mua cho mình một áo khoác, cái khác đều là cấp Giang Phóng cùng Giang Viễn mua.”

“Hào hào, chúng ta Kiều Kiều tối hiền lành.” Nghe xong viên giáo thụ trêu đùa ý vị rất đậm lời, Hoa Áu Lâm cười ha ha, bên cạnh Kiều Kiều nện cho nàng một chút.

Sau khi ăn xong viên giáo thụ cấp Hoa Áu Lâm đuổi về trường học, lại cấp Kiều Kiều đưa đến Giang Phóng chỗ nào.

Cầm Giang người đều biết Kiều Kiều, mỉm cười chào hỏi liền lên lầu.

Kiều Kiều khi vào cửa, Giang Phóng đang cùng Giang Viễn cùng với mấy nhân viên công tác nói làm việc, Kiều Kiều không có ý tứ le lưỡi một cái, chui vào phòng nghỉ. Mấy người cũng không dừng lại, tiếp tục vội vàng. Kiều Kiều nhìn nàng mua y phục bị Giang Phóng đặt ở phòng nghỉ trên sô pha, Kiều Kiều đoán chừng là Giang Viễn lấy vào, bởi vì phóng rất chỉnh tề, nếu như Giang Phóng, dự đoán trực tiếp liền ném chỗ nào rồi.

Phòng nghỉ có một sách nhỏ giá, phóng rất nhiều gia trang tạp chí. Còn có một chút nước ngoài. Kiều Kiều nhìn mấy lần, cảm thấy không có ý nghĩa. Vẫn là nhìn chính mình truyện tranh. Kiều Kiều rất thích nhìn Conan. Mặc dù rất nhiều nàng cũng nhìn rồi, nhưng là thế nào nhìn đều HAPPY. Hắc hắc.

“I 'm a big big girl, In a big big world ! It 's not a big big thing if you leave me...” Kiều Kiều di động vang lên.

Ân, cha?

“Ba ba?”

“Kiều Kiều a. Người ở đâu nhĩ đâu, ba lập tức tới ngay Tân Dương, qua đây làm một ít chuyện, này nhìn nhìn người.”

“Ta ở Cẩm Giang tập đoàn, ân, người tới tiếp ta đi, Giang Phóng đang ở bận, ta mặc kệ hần. Hai chúng ta ăn cơm đi.” Kiều Kiều một lần lông lốc bò dậy.

“Vây cũng đi.”

Thấy Kiều Kiều thu thập thỏa đáng theo phòng nghỉ nhẹ chân nhẹ tay ra, Giang Phóng mắt hí một chút.”Tích tích” tin nhắn thanh âm

Giang Phóng xem xét liếc mắt một cái: Ba ta tới, người vội vàng, chúng ta ăn cơm đi.

Kiều ba nhìn mình cô nương ở cửa sung sướng vẫy tay.

Nhảy nhót đến trên xe, Kiều Kiều đem dây nịt an toàn hệ hảo: “Ai, ba, người tại sao cũng tới.”

“Đơn vị chuyện này. Ở đây ta là thật không thực, nói đi, đi đâu nhĩ ăn cơm?”

“Ân, quẹo phải, không xa. Có một gia hải sản phường, làm ông chủ tây ăn thật ngon.”

“Hào, người đây cũng không biết nhiều xuyên điểm, đều mấy tháng phân, còn xuyên vậy.” Kiều ba nói làm nhảm.

Tiệm ăn rất gần, hai người rất nhanh đã đến, ngồi vào chỗ của mình.

“Gần đây thế nào? Nhìn người này khuôn mặt nhỏ nhắn, vừa gầy. Giang Phóng thế nào không hảo hảo chiếu cố người a?”

“Hần mỗi ngày đều giống như lão mù từ giống nhau? Ba người cứ yên tâm đi, nhà như thế nào, ta tối hôm qua cho ta mẹ gọi điện thoại, nàng cũng không nói người hôm nay muốn tới a?” Kiều Kiều cấp Kiều ba rót nước trà.

“Ân, đây là lâm thời quyết định. Chuyện trong nhà nhĩ người không cần lo lắng, cũng không gì, mẹ người cùng Kiều Mộc đều rất tốt. Chúng ta chính là không yên lòng người. Sợ người cùng Giang Phóng xử không tốt.”

“Không có việc gì a, ba, người cứ yên tâm đi, Giang Phóng đối ta rất tốt. Vài ngày trước hần còn nháo muốn sớm kết hôn, nhưng ta cự tuyệt.”

Kiều ba nhìn nàng nói như vậy, cười một chút: “Kỳ thực chuyện này nhĩ ta hần là trước cùng người thông cái khí nhĩ. Bất quá khi lúc chúng ta nghĩ nghĩ, cũng sợ người đáp ứng, sẽ không đề này tra nhĩ. Không phải nói không hi vọng người cùng Giang Phóng cùng một chỗ, chủ yếu là người niên kỷ còn nhỏ, chúng ta không muốn người sớm như vậy liền gả cho.”

“Ách?” Kiều ba lời này trái lại nhưng Kiều Kiều không nghĩ đến, nàng cho là hần ba mẹ hi vọng nàng sớm lập gia đình đâu!

“Vài ngày trước, Giang Phóng hỏi Dân Giang làm việc nhĩ, cùng người Giang thúc thúc Tần a đi cùng nhau thỉnh chúng ta ăn cơm, Giang Phóng liền nói ra, nghĩ sớm cùng người kết hôn. Lúc đó ta và mẹ của người suy tính hạ, hiểu người niên kỷ còn nhỏ người đây mới mười cửu, chỗ nào có thể sớm như vậy liền kết hôn, liền cự tuyệt. Không nghĩ đến, tiểu tử này xem chúng ta không đồng ý, trái lại càng làm chủ ý đánh tới trên người của người.”

“Này đồ tồi. Cũng không có nói cho ta biết. Mỗi ngày cũng không biết hần nghĩ cái gì, luôn luôn xằng bậy.”

Nhìn Kiều Kiều cảm giận bộ dáng, Kiều ba cười so sánh vui mừng, nói, hần và đứa nhỏ mẹ hần vẫn luôn cảm thấy, này Giang Phóng là sớm liền đem

các nàng nữ nhi đoạt đi rồi a! Liên tiểu Mộc đều không vui a, nói Giang Phóng ca ca chiếm lấy tỷ tỷ. Bất quá bọn hán cũng không thể không thừa nhận, này Giang Phóng đối Kiều Kiều, kia là thật quan tâm, là thật hào. Liên bọn họ đều cảm thấy không bằng, Kiều Kiều lúc nhỏ liền so sánh hiệu chuyện nhi, mọi việc đều không cần người trong nhà bận tâm, trong nhà lại có tiểu Mộc, tự nhiên càng đem chủ yếu tinh lực đặt ở tiểu Mộc trên người. Mấy năm nay sợ là chỉ có Giang Phóng quan tâm Kiều Kiều là tối đa đi.

Hai cha con nàng vừa ăn biên lao, không khi nào Giang Phóng đã đem điện thoại đánh tới.

“Chỗ nào đâu?”

“Khánh Hòa hải sản phường. Ngươi muốn đi qua a? Ngươi không phải bề bộn nhiều việc sao. Ở công ty được thông qua ăn chút được.” Kiều Kiều găm trong tay dương tiểu bài. Thật tốt, một điểm dầu cũng không có. Nàng liền thích ăn như vậy.

“Ở đâu chờ ta, người cha vợ này tới. Ta không được biểu hiện hạ a, nếu không lại mở cho ta trừ. Ngươi tiểu không lương tâm cũng sẽ không quản ta.”

Không khi nào Giang Phóng liền xuất hiện ở cửa.

“Kiều thúc. Xin lỗi a, ta bên kia bận, quá đã tới chậm”

“Không có việc gì không có việc gì. Vừa lúc hai cha con chúng ta nói điểm lặng lẽ nói.” Kiều ba cười, lại bảo tới nhân viên phục vụ. Hai người kia điểm thái chỗ nào đủ ba người ăn?

“Ta đến ta đến.” Kiều Kiều lại điểm mấy Giang Phóng thích ăn.

Kiều ba nhìn nữ nhi mình bộ dáng, “Không cần điểm nhiều lắm, ta liền ba người, cũng ăn không xong.”

“Kiều thúc, ngươi không biết, nàng a, là muốn đóng gói mang đi. Tiểu nha đầu liền thích ăn nhà hán thái.” Ngồi ở Kiều Kiều bên nhi, Giang Phóng đem tay áo vén khỏi liền bắt đầu cấp Kiều Kiều bát tôm bò từ

Kiều ba thấy tình trạng đó cười, ai có thể nghĩ đến, hai người này từ nhỏ liền dưỡng thành cái thói quen này, thích ăn cái kia, không yêu lộng, không ăn cái kia đâu, trái lại cho nàng hầu hạ hảo hảo.

Người này a, thật là một duyên phận.

Giang Phóng với ai cũng có thể trừng mắt, lại không bỏ được lớn tiếng nói với Kiều Kiều một câu nói.

Hai người bắt bên người thời gian, Kiều ba cùng kiều mẹ thường xuyên liền sẽ lo lắng, lo lắng con gái của mình, thế nhưng chỉ cần là nhìn hai người ở chung, bọn họ cũng yên lòng, cảm giác mình suy nghĩ nhiều. Này hai đứa bé a, cũng không phải là làm cho người ta bận tâm.

“Kiều Kiều a, này Giang Phóng trường học bên kia bận, công ty bên này cũng bận, ngươi cũng không thể giúp đỡ hán làm gì, chính là ít nhượng hán thao điểm tâm là được.”

“Vẫn là kiều thúc đau ta.” Giang Phóng khoe mẽ.

Kiều ba cười ha ha, “Ta đây khuê nữ chính ta rõ ràng a, nàng còn có thể làm cho mình có hại, từ nhỏ đến lớn, hai người các người ở chung, lúc nào có hại không phải người này tiểu tử thói a! Này bắt bên người đi, chúng ta liền lo lắng, nhưng nhìn thấy các người, ta liền cảm giác mình này tâm thao a! Không ý vị. Ha ha.”

“Ba, ngươi thiên vị. Ngươi thế nào bắt hướng về chính mình khuê nữ a!” Kiều Kiều không nghe theo.

“Bởi vì kiều thúc biết, ta đều đem ngươi đau đến trong xương cốt.”

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606627,0); if($.cookie('background'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-84/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-86/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Âm áp

Kiều ba ngày hôm sau trở về Dân Giang , bây giờ Kiều ba cũng là bận, bên kia căn bản không bỏ xuống được. Lần này qua đây cũng là bởi vì vận tải công ty bên kia chuyện này phải hấn tự mình xử lý.

Này trong nháy mắt thiên nhiên liền lạnh. Giang Phóng bên kia bận cũng nhẹ. Làm kiến trúc hành nghiệp, bản thân trời lạnh chính là sẽ đình công , này Giang Phóng thanh nhàn rất nhiều. Lại bắt đầu ba Kiều Kiều như vậy như vậy .

Kiều Kiều buổi chiều có khóa, bất kể là của ai khóa, Kiều Kiều bình thường cũng sẽ không trốn học, đồ hội đi đi học. Giang Phóng hôm nay không khóa, công ty bận cũng nhẹ, sẽ phải bởi Kiều Kiều cùng tiến lên khóa, kết quả bị Kiều Kiều cự tuyệt, cho hấn đánh trước trở lại gia làm cơm, cũng nói cho hấn biết không cần nhận, chính mình một hồi thượng hoàn khóa liền đi về nhà, cũng chính là thập năm phút đồng hồ lộ trình, kỳ thực thực sự thật gần.

Mặc dù không xa, thế nhưng rốt cuộc đã vào đông , khí trời vẫn là rất lạnh.

“Vẫn là trong phòng âm áp. Có hệ thống sưởi hơi thật tốt.” Kiều Kiều gia cung ấm rất tốt. Kiều Kiều thói quen vào phòng liền đổi áo ngủ. Nhìn đối thành mai hồng sắc san hô nhưng áo ngủ Kiều Kiều. Giang Phóng bắt đầu động thủ động cước .

“Tức phụ nữ, người thật là đẹp mắt.” Đưa tay trượt đến cửa nàng trong áo ngủ, đặt lên kia một mặt rất tròn.

Thấy Kiều Kiều không có gãy giữa, Giang Phóng cười đắc ý. Hấn hài lòng cúi đầu, nóng rực khí tức nóng quá Kiều Kiều hai má, một ngậm ngậm vào cửa nàng dái tai, vron đầu lưỡi tại nơi lại trượt lại nộn tiểu dái tai thượng liếm/ liếm khiêu khích, không ngừng hàm lộng hút, rất nhỏ tiếng nước kẹp nhiệt khí trực tiếp chui vào Kiều Kiều tai, nàng trên lưng lông tơ tất cả đều đứng lên, ái muội làm cho nàng mặt đỏ lên.

Giữa giữa muốn né tránh kia đã trượt tới sau tai, đang ở hướng bên gáy xâm chiếm lời lẽ, Giang Phóng một khác chỉ nguyên lai thành thật để ngang nàng bên hông bàn tay to, cũng đột nhiên không an phận khởi đến, dọc theo nàng ngủ khổ bên cạnh, trượt đi vào, môn trốn nàng cẩn thận bụng dưới, trần truồng đùi.

Người nào đó cho tới bây giờ cũng không phải là kia ôn nhu hình nhi , bá đạo kéo vương bạn áo ngủ, hai tuyết nộn ru phòng sợ hãi lại kiều ngạo đứng thẳng ở Giang Phóng trước mặt, dẫn tới hấn hô hấp lập tức thô nặng.

Đem Kiều Kiều ôm lấy ném ở nhà mình trên giường lớn, Giang Phóng động tác cực kỳ không hài hòa kéo y phục của mình, một lát sau liền đem mình bát cái tình quang. Nhìn hấn rất cái hung khí liền chạy chính mình tới, Kiều Kiều nhẹ nhàng run rẩy.

“Tức phụ nữ?”

“Ân?” Kiều Kiều nhìn Giang Phóng không có động tác, trái lại kêu nàng, Kiều Kiều có chút không hiểu.

Uồn mặt dựa vào đến Kiều Kiều bên người, Giang Phóng lấp bấp mở miệng: “Kiều Kiều, người dùng miệng nhường ta thoải mái một chút, có được không?”

Nani? Kiều Kiều ngốc sừng sốt. Dùng miệng?

“Bọn họ đều nói nhưng thoải mái , Kiều Kiều, ta đều rửa sạch, người giúp ta có được không, van người, Kiều Kiều, giúp ta...”

Mặc dù muốn cự tuyệt, nhưng nhìn Giang Phóng ánh mắt, một đôi thượng mắt của hấn, liền bị bên trong ẩn sâu yêu say đắm cùng khẩn cầu cấp vậy quanh, làm cho nàng đã quên ngoại trừ hấn ra tất cả, mà hăm chìm ở hấn thâm thúy hắc đầm trong, mạch suy nghĩ loạn phiêu, thân thể cũng đã trước giúp mình làm xong quyết định. Chờ Kiều Kiều kịp phản ứng thời gian, mới phát giác mình đã đưa ra tay nhỏ bé cầm hấn giữa hai chân gây gổ.

Thấy Kiều Kiều thỏa hiệp, Giang Phóng mừng rỡ cực kỳ: “Ta nằm.” Bây giờ, bọn họ phản qua đây, Giang Phóng bình nằm ở trên giường, mà Kiều Kiều thì ngồi ở bên cạnh hấn, ngơ ngẩn nhìn hấn, có chút không biết phải làm sao.

“Ăn ta, đem ta ăn đi

“ Giang Phóng nhìn Kiều Kiều ngồi ở chỗ kia bất động, biểu tình mê man, mở miệng chỉ đạo nàng.

“Bát, ta bát...” Kiều Kiều lác đầu.

Thấy Kiều Kiều cự tuyệt, Giang Phóng vron một tay, đem đầu của nàng đi xuống ấn: “Ngoan, Kiều Kiều, ăn ta, bang giúp ta. Ta biết đến, người yêu ta. Đừng sợ, đừng sợ. Được không?”

Thấy Kiều Kiều vẫn là không chịu ăn hấn, mặc dù nàng không có phản kháng, bất quá cũng không có mở miệng.

Suy nghĩ hạ, Giang Phóng đứng dậy, đem Kiều Kiều phóng ở trên giường, sau đó chính mình khóa ngồi ở nàng mềm mại thân thể thượng. Nắm gậy gỗ trực tiếp liền hướng Kiều Kiều miệng thượng đề đi.

“Há mồm.”

Giang Phóng ở chuyện này thượng đã cường thế quen , mà Kiều Kiều cũng đã thích ứng hán cường thế.

Nhìn hán hai mắt màu đỏ tươi, nhìn chăm chăm nhìn nàng, Kiều Kiều cuối cùng há miệng ra. Thấy tình trạng đó, hán cười đắc ý, đem chính mình □ đã giơ cao cự to lớn gây gỗ cường đỉnh nhập miệng nàng nội! Giang Phóng thoải mái mà thở dài một tiếng, sau đó ôm lấy Kiều Kiều đầu, ra sức lay động, mỗi một hạ đều thâm nhập đến Kiều Kiều cổ họng ở chỗ sâu trong, đem Kiều Kiều lăn qua lăn lại hô hấp khó khăn. Nàng vô pháp hô hấp, kia cự vật ngạnh đầu đâm tới nàng cổ họng thâm xử!

“Ô ô... Ô...” Kiều Kiều phát ra gian nan tiếng hít thở, Giang Phóng lại mệnh lệnh: “Hút, lấy đầu lưỡi liếm!” Nói xong, lại ôm đầu nhỏ của nàng cảm một hồi, đột nhiên, hán rống kêu lên, sau đó điên cuồng động.

Hán rống kêu lên, tinh nồng nóng hồi dịch thể đại lượng quán nhập của nàng yết hầu, làm cho nàng liên thở dốc cũng không thể bị ép nuốt nuốt xuống. Hán khuấy khỏa rít gào, nứu chặt nàng cái ót phát đem nàng chăm chú để áp ở chính mình gây gỗ thượng, thẳng đến cuối cùng một giọt đều bắn vào nàng trong miệng, nhắm chặt hai mắt hưởng thụ thật lâu, mới hài lòng rút ra mềm mại cự côn, cúi đầu nhìn nàng mơ màng hai mắt cùng chảy xuôi nước bọt cùng hán bạch trọc jing ye đỏ tươi cái miệng nhỏ nhắn.

Lại thấy tiểu nha đầu đã chảy nước mắt.

Đây là Giang Phóng luống cuống, “Kiều Kiều, làm sao vậy? Kiều Kiều?”

Rốt cuộc bị hán buông ra, Kiều Kiều tượng là bị thương tổn tiểu động vật, núp ở một góc tinh tế khóc, lại không có lên tiếng nhĩ, cũng không biết là không phải hán vừa động tác quá mức kịch liệt, làm thương tổn của nàng giọng nói.

“Làm sao vậy? Bảo bối nhĩ? Đừng khóc, xin lỗi, xin lỗi, đều là ta không tốt, là ta bị mờ heo mơ hồ tâm, mới đối với ngươi như vậy. Không khóc có được không? Thiên, mau nhượng ta nhìn nhìn, có hay không bị thương...”

Đem Kiều Kiều trở mình đến, thấy tiểu nha đầu cái miệng nhỏ nhắn phá lệ đỏ tươi, cũng nhìn không ra đến giọng nói có bị thương không.

Giang Phóng hoảng loạn lên, “Chúng ta mặc quần áo, ta dẫn ngươi đi bệnh viện, giọng nói bị thương sao? A?”

“Bất, không đi...” Truyền đến Kiều Kiều rất nhỏ thanh âm.

“Không được, chúng ta đi bệnh viện nhìn nhìn, hay là thương tổn được giọng nói, còn có chỗ nào không thoải mái? Bảo bối nhĩ, ngươi đừng làm ta sợ.” Giang Phóng mơ hồ bộ y phục của mình.

“Ta không sao.” Kiều Kiều giờ lên mông lung mắt, “Ngươi đến tột cùng là thích thân thể của ta còn là thích ta?”

Vì sao ngươi chỉ cần một liên quan đến chuyện này liền cùng thay đổi một người tựa như, với ta không ở thương tiếc, cũng không lại săn sóc.

“Thích ngươi thân thể?” Giang Phóng lặp lại lời của nàng, không khỏi tới khí, nàng cứ như vậy nhìn hán? Vừa định nói mấy câu kích thích kích thích nàng, thấy tiểu nha đầu hai mắt đầm lệ mông lung bộ dáng, Giang Phóng liền lại bắt bỏ được .

“Ta yêu ngươi, Kiều Kiều.” Hán khẽ cười , trịnh trọng nói: “Là yêu ngươi người này, mà không phải là bởi vì thân thể của ngươi, dung mạo mới yêu. Cho dù lại mỹ chỉ cần không phải ngươi, ta cũng không muốn.” Đường như nghe thấy trong lòng nàng lời, hán chậm rãi nhưng lại trịnh trọng nói ra một người nam nhân đối với mình nữ nhân tối chân thành tha thiết lời thề.

“Thế nhưng, thế nhưng . . Ngươi mỗi lần, mỗi lần đều không quan tâm, vừa ta cũng không có cách nào hít thở, nhưng là bất kể ta thế nào đẩy ngươi, ngươi cũng còn bắt nạt ta. Ngươi là người xấu.” Nói xong, Kiều Kiều còn bỏ thêm một câu tổng kết.

Giang Phóng cười khổ một tiếng, hán không phải nghe nhị hắc bọn họ nói, bị người như thế hầu hạ siêu cấp thoải mái sao? Hán suy nghĩ, sẽ phải cùng Kiều Kiều thử một lần, thế nhưng Kiều Kiều vẫn luôn không buông miệng , hôm nay khó có được nhìn nàng không có phản kháng, Giang Phóng cũng là cấp thiết một chút, ai biết thế nhưng bị thương tiểu nha đầu, ai. Bất quá, chuyện này, thật đúng là TMD thoải mái a!

“Hào hảo, ta là người xấu, ta là người xấu, ta thích ngươi, yêu ngươi, ta đã làm sai chuyện nhĩ, ngươi liền trừng phạt ta, trừng phạt ta có được không? Đừng như vậy, như ngươi vậy tự mình một người ghen , ta thật lo lắng cho. Ngươi là của ta bảo bối nhĩ. Ta cam đoan với ngươi, lần sau nhất định nghe lời ngươi nói, chỉ cần ngươi nói không nên, vậy ta quyết không xằng bậy.”

Hoài nghi liếc hán một cái, biết hán người này ở phương diện này bảo đảm là một điểm có thể tin độ cũng không có , Kiều Kiều lại hừ một tiếng.

“Ngươi còn nhượng ta uống, uống của ngươi cái kia. Hào tạng.”

“Bất tạng, bảo bối nhĩ, bất tạng . Bất đều nói kia đồ chơi dường nhan sao? Hắc hắc. Chồng ngươi đây là đang nuôi ngươi đâu!” Thấy Kiều Kiều tựa hồ là không giống vừa khó khăn như vậy qua, Giang Phóng cười hi hi cầm quần áo lại cời, bỏ lại trên giường.

Nhẹ nhàng cấp Kiều Kiều xoa bóp vai, Giang Phóng còn hừ lên điệu hát dân gian.

Kiều Kiều nghi hoặc nhìn hấn, vừa chuyện này thì thật là có thể nhượng hấn cao hứng thành như vậy?

Nghĩ đến vừa Giang Phóng thoải mái lại điên cuồng ánh mắt, Kiều Kiều có chút không hiểu. Bất quá, nàng là một không hiểu liền hỏi thật hay đùa nhỏ.

“Vừa, ngươi, rất thoải mái?” Nghe thấy Kiều Kiều nhỏ giọng thì lại chân chừ dò hỏi.

Giang Phóng nghẹn một cổ cười, “À, thoải mái, chết sung sướng.”

“Thoải mái cũng không chuẩn lại đến.” Kiều Kiều lớn tiếng.

“Hào. Tất cả tất cả nghe theo ngươi.”

Mặc dù hai người đã có thật lâu kinh nghiệm, thế nhưng Kiều Kiều cho tới bây giờ đều là không dám tí mĩ nhìn Giang Phóng cái kia gây gổ. Hôm nay xem như là đầu một tao, cũng là bởi vì hai người kou jiao lúc, Kiều Kiều bị ép thấy.

Hào xấu a! Trên người hấn kia đồ chơi thật là xấu. Không chỉ xấu, còn điều vô dương oai.

Nhìn Kiều Kiều ghét bỏ liếc hấn một cái, Giang Phóng có điểm hoang mang, hỏi nàng làm sao vậy. Kết quả Kiều Kiều cổ họng thử nửa ngày, mới nói ra đến, dĩ nhiên là nói hấn cái kia xấu.

Có hay không thiên lý, hấn xấu? Nàng thực sự là không kiên thức, ách, không kiên thức hào.

Cười tà tới gần nàng: “Ngươi đã ghét bỏ nó xấu, vậy ta nhất định phải làm cho ngươi thích nó.”

Nhìn Kiều Kiều không vui khước từ hấn, lần này Giang Phóng cũng không cường đến, vừa đã cấp tiểu cô nương lộng khóc một lần, tổng như vậy, nàng nên thương tâm. Không thể không nói, Giang Phóng người này kỳ thực vẫn là bắt được Kiều Kiều tính tình. Nàng sẽ có phản ứng gì, sẽ làm như thế nào, Giang Phóng cũng có thể đoán cái □ không rời thập. Mặc dù có thời gian vẫn là sẽ rước lấy nàng mất hứng, thế nhưng hấn vẫn là biết hấn là thế nào đồ của nàng.

“Ngươi liền sẽ bắt nạt ta.”

“Ta nơi đó có a, ta nhiều thương ngươi a. Ta đại học A, người nào không biết ta là hiểu rõ nhất lão bà. Chỉ cần có giống cái sinh vật, coi như là cái con ruồi, ta cũng không mang nhượng nó tới gần ta nữa thược.”

Thấy Giang Phóng càng nói càng nguy hiểm, Kiều Kiều liếc hấn một cái.

“Cho ngươi trở về làm cơm, ta đây trở lại ngươi liền ăn ta, hừ.”

“Ta tức phụ thì lại bạch lại nộn, ta không ăn ngươi ăn ai? Ha ha.”

Tác giả có lời muốn nói: Thượng đế phù hộ

~ ngàn vạn biểu báo cáo ta

~

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606628,0); if($.cookie('background'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-85/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-87/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 87: Xuân đi xuân lại hồi

Thời gian trôi qua rất nhanh, mỗi người đều ở chính mình ứng ở quỹ đạo thượng, sinh hoạt, học tập, phấn đấu, qua năm thời gian, Kiều Kiều gặp được đã thay đổi cái hình dáng Kiều Đình, bây giờ Kiều Đình không bao giờ nữa là từng cái kia nhu nhược nông thôn nhà đầu, nàng cũng hiểu hàng hiệu, cũng hiểu đạo lý đối nhân xử thế, Kiều Kiều nghĩ, như vậy rất tốt. Kiều nhị thúc Kiều nhị thẩm rất cảm tạ Kiều Kiều một nhà, mà Kiều gia gia Kiều nãi nãi cũng đúng Kiều Kiều nhà hần rất tốt, Kiều Kiều rất vui mừng, từng, kiều mẹ cùng bọn họ đều có thật nhiều ma sát, bao gồm Kiều cô cô, nhưng hôm nay, mọi người đều cuộc sống rất tốt, đã không có tiền ràng buộc. Đương đại gia không hề bởi vì tiền sự tình nào được không thoải mái thời gian, tất cả sự tình đều thay đổi cái hình dáng.

Qua năm thời gian, Kiều Kiều ở Thanh Nham còn nghe được các trưởng bối nói đến một tin tức, đó chính là bọn họ ở đây muốn động thiên. Kiều Kiều hồi suy nghĩ một chút từng, đúng vậy, từng động thiên, hần là ở ba năm sau này. Bất quá Kiều Kiều tịnh không nói gì thêm, có lẽ, không chỉ nàng thay đổi, có nhiều chuyện cũng thay đổi đi.

Kiều Kiều gia phòng cũ từ cùng Kiều gia gia Kiều nhị thúc ở đều rất gần, cho nên bọn họ đều ở động thiên khu vực nội, người một nhà cao hứng bùng bùng thảo luận nên làm cái gì bây giờ. Kiều nhị thúc ý là nghĩ thừa dịp lần này động thiên, dời đến Dân Giang. Mà nếu như Kiều nhị thúc dời đến Dân Giang, Kiều gia gia Kiều nãi nãi cũng là sẽ chuyển quá khứ, dù sao, nếu như như vậy, bọn họ sở hữu đứa nhỏ, đều ở Dân Giang. Tuy nói ở đây hữu sơn hữu thủy so sánh dưỡng người, thích hợp Kiều gia gia Kiều nãi nãi như vậy mấy tuổi đại người. Thế nhưng Kiều Kiều vẫn là rất hi vọng bọn họ dời đến Dân Giang, đối với Thanh Nham cái nhà này hương, Kiều Kiều tịnh không có gì cảm tình, từng kiếp trước thời gian, Kiều ba ra một chút sự tình, kết quả chiếm được người chung quanh rất lạnh lùng đối đãi. Cho nên Kiều Kiều đối mảnh đất này giới, đối người nơi này, rất không thích.

Hơn nữa ở đây bầu không khí càng lúc càng không tốt, theo động thiên càng ngày càng nhiều, rất nhiều người trong tay có tiền nhàn rỗi. Chơi mạt chược thành mọi người chủ yếu tiêu khiển. Kiều Kiều không hi vọng nhị thúc một nhà hoặc là gia gia nãi nãi cũng đi lên như vậy lộ.

Kiều Đình càng là hi vọng cha mẹ có thể dời đến Dân Giang, như vậy nàng cũng phương tiện rất nhiều.

Kiều gia gia Kiều nãi nãi hiểu rõ nhất kiều vũ đông, biết dời đến trong thành đến trường đối kiều vũ đông rất tốt, cũng đúng chuyển vào thành quan tâm.

Qua hết năm khai giảng là đại tứ học kỳ sau đích thực tập, rất nhiều người đều ly khai trường học, mà Quách Vũ Phi cùng tiểu tam nhi cũng định ra đến lưu tại Giang Phóng công ty, nhìn ra, đây coi như là đều đại vui mừng, mà Từ Mạn cũng rất cao hứng, các nàng đại nhị, nàng cùng Quách Vũ Phi lại rất ổn định. Đương nhiên là hy vọng có thể nhiều ở cùng một chỗ.

Duy nhất có một chút chuyện xấu, cũng coi là an ngy, an ngy đuổi học đi Canada du học, điều này làm cho Kiều Kiều rất giận mình, bất quá Giang Phóng nói cho nàng biết, đây là tất nhiên, nhị hắc có vị hôn thê, mặc dù người ở nước ngoài, thế nhưng hần xác xác thực thực là có vị hôn thê, mà an ngy phụ thân, chắc là sẽ không cho phép con gái của mình làm bên thứ ba. Huống chi, nhị hắc cũng không có đối an ngy rất có tâm. Đúng vậy, cho dù an ngy đi, nhị hắc như cũ là nhị hắc. Kiều Kiều nghĩ, mỗi người cũng có con đường của mình đi? Bọn họ không thể nói nhị hắc sai rồi, chuyện này lý, không ai có lỗi.

Cứ như vậy lại qua nửa học kỳ, Giang Phóng triệt để tốt nghiệp đại học. Cẩm Giang tập đoàn nghiệp vụ đại bộ phận cũng đặt ở Tân Dương, nghe nói, chờ Giang Viễn tốt nghiệp, Giang Hải Dương liền sẽ đến Tân Dương tọa trấn, mà Dân Giang bên kia vẫn là phó cấp Giang Viễn. Giang Viễn sớm đã không phải lúc trước cái kia bất đáng tin, thích khóc, mọi việc tìm ca ca, đôi tiền tìm Kiều Kiều tiểu nam hài, bây giờ hần thành thực, tuần lễ, là bọn họ đại học A nổi danh hoàng kim người đàn ông độc thân.

Bây giờ đại học A tài tử nổi danh soái ca kẻ có tiền cũng không phải ít, thế nhưng không chủ nhân lại không nhiều, vừa mới, Giang Viễn cùng Lâm Hiểu Nam đều là một trong số đó.

Kiều Kiều không có chuyện gì thời gian thường xuyên trêu ghẹo bọn họ.

Hai người đều yên lặng cười, bất nói cái gì, rất nhiều rất nhiều năm sau này, có một lần Kiều Kiều lại lần nữa trêu ghẹo Giang Viễn, lúc đó, hần đã kết hôn, hần nói, từng, ta tới người yêu, ở trong lòng ta hai mươi năm người, là ngươi.

Nghĩ về thời gian, Kiều Kiều chiếm được một thỉnh mời, có người thỉnh mời nàng đương phù dâu, tiếp qua hai tháng, cũng chính là mười một, có một tràng hôn lễ, mà hôn lễ nhân vật chính, là bạn tốt của nàng, hai đều là, tiểu bạch VS Phương Khuyết Nhan. Mà hai người, dĩ nhiên là càng thêm kính sợ phụng tử thành hôn. Kiều Kiều bối rối. So với việc Chu Yên Vân cùng Hoa Áu Lâm thông đồng, bọn họ thông đồng càng thêm làm cho người ta kính sợ.

Mọi người cũng không biết hai người là thế nào thông đồng thượng, mà hai người này phía chính phủ thuyết pháp là, không phải thông đồng, đó là một hồi say rượu dẫn phát án mạng. Nghe nói có một lần ở tiểu Bạch gia tụ hội thời gian, hai người uống nhiều quá, kết quả là OOX. Ở kết quả, hai người ước hạo không nói cho bất luận kẻ nào, mỗi người quá mỗi người cuộc sống. Nhưng ai biết, thật khéo không tốt, Phương Khuyết Nhan mang thai.

Án Phương Khuyết Nhan thuyết pháp chính là, nàng mới không phải kia khác người người, phát hiện chính mình dị thường sau liền lôi tiểu bạch đi bệnh viện kiểm tra. Kết quả, kết quả chính là như thế cái kết quả, hoàn hảo, hai người đều là bình tĩnh lại lý trí người, lập tức liền quyết định muốn cấp đứa nhỏ một tốt hoàn cảnh, kết hôn.

Về phần niên kỷ, cái này là cần tiểu bạch nhà hần đi đối phó sự tình.

Bởi vì lo lắng lâu lắm Phương Khuyết Nhan sẽ hiển ô, cho nên, hai người quyết định tốc chiến tốc thắng.

Cái này không chỉ nhị hắc, Quách Vũ Phi bọn họ gầm thét. Liên Giang Phóng đều gầm thét. Bằng gì, bằng gì hần có thể kết hôn, bằng gì hần sẽ phải có hài tử. Giang Phóng thật sâu cảm thấy, chính mình rút lại phía sau.

Nhìn liếc mắt một cái Kiều Kiều, ân, đều là nha đầu kia, quá kéo tổ chức lui về phía sau, thế nhưng làm cho người ta về sau giả cư lên.

Nghe thấy Phương Khuynh Nhan muốn làm mẹ. Kiều Kiều hiểu kỳ vuốt bụng của nàng. Lúc này Phương Khuynh Nhan chỉ có hai mươi tuổi, lại muốn làm mẹ, bất quá năng tâm tính rất tốt, nàng không có chuyện gì thời gian còn đi thư viện đọc sách, theo nàng nói, nàng cùng tiểu bạch thương lượng qua, muốn đem bọn họ bảo bảo bồi dưỡng tượng Einstein như nhau thông minh.

Kiều Kiều 〇___〇b hân. Cô nàng này nhi nghĩ gì thế? Tần ba ba tần mẹ hội chứng a.

Ai biết Giang Phóng nghe đến nơi này cái thuyết pháp, một bữu môi nói, chúng ta cũng bồi dưỡng, chúng ta bây giờ liền bồi dưỡng, khẳng định so với bọn hân thông minh, Kiều Kiều lại lần nữa 〇___〇b hân.

Phương Khuynh Nhan cha mẹ coi như là khai thông, đối với nữ nhi mang thai thế nhưng không có quá kịch liệt phản ứng, Kiều Kiều nghĩ, nếu như nàng đột nhiên mang thai, ba mẹ hân còn chưa từng nghe nói nàng có bạn trai, như vậy, ba mẹ hân cần phải giết chết nàng a!

Bất quá nói thật ra, Phương Khuynh Nhan cùng tiểu bạch, thật đúng là rất xứng đôi.

Phương Khuynh Nhan đã giải quyết tạm nghỉ học một năm. Hai người hiện tại tất cả đều là vì đứa nhỏ.

Tác vì bọn họ kia dùm nhi nhân trung trước hết làm ba ba tiểu bạch, người khác không có đưa lên chân thành chúc phúc, ngược lại là thấy hân một lần đánh hân một lần, nha, có thể hay không không như thế vượt mức quy định? Mà tiểu bạch, thế nhưng không có phản kháng, mọi người mở lời lạnh lùng ~

Phương Khuynh Nhan kết hôn, tìm Kiều Kiều, Từ Mạn, Hoa Áu Lâm ba phù dâu, mà tiểu bạch bên kia phù rể, thì lại là Giang Phóng, Quách Vũ Phi cùng nhị hắc. Kiều Kiều nói thầm, nếu như nhị hắc cùng Hoa Áu Lâm được rồi, vậy cũng thật là kỳ, ba phù rể phối ba phù dâu, trâu.

Đại gia lại bắt đầu oán giận Hoa Áu Lâm cùng nhị hắc cản trở, đại gia cười đùa.

Bình thường Kiều Kiều thật ra là rất thích đi dạo phố, thế nhưng này giúp đỡ Phương Khuynh Nhan chuẩn bị kết hôn gì đó mới phát hiện, có chút thời gian có một số việc nhi, cùng mình nghĩ vẫn là không giống với a. Kiều Kiều cho rằng nàng đính hôn ngày đó liền đủ khoa trương. Bận muốn chết, ai nghĩ muốn, muốn chính thức kết hôn, sẽ càng thêm bận a. Mặc dù đại bộ phận đồng tây đều là trường bối đang chuẩn bị, thế nhưng vẫn có một vài thứ cần Phương Khuynh Nhan mua. Nhìn nàng ôm bảo bảo còn có thể đủ chiến đủ dũng, Kiều Kiều bội phục, bất quá may là, Phương Khuynh Nhan mang thai tịnh không có gì khó chịu, cả người vẫn là tinh thần rất.

Đào mất đã đến mười một, Phương Khuynh Nhan bởi vì mang thai, không có mặc đặc biệt bó sát người áo cưới, mà là một khoản oa oa trang thức áo cưới, đương nhiên, cũng có vẻ nàng ngọt ngào khả ái. Của nàng ba phù dâu cũng là các hữu đặc sắc. Màu hồng phấn một chữ mặt ngực váy sấn được từng người một kiểu điểm như hoa. Vô luận là tóc ngắn xinh đẹp Kiều Kiều, vẫn là quyến rũ tóc quấn Từ Mạn, cũng hoặc là đủ tóc mái tóc thẳng loli bàn Hoa Áu Lâm, đều rất nhượng tân khách kinh diễm.

Phù rể bên kia càng là trừu tượng mạo xuất sắc, gia thế cũng là hiển hách.

Phương Khuynh Nhan đã mang thai năm nguyệt, hơi chút lưu tâm là có thể nhìn ra được, mọi người cũng không phải đồ ngốc, tự nhiên biết này tân lang tân nương là không thể uống rượu, phù dâu như thế kiểu điểm, cũng là hướng về phía phù dâu lên, còn có kia hướng về phía phù rể thượng. Không ít nữ nhân, đều hi vọng nương này cây thang, có thể tiếp xúc thượng Giang Phóng hoặc là nhị hắc một trong số đó. Dù sao đều là gia thế hiển hách chủ nhân.

Bất quá Giang Phóng lạnh lùng, nhị hắc kẻ dối trá, này đây Tam Lục ngũ, mọi người đâu, cũng không tốt vạn phần miễn cưỡng, dù sao, náo lớn cũng mất thể diện, kia ngồi ở chủ trên bàn, đều là này tình lý nổi tiếng nhân vật, một tay nhị bất tay.

Không nhiều một hồi, mọi người cũng nhìn ra, này Giang Phóng cùng Kiều Kiều là một đôi nhi, mà Từ Mạn cùng Quách Vũ Phi cũng là một đôi nhi, thế là lại mao tức kinh nghĩ quán Hoa Áu Lâm, nhưng Hoa Áu Lâm là cái gì chủ nhân a, đừng thấy nàng xuyên thực nữ, nàng làm việc nhi thật là không phải, thế là, mọi người lại chạy trốn chết. Ném không dậy nổi người nọ.

Một hồi tiệc cưới xuống, Phương Khuynh Nhan cùng Kiều Kiều cảm khái: “Sau này người kết hôn, nhưng ngàn vạn hay là mang thai thời gian, nếu không, thật sự là muốn một chết a! Ta đây lòng bàn chân từ đầu chuột rút.”

Phương Khuynh Nhan cũng không có nghĩ đến, chính mình một ngữ thành sấm.

“Ta cho người xoa bóp?”

“Cũng đừng, nhà người Giang Phóng nhìn thấy, còn không được qua đây quấy nhiễu từ ta a!”

“Nói vậy bực gì đó.”

Kiều Kiều cười, nhìn Phương Khuynh Nhan toàn thân tỏa ra mầu tính quang huy, Kiều Kiều cảm khái: “Nhan nhan, không nghĩ đến, người là chúng ta trong, kết hôn sớm nhất một, sinh bảo bảo sớm nhất một, ta vẫn luôn cho rằng, người kia sẽ là ta đâu?”

“Ta đây cũng là ngoài ý muốn a, bất quá, nhân sinh chính là như vậy, luôn luôn nơi chốn có kinh hi, nói thật, mặc dù nhỏ bạch nhà bọn họ có tiền, nhưng này cùng ta tịnh không có quan hệ gì, nếu như hân không thích đứa bé này, hoặc là bày tỏ một điểm muốn đánh rụng đứa bé này lời, ta là nhất định sẽ không phản ứng hân, ta coi nàng như là một mình ta bảo bảo. Chính mình cho nàng nuôi lớn, dù sao ba mẹ ta luôn luôn đều tôn trọng khai sáng giáo dục,

bọn họ sẽ không can thiệp ta. Bất quá ta rất cao hứng, hân và ta như nhau yêu thích này bảo bảo, của ta bảo bảo, sẽ có một đôi rất yêu rất yêu phụ mẫu nàng, đúng không?”

“Ân, đối.”

Cửa tiểu bạch nghe xong hai người lời, hơi cười, từng, hân thiếu chút nữa thốt ra, bất quá may là, hân không có. Bọn họ, sẽ là một đôi nhi đối bảo bảo tốt nhất ba mẹ. Nhất định sẽ.

Tác giả có lời muốn nói: Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, sẽ ở một trăm chương tả hữu kết thúc

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606629,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-86/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-88/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trung Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Mơ ước

Phương Khuynh Nhan tạm nghỉ học , thường ngày đại bộ phận thời gian bốn người tiểu tổ biến thành ba người .

Học kỳ mới, các nàng đều biến thành đại tam sư tỷ, mà mới tới tiểu học muội, thì lại là từng người một kiêu diễm như hoa. Kiêu Kiêu tịnh không có tham gia đón người mới đến, dùng Hoa Ấu Lâm lời chính là, Kiêu Kiêu thật không có có đồng học yêu, nhạ được Kiêu Kiêu trợn mắt nhìn thẳng, chẳng lẽ, người tham gia? Lúc đó, các nàng mấy đang giúp Phương Khuynh Nhan bận thao hôn lễ.

Chờ các nàng đem lực chú ý phóng ở trường học thượng thời gian, bọn họ ban vị kia hệ Hoa tiểu thư phòng huyền sương đã bị người kéo xuống mã, vinh thăng tân một lần hệ hoa , là mới tới đại đối mới hoàn toàn sinh lô kiêu vận.

Kỳ thực xử lâu đại gia cũng sẽ biết, phòng huyền sương cũng chính là nhìn phô trương thanh thế, kỳ thực tâm nhãn cũng không phải nhiều, cũng không hại người khác. Dù sao đã ở chung hai năm, đại gia xử còn đi.

Mà vinh thăng tân một lần hệ hoa lô kiêu vận trước tiên liền bày tỏ đối Giang Viễn hứng thú. Mà ở nhìn thấy tiếp Kiêu Kiêu Giang Phóng sau, lại đem tâm tư đặt ở Giang Phóng trên người. Nghe nói là vừa gặp đã yêu.

Cũng không lâu lắm, thì có đủ loại tin tức truyền tới .

Nghe nói, ở Giang Phóng chờ Kiêu Kiêu thời gian, lô kiêu vận chủ động quá khứ cùng Giang Phóng tiếp lời, hai người trò chuyện với nhau thật vui.

Nghe nói, ở Giang Phóng đến đại học A thời gian, cùng sư đệ tỏ vẻ, lô kiêu vận rất đẹp.

Nghe nói, ...

Nghe nói thật nhiều, trong sân trường cũng truyền sôi sục, mọi người đều cảm thấy, lần này Kiêu Kiêu tám phần là muốn hạ đường , còn có người giả khuôn giả thức nói, có thanh mai trúc mã đích tình nghị thì thế nào, rốt cuộc là không bằng người gia tươi mới ngon miệng, thanh xuân vô địch.

Khí Hoa Ấu Lâm cùng Từ Mạn muốn đi đánh người, bất quá Kiêu Kiêu lại việc không đáng lo ngại, Giang Phóng đề cũng không đề người, xem như là chuyện này nhĩ sao? Nếu như người khác mơ ước chính mình nam nhân, nàng liền náo một hồi, nàng kia không phải mệt chết đi được? Hơn nữa, nàng cũng tươi mới ngon miệng a? Ai nói nàng bất tươi mới ? Nghe nàng lời này, Từ Mạn cùng Hoa Ấu Lâm phân phân mắt trợn trắng bước đi.

Thế nhưng, có đôi khi không phải nói, người bắt nhạ người khác, người khác sẽ không đến trên chộc của người.

Liên tỳ như vị này lô mỹ nữ, ngay các loại nghe đồn càng ngày càng nghiêm trọng thời gian.

“Kiêu sư tỷ, chờ người?” Lô kiêu vận lô mỹ nữ ôm thư chân thành đi tới Kiêu Kiêu bên người.

Kiều Kiều quan sát một chút này lô mỹ nữ, đúng là mỹ, bắt quá, xem ra, nhân phẩm bắt sao a. Nàng không ngừng đem nàng những thứ ấy buồn nôn người tâm tư bạo lậu ra, người khác còn sẽ cảm thấy nàng đẹp không?

“Có việc nhĩ?”

“Kiều sư tỷ, kỳ thực, ta là muốn nói, những thứ ấy nghe đồn, cùng ta không quan hệ. Ta cũng không có nói những lời này, hi vọng sư tỷ không nên hiểu lầm ta. Ngày đó cùng Giang sư huynh trò chuyện so sánh lâu, cũng là hấn nói, ta so sánh tượng hấn cao trung một học muối.” Lô kiều vận mỉm cười, thế nhưng trong lời nói vẫn có gây xích mích. Nàng là hi vọng nói cho Kiều Kiều, là Giang Phóng chủ động thông đồng nàng, thật sự nàng chủ động.

Kiều Kiều không rõ, thế nào còn có người hoại như thế dễ hiểu, như thế lưu với mặt ngoài. Người ngu ngốc mỹ nhân sao?

“Nga, này đó đều không quan hệ.” Nói xong này đó Kiều Kiều lại không nói, nhìn quanh Giang Phóng xe.

“Sư tỷ đợi lát nữa Giang sư huynh a? Giang sư huynh mỗi ngày đều qua đây tiếp sư tỷ, sư tỷ thật hạnh phúc. Nghe nói, sư tỷ cùng Giang sư huynh là từ tiểu liên biết?” Lô kiều vận cũng không có đi, trái lại một bộ khai trò chuyện tư thế.

Kiều Kiều nhú mày một cái, hôm nay Từ Mạn cùng Hoa Áu Lâm cũng không ở, thế nào liền gặp phải này chủ nhân.

“Đúng vậy.”

“Sư tỷ thật thông minh, từ nhỏ liền biết phải bắt được chất lượng tốt luồng, chúng ta khi đó sợ rằng hay là đang ngoạn bần đầu? Ha hã.”

Kiều Kiều nhìn nàng một cái, cũng không tiếp lời.

Thấy Kiều Kiều cũng không tiếp lời, lô kiều vận hay là đang đang nói, trong lời nói nói ngoại ý tứ chính là Giang Phóng coi trọng nàng, mọi người nói oán trách, nàng rất vô tội.

Thấy hai người đang nói chuyện, xung quanh không ít người đều nhìn qua đây, còn có nói riêng, Kiều Kiều cảm thấy như vậy đáng ghét cực kỳ.

Lô kiều vận nói rất lâu, Kiều Kiều như trước bắt tiếp lời, lại muốn nói cái gì, bắt quá còn chưa nói, nàng nhìn thấy Giang Phóng xe đã tới.

Đột nhiên, lô kiều vận kéo lại Kiều Kiều tay, nước mắt rơi xuống: “Sư tỷ, ta cùng sư huynh không có gì, thật không có, người đừng mắng ta, thực sự, người tin ta...”

Kiều Kiều bị nàng này vừa ra nhi lộng bối rối.

Mà người chung quanh cũng đều dừng bước, một bộ xem cuộc vui tư thế.

“Người chuyện gì xảy ra?” Nàng có mao bệnh a? Như thế yêu diễn.

“Sư tỷ, người tin ta, thật không có có, người đừng mắng ta, ta là người trong sạch nữ hài nhi, ta không có không biết liêm sỉ, thật không có, ta sẽ không câu dẫn sư huynh...”

“Làm sao vậy?” Giang Phóng nghe thấy lô kiều vận lời, hỏi Kiều Kiều.

Kiều Kiều dùng sức bỏ qua rồi lô kiều vận tay, mà vị này lô mỹ nữ, thế nhưng thuận thế ngã xuống, khóc càng thêm đáng thương. Mọi người đối Kiều Kiều chỉ điểm khởi đến.

Lúc này Kiều Kiều cũng sinh khí, đây đều là một chút chuyện gì a? Thế nào thì có ác tâm như vậy người a?

“Làm sao vậy? Ta chỗ nào biết làm sao vậy? Ta đứng ở chỗ này chờ người, nàng liền tới đây nói một chút có không, có vọng tưởng chứng đi. Này thấy người đã đến rồi, liền bắt đầu khóc kéo ta đóng kịch.”

Thấy Kiều Kiều lạnh như băng khẩu khí, Giang Phóng biết Kiều Kiều sinh khí.

“Sư huynh, ta không có, ta chỉ là muốn cùng sư tỷ nói rõ ràng, ta sợ nàng hiểu lầm, thế nhưng xin tin tưởng ta, ta là người trong sạch nữ hài nhi, ta sẽ không làm câu dẫn người khác loại chuyện đó nhĩ, cũng không có sư tỷ như người nói vậy không biết liêm sỉ...”

Mọi người thấy hướng ba người ánh mắt đều ôm một tia xem kịch vui tâm tính.

Giang Phóng ngồi chồm hổm xuống, đỡ dậy lô kiều vận. Mọi người ở đây đều cho rằng Giang Phóng muốn an ủi lô kiều vận, quát lớn Kiều Kiều thời gian, chỉ thấy Giang Phóng một cái miệng rộng liền phiền quá khứ.

Lô kiều vận không chịu nổi lực đạo, lập tức bị ngã ở dưới đất.

“A!”

Mọi người cũng là một mảnh ồ lên. Hẳn thật hạ đi tay a!

Giang Phóng tựa hồ là không quá hà tiện, quá khư bùm bùm lại đập mấy đá, đập lô kiều vận thẳng hừ hừ.

“Ngươi thối biao tử, đùa giỡn tâm nhân còn đùa giỡn đến trên người ta, ai cấp lá gan của ngươi, ngươi để khi phụ Kiều Kiều. Ta biết ngươi sao? Cái gì sư huynh, ai là của ngươi sư huynh, có bị bệnh không ngươi, có vọng tưởng chứng liền đi bệnh viện khoa tâm thần xem thật kỹ nhìn, chạy ở đây trang cái gì. Còn nói ta tức phụ nhi bất nạt ngươi, nàng đáng giá sao? Nàng cách ta, ta có thể chết, nàng phạm cùng ngươi người như vậy tính toán? Còn dám cho ta tức phụ thượng mất được, ngươi có phải hay không Quỳnh Dao đã thấy nhiều, cho rằng sử sử tâm nhân là có thể chia rẽ nhân gia phu thê, là có thể thượng vị, ngươi cũng không nhìn một chút, ngươi có hay không có bản lĩnh đó. Ai mất mù a, muốn ngươi như thế một hóa, tựa như cái giả hoa, bên trong đều lạn nổi trên mặt nước nhĩ.” Giang Phóng một phen động tác xuống, xung quanh im ắng.

“Ta không có, ta không có...” Lúc này lô kiều vận có điểm sợ. Nàng không nghĩ đến Giang Phóng sẽ như vậy.

“Ngươi muốn thật như vậy thiếu nam nhân, ta giúp ngươi tìm cái chỗ ngồi, ngươi đây thỏa mãn chính mình, còn có thể gãy điểm tiền tiêu vật, không đến mức như thế tính kế người khác.”

“Nàng, nàng cả ngày hoa tiền của ngươi, cả ngày tiêu xài, nàng có cái gì tốt?” Lô kiều vận ngẩng đầu, vẻ mặt không cam lòng. Nàng so với kia cái Kiều Kiều mạnh hơn nhiều.

Nàng lời này trái lại cấp Giang Phóng khí vui vẻ: “Ai, ta nói ngươi vội vàng đi bệnh viện tâm thần đi, ngươi thật có chút ý tứ. Tiền của ta, ta mình tại sao hoa, còn phải dùng tới ngươi quản? Ngươi ai a? Có bị bệnh không. Ta một đại nam nhân, ta kiếm tiền làm gì a, cũng không cho ta tức phụ nhi hoa a. Ta tức phụ nhi bất hoa ta mới nên thấp thỏm. Ngay cả mình tức phụ nhi tốn chút tiền cũng không bỏ được, kia gọi là gì nam nhân. Bệnh tâm thần. Tức phụ nhi, chúng ta đi, còn có ngươi, lô cái gì gì đó, lại nhượng ta nhìn thấy ngươi tìm ta tức phụ nhi, ta phi thu thập từ ngươi, không tin ngươi liền thử một lần, tốt nhất ngươi nhìn thấy nàng, liền cùng chuột nhìn thấy mèo tựa như, cho ta trốn rất xa. Không tin, ngươi có thể thử một lần. Ta hôm nay dám đánh ngươi, ngày mai sẽ dám giết chết ngươi.”

Hai người lên xe, cũng không quản lô kiều vận.

Nhìn Kiều Kiều không nói, Giang Phóng cẩn thận từng li từng tí mở miệng: “Tức phụ nhi, ngươi sinh khí lạ?”

“Không có.” Rầu rĩ.

Đem xe dừng ở ven đường, Giang Phóng đem nàng lâm tiến trong lòng, “Không cần lý kia người bị bệnh thần kinh, nàng sẽ tìm ngươi chuyện này, ngươi liền nói cho ta biết, ta làm cho nàng cũng không biết mình tại sao từ. mà. Tức phụ nhi, ngươi biết trái tim của ta, ta chỉ yêu ngươi, chỉ yêu ngươi...”

“Ngươi quá nhận người.” Kiều Kiều cảm khái.

Giang Phóng hừ lạnh một tiếng: “Chỗ nào là ta nhận người a, là tiền của ta nhận người đi? Hiện tại này đó tiểu cô nương a, cũng không muốn chính mình tìm một làm đến nơi đến chốn, thật tình yêu nhau cùng nhau phấn đấu, đã nghĩ đường ngang ngõ tắt, cổ nài bảo nhân gia góc tường. Ta là gốc thiếu mới có thể tìm cái loại này đầu trống trơn người ngu ngốc. Ta muốn cùng ta Kiều Kiều nhất sinh nhất thế...”

Sự tình cứ như vậy quá khứ, quả nhiên, lô kiều vận không có sẽ tìm Kiều Kiều, cũng không có tới gần Kiều Kiều. Đoán chừng là bị Giang Phóng dọa tới, mà lô mỹ nữ đã theo mỹ nữ bằng thượng xuống. Giang Phóng câu kia, tượng cái giả hoa, bên trong lạn nổi trên mặt nước nhĩ, trở thành trò cười.

Phòng huyền sương lại lần nữa leo lên hoa hậu giảng đường vị trí, bất quá thoát nhìn nàng cũng không để ý. Đều là đại tam sư tỷ a, thật đối này đó để không dậy nổi hứng thú.

Bây giờ Giang Phóng trái lại bị tôn sùng là đại học A tân nam nhân tốt, chuyện này nhĩ nguyên với bản giáo diễn đàn một cái thiệp, bên trong có cùng ngày sự kiện hình ảnh tình hình thực tế truyền trực tiếp. Vốn mọi người đều đối Giang Phóng đánh người ý kiến rất lớn, thế nhưng về sau vừa nhìn lô kiều vận nói chuyện cái kia ý tứ, rõ ràng là nàng cố ý a. Mọi người cũng là quên hẳn đánh người này không tốt hành vi.

Giang Phóng lời, trừ câu kia giả hoa, còn có một câu bị đại học A sở hữu nữ sinh tôn sùng là kinh điển, chính là dùng tiền kia đoạn nhĩ. Quá gia môn.

Sau đó chính là Giang Phóng hai năm qua đối Kiều Kiều các loại che chở cùng đưa đón, nghĩ đến, nhân gia xác thực tình thâm.

Còn có người nhảy ra khỏi Giang Phóng tiệc đính hôn kia đoạn nói, cái này nhưng làm này đó nữ sinh cảm động phá hủy.

Một thật tình chân ý lại có tiền nam nhân tốt, bao nhiêu khó có được a!

Đương Từ Mạn các nàng ở trong phòng học nói với Kiều Kiều khởi chuyện này nhĩ thời gian, Kiều Kiều nói một câu nói như vậy: “Quang thấy ta ăn táo, không nhìn thấy ta tài cây, tưới nước, bắt trùng, chiếu cổ.”

Lúc đó Kiều Kiều cả lớp cười ha ha. Chuyện này bị truyền ra ngoài, cũng bị tôn sùng là kinh điển, đại gia liền phát hiện, này đối tiểu tình lữ, kỳ thực còn man có ý tứ.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chuong hoặc sang chuong.


```
Reading(1453,606630,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-87/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-89/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Bị thương

Giang Phóng ở đại học A rất nổi danh, đối với này đã tốt nghiệp sư huynh, càng nhiều người đều là bởi vì Kiêu Kiêu biết hắn. Bất quá mặc dù hắn bị tôn sùng là nam nhân tốt, thế nhưng không ai muốn ở bên cạnh hắn chuyển động, dù sao, lộ mỹ nữ tiền xe chứng giám. Hơn nữa, mọi người cũng đều đã nhìn ra, này Giang Phóng không phải một hảo mẫu cùng người. Tối thiểu đối rất nhiều người cũng không phải là.

Tần Tổ Cảm đối với con trai của mình cũng rất bất đắc dĩ, chỉ hi vọng Kiêu Kiêu có thể áp áp tính tình của hắn. Cũng không phải đưa nhỏ. Giang Hải Dương biết chuyện này thì trái lại từ chối cho ý kiến, dự đoán ở Giang Hải Dương trong lòng, vũ lực, kim tiền là có thể giải quyết rất nhiều chuyện này.

Giang Phóng bọn họ công trường đã muốn ngừng phát triển. Giang Phóng mỗi ngày đều bề bộn nhiều việc, bất quá đã không có trường học ràng buộc, hắn vẫn cảm thấy rất như cá gặp nước. Làm đại tam học sinh, Lâm Hiểu Nam chính thức tiếp nhận chức vụ hội học sinh chủ tịch vị trí, vốn nửa năm trước Quách Vũ Phi sẽ phải đem vị trí tặng cho hắn, bất quá ý tứ của hắn vẫn là không nên như vậy, đại nhị liền tiếp hội học sinh chủ tịch vị trí, cũng không là một chuyện tốt. Bất quá Quách Vũ Phi muốn làm việc, cũng không thời gian quản bên này, đại học A truyền thống chính là, đại tứ thực tập thời gian liền giao ra hội học sinh chủ tịch vị trí. Về sau hai người thương lượng hạ, Quách Vũ Phi cũng là chú ý, liền quyết định vẫn giữ lại làm nửa năm, bất quá mặc kệ chuyện này. Làm một chút quá độ. Kia nửa năm, Quách Vũ Phi cũng chính là trên danh nghĩa, cụ thể làm việc đều là Lâm Hiểu Nam ở làm, thành tích của hắn cũng nỗ lực cũng là hữu mục cộng độ.

Bọn họ này nhóm người trung, tối có lòng cầu tiến, cũng tối có thể làm chuyện này, chính là Lâm Hiểu Nam, Kiêu Kiêu hiện tại cũng bận, chẳng qua là giúp viên giáo thụ bận, mọi người phân phân suy đoán, tốt nghiệp đại học, Kiêu Kiêu thi toàn quốc viên giáo thụ nghiên cứu sinh, Kiêu Kiêu từ chối cho ý kiến.

“Kiêu Kiêu ~” Lâm Hiểu Nam bận, Kiêu Kiêu cũng bận, hai người mặc dù là cùng lớp đồng học, lại là từ nhỏ đến lớn hảo bằng hữu. Thế nhưng hiện tại mỗi ngày cũng chính là vội vội vàng vàng thấy một mặt, thật chính ngồi cùng một chỗ tán gẫu, cơ hồ không có.

“Hiểu Nam? Ngươi tại sao cũng tới?” Lâm Hiểu Nam đến tìm viên giáo thụ, vừa lúc đụng phải vừa ra cửa Kiêu Kiêu. Hai người đều rất cao hứng.

“Ta đến tìm giáo thụ hỏi ít đồ, ngươi này muốn đi a?”

“Đúng vậy.”

“Chúng ta tìm cái chỗ ngồi ngồi một hồi đi, ta thế nào cảm giác thật lâu đều không nhìn thấy ngươi, cũng không có hảo hảo cùng ngươi lao một lao.” Lâm Hiểu Nam cảm khái.

“Tốt, bất quá, ngươi không phải đến tìm giáo thụ sao?”

“Không có việc gì, ta một hồi lại đến cũng như nhau, đi thôi, ta biết phụ cận có một gia quán trà sữa, rất nói, ngươi nhất định thích.” Kiêu Kiêu rất thích cái loại này ngọt ngào, mang theo nhàn nhạt trà hương vị sữa nhi.

“Hắc hắc.”

Mặc dù thường thường đến viên giáo thụ ở đây, Kiêu Kiêu lại thực sự không biết ở đây có một gia quán trà sữa, mặt tiền cửa hàng cũng không lớn, bất quá lại rất ấm áp.

“Ngươi gần đây thế nào a, ta xem ngươi luôn luôn đến đi vội vàng, bận cái không được.” Kiêu Kiêu siết trà sữa chén, dò hỏi.

“Đúng vậy. Hội học sinh bên kia chuyện này đặc biệt nhiều, hơn nữa ta nghĩ, đã tiếp nhận, sẽ phải làm tốt. Bên này chương trình học cũng không thể hạ xuống, cái gì đều muốn hoàn mỹ một điểm, chính mình khó tránh khỏi liền sẽ mệt rất nhiều a!” Lâm Hiểu Nam nằm bò ở trên bàn, mềm mại, tượng cái mì sợi.

“Trước đây ngươi không phải nói vui vẻ là được rồi sao? Chờ lên đại học sẽ phải hảo hảo ngoạn sao?” Kiêu Kiêu trêu chọc.

Lâm Hiểu Nam cười: “Như vậy ta liền hài lòng a, có thể làm một chút sự tình, thế phát hiện mình giá trị, ta liền cảm thấy rất vui vẻ . Thấy Kiều Kiều ngơ ngác càng vui vẻ hơn . Về phần ngoạn nhi, ha ha, kỳ thực vậy cũng là đùa một loại a. Giang Phóng tiểu tử kia có khỏe không?”

“Ân. Hấn nha, mỗi ngày bận cái không ngừng, cũng không thời gian nấu cơm cho ta .” Nghĩ tới đây, Kiều Kiều chu mỏ, đùa Lâm Hiểu Nam cười ha ha.

“Ta dự đoán a, không vài người biết, chúng ta thoát nhìn lẫnhắc bắt cầu ngôn tiểu Giang đại thiếu gia, lại vẫn sẽ cấp vị hôn thê của mình làm cơm. Con người sắt đá nhu tình sao?”

“Cái gì a!” Kiều Kiều cũng cười.

Hai người mặc dù hiện tại đều bận, tiếp xúc không nhiều, thế nhưng kia phân nguyên lai thì có ấn ý còn đang, lại thế nào đều là từ nhỏ cùng nhau lớn lên hảo bằng hữu, một lát sau, hai người liền bắt đầu hạt bần .

“Ai ai, người cũng đừng rớt, có đi hay không a? Không đi nữa viên giáo thụ nhưng tan việc.” Kiều Kiều thúc Lâm Hiểu Nam.

Nhìn xuống thời gian, Lâm Hiểu Nam káo một tiếng: “Triệt.”

Kiều Kiều cảm thấy thời gian nhiều đặc biệt mau a, chỉ chớp mắt, thế nào chính mình sẽ thành đại tam sư tỷ a!

Hôm nay Giang Phóng muốn đi công trường, không thể qua đây đón nàng , Kiều Kiều tính toán trực tiếp đi trở về đi.

Thật lâu không có đi trở về, ha ha, Kiều Kiều lão đạo cũng không sốt ruột.

“I 'm a big big girl, In a big big world ! It 's not a big big thing if you leave me...” Di động đột nhiên vang lên, trái lại kinh ngạc Kiều Kiều một chút.

“Hello?”

“Kiều Kiều...” Điện thoại đầu kia truyền đến Giang Viễn thanh âm, thanh âm của hắn có chút cấp thiết.

“Giang Viễn? Có chuyện gì sao?”

“Người ở đâu nhi ? Trường học sao? Ta nhượng Quách ca lái xe quá khứ tiếp người, ta hiện tại ở bệnh viện, ta, ca ta gặp chuyện không may nhi .”

Gặp chuyện không may nhi? Kiều Kiều hoảng hốt một chút, bận truy vấn: “Gặp chuyện không may nhi? Xảy ra chuyện gì nhi ? Giang Phóng làm sao vậy?”

“Kiều Kiều người đừng vội, ca ta chính là bị đồng tây đập tới. Người ở vị trí nào?”

“Ta lập tức đến cửa nam, người nhượng Quách Vũ Phi đến cửa nam tiếp ta.” Kiều Kiều hoảng loạn cực kỳ.

“Hảo, ta trước treo ha, ta nói cho Quách ca một tiếng nhi.”

Không nhiều một hồi, liền thấy Quách Vũ Phi lái xe phần phật một chút đã đến.

“Kiều Kiều. Lên xe.”

Quách Vũ Phi xe lái rất nhanh, Kiều Kiều cực sợ: “Vũ Phi, rốt cuộc chuyện gì xảy ra, Giang Phóng có nghiêm trọng không?”

“Hiện tại còn không biết, người cũng đừng cấp, Giang Phóng hiện tại đã bị đưa vào tỉnh y , Giang Viễn ở đâu nhìn đâu! Đừng nóng vội.” Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng Quách Vũ Phi lòng cũng có thể kẹ từ con ruồi .

Kiều Kiều sợ quấy rầy Quách Vũ Phi lái xe, cũng không nhiều hỏi, thế nhưng trong lòng thấp thỏm cùng bất an lại càng sâu.

Quách Vũ Phi lái rất nhanh, vốn nửa giờ đường xe, hắn mở không được hai mươi phút. Liền xông vài cái đèn đỏ.

Kiều Kiều cũng không biết Giang Phóng ở đâu, Quách Vũ Phi cũng nghiêm túc, đem xe dừng hảo liền mang nàng lên năm tầng.

Năm tầng ngoài phòng giải phẫu, Giang Viễn, Tàn Chính, Tàn Tổ Cẩm đều ở.

“Kiều Kiều ——” Giang Viễn qua đây kéo nàng.

“Giang Phóng đâu?” Kiều Kiều cũng không phải là một cô bé kiên cường, nàng đã mang theo khóc âm .

“Ca ta còn đang phòng phẫu thuật, Kiều Kiều, xin lỗi, xin lỗi, Kiều Kiều...” Giang Viễn vừa trong điện thoại thật ra là cố nén , nhìn ra được, hắn cũng không tốt, hắn tựa hồ so với vài người khác trạng thái càng sai, đã ở vào một tan vỡ bên cạnh .

“Chuyện gì xảy ra? Giang Viễn? Rốt cuộc chuyện gì xảy ra, tại sao muốn nói xin lỗi.” Kiều Kiều lắc lư mấy cái, Tàn Tổ Cẩm qua đây đỡ lấy Kiều Kiều.

“Là ta, đều là ta không tốt, ca ta nếu như không phải là vì cứu ta, hấn sẽ không bị đập đến, đều là ta không tốt. Vốn cái kia cái giá ngã xuống đến, là vừa lúc sẽ đập đến của ta, là, là ta ca đẩy ra ta, đều là bởi vì ta...” Giang Viễn ngồi chồm hồm ở dưới đất, ô ô bùm mặt khóc.

“Hấn, có nặng lắm không, hấn không có chuyện gì, hấn sẽ không có chuyện gì, đứng hay không?” Kiều Kiều kéo đỡ của nàng Tần Tổ Cẩm tìm kiếm an ủi. Nàng cảm thấy trong lòng không có gì cả nghĩ, thế nhưng nước mắt vẫn là không ngừng lưu, nàng chân tay luống cuống cực kỳ. Giang Phóng sẽ không có chuyện gì, Giang Phóng sẽ không có chuyện gì đi?

“Sẽ không có việc gì, hấn sẽ không có việc gì, Kiều Kiều, đến, ngươi đến ngồi bên này chờ hấn. Tiểu Viễn, ngươi cũng khởi đến, anh của ngươi không có việc gì nhì.” Tần Chính thấy tình trạng đó, an ủi đại gia. Nhưng trong lòng của mình một điểm đề nhì cũng không có.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, chờ ở người ở phía ngoài đều không nói gì, Tần mẫu đi Bắc Kinh họp, đang ở trở về đuổi, Giang Hải Dương cũng đang ở theo Dân Giang hướng bên này đi.

Chờ Giang Hải Dương chạy tới thời gian, phòng phẫu thuật đèn vẫn như cũ là sáng, đang ở đang phẫu thuật.

“Thế nào?” Giang Hải Dương thanh âm run rẩy hỏi nhạc phụ của mình.

“Đang ở đang phẫu thuật, yên tâm, bên trong lão Lý là quốc nội nổi danh chuyên gia, cũng là bạn tốt của ta, hấn nhất định sẽ đem Giang Phóng đã cứu tới.” Tần Chính mở miệng.

Nhìn ngồi dưới đất lui ở trong góc nhị nhị từ, Giang Hải Dương biết, chuyện này không trách hấn. Ngoài ý muốn, ai cũng không muốn, hai đều là con hấn, hấn không hi vọng bất luận cái gì một bị thương. Giang Phóng từ nhỏ liền che chở Giang Viễn, cứu Giang Viễn, là của hấn bản năng phản ứng, đừng nói là Giang Phóng, chính là hấn, nếu như đụng phải đồng dạng tình huống, hấn cũng phải làm như vậy, trái lại, nếu như Giang Phóng cùng Giang Viễn đổi một vị trí, Giang Viễn thấy Giang Phóng có nguy hiểm, như nhau cũng là sẽ phấn đấu quên mình.

“Tiểu Viễn...”

“Ba, xin lỗi, đối...”

“Ngươi không có đối với không dậy nổi, anh của ngươi sẽ không có chuyện gì. Khởi đến, là nam nhân ngươi liền khởi đến. Nếu như anh của ngươi có nguy hiểm, ba tin, ngươi cũng sẽ phấn đấu quên mình. Chớ tự trách, một đại nam nhân, có công phu tự trách, còn không bằng hảo hảo chiếu cố mấy người bạn hấn.”

Nhìn ngơ ngác lẳng lẳng ngồi ở chỗ kia, lệ rơi đầy mặt Kiều Kiều, còn có thất kinh Tần Tổ Cẩm, Giang Viễn nghe xong đi vào.

Phẫu thuật thời gian rất dài, vừa được Kiều Kiều lấy vì thế giới này sẽ phải đến cuối. Rốt cuộc, đèn tắt.

Vài người đều đứng lên.

“Lão Lý...” Tần Chính thật ra là khẩn trương, tay hấn đều đang run rẩy.

“Không có việc gì, yên tâm đi. Người đã kinh không có việc gì. Hiện tại cho hấn đưa đến phòng chăm sóc đặc biệt. Hấn bởi vì đầu bị thương so sánh nặng, hấn là sẽ hôn mê một khoảng thời gian.” Ngay sau đó, Kiều Kiều thấy được trên thân khóa mẫn thật dày vải xô Giang Phóng.

Trong nháy mắt đó, nàng cảm giác mình không có cách nào hô hấp, giống như cùng bị sét đánh như nhau, cả người ong ong, ngực dường như nứt ra một cái động lớn, không ngừng ở chảy máu, đau không được, nàng muốn khóc, lại như thế nào cũng khóc không ra tiếng, chỉ có thể yên lặng rơi lệ, Giang Phóng, Giang Phóng...

Tần Tổ Cẩm đám người đã nhào tới bên giường, nhìn Giang Phóng hôn mê bất tỉnh bộ dáng, tê tâm liệt phế khóc.

Cuối cùng, Giang Phóng bị đẩy tới phòng chăm sóc đặc biệt. Nhìn Giang Phóng bộ dáng, Kiều Kiều tựa hồ động cũng không dám động, nàng có thể làm tựa hồ chỉ là mặc cho nước mắt không ngừng chảy xuống.

Bởi vì là phòng chăm sóc đặc biệt, gia thuộc tịnh không thể đi vào, Kiều Kiều dán tại thủy tinh thượng, cả người bị tháo nước khí lực.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606631,0); if($.cookie('background'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-88/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-90/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Giày vò

Kiều Kiều canh giữ ở bệnh viện không chịu đi, mặc cho bọn họ nói cái gì, Kiêu Kiều cũng không chịu động. Tần Chính thở dài.

Giang Hải Dương biết, tiếp tục như vậy, Kiêu Kiều thân thể cũng chịu không nổi.

“Kiêu Kiều, ngươi ngoan, nghe lời, ngươi ở tại chỗ này, đối Giang Phóng cũng không thể đưa đến tác dụng gì, về nhà nghỉ ngơi đi. Chờ ngày mai ở qua đây, nói không chừng Giang Phóng liền tỉnh, ngươi không hảo hảo chiếu cố chính mình, như thế nào chiếu cố Giang Phóng đâu?”

“Ta bắt muốn rời đi hẳn, Giang thúc thúc, ta bắt muốn rời đi hẳn.”

“Như ngươi vậy, nếu như Giang Phóng biết, hẳn sẽ đa tâm đau ngươi biết không? Ngươi biết, Giang Phóng vẫn luôn rất đau ngươi. Như ngươi vậy, hẳn sẽ lo lắng. Ngươi cùng ngươi Tần a đi cùng nhau về nhà, có được không? Nghỉ ngơi tốt tới nữa. Không nghỉ ngơi hảo, nơi đó có tinh lực chiếu cố Giang Phóng?”

Cuối cùng Kiêu Kiều vẫn là cùng bọn họ cùng nhau đi trở về, chỉ chừa Giang Hải Dương cùng Giang Viễn ở, Giang Viễn càng là thế nào cũng không chịu đi, lần này Giang Hải Dương không có cố chấp, dù sao, Giang Viễn là nam nhân. Bất kể là thể chất cùng tinh lực đều so với Kiêu Kiều mạnh hơn nhiều.

Hơn nữa, hiện tại Giang Viễn như thế tự trách, nhượng hắn nhìn Giang Phóng, với hắn cũng tốt.

Kiều Kiều chưa có trở về nàng cùng Giang Phóng tiểu gia, mà là theo chân Tần Chính cùng Tần Tổ Cẩm hồi Tần gia. Tần Tổ Cẩm cũng rất thương tâm, hai người cho nhau bom hơi. Kiêu Kiều lúc này coi như là hơi chút chậm qua đây điểm, nàng không thể giúp thượng hắn cái gì, như vậy, nàng còn có thể chiếu cố mẹ hắn đi?

Trở lại Tần gia, Tần Tổ Cẩm liền công đạo tiểu a di chuẩn bị nấu canh. Sáng mai muốn dẫn cấp Giang Phóng, kỳ thực, hiện tại đã là nửa đêm về sáng hơn ba điểm.

Tần Chính đã nhượng tài xế đi đón Tần mẫu, Tần mẫu sẽ trực tiếp đi bệnh viện, xem xong rồi Giang Phóng mới có thể trở về.

Tần mẫu đã trở về, mỗi người đều thay phiên đi nhìn xem Giang Phóng, Tần Tổ Cẩm công đạo tiểu a di bảo canh cũng không có người uống, đúng vậy, Giang Phóng cũng không có trước tiên liền thanh tỉnh.

Hắn như trước ở phòng điều trị tăng cường, mặc dù thoát khỏi nguy hiểm tính mạng, thế nhưng, hắn vẫn là không có tỉnh lại.

Mỗi ngày, Kiêu Kiều đều phải thay đổi y phục đi vào nói với hắn một hồi nói, nàng đang nói nhiều năm như vậy, hai người chuyện cũ, nàng nói, bọn họ muốn kết hôn, chờ hắn được rồi, bọn họ liền kết hôn.

Đương một tuần sau, Giang Phóng vẫn là không có thanh tỉnh, tất cả mọi người lo lắng cực kỳ, chỉ có Kiêu Kiều, vẫn là cái kia hình dáng, mỗi ngày đi nhìn Giang Phóng, nói chuyện với hắn. Giống như là, hắn đã không có việc gì, Kiêu Kiều trạng thái nhượng mỗi người đều sợ hãi.

Còn có Giang Viễn, hắn và Kiêu Kiều như nhau. Mỗi ngày tựa như Giang Phóng hảo hảo như nhau.

Tần Tổ Cẩm khóc nói với Giang Hải Dương: “Tiểu phóng sẽ không có chuyện gì, đúng hay không? Hắn sẽ không có chuyện gì.” Nàng chưa nói kia nửa câu là, nếu như Giang Phóng ra chuyện này, như vậy, bọn họ Giang Viễn sẽ như thế nào? Cửa nàng hai nhi tử. Nàng cả đời này thua thiệt tới đa hai nhi tử.

Tần Chính tìm lý giáo thụ, kỳ thực hắn đã cấp Giang Phóng đã làm tí mĩ kiểm tra rồi, nhưng Giang Phóng thương chính là đầu, thoát khỏi nguy hiểm tính mạng, lúc nào có thể tỉnh, thực sự khó mà nói, bất quá dựa theo trạng thái bình thường, Giang Phóng hẳn là cũng chỉ là sẽ hôn mê mấy ngày.

Kiều ba kiêu mẹ cũng đã tới, thấy toàn thân bọc vải xô Giang Phóng cùng bình tĩnh dọa người Kiêu Kiều, cũng đều lo lắng không được.

Nằm trên giường bệnh Giang Phóng như cũ là vô tri vô giác, thế nhưng đối với người bên cạnh mà nói, này xác thực là một loại cực kỳ khó có thể chịu đựng giày vò.

“Giang Phóng, hôm nay là ngươi hôn mê ngày thứ chín, sáng sớm thời gian, Tần a di khóc, nàng rất lo lắng ngươi. Nàng rất sợ ngươi vĩnh viễn vẫn chưa tỉnh lại, thế nhưng ta biết không phải là, ngươi sẽ tỉnh lại, bởi vì, ngươi không yên lòng chuyện này nhiều lắm, ngươi còn chưa có nói cho Tần a di, nói cho ngươi biết ông ngoại cùng bà ngoại, ngươi đã tha thứ bọn họ, kỳ thực ngươi đã sớm tha thứ bọn họ, đúng hay không? Chỉ là ngươi tính tình nội liêm, ngươi sẽ không nói. Ngươi cũng không yên lòng Giang thúc thúc, niên kỷ của hắn cũng lớn, hắn và Tần a di tách ra nhiều năm như vậy, ngươi là muốn sớm một chút tiếp nhận sinh ý, để cho bọn họ nhiều chút thời gian cùng một chỗ, đúng hay không? Còn có ta cùng tiểu Viễn, ta biết đến, ngươi không

yên lòng chúng ta bất cứ người nào đúng hay không? Ta đàn như vậy, cũng sẽ không chiều cổ chính mình, người không phải tổng nói muốn thời thời khác khác nhìn ta sao? Người còn nói, không cho phép ta cùng nam nhân khác nói chuyện, ta là một mình người, nếu như người nếu không tỉnh lại, ta liền không thích nghe của người nói. Người muốn vội vàng tỉnh lại, chờ người tỉnh lại, chúng ta liền kết hôn, ta nghe lời người nói, chúng ta kết hôn. Ta sẽ đối với người rất tốt rất tốt...”

Kiều Kiều mang theo thấp khóc âm, nói với Giang Phóng nói.

“Người cái dạng này nhượng ta rất lo lắng, người không phải đã nói sao? Người sẽ không để cho ta thương một chút tâm, một chút cũng sẽ không, vậy người bây giờ tại sao có thể như thế tiêu tụy...” Kiều Kiều đem mặt dán tại trên mặt của hắn. Kiều Kiều nước mắt chảy ra.

“Đừng... Đừng khóc...” Rất nhỏ thanh âm truyền đến. Kiều Kiều kinh hoàng ngẩng đầu lên.

Giang Phóng tay cũng nhẹ nhàng động hạ, nàng biết, hắn nghĩ sờ mặt nàng, đem chính mình thấu quá khứ, nhìn Giang Phóng đã mở mắt ra con người, Kiều Kiều nước mắt rơi như mưa.

Giang Phóng tỉnh.

Lại đang phòng chăm sóc đặc biệt đợi hơn mười ngày, Giang Phóng liền bị chuyển tới bình thường phòng bệnh, thân thể hắn tổ chất vẫn tương đối tốt. Rất tốt mau.

Mặc dù nói hảo được mau, nhưng rốt cuộc là bị thương rất nghiêm trọng, Giang Phóng vẫn là rất suy yếu. Bởi vì là VIP phòng bệnh, Kiều Kiều cũng ở tại bệnh viện, dù sao còn có một sáng có thể cho nàng bồi hộ, lần này, bất luận kẻ nào cũng không có khuyên ở Kiều Kiều.

Lần này Giang Hải Dương không có ngăn cản Kiều Kiều, có lẽ nhượng Kiều Kiều lưu lại, đối Giang Phóng cũng tốt đi!

Cứ như vậy, Kiều Kiều cũng dọn đến bệnh viện, cả ngày cùng Giang Phóng.

Giang Phóng càng ngày càng hơn được rồi, liền Giang Viễn cũng khôi phục bình thường, hắn quá áy náy.

“Kiều Kiều, ta nghĩ uống canh.” Giang Phóng đại gia nhìn chăm chăm nhìn mình chăm chăm tiểu tức phụ nhi. Nàng mấy ngày này gầy, cũng tiêu tụy. Ngày đó nàng về nhà lấy đông tây, hắn nghe chính mình mẹ nói Kiều Kiều những chuyện kia nhi. Hắn Kiều Kiều. Hắn nghe thấy được Kiều Kiều lời, hắn cảm giác mình bị nhốt ở một đoàn sương mù dày đặc trong, dần dần, tìm không được lối ra, sau đó hắn liền nghe tới thấp khóc âm, kia là của hắn Kiều Kiều, nàng nói rất nhiều rất nhiều, hắn nghe ra nàng trong lời nói kinh hoàng, nàng có lẽ mình cũng không có phát hiện, chỉ cần là có chuyện gì làm cho nàng so sánh bất an, nàng liền sẽ nói rất nhiều lời, nàng khóc, nàng lo lắng hắn, Giang Phóng nghĩ, mình nhất định muốn vội vàng tỉnh lại, vội vàng tìm được lối ra, hắn muốn đi chiều cổ hắn Kiều Kiều. Theo thanh âm của nàng, hắn không ngừng nỗ lực, hi vọng chính mình có thể tìm được thông hướng của nàng lộ, cái kia hắn đường về nhà.

“Ân, ta cho người thịnh.” Đây là Giang gia tiểu a di bảo một đêm canh.

Kiều Kiều thịnh hảo sau ngoan ngoãn làm được Giang Phóng bên người, bắt đầu uy hắn.

Giang Phóng như cũ là nhìn chăm chăm nhìn nàng. Của nàng cái thìa đưa qua đến, hắn liền mở miệng. Uống xong tiếp tục nhìn nàng, dường như vĩnh viễn đều nhìn không đủ.

“Nhìn cái gì a?”

“Nhìn người, Kiều Kiều, người thật là đẹp mắt.”

“Liền sẽ đổ ta.”

Kỳ thực Giang Phóng tay cũng không có bị thương, chỉ bất quá hắn thích loại này bị Kiều Kiều toàn tâm toàn ý chiều cổ cảm giác. Nhẹ nhàng nâng tay sờ nàng: “Người đều gầy, chờ ta được rồi, nhất định phải cho người dưỡng trở lại. Mấy ngày nay, người nhất định rất thương tâm đi?”

Nhìn canh đã thấy đầy nhi, Kiều Kiều hỏi: “Còn muốn sao?”

Thấy Giang Phóng lắc đầu, Kiều Kiều quá khứ cấp bát buông. Lại trở về ngồi vào bên cạnh hắn.

“Ân, ta rất thương tâm, ta rất sợ người vẫn chưa tỉnh lại, mặc dù mọi người đều nói người sẽ không có chuyện gì, thế nhưng người liền như vậy tỉnh tỉnh nằm, người không biết ta có nhiều sợ.”

Giang Phóng đối với nàng báo cho biết một chút, nghiêng nghiêng người tử, Kiều Kiều nằm tới bên cạnh hắn.

“Ta khi đó hôn mê, liền nghe thấy của ta Kiều Kiều mỗi ngày đều phải kêu ta, đều phải gọi ta vội vàng tỉnh lại. Nàng còn nói, muốn cùng ta kết hôn, nói ta thương được rồi liền cùng ta kết hôn.” Giang Phóng trêu đùa.

Vốn hắn cho rằng Kiều Kiều sẽ nói đùa không thừa nhận. Không nghĩ đến Kiều Kiều trái lại không nói, rất lâu.

“Chúng ta kết hôn đi.” Hắn nghe thấy nàng như thế nói.

“Kiều Kiều, ngươi...” Giang Phóng ban qua đây khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng nhi.

Ánh mắt của nàng lấp lánh.

Hắn một trận mừng như điên, “Kiều Kiều, ngươi thực sự đáp ứng?”

“Ân. Chúng ta kết hôn đi, ta rất sợ mất đi ngươi.” Kiều Kiều rất ít như vậy đối Giang Phóng biểu đạt tâm ý, Giang Phóng biết, nàng sợ hãi.

“Tốt lắm, chờ ta thương được rồi, chúng ta liền đi đăng ký.” Giang Phóng thư thái dựa vào Kiều Kiều.

“Ta sẽ không còn cho ngươi lo lắng.”

“Ân.”

Chờ Giang Hải Dương cùng Tần Tổ Cẩm cùng nhau sang đây xem Giang Phóng thời gian, hai người đều nằm ở Giang Phóng trên giường bệnh, Giang Phóng trong lòng ôm Kiều Kiều, hai người đều ngọt ngào ngủ, bất kể là Giang Phóng, vẫn là Kiều Kiều, hai người khỏe miệng đều nhàn nhạt câu dẫn ra, nụ cười kia dường như ngưng ở trên mặt.

Giang Hải Dương cùng Tần Tổ Cẩm nhìn nhau liếc mắt một cái, tương hồ cười một chút, hai người yên lặng lui ra ngoài.

“Chúng ta đi về trước đi, một hồi tới nữa.” Giang Hải Dương nói.

“Ân, hảo, ai, không như chúng ta đi cho bọn hắn lưỡng mua điểm cơm chiều đi?”

“Hảo.”

“Thật tốt, hải dương, thật tốt. Giang Phóng không có việc gì.” Tần Tổ Cẩm trong khoảng thời gian này cũng là chuẩn bị thụ giày vò.

“Ân, không có việc gì, tất cả đồ hội khá hơn, ta nói rồi, Kiều Kiều sẽ chiếu cố tốt Giang Phóng. Lúc nhỏ, ta cũng rất thích Kiều Kiều đứa bé này, khi đó chừng mười tuổi đứa nhỏ đều điên ngoạn nhi, nha đầu kia liền mang theo Giang Phóng bắt đầu kiếm tiền. Tiền bắt là trọng yếu nhất, mấu chốt là nàng kia phó nghiêm túc kính, còn có nàng kiếm tiền sau lưng động cơ. Nàng đối Giang Phóng rất tốt. Ngươi cho là nhà chúng ta cái tiểu tử thối kia sẽ có hại sao? Cho tới bây giờ cũng sẽ không, đã nhiều năm như vậy, ngươi xem với hắn đối ai mà không nhàn nhạt, coi như là ta, hắn cũng là tôn kính quá nhiều thân thiết, duy nhất có thể làm cho hắn mọc tim mọc phổi, trừ tiểu Viễn, chỉ có Kiều Kiều. Bọn họ mặc dù bất giống chúng ta như vậy oanh oanh liệt liệt, thể nhưng có lẽ, đối với bọn họ mà nói, đối Giang Phóng mà nói, té thủy trường lưu, nước chảy thành sông tình yêu, mới càng có thể làm cho hắn yên ổn an tâm.”

“Ta biết. Đã nhiều năm như vậy, ta cũng thấy rõ ràng, Giang Phóng đứa nhỏ này tính tình lãnh, cũng bất nhất định chính là hắn không chịu thân thiết chúng ta, chỉ bất quá, hắn đã qua cái kia cần tình thương của cha tình thương của mẹ niên kỷ. Kỳ thực, hắn trong lòng vẫn là có chúng ta. Làm cha mẹ, đương nhiên là hi vọng chính mình đứa nhỏ hảo, ta cho tới bây giờ sẽ không từng phản đối với hắn và Kiều Kiều, chỉ là cao trung kia trận cảm thấy có điểm sớm, cũng không phải là nói ta liền không thích Kiều Kiều, chỉ bất quá đứa nhỏ này vẫn cho là chúng ta không đồng ý hắn. Kỳ thực, ta là thật tâm hi vọng hắn có thể cùng Kiều Kiều cùng một chỗ. Ta nghĩ, không còn có một nữ hài nhi có thể làm cho nhi tử của ta lộ ra cái loại này ngơ ngác lại đơn thuần nụ cười.”

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606632,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-89/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-91/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Dưỡng thương trung

Giang Phóng thân thể rất suy yếu, lúc đó gặp chuyện không may thời gian, Giang Phóng Giang Viễn đoàn người ở công trường thượng thị sát, bởi vì lập

tức sẽ phải ngừng phát triển , cho nên có vài người đã ở thu dọn đồ đạc, nhưng vừa lúc đó, cũng không biết là chuyện gì xảy ra, liền có một cái giá ngã xuống, lúc đó Giang Viễn đang đứng ở cái giá phía dưới, gọi hắn đã tới hay không, Giang Phóng tới bản năng phản ứng chính là, đẩy hắn ra.

Hắn bị thương so sánh nặng, đại phu nói thể nào cũng phải dưỡng cái mấy tháng, này còn may mà thân thể hắn tố chất hảo, nếu như đụng với một cái thân thể bình thường , có lẽ nằm cái một năm hai năm cũng đều có khả năng .

“Kiều Kiều đâu?” Giang Phóng thời thời khắc khắc đều nhìn Kiều Kiều. Một lát sau không ở, Giang Phóng ta chịu cô này.

“Kiều Kiều xuống lầu mua đồ . Ai ta nói, chúng ta tới thăm người, người thể nào liền cố tìm Kiều Kiều a, một hồi công phu không ở người liền nào người, người ba tuổi đứa nhỏ a.” Nhị hắc trêu chọc.

Này nhị hắc vừa mới từ nước ngoài trở về, nếu không sớm đến xem Giang Phóng , mà tiểu bạch thì bắt là lần đầu tiên đã tới. Người này đang ngồi ở trên sô pha hai chân treo nguẩy ăn táo đầu.

“Người ba tuổi, cả nhà các người đều ba tuổi, ta nhìn mình tức phụ nhi không đúng a, ai giống người, vị hôn thê cách xa vạn dặm xa. Nhà các người trừ người ra, chính là các màu không biết làm cái gì nghề nghiệp tuổi thanh xuân nữ tử, chúng ta đây mới là thật tình yêu nhau, hạnh phúc mỹ mãn.”

“Hừ.”

Tiểu bạch nghĩ tới điều gì, cười.

“Giang Phóng a! Kỳ thực lần này nhị hắc ra cửa, còn có điểm ngộ nga.”

“Phải không? Ha ha. Thế nào, hắn không phải mỗi ngày cũng có điểm ngộ sao? Lần này có cái gì bất đồng?” Giang Phóng nhún mày.

“Tiểu bạch, người tên khốn kiếp, ta liền phát hiện ha, âm hiểm nhất chính là người , cho ta quá chén , lừa dối ta nói bậy, sau đó lại ra nói cho người khác biết, nhìn ta bắt đánh người nha .”

Nhìn nhị hắc kích động như vậy, Giang Phóng trái lại cảm thấy hứng thú. Ha ha, nhị hắc nhưng có rất ít thời điểm như vậy a.

“Chuyện gì xảy ra nhỉ? Đến đến, nói một chút.”

“Nhân gia bắt châu Âu kỷ quốc tự do được không? Kết quả đi, ha ha. Gặp phải đánh cướp .”

Nhị hắc này mặt a, thoát đỏ thoát trắng , đẩy đẩy một trận tiểu bạch, kết quả cũng không ngăn cản ở nhân gia.

“Chỉ là đánh cướp còn không sao cả, then chốt kia người da đen ha. Thấy nhị hắc này tuần lãng tiểu bộ đáng nhị, hắn động tâm a, muốn biết, chúng ta nhị hắc, mặc dù là gọi nhị hắc, nhưng hắn thật không hắc a! Muốn tư thái có người đoan, muốn bộ dáng có bộ dáng a. Này không biết xấu hổ cướp đoạt phạm liền bắt đầu động thủ động cước , này nhị hắc cũng không thể kiên a, hai người liền đánh nhau, bất quá nhị hắc nhưng không phải đối thủ của người ta, đừng nói nhân gia còn có thương. Người nói thể nào cứ như vậy khéo đầu, ngay nhị hắc tuyệt vọng thời khắc máu chốt, một cô nương từ trên trời giáng xuống a. Cô nương này thật là không phải ngoạn nhi a. Một cước liền cấp này người da đen thương cấp đá bay , hoàn hảo đón đánh hắn. Ha ha. Này bất, nhị hắc lúc này mới bị cứu vớt. Dùng nhị hắc lời chính là, cô nương này tuyệt đối cao thủ võ lâm a.”

Nghĩ không ra còn có như thế vừa ra nhị, Giang Phóng nhìn nhị hắc này sắc mặt, thật sự là không nín được a, muốn cười.

“Vậy cũng là bị anh hùng cứu mỹ nhân ?” Nhìn tiểu bạch vui bộ dáng, Giang Phóng nghĩ, chẳng lẽ còn có bên dưới?

“Đương nhiên.” Vừa cười một hồi, tiểu bạch mở miệng.

“Ta nhị hắc là ai a, nhân gia cứu hắn, cũng không thể không hỏi một chút tên của người ta a, nhị hắc còn muốn hảo hảo báo đáp nhân gia .” Tiểu bạch nói hoa chân múa tay vui sướng. Nhị hắc cam chịu mèo ở trên sô pha, về mặt ai oán tiểu bộ đáng nhị.

“Này nhị hắc hỏi nhân gia cô nương, người gọi gì danh nhi a? Ha ha, ha ha. Người đoán, người đoán cô nương kia nói như thế nào?”

“A? Nói như thế nào? Đừng úp mở, thống khoái tích.”

“Cô nương kia chừng chạc đang hoàng nói, người kêu ta Lôi Phong đi. Ha ha ha ha.” Tiểu bạch cười thẳng đấm sô pha.

“Phốc, ha ha ha.” Giang Phóng cũng cười to lên.

“Thế nào còn có như thế đùa chuyện này a.”

“Còn có bên dưới đâu, người cho là này thì xong rồi, No, No, No, cái này cũng chưa tính trẻ. Cô nương đi rồi, ngày hôm sau nhị hắc liền đi cho hắn cái kia trong truyền thuyết vị hôn thê tặng đồ a. Kết quả một mở cửa người đoán dù thế nào, ha ha, cô nương kia chính là anh hùng cứu mỹ nhân vị kia a! Này thật là lớn nước trôi long vương miếu người một nhà không tiếp thu người một nhà. Bất kể là nhị hắc vẫn là cô nương kia đều bối rối a. Này nhị hắc trở về chết sống cùng ba hắn ma muốn từ hôn a, nói là một khi phạm chút gì lỗi, không chừng được bị nàng đánh tử. Cô nương kia cũng không kiên a, nói nhị hắc như vậy yếu kê, còn phải nàng cứu, nào có điểm nam hình dáng, ha ha.”

Không nghĩ đến sự tình như thế hí kịch tính, Giang Phóng nhạc thẳng đâm sòng, mình cũng không thoải mái. Mèo ở đâu.

“Làm sao vậy?” Kiều Kiều từ bên ngoài vào cửa, trong tay xách một chút đồ ăn vặt. Nàng vừa thấy nhị hắc tiểu bạch bọn họ chạy tới, liền thừa cơ hội này xuống lầu mua đồ. Nếu không a, này Giang Phóng luôn luôn tìm nàng, thật không có triệt, nàng liền phát hiện, hắc này lần bị thương này sau làm sao làm giống như đứa nhỏ tựa như, một khắc cũng cách không được nàng.

“Không có chuyện gì. Chúng ta nói nhị hắc đâu.” Giang Phóng khoát tay áo.

Nhìn Giang Phóng cười lớn, vết thương đau, biểu tình không đúng lắm.

Kiều Kiều vội vã thương hắc biên nhị thương nhìn vết thương của hắc: “Không thoải mái?”

Nhìn Kiều Kiều quan tâm hắc kia phó tiểu bộ dáng nhị, Giang Phóng lắc đầu. “Không có chuyện gì.”

“Ài, Kiều Kiều a, ngươi đã đã trở về, chúng ta liền đi trước ha, nếu không chúng ta ở chỗ này, đùa Giang Phóng, hắc ở đem vết thương cười nứt ra rồi.” Tiểu bạch đứng dậy.

“Àn, hảo, các ngươi đi thông thả ha, ta cũng không tổng các ngươi.” Kiều Kiều cũng bắt khách khí với bọn họ.

“Tổng gì a, chúng ta ai với ai a. Ngươi vội vàng cùng người này đi. Cũng không phải uống sữa nhị oa nhị, còn mỗi ngày quán quít lấy Kiều Kiều.” Nhị hắc nói đầu đầu cùng tiểu bạch cùng đi ra môn, bọn họ không chú ý tới Kiều Kiều có chút mất tự nhiên sắc mặt.

Bất quá, bọn họ không chú ý tới, bắt đại biểu Giang Phóng không chú ý tới a.

Người này cười xấu xa: “Hắc hắc, tức phụ nhị. Ngươi nói, ta có phải hay không uống sữa nhị oa nhị?”

Giang Phóng người này mỗi ngày đều không thành thật, mỗi ngày đều phải sờ sờ ôm một cái, Kiều Kiều nhìn trên người hắc thụ thương, cũng đều theo hắc, bất quá nếu như càng quá phận, nàng là không chịu, nhưng người này đối hai tiểu bạch tỏ yêu thích không buông tay a. Mỗi ngày đều ăn bất diệt nhạc hồ.

“Ngươi chuyện gì xảy ra nhị a! Liền sẽ bắt nạt ta, ta và ngươi nói ha. Ngươi cho ta thành thật đi, nếu không này thân thể chịu không nổi. Ta không phải đều ứng ngươi sao? Chờ ngươi đã khỏe, tùy ngươi thế nào đều được.” Kiều Kiều thanh âm kiều kiều, động tác nhưng cũng bắt. Nàng không thành thật đâm Giang Phóng mặt.

Đem Kiều Kiều làm tiến trong lòng, Giang Phóng cũng cười trộm, mấy ngày này Kiều Kiều lo lắng thân thể hắc, bất kể là hắc đề yêu cầu gì, làm cái gì động tác, Kiều Kiều đều không phản kháng, hắc cũng vui vẻ được động thủ động cước.

Hơn nữa, nhìn toàn tâm toàn ý chiều cố hắc Kiều Kiều, Giang Phóng cảm thấy trong lòng tràn đầy, tất cả đều là hạnh phúc.

Mỗi ngày ban ngày đều có rất nhiều người đến nhìn Giang Phóng, Giang Phóng như là lãnh đạo tựa như một bát một bát tiếp kiến, bất quá buổi tối sẽ không có người khác, hai người âm áp dựa vào cùng một chỗ trò chuyện, nói một chút tương lai tính toán.

Kiều Kiều cũng nghe về nhị hắc cùng hắc vị hôn thê sự kiện kia, Kiều Kiều cười vắng, đây mới gọi là duyên phận a, thật thật tại tại duyên phận, Kiều Kiều nhắc lại từng cho bọn hắc nói vượn phần cổ sự, Giang Phóng càng cười.

Giang Phóng bị bệnh, Giang Viễn càng bận, bất quá hắc vẫn là mỗi ngày đều đến xem Giang Phóng, Giang Phóng biết hắc tự trách, trực tiếp liền hướng bả vai hắc tới một quyền.

“Được rồi, không cho phép lại cho ta lộ ra này phó hình dáng. Nhà mình huynh đệ, nếu như thay đổi ngươi, còn không được như nhau a!”

“Ca...”

“Đem kia phó biểu tình cho ta thu lại, mấy ngày này ta đây bị thương, cũng không thể đi làm, công ty bên kia ngươi nhiều chiều cố đi, ba một người cũng là bận bất quá đến.” Trước đây Giang Hải Dương vẫn là thành thạo, thể nhưng theo Cẩm Giang tập đoàn không ngừng mở rộng, hơn nữa mấy năm này có Giang Phóng cùng Giang Viễn đang giúp bận, hai người chia sẻ Giang Hải Dương rất nhiều làm việc, bởi vậy thoắt cái nhượng Giang Hải Dương tất cả đều đem chuyện của công ty nhai nhai lên, Giang Hải Dương vẫn là sẽ cảm thấy đặc biệt mệt. Giang Phóng minh bạch, tự nhiên cũng nhiều căn dặn Giang Viễn.

“Ca, ngươi yên tâm đi, chuyện của công ty nhai giao cho ta, ngươi không cần lo lắng, hảo hảo dưỡng thương, ta nghe ba mẹ nói, nói là ngươi thương lượng với Kiều Kiều được rồi, chờ ngươi đã khỏe, các ngươi liền kết hôn, ca, ngươi cần phải nhanh lên một chút tốt.” Giang Viễn mỉm cười nhìn ca của mình, lại liếc mắt nhìn Kiều Kiều.

“Ha ha. Ngươi đều biết lẹ.”

Mỉm cười gật đầu.

Giang Viễn nghĩ, cả đời này, hắc thiếu ca hắc thật sự là nhiều lắm, hồi bé sống nương tựa lẫn nhau, ca ca với hắc chiều cố cẩn thận, bất kể là ai dám khi dễ hắc, ca hắc đô hội trước tiên xông ở phía trước. Cho dù trưởng thành, hắc vẫn là cần ca hắc bảo hộ, tựa như lần này, ca hắc không chút do dự đẩy

hắn ra, Giang Viễn, người là một vô dụng người. Nếu như không phải ca hắn, hiện tại nằm ở trong này, chính là hắn. Hắn khi đó cực sợ, nếu như ca ca hắn thực sự có chuyện gì thì, hắn bắt biết mình nên đối với hắn như vậy ba mẹ, đối Kiều Kiều công đạo. Kiều Kiều, Kiều Kiều, nhìn Kiều Kiều, hắn nghĩ, Giang Viễn, người chính là tên khốn kiếp. Anh của người đối với người tốt như vậy, người còn muốn chị dâu của mình, người là trên đời này tối hỗn đản người. Ai bảo người thích Kiều Kiều, người tại sao có thể như vậy. Coi chừng chính mình, không bao giờ nữa nếu muốn nàng, không nên suy nghĩ.

Ca, Kiều Kiều, các người muốn hạnh phúc, ta sẽ một đời thủ hộ các người.

Nói với Giang Phóng một hồi nói, cấp Giang Phóng nạo một táo. Giang Viễn liền rời đi.

Hắn trong công ty còn có chuyện khác thì. Hắn được trở lại bạn.

Nhìn ly khai Giang Viễn, Giang Phóng ôm Kiều Kiều, tiếp tục cột nhà, bắt quả hắn trong lòng lại biết, Giang Viễn với hắn ấy này, thế nhưng hắn một đời cũng không biết, kỳ thực chính mình, với hắn cũng là ấy này, từ nhỏ ngay hắn cánh chim hạ đệ đệ, từ nhỏ cái gì cũng có thể nhường đệ đệ, Kiều Kiều, ta sẽ không nhường lại. Kỳ thực, đối với người, ta cũng vậy ấy này.

Nếu như có nữa như thế một lần, ta còn là phải làm như vậy, ở những phương diện khác, ta sẽ cạn kiệt chính mình toàn lực, cho người làm một chuyện gì thì, thế nhưng Kiều Kiều, nàng cả đời này, chỉ có thể là của người tâu tử. Nàng vĩnh viễn sẽ không biết, người thích nàng.

Kỳ thực người ấy này, ta làm sao thường bắt ấy này đâu, ta đang không ngừng đối với người tốt, chỉ hi vọng, có thể bù đắp người.

Tác giả có lời muốn nói: Ngày hôm qua chương tiết cùng hôm nay chương tiết, phát biểu thời gian, Tần Giang cũng có điểm trừ, không xác định có không có vấn đề, nếu có vấn đề, thật sự là rất xin lỗi, chỉ có thể ở đây nói với mọi người một tiếng thật xin lỗi

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606633,0); if($.cookie('background'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323'){$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-90/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-92/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Chuyển tốt

Giang Phóng lần này gặp chuyện không may nhưng Kiều Kiều rất thương tâm, cũng làm cho nàng hiểu thêm tim của mình, nguyên lai, nàng thích Giang Phóng, đã thích như vậy sâu như vậy, sâu đến, chính nàng cũng không có phát hiện.

Việc nặng một lần, Kiều Kiều cũng không có tượng rất nhiều trùng sinh nữ như vậy một bước lên mây, đại phú đại quý, nhân sinh của nàng, như cũ là cái kia bộ dáng, đơn giản, bình thường, thế nhưng, cũng không phải nói mỗi người đều nhất định phải lợi dụng trùng sinh đại triển quyền cước, quá phú khả địch quốc cuộc sống.

Nhân sinh của nàng, có cha mẹ, có tiểu Mộc, có bằng hữu, còn có trọng yếu nhất Giang Phóng, như vậy, cũng rất tốt.

Nhìn Giang Phóng càng ngày càng hơn chuyển tốt, Kiều Kiều rất vui vẻ, gần đây Giang Phóng bên kia thân thích thường xuyên sang đây xem hắn, chậm rãi cũng cùng Kiều Kiều thực lên. Đây đó chỉ quan hệ giữa thực lạc mặt thiết khởi đến. Tần nẫu chờ người có đôi khi cũng trêu ghẹo Kiều Kiều. Nàng đối Giang Phóng thật đúng là chịu một nhọc.

Kỳ thực Giang Phóng đối Kiều Kiều vẫn là rất đau lòng, cũng chưa nói tới sai khiến Kiều Kiều làm này làm kia, bắt quả Giang Phóng luôn luôn tìm Kiều Kiều, luôn muốn nàng bên người, cũng là làm cho tạo thành một loại ấn tượng. Hắn luôn luôn ở lần qua lần lại Kiều Kiều.

Hiện tại đã phóng nghỉ đông, Kiều Kiều lần này bởi vì khóa thương rất ít, thành tích tịnh không tốt lắm, nhưng là lại cũng không có đeo khoa, Kiều Kiều thờ phào nhẹ nhõm, không có đeo khoa là được rồi, cái khác trái lại không có gì. Giang Phóng đã ở bệnh viện đợi đã hơn hai tháng, thân thể càng ngày càng hơn hảo. Thầy thuốc nói ở ở một thời gian ngắn có thể về nhà.

Vốn Giang Phóng là muốn về nhà qua năm, nhưng là đại phu nhưng cũng không tán thành. Dù sao, lúc đó cái kia đại thiết cái giá trực tiếp liền đập tới Giang Phóng trên đầu. Mà đầu lại là thân thể so sánh quan trọng khí quan. Nghe thấy không thể về nhà, Giang Phóng ừ rừ. Kiều Kiều nhìn hắn cái kia bộ

dáng, thực sự không đành lòng, đã nói muốn lưu lại bởi hấn cùng nhau ở bệnh viện qua năm. Giang Phóng nghe xong rất cao hứng, bắt quá lại có hay không đồng ý.

“Này qua năm mới, người ở đây nhi xui địa phương làm gì, hơn nữa, ba mẹ người còn có tiểu Mộc, đều ngóng trông người về nhà qua năm. Nghe lời, Kiều Kiều, người hỏi Dân Giang đi.” Đây là Giang Phóng nguyên nói.

Kiều Kiều không nói gì thêm, cuối cùng hỏi Dân Giang.

Kỷ thực Giang Viễn đã nhìn ra, ca hấn mặc dù ngoài miệng nói nhượng Kiều Kiều trở lại, thế nhưng trong lòng nhưng cũng không muốn làm cho Kiều Kiều đi. Hai ngày này Kiều Kiều không ở, Giang Phóng một người rất cô đơn, cũng không quá nói chuyện, ai tới nhìn hấn cũng là bất mãn.

Tần mẫu cùng nữ nhi mình cảm khái: “Này tiểu phóng a, thực sự là giao trái tim tư toàn dùng ở tại Kiều Kiều trên người, cũng hoàn hảo, này Kiều Kiều cũng là cái thành thực mất hảo hải tử, nếu không a, còn không chừng như thế nào đây.”

Tần Tổ Cẩm mỉm cười: “Đứa nhỏ này đều lớn, ta đây làm mẹ, cũng không cần chiếu cố bọn họ cái gì, liền là hi vọng bọn họ có thể hạnh phúc đi.”

“Tiểu phóng tiểu Viễn cũng còn xem như là bớt lo, người cũng chớ suy nghĩ quá nhiều. Người đây cũng đương mẹ, biết làm mẹ không dễ đi?” Tần mẫu vỗ vỗ nữ nhi mình vai.

Hai người nhìn nhau cười.

“Các người nương lưỡn nói cái gì nha?” Tần Chính nhìn tại trù phòng hai mẹ con nàng, đi đến.

“Này không nói bọn nhỏ đó sao? Một hồi ăn chuẩn bị cho tốt, ta liền quá đi xem Giang Phóng, cùng hấn. Hiện tại liền tiểu Viễn ở bệnh viện cùng hấn, ta sợ hấn muộn.” Tần mẫu tiếp lời.

“Sợ là đứa nhỏ này muốn nhìn thấy, không phải là người đi? Ha ha.” Tần Chính trêu ghẹo nói, người nào không biết, từ ngày hôm trước Kiều Kiều đi, Giang Phóng liền thất hồn lạc phách. Ai, xem ra tiểu tử này là yêu thâm Kiều Kiều.

“Kia Kiều Kiều cũng không thể không về nhà qua năm a, hôm nay thiên đô ở bệnh viện cùng hấn, còn muốn dù thế nào, có đôi khi ta liền cảm thấy a, nếu như thay đổi người bình thường, thật đúng là không nhất định có thể chịu được tiểu phóng tính tính này tử. Đừng nói người khác, liền cho vào ta đi, nếu như người lúc còn trẻ cũng tượng hấn như vậy, ta thế nhưng chịu không nổi, cần phải đem người đập, nơi đó có như thế đánh người, hơn nữa a, người xem Kiều Kiều, mặc kệ tiểu phóng thế nào lấn qua lấn lại, nàng cũng là một không còn cách nào khác, điểm ấy ta thật đúng là phục.” Tần mẫu nghĩ tới hai người ở chung hình thức, lắc đầu, nói.

“Ta cũng không cùng kia đồ ranh con như nhau, đứa nhỏ này đoán chừng là tượng Giang Hải Dương gia bên kia.” Tần Chính cảm khái.

Bên cạnh Tần Tổ Cẩm nghe cha mẹ mình đối thoại, bật cười. Ba mẹ nàng còn thật biết điều a. Nếu như đứa nhỏ tốt địa phương, đều tranh nhau cướp lời là của mình tốt đẹp truyền thống, nếu như đụng đầu không tốt địa phương, trực tiếp liền đẩy Giang Hải Dương gia bên kia gien lên. Liên Tần Phi Dương đều nói với Giang Hải Dương: “Tỷ phụ, ai bảo người thì ra là tên côn đồ đầu, cho nên không tốt gien nhất định là nhà các người bên kia.” Nghe một chút, đây là một tỉnh lị thành thị phó thị trưởng lời nói sao? Học sinh tiểu học đều so với người này có xoay ngang a!

Người một nhà chuẩn bị ăn chạy bệnh viện liền đi, còn chưa có vào phòng, liền nghe thấy bên trong nói chuyện thanh âm rất nhiệt liệt. Tần gia người có chút không hiểu, thế nào, ai đã tới, có thể làm cho Giang Phóng cười như thế sang sảng? Đứa nhỏ này mấy ngày nay không phải vẫn không khí trầm lặng sao?

Đẩy cửa, vài người đều ngây ngẩn cả người, bên cạnh cái kia một thân lông dê váy nữ hải nhi, nhưng không phải là Kiều Kiều sao? Mà ở trên sofa không biết nói gì nói hoa chân múa tay vui sướng, thì lại là Kiều Kiều muội muội, Kiều Mộc.

“Kiều Kiều? Người tại sao trở về? Trả lại cho tiểu Mộc mang tới?”

Đang nhìn theo toilet ra tới, chính là Kiều ba.

“Tần bí thư, Tần phụ nhân...” Kiều ba thấy Tần Chính một nhà vẫn là rất co quắp, mặc dù từng cùng đi ra ngoài du ngoạn quá, thế nhưng Kiều ba vẫn còn có chút co quắp, dù sao, nhân gia là bí thư tỉnh ủy.

“Cũng đã nói gọi ta Tần thúc, này hai nhà đều là thông gia, còn khiến cho như thế xa lạ. Ta nói tiểu kiều a, các người tại sao cũng tới?” Tần Chính này một câu tiểu kiều gọi rất bình thường, thế nhưng Kiều Kiều Kiều Mộc mấy đứa con cũng có muốn phun cảm giác, ha ha, quá khoa trương, tiểu kiều.

Ba nàng, tiểu kiều?

“Kiều Kiều không yên lòng Giang Phóng, hơn nữa, nàng theo về nhà cũng không chuyện gì, còn không bằng làm cho nàng ở chỗ này cùng Giang Phóng, nếu không a, đứa nhỏ này trong lòng cũng quan tâm, ta một hồi liền cùng tiểu Mộc đi trở về, về nhà tiếp thượng mẹ nàng, chúng ta còn phải hỏi Thanh Nham, này ngày mai sẽ là năm ba mươi nhi, lão nhân cũng đều ngóng trông chúng ta trở lại.”

“Ân.” Tần Chính gật đầu, đúng vậy. Qua năm, bắt đầu đồ cái đoàn viên sao, này năm nay Giang Phóng không thể về nhà, bọn họ cũng cảm thấy rất thất lạc. Bất quá nhìn Giang Phóng biểu tình, tựa hồ là chỉ cần Kiều Kiều ở, hấn liền rất cao hứng đi?

Mấy người lại hàn huyên mấy câu Kiều ba liền đi trở về. Dù sao, lại đi xong, trời đã tối rồi, cũng bất tiện. Hơn nữa, Kiều ba còn muốn hỏi Thanh Nham đầu.

Kiều Mộc lưu luyến không rời cùng đại gia cáo biệt. Giang Phóng đem nàng hồ quá khứ, cũng không biết nói cái gì, đùa tiểu nha đầu cười khoe miệng đều liệt đến tai phía dưới, bẹp, ở Giang Phóng mặt thượng hôn một cái, nhạc vui vẻ theo Kiều ba đi.

Tần gia người không hiểu, này Giang Phóng nói cái gì có thể làm cho Kiều Mộc cao hứng như thế a!

Bất quá nhìn Kiều Kiều biểu tình, trái lại biết, “Người cho nàng bao nhiêu tiền mừng tuổi?”

“Tức phụ nữ, người thật thông minh, hắc hắc.” Giang Phóng cũng không nói bao nhiêu, chính là cười.

Hắn vừa mới mới cho biết Kiều Mộc, hắn năm này không thể đi trở về, tiền mừng tuổi cấp đánh tới của nàng tạp lên, Kiều Mộc có một trương chính mình sợi tổng hợp. Kiều Mộc là một tiểu tham tiền a, nghe thấy Giang Phóng nói như vậy, lại nghe thấy cái kia làm cho lòng người động con số, hắc hắc, ai có nàng nhiều như vậy tiền mừng tuổi a, Giang Phóng ca ca cho nàng một vạn a, oa ha ha ha.

Kiều gia điều kiện đã rất tốt, thế nhưng kiều mẹ nhưng chắc là sẽ không cấp đang ở đọc tiểu học nữ nhi nhiều tiền như vậy. Kiều ba liền càng không cần phải nói, chính mình liên tiền lương tạp đều không nhìn thấy quá, vẫn là đem ở kiều mẹ trong tay a, hơn nữa, Kiều ba ở phương diện này cũng là không quá để bụng.

Cho nên Kiều Kiều tất cả tiểu kim khố nguồn gốc, đều đến từ chính Giang Phóng Giang Viễn Kiều Kiều. Mà Giang Phóng thì lại là trong đó lớn nhất hộ. Kiều Kiều cũng không dám cấp muối muối mình nhiều như vậy tiền tiêu vật a.

“A? Kiều Kiều, người đã trở về?” Giang Hải Dương là từ công ty thăng nhận lấy, vừa vào cửa thấy Kiều Kiều còn sừng sốt một chút.

Nghe Tần Tổ Cẩm nhỏ giọng nói với hắn chuyện ngày hôm nay nữ, Giang Hải Dương rất cao hứng.

“Vốn a, ta còn muốn, này chúng ta là không phải muốn ở bệnh viện qua năm tương đối khá? Bất quá bây giờ xem ra, chúng ta trái lại không sao cả, dù sao Giang Phóng cũng không quan tâm chúng ta có ở đó hay không a, ha ha. Có Kiều Kiều cùng hắn, chúng ta cũng yên tâm.”

“Giang thúc thúc, người thế nào cũng trêu chọc ta a! Các người đều là Giang Phóng thân nhân, hắn đương nhiên hi vọng các người ở lại!”

“Ha ha.”

Bởi vì Hải Nam hành trình, cũng bởi vì này lần bị thương này, Giang Phóng cùng Tần gia người quan hệ hòa hoãn rất nhiều, cũng tốt hơn nhiều, Tần Chính liền cùng Tần mẫu cảm khái, này Giang Phóng a, được thuận mao vuốt ve.

Chờ mọi người đều đi, Kiều Kiều nhìn một chút thời gian, đã hơn tám giờ, cấp Giang Phóng thịnh cháo. Kiều Kiều tự nhiên bắt đầu uy hấn, đây là nàng cấp Giang Phóng quen tạt xấu, liền Giang Hải Dương đều nói quá, nhưng Giang Phóng chính mình ăn, nhưng Giang Phóng không muốn, Kiều Kiều cũng không muốn nghịch ý của hắn, đối một nguyện đánh một nguyện ai, Giang Hải Dương cũng không tốt đang nói cái gì.

“Giang Phóng, ngày đó lúc đi, ta đi nhan Nhan gia, nhà nàng tiểu công chúa nhưng dễ nhìn.” Phương Khuynh Nhan đã sinh, kỳ thực muốn là dựa theo bình thường ngày, Phương Khuynh Nhan dự tính ngày sinh, sợ là còn phải qua hết năm đi. Thế nhưng nhắc tới tiểu công chúa, có lẽ là nhìn mau qua năm, cũng muốn cho nhà thêm điểm hi sự này, bảy tháng liền sớm sinh ra. Chưa cho tiểu bạch cùng Phương Khuynh Nhan hủ chết. Nhắc tới chuyện này, còn oán Giang Viễn. Giang Phóng ra chuyện này, Phương Khuynh Nhan cùng tiểu bạch cùng nhau sang đây xem hắn, cũng chính là tình cờ, vượt qua thất hồn lạc phách Giang Viễn, này Giang Viễn không chú ý, đụng phải Phương Khuynh Nhan một chút, lúc đó động thai khí. Thế nhưng Phương Khuynh Nhan trái lại không đặc biệt cảm giác, nhưng vừa tiến thang máy Phương Khuynh Nhan liền cảm thấy không thoải mái. Cũng may mắn là ở bệnh viện, Phương Khuynh Nhan cùng đứa nhỏ đều không có chuyện gì, đối này, Giang Viễn lại tự trách lên, bất quá cũng may, cũng không người đặc biệt trách hắn.

Kiều Kiều có đôi khi lúc không có chuyện gì làm cũng muốn, này Giang Viễn cũng là cái tiểu thẳng xui xẻo nữ a. Thế nào tổng có thể gặp gỡ các loại chuyện này a.

Tiểu Bạch gia nữ nhi đặt tên bạch nhan nữ. Nhũ danh nhi nào nào, vì sao gọi nào nào, đứa nhỏ này quá nào người a! Bất quá đứa nhỏ này cùng Giang Viễn trái lại rất có duyên phận. Mỗi lần Giang Viễn một dỗ, nàng sẽ không khóc, khiến cho tiểu bạch cùng Phương Khuynh Nhan cũng có điểm ghen tị, này nhà ai cô nương a!

Hiện tại tiểu bạch ba hắn lão Bạch, còn có tiểu bạch mẹ hắn, cùng với Phương Khuynh Nhan cha mẹ đều không thể nào vào đề nữ a, hoàn toàn là không thể trêu vào nha đầu kia, nha đầu kia là sớm cũng khóc trễ cũng khóc, hơi không như ý sẽ khóc. Thằng tập khóc người nào nhân đau.

Kỷ vị lão nhân nhìn một khoảng thời gian, vội vàng liền rút lui, đứa nhỏ này rốt cuộc giống ai đâu? Hai nhà cũng không chịu thừa nhận nhà mình đứa nhỏ hồi bé là hình dáng này nữ. Nhưng tiểu bạch mẹ hắn vẫn là len lén cùng lão Bạch nói: “Kỷ thực, đây là chúng ta ghen không tốt đi? Đứa nhỏ này cùng tiểu bạch hồi bé một hình dáng a.”

Lão làm không công xuyt thanh động tác.

Tác giả có lời muốn nói: Tiến vào kết thúc đảo tính theo thời gian, trong lòng rất luyến tiếc ~

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606634,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode === '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-91/'; } else if
(e.keyCode === '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-93/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Yêu nhau người cùng một chỗ, ở đâu đều là tốt

Giang Phóng đối với điểm ấy rất phiền muộn a, bằng gì hần tiểu bạch nữ nhi có thể so sánh nhà hần bảo bảo sinh ra sớm a, hần và Kiêu Kiêu thông đồng đã bao lâu a! Ai!

Đối với Giang Phóng tiểu phiền muộn, Kiêu Kiêu vui.

Kiêu Kiêu đi xem tiểu náo náo, tiểu gia hỏa kia thực sự là một thích khóc quỷ, Kiêu Kiêu sống lưỡng thế, liền chưa từng thấy như thế thích khóc tiểu hài nhi. Nàng chẳng qua là chuyển một chút trên đầu nàng chuông gió, tiểu nha đầu sẽ khóc, theo Phuong Khuynh Nhan suy đoán, nàng yên tĩnh thời gian, có lẽ là không thích có tiếng âm đi. Nhưng chuông gió vang xong, nàng lại bắt đầu khóc. Phuong Khuynh Nhan phân tích, nàng có lẽ là thói quen, lại ghét bỏ nó không vang đi?

Kiêu Kiêu đảo.

Nhìn Phuong Khuynh Nhan phiền muộn khuôn mặt nhỏ nhắn nhĩ đản, Kiêu Kiêu cảm khái, dường đưa nhỏ không dễ dàng a! Vì sao nhà nàng muội tử tiểu Mộc hồi bé liền tốt như vậy mang đâu?

Phuong Khuynh Nhan nói, mình nhất định là dưỡng thai thời gian không có làm tốt giáo dục, nhìn nàng chừng chạc đang hoảng hình dáng, Kiêu Kiêu lại lần nữa đảo.

Kiêu Kiêu oa ở Giang Phóng trong lòng, nói liên miên cần nhần cùng hần nói này đó. Giang Phóng tĩnh tĩnh nghe.

“Tức phụ nhĩ, chúng ta cũng vội vàng nỗ lực lên, chúng ta sinh một bảo bảo, nhất định so với hần gia cái tiểu nha đầu này mạnh gấp trăm lần.”

“Nói cái gì nha? Người thế nào liền biết nhất định là chúng ta đưa nhỏ hảo?”

“Vậy người không nhìn cha hần mẹ là một cái dạng gì nhĩ a? Đến lúc đó chúng ta sinh nhĩ tử, nhượng hần khuê nữ ở phía sau cái mông đuổi theo đi. Hừ, nhượng hần so với ta kết hôn sớm” Giang Phóng còn ký hận trừ này tra nhĩ đầu.

“Vì sao là nhĩ tử a? Ta thì không thể sinh cái tiểu nữ hài nhĩ?” Kiêu Kiêu đùa hần.

“Có thể, bất quá ta tiên sinh nhĩ tử bái, nếu như tiên sinh cái cô nương, vừa lúc còn so với hần gia đưa nhỏ tiểu, đừng làm cho nàng khi dễ. Nhà hần cô nương như thế thích khóc, nhất định là cái nghịch ngợm. Ta tiên sinh nhĩ tử. Đề nhà hần cô nương truy ở ta nhĩ tử phía sau cái mông, ta còn không phản ứng nàng.”

Đảo.

“Ta nói Giang đại soái ca a? Lão nhân ngài gia tư duy, thực sự là vô địch.”

“Hừ hừ. Thế nào? Ta nói không đúng?”

“Hảo hảo, người đối còn không được sao?” Đối cái P. Kiêu Kiêu ở trong lòng oán thầm.

“Thật ngoan.” Ở Kiêu Kiêu trên mặt ba một chút. Giang Phóng đưa tay đặt ở ngực của nàng thượng, tùy ý xoa nắn. Chính mình còn cổ họng thử mấy tiếng.

“Kiêu Kiêu, ta nghĩ qua, chúng ta ở đình hôn ngày đó đi đăng kí kết hôn đi. Về phần mờ tiệc chiêu đãi tân khách, thì lại là đợi được người tốt nghiệp,

chúng ta liền định ở đăng ký ngày đó, thế nào? Nay đính hôn, đăng ký, kết hôn, tất cả đều là ở một ngày. Chúng ta cũng không cần lo lắng ký cái gì ngày kỷ niệm, liền một, thật tốt.” Giang Phóng đem ý nghĩ của mình nói cho Kiều Kiều.

Kiều Kiều nghe xong cũng không có phản đối, những năm gần đây, nàng theo nguyên lai tiểu ớt, một chút lẳng là bị Giang Phóng cấp ma thành mềm muội tử. Bất quá, đương mềm muội tử cũng có đương mềm muội tử tốt! Mọi việc không cần quan tâm.

“Đi, tất cả nghe theo ngươi.”

“Thật ngoan.” Giang Phóng lại ba một chút.

Ngày hôm sau là đại niên ba mươi, ngày hôm qua mặc dù Kiều Kiều nói như vậy, nói Giang Phóng cũng để ý bọn họ cũng hi vọng bọn họ ở, thế nhưng thực tế đâu, Kiều Kiều cùng Giang Phóng nghĩ như nhau, để cho bọn họ hay là đang gia hảo hảo qua năm, không cần thiết đãi ở bệnh viện. Dù sao đây cũng không phải là cái gì địa phương tốt, hơn nữa đâu, bất kể là Tần Chính Tần Phi Dương, vẫn là Tần mẫu Giang Hải Dương các loại, trong nhà này người nào người, đều ở bên ngoài rất nổi danh, bái phỏng người cũng nhiều.

Kiều Kiều còn là hi vọng bọn họ ở nhà đợi, hảo hảo qua năm, không cần thiết tổng đãi ở bên cạnh. Dù sao Giang Phóng đều không có chuyện gì. Hơn nữa có nàng ở, cũng không có gì không tốt.

Vài người thương lượng một chút, xác thực cũng là có chuyện như vậy, cũng sẽ không có khăng khăng đãi ở bệnh viện, qua đây nhìn Giang Phóng một chút sau liền đi trở về, bất quá Tần Tổ Cẩm cùng Giang Viễn cũng không trở về đi, mà là ngồi lâu một hồi, những thứ ấy đều là đại nhân vật, hai người bọn họ đảo cảm giác mình có cũng được mà không có cũng không sao, còn không bằng nhiều bồi bồi Giang Phóng cùng Kiều Kiều. Kiều Kiều nhìn đúng lúc là bốn người, liền đưa ra đánh bài tứ-lo-khơ.

Bất quá nhượng Kiều Kiều ghen hờn nhìn trần trời chính là, Tần Tổ Cẩm thế nhưng sẽ không ngoạn nhi bài tứ-lo-khơ, còn không dễ dàng cấp Tần Tổ Cẩm nói cho rõ ràng, Kiều Kiều nghĩ, nguyên lai, Tần tài nữ cũng không phải vạn năng a, tối thiểu, đơn giản bài poker nàng cũng muốn học đã lâu, Giang Phóng cùng Giang Viễn thấy mình mẹ học đều lao lực, đều không muốn cùng nàng một người nhí, một bộ ghét bỏ bộ đáng. Đùa Kiều Kiều thẳng nhạc.

Cuối cùng Kiều Kiều cùng Tần Tổ Cẩm một tổ. Giang Phóng Giang Viễn một tổ, vốn thời gian trái lại Giang gia hai huynh đệ chiếm hữu ưu thế, bất quá theo Tần Tổ Cẩm thành thạo, Kiều Kiều cảm khái, vẫn là chỉ số thông minh cao a, Tần Tổ Cẩm càng ngày càng mạnh, này mẹ chồng nàng dâu lưỡng thế nhưng chuyển bại thành thắng, nhìn có điểm không hiểu Giang Phóng Giang Viễn. Tần Tổ Cẩm cùng Kiều Kiều vỗ tay hoan nghênh chúc mừng.

Kiều Kiều kỳ thực cũng chính là mê chơi nhí, nhưng là lại sẽ không ký bài, nàng cũng chính là một ngoạn nhi, nhưng Tần Tổ Cẩm không phải, nàng đối với mỗi người xảy ra điều gì đều thuộc như lòng bàn tay. Lần đầu tiên ngoạn nhí liền kỳ khai đắc thắng, Tần Tổ Cẩm tới hưng trí.

Nếu như không phải Giang Hải Dương gọi điện thoại qua đây nhượng hai người về nhà ăn cơm, Tần Tổ Cẩm còn không muốn đi đâu!

Nhìn Tần Tổ Cẩm đối bài poker kia lưu luyến sức lực, Giang Phóng mê man nhìn mình tức phụ nhí: “Mẹ ta thế nào là như vậy a?”

“Ha ha ha ha

“Kiều Kiều cảm thấy lưng cười to.

Dự đoán ở Giang Phóng trong lòng của bọn họ, Tần Tổ Cẩm chính là một tiểu thư khuê các, trái lại không nghĩ đến, nàng cũng có mặt khác.

Đại niên ba mươi, hai người đều oa ở Giang Phóng trên giường, dựa vào cùng một chỗ, Giang Phóng còn đang đánh từng tí.

“Kiều Kiều, xin lỗi, sau này, ta sẽ không còn nhượng ngươi cùng ta ở loại địa phương này qua năm.” Giang Phóng vuốt Kiều Kiều đầu.

“Giang Phóng.” Kiều Kiều ngẩng đầu lên, nhìn ánh mắt của hắn: “Có thể cùng thật tình yêu nhau người cùng một chỗ, mặc kệ ở địa phương nào, đều là tốt.”

Nghe Kiều Kiều kích thích lời, Giang Phóng chậm rãi cúi đầu, hai người kịch liệt hôn lên, bất quá mặc dù đang hôn, thế nhưng Kiều Kiều vẫn là rất chú ý, sợ làm bị thương Giang Phóng. Đại phu không cho Giang Phóng xuất viện cũng là có nguyên do. Hắn mặc dù càng ngày càng hơn hảo, thế nhưng, vẫn là suy yếu.

Giang Phóng cũng không phải kia không có chừng mực người, hôn hoàn, hắn thành thật tha Kiều Kiều.

“Rất thích ngươi.”

“Ta cũng vậy.”

“Àn.”

“Ý của ta là, ta cũng thích chính ta.” Kiều Kiều đùa hắn.

Giang Phóng sợ run một chút, lập tức a của nàng ngửa nhí.”Tiểu nha đầu còn dám trêu chọc ta...”

Ngọt ngào tiểu tình lữ ở bệnh viện qua năm, bất quá hai người vẫn là rất vui vẻ. Những ngày kế tiếp, giống như cùng nước chảy bình thường, cực nhanh

mà qua, Giang Phóng khôi phục rất tốt, ở nằm viện mãi bốn tháng thời gian, hẳn ra viện, chuyển trở về nhà lý. Chuẩn xác mà nói là, hẳn chuyển vào Tàn gia, vốn hẳn là muốn cùng Kiều Kiều cùng nhau hoàn trả chính mình tiểu gia ở, thế nhưng Tàn Tổ Cẩm bọn họ là thế nào cũng không thể yên tâm, Kiều Kiều dù sao vẫn là học sinh. Cũng muốn kiểm việc học, ở Tàn gia, mọi người đều có thể trông nom hẳn, vẫn là ở ở bên kia tương đối khá, cuối cùng Giang Phóng thế nhưng đồng ý. Điểm ấy nhượng Tàn Chính cùng Tàn mẫu thở dài một hơi, còn tưởng rằng tiểu tử này lại muốn náo một phen đâu!

Kỳ thực Giang Phóng cũng từng nghĩ, hẳn cũng là vì Kiều Kiều suy nghĩ, nếu như hỏi bọn họ chỗ ở, nàng sẽ càng mệt. Như vậy mặc dù đến trường xa một chút, thế nhưng này không là vấn đề. Không được nửa giờ đường xe cũng vẫn là có thể tiếp thu. Kiều Kiều mỗi ngày theo Tàn Tổ Cẩm đi, cũng không có gì.

Giang Phóng mặc dù về nhà nghỉ ngơi, nhưng là chuyện của công ty thì hẳn cũng bắt đầu bận rộn, mặc dù không đi công ty, thế nhưng rất nhiều văn kiện gì gì đó là có thể cầm về, Kiều Kiều có đôi khi tan học trở lại, liền thấy đến Giang Phóng cấp thư phòng tạo một đoàn loạn. Các loại văn kiện khắp nơi đều là, đối với hẳn này đó thói xấu, Tàn gia mọi người ở một đoạn ngắn thời gian không thích ứng sau cũng thói quen.

Bọn họ trong cái vòng này những người bạn này đều sang đây xem Giang Phóng, hẳn không có việc gì bình an xuất viện, mỗi người đều rất vui vẻ.

Liên Phương Khuynh Nhan đều đem nhà hẳn tiểu náo náo ôm tới, quả nhiên, đó là một náo người đứa nhỏ, Tàn mẫu cảm khái, nàng sống lớn như vậy mấy tuổi, này Tàn Phi Dương chính là không tốt mang, thế nhưng cũng so với này náo náo mạnh hơn nhiều a, tiểu nha đầu này, thật là một uy chấn trời ạ. Bất quá cũng kỳ quái, chỉ cần là Giang Viễn một ôm nàng, hoặc là đùa nàng, nàng liền ngoan ngoãn. Phương Khuynh Nhan thấy Giang Viễn giống như cùng gặp được cứu tinh, trực tiếp liền đem đứa nhỏ ném cho Giang Viễn, tiểu bạch còn nói muốn đem đứa nhỏ đưa cho Giang Viễn dưỡng một khoảng thời gian.

Kiều Kiều trêu ghẹo hỏi Phương Khuynh Nhan cùng tiểu bạch, bắt là phải đem đứa nhỏ bồi dưỡng thành Einstein như vậy thiên tài sao? Thế nào thành hình dáng này nhi? Hơn nữa, không phải nói là trên đời này hiểu rõ nhất bảo bảo một đôi cha mẹ sao? Cái này làm sao cứ như vậy đem đứa nhỏ ném cho người khác?

Phương Khuynh Nhan cùng tiểu bạch không phải nhị hắc a, một điểm liền, người hai người rất bình tĩnh, ghen tị là có chút đột biến.

Phốc!

Có nói mình như vậy gia cha đứa nhỏ mẹ sao?

Tiểu bạch nghĩ, nếu như các người biết, ta đã liên tục hai tháng cũng không ngủ một an ổn cảm thấy, liền biết của ta đau khổ. Mỗi buổi tối nàng cũng muốn khỏi cái hôn mười biến a! Thiên!

Giang Phóng người này đi, liền không được lộ ra tiểu bạch cướp ở hẳn phía trước kết hôn, làm cha, bây giờ nhìn hẳn này phúc đầy bụi đất bộ dáng, tỏ vẻ rất vui sướng.

Nhị hắc đâu, thì là bởi vì tiểu bạch bạo lộ hẳn cầu huyết sự kiện ghi hận trong lòng, cũng tỏ vẻ rất vui sướng.

Nhìn này nhị mai vui sướng bộ dáng, Kiều Kiều vẻ mặt hắc tuyến, mà tiểu bạch trừ một câu làm giao hại bạn, khác chưa nói. Liền trực tiếp oa đến khách phòng trên giường, thừa dịp Giang Viễn ở, hẳn bồi bổ cảm thấy. Không chỉ như vậy, hẳn còn đem vợ hẳn gọi lên, đây là cùng một chiến hào lý gian khổ chiến hữu.

Nhìn như vậy tiểu náo náo, Lâm Hiểu Nam bọn người núp xa xa. Một bộ tiểu sinh sợ sệt bộ dáng nhi.

Hoa Áu Lâm lo lắng nhìn tiểu náo náo: “Kiều a, người nói, sau này ta có hài tử, có thể hay không cũng tượng náo náo như vậy a?” Nàng rất lo lắng.

“Không có. Không có nghe bà ngoại nói sao? Nàng lớn như vậy mấy tuổi đều chưa có xem qua như thế có thể náo người đứa nhỏ.” Kiều Kiều an ủi Hoa Áu Lâm. Đồng thời cũng an ủi mình, kỳ thực thấy náo người tiểu náo náo, nàng cũng có chút sợ sệt nga.

“Thượng đế phù hộ.” Hoa Áu Lâm trịnh trọng. Rước lấy mọi người trêu đùa.

“U? Người đây là sót ruột sinh con a?”

Hoa Áu Lâm cũng không giận, mọi người người một lời ta một ngữ môi thương khẩu chiến.

Chỉ có Giang Viễn, một người ôm mọi người chỉ sợ thua tiểu náo náo, miễn phòng đi bộ. Kỳ thực, tiểu náo náo vẫn là rất tốt mang, không phải sao?

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606635,0); if($.cookie('background'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-92/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-94/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Đăng ký kết hôn

Tám tháng lục nhật, này ngày đối với đại bộ phận người đến nói, là không có gì đặc thù ý nghĩa, sáng sớm, Kiều Kiều cùng Giang Phóng liền thu thập thỏa đáng đi tới hôn nhân chỗ đăng ký. Thuận lợi thành cùng ngày đệ nhất đối bất được tiểu hồng bản phu thê. Bọn họ liền tìm người cũng không có, hắc hắc, tứ khối ngũ đối phó.

“Tức phụ nữ, đem người kia bản cho ta nhìn hạ.” Giang Phóng thân thủ muốn Kiều Kiều trên tay giấy hôn thú.

“Ngạ, hảo. Nhìn, ta chiếu coi được đi?” Kiều Kiều khoe khoang giấy hôn thú thượng ảnh chụp.

Chỉ thấy Giang Phóng tiếp nhận Kiều Kiều giấy hôn thú, cùng mình kia bản phóng cùng một chỗ, trực tiếp liền cấp nhét vào trong quần áo.

Nani? Đây là cái gì tình huống? Kiều Kiều không hiểu Giang Phóng này giờ ý đồ.

“Đây vốn là của ta a?” Nàng ngờ ngác nhắc nhở hắn.

“Ta biết, bất quá đều phóng ta đây nhĩ, sau này người liền là người của ta a, ha ha.” Nhìn Giang Phóng nụ cười đắc ý, Kiều Kiều mờ. Hắn đây là cái gì ý tứ a, chẳng lẽ còn sợ nàng cầm giấy hôn thú kiện điểm gì a? Thực sự là, thực sự là kỳ quái liệt.

“Người tại sao có thể như vậy a, cũng không nhượng chính ta bảo tồn của ta giấy hôn thú. Ô ô, người thật là bá đạo.”

“Cái gì bá đạo a, vừa kết hôn tiền là ta ra đâu, đã ta mời người, hiện tại, này giấy hôn thú đương nhiên là muốn thả ở chỗ này của ta. Được rồi được rồi, Kiều Kiều ngoan ngoãn. Đề ăn mừng chúng ta kết hôn, chúng ta đi ăn đại tiệc đi?” Giang Phóng nói sang chuyện khác. Kiều Kiều oán hận nhìn hắn một cái, hừ, bất chấp nhét với hắn, hảo nữ bất hòa nam đâu.

“Ăn cái gì a, đi lập, về nhà, người đã quên a, trong nhà còn có một tiền lớn người chờ chúng ta đây!” Bọn họ hôm nay đăng ký kết hôn, Giang gia, Kiều gia, Tàn gia, tất cả đều tụ tập ở Tàn gia, chờ này tiểu hai vợ chồng về nhà.

Giang Phóng dựa vào hắn Landrover thượng, dắt Kiều Kiều, “Bảo bối nhĩ, ta bất muốn về nhà, chúng ta chính mình len lén chạy mất đi. Chúng ta cùng đi ăn cơm. Ta nghĩ cùng người cùng một chỗ, hai người chúng ta chúc mừng.”

“Người là muốn chết phải không? Thống khoái nhĩ về nhà, trong nhà trưởng bối đều biết, chúng ta sao có thể đi a. Ngoan ngoãn về nhà. Ngày mai chúng ta ở đơn độc ra chúc mừng. Đi lập đi lập.” Kéo tâm không cam tình không nguyện Giang mỗ người, Kiều Kiều rốt cục vẫn phải hồi Tàn gia.

Nhìn đã trở thành Giang gia người Kiều Kiều, Kiều ba kiều mẹ trong lòng vẫn là có điểm không thoải mái a, chính mình cô nương, còn nhỏ như vậy cô nương, thế nào đã lập gia đình đâu? Đây cũng quá nhanh. Nàng thậm chí cũng còn không tốt nghiệp đâu, ải!

Bất quá tương đối với Kiều ba kiều mẹ nó sắc mặt không ngờ, Giang Hải Dương một nhà trái lại cao hứng bừng bừng, này gả cô nương cùng cưới vợ nhĩ, vốn cũng không phải là một cảm giác. Hơn nữa, Giang Hải Dương còn vẫn luôn man vừa ý Kiều Kiều người con dâu này.

“Đến, một người ăn khối đường, này sau này ngày a, ngọt như mật.” Tàn mẫu rất cao hứng.

Hai người ngoan ngoãn nhận quá khứ, ân, hảo ngọt nha.

“Người đây các bây giờ cũng thành gia, là đại nhân, mặc dù không bày rượu, nhưng rốt cuộc là có chứng người, sau này cũng không thể tượng tiểu hài tử giống nhau, hảo hảo sống qua ngày, biết không?” Tàn Chính cũng mở miệng.

“Biết, ông ngoại.” Kiều Kiều hiện tại theo Giang Phóng kêu ông ngoại bà ngoại.

“Đến, Kiều Kiều.” Tàn mẫu đem một xanh biếc sáng vòng tay, đeo vào Kiều Kiều cổ tay thượng. Kiều Kiều nhìn vòng ngọc, thích nguy, không ngừng cùng Tàn mẫu nói cảm ơn. Khiến cho Tàn mẫu càng hài lòng.

Tàn Chính, Tàn Phi Dương, Giang Hải Dương phụ phụ, còn có Kiều gia cha mẹ, đều cho Kiều Kiều cùng Giang Phóng hồng bao. Kiều Kiều có điểm nghi hoặc cũng có chút hoang mang, bọn họ hiện tại đều cho nàng, đến lúc đó một năm sau bày rượu thời gian cũng không cần cho sao? Nàng không hiểu nhiều này đó tập tục, bất quá tiểu bạch cùng Phương Khuyết Nhan kết hôn thời gian, Kiều Kiều là toàn trình cùng đi tiểu phù dâu, nàng đương nhiên là biết những thứ ấy trình tự.

Giang Viễn trêu ghẹo Kiều Kiều cùng ca ca của mình, nói là hẳn thật hâm mộ những thứ ấy hồng bao a, nhạ mấy người càng cười.

Ngày này vẫn luôn bận rộn lục , chờ đêm khuya trở lại gian phòng thời gian, Kiều Kiều vẫn cảm thấy chính mình đặc biệt mệt. Kết hôn, nàng rút cuộc kết hôn, gả cho nàng người trong lòng, Kiều Kiều đem mình vẫn ở trên giường, nhiều lần muốn mấy năm nay nàng cùng Giang Phóng ngọt ngào. Nhột nhột đã ngủ.

Cùng trong nhà mấy vị trưởng bối hàn huyên hoàn, Giang Phóng trở lại trong phòng, hẳn tiên tiến phòng tắm cấp bốn tắm phóng mẫn thủy, sau đó một bên cỡi áo khoác, sơ mi, một bên hướng sang đi đến.

Mở đầu giường đèn bàn, mờ nhạt ánh đèn vừa vặn có thể đánh vào đang ngủ say Kiều Kiều trên người. Nàng nằm nghiêng với trên giường, khóe miệng hơi hơi lên, trên khuôn mặt còn giữ mỉm cười ngọt ngào ý, chọc người triu mến.

Mê muội nhìn nàng, Giang Phóng ngồi ở mép giường, chuyên chú Kiều Kiều thanh lệ ngủ nhan, ngón tay thon dài ôn nhu gầy của nàng tóc mái. Sau đó, hẳn đứng lên, cẩn thận hoành ôm lấy kia kiều mềm hương thơm thân thể, mại bình ổn bước tiến hướng phòng tắm đi đến.

...

Đương đương quang tự rèm cửa sổ khe hở trung ra sức góc hẹp, nhiễu tình trong lúc ngủ mơ công chúa. Kiều Kiều hí hai tròng mắt, ý thức như cũ có chút mơ hồ, đại đại nào hơi chút có chút thanh tỉnh hậu, nghiêng đầu trông hướng bên kia giường, Giang Phóng □ trên mặt đất thân, mặt hướng hướng nàng ở vào ngủ say trung. Mềm mại trong chân, một tay chính lăm của nàng eo nhỏ nhắn hảo đem nàng quỳn ở thế lực của mình trong phạm vi. Nàng đứng ở kia trường tuần mỹ mị, ấm áp hạnh phúc cảm tràn đầy trong lòng gian.

Hôm nay, là nàng tân hôn ngày đầu tiên, mà nam nhân này, thì là trượng phu của nàng, nàng tối tối người yêu đầu.

Bất ngờ, Giang Phóng mở mắt, hẳn thấy kia thủy dụ dàng mắt to đón nhận ánh mắt của hẳn.

“Tào an, lão bà. Bảo bối nhi, ngươi thế nào dậy sớm như vậy?” Giang Phóng bướng bỉnh dùng chân của mình vuốt ve Kiều Kiều chân, thô ráp da thịt đụng với mềm mại da thịt, Kiều Kiều cảm thấy có điểm ngứa, muốn tránh, lại bị hẳn dùng chân ngăn chặn.

Nàng tức giận ngẩng đầu, lại nhìn thấy Giang Phóng đang dùng ánh mắt ôn nhu nhìn mình, tim đập nhất thời có chút nhanh hơn, liên tinh thần đều thanh tỉnh rất nhiều.

“Ta đói bụng. Chúng ta rời giường ăn cơm đi.” Kiều Kiều mềm nhu nhu mở miệng.

Người nào đó hắc hắc cười gian hai tiếng, “Ta cũng đói bụng.” Đang nói, liền ngăn chặn môi của nàng, hai bàn tay càng cầm miên ru, ra sức đè ép vuốt ve, ngón trở đẹp để lại ru tiêm, không được qua lại đùa, thẳng đến chúng nó trở nên khỏe mạnh thành thực mới bằng lòng bỏ qua.

“Ngô...” Khởi điểm còn khước từ một chút, nhưng cũng không lâu lắm, Kiều Kiều liền khuất phục ở Giang Phóng ngày càng bá đạo hôn dưới.

Một lát sau, trong phòng truyền đến nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu cùng với nam tử tiếng gầm nhẹ, nữ tử nức nở thanh.

Đương hai người thu thập thỏa đáng lúc xuống lầu, đã hơn mười giờ, Kiều Kiều sắc mặt bạo hồng, nàng không biết, mình đây ăn gọi cơm sáng vẫn là cơm trưa.

Uống chén sữa ăn điểm khúc kỳ, Giang Phóng cùng Kiều Kiều hai người liền ra cửa , trước khi ra cửa, hai người công đạo tiểu a di không cần chuẩn bị bọn họ cơm trưa cơm chiều , tiểu a di cười gật đầu xác nhận.

Cũng chính là một ngày công phu a, nàng liền theo tuổi thanh xuân mỹ thiếu nữ biến thành hiện tại đã kết hôn nữ thanh niên, Kiều Kiều tâm không thể bảo là bất thấp thỏm.

“Giang Phóng, ngươi nói, ta sau khi kết hôn, có hay không, có hay không biến dạng a?” Kiều Kiều hỏi lời rất không thoải mái.

“Biến dạng?” Nhìn nhà mình tiểu tức phụ nhi quần quýt tiểu bộ dáng nhi, Giang Phóng vui vẻ, “Ba” một.”Vợ của ta sao có thể xấu? Vợ của ta là trên đời này đẹp nhất đẹp nhất tiểu tiên tử.”

Nghe thấy Giang Phóng lời, mặc dù biết Giang Phóng lời tin không được, thế nhưng Kiều Kiều vẫn là vui vẻ trong lòng đều mạo bong bóng.

“Ngươi liền sẽ dỗ ta, ngươi giỏi nhất dỗ người.”

Nhìn Kiều Kiều thần sắc, Giang Phóng biết nàng rất ăn này một bộ, nhạ.

Ta sao có thể dỗ ngươi đâu? Kỳ thực ở trong lòng ta, ngươi thật là xinh đẹp nhất tiểu tiên tử, vẫn luôn là.

“Bảo bối nhi, ta một đời cũng sẽ không lừa ngươi, đến đây đi, của ta tiểu tiên tử, chúng ta đi chỗ nào ăn cơm?”

Hai người ở bên ngoài điên rồi một ngày, kỳ thực bọn họ để ăn mừng kết hôn, đã định rồi số chín lữ hành đoàn, xuất ngoại lữ hành, châu Âu thập quốc du. Cho nên số tám ngày đó hai người là tính toán chỗ nào đều không đi , tại gia dưỡng dưỡng tinh thần, ngày mai muốn ngồi thật lâu máy bay đâu.

Nhìn này nhí mai cao hứng bùng bùng chuẩn bị xuất hành gia hóa, Giang Viễn yên lặng ở công ty tăng ca. Tân Phi Dương cảm khái, đứa nhỏ này là ở đem mình đương trâu sử sao?

Bọn họ lần này ra thời gian cũng không phải là đặc biệt trường, hai mươi ngày, định đứng lên tương đối với thập quốc mà nói, đúng là không dài, Kiều Kiều ngoạn nhí rất H, nàng cũng rất cuộc đi xem chính mình rất chờ mong một chỗ, Vatican.

Trở về chỉ nghỉ ngơi một ngày liền đến trường, Kiều Kiều còn là bao nhiêu có chút không thích ứng, thế nhưng cũng hoàn hảo, bọn họ hiện tại đã đại tứ, chương trình học đặc biệt ít, không ít người đều đang nghiên cứu thực tập tìm việc làm chuyện này, kỳ thực cũng có một chút người lại đánh Kiều Kiều chủ ý, dù sao, Giang gia đích thực lực ở đâu, nếu như có thể tượng nguyên lai Quách sư huynh bọn họ như vậy tiền Cẩm Giang, cũng là rất không lỗi a.

Bất quá Kiều Kiều đối với việc này nhí, bình thường đều là đẩy Tam Lục ngũ, nàng là không muốn quản chuyện như vậy nhí, nếu quả thật có thực lực, vậy đi thử thử, nếu như không có, nói với nàng cũng không dùng. Về phần Quách Vũ Phi cùng tiểu tam nhí, đó là chân chính người có thực lực.

Kiều Kiều lần này kết hôn, cùng với xuất ngoại hưởng tuần trăng mật, bên người này đó hảo bằng hữu đều là biết đến, bất quá cũng cũng không có giống trống khua chiêng. Chỉ là cảm khái động tác của nàng quá nhanh, Từ Mạn nói đầu đầu, các nàng bốn tiểu tỷ muội, này mới vừa đi vào đại tứ, cũng đã gả cho hai. Thực sự là, không chỗ ngồi nói rõ lý lẽ đi a? Bất đều nói là đại học tình yêu tịnh không lâu dài sao? Vì sao a, này hai vị cứ như vậy gả cho. Nàng bỏ quên, này hai vị, đều là ** hình.

Kiều Kiều cấp người bên cạnh mang rất nhiều thứ trở về, Hoa Áu Lâm là nàng thích ăn nhất chocolate. Phương Khuynh Nhan thì lại là một khoản Hermes túi xách, không phải nàng nặng bên này nhẹ bên kia a, đây là Giang Phóng công đạo, đương nhiên, cũng là nhìn tiểu bạch a, tiểu bạch cùng Giang Phóng quan hệ có bao nhiêu thiết, đó là không cần nói. Mà Từ Mạn, Kiều Kiều thì lại là đưa nàng một đôi âu mễ cà đích tình lữ biểu. Đây cũng là Giang Phóng ý tứ. Một đôi biểu bảy vạn đến đồng tiền. Cũng không tính tiện nghi. Giang Phóng nói, hẳn cho bọn hắn mang đồng tây, có vẻ so sánh nương a. Vừa lúc Kiều Kiều muốn cho mình tiểu tỷ muội các mang lễ vật. Cho nên a, hẳn cũng là như thế công đạo nàng. Vốn Kiều Kiều còn đang suy nghĩ muốn đưa các nàng cái gì đâu, đã có Giang Phóng chỉ điểm, vậy cũng rất tốt. Tối thiểu nàng không cần phí tâm tư suy nghĩ. Thấy lễ vật này chênh lệch lớn như vậy, Kiều Kiều lại cấp Hoa Áu Lâm điền hai thi hoa lạc thể kỷ vòng cổ, mặc dù rất tiện nghi, thế nhưng Kiều Kiều biết, Hoa Áu Lâm rất thích.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606636,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-93/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-95/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Thiên tới Tân Dương

Thời gian liền một ngày như thế một ngày quá khứ, nếu có người hỏi Kiều Kiều, kết hôn cùng không kết hôn có cái gì khác nhau, Kiều Kiều nhất định là không nghĩ ra được, đúng vậy, nàng vẫn là giống như trước đây, cùng Giang Phóng tự do tự tại cùng một chỗ.

Bất quá, bọn họ dọn nhà, không phải chuyển hồi từng cái kia tiểu gia, mà là một người gia, Cẩm Giang tập đoàn năm kia liền bắt đầu tân lâu bàn, vạn quốc công quán, này danh nhĩ là bọn hắn tập thể thương lượng ra tới, nếu là nhà mình khai phá tiểu khu, chất lượng cách cục gì gì đó lại là tốt nhất, không đề ý do chính mình không được, kết quả là, Kiều Kiều cùng Giang Phóng liền chuyển đến đó lý. Vạn quốc công quán là cao đương hoa viên tiểu khu, lâu mật độ đặc biệt thấp, toàn thân là phi thường thích hợp cư trú. Giang Hải Dương ý là, Tân thị phụ phụ tuổi tác cũng đều sẽ càng lúc càng lớn, thân thể cũng càng ngày càng yếu, ở xa, này cho nhau chiếu cố cũng bất tiện, không như, liền đều chuyển qua đây.

Bất quá Giang Hải Dương cũng biết, đứa nhỏ đều hi vọng có không gian của mình, hẳn trịnh trọng trưng cầu đại gia ý kiến, ngoài dự liệu của hắn, Giang Phóng Giang Viễn cũng không phản đối, qua đi Giang Hải Dương tự mình nghĩ nghĩ, cũng lắc đầu cười, đúng vậy, hẳn thế nào liền đã quên con trai của mình là ai, bọn họ kia sẽ đề ý này đó, dù sao lại bất ở cùng một chỗ, một tiểu khu mà thôi. Thực sự không cần nghĩ quá nhiều.

Giang Hải Dương trả lại cho Kiều ba kiêu mẹ ở bên cạnh cũng để lại một bộ phòng. Hơn nữa cổ động Kiều gia người chuyển qua đây.

Kiều ba về nhà cùng kiêu mẹ hai người thương lượng thật lâu, rốt cuộc quyết định dời đến Tân Dương. Kỳ thực, tất cả mọi người là vì đứa nhỏ, nửa năm trước, Kiều gia nhà cũ động thiên, Kiều gia gia Kiều nãi nãi, Kiều nhĩ thúc bọn người dời đến Dân Giang. Bọn họ là vì Kiều Đình, cũng là vì kiêu vũ đông. Bây giờ, Kiều ba kiêu mẹ tính toán nghe Giang Hải Dương ý kiến dời đến Tân Dương, cũng là vì đứa nhỏ, bọn họ biết, Kiều Kiều chắc là sẽ không hỏi

Dân Giang , nàng nói quá, tốt nghiệp sau muốn thi nghiên. Sau đó tranh thủ lưu giáo. Nếu như Kiều Kiều lưu tại Tân Dương, mà Giang Phóng lại đang Tân Dương tọa trấn, như vậy nàng thế tất sẽ đem gia an ở Tân Dương, tự nhiên Dân Giang cũng là thiếu, Kiều ba kiều mẹ mỗi ngày nhìn Giang Phóng mặt mũi như vậy, cũng là đau lòng , không muốn hấn một như vậy còn luôn luôn kéo Kiều Kiều hướng Dân Giang chạy.

Hơn nữa, tiểu Mộc tương lai cũng là muốn thi đại học A , nói tóm lại, hay là đang Tân Dương tương đối khá.

Thế là Kiều ba kiều mẹ coi như là quyết định thật nhanh, trở lại cùng Kiều gia gia Kiều nãi nãi nói này đó hiện thực tình huống, bọn họ cũng rất ngoài ý muốn , Kiều gia gia Kiều nãi nãi thế nhưng cũng khuyên bọn họ dời đến Tân Dương, lớn tuổi, rất nhiều chuyện đều đã thấy ra, cũng là hi vọng , tiểu bối nhi tốt một chút .

Giang Hải Dương đem nhà mình muốn ở này lục phòng tứ toàn bộ đều bìa cứng tu , Kiều Kiều đi nhìn quá, hảo đồn chắc chắn. Bất quá vì sao là lục bộ? Giang Phóng giải thích, ông ngoại bà ngoại một bộ, tiểu cậu một bộ, cha mẹ của hấn một bộ, Kiều ba kiều mẹ một bộ, hai người bọn họ một bộ, còn có Giang Viễn một bộ.

Kiều Kiều bày tỏ giải, đúng vậy, Giang Viễn niên kỷ, cũng là nên có chính mình tư mật không gian a! Trừ cấp Tân Chính lưu bộ kia là hơn bốn trăm bình nhảy tầng phục thức. Bọn họ mấy nhà đều là không được ba trăm bình nhảy tầng phục thức.

Kiều ba kiều mẹ nhìn Giang gia tổng phòng này, lại lần nữa 〇___〇b hấn , bọn họ thế nào có một loại bán nữ nhi cảm giác niết? Bất quá Kiều Kiều cũng an ủi bọn họ không có việc gì.

Phòng ở trang sửa xong, dùng tất cả đều là bảo vệ môi trường vô ô nhiễm vật liệu, cũng phóng một khoảng thời gian, chờ chuyển qua năm ba tháng phân xuân về hoa nở thời gian, bọn họ đều chuyển vào phòng ở.

Kiều Kiều cao hứng nhất , nàng cách ba mẹ gần thật nhiều a. Vì để tránh cho Kiều ba thông cần, Giang Hải Dương đã đem Kiều ba điều đến nơi này biên. Kiều ba trái lại rất tự nhiên , không có gì cảm thấy không hài lòng .

Hấn cả đời này, xem như là hỗn không tệ , chính mình đệ đệ muội muội đã ở trợ giúp của mình hạ quá lên không tệ ngày, đúng vậy, mấy năm nay, Kiều ba giúp Kiều nhị thúc cùng Kiều cô cô rất nhiều. Mà tức phụ nhi bên đó đây, ca ca của nàng, nhị muội, tiểu muội, hấn cũng là cặn kiệt chiếu cố , hấn hiểu được, hấn tài hoa của mình, cũng chính là cái kia hình dáng , thế nhưng mấy năm nay Giang Hải Dương còn vẫn rất nặng dùng hấn, với hấn rất không lỗi. Hấn đặc biệt cảm kích hấn ơn tri ngộ.

Kiều gia nguyên lai không được một trăm bình, bây giờ lã là thoáng cái lật bội còn nhiều, hơn nữa còn là trên dưới nhảy tầng, kiều mẹ mặc dù trong lòng có lo lắng, thế nhưng vẫn là rất cao hứng , liên Kiều Mộc đều cao hứng nguy. Tân phòng tứ, tân phòng gian.

Kiều Mộc mới mười một tuổi, thế nhưng đã không phải là kia phó tiểu hài tử hình dáng , nàng cũng không thích tiểu nữ sinh thích những thứ ấy phản hồng ren hoa vậy. Nhưng bước binh vẫn phải có.

Kiều gia gia Kiều nãi nãi Kiều nhị thúc Kiều cô cô chờ Kiều gia đoàn người qua đây ôn oa nhi thời gian, đều rất là hâm mộ, hâm mộ Kiều gia phòng ở, cũng hâm mộ Kiều Kiều, bọn họ cũng đều biết, Kiều Kiều gả vào cái dạng gì nhi gia đình, Kiều nhị thẩm cũng nhắc nhở Kiều Dĩnh, mặc dù nói không nhất định phải tìm Kiều Kiều nhà chồng loại này hiền quý nhân gia, thế nhưng, ta cũng không thể gả nhập người bình thường gia. Mà Kiều Dĩnh công tác nhiều năm như vậy, lại là tại nơi loại hoàn cảnh trung, lòng dạ nhi cũng cao lên, Kiều Kiều không biết, này đối Kiều Dĩnh là hảo vẫn là không tốt.

“Kiều Kiều tỷ, đại bá thực sự thật xinh đẹp a. Chính các người ở bên kia bộ đáng gì nữa a?” Kiều vũ đông là một so sánh thành thực đứa nhỏ.

“Ân? Ta mang bọn người quá đi xem?” Kiều Kiều nghiêng đầu suy nghĩ một chút.

“Có thể chứ?” Kiều vũ đông mới mười tuổi, nghe Kiều Kiều nói như vậy rất kinh hi.

Kiều Kiều bật cười, này cũng không phải đại sự gì nhi: “Cái kia, gia gia nãi nãi, các người có muốn hay không cũng đi xem?”

“Ân, ta đây cũng đi xem một chút, nhìn nhìn chúng ta Kiều Kiều gia xá dạng nhi.”

Kiều gia người đều tốt kỳ, cái này đều theo Kiều Kiều quá khứ. Một tiểu khu, rất gần .

“Kỳ thực các người cũng đừng với ta gia ôm có quá lớn ảo tưởng a, ha ha, chúng ta cách cục đều là giống nhau.” Bất quá trang sức bất đồng mà thôi. Kiều Kiều bên kia càng hiện đại một ít, mà Kiều ba kiều mẹ bên này trang sức vẫn là thiên kiều cũ một ít, dù sao, niên kỷ ở nơi đó.

Bất quá rất hiển nhiên, bọn họ thích hơn Kiều Kiều gia loại này bố trí.

“Tỷ, nhà các người thật xinh đẹp.” Kiều Dĩnh cảm khái.

“Nói không chừng chờ người kết hôn thời gian, lộng so với ta ở đây xinh đẹp hơn đâu. Chờ ha, ta đây nhi có ăn ngon .” Kiều Kiều đi tù lạnh cầm chút nước quả mousse, nàng rất thích ăn này, trong nhà cũng phòng .

Lão nhân cùng đứa nhỏ đều là rất thích món điểm tâm ngọt , Kiều nhị thúc, Kiều nhị thẩm, Kiều cô cô chờ người cũng là bởi vì làm coi được, cũng cảm một phần. Này Kiều Kiều trừ hàng thoáng cái sẽ không có. Bởi nàng tiến phòng bếp lấy Kiều Dĩnh đương nhiên là nhìn thấy. Nàng cười hi hi : “Kiều Kiều tỷ, chúng ta đều cho người gia tù lạnh vết sạch .”

“Ha ha, các người thích ăn, chờ ta nhượng Giang Phóng lúc trở lại mang điểm, nhà này hoa quả mousse là Tân Dương làm tốt nhất nga.”

“Tỷ phu đối với người thật tốt.”

“Tiểu đình, người là quang thấy hần rất tốt với ta, chẳng lẽ, ta với hần không tốt sao?” Kiều Kiều hỏi.

“Ân, người với hần rất tốt.” Tựa hồ là nghĩ tới hồi bé, Kiều Đình mỉm cười, mỗi người, đồ hội bởi vì nàng gặp gỡ mà đi lên bất đồng cuộc sống. Người khác đều sợ Giang gia tiểu huynh đệ lưỡng, Kiều Kiều tỷ lại cũng không sợ, đại bá còn thu lưu bọn họ, có lẽ, thật là chỉ có thật tình đối với người khác, mới có thể thu hoạch hạnh phúc đi.

Nhìn lão đại gia quả như thế náo nhiệt, tựa hồ Kiều gia gia Kiều nãi nãi là yên tâm. Bọn họ người nhiều hơn, qua đây thời gian là Kiều ba an bài xe quá khứ tiếp, cũng để lại đại gia buổi tối ở tại nơi này nhĩ, ngày mai lại hồi. Tuần này là Kiều gia mọi người, tuần sau, thì lại là kiều mẹ bên kia thân thích đã tới.

Kiều Kiều nhĩ đi đến thời gian đã say xe vụng không được, xuống xe liền ói ra. Kiều Kiều nhìn rất đau lòng, bất kể là từng vẫn là nàng sau khi trùng sinh, nhĩ đi đều là đối với nàng rất tốt. Mà nhà bọn họ định đứng lên, nhĩ đi là nhiều tệ nhất. Nhĩ đi gia tiểu biểu đệ cũng không quá không chịu thua kém. Kiều ba cũng vì nhĩ đi phu tìm phân làm việc, nàng nhĩ đi cũng ở nhà thiết lập tiểu nuôi trồng trang, thế nhưng dù sao kia đều là vật còn sống, mà Kiều Kiều nhĩ đi lại thoáng sợ ý, thường xuyên là vội hỏi một năm, cuối cùng cũng chính là thoáng kiếm tiền.

Kiều Kiều mượn cơ bởi nàng nhĩ đi thượng bên ngoài hoa viên tản tản bộ, thanh tĩnh hạ. Len lén cấp nhĩ đi tặc một vạn đồng tiền. Kiều Kiều nhĩ đi thế nào cũng không chịu muốn. Nàng chỗ nào có thể muốn ngoại sinh nữ nhĩ tiền đâu, bất quá Kiều Kiều rất kiên trì, cuối cùng Kiều Kiều nhĩ đi cũng là sợ nhiều người thấy không tốt, liền thu vào.

Một vạn đồng tiền đối Kiều Kiều mà nói cũng không nhiều, cũng không tính cái gì, vốn nàng là nghĩ nhiều cấp nhĩ đi một ít, thế nhưng nàng biết nhĩ đi tính tình, nàng tất nhiên sẽ không cần, cấp một vạn, nàng miễn cưỡng, hần là sẽ nhận lấy đi.

Buổi tối thời gian, Kiều Kiều nằm ở Giang Phóng trong lòng cảm khái, “Người nói, mọi người, đều cảm thấy là ta trào cao người. Thế nhưng, ta vì sao một điểm loại này tự giác cũng không có đâu?”

“Bởi vì, người là cái hoại con nhóc...” Nói xong, Giang Phóng đã đem Kiều Kiều kéo vào trong chăn. Kiều Kiều nghĩ, nhà hần chắn, nhất định là một hổ đen, mà hổ đen lý đại ma vương, phi Giang Phóng mặc chúc.

Bởi vì tám tháng phân muốn làm hôn lễ, Giang gia cùng Kiều gia đã ở trù bị trùng. Kiều Kiều cũng mau tốt nghiệp, kiêm càng nhiều. Mà nàng thi nghiên thành tích cũng đi ra, không có vấn đề, nàng thuận lợi thi đỗ đại học A nghiên cứu sinh. Kiều Kiều nghĩ, đại học này bốn năm, nàng không có lãng phí, cũng không có tiêu xài rùng, thật tốt!

Hiện tại đã là tháng sáu, lập tức cũng chính là tốt nghiệp cuộc sống, giai đoạn trước bởi vì thực tập quan hệ, rất nhiều đồng học đều ly khai trường học, này muốn tốt nghiệp, đương nhiên là muốn trở về. Tự hội, phân biệt nước mắt, tựa hồ cũng là cáo biệt một đoạn này thanh xuân tốt nhất phát tiết phương thức. Kiều Kiều cũng không thường ở trường học, thế nhưng cũng biết, giáo nam kia phiền rùng cây nhỏ, thành chia tay thánh địa. Không biết nói đã từng nói một câu nói, tốt nghiệp, đã thất nghiệp, lại thất tình.

Hoa Âu Lâm đã tìm xong rồi làm việc, Tân Dương một nhà dân sinh báo chí làm thiếp ký giả, nửa năm đích thực tập, nàng đã đi qua lãnh đạo tán thành, mà nàng cùng Chu Yên Vân, vẫn là rất tốt. Hai người thương lượng, chừng hai năm nữa, toàn ít tiền, liền kết hôn. Kiều Kiều nghĩ, như vậy cũng rất tốt, Chu Yên Vân đã tốt nghiệp hai năm, ở một nhà xí nghiệp nước ngoài làm việc, tất cả cũng rất thuận lợi.

Từ Mạn thi công chức, vốn thân là tên thứ hai nàng là không hí, nói muốn đến, đều nói nhân sinh như hí đâu, không đợi nàng tìm việc làm nữa, công việc này lại tới cửa, thành tích tổng hợp đệ nhất vị kia chủ nhân, lại bị người tuôn ra đến, là mô lãnh đạo nữ nhĩ, mà vị này lãnh đạo đối thủ một mất một còn nương này hảo đồn làm văn, tự nhiên mà vậy, đệ nhất danh bị PASS, mà nàng này tên thứ hai, thế nhưng lượm cái đại tiện nghi. Mọi người đều gọi thắng của nàng vận may.

Tác giả có lời muốn nói: Trailer nga, ngày mai đại kết cục, sau sẽ có tứ thiên phiên ngoại, liền sẽ toàn bộ kết thúc

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606637,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $(' #wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-94/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-96/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Cuối cùng khúc - hôn lễ

Tốt nghiệp thời gian, các học sinh đều khóc rất lâu, những thứ ấy từng mâu thuẫn, từng đối chọi gay gắt, đều giống như phong như nhau tan mất. Mỗi người cũng khó quá, Kiều Kiều nghĩ, này bốn năm, nàng không chỉ không có tiêu xài rưng, nàng còn thu hoạch hữu tình. Bên người nàng này đó hảo bằng hữu, mỗi một cái đều rất tốt, rất tốt rất tốt.

Nàng biết, Giang Phóng từng đi tìm Lâm Hiểu Nam, hi vọng hắn có thể tới Cẩm Giang đi làm, thế nhưng Lâm Hiểu Nam cự tuyệt, cuối cùng, hắn cũng thi Tân Dương chính phủ phòng làm việc công chức. Kiều Kiều không biết này hai vị nói chuyện cái gì.

Kỳ thực Lâm Hiểu Nam nói cho Giang Phóng, hắn, thích Kiều Kiều, rất thích. Bất biết cái gì thời gian nàng liền ở trong lòng hắn đâm căn, bất quá, hắn vĩnh viễn cũng sẽ không nói, hắn nghĩ, Giang Phóng là may mắn, hắn hai tình địch, một đời cũng sẽ không cùng cô bé kia biểu lộ. Đã Giang Phóng theo thương, như vậy hắn muốn cùng Giang Phóng đi một cái hoàn toàn bất đồng lộ. Hắn nói, hắn không muốn, cũng không nên đi Cẩm Giang. Hắn sẽ ở lĩnh vực của mình, xông ra một mảnh thiên.

Đây hết thầy tất cả, Kiều Kiều cũng không biết.

Lúc này, nàng chính đang chuẩn bị hôn lễ, về phần hôn lễ phương án, nàng suy nghĩ thật lâu, cũng muốn rất nhiều cái. Thế nhưng đều lại cảm thấy không hài lòng, nói không hảo là vì sao không hài lòng, thế nhưng chính là cảm thấy không phải như vậy tận thiện tận mỹ.

Nàng hi vọng, nàng kiếp này duy nhất hôn lễ, tất cả đều là tốt nhất.

Tần mẫu nói, nàng lúc nhỏ liền có một cái mơ ước, có thể khoác đồ thẩm giá y, gả cấp tim của mình bề trên, mặc dù hiện tại đều mặc áo cưới trắng noãn, bất quá nàng còn là thích kia cổ điển mỹ phượng khăn quàng vai.

Nghe xong lời của nàng, Kiều Kiều nhận tình sáng lên, đúng vậy, nàng cũng thích a, nàng cũng không phải đặc biệt thích áo cưới a. Cùng Tần mẫu thảo luận đã lâu, cuối cùng, Kiều Kiều quyết định làm một đặc biệt kiểu Trung Quốc hôn lễ, nhìn mỗi ngày cùng Tần mẫu cùng nhau nói nhỏ, thảo luận hôn lễ chi tiết phu nhân Tần mẫu cùng Kiều Kiều, nhìn này một lão một tiểu ở chung dị thường hài hòa, làm chuẩn bà bà Tần Tổ Cẩm thậm chí có một tia không đồng dạng như vậy cảm giác, thật không nghĩ tới a, bây giờ, nàng thế nhưng cũng làm bà bà, nhìn trong gương chính mình, không có quá nhiều biến hóa a, nhưng nàng đã như thế già rồi, chu đáo con trai của nàng đều phải kết hôn. Giang Hải Dương biết mình thế tử này đó tiêu quần quýt. Cười an ủi nàng.

Kiều Kiều hôn lễ hừng hực khí thế chuẩn bị, kỳ thực, đã cơ bản an bài không sai biệt lắm, đồ thẩm mỹ phượng khăn quàng vai. Kiều Kiều là tóc ngắn, kỳ thực cũng không phải là hoàn toàn thích hợp, bất quá của nàng thợ trang điểm cũng là một thiên tài, lằng lằng cho nàng lỏng xù tóc ngắn khiến cho tượng tóc dài vén lên, liền Từ Mạn đều rất không rụt rè nói, nếu như nàng kết hôn, nàng cũng phải tìm này thợ trang điểm, quá vĩnh vào.

Còn có nửa tháng sẽ phải kết hôn. Đương nhiên tiểu thư một ngày một không cẩn thận té xỉu thời gian, tất cả mọi người đại loạn, đúng vậy! Giang Phóng càng hù chết. Kiều Kiều mặc dù không phải cái loại này thể chất đặc biệt tốt nữ hài nhi, thế nhưng cũng sẽ không bởi vì một lần té xỉu a! Đoàn người hạo hạo dang dang liền vọt tới bệnh viện, kết quả lấy được tin tức thế nhưng nhượng tất cả mọi người ghen hống nhìn trần trời.

Trong đó lấy Giang Phóng vì tối.

“Ngươi, ngươi, ngươi ngươi ngươi, nói cái gì?”

“Ta nói chúc mừng, ngươi phải làm ba ba.” Lão đại phu đối này tiểu hòa nhi phản ứng rất trấn định.

Dù sao làm nhiều năm như vậy thầy thuốc, đủ loại chuyện này thấy hơn.

“Ta, ta muốn làm ba ba? Trời ạ. Ta muốn làm ba ba? Kia, nàng kia làm sao vậy? Nàng vì sao lại té xỉu? Có nặng lắm không? Bảo bảo có nặng lắm không?” Nhìn chuẩn ba ba rơi vào lo nghĩ trạng thái. Lão đại phu mỉm cười.

“Không có gì, vị này chuẩn mẹ chính là có điểm một nhọc quá độ, tính không có chuyện gì nhi, ta cho nàng mở một lọ dinh dưỡng dịch. Đánh đi vào, ngủ một giấc thì tốt rồi. Bất quá sau này phải cẩn thận, nàng đã mang thai ba tháng, mấy tháng trước chính là cần phải cẩn thận thời gian. Các ngươi này đối tiểu phu thê cũng là có điểm sơ suất quá.” Lão đại phu muốn nói là, vị này bà mẹ trẻ tuổi không lớn lắm đi? Chẳng trách liền mang thai ba tháng còn không biết. Cũng không biết có thể hay không chiều cô tốt đứa nhỏ.

“Ta biết, chúng ta sau này nhất định cẩn thận, cái kia, cái kia, ôm bảo bảo, có cái gì cần phải chú ý sao? Có cần hay không bổ sung cái gì dinh dưỡng? Chúng ta nửa tháng sau kết hôn điển lễ, có thể hay không ảnh hưởng nàng? Vẫn là, sinh xong lại làm? Không được, ta gọi điện thoại cho hôn lễ hủy bỏ.” Chuẩn ba ba đã rơi vào điên cuồng trạng thái.

“Giang, Giang Phóng...” Kiều Kiều tỉnh lại.

“Kiều Kiều, ngươi đã tỉnh? Ngươi đã tỉnh, chúng ta có bảo bảo, chúng ta có bảo bảo.” Giang Phóng tiến lên cầm Kiều Kiều tay, rất kích động.

“Àn, ta, ta nghe thấy được.” Nàng vừa tỉnh, liền nghe hắn nói muốn thủ tiêu hôn lễ, sinh hoàn lại nói.”Ta không sao, thực sự không có việc gì, đừng thủ

tiêu hôn lễ, chúng ta chuẩn bị lâu như vậy, ngại dừng chuyện gì đều xúc động.”

“Thực sự không quan hệ sao?” Giang Phóng nhìn về phía lão đại phu.

“Không có việc gì. Chỉ phải chú ý không nên đặc biệt mệt nhọc là được.” Này tiểu thê tử có thể sánh bằng nam trấn định hơn.

“Ta cho ta ba gọi điện thoại, ă, còn có ông ngoại, còn có ta tiểu cậu, còn có người ba mẹ, ă, còn có tiểu bạch nhị hắc bọn họ, ha ha, lão tử ta cũng muốn làm cha, đối, ta hiện tại liền đánh, hiện tại liền đánh...” Quả nhiên, hắc còn ở vào cực độ kinh hi trong..

Vừa Kiều Kiều té xỉu lúc đã ở Phương Khuynh Nhan theo tới bệnh viện, biết được Kiều Kiều cũng mang thai, Phương Khuynh Nhan không khỏi nghĩ đến từng, nàng kết hôn thời gian, bọn họ nói cái gì tới, nàng nói với Kiều Kiều, ngàn vạn không nên mang thai kết hôn, thật sự là quá mệt mỏi. Thế nhưng kết quả đầu, ha ha, thực sự là, người tính không bằng trời tính, Kiều Kiều thật đúng là ngay kết hôn thời gian mang thai.

Biết được tin tức này mọi người đều chấn phấn. Liên luôn luôn bình tĩnh Tần Chính đều nói năng lộn xộn. Sau, Kiều Kiều liền bị trở thành trọng điểm nhân vật bảo vệ. Phàm là một chút việc gì cũng không chuẩn nàng kiên.

Nửa tháng rất nhanh, đảo mắt đã đến kết hôn ngày đó.

Bởi vì tân nương tử mang thai mau bốn tháng rồi, Giang Hải Dương cũng đã sớm nói, ai cũng không cho phép náo yêu nhi.

Cảnh rất long trọng. Từ Mạn chờ mấy người tỷ muội đào sáng sớm hãy theo Kiều Kiều trang điểm, chải đầu, kia một thân cổ điển hồng giá y thập phần khó xuyên. Đương toàn bộ đều thu thập xong thời gian, Kiều Kiều thành thật ngồi ở chỗ kia, chờ đợi của nàng tân lang. Không biết vì sao, trong đầu của nàng, giống như là phóng điện ảnh như nhau, không ngừng lóe mấy năm nay hai người từng chút từng chút.

Về sau, Giang Phóng vào cửa, kia vui mừng chặn cũng đỡ không được, nhẹ nhàng ôm lấy chính mình tức phụ nhi, Giang Phóng thoảng qua liền hưởng ngoại xông.

Chọn xong canh giờ.

Hôn lễ bắt đầu, thật dài thăm dò, u ám ánh đèn, Giang Phóng một thân đường trang, thẳng tắp đứng ở nơi đó, chờ đợi hắc đẹp nhất tân nương.

Mềm nhẹ âm nhạc vang lên, mọi người đều rất yên tĩnh, tất cả tầm mắt đều chú mục này đối người mới.

Nhìn mũ phượng khăn quàng vai tân nương tử, tuần lã lãnh ngạnh tân lang về mặt ôn nhu cười. Ở trong mắt của hắc, nàng là tiên nữ hạ phàm, xinh đẹp chói mắt lại không chân thực.

Hắc Kiều Kiều, nàng rút cuộc khoác mũ phượng khăn quàng vai, kia một mặt đỏ thắm, nhẹ nhàng hướng đi hắc...

Hắc nhiều năm như vậy mộng tưởng...

Tân khách rất nhiều, nhìn khăn voan đỏ nhấc lên, kia mâu quang lưu chuyển, cười một tần đều là quyến rũ Kiều Kiều, nhìn si ngốc tân lang, có người gật đầu, có người hâm mộ, cũng có người đỏ kị... Nhưng là bất kể người khác nghĩ như thế nào, đều ảnh hưởng không được kia tràn đầy tình thâm nam nữ.

Mặc dù cũng không có đặt ra này tình tiết, bất quá Giang Phóng vẫn là qui xuống, đem Kiều Kiều tay kéo tới trái tim của chính mình vị trí.

“Ta yêu người, ta lấy chính mình thề, nếu như ta cả đời này phản bội người, làm thương tổn người, để ta, vạn kiếp bất phục.”

Lời của hắc hung tàn, thế nhưng, bên trong bao hàm, lại là kia tràn đầy thâm tình.

Đã tham gia hai người tiệc đính hôn người đều biết hai người sâu xa. Cũng không khỏi làm cho này đối tiểu tình lữ vỡ tay. Hữu tình người sẽ thành thân thuộc, thật sự mỗi người cũng có thể làm đến, thế nhưng, nhìn thấy này thâm tình thời khắc, mọi người vẫn là sẽ, không khỏi chân thành mong ước.

Hôn lễ kết thúc, tân lang tân nương cũng không có ra mời rượu, đại gia cũng minh bạch, đây là sợ bị thương tân nương tử, dù sao có thai thôi!

Mặc dù tân lang các vị phát tiểu đồng học lấy chúng ta đều là bán thú nhân vì do, kiên trì muốn ôn ào động phòng, nhưng cuối cùng cũng không có thành công, Giang Hải Dương không biết cấp một đôi người mới giấu chỗ nào rồi. Mọi người bất mãn mà về, hảo đồn ở sau lưng mắng Giang Phóng, người này náo bọn họ thời gian, thế nhưng một chút cũng không khách khí a, này hắc kết hôn, đảo là có bùa hộ mệnh, thực sự là, thực sự là quá không chú ý lap.

“Hắc lúc nào chú ý quá?” Nhị hắc yếu ớt nói.

Khiến cho mọi người cộng minh.

Lúc này nhị hắc, đã là Tần Dương chiêu thương cục cục phó.

Kỳ thực Kiều Kiều cùng Giang Phóng chỗ nào cũng không đi, ngay phòng ốc của mình lý. Nhìn mọi người bị Giang Hải Dương đùa giỡn xoay quanh, Kiều Kiều cảm khái: “Xem ra, gừng càng già càng cay a!”

“Có một hay không?” Cho mình tức phụ nhi xoa vai, Giang Phóng ân cần rất.

“Ân, có điểm.”

Xoay người, đưa tay đặt ở Kiêu Kiêu trên bụng. Chậm rãi vuốt: “Nhi tử a, người nhất định phải ngoan ngoãn a, ngàn vạn không nên lấn qua lấn lại của người bà mẹ trẻ, nếu không, chờ người sinh ra , ta đây làm cha , nhưng là sẽ thu thập của người nga!”

“Ha ha.”

“Người ngoan một điểm, cùng mẹ người như nhau ngoan, chờ người sinh ra , cha mang người đi chơi nhĩ, dẫn người đi ăn McDonald, dẫn người đi dạo chơi ngoại thành, dẫn người đi sân chơi, dẫn người đi chơi điều, ta còn sẽ tham gia nhà của người trường sẽ, sẽ cùng người đá cầu, sẽ cùng người cùng nhau chơi đùa nhĩ trò chơi, ba ba còn sẽ giúp người đánh chạy bắt nạt của người tiểu bằng hữu...”

Nhìn Giang Phóng cục lốc bộ dáng, Kiêu Kiêu cảm thấy mắt nóng nóng, sợ là, này đó, đều là hấn tử nhỏ nguyện vọng đi?

Hấn nhất định sẽ là một hảo ba ba , mà nàng cũng sẽ, sẽ làm một hảo mẹ.

Rửa mặt hoàn tất.

Hai người nằm ở trên giường, “Thật tốt, tất cả mọi người biết người là vợ của ta .” Giang Phóng cảm khái.

“Người khác không phải đã sớm biết sao?” Chuyện của bọn họ nhĩ đã sớm truyền sôi sùng sục . Theo sơ trung kia trận, không phải là nói bọn họ yêu sớm sao?

“Kia không giống với. Hiện tại chúng ta không chỉ có bản nhĩ, còn có nhĩ tử, còn có long trọng hôn lễ, lúc này ta mới cảm thấy kiên định, mới cảm thấy, người là thật một đời đều thuộc về ta .” Giang Phóng ngây ngô cười.

Nhìn hấn đơn thuần bộ dáng, Kiêu Kiêu kéo xuống đầu của hấn.

“Ta yêu người.”

Theo nàng mềm mại hôm vai ngẩng đầu lên, hấn giao nàng nằm nghiêng, hấn làm cho nàng gối lên cánh tay hấn thượng, “Ta a, nhất định là so với người sớm một bước yêu người.”

Ngẩng đầu lên nhìn hấn một cái, nàng ngọt ngào hiểu rõ oa hời trong ngực của hấn, “Còn nhỏ tuổi liền khỏi sắc tâm.”

“Ha ha, mặc kệ thế nào, bây giờ, người là của ta .” Trên mặt của hấn có nụ cười thỏa mãn.

Nhìn hấn một cái, Kiêu Kiêu ôn nhu vuốt ve bụng của mình, thử nghiệm con mẹ nó cảm giác, trong lòng mềm , chờ mong đứa nhỏ tiến đến. Hài tử của bọn họ, thật tốt.

Kiêu Kiêu bụng không quá có thể nhìn ra, khả năng cùng nàng hình thể có liên quan, cộng thêm nàng bản thân ăn không nhiều, mang thai hậu khẩu vị cũng không tốt, đại khái trên người nàng duy nhất trưng thị khả năng chính là ru phòng .

Kiêu Kiêu ru phòng đã phình, êm dịu no đủ. Nhìn Kiêu Kiêu tầm mắt rơi vào chính mình ngực thượng, Giang Phóng cười tà một chút, hấn, cũng không tính buông tha bọn họ đêm động phòng hoa chúc...

Hấn thô ráp ma chỉ chậm rãi đưa tới Kiêu Kiêu giữa hai chân, cọ xát, thường thường kẹ chen một chút, làm cản về đốt Kiêu Kiêu cường liệt khát vọng. Đưa Kiêu Kiêu căng thẳng đùi kẹ lấy bàn tay của hấn, eo nhỏ nhấn nhẹ bầy, cầu xin hấn mạnh hơn liệt xâm chiếm.

Nàng ôm hài tử của bọn họ, hấn không dám xằng bậy, chỉ hi vọng đưa ra Kiêu Kiêu thân thể nhiệt tình, khiến cho hấn ra vào càng thông thuận, càng thâm nhập.

Cảm thấy của nàng khát vọng, tựa hồ có đứa nhỏ, thân thể của nàng càng thêm mãnh cảm, cũng càng đun nóng tình, đem gậy gỗ để ở Kiêu Kiêu nhập khẩu, hấn □ trầm xuống, cái kia so với ngón tay thô không biết gấp bao nhiêu lần đại gia hỏa liền hung hăng đỉnh tiến vào.

“Bảo bối...” Đầu của hấn chôn ở Kiêu Kiêu bả vai, tiếng hít thở hỗn loạn hơn nữa kích thích, “Nhĩ hảo chặt... Nóng quá...”

“Ách, đứa nhỏ...” Kiêu Kiêu có chút lo lắng.

“Không quan hệ, thực sự không quan hệ, ta sẽ cẩn thận.” Giang Phóng nói xong cũng để lại Kiêu Kiêu đùi rể, sau đó đem chính mình xuống phía dưới áp càng sâu: “Bảo bối, rất nhanh liền sẽ thoải mái , nghe lời... A...” Thân thể bắt đầu bị hấn kịch liệt lay động khởi đến, cấp thiết luật động lại cũng không có vì vậy mà chậm lại nửa phần.

Kiêu Kiêu cũng không có ngăn cản ở Giang Phóng động tác, cuối cùng, hấn cuối cùng tận hưởng , mà nàng, cũng là bởi vì thân thể mãnh cảm, tới nhiều lần.

“Đứa nhỏ có hay không thế nào?”

“Lo lắng đứa nhỏ còn như vậy dùng sức.” Kiều Kiều hoành hấn liếc mắt một cái.

“Ha ha.” Hấn thấu quá khứ hôn nàng một phen.” Hôm nay là của chúng ta tân hôn đêm. Hơn nữa, ta có chừng mực.”

“Kiều Kiều, có thể cùng người cùng một chỗ, thú người, nhìn người cho ta sinh con đường cái, trên đời không còn có so với này tốt hơn chuyện này.”
Giang Phóng thờ phào nhẹ nhõm.

“Ta yêu người.”

Nàng thẳng tắp nhìn về phía hấn, nhìn một lúc lâu. Hai người trong mắt, đều là tràn đầy thâm tình. Hồi lâu sau, nàng trịnh trọng mở miệng: “Ta cũng yêu người. Giang Phóng, ta sẽ một đời đối với người tốt.”

Giang Phóng sững sờ một chút, xán lạn cười: “Ha ha, người đoạt của ta lời kịch. Những lời này, vốn nên là ta nói. Bảo bối nhi, ta cũng sẽ. Ta sẽ nhường người, làm ta một đời công chúa.”

Hấn cuối cùng lời, biến mất ở hai người kẻ sát cánh môi trong...

(chính văn hoàn)

Tác giả có lời muốn nói: Chưa từng nghĩ, nhanh như vậy liền kết thúc. Cảm tạ mấy ngày này tới nay sự ủng hộ của mọi người, lại lần nữa cảm tạ đại gia! Tiếp được đến còn có tứ thiên tiểu phiên ngoại nga

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606638,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-95/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-97/'; }} document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Phiên ngoại 1, giang đồn một

Giang đồn một năm nay sáu tuổi, đã là tiểu học năm nhất học sinh. Hấn nghĩ, hấn là trên đời này hạnh phúc nhất tiểu hài nhi, tại sao vậy chứ, hấn có một đôi rất tốt ba mẹ, ba ba sẽ dẫn hấn dạo chơi ngoại thành, sẽ dẫn hấn đi sân chơi, còn có thể len lén dẫn hấn đi ăn McDonald. Ăn, mẹ, mẹ rất ôn nhu, thế nhưng thỉnh thoảng đâu, sẽ phát hỏa, thế nhưng cho dù như vậy, hấn vẫn là rất thích mẹ, thích mẹ ôn nhu thân hấn, nói, bảo bối nhi ngoan ngoan đi ngủ.

Mặc dù ba ba sẽ dẫn hấn ngoạn nhi, mẹ sẽ phát hỏa, thế nhưng giang đồn một tiểu bằng hữu đâu, sợ nhất vẫn là ba ba. Bởi vì ba ba nói, giang đồn một, nếu như người nhường mẹ người thương tâm, ta liền sẽ đánh người, ba ba đánh người rất đau. Nhị hắc thúc thúc nói, ba ba tính khí táo bạo. Trước đây hấn không hiểu cái từ này nhi, về sau, hấn nhớ hấn đã hiểu, bởi vì, náo náo tỷ tỷ cũng tính khí táo bạo.

Mỗi lần mẹ cùng ba ba cáo trạng, ba ba đô hội biên nói chuyện với ta, vừa nhìn mẹ, nếu như mẹ một ho hoặc là trợn mắt, hấn liền sẽ rất nghiêm khắc phê bình ta, nhưng nếu như mẹ không hé răng, vậy hấn liền sẽ nói, “Lần sau không thể như vậy a.” Sau đó sờ sờ đầu của ta liền xong chuyện.

Gia gia nãi nãi đều bề bộn nhiều việc, nhưng là bọn hấn vẫn là rất thích chính mình, bọn họ sẽ cho hấn mua rất nhiều thứ, còn có ông ngoại bà ngoại, bà ngoại nấu ăn được không ăn lạp, hấn thích ăn nhất bà ngoại làm thịt thịt. Thế nhưng mẹ nói, muốn ăn rau xanh. Lúc này bà ngoại liền sẽ trừng mắt, người hỏi bé cũng không cái kia hình dáng. Ha ha, lúc này mẹ liền thành thật. Mẹ kỳ thực lá gan rất nhỏ. Đếm trên đầu ngón tay, giang đồn tính toán, ân ân, mẹ sẽ sợ quá ông ngoại, quá bà ngoại, sẽ sợ gia gia nãi nãi, còn có thể sợ ông ngoại bà ngoại, ân ân, còn có thể sợ ba ba. Hấn rất nhỏ lúc còn rất nhỏ, có một lần nhìn thấy ba mẹ đánh nhau, ba ba đem mẹ đặt tại dưới thân, mẹ không ngừng cầu xin tha thứ. Cho nên, mẹ là lá gan nhỏ nhất, hơn nữa, đánh nhau còn có thể thua.

Hấn có thật nhiều hảo bằng hữu, bọn họ cùng nhau lớn lên, có náo náo tỷ tỷ, có tiểu tâm tâm, tiểu tâm tâm là muối muối của hấn, hấn trước đây luôn luôn quần quýt mình là từ đâu nhi tới, ba ba nói, hấn là hấn ở trên mạng chơi game thời gian, bạo ra tới cực phẩm trang bị, này hấn hiểu, hấn cũng rất tự hào. Bởi vì, nhị hắc gia hoa nhỏ đó nói, nàng là ba ba nàng theo thùng rác lý nhặt được, nhìn, nhiều lắm, như vậy tạng thùng rác. Nhưng là có tiểu tâm tâm sau, hấn biết, sờ hữu những lời này, đều là gạt người, hấn không phải chơi game bạo ra tới cực phẩm trang bị, tiểu tâm tâm cũng không phải nhị hắc thúc thúc theo thùng rác nhặt được. Bọn họ đều là mẹ sinh ra, tiểu tâm tâm chính là theo mẹ hấn trong bụng sinh ra.

Nàng so với hần nhỏ hơn ba tuổi, là muội muội của hần. Có muội muội, hần rất cao hứng rất cao hứng, bởi vì, hần có thể dùng tiểu tâm tâm cùng nhị hắc gia cây nhỏ lá đôi muội muội của hần, hần thích nhất hoa nhỏ đoá.

Mẹ nói, cây nhỏ lá cùng hoa nhỏ đoá là song bào thai, hần không hiểu cái gì là song bào thai, hần nghĩ, song bào thai chính là nhìn rất giống rất giống hai người đi. Cây nhỏ lá cùng hoa nhỏ đoá lớn lên rất giống, lúc nhỏ, hần thường thường cùng náo náo tỷ tỷ cùng nhau cấp cây nhỏ lá cùng hoa nhỏ đoá thay quần áo, sau đó nhượng Quách thúc thúc gia tiểu hàn đoán, ai là cây nhỏ lá, ai là hoa nhỏ đoá, tiểu hàn cho tới bây giờ cũng không có đoán sai, thật không có kính.

Liên mẹ hần đều nói, tiểu hàn một chút cũng không giống cha mẹ của hần, ông cụ non. Hần nghĩ, này nhất định không phải một hảo tử nhi.

Hần thường xuyên cùng náo náo tỷ tỷ cùng nhau chơi đùa nhi, ba hần có đôi khi sẽ có vẻ rất u buồn, nói là, vì sao bọn họ cùng hần nghĩ không giống với? Sau đó mẹ liền sẽ nói, người đoán trúng mới đầu, thế nhưng không có đoán đúng phần cuối.

Mỗi khi lúc này, ba ba liền sẽ càng u buồn.

Mẹ nói, nguyên lai thời gian, ba ba là rất muốn cho náo náo tỷ tỷ thích chính mình. Hần không hiểu, hiện tại náo náo tỷ tỷ không phải cũng rất thích chính mình sao? Thế nhưng mẹ nói, không phải cái loại này thích, là kết hôn cái loại này. Như vậy hần liền đã hiểu, bất quá hần cũng không muốn ý. Đúng vậy, mặc dù náo náo tỷ tỷ rất thích hần, mà hần cũng rất thích náo náo tỷ tỷ, thế nhưng, bọn họ mới không cần kết hôn.

Náo náo tỷ tỷ nói, nàng phải nhanh mau lớn lên, sau đó gả cho thúc thúc. Hần nghĩ, chính mình trưởng thành, nhất định phải thú hoa nhỏ đoá. Hoa nhỏ đoá ôn nhu nhất, còn có thể cười lộ ra nho nhỏ lê con xoáy nhi. Nàng sẽ nói, đồn một ca ca, trưởng thành, hoa nhỏ đoá muốn làm của người tân nương tử.

Cây nhỏ lá rất bảo hộ muội muội, hần nói, ai cũng không thể bắt nạt hoa nhỏ đoá, nhưng khi hần lấy tiểu tâm tâm cùng cây nhỏ lá đôi thời gian, cây nhỏ lá nói, hảo. Thế nhưng tiểu hàn lại rất hứng, hần nói, tiểu tâm tâm là của hần. Thiết, tiểu tâm tâm rõ ràng là muội muội của hần.

Cây nhỏ lá rất phần nộ, tiểu hàn cũng là, bọn họ đều rất thích tiểu tâm tâm, thế nhưng, rõ ràng khi đó, tiểu tâm tâm chỉ biết phun bong bóng, cộng thêm đại tiểu tiện không thể tự gánh vác. Khi đó, hần là rất không giải.

Hiện tại hần đi học, niệm năm nhất, hần biết, có đôi khi có chút thích, là không có bất luận cái gì nguyên do.

Như là ba ba, ba ba vĩnh viễn đều là thích nhất con mẹ nó, bất kể là hần vẫn là tiểu tâm tâm, chỉ cần là hần mẹ mất hứng, ba ba đồ hội sinh khí. Hần tại sao muốn theo náo náo tỷ tỷ làm xăng làm bận đầu, ân, kỳ thực cái từ này nhi cũng không tốt, thế nhưng, bọn họ này bang đại nhân đều là nói hần như vậy cùng náo náo tỷ tỷ, thế là, hần cũng là bất phản bác.

Bởi vì hần cảm thấy, náo náo tỷ tỷ là hỗn thế đại ma vương. Ân, náo náo tỷ tỷ siêu cấp nghịch ngợm. Nàng sẽ lên cây, còn có thể đánh nhau, nàng còn đem cánh tay cái kia hoại a đi gia mèo cào đến, nhỏ được một cọng lông cũng không có. Mẹ nói, không thể bướng bỉnh. Thế nhưng hần có lặng lẽ nghe thấy mẹ cùng ba ba nói, náo náo thật trâu. Thế nhưng, đây không phải là đều là làm chuyện xấu nhi sao? Thế là, hần lá gan cũng lớn lên.

Khi hần kéo muội muội ở quá bà ngoại gia đem tường đều họa thượng tiểu động vật thời gian, mẹ hần sinh khí: “Giang đồn một, giang đồn tâm, các người đang làm gì thế.”

Quá bà ngoại ôn hòa cười: “Minh cũng là kiên giáo dục, không nên bóp chết đứa nhỏ hứng thú.”

Quá bà ngoại uy vũ. Mẹ tiết khí, thành thật đi ở nơi đó.

Ha ha.

Đúng vậy, mẹ hần là một danh lão sư, đại học lão sư, liền cùng mẹ nội nó, quá bà ngoại như nhau. Bọn họ đều ở đại học A. Hần thường thường mang theo bọn họ phân đội nhỏ đi chơi nhi. Náo náo tỷ tỷ là đội trưởng, hần là đội phó.

Chỗ đó rất nhiều ca ca tỷ tỷ đều nói, bọn họ là hỗn thế ma vương phân đội nhỏ.

Giới cái? Bọn họ rõ ràng gọi, bảo hộ dương thôn phân đội nhỏ.

Là tích, bọn họ đều rất thích nhìn hi dương dương cùng hôi quá sói a!

Hần thích hi dương dương, bởi vì nó rất thông minh. Náo náo tỷ tỷ thích hôi quá sói, nói là hần đối lão bà rất tốt. Cây nhỏ lá thích tiểu hôi hôi, nói là nó đáng yêu nhất. Hoa nhỏ đoá thích mỹ dương dương, kỳ thực, hần cảm thấy hoa nhỏ đoá tốt đẹp dương dương như nhau khá ái. Tiểu hàn nói hần thích thôn trưởng, thôn trưởng giỏi nhất phát minh sáng lập. Mà tiểu tâm tâm đâu, nàng thích lười biếng, nàng nói, nó trên đầu béo phệ thật đáng yêu.

◎__◎b hần.

Muội muội của hần là quái dị nhất người.

Bọn họ này phân đội nhỏ, thường thường cùng nhau gặp rắc rối, cùng nhau chơi đùa nhi, cùng nhau dạo chơi ngoại thành, còn có thể cùng nhau lấy tiền tiêu vật đi KFC, rỗng rỗng, bất quá không hiểu được vì sao, bọn họ đi vào trong đó luôn luôn sẽ bị phát hiện. Mọi người đều ăn, không ai cáo trạng,

hắn nghĩ, nhất định là tiểu tâm tâm quan hệ, ai bảo nàng mỗi lần ăn xong, đều là một bộ cảm thấy mỹ mãn bộ dáng, còn không chịu ăn cơm chiều. Đều là nàng lap.

Không biết vì sao, mỗi một cái gia trường đều nói, không cho phép đi ăn KFC, không cho phép đi ăn McDonald... Đại nhân thật là kỳ quái.

Nói chung, mặc kệ thế nào, hắn vẫn là rất vui vẻ, bên cạnh hắn có rất nhiều với hắn rất tốt, gọi hắn trái tim nhỏ đại nhân, còn có thật nhiều rất nhiều với hắn hảo, cho hắn mua đồ ăn vặt đại nhân, còn có, còn có thật nhiều rất nhiều hảo bằng hữu, sẽ bảo hộ bọn họ náo náo tỷ tỷ, sẽ làm nũng tiểu tâm tâm, sẽ ngọt ngào gọi hắn dồn một ca ca hoa nhỏ đoá, còn có hắn tiểu người hầu cây nhỏ lá cùng tiểu hàn.

Hắn nghĩ, bọn họ không thể gọi bảo hộ dương thôn phân đội nhỏ, bọn họ hắn là gọi: Hạnh phúc vui vẻ phân đội nhỏ.

----- chuyển tiếp hoàn -----

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606639,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
{ $('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
{ $('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-96/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-98/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: phiên ngoại 2, Giang Viễn hôn sự 1

Đêm khuya, Giang Viễn một người đứng ở thật lớn phòng làm việc cửa sổ sát đất tiền, nhìn bên ngoài ngọn đèn dầu rã rời. Hắn đốt một điếu thuốc, nuốt vụn phun sương mù.

Nhớ tới vừa điện thoại, hắn cười cười. Điện thoại là ba hắn đánh tới, nhưng hắn ngày mai về nhà ăn cơm chiều, đồng thời cũng là khuyên hắn, nhưng hắn thân cận, a, thân cận, nếu như có thể, hắn đã sớm kết hôn. Còn dùng chờ tới bây giờ sao? Ca hắn kết hôn sớm, hiện tại liên hắn tiểu chất tử đều mười lăm tuổi. Nhưng hắn, như trước độc thân.

Mấy năm nay hắn ai cũng không có nói cho, thế nhưng hắn nghĩ, bọn họ, hắn là đều biết đi? Trừ cái kia đương sự, tất cả mọi người biết chưa? Hắn, thích chị dâu của mình, cái kia từ nhỏ cùng nhau lớn lên nữ hài nhi, Kiều Kiều. Ông ngoại bà ngoại hắn biết, ba mẹ hắn biết, liên ca ca hắn, đều biết, duy nhất không biết đến, chỉ có Kiều Kiều chính mình. Hắn cảm thấy thẹn với đại gia, cho nên, hắn không dám về nhà, hắn thậm chí ẩn núp đại gia.

Lúc nhỏ, hắn không có mẹ, ba ba mỗi ngày đều bề bộn nhiều việc, vội vàng kiếm tiền, hắn chỉ có ca ca, cũng chỉ ý lại ca ca, thế nhưng, người khác đều không thích bọn họ, còn mắng hắn các. Mỗi khi lúc này, ca ca đồ hội tượng tiểu đầu tàu như nhau xông lên. Về sau, có người bắt nạt hắn, hắn cũng chỉ sẽ khóc, hắn không rõ, vì sao bọn họ ba mẹ không ở bên cạnh bọn họ. Ca ca nói, sẽ không để cho bất luận kẻ nào bắt nạt hắn, cho dù đánh không lại, ca ca cũng sẽ không để cho người khác được tiện nghi, chậm rãi, tất cả mọi người biết huynh đệ bọn họ lương, cũng đều sợ ca ca.

Hắn bắt đầu cáo mượn oai hùm khởi điểm.

Theo nhà trẻ bắt đầu, hắn liền giao bạn gái, hắn nghĩ, bên cạnh hắn có người quan tâm hắn, thật tốt. Chỉ cần người kia bắt đầu với hắn hơi chút có một chút không quan tâm, hắn liền sẽ cùng cô bé kia chia tay. Sau đó tiếp tục tìm kiếm.

Tiểu học thời gian, hắn biết Kiều Kiều, khi đó, hắn đùa giỡn bọn họ bạn một tiểu nữ sinh, kỳ thực, hiện tại hắn đều sớm đã quên nữ sinh kia gọi là gì, trường bộ dáng gì nữa. Sau đó, Kiều Kiều đánh hắn, một nho nhỏ nữ hài nhi, của nàng lá gan thế nào liên lớn như vậy đâu? Về sau, bọn họ tiếp xúc càng ngày càng nhiều, lại về sau, bọn họ chuyển vào Kiều Kiều gia, lại lại về sau, ca ca hắn nói, mình thích Kiều Kiều. Hắn rất vì bọn họ cao hứng, thế nhưng trong lòng, lại có một tia ẩn ẩn thất lạc, dường như, có cái gì rất vật trân quý, bị đoạt đi rồi.

Thời gian tựa như nước chảy như nhau trôi qua, hắn chậm rãi phát hiện, hắn không thể tiếp thu người khác, hắn thích Kiều Kiều. Tựa như ca hắn bắt biết mình lúc nào thích Kiều Kiều như nhau, hắn, cũng không biết, đã có thể là thích, hoàn toàn không có đạo lý.

Một mình hắn ở âm u trong góc, hắn không dám nói, cũng không thể nói, lúc đó, hắn đã gia đình hoàn chỉnh, đại phú đại quý. Thế nhưng, hắn vẫn là rất thích Kiều Kiều. Thế nhưng, hắn không thể cùng ca hắn tranh.

Không biết là không phải là bởi vì hấn hoảng hốt, ở công trường thượng thời gian, hấn cũng không có chú ý tới kia sập thiết cái giá, ca hấn cứu hấn, lại thiếu chút nữa ly khai bọn họ. Khi đó, có lẽ là hấn cả đời trong, tới bất lực nhất, nhất mê man thời khắc. Hấn cực sợ. Nhìn thương tâm muốn chết Kiều Kiều, nước mắt rơi như mưa cha mẹ, Giang Viễn cảm thấy, mình chính là cái tội nhân.

Có lẽ thật là lão thiên nhìn thấy hấn bi thương, cũng nghe tới Kiều Kiều cầu khẩn, ca hấn rốt cuộc hảo lên.

Khi đó hấn thề, hấn nhất định phải thu hồi đối Kiều Kiều thích, hấn một đời, đều không thề xin lỗi ca hấn.

Thế nhưng, hấn, lại phạm lỗi, cho dù tất cả mọi người không có trách hấn, thế nhưng hấn vẫn là rất tự trách, nếu như không phải hấn đụng phải Phương Khuynh Nhan, tiểu não nào sẽ không trước thời gian sinh ra.

Cái kia bướng bỉnh lại yêu lẫn qua lẫn lại tiểu quý. Nghĩ tới đây nhĩ, Giang Viễn cười lắc lắc đầu.

Cầm lên chìa khóa, hấn lái xe về nhà, trực tiếp đem xe dừng tiến dưới đất ga ra, lên lầu.

A? Cửa cuốn mình thành một đoàn cái kia tiểu động vật, là, là nào nào?

“Nào nào?”

“Tiểu thúc thúc.” Nào nào vẫn gọi Giang Viễn tiểu thúc thúc. Hồi bé, nào nào rất bướng bỉnh rất thích khóc, tiểu bạch hai vợ chồng thường xuyên đem nào nào ném cho Giang Viễn chiều cổ, dù sao, đứa nhỏ này chỉ cần vừa tựa vào gần Giang Viễn, liền sẽ lạnh lợi rất nhiều, hiện tại như thế.

Nhìn tiểu nữ hài nhĩ nước mắt ràn rụa vết, chỉ mặc nhất kiện áo đơn, sát rúc ở đây lý. Giang Viễn chạy nhanh qua mở cửa.

“Xảy ra chuyện gì nhĩ?”

Có lẽ là bởi vì nhìn thấy Giang Viễn, nào nào khuôn mặt nhỏ nhắn nhĩ xụ xuống. Giọt nước mắt cứ như vậy rớt xuống.

“Ô ô, ô ô, tiểu thúc thúc, ba ba đánh ta.” Nàng cũng không nói gì nguyên nhân, bắt quả Giang Viễn lại rất đau lòng, từ nhỏ nhìn lớn lên kiên cường nữ hài nhĩ, có thể khóc lợi hại như vậy, có thể thấy, cũng không phải là một chuyện nhỏ nhĩ.

“Mau vào, cũng không xuyên kiện áo khoác, lạnh đi?” Hai người vào cửa, Giang Viễn nhìn thấy nào nào hai má có một biên hồng có điểm khác thường, ần ần còn có một tí chỉ vết.

Giang Viễn càng thêm đau lòng. Đưa tay sờ hạ nữ hài nhĩ hai má. Nàng năm nay mười tám, đọc lớp mười hai. Lập tức sẽ phải thi tốt nghiệp trung học, bởi vì sinh nhật tương đối nhỏ, đọc sách lại sớm, năng ở trường học thành tích thật bình thường.

Nhìn nữ hài nhĩ lưu lạc tiểu cầu bàn oa ở trên xô pha, Giang Viễn đi cho nàng rót nước.

Cũng đúng lúc này, Giang Viễn đi động vang lên. Mặt trên “Tiểu bạch” hai chữ thật to lóe ra.

Đưa điện thoại di động tiếp khởi: “Chuyện gì?”

“Nhà ta tiểu nha đầu có phải hay không ở người chỗ ấy?” Tiểu bạch không giống bình thường lạnh như vậy tĩnh, ngữ khí rất xông.

“Àn. Người đánh nàng? Đứa nhỏ còn nhỏ, thật dễ nói chuyện, động cái gì tay.” Giang Viễn có chút bực mình.

“Người không biết nguyên nhân?” Điện thoại đầu kia dừng lại một chút, nghĩ nghĩ: “Ta hiện tại quá khứ đón nàng.”

“Nàng chưa nói, người qua đây đi.”

Cúp điện thoại, nhỏ nhỏ thiếu nữ đã đứng ở cửa.

“Là ba ta là không phải?”

“Àn, hấn một hồi qua đây tiếp người, không có chuyện gì, tiểu thúc thúc sẽ không để cho hấn lại đánh người. Ngoan.” Đem nước nóng đưa cho nàng.

“Ta không trở về nhà.” Hai người trở lại phòng khách, nữ hài nhĩ trịnh trọng tuyên bố.

“Không trở về nhà đi chỗ nào? Đừng lo lắng, ta sẽ cùng ba ba người nói chuyện, sẽ không để cho hấn đánh người, có chuyện gì nhĩ thật dễ nói chuyện. Người là len len chạy đến đi?” Nếu không tiểu bạch sẽ không lúc này gọi điện thoại cho hấn. Dự đoán cũng là mới phát hiện nàng không thấy.

“Ba ba trộm xem ta nhật ký, còn mắng ta đánh ta. Ta không muốn về nhà.” Nữ hài nhĩ từ nhỏ bị nuông chiều đại, rất là tùy hứng.

Giang Viễn bật cười, cho dù mười tám, nàng vẫn như cũ là thiên chân khả ái, vẫn là cùng hồi bé như nhau, có tiểu tùy hứng.

“Ba ba người làm sai, chờ hấn tới thúc thúc phê bình hấn. Vậy người có muốn hay không nói cho tiểu thúc thúc, lần này là vì cái gì đâu?” Mặc dù ngoài miệng như thế nhạo báng, thế nhưng Giang Viễn biết, nếu như không phải cực kỳ nghiêm trọng chuyện này, tiểu bạch chỗ nào bỏ được động này theo

tiểu bảo bối nhi đại tiểu công chúa một chút a!

“Ta có người trong lòng , thế nhưng bị ba ba biết, hần không đồng ý.” Nữ hài nhi nghiêm mặt nói.

Người trong lòng ? Ha ha, đúng vậy, nàng đã mười tám . Chẳng bao lâu sau, liên tiểu nào nào đều mười tám tuổi . Tiểu bạch cũng là , cái nào thiếu nữ không có xuân? Hào hảo nói chính là , đánh đứa nhỏ làm gì, ai. Nghĩ đến chính mình nuông chiều đại tiểu công chúa nhưng những năm qua, lớn đến có thể thích người khác. Giang Viễn trong lòng có một tia thất lạc.

“Kia tiểu nào nào là thích gì hình dáng người đâu? Người còn nhỏ, rất nhiều chuyện đều không biết, ba ba ngươi cũng là vì tốt cho ngươi, bắt quá, tiểu thúc thúc cũng sẽ khuyên nhủ ba ba ngươi . Đừng tìm trong nhà cái kính , có được không?”

“Giang Viễn...” Náo náo đứng lên.

Nha đầu kia, đảm nhi càng lúc càng phì a, còn gọi hần danh nhi.

“Gọi tiểu thúc thúc.”

Giang Viễn nhìn thấy nàng đang mở chính mình sơ mi nút buộc, hần nghe thấy mình ngây ngốc mở miệng: “Ngươi làm gì?”

Trong nháy mắt tiểu nha đầu y phục liền cởi ra, ở lại trắng nõn mềm mại thân thể thượng , là hồng nhạt ren tiểu áo ngực.

“Ngươi làm gì, vội vàng cấp y phục mặc khôi đến.” Giang Viễn chạy nhanh qua cầm áo sơ mi hướng trên người nàng bộ.

Tiểu cô nương phản kháng rất kịch liệt, “Ta bắt, ta không xuyên...”

“Ngươi rốt cuộc có biết hay không chính mình đang làm gì. Mau mặc vào.”

“Ta thích ngươi, ta muốn đem mình cho ngươi. Như vậy, ngươi cũng không phải là của ta tiểu thúc thúc , ba ba thì không thể ngăn cản ta ...” Tiểu cô nương không chỉ không chịu mặc quần áo, còn bạch tuộc như nhau ôm lấy Giang Viễn.

Mà Giang Viễn, thì bởi vì nàng lời nói này ngây dại.

Nhìn Giang Viễn ngây người, tiểu cô nương to gan giương lên đầu, đưa tới, hôn lên môi của hần.

Đương hai mảnh môi tiếp xúc cùng một chỗ thời gian, Giang Viễn cảm giác mình đầu óc âm một tiếng. Mà tiểu nào nào còn vô tâm vô phế dán môi của hần, hôn, động tác của nàng, cùng với nói là hôn, không như càng như là tiểu động vật gặm cắn.

Giang Viễn đã mười hai năm cũng không có nữ nhân. Hần đã ba mươi tám tuổi.

Bang bang tạc môn thanh nhi truyền đến.

Thức tỉnh ngây người Giang Viễn, cũng thức tỉnh cường hôn người nào đó tiểu nào nào.

Giang Viễn biết, nhất định là tiểu bạch. Không biết vì sao, hần thậm chí có một tia hoảng hốt.

“Mau mặc quần áo vào.” Đẩy ra tiểu nào nào, Giang Viễn không đếm xỉa phản kháng của nàng, đem của nàng áo sơ mi mặc vào, cho nàng khẩu hai nút buộc, tiếng gõ cửa càng thêm gấp lên.

“Còn lại nút buộc vội vàng cho ta khẩu hảo.” Giang Viễn chạy nhanh qua mở cửa.

Cửa là tiểu bạch hai vợ chồng.

“Ngươi thế nào mới mở cửa, nào nào đâu?”

Hỏi xong, hai người thế nhưng cứng ở chỗ đó. Giang Viễn đóng kín cửa, quay người lại cũng ngây ngẩn cả người, tiểu nào nào y phục chỉ khẩu một nút buộc, nàng bán tóc dài mất trật tự thùy trên vai thượng, bộ ngực sữa bán lộ.

“Náo náo.” Phương Khuynh Nhan chạy nhanh qua kéo nữ nhi mình y phục. Tiểu bạch xoay người lại liền cho Giang Viễn một quyền.

“Ngươi tên khốn kiếp, nữ nhi của ta mới nhiều, ngươi liền cho ta xằng bậy.” Tiểu bạch nắm tay một chút theo một chút. Giang Viễn lẳng lẳng không có phản kháng.

Bắt quá tiểu nào nào trái lại vọt tới. Một phen bảo vệ Giang Viễn.

“Ba, ngươi là người man rợ a. Ngươi đừng đánh hần, là ta câu dẫn hần, ta chính là thích hần.”

“Náo náo.” Náo náo che chở Giang Viễn, tiểu bạch đương nhiên là không có cách nào động thủ.

“Ba, ta thích hần, ta chính là thích hần, ta nghĩ cùng một chỗ với hần, ba, người hiểu ta nhất, người đừng như vậy có được không?”

Náo náo người trong lòng, là hần? Giang Viễn còn ở vào đại ra trung. Không thể tiêu hóa theo vừa mới mới bắt đầu phát sinh tất cả.

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606640,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if (e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-97/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-99/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: phiên ngoại 3, Giang Viễn hôn sự 2

“Náo náo, người rốt cuộc có hiểu hay không, không phải nói ta và cha người có đồng ý hay không, người hỏi Giang Viễn, người hỏi hần, hần thích người sao? Hần muốn cùng người ở một chỗ sao? Ở trong lòng của hần, người chỉ là một vãn bối nhi, một tiểu chất nữ nhi. Náo náo, người có thể nói yêu thương, có thể đi ngoạn nhi, thế nhưng, người cùng Giang Viễn tịnh không thích hợp a. Hần so với người lớn hai mươi tuổi. Hơn nữa, coi như là thích, cũng là đối một vãn bối nhi thích. Người đừng khẳng khẳng một mực, cùng mẹ về nhà, có được không? Ba ba không nên đánh người, là hần không tốt, thế nhưng náo náo, ba ba người không phải cố ý. Hần cũng chỉ là cực kỳ tức giận. Người ngoạn, người ngoạn một điểm. Người muốn thế nào, chúng ta đều đáp ứng người có được không?” Phương Khuynh Nhan nói đến trọng điểm. Đừng nói là Giang Viễn so với con gái nàng đại hai mươi tuổi, chính là quên đi điểm này, Giang Viễn cũng không yêu con gái nàng a! Tiểu náo náo không hiểu không rõ ràng lắm nguyên lai phát sinh những chuyện kia nhi, nàng cùng tiểu bạch đều rõ ràng a. Nếu như không phải là bởi vì yêu Kiều Kiều, Giang Viễn gì về phần ba mươi tám, còn lẽ loi một mình.

“Ta mặc kệ, dù cho hần hiện tại không thích ta, hần luôn luôn sẽ thích của ta. Chỉ cần các người không ngăn trở, hần chính là sẽ thích của ta. Hơn nữa, nếu như các người không đến, đêm nay ta chính là của hần người, các người hỏi hần, vừa ta thân hần thời gian, hần có hay không phản kháng.” Tiểu náo náo mới không nghe mẹ của nàng những lời này, bốc đồng nói.

Tiểu bạch nghe xong nữ nhi mình lời này, càng tức giận đến cái ngã ngựa. Nhìn Giang Viễn càng đến tức giận.

“Giang Viễn, người đi a? Ta còn thật coi người thủy mề bất tiến, thù thân như ngọc đầu! Người nếu như thật có năng lực, người cho ta hảo hảo tìm cái nữ nhân kết hôn. Người đây coi như là cái gì? Bất nạt tiểu nữ hài nhi, nàng là người từ nhỏ nhìn lớn lên tiểu chất nữ nhi. Người trái lại hạ đi tay ha.” Tiểu bạch cười chế nhạo.

Giang Viễn không có cách nào phản bác náo náo lời, cũng không có cách nào phản bác tiểu bạch lời.

Tĩnh một hồi.

“Ta sẽ không cùng nàng cùng một chỗ, người yên tâm, ở trong lòng ta, nàng chính là một tiểu chất nữ nhi. Các người đem nàng mang về nhà đi. Sau này, ta sẽ không thấy nàng.” Giang Viễn kéo lại tiểu náo náo, cho nàng nhét vào phụ thân trong lòng. Mở ra gia môn, đối với bọn họ báo cho biết một chút.

Thật to giọt nước mắt rơi xuống.”Giang Viễn, người hỗn đản.”

Thấy Giang Viễn coi như là dao sắc chặt đứt rồi, tiểu bạch cùng Phương Khuynh Nhan kéo nữ nhi mình liền ra cửa.

Náo náo oa oa khóc lớn, nhạ không ít người gia đều theo cửa sổ ra bên ngoài nhìn.

Chờ kia một nhà ba người ra cửa. Giang Viễn cụt hứng đem chính mình ném vào trên sofa. Tâm tình càng thêm tích tụ, tiểu náo náo thích hần? Cái kia từ nhỏ nhìn lớn lên nữ hài nhi thích hần? Lấy ra một gói thuốc lá, Giang Viễn châm, tâm tình đen tối.

Náo náo bị cha mẹ mình mang về nhà. Khóc náo phản kháng không ngừng, thế nào cũng không chịu thỏa hiệp, khi tiểu bạch không có cách, cho nàng quan tiền gian phòng. Đệ đệ của nàng đô đô mười hai, vừa chính là hần yếm hộ tỷ tỷ len lén chạy ra khỏi nhà. Thấy tỷ tỷ lại bị bắt trở về, đô đô rất bất đắc dĩ.

“Người cho ta thành thật điểm, lại nhượng ta biết người giúp đỡ tỷ tỷ người chạy trốn, ta phi đánh từ người tiểu tử thôi. Cho ta trở về phòng.” Tiểu đô đô xám xịt kẹp đuôi chạy vào gian phòng.

Tiểu não nào bị giam tiến gian phòng. Nàng cũng không gõ cửa kêu gào, liền tiếp tục oa oa khóc lớn.

Phương Khuynh Nhan muốn đi nhìn nàng, tiểu bạch kéo nàng.

“Mặc kệ hần, làm cho nàng khóc. Khóc một liên thành thật.”

Quả nhiên, tiểu não nào khóc một hồi sẽ không có thanh âm.

Khóc đủ rồi, chính mình đem trước đó đã giấu kỹ bình thuốc lật ra. Nắm chặt nắm tay. Nàng thích hần, thích hần thích hần. Nàng nhất định phải cùng một chỗ với hần. Lấy ra một tờ giấy, viết xong cái gọi là di thư, ta yêu hần, nếu như không thể cùng một chỗ với hần, nếu như hần không nên ta, vậy ta cũng không sống.

Đem một phen thuốc viên nhét vào trong miệng, não não tỉnh tỉnh nằm ở trên giường, nàng biết, đô đô nhất định sẽ len lén đến xem cửa nàng.

Văng về ban đêm, truyền đến thật to một tiếng “A —— “

Tiểu bạch cùng Phương Khuynh Nhan cũng không có ngủ, bọn họ cũng vì nữ nhi chuyện này thượng hỏa, đang ở thảo luận nên làm cái gì bây giờ?

Hai người nghe thấy tiếng vang, vội vã đứng dậy lao ra gian phòng, là đô đô thanh âm.

“Tỷ, tỷ, người làm sao vậy, tỷ...” Tiểu đô đô nằm bò ở tỷ tỷ mình biến nhi thượng gào khóc.

“Làm sao vậy?” Tiểu bạch lo lắng vào cửa. Kết quả nhìn thấy làm hần tê tâm liệt phế một màn, hần tự tiểu bảo bối nhi nữ nhi, tỉnh tỉnh nằm ở nơi đó, mà biến nhi thượng, thì lại là trống trơn thuốc ngủ bình cùng một giấy di thư.

Lắc lư mấy cái, tiểu bạch chặn đang muốn vào cửa Phương Khuynh Nhan, “Nhan nhan, mau đánh xe cứu thương, bắt, ta lái xe, người đi lấy đông tây. Não não tự sát.”

Rối loạn một buổi tối.

Chờ trời tờ mờ sáng thời gian, tiểu não nào bị chuyển đến phòng bệnh, may là, may là được đã qua kỳ, mà não não ăn cũng không nhiều. Nếu không, tiểu bạch nắm chặt nắm tay, nếu không, bọn họ sẽ phải mất đi nữ nhi này. Bọn họ tuổi sống vừa đáng yêu nữ nhi. Nện cho một chút tường, tiểu bạch oán hận mắng: “Giang Viễn tên hỗn đản nào. Lão tử không thể không giết hần.”

Vù vù sẽ phải ra cửa, Phương Khuynh Nhan ngăn cản hần.

“Người đừng xúc động, người phải biết, này không liên quan Giang Viễn chuyện này. Đô đô, cho người Giang Viễn thúc thúc gọi điện thoại, nói cho hần biết, não não ở bệnh viện, nhượng hần qua đây.” Dù sao cũng là làm mẫu thân, mềm lòng, thấy nữ nhi mình quyết tâm muốn đi theo Giang Viễn. Phương Khuynh Nhan hơi thở dài.

“Nhượng hần tới làm gì. Tên hỗn đản này, ta hảo hảo nữ nhi, nhượng hần hại thành cái dạng này.” Tiểu bạch cũng là cực kỳ tức giận, hần ở đâu không biết, là não nào thích Giang Viễn.

“Được rồi, nhượng Giang Viễn qua đây đi, nếu không, này nha đầu chết tiết kia còn không biết lại có thể não ra cái gì đến.” Nhìn trên giường bệnh sắc mặt tái nhợt não nào. Phương Khuynh Nhan bắt đầu dĩ.

Giang Viễn một đêm không ngủ, hần muốn mấy năm nay, việc này nhi, Kiều Kiều, não nào.

Điện thoại vang lên thời gian, Giang Viễn đã rút hai bao yên, trong phòng sương mù lượn lờ.

Là tiểu đô đô.

“Giang Viễn thúc thúc, chúng ta ở tỉnh y, tỷ tỷ của ta gặp chuyện không may nhi, mẹ ta nhượng ta gọi điện thoại cho người, cho người qua đây.”

Não nào gặp chuyện không may nhi? Giang Viễn một lần lông lông bò dậy: “Xảy ra chuyện gì nhi?”

“Tỷ tỷ uống thuốc ngủ tự sát.” Giang Viễn cảm giác mình đầu óc âm một chút. Xốc lên chia khóa liền rất nhanh ra cửa, một đường chạy như bay chạy tới bệnh viện.

Nhìn Giang Viễn, tiểu bạch cảm giác mình hóa khí lại nổi lên, thỉnh thoảng, lại là một quyền.

Phương Khuynh Nhan kéo lại tiểu bạch.

“Được rồi, được rồi. Tiểu bạch, người bình tĩnh một chút, con gái người còn chưa có tỉnh đâu! Não nào là một cái gì tỉnh tỉnh người không biết a?” Tiểu bạch rút cuộc bất mãn buông xuống quả đấm của mình.

“Nàng, có sao không nhi?” Giang Viễn thanh âm run rẩy.

“Không có việc gì , đã rửa quá dơ dáy . Nàng ăn lượng không lớn, trùng hợp cái kia được lại quá thời hạn .” Nhìn Giang Viễn có chút mất trật tự quần áo, Phương Khuynh Nhan thở dài, “Đồ đồ, ngươi đi cửa đợi, chúng ta có lời cùng thúc thúc của ngươi nói.”

“Ân.” Tiểu đồ đồ nghe lời đi ra môn, bắt quá cũng trong nháy mắt liền dán tại trên cửa.

“Giang Viễn, chúng ta nói chuyện đi.”

“Ân.”

“Giang Viễn, vừa ta liền suy nghĩ, nhiều năm như vậy, chúng ta luôn luôn đem náo náo ném cho ngươi, có phải hay không sai rồi?” Phương Khuynh Nhan tựa ở trên sô pha, toàn thân cảm giác vô lực.

“Ta không biết sự tình sẽ biến thành cái dạng này. Các ngươi biết đến, ta, ta không có những ý nghĩ khác.” Nhìn kia gương mặt tái nhợt nhợt, Giang Viễn đau lòng đi tới, ngồi ở bên giường.

Tiểu bạch thấy động tác của hắn, một cổ hỏa khởi đến, lại muốn động thủ, bị Phương Khuynh Nhan kéo. Đem đã bị nắm thành một đoàn tờ giấy kia đưa cho Giang Viễn, trên tờ giấy mặt, còn có lệ ngân.

“Chúng ta biết ngươi không có khác ý nghĩ, thế nhưng, náo náo có. Dù cho ngươi trước đây không biết, hiện tại ngươi cũng biết, chúng ta, thật là không có cách nào ngăn cản nàng. Ngươi, có ý kiến gì?”

Hai tay run rẩy tiếp nhận tờ giấy kia, khẽ vuốt náo náo khuôn mặt nhỏ nhắn nhợt nhợt. Giang Viễn thống khổ nhắm nghiền hai mắt, lập tức mờ.

“Ta thú nàng.”

“Ngươi nghĩ mỹ, ngươi...” Tiểu bạch lừa này a, cò cò .

Kỳ thực tiểu bạch là một lý trí người, duy nhất có thể làm cho hắn như vậy không khống chế được , cũng chỉ có bảo bối của hắn cô nương .

“Tiểu bạch, ngươi xem một chút náo náo, ngươi có thể trong tầm tay nàng sao?” Phương Khuynh Nhan cũng không muốn, không muốn nữ nhi mình theo Giang Viễn, bọn họ kém nhiều lắm, hơn nữa, Giang Viễn tâm còn không ở nàng chỗ nào. Thế nhưng, náo náo cái dạng này, bọn họ lại ở đâu nhìn ở đâu?

Nhìn trên giường bệnh dường như nháy mắt liền sẽ biến mất nữ nhi, tiểu bạch rút cuộc thu lại chính mình hỏa khí.

“Ta mặc kệ trong lòng ngươi nghĩ cái gì, thế nhưng, đã muốn lấy nữ nhi của ta, ngươi nhất định phải chỉ muốn nàng, hảo hảo đãi nàng. Nếu như vết thương của ngươi lòng của nàng, ta sẽ không quản ngươi có phải là của ta hay không hảo huynh đệ. Chúng ta Bạch gia mặc dù hiện tại không có các ngươi Giang gia có tiền có thế, nhưng ngươi là biết tính tình của ta . Náo náo là của chúng ta hòn ngọc quý trên tay. Ta sẽ không làm cho nàng thụ một chút thương tổn.” Tiểu bạch nheo Giang Viễn cổ áo.

“Ta biết, đã cưới nàng, ta liền sẽ đau nàng.”

Đương náo náo sau khi tỉnh lại, tất cả sự tình đều rất viên mãn , nàng có thể như nguyện gả cho nàng thích rất lâu tiểu thúc thúc .

Náo náo không hỏi nguyên nhân, chỉ là hài lòng chờ đợi làm tân nương tử.

Hôn lễ rất long trọng, cũng rất ngã phá mọi người kính mắt. Là tích là tích.

Ai cũng không thể nghĩ đến, tính z nổi danh trùm Giang Viễn, thế nhưng sẽ lấy chính mình tiểu chất nữ nhi, so với chính mình tiểu hai mươi tuổi Bạch gia nhỏ nhắn xinh xắn tỷ bạch nhan nếu. Mà bạch nhan nếu tại đây Tân Dương, coi như là nổi danh , nổi danh có thể nhạo sự nhợt có thể gặp rắc rối. Mà mỗi lần, đều là Giang Viễn cho nàng giải quyết tốt hậu quả, lại không nghĩ đến, cuối cùng hai người thế nhưng đi tới cùng nhau.

Dắt kia non nớt tay nhỏ bé, Giang Viễn nghĩ, hắn, là thật nên nặng cuộc sống mới đi?

Đã kết hôn, hắn sẽ phải toàn tâm toàn ý đối với nàng hảo. Cái kia lấy sinh mệnh ở yêu hắn nữ hài nhi hảo.

Hôn lễ rất nóng náo, càng thêm náo nhiệt chính là tân nương tử chủ động, chủ động hôn lên tân lang. Đại gia ồn ào không ngớt.

Chờ Giang Viễn chân chính lấy lại tinh thần thời gian, bọn họ đã ngồi ở tân phòng trong phòng ngủ .

Náo động phòng gì gì đó, kia là không có . Đúng vậy, tiểu bạch nhìn gấu gạo , ai dám đến náo? Hơn nữa, nghĩ tới bạch nhan nếu, này, nếu như náo loạn, kết quả kia cũng là không tốt đi, nha đầu kia trả thù tâm cực kỳ nghiêm trọng a. Hơn nữa, mọi người đều đã nhìn ra, này Giang Viễn hoảng hốt lợi hại.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chươg hoặc sang chươg.

Reading(1453,606641,0); if(\$.cookie('cbackground'))

```
$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777'); if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-98/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-100/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: phiên ngoại 4, Giang Viễn hôn sự 3

Đi phòng tắm cấp Giang Viễn phóng được rồi thủy. Tiểu não não cũng cho mình coi sạch hết. Kéo hẳn tiến phòng tắm.

Nhìn trắng tinh như ngọc nữ hài nhi. Giang Viễn rất nhanh có phản ứng. Mà hẳn có phản ứng, tiểu não não thì càng thêm hăng hái, chỉ thấy trắng nõn mảnh mai nữ hài nhi dán thân thể hẳn, cái miệng nhỏ nhắn nhi cũng không thành thật trên dưới hôn.

Nàng bá đạo nằm bò ở trên người hẳn, nhưng tự mình có thể thiếp càng chặt hơn, hôn càng sâu. Nàng có vẻ có chút kịch liệt hôn Giang Viễn hàm dưới, hai tay không chế không được lực lợi thân thể hẳn. Trẻ tuổi nữ hài nhi mặc dù động tác lớn mật, thể nhưng nếu như hơi chút có chút chú ý liền sẽ phát hiện, kỳ thực nàng cũng là sợ, tay nhỏ bé nhi thật ra là ở run nhè nhẹ.

Đầu lưỡi chậm rãi ở hẳn da nhăn nhui thượng liếm quá. Giang Viễn bị nàng loại này kích thích thủ pháp, cấp khiến cho nhịn không được muộn hừ một tiếng. Nhận thấy được hẳn bắt bài xích, nàng bị cổ vũ. Trên người hẳn gậy gỗ dâng trào lên.

Nàng há miệng nhỏ, chậm rãi tới gần nó, trong đầu chỉ có một ý niệm, đây là Giang Viễn.

Sau đó đưa hẳn hàm tiến trong miệng, dùng đầu lưỡi liếm nó đỉnh lỗ nhỏ, Giang Viễn hí mắt nhìn nàng, tựa hồ ở giục nàng nhanh một chút, tiểu não não hàm được càng sâu, sau đó bắt đầu phun ra nuốt vào khỏi đến, đầu lưỡi ở nó ngay trước qua lại vòng quyền. Giang Viễn nhịn không được nhắm mắt lại hưởng thụ khỏi đến, hẳn thể nhưng không biết nha đầu kia còn có thể nhiều như vậy ** thủ đoạn, ách...

Giang Viễn gắng gượng càng lúc càng nóng, càng lúc càng ngạnh, thể nhưng nhưng tiểu não não cảm thấy có chút hàm không được. Nhìn nàng cau lại chân mày, hẳn nhẹ nhàng ôm lấy nàng trở về phòng, đương tiểu não não kịp phản ứng thời gian, nàng đã bị Giang Viễn áp ở tại dưới thân. Giang Viễn hôn nhẹ nhàng, từng cái từng cái rơi vào trên người của nàng, một chỗ đều không có rơi xuống.

Nàng vẻ mặt mê man, còn chưa tới kịp phản ứng, Giang Viễn cực nóng đã đỉnh tới thân thể của nàng. Đêm hôm đó, nàng ở Giang Viễn dưới thân một lần lại một lần nở rộ, ở cuối cùng □ tiến đến lúc, nàng nhịn không được gất gao phần ở hẳn, dùng sức cắn ở trên vai của hẳn. Bên tai lại truyền đến hẳn thoáng lạnh lạnh nhưng lại ôn nhu vô cùng thanh âm.

“Ta sẽ thương người đối với người tốt.”

Theo của nàng tiểu thúc thúc biến thành trượng phu của nàng, kỳ thực Giang Viễn là rất không thích ứng, nhưng nhìn nữ hài nhi kiều mềm mại nộn hồ lão công, hẳn lại cảm thấy, mình là hạnh phúc.

Nhiều năm như vậy một người cuộc sống, Giang Viễn trừ nghệ không tệ. Cho mình tiểu thể tử làm cơm sáng, Giang Viễn có chút mờ mịt ngồi ở trên sofa, không hiểu được nên làm gì, nhiều năm như vậy, hẳn thói quen bận rộn lục, lần này từ ca hẳn nhưng hẳn nghỉ ngơi nửa tháng, hẳn thực sự rất mê man.

Ngồi một hồi, hẳn hồi qua thần, mấy ngày này, hẳn thường xuyên hoảng hốt.

Hắn nghĩ, lúc nàng tỉnh lại, là muốn hẳn ở bên người nàng đi?

Quả nhiên, tiểu não não tỉnh lại thấy Giang Viễn ở bên người nàng rất vui vẻ.

Những ngày kế tiếp, giống như cùng tất cả vợ chồng mới cưới. Hai người nhiều ngọt ngào vừa nhanh sống, kỳ thực, chủ yếu vẫn là tiểu não não trước sau như một chủ động, chủ động đến Giang Viễn thực tủy tri vị. Chờ hai người ngày thứ ba lại mất thời gian, cho dù tiểu bạch trong lòng có chút không thoải mái, nhưng vẫn là miễn cưỡng đẩy cái tươi cười, dù sao. Ván đã đóng thuyền, hơn nữa, hẳn không có cách nào lờ đi nữ nhi trên mặt nụ cười sáng lạn.

Giang Viễn bị tiểu nói không tiến thư phòng, tiểu não não cùng đệ đệ tiểu đô đô cùng nhau ở gian phòng nói thầm.

“Tỷ, người trâu. Rốt cuộc thành a!”

“Đó là, tỷ tỷ người là ai.” Náo náo giương lên đầu.

“Bất quá tỷ a, người đây cũng quá hiếm.” Tiểu đô đô xoa trên trán cũng không có hân.

“Luyện tiếu đũa nhỏ bộ không sói, luyện tiếu tức phụ nhi bất không được lưu manh. Nếu như ta không dưới nhất tể nặng được, hân chỗ ấy chịu thú ta a, như vậy thật tốt, cũng không uống phí ta kế hoạch nửa năm a! Nhất lao vĩnh dật, bất kể là cha mẹ hay là hân, hắc hắc, cũng không chạy ra lòng bàn tay ta.”

Nàng theo nửa năm trước liền bắt đầu kế hoạch, thuốc ngủ, cuốn nhật ký, nàng nơi đó có lớn như vậy ý, sẽ làm ba mẹ nàng thấy nhật ký a! Kia là cố ý có được không, hắc hắc, ở kế hoạch của nàng lý, ba mẹ nàng cho tới bây giờ cũng không phải là trở ngại, Giang Viễn mình mới là, nàng biết, nàng cái gì đều biết, nàng nhìn ra, hân thích Kiều Kiều a đi, thế nhưng Kiều Kiều a đi đều lập gia đình a. Giang Viễn là của nàng, nàng tin, bọn họ kết hôn, nàng với hân tốt như vậy, cuối cùng có một ngày, hân sẽ yêu nàng, chỉ yêu nàng.

Hai tỷ đệ ở trong phòng nhỏ giọng nói liên miên cần nhẫn, thế nhưng cửa nam nhân hay là nghe tới bọn họ đối thoại, Giang Viễn ngờ ngác đứng ở nơi đó, hân cũng không biết, chính mình từ lúc nào khởi, cũng chỉ sẽ ngăn người.

Thoạt nhìn đơn thuần như vậy lại đơn giản tiểu nữ hài nhi, vì cùng hân cùng một chỗ, thế nhưng khiến cho nhiều như vậy tâm tư, thậm chí không tiếu tự sát? Hân không chỉ có chút tức giận, nếu như, nếu như thuốc kia ăn xong thực sự gặp chuyện không may nhi đâu? Nàng vì sao không hảo hảo suy nghĩ một chút? Chẳng lẽ, có thể gả cho hân, thực sự quan trọng như thế?

Nghĩ tới đây kỷ đêm của nàng chủ động, của nàng thân thiết, nàng lượng lượng mắt. Giang Viễn nắm chặt nắm tay buông ra, có lẽ, hân thực sự sẽ yêu nàng đi? Ở kết hôn ngày đó, hân thế, chính mình sẽ đối với nàng hảo, sẽ từ từ yêu nàng. Có lẽ, yêu nàng, cũng không khó đi?

“Náo náo, đô đô, hạ tới dùng cơm.”

“Ân.” Hai tỷ đệ theo gian phòng chạy vội ra. Nàng bó hảo tóc bởi vì nằm ở trên giường, khiến cho có điểm loạn.

“Đến, ta giúp người đem tóc cột chắc.” Ôn nhu kéo qua nữ hài nhi, đem nàng xử lý hảo. Bên cạnh đô đô không ngừng quan sát tỷ tỷ của mình cùng tỷ phu.

“Tiểu thúc thúc, a bất, tỷ phu, người thật là ôn nhu a, chẳng trách tỷ tỷ như vậy thích người.”

“Tiểu phá hài nhi, được rồi, vội vàng xuống lầu ăn cơm đi.” Hân cũng không dám coi hân là tiểu hài nhi nhìn, tiểu thư này đệ lưỡng nếu như thật tính kế khỏi người khác tới, thật đúng là dám hạ vốn gốc nhĩ.

Nhìn đối nữ nhi chiếu cố cẩn thận Giang Viễn, tiểu bạch cùng Phương Khuynh Nhan cuối cùng là buông điểm tâm đến, bất quá ở phương diện này, bọn họ cũng là không cần lo lắng không phải, dù sao từng thời gian, Giang Viễn liền đối tiểu náo náo chiếu cố cẩn thận, nếu không, nha đầu kia cũng không đến mức nói cứ như vậy đã yêu hân.

Tiểu bạch mê hí mắt, cũng không biết là không phải tiểu tử này có kế hoạch muốn câu dẫn nhà hân cô nương?

Buổi tối thời gian, tiểu bạch cùng Phương Khuynh Nhan nói đầu đầu khỏi chuyện này nhĩ. Phương Khuynh Nhan cười lạnh: “Người thật là chuyện gì nhĩ một liên quan đến đến tiểu náo náo, liền rối loạn, này náo náo kết hôn, ta đột nhiên thì có một kỳ quái ý nghĩ, người nói, chúng ta mọi người, người, ta, Giang Viễn, có phải hay không đều bị kia nha đầu chết tiệt kia cấp tính kế?”

Tiểu bạch sững sốt một chút, nghĩ nghĩ, lập tức bật cười.

“Ha hã, đánh một đời nạn, trái lại nhượng nạn mổ vào mắt.” Lại suy nghĩ một chút, “Như thế xem ra, Giang Viễn tiểu tử này còn mạn đáng thương, người xem bình thường việc buồn bán thời gian ai cũng chiếm không tiện nghĩ, được không bốn mươi tuổi người, nhượng cái tiểu nha đầu đùa bỡn.”

“Có lẽ, chúng ta thực sự không cần vì tiểu náo náo lo lắng đi. Ai có thể nói, Giang Viễn liền nhất định sẽ không yêu nàng đâu? Nha đầu kia thế nhưng so với hân nhĩ còn tinh.” Phương Khuynh Nhan cuối cùng là phản ứng qua đây.

Hai phu thê nghĩ nghĩ, nhìn nhau cười.

Kia sương tiểu bạch phụ phụ phóng tâm, bên này bọn họ khuê nữ, bạch nhan nếu tiểu thư, chính ở trên giường câu dẫn của nàng thân thân lão công.

Cũng không lâu lắm, người nào đó liền bị thực hiện được.

Rất lâu, một phòng mê loạn vị đạo.

“Lão công, ta nghĩ uống nước...” Tiểu náo náo lấy chân nhỏ đạp một bên nhĩ lão nam nhân.

Giang Viễn vừa xong việc nhĩ, đang ở thờ dốc trung, thấy tiểu tức phụ nhĩ làm nũng động tác. Bò dậy.

“Ôm ta tắm...” Uống hết nước, nàng lại muốn cầu, yếu ớt lợi hại.

Ở phòng tắm thời gian, mỗi cái không có định lực lão nam nhân lại lần nữa cùng mình tiểu tức phụ nhĩ dây dưa cùng một chỗ.

Nhìn đang ngủ, tượng cái tiểu hồ ly nàng. Giang Viễn đem chăn đắp kín.

Tựa hồ, từ cùng nàng cùng một chỗ, hẳn càng lúc càng sẽ không nhớ tới Kiều Kiều. Có lẽ, cái tiểu nha đầu này, thật là cái chữa khỏi hệ, sẽ không kiêng nể gì cả đi vào người khác trong lòng. Đường như, hẳn, là không có cách nào chống cự đi?

Cúi đầu hôn cái trán của nàng một chút.

“Thích người, yêu người, kỳ thực rất dễ, có phải hay không?”

Không biết có phải thật vậy hay không đang ngủ, thế nhưng, nàng cong lên khóe miệng.

(cuối cùng)

Tác giả có lời muốn nói: Bất kể là chính văn vẫn là phiên ngoại, lần này là thực sự kết thúc, cảm tạ thân môn cho tới bây giờ ủng hộ, ta sẽ tiếp tục cố gắng

hi vọng thân môn có thể tiếp tục ủng hộ của ta tân văn

Bảo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606642,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('#.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('#.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('#.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('#.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#.content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-99/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-101/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: phiên ngoại 5, Lâm Viên Viên cùng Lộ Nam Phong kiếp trước kiếp này 1

Đương Lộ Nam Phong tỉnh lại thời gian, trong nháy mắt, hẳn rất mờ mịt, đây là, đây là nơi nào?

Đây không phải là bệnh viện, không phải hẳn đợi hai năm bệnh viện. Chuẩn xác mà nói, đây là một bộ tiền lương giai tầng cư trú phòng nhỏ, không lớn, thế nhưng bố trí rất ấm áp, Lộ Nam Phong quan sát một chút bốn phía, hẳn không biết, đây là nơi nào. Ở đây thậm chí không phải hẳn sở hiểu biết bất cứ người nào gia.

Ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, cửa phòng ngủ bị đẩy ra.

“Hắt xì —— “

Lộ Nam Phong nhìn về phía cửa, Từ Tĩnh.

Cửa Từ Tĩnh thoát nhìn rất trẻ tuổi, cũng không phải như vậy phục trang đẹp đẽ, trang dung tinh xảo, nàng tựa hồ là đã mới vừa khóc, mắt hồng hồng sưng, miệng mím môi thật chặt, trong ánh mắt cũng để lộ khổ chịu.

“Người...” Lộ Nam Phong vẫn không nói gì, liền phát giác rất nhiều không thích hợp, vì sao, Từ Tĩnh còn trẻ như vậy, hơn nữa chính mình, Lộ Nam Phong vội vàng cúi đầu, nhìn thấy hảo hảo hai chân, hẳn lẫn ở nơi đó.

Nhìn thấy hẳn đại ra, cửa Từ Tĩnh vọt tới.

“Người tại sao có thể như thế với ta, tại sao có thể, tại sao có thể?” Nàng đầm đánh hẳn, phát tiết trong lòng rất nhiều bất mãn. Lộ Nam Phong ngờ ngác nhâm nàng đầm đánh, làm không rõ ràng lắm hiện tại tình hình.

Đây là, Từ Tĩnh? Đây là cái gì thời gian Từ Tĩnh? Chẳng bao lâu sau, Từ Tĩnh đã sớm đã không phải cái dạng này.

“Ngươi, ngươi làm gì?” Lộ Nam Phong đẩy ra Từ Tĩnh, tỉnh tỉnh hỏi.

Nhìn thấy Lộ Nam Phong như vậy lãnh đạm, Từ Tĩnh ngẩng đầu lên, nằng hai mắt đắm lệ mông lung, môi run rẩy, một bộ lệ hoa đái vũ bộ dáng.

“Nam Phong, ta yêu ngươi, thật yêu thật yêu ngươi, ngươi đừng như vậy có được không? Ta biết, biết Lâm Viện Viện đã trở về, ngươi tâm tình không tốt, thế nhưng, ngươi đừng đối với ta như vậy có được không?”

Từ Tĩnh lời như sấm sét giữa trời quang, Lộ Nam Phong cảm giác mình đầu óc ầm một tiếng nổ tung. Đây so với hắn phát hiện Từ Tĩnh trẻ tuổi, chính mình hai chân không có chuyện còn nhượng hắn khiếp sợ, Lâm Viện Viện, Lâm Viện Viện, nằng, nằng không có chết?

“Cái gì? Ngươi nói cái gì?” Lộ Nam Phong loạng choạng Từ Tĩnh, bộ dáng dữ tợn.

Từ Tĩnh bị hắn dọa đến: “Nha, nam, Nam Phong, Nam Phong, ngươi đừng kích động như vậy, đừng như vậy có được không? Ta sợ. Ta biết, ngươi hận nằng, hận nhà nằng tất cả, thế nhưng, các ngươi chia tay, ngươi đã không thể theo nằng cái kia con đường báo thù, ngươi đừng như vậy, tự chúng ta nỗ lực, chính mình phấn đấu có được không? Chúng ta đi qua khác con đường có được không?”

Lúc này Từ Tĩnh lại cảm thấy, mình là suy nghĩ nhiều, đêm qua Nam Phong những thứ ấy lời say, có lẽ thực sự chính là lời say đi, ngươi xem, bây giờ hắn thanh tỉnh, hắn nghe thấy Lâm Viện Viện tên cũng có thể như vậy, thế nào lại là thật tình thích nằng đâu? Sẽ không, đối, nhất định sẽ không. Điều là mình nghĩ sai rồi. Hắn nhất định là bởi vì không thể báo thù mới như vậy, nhất định là.

“Nằng, Lâm Viện Viện, nằng không có chết?” Lộ Nam Phong thì thào.

Từ? Nằng không phải sống hảo hảo mà sao? Ân, tối hôm qua nhất định là tự mình nghĩ hơn, bạch thương tâm. Nam Phong như thế hận Lâm gia, hận không thể Lâm Viện Viện từ, sẽ không yêu của nằng.

“Nằng sao có thể sẽ chết? Nam Phong, ta biết ngươi hận các nằng gia, ngươi có phải hay không rượu còn chưa có tỉnh?”

Nghe thấy Lâm Viện Viện không có chết, Lộ Nam Phong hình chữ đại nhi tê liệt ở trên giường, chậm rãi nhắm hai mắt lại, nằng không có chết, không có chết, thật tốt, thật tốt! Thế nhưng, bây giờ là chuyện gì xảy ra nhỉ đâu?

Hắn và Từ Tĩnh, hiện tại lại là chuyện gì xảy ra nhỉ đâu?

“Nam Phong? Ngươi rốt cuộc làm sao vậy?” Từ Tĩnh thân thiết thanh âm vang lên.

“Ta nghĩ tỉnh một hồi.” Có lẽ là Lộ Nam Phong thanh âm quá mức linh hoạt kỳ ảo, Từ Tĩnh ánh mắt phức tạp liếc mắt nhìn hắn. Đứng dậy ra cửa.

“Vậy ta đi mua một ít thức ăn, trong nhà không có gì ăn.”

Lộ Nam Phong không có đáp, suy nghĩ của hắn đã bay xa.

Lộ Nam Phong từ nhỏ sống ở một hạnh phúc gia đình, trong nhà có khô ngô anh tuấn, trẻ tuổi đầy hứa hẹn phụ thân, ôn nhu thiện lương, nhu tình như nước mẫu thân. Hắn nghĩ, hắn cuối cùng sẽ đi sẽ cùng Từ Tĩnh cùng một chỗ, cũng là mình nội tâm đối với mẫu thân cái loại này nữ tử không muốn xa rời đi.

Gia đình của hắn điều kiện rất tốt, phụ thân ở phát sửa ủy làm việc, mẫu thân là một danh giáo viên nhân dân. Như vậy hạnh phúc ngày, mãi cho đến hắn tám tuổi năm ấy. Một năm kia, phụ thân thăng lên bọn họ địa phương phát sửa cục cục trưởng. Địa phương trẻ tuổi nhất cục trưởng. Khi đó, nhà hắn là hạnh phúc nhất.

Có lẽ lão thiên gia cũng là đồ kị, đồ kị nhà hắn hạnh phúc.

Có lẽ, cũng không phải lão thiên gia đồ kị, mà là lâm thanh lam này hoại nữ nhân. Phụ thân làm tới phát sửa cục cục trưởng, đang làm việc trung, biết ly dị lâm thanh lam, khi đó, nằng vừa ly dị, một mình mang theo nữ nhi, ở phát sửa cục làm lâm thời công. Thường xuyên qua lại, cũng không biết là chuyện gì xảy ra, Lộ Nam Phong phụ thân liền cùng lâm thanh lam làm ở tại cùng nhau, bọn họ cục lý truyền ra rất nhiều nhân nói toái ngữ.

Lại về sau, mẫu thân biết, Lộ Nam Phong mẫu thân ôn nhu thiện lương, lấy phụ là trời, nằng mê man thống khổ. Nhưng Lộ Nam Phong đi không phải, nằng mạnh mẽ, nằng mang theo Lộ Nam Phong mẫu thân đi náo, đuổi theo đánh lâm thanh lam, đi tìm cao hơn một tầng lãnh đạo. Cũng cũng là bởi vì như vậy, Lộ Nam Phong phụ thân bắt đầu không trở về nhà, hắn nói, hắn cùng với lâm thanh lam là thuần khiết, bọn họ chỉ là hồ có hảo cảm, cũng không có đột phá đạo đức điểm mấu chốt, bất quá, nếu như đã việc đã đến nước này, vậy hắn cũng sẽ không xen vào nữa những thứ kia. Lộ Nam Phong không biết, cha mình khi đó nói chỉ là khí nói.

Mặc kệ Lộ Nam Phong mẫu thân cùng đi thể nào náo, kết quả cũng giống nhau, lộ phụ chuyển xuất gia lý, cùng Lộ mẫu bắt đầu ở riêng cuộc sống, cũng chính là một năm công phu, vận mệnh lại lần nữa nặng tòa nhà họ Lộ, Lộ Nam Phong phụ thân lại bị tố giác nhận hối lộ, mà cái kia thực danh báo cáo người, là lâm thanh lam.

Lộ phụ rơi vào một mảnh sứt đầu mẻ trán trong. Khi đó Lộ Nam Phong còn nhỏ, cũng không biết cụ thể sự tình thế nào, hắn chỉ biết là, phụ thân cuối cùng không chịu nổi gánh nặng, uống thuốc ngủ tự sát. Phụ thân sau khi chết chỉ để lại một giấy di thư, là cho mẫu thân hắn, mặt trên đã không có tình yêu, chỉ có chán ghét, thích hợp mẫu chán ghét.

Khi đó Lộ Nam Phong không hiểu, cũng không có nghĩ đến, mẫu thân của nàng, nhìn ngày đó di thư, nhìn thấy chính mình người yêu sâu đậm đối với mình chán ghét, hồng mắt. Tới hôm đó, nàng liền cắt cổ tay tự sát. Cũng chính là một ngày thời gian, hắn liền mất đi hai thân nhân, hai thân nhất thân nhân. Khi đó, nhỏ nhỏ hắn rất muốn cùng cha mẹ ly khai, thế nhưng lại bị đi một cái tát đánh tỉnh, nàng nói, hắn là bọn hắn Lục gia huyết mạch duy nhất. Hắn phải sống, hắn không chỉ phải sống, còn muốn sống được hảo, còn muốn cấp cha mẹ báo thù, phụ mẫu hắn, không thể chết vô ích, đều là lâm thanh lam nữ nhân kia, nếu như không phải nàng, tất cả không phải là cái dạng này.

Cũng sẽ ở đó lúc, cừu hận hạt giống ở trong lòng hắn nảy mầm.

Sau, hắn tiến cô nhi viện.

Đi không đủ thu dưỡng điều kiện của hắn, hơn nữa, Lộ Nam Phong đi gia điều kiện cũng không tốt, tam bảo thai nhi tử, chỗ nào còn dưỡng được rất tốt dư thừa đứa nhỏ.

Ở cô nhi viện, Lộ Nam Phong nỗ lực học tập, tranh thủ làm được tốt nhất. Hắn khiêm khiêm có lễ, bác học đa tài, mặc dù niên kỷ không nhỏ, thế nhưng vẫn bị một hộ không tệ nhân gia nhận nuôi, mà đúng dịp chính là, kia gia đình cũng họ Lộ.

Lộ Nam Phong rất cao hứng, chính mình không cần đổi tên đổi họ.

Hắn rất nỗ lực, rất có khả năng, không chỉ là dưỡng phụ dưỡng mẫu, hắn là rất nhiều người kiêu ngạo.

Hắn nghĩ, hắn chỉ có đầy đủ thành công, mới có thể báo thù.

Vận mệnh chính là như vậy thần kỳ, có lẽ, có một số việc là mình mình trung tự có đã định trước. Lên đại học thời gian, Lộ Nam Phong biết một nữ hài nhi, cái kia đầy nhiệt tình nữ hài nhi, nàng gọi Lâm Viện Viện. Hai người tiếp xúc không nhiều, nhưng đây đó cũng có hảo cảm.

Lúc này Lộ Nam Phong, có lẽ là tới dương quang cũng vui sướng nhất, cái loại này trong lòng có thích nữ hài nhi vui vẻ. Hắn thậm chí lặng lẽ hi vọng, hi vọng lão thiên gia đừng cho hắn đụng đầu lâm thanh lam cái kia hoại nữ nhân. Như vậy, hắn cũng sẽ không lại muốn báo thù, sẽ cùng Viện Viện vui vẻ cùng một chỗ.

Chính là cái kia mùa đông, hoa tuyết bay tán loạn mùa đông, bên ngoài thổi mạnh vù vù gió bắc, bay trắng tinh hoa tuyết, hai người ngồi ở ấm áp như xuân trong quán cà phê, đưa tình ân tình nhìn đối phương, hắn cầm tay nàng, nói: “Viện Viện, chúng ta cùng một chỗ đi?”

Luôn luôn tùy tiện nữ hài nhi xấu hổ gật đầu.

Bọn họ tình yêu nở hoa, phát nha.

Vốn, Lộ Nam Phong thực sự cho rằng, bọn họ là sẽ vui vẻ cùng một chỗ, thế nhưng, hiện thực lại tình không phải như vậy, hắn gặp được Lâm Viện Viện mẫu thân, cái kia nhượng hắn phần nộ nữ nhân, cái kia làm hại hắn cửa nát nhà tan hoại nữ nhân—— lâm thanh lam.

Nguyên lai, hắn yêu nhất nữ hài nhi Lâm Viện Viện, là lâm thanh lam nữ nhi, mà nàng đã là Dân Giang thị trù, nàng không bao giờ nữa là cái kia ly dị một mình mang theo đứa nhỏ đáng thương nữ nhân.

Hắn lúc này sinh ra một cỗ không cam lòng, dựa vào cái gì nàng vinh hoa phú quý, mà phụ mẫu hắn lại muốn trường mai dưới đất. Hắn muốn cửa nát nhà tan.

Hắn đi nói, vĩnh viễn chớ quên cha mẹ mình thù.

Phần nộ che mất ánh mắt của hắn, hắn lợi dụng Viện Viện. Hắn thu hồi đối Lâm Viện Viện yêu. Hắn thậm chí cùng nàng bằng hữu tốt nhất Từ Tình làm tới cùng nhau. Hắn nói không rõ ràng chính mình có yêu hay không Từ Tình, thế nhưng hắn biết, Từ Tình yêu hắn, nàng vẫn đứng sau lưng Lâm Viện Viện, dùng ái mộ ánh mắt yên lặng nhìn hắn.

Từ Tình rất giống mẹ của hắn.

Càng là tiếp cận, càng là cảm thấy tượng. Đồng dạng ôn nhu, đồng dạng thiện lương, đồng dạng chỉ biết yên lặng trả giá.

Hai người thuận lợi thông đồng cùng một chỗ, hắn nói, hắn sẽ cùng Lâm Viện Viện kết hôn, hắn thậm chí nói cho nàng, cừu hận của hắn.

Từ Tình là thật rất yêu hắn, nàng cùng hắn cùng nhau, hai người làm rất nhiều có nhiều chuyện. Về sau, hắn làm cho nàng đã hoài thai. Vì không cho Lâm Viện Viện phát hiện, hắn đem nàng đi an bài nơi khác. Mười tháng sau, hắn có con trai của mình. Mà Lâm Viện Viện, bọn họ vẫn không có đứa nhỏ, hắn len lén một mực cấp Lâm Viện Viện uống thuốc, cho dù ai đều nghĩ không ra, ôn nhu Lộ Nam Phong sẽ làm ra chuyện như vậy.

Kỳ thực nếu có sâu một, cái kia sâu một còn là của mình con rể, duy tín tập đoàn suy sụp rụng là rất dễ. Mà lâm thanh lam bởi vì hắn hãm hại, cơ hồ lang đang vào tù, hắn muốn nàng thường một chút cha mình thụ quá khổ.

Kết quả, kỳ thực sự tình luôn luôn sẽ có kết quả, lâm thanh lam tự sát, tự sát trước, nàng biết toàn bộ chân tướng, nàng nói, ta chưa từng làm những thứ ấy, nàng nói, thỉnh đối xử tử tế nữ nhi của ta.

Nàng không biết, hẳn lúc này đã có người khác, có nhi tử.

Lâm Viện Viện biết sở hữu, nàng hận thấu chính mình, hận chính mình tin lầm người khác, hận thấu Lộ Nam Phong, hận thấu Từ Tĩnh.

Trượng phu? Khuê mật? Trong nháy mắt đó hết thấy tất cả đều đổ nát. Nàng quyết tuyệt lái xe đánh tới hắn, sau tự sát.

Nàng cho rằng, chính mình báo thù.

Giữa bọn họ, tạo thành một mờ không ra bề tấc. Cừu hận bề tấc.

Kỳ thực, Lộ Nam Phong không chết, chỉ bất quá, hẳn hai chân không có bảo trụ.

Nhìn mất đi hai chân, hẳn tâm như tro nguội. Bất quá nhiều hơn nữa tâm như tro nguội, cũng so ra kém biết được Lâm Viện Viện tin người chết, hẳn nghĩ mặc kệ hẳn bao nhiêu cừu hận, bao nhiêu ác độc, hẳn cũng là không hi vọng nàng tử. Lại biết được cái chết của nàng tin trong nháy mắt, hẳn đột nhiên liền nhớ tới kia hứa nhiều năm trước ngây ngô yêu say đắm, nhớ lại nàng đứng ở cây ngô đồng hạ kia thanh thanh thủy —— “Sư huynh, ta kêu Lâm Viện Viện.”

Mấy năm nay, hẳn đều đúng cái kia đơn thuần nữ hài nhi làm cái gì?

Hắn thậm chí biết, kỳ thực, hẳn là yêu của nàng, thực sự yêu, chỉ bất quá, cừu hận che mắt hẳn.

Viện Viện, hẳn Viện Viện...

Nàng thế nào, thế nào là có thể chết như vậy? Tại sao có thể?

Mấy năm nay hẳn và hẳn dĩ vãng có liên hệ.

Hắn dĩ cho là hẳn hôn mê, kỳ thực hẳn chỉ là biết được Lâm Viện Viện tử, mất hết can đảm.

Nàng nói, năm đó, rõ ràng là nàng trước biết phụ thân hẳn, dựa vào cái gì cuối cùng lộ phụ lựa chọn muội muội nàng, muội muội nàng chính là dùng kia phó bộ dáng ôn nhu câu dẫn người. Mà nàng, sẽ phải gả cho một thích rượu thích đồ đồ xấu xa? Nàng không cam lòng, nguyên lai, lộ phụ cũng không là thành thật người, hẳn cũng không cùng cái kia lâm thanh lam thông đồng cùng một chỗ? Nàng cố ý cố động muội muội mình náo, nàng sẽ phải mọi người đều biết, sẽ phải bọn họ ly hôn. Về sau, quả nhiên lộ phụ chuyển ra.

Nàng trang điểm đẹp đẽ quá khứ nói hết hâm mộ. Kết quả bị lộ phụ quát lớn, nàng càng thêm tức giận, nàng mỗi ngày theo dõi lộ phụ, còn giả trang làm thanh lam đi báo cáo lộ phụ. Sự tình phát triển ngoài ý của nàng liệu. Cuối cùng, nhà họ Lộ cửa nát nhà tan. Mà lộ phụ lúc sắp chết cho rằng, giả trang làm thanh lam báo cáo hẳn, hãm hại hẳn, là Lộ mẫu.

Nàng căm hận lâm thanh lam, bởi vì nàng biết, lộ phụ trong lòng là có lâm thanh lam, mặc dù hai người là thuần khiết, thế nhưng trong lòng hẳn có nàng. Thế là, nàng cố động Lộ Nam Phong báo thù.

Bây giờ, nàng rất cao hứng.

Nàng đắc ý ở Lộ Nam Phong trước giường nói ra các loại.

Lộ Nam Phong chưa từng có nghĩ tới, sự thực chân tướng là như thế buồn nôn, mà hẳn dĩ, là như thế biến thái.

Hắn phát điên như nhau tức giận mắng nguyên rủa, hẳn dĩ thất kinh, dù sao, của nàng tam nhi tử đều ở duy tín tập đoàn đi làm.

Từ đó về sau, hẳn liền rơi vào điên cuồng.

Hắn biết, mình là một hỗn đản. Hắn thương tâm, khổ sở, hai năm, hẳn dùng hai năm nằm trên giường bệnh hối hận, mà Từ Tĩnh, theo lúc ban đầu thương tâm, cũng đến cuối cùng không sao cả, hẳn biết, nàng có người khác, đúng vậy, nàng bây giờ mới là có tiền lại trẻ tuổi. Hắn còn nên vui mừng, nàng không có bỏ lại hắn. Bất quá, bọn họ cũng cũng không có kết hôn.

Khi hẳn cuối cùng buông tha mọi người, mất hết can đảm dùng dao cắt đoạn chính mình động mạch thời gian.

Hắn nghĩ, hẳn rốt cuộc giải thoát rồi.

Hắn là tên khốn kiếp, hẳn muốn đi tìm Viện Viện.

Thế nhưng, sự tình bây giờ phát triển ngoài dự liệu của hẳn. Nhìn này hoang khang sai nhịp thế giới, hẳn mê man.

Trẻ tuổi Từ Tĩnh, không có gãy chân chính mình, sống Lâm Viện Viện.

Mặc kệ bây giờ là tình huống nào, đột nhiên gian, Lộ Nam Phong liền cảm thấy, đây hết thấy, thật tốt.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606643,0); if($.cookie('cbackground'))
{ $('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-100/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-102/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: phiên ngoại 6, Lâm Viện Viện cùng Lộ Nam Phong kiếp trước kiếp này 2

Mặc dù Lộ Nam Phong không biết vì sao, vì sao hắn sẽ trở về, sẽ trở lại này hoang khang sai nhịp thế giới, thế nhưng hắn rất cao hứng, hắn dùng một tuần lễ quen thuộc tất cả, thế nhưng đồng thời, hắn rất kinh ngạc.

Sự tình dường như năm đó như nhau, chỉ bất quá, có nhiều chuyện, rất nhiều người theo hắn lên đại học năm ấy bắt đầu bắt đầu khởi đầu. Giang Phóng, hơn một thanh mai trúc mã vị hôn thê, mà tiểu bạch, hơn một người tên là Phương Khuynh Nhan thê tử.

Mà các nàng, đều là Lâm Viện Viện hảo tỷ muội.

Mà Lâm Viện Viện, thì lại là ở đại tam năm ấy phát hiện hắn và Từ Tĩnh chuyện này, hai người chia tay, sau đó, Lâm Viện Viện ly khai, xuất ngoại du học. Mà hắn, thì lại là cùng Từ Tĩnh ở cùng một chỗ, không giống với từng, bọn họ một tốt nghiệp liền tiến duy tín tập đoàn, bây giờ, hắn ở một nhà xí nghiệp nước ngoài làm tiểu thụ chủ quản. Mà Từ Tĩnh, cũng là ở một nhà xí nghiệp nước ngoài, làm một danh tiểu thành phần tri thức. Mà nhà này phòng ở, thì là bọn hắn tô .

Mà hắn tỉnh lại ngày đó, thì là bởi vì, hắn đi tham gia Giang Phóng hôn lễ, Giang Phóng cùng vị hôn thê Kiều Kiều rút cuộc kết hôn. Lâm Kiều Kiều hảo bằng hữu, Lâm Viện Viện đã trở về, hỏi tới tham gia bọn họ hôn lễ, mà hắn, không biết là bởi vì nguyên nhân gì, uống nhiều quá. Say như chết, nghe nói, trong miệng hắn không ngừng hô Lâm Viện Viện, hô, nàng tại sao là làm thanh lam nữ nhi.

Lộ Nam Phong cũng không phải là một ngu ngốc, từ nhỏ đến lớn hắn đều rất xuất sắc, nếu không cũng sẽ không ở đại tam năm ấy ngồi vào hội học sinh chủ tịch vị trí, muốn biết đó là a đại. Mặc dù đang trên giường nằm hai năm, điên cuồng hai năm, thế nhưng, hắn vẫn là rất nhanh tiến vào trạng thái, dù sao, hắn từng ở duy tín tập đoàn quản lý tầng công tác lâu như vậy.

Rất nhiều đồng nghiệp, hắn đều biết, đều hiểu.

Về phần đến xem hắn đi, Lộ Nam Phong bây giờ đối với nàng vẫn là rất cảm hận. Lãnh đạm nói ra năm đó chân tướng, không để ý tới đi trên mặt kính hoảng cùng kinh ngạc. Kỳ thực, có thể một lần nữa sống thêm một lần, hắn sẽ không báo thù , không phải là bởi vì người kia là của hắn đi, mà là bởi vì, hắn từng bởi vì cừ hận, làm nhiều lầm lỗi sự. Cuối cùng, cuộc đời của hắn chỉ còn lại có cừ hận. Hắn làm thương tổn nhiều lắm người. Bây giờ, hắn nghĩ, phụ mẫu hắn nếu như trên trời có linh, hắn là sẽ hi vọng, hi vọng bọn họ con trai duy nhất, cuộc sống an ổn đi xuống đi.

Hắn cũng nói với Từ Tĩnh sự tình chân tướng. Bất quá hắn cũng không có đề chính mình trùng sinh chuyện này, hắn chỉ nói, hắn biết năm đó chân tướng, nguyên lai, cái kia biến thái lại người điên cuồng, là của hắn đi.

Lâm thanh lam, tịnh không phải của hắn cừ nhân.

Từ Tĩnh rất sợ, nàng nghe thấy tin tức này khóc bệnh tâm thần, Lộ Nam Phong biết, nàng lo lắng hắn một lần nữa trở lại Lâm Viện Viện bên người. Lo lắng đã không có cừ hận, hắn sẽ không cần nàng.

Nhưng Lộ Nam Phong tự mình biết, không có khả năng , cho dù hắn nguyện ý, cho dù nàng yêu Lâm Viện Viện, cho dù hắn một lần nữa theo đuổi Lâm Viện Viện, tất cả cũng cũng không thể , bởi vì, Lâm Viện Viện hiện tại, chỉ biết dùng xa lạ ánh mắt nhìn hắn, nàng khinh bỉ hắn, đúng vậy, hắn và nàng bằng hữu tốt nhất thông đồng ở tại cùng nhau, cùng nhau phản bội nàng, nàng như thế nào sẽ nguyện ý để ý đến hắn đâu? Dù sao, nàng là như vậy kiêu ngạo một nữ hài tử.

Đồng thời Lộ Nam Phong cũng vui mừng, vui mừng việc nặng một lần, hắn còn chưa có làm ra càng nhiều làm cho người ta hối hận sự tình đến. Cho dù, hiện tại hắn đã đã thương tổn được nàng.

Về phần Từ Tình, hẳn biết, vừa mới bắt đầu, nàng là yêu hấn, nàng với hấn, có thuần thuần yêu say đắm, thế nhưng về sau, về sau có nhiều chuyện đều thay đổi, nàng cũng đã không phải là cái kia đơn thuần lại ôn nhu nữ hài nhi, nàng biến thành thông minh tháo vát thành phần tri thức mỹ nhân, nàng trở nên lợi thế, trở nên có ý kế, lại về sau, nàng có người khác.

Hắn biết, cái kia cuối cùng cùng với Từ Tình cùng một chỗ nam nhân, hiện tại cùng nàng một công ty, kỳ thực hẳn là thấy qua hắn một lần, chỉ bất quá Từ Tình không biết, hiện tại, hai người thế nhưng thành đồng sự. Ngày ấy tổng liên hoan hậu Từ Tình trở về, đúng là hắn, hiện tại, hẳn là Từ Tình người lãnh đạo trực tiếp.

“Nam Phong, người thế nào không ăn cơm?” Gần đây Từ Tình nhìn Lộ Nam Phong có điểm thay đổi, cũng ngày càng bất an.

“Àn, ta công việc này so sánh quá mệt mỏi, có điểm thất thần. Ăn đi.”

Lộ Nam Phong làm việc rất tốt, kiếm cũng không ít. Mặc dù không có mua phòng ở, bất quá hai người cũng sớm liền mua xe. Sáng sớm hẳn tổng hoàn Từ Tình, một người lái xe hướng công ty đi.

Ma xui quỷ khiến, hẳn cấp công ty gọi điện thoại xin nghỉ.

Đột nhiên, hẳn rất muốn đi có bọn họ mỹ hảo hồi ức trường học nhìn nhìn, hẳn nghĩ, chính mình có lẽ là tối tiện đi. Đương tất cả chuyện cũ đều đã qua. Hẳn biết, trong lòng mình ở chỗ sâu trong yêu nhất, là Lâm Viện Viện.

Hắn đã thật lâu đều chưa từng thấy qua Viện Viện, theo nàng lái xe đụng hẳn một khắc kia khỏi, hẳn liền không còn có thấy qua nàng, bởi vì, nàng đã chết. Việc nặng một lần, hẳn vẫn như cũ là không có cơ hội thấy nàng, thậm chí, hẳn cũng không biết đi đâu nhi thấy nàng.

Hắn chỉ có thể một bên cùng Từ Tình ở chung, một bên ác tha muốn Lâm Viện Viện, đến bọn họ thường đến địa phương nhớ lại quá khứ.

Hắn đi tới bọn họ lần đầu quen biết cây ngô đồng hạ, tĩnh tĩnh ngồi ở chỗ kia.

Nhìn lui tới niên đệ học muội, hẳn có loại sống vại đời cảm giác.

Bỗng, Lộ Nam Phong đứng lên, cho dù lâu như vậy không có thấy nàng, thế nhưng, hẳn vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra cách đó không xa cô bé kia, cái kia hẳn yêu quá, thương tổn quá nữ hài nhi —— Lâm Viện Viện.

Lúc này nàng đang cùng một người hẳn cũng không nhận ra nữ hài nhi sống vai mà đi. Chuẩn xác mà nói, là một phụ nữ có thai. Nàng đỡ phụ nữ có thai, hai người liú rú, thoát nhìn rất cao hứng.

Có lẽ là ánh mắt của hẳn quá mức làm cản cùng cực nóng. Hai người nhìn qua đây.

Bọn họ cách được cũng không xa, cho dù hẳn không có tới gần nàng, cũng có thể cảm giác được của nàng cứng ngắt. Hẳn đi tới.

“Viện, Viện Viện?” Hẳn gian nan mở miệng.

Nàng thay đổi, hẳn đã từng nói, hẳn thích tóc dài nhẹ nhàng nhu thuận thùy trên vai thượng nữ hài nhi, cho nên, cho dù nàng tính tình nam hài tử khí, vẫn như cũ là tức khắc đen nhánh tịnh lệ tóc dài. Bây giờ nàng không phải. Nàng vẫn như cũ là tóc dài, nhưng là lại nóng thành rậm rạp rồi bù tiêu hoa lệ. Khuôn mặt vẫn là trắng trong thuần khiết rất, bất quá cực ngắn cao bồi quần soóc lộ ra trắng tấp tiêm lớn lên đùi, thoát nhìn gọi cảm, lại nhiệt liệt.

Thấy hẳn trong nháy mắt đó, Lâm Viện Viện rất mất tự nhiên, bất quá lập tức cũng khôi phục bình thường.

“Có việc nhi?” Nàng không cảm thấy, bọn họ có lời gì nói tốt, năm đó chia tay, làm cho nàng bệnh nặng một hồi, đau triệt nội tâm, hẳn nói, hẳn cho tới bây giờ cũng chưa bao giờ yêu nàng, hẳn ghi hận mẹ nàng, mới cùng nàng cùng một chỗ, nếu không liền nàng cô gái như thế nhi, cũng không ôn nhu lại không đáng yêu còn cả ngày tính khí táo bạo, ai hội yêu nàng. Đừng nói là hẳn, bất kể là ai, cuối cùng cùng với nàng cùng một chỗ cũng sẽ là vì nhà nàng tiền. Nàng người như vậy, nơi đó có người sẽ yêu? Hẳn trọng trọng bầm tím nàng. Mẫu thân của nàng nói, nam nhân như vậy, không xứng nàng, còn nói, chính mình cho tới bây giờ cũng không phải là người như vậy. Nàng tin mẫu thân của mình, hai mẹ con nàng từ nhỏ đến lớn sống nương tựa lẫn nhau, nàng sao có thể không tin mẫu thân mình đâu? Về sau, nàng ly khai, theo mẫu thân ý tứ, xuất ngoại du học. Mẫu thân của nàng nói, của nàng Viện Viện, là trên đời này tốt nhất nữ hài nhi, là hẳn Lộ Nam Phong, không xứng với nàng.

Hắn tình tình dừng ở nàng, rất sợ nháy mắt, nàng liền không thấy tăm hơi, triệt để không thấy.

“Người có việc nhi sao?” Thấy hẳn không nói lời nào, ngờ ngác nhìn mình, Lâm Viện Viện lại hỏi một câu.

“Người, người có khỏe không?”

“Ta rất tốt. Tái kiến.” Cũng không muốn ý cùng hẳn nhiều lời, Lâm Viện Viện đỡ Kiều Kiều liền phải ly khai.

Nhìn nàng xoay người liền phải ly khai, Lộ Nam Phong vội vã duệ ở cửa nàng cánh tay. Lâm Viện Viện khẽ nhủ mảy, nhìn về phía hẳn kéo nàng cánh tay tay.

Hắn theo chưa từng nghĩ, nàng sẽ lấy loại này chán ghét ánh mắt nhìn hẳn, chưa từng có nghĩ tới, kiếp trước, kia là của hắn kiếp trước đi, nàng biết sự tình chân tướng, trực tiếp liền mang theo cừu hận lái xe đánh tới hẳn. Trừ lần đó ra, ngoại trừ hẳn biết mình ác tha, nàng vẫn luôn cho là mình là chìm đắm

ở cuộc sống hạnh phúc trung tiểu nữ nhân.

“Lộ Nam Phong, ta không cảm thấy chúng ta có bao nhiêu thực. Với ta mà nói, người liên cái người lạ cũng không bằng. Ta không biết người bây giờ này phở diễn xuất là có ý gì?” Hất tay của hắn ra, Lâm Viện Viện rất lãnh đạm

“Vẫn là nói, người tìm không được cái khác phương thức trả thù mẫu thân của ta, cho nên lại tính toán theo chỗ này của ta vào tay?” Lâm Viện Viện cười chế nhạo.

“Bất, không phải, không phải. Viện Viện, chúng ta có thể đơn độc nói chuyện sao?” Lộ Nam Phong liếc mắt nhìn một bên nhi Kiều Kiều.

Kiều Kiều là rất có tự giác, nàng xem Lâm Viện Viện, nhìn ý của nàng.

“Đơn độc nói chuyện? Không cần đi?” Lâm Viện Viện cảnh giới nhìn hắn.

Thấy Lâm Viện Viện với hắn như thế chán ghét, Lộ Nam Phong trong lòng là thập phần khổ sở, bất quá hắn cũng biết, mình là một hỗn đản. Hắn đối với nàng làm nhiều như vậy lỗi chuyện này, hiện tại nàng chán ghét hắn, cảm thấy hắn buồn nôn, không phải rất bình thường sao?

“Viện Viện, cầu người, cầu, cầu người. Ta thật là có nói nghĩ nói với người.”

Có lẽ là Lộ Nam Phong biểu tình quá mức thành khẩn, đại khái cũng là bởi vì Lâm Viện Viện với hắn còn có một nhẹ cảm tình, nàng nói: “Kiều Kiều, người chờ ta một chút. Ta quá khứ cùng hắn nói mấy câu.”

“Ân.” Xinh đẹp tóc ngắn phụ nữ có thai lạnh lợi gạt đầu.

Hai người tới lần đầu quen biết cây ngô đồng hạ, trong lúc nhất thời, hai người cũng đều có chút thốn thốn, cảnh còn người mất.

“Nói đi.” Thu hồi trên mặt phiền muộn, Lâm Viện Viện giả vờ không sao cả mở miệng.

“Ta không hi vọng trong lòng người có vương mắc. Ta hi vọng người có thể quên ký từng kia tất cả. Nguyên lai, tất cả đều là ta sai rồi. Là ta trách lầm mẫu thân của người, làm thương tổn người. Tất cả đều là lỗi của ta. Mặc kệ ta làm bao nhiêu vô liêm sỉ chuyện này, nói bao nhiêu vô liêm sỉ lời, ta đều hi vọng người có thể quên ký, bởi vì, những thứ ấy đều là vì có ý thương tổn người mới làm. Kỳ thực, người là một hảo nữ hài nhi. Trên đời này tốt nhất nữ hài nhi. Chúng ta cùng một chỗ thời gian, ta là thật không biết mẹ của người là làm thanh lam, ta không phải có ý tiếp cận người, ta, thật ra là thực sự thích người, yêu người.”

Nghe xong lời của hắn, Lâm Viện Viện tịnh không hoàn toàn tin, chỉ là hoài nghi quan sát hắn. Nàng không biết, này có phải hay không lại là của hắn một người quý kẻ. Đối quý kẻ, hắn rõ ràng nói, hắn thật tình yêu, là Từ Tĩnh như vậy nữ hài nhi, nàng loại này nữ hài nhi kia sẽ có người yêu, ngay cả làm bằng hữu, nhân gia cùng nàng cũng không phải thật tâm, dù sao, Từ Tĩnh chính là cái ví dụ.

“Ta tịnh không muốn biết năm đó chân tướng, bởi vì, ta vẫn là tin mẫu thân của ta, về phần của chúng ta gặp nhau.” Lâm Viện Viện nhìn này quen thuộc nam nhân, này quen thuộc cảnh tượng, mơ hồ cười: “Về phần của chúng ta gặp nhau, bất kể là chân tình cũng tốt, giả ý cũng được, ta chỉ muốn nói, nhân sinh nhược chích như sơ kiến. Ha ha, lời này khác người đi? Bất quá, này lại thật là ta nội tâm nghĩ, nhân sinh nhược chích như sơ kiến. Ta thà rằng, thà rằng người Lộ Nam Phong, chỉ dừng lại ở ta lần đầu tiên thấy người khi đó.”

Nhân sinh nhược chích như sơ kiến.

Đột nhiên, Lộ Nam Phong cũng là khóc, một đại nam nhân, khóc.

Hắn khi còn sống, đến tốt cùng là cái gì? Hắn rốt cuộc phở xảy ra điều gì, lại chiếm được cái gì? Một đời sống ở cừu hận lý, cuối cùng lại biết, kia cừu hận là người khác bảo chế cho hắn. Thật tình yêu nữ hài nhi, bị hắn trọng trọng thương tổn. Đến chết không chịu tha thứ hắn. Hắn chiếm được việc nặng một lần cơ hội, thế nhưng, sự tình như cũ là vô pháp vấn hồi. Cô bé kia sống, nàng sống, nhưng nói, nhân sinh nhược chích như sơ kiến.

Lâm Viện Viện không nghĩ đến Lộ Nam Phong sẽ khóc, nàng có điểm hoảng, bất quá nàng nói với mình, này nhất định là hắn một người kẻ sách, cách hắn xa một chút, nhất định phải cách hắn xa một chút, một người, rốt cuộc có thể bị thương mấy lần?

“Ta biết, người sẽ không tha thứ ta, nhất định sẽ không.” Hắn ngắt đầu.”Ta nghĩ nói cho người biết, không nên bởi vì ta những thứ ấy vô liêm sỉ nói khổ sở, ta, quá khốn kiếp, là ta không xứng với người, người đáng giá trên đời này tốt nhất nam nhân. Người, nhất định phải hạnh phúc.” Nói xong, hắn xoay người ly khai. Hắn phải đi, hắn biết, nàng tịnh không muốn nhìn thấy hắn, hắn vẫn nhớ kỹ, nàng vừa rộng rãi tươi cười. Không chần chừ, cũng không thể chậm nghi ly khai. Ta làm sai chuyện, tịnh một đời đều không chiếm được ta yêu nhất nữ hài nhi.

“Làm sao vậy?” Kiều Kiều đi tới Lâm Viện Viện bên người, hỏi.

“Kiều Kiều, hắn nói, hắn hiểu lầm mẹ ta, hắn nói, năm đó hắn là thật yêu ta. Hắn nói, ta nhất định phải hạnh phúc. Kiều Kiều, ta hảo muốn khóc, ta thậm chí không biết này có phải là hắn hay không lại một cái âm mưu. Kiều Kiều, đời này kiếp này, ta lại cũng không muốn nhìn thấy hắn, không bao giờ nữa nghĩ...” Nàng là nói cho Kiều Kiều, càng, nói với mình...

“Ân, không thấy, chúng ta không bao giờ nữa thấy.” Nhìn Lâm Viện Viện như thế không không chế được, Kiều Kiều ở trong lòng mắng Lộ Nam Phong, bất quá lập tức lại vội vàng định chỉ oán thầm, cái kia, dường như cũng là rất quan trọng tích ~

Lộ Nam Phong ly khai , kỳ thực hẳn thậm chí cũng không biết chính mình có thể tiếp tục đi chỗ nào, chỉ có về nhà. Trở lại hẳn và Từ Tĩnh phòng ở.

Trong nhà có người, Từ Tĩnh, cùng với nam nhân kia, Từ Tĩnh thủ trưởng, hai người thậm chí không có nghe thấy hẳn tiếng mở cửa, kịch liệt triền miên. Nhìn sắc mặt nàng xám trắng bộ dáng. Đột nhiên , Lộ Nam Phong liền cười, đúng vậy, cười, hẳn khi còn sống, nhưng không phải là một truyện cười sao?

Từ Tĩnh nói, xin lỗi, nàng bởi vì gần đây tâm thần bất định, ở công ty xoay bị thương chân, hẳn tổng nàng trở về, cũng không biết chuyện gì xảy ra, có lẽ là bởi vì mấy ngày này hẳn lãnh đạm, có lẽ là bởi vì Lâm Viện Viện trở về, có lẽ là bởi vì nắm đó sự tình chân tướng. Lòng của nàng trống trơn , đương cấp trên của nàng hôn qua tới thời gian, nàng thuận theo. Nàng không nghĩ đến, Lộ Nam Phong đã trở về.

Hắn nghe thấy mình nói, chúng ta chia tay đi.

Từ Tĩnh sùng sốt một chút, lập tức khóc lớn đại náo, đúng vậy, nàng yêu hẳn, nàng không muốn chia tay a! Thế nhưng, cái kia nam ở, hẳn nói, nàng có hẳn, có lẽ vì trả thù, trả thù Lộ Nam Phong quyết tuyệt, nàng nói, nàng sẽ cùng hẳn hảo, nàng cao ngạo ly khai.

Đương Từ Tĩnh thu thập xong đông tây đi rồi, Lộ Nam Phong nhìn loạn thành một đoàn gian phòng. Càng cười đến không thể kiềm chế.

Đây hết thấy, thực sự đều rất buồn cười.

Từ Tĩnh đi, bọn họ chia tay .

Không có ai biết, kiếp trước, áp suy sụp tính mạng hẳn cuối cùng một cây rom rạ, là hẳn con trai duy nhất, cùng hẳn, cũng không có quan hệ huyết thống.

Từ Tĩnh, với hẳn cũng không trung thành.

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chuong hoặc sang chuong.

```
Reading(1453,606644,0); if($.cookie('background'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('background'));if($.cookie('background')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-101/'; } else if
(e.keyCode == '39') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-103/'; } } document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiều Kiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: phiên ngoại 7, Lâm Viện Viện cùng Lộ Nam Phong kiếp trước kiếp này 3

Lộ Nam Phong khôi phục cuộc sống đơn giản, hẳn chuyển cách hẳn cùng với Từ Tĩnh phòng ở, một lần nữa tô một gian phòng, cũng sa thải nguyên lai làm việc. Hẳn cũng không phải là nói chán chường , chỉ bất quá, hẳn nghĩ yên lặng một chút, lẳng lặng suy nghĩ nghĩ chính mình tiếp được đi lộ.

Hắn nghĩ tới một lần nữa theo đuổi Lâm Viện Viện, thế nhưng, cũng chính là trong nháy mắt đó ý niệm, hẳn liền bỏ đi chủ ý, đúng vậy, bỏ đi chủ ý, hẳn thậm chí không thể chịu đựng, chịu đựng như thế ác tha lại buồn nôn chính mình, lại lần nữa trở lại Viện Viện bên người, cái kia khả ái nữ hài nhi, nàng cần , là một có thể toàn tâm toàn ý yêu nàng, đối với nàng hảo, chiếu cố nam nhân của nàng, mà không phải hẳn, từng thương tổn quá của nàng hẳn.

Hắn biết nàng lại về nước ngoại, cái kia nàng du học quốc gia, vì đạt được của nàng tin tức, hẳn tìm được Giang Phóng, học chung bốn năm, Giang Phóng biết hẳn, hẳn có năng lực, Giang Phóng cũng không phải là một sẽ làm lỗ vốn buôn bán người, hẳn tiến Cẩm Giang tập đoàn. Từng bọn họ phòng ngủ bốn người, lại lần nữa đứng ở cùng nhau. Cùng nhau sống vai phần đầu.

Hắn biết, Giang Phóng thê từ Kiều Kiều cùng Lâm Viện Viện quan hệ đặc biệt hảo, hẳn chỉ hi vọng, thỉnh thoảng có thể có được của nàng nhỏ tí tẹo tin tức. Biết, nàng mọi chuyện đều tốt. Thời gian tựa hồ là không chịu được nhất phí thời gian, thời gian nhiều càng tượng lưu sa. Đảo mắt hai năm , hai năm gian, hẳn đi tới Cẩm Giang tập đoàn cao tầng.

Hắn biết, Từ Tĩnh cùng nam nhân kia kết hôn, kết hôn trước, nàng đến tìm hẳn, nàng phải về đến bên cạnh hẳn, bất quá, hẳn rút cuộc mỉm cười lắc lắc đầu. Hẳn nói: “Từ Tĩnh, ta đây loại người tra, người trở lại bên cạnh ta làm gì đó? Nắm chặt hạnh phúc của mình đi.”

Đúng vậy, hẳn không trách Từ Tĩnh, không trách Từ Tĩnh từng phản bội hẳn, không phải là bởi vì lần này, mà là, con của bọn họ. Bởi vì chính sự kiện này, tôi làm cho người ta buồn nôn, đều là hẳn.

Từ Tĩnh rút cuộc cũng ly khai, triệt để ly khai, nàng nói: “Đã còn yêu Lâm Viện Viện, đã tiến Cẩm Giang, một lần nữa theo đuổi Lâm Viện Viện đi?”

Hắn kiên định lắc lắc đầu, hai cái này nữ hài nhi, đều là bị hẳn phụ.

Hai năm, Lâm Viện Viện về nước, nghe nói lần này, nàng là trở về kết hôn. Đương Giang Phóng lúc nói lời này, Lộ Nam Phong nghe thấy được chính mình tâm tư phản ngũ liệt thanh âm.

Nàng, rút cuộc cũng muốn kết hôn, phải gả cho người khác.

Hai năm qua, hẳn khó chịu hẳn cô đơn, Giang Phóng không phải là không biết, nhưng hẳn cũng biết, không có người nào, sẽ ở tại chỗ chờ ai. Hẳn thậm chí nghĩ, hẳn muốn càng thêm đối Kiều Kiều hảo, bởi vì, có đôi khi một khi mất đi, là người làm bao nhiêu sự tình cũng không thể vãn hồi.

Giang Phóng nghĩ khuyên Lộ Nam Phong hết hy vọng, thế nhưng cuối cùng cũng là không có, hẳn nghĩ, có một số việc, bản là không có đạo lý đi? Đường như, tình yêu.

Theo Giang Phóng chỗ đó, Lộ Nam Phong biết Lâm Viện Viện tình yêu.

Lâm Viện Viện bị hẳn đã thương sau liền đối cảm tình đã không có chờ mong, nàng cả người cùng nữa cùng trước đây không giống nhau, chẳng phải rộng rãi, kỳ thực Lâm Viện Viện gia cảnh không tệ, nhìn lại coi được, ở nước ngoài vẫn là rất nhiều người theo đuổi của nàng, bất quá, một bị răn cản mười năm sợ tình thẳng. Nàng đối cảm tình, đã có bản năng tính chống cự, đặc biệt lúc trước Lộ Nam Phong những lời này, càng đem của nàng lòng tự tin đã kích một tia không dư thừa. Nàng thậm chí không dám đối mặt đoàn người, mặc phải hậm hực chứng. Nàng thậm chí cần định kỳ nhìn bác sĩ tâm lý. Nay đó, cũng không có ai biết.

Nếu như không phải hai năm hậu Lộ Nam Phong xuất hiện lần nữa, hẳn những lời này, có lẽ, Lâm Viện Viện hiện tại cũng còn ở vào hồi hận trong, mặc dù, lúc đó Lâm Viện Viện nói mình tịnh không tin Lộ Nam Phong, nói đây là hẳn lại một quý kẻ, thế nhưng, nàng vẫn là bình thường trở lại rất nhiều.

Mà lần này về nước, Lâm Viện Viện cũng biết một tin tức, nguyên lai, mẫu thân của nàng lại lần nữa yêu thương, cùng trên thương trường một người bạn. Biết mười mấy năm lão bằng hữu. Nam nhân kia thê tử đã qua đời bảy năm, bọn họ có một đứa con trai, lâm thanh lam cùng nam nhân kia cũng không tính kết hôn. Bọn họ đều cảm thấy cái tuổi này người, hôn nhân đối với bọn họ mà nói, thật không phải là trọng yếu. Bất quá mặc dù như vậy, Lâm Viện Viện coi như là có một đệ đệ, đúng vậy, mẹ của nàng nam bằng hữu có một nhỏ hơn nàng ba tuổi nhi tử. Nghe nói còn là cái phản bội thiếu niên.

Cái kia không nhỏ bé trai cả ngày ăn uống phiêu đồ, chiều mèo đùa cẩu. Lâm Viện Viện chưa từng gặp quá, một hai mươi một tuổi nam nhân, ân, hẳn là tính là nam nhân, chưa tính là bé trai đi. Có thể tác thành cái dạng này, nàng vẫn cho là, mình đây dạng, Giang Phóng tiểu bạch như vậy phú nhị đại mới tính là bình thường. Nàng cảm thấy, báo chí trên tạp chí những thứ ấy phú nhị đại bất lương sự kiện vẫn là hiếm thấy. Thế nhưng nhìn vị này chủ nhân cùng hẳn những thứ ấy bằng hữu, nàng mới biết được, nguyên lai, nàng cùng Giang Phóng tiểu bạch như vậy, mới là không bình thường, mà vị này chủ nhân, càng như là một chính bát cảnh nhi phú nhị đại.

Cũng chính là vào lúc này, hẳn lại đang miễn cưỡng mới có thể niệm được cái kia tam lưu đại học rước lấy họa, lần này kết quả là, hẳn bị khai trừ rồi. Có thể bị một sở dựa vào tiền là có thể niệm tam lưu đại học khai trừ, Lâm Viện Viện nghĩ, đây là nhiều lắm không tốt a! Phương thúc thúc bởi vì này tư khí miệng đầy trường phao. Theo mẹ của nàng nói, đứa nhỏ này từ nhỏ chính là như vậy. Phương gia không giống Lâm Viện Viện gia, nhân gia là thế gia, mà vị này Phương thiếu gia thì lại là từ nhỏ ở gia gia nãi nãi cung chiều hạ lớn lên.

Bị trường học khai trừ, Phương thiếu gia là không sao cả. Bất quá lão phương bất nghĩ như vậy, Lâm Viện Viện cũng không biết sự tình là thế nào thương lượng, cuối cùng dĩ nhiên là vị này Phương thiếu gia, phương duyệt thì theo nàng cùng nhau du học. Nương liệt.

Kỳ thực phương duyệt thì đối với lâm thanh lam cùng Lâm Viện Viện, là có thật nhiều không hài lòng, bất quá bởi vì có thể cách lão phương, rất xa góc ở nước ngoài mình làm chủ, vị này chủ nhân còn là theo chân Lâm Viện Viện đi. Vừa ở cùng một chỗ thời gian, hai người vẫn có rất nhiều không hài hòa, cũng ngay khi đó, phương duyệt thì thấy được Lâm Viện Viện nhìn bác sĩ tâm lý ca bệnh.

Lại về sau, bởi vì phương duyệt thì không ngừng lấn qua lấn lại, Lâm Viện Viện thì tốt rồi, đúng vậy, nàng không có thời gian hậm hực, mỗi ngày, nàng cũng phải xử lý rất nhiều do Phương thiếu gia gây ra phiền phức, còn muốn chiều cổ hẳn. Cuộc đời của hẳn, loạn thất bát tao. Mà nàng, cũng bởi vì hẳn loạn thất bát tao.

Hai người cứ như vậy chung sống hai năm, theo vừa mới bắt đầu loạn thất bát tao, gả bay chó sủa, càng về sau dị thường hài hòa, huynh hữu đệ cung, ách, bọn họ xem như là huynh đệ sao? Lại về sau, bởi vì một lần ngoài ý muốn, hai người có quan hệ.

Vốn, đây là một tiểu nhạc đệm, dù sao, Lâm Viện Viện đối nam nhân, là có thêm bản năng bài xích. Nếu như không phải phương duyệt thì lại là nàng trên lý thuyết đệ đệ, hẳn cũng là không thể nào của nàng biên nhi.

Thế nhưng, có đôi khi có một số việc phát triển luôn luôn ngoài dự đoán mọi người, Lâm Viện Viện mang thai.

Lúc này địa phương duyệt thì cuối cùng là tượng nam nhân, hẳn kiên định đưa ra kết hôn, còn sự vô lớn nhỏ chiều cổ khỏi Lâm Viện Viện.

Mặc dù phương duyệt thì so với Lâm Viện Viện nhỏ ba tuổi, mặc dù cha mẹ của bọn họ là một đôi tình nhân, thế nhưng, bọn họ hôn sự còn là không có

bị bất kỳ trở ngại nào. Dù sao, một lấy nhi tử là trời, một lấy nữ nhi là trời.

Hai người bắt đầu xử lý hôn lễ của mình đến.

Liên Kiều Kiều cũng không khỏi phạm nói thảm, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Bên người nàng này đó hảo bằng hữu, rốt cuộc là phạm vào cái gì tà a, thế nào tất cả đều là mang cầu kết hôn a!

Biết Lâm Viện Viện chuyện này, Lộ Nam Phong uống rất nhiều rượu, hấn không thể tới gần nàng, thế nhưng, hấn không hi vọng nàng chọn làm người, này phương duyệt thi, nghe liền không phải có thể giao phó cả đời phu quân.

Hấn bắt bỏ được, bắt bỏ được hấn Viện Viện.

Cầm Giang tập đoàn cùng Phương gia là có sinh ý thương đi lại, Lộ Nam Phong chủ động đề ra bản thân đi can thiệp, hấn gặp được phương duyệt thi, cái kia trong truyền thuyết cực kỳ không hiểu chuyện nhi Phương thiếu gia.

Tình địch gặp lại đặc biệt đỏ mắt.

Hai người xem ra là đều biết đây đó.

Lộ Nam Phong ở phương duyệt thi trong mắt, là mình tức phụ nhi bạn trai cũ, làm hại nàng được hạm hực chứng người tra.

Phương duyệt thi tại Lộ Nam Phong trong mắt, là một ăn uống phiêu độ phú nhị đại, câu bánh chuyện này có thể đôi thượng thiên.

Không hài lòng hơn nữa câu, hai người chưa nói mấy câu liền đánh nhau, hai người đánh nhau, song phương theo người bối rối. Mỗi người bắt đầu viện binh. Thế là, Giang Phóng tới, thế là, lão phương tới, thậm chí, liên Lâm Viện Viện đều tới.

“Duyệt thi, ta nhìn nhìn, người thế nào?” Lâm Viện Viện cũng không có quản một bên nhi Lộ Nam Phong, trực tiếp liền chạy phương duyệt thi quá khứ. Khăn trương trên dưới lục lọi.

“Tỷ tỷ, ta đau...” Phương duyệt thi luôn luôn kêu Lâm Viện Viện tỷ tỷ, ban đầu là hí xung, bây giờ là thuận miệng.

“Chỗ nào đau? A?” Lâm Viện Viện nhìn tuần lẳng mặt bị đánh thanh một khối từ một khối, tàn bạo quay đầu lại, đoạt lấy bên người người nào đó công văn bao, liền đập quá khứ.

Lộ Nam Phong chưa từng nghĩ Lâm Viện Viện sẽ đập hấn, lẳng lẳng đứng ở nơi đó.

“Lộ Nam Phong, ngươi có bệnh có phải hay không? Đánh chó còn nhìn chủ nhân đâu! Ngươi còn dám khi dễ nhà ta tiểu thi.” Lâm Viện Viện người đàn bà chanh chua trạng.

Nhưng người chung quanh vắng, trừ Lộ Nam Phong cùng phương duyệt thi, những người khác đều là một bộ là lạ biểu tình, đứng vậy. Lâm Viện Viện người đàn bà chanh chua trạng cũng thì thôi, nàng lời kia, này dùng chỗ ngồi cũng không đứng a! Nhưng hai vị đương sự trái lại đối với nàng ngôn ngữ phong cách về mặt bình tĩnh.

Khi thấy Lâm Viện Viện bão nổi một khắc kia, Lộ Nam Phong tâm liền đang rỉ máu, nàng nhất bao che khuyết điểm, nguyên lai, nàng cũng là như thế này, nơi chốn bảo vệ hấn. Hiện tại, nàng rốt cuộc, đã yêu người khác, mặc dù bọn họ là phụng tử thành hôn, thế nhưng, Lộ Nam Phong thấy được của nàng thật tình. Nàng cùng hai năm trước không giống nhau.

Mà bên cạnh địa phương duyệt thi thì lại là vẻ mặt đắc ý. Ở nước ngoài thời gian, tỷ tỷ chính là như thế nơi chốn bảo vệ hấn, rỗng rỗng. Nhượng tiểu tử này biết, mặc kệ trước đây thế nào, hiện tại, Lâm Viện Viện trong lòng, đã hoàn toàn đã không có vị trí của hấn, móng tay đập đại tiểu cũng không có.

Nhìn Lâm Viện Viện, Lộ Nam Phong cười khổ một tiếng: “Xin lỗi.”

“Xin lỗi coi như xong a, ta bây giờ là có bảo bảo, bất tiện, nếu không ta phi đánh ngươi. Lần sau lại nhượng ta nhìn thấy ngươi bắt nạt nhà ta tiểu thi, ta phi đánh cho ngươi răng rơi đầy đất.”

Người chung quanh cười lên.

Thế nhưng Lộ Nam Phong biết, Lâm Viện Viện nói là sự thật.

Nàng với hấn, thật không có cảm tình, đã không có.

“Tỷ tỷ, ta đau, về nhà lên cho ta được có được không?” Hừ hừ, tỷ tỷ tới bảo vệ hấn. Nhìn Lộ Nam Phong lộ ra kia phó tuyệt vọng biểu tình, phương duyệt thi quyết đoán quyết định cấp Lâm Viện Viện lộng đi, kiên quyết không thể làm cho nàng nhiều cùng Lộ Nam Phong tiếp xúc.

“Hảo, ngươi cũng là, ngươi ngốc a. Chính mình cái gì xoay ngang không biết a, đánh nhau ngươi lúc nào thắng quá, hơn nữa, ngươi đều hai mươi mấy, ngươi tiểu hài nhi a, còn cùng người đánh nhau, ngươi có thể hay không cấp con trai của ngươi làm gương tốt. Ngươi là một ngày bắt chiều mèo đùa đùa cầu ngươi liền chán ốm phải không?” Lâm Viện Viện nói liên miên căn năn mang theo phương duyệt thi lý khai, vừa đi còn biên quở trách.

Lão phương ở một bên thì cười.

Hắn này con dâu, quả nhiên hảo. Che chở con của hắn, còn có thể quản ở con của hắn.

“Lộ tổng, khuyên từ không hiểu nhiều chuyện này. Chuyện vừa rồi rất xin lỗi, ta con dâu cũng là mang thai tính tình không tốt, ngài nhất định phải thứ lỗi a! Ngài xem, tiếp được đến ta cùng ngài nói?”

“Ách, thân thể ta có chút không thoải mái, ngài xem, chúng ta ngày mai có thể chứ?” Lộ Nam Phong chắc là sẽ không nhượng chuyện của mình thì ảnh hưởng làm việc .

“Tốt lắm, lộ tổng, người cũng đi bệnh viện nhìn một chút. Thương thế kia...”

“Không có chuyện gì. Ta không sao thì. Không có ý tứ, ta đi trước.”

Sau khi rời đi Lâm Viện Viện ngồi trên xe, nhìn không ngừng dùng ánh mắt góc phụ liếc của nàng ấu trĩ nam nhân, đột nhiên cũng là cười.

Nguyên lai, nàng thực sự buông xuống, buông xuống Lộ Nam Phong, nguyên lai, nàng thực sự đã yêu này ấu trĩ tử nam nhân.

“Tỷ tỷ, người không cho phép nhớ hắn.” Mỗ nam rất trắng mực.

Hướng hắn lật một cái liếc mắt, lại quá khứ vuốt trên mặt hắn thương: “Ta đang suy nghĩ, ta là lúc nào yêu người này ấu trĩ tiểu quỷ?”

Mỗ nam vừa mới muốn phản bác, lại kịp phản ứng lời của nàng, hást xì, thẳng gấp, dừng lại, kinh ngạc nhìn nàng, “Người, người, người, người, người nói người yêu ta? Người thực sự yêu ta?”

Lập tức cười ha ha: “Thật tốt quá, thật tốt quá, tỷ tỷ, người yêu ta. Ta cũng yêu người. Ta hào thích người.” Hắn nói năng lộn xộn.

“Người thích ta cái gì?” Nàng cũng bị bị nhiễm

“Ta thích người giúp ta đánh nhau.”

Ách...

Ở Lâm Viện Viện kết hôn trước, Lộ Nam Phong lại lần nữa thấy nàng, là Lâm Viện Viện hẹn hắn.

Nàng tin hắn hai năm trước lời, cũng biết chuyện của hắn, Kiều Kiều vốn là không muốn nói cho nàng biết, bất quá bởi vì đánh nhau sự kiện, rất nhiều chuyện đều trong sáng lên.

Si ngốc nhìn nàng, hắn phát hiện, từng cái kia nàng lại đã trở về, cái kia rộng rãi lạc quan nữ hài nhi lại đã trở về. Thế nhưng, lần này, nàng không phải là bởi vì hắn.

“Ta không phải cố ý cùng hắn đánh nhau.”

“Ta biết, người là lo lắng ta.” Bọn họ có một loại tương phùng cười miễn cưỡng cảm giác.

Kinh ngạc với của nàng trả lời, hắn nhìn nàng.

“Hắn, quá trẻ tuổi, còn chưa chắc tính, thực sự thích hợp người sao?” Nhìn nét mặt của nàng, hắn vội vã giải thích: “Ta, ta không có ý tứ gì khác, ta chính là lo lắng người, ta...” Hắn không biết giải thích thế nào.

“Người không cần giải thích, người biết không? Ta yêu hắn, mặc kệ hắn là dạng gì thì, ta đều yêu hắn. Ta chưa từng có nghĩ tới, ta sẽ yêu người ngoài nam nhân. Thế nhưng, hiện tại ta biết, nguyên lai, thời gian thật là đáng sợ nhất. Ta còn là đã yêu người khác, hắn và chúng ta mỗi người đều không giống với. Hắn gây sự thì gặp rắc rối, hắn sống đường hoàng, nhưng hắn bản tính vẫn là rất đơn thuần, ân, đã đơn thuần lại ấu trĩ. Hắn thích ta, ở nước ngoài thời gian, ta liền biết hắn yêu ta, hắn vì thân thiết ta, còn uống rượu cho mình bơm hơi, còn âm thầm cầu khẩn ta mang thai, ta thực sự mang thai, hắn cao hứng không được, thế nhưng ở trước mặt ta lại giả bộ làm ra một bộ là bởi vì đứa nhỏ, cố mà làm bộ đáng. Hắn rất ngây thơ, ấu trĩ tử. Thế nhưng, ta rất vui vẻ. Cùng một chỗ với hắn ta rất vui vẻ. Lộ Nam Phong, ta muốn kết hôn, hạnh phúc kết hôn, Từ Tĩnh cũng lập gia đình, tất cả đều đã qua, người, còn muốn như vậy tới khi nào đâu?” Nàng bình tĩnh nhìn hắn.

Lộ Nam Phong nhìn nàng, thật sâu, phảng phất là muốn đem nàng xem tiến trong lòng.

“Ta sẽ buông. Sẽ chúc phúc các người. Viện Viện, người nhất định phải hạnh phúc.”

Nếu như nàng hi vọng hắn buông, vậy hắn sẽ an lòng của nàng. Hắn sẽ tĩnh tĩnh, lặng yên thủ hộ nàng nhất sinh nhất thế.

“Sẽ, ta sẽ hạnh phúc. Phương duyệt thì, hắn cho tới bây giờ đều là không phải là các người nhìn thấy cái kia bộ đáng. Hắn, là đáng giá ta giao phó cả đời.”

Nhìn nàng kiên định biểu tình, Lộ Nam Phong nghĩ.

Nguyên lai, hấn trùng sinh, việc nặng một lần, là muốn chứng kiến, chứng kiến hấn yêu nữ hài nhi, chân chính hạnh phúc.

(hoàn)

Tác giả có lời muốn nói: Cái kia, lần này là thực sự kết thúc , triệt để kết thúc

Báo Lỗi

Bạn có thể dùng phím mũi tên trái phải để lùi chương hoặc sang chương.

```
Reading(1453,606645,0); if($.cookie('cbackground'))
{$('#wrap').css('background',$.cookie('cbackground'));if($.cookie('cbackground')=='#232323')$('.chapter').css('color','#777');} if($.cookie('cfont'))
$('.chapter').css('font-family',$.cookie('cfont')); if($.cookie('csize')) $('.chapter').css('font-size',$.cookie('csize')); if($.cookie('cline'))
$('.chapter').css('line-height',$.cookie('cline')); if($.cookie('cfull')=='container') $('#content').toggleClass('container container-fluid'); function
arrows_navigation(e) { e = e || window.event; if(e.keyCode == '37') { window.location.href='/trung-sinh-chi-kieu-kieu/chuong-102/'; }}
document.onkeydown = arrows_navigation;
```

Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Kiêu Kiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.